

Luister, voel en vertrouw op je intuïtie

Tresi Barros

Copyright © 2012:
ISBN:

Tresi Barros
978-90-78402-10-7

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze hetzij door druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.tresibarroos.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord Isaak	5
Voorwoord Tresi	7
Bijeenkomst 29 september 2010	9
Bijeenkomst 27 oktober 2010	71
Bijeenkomst 17 november 2010	127
Bijeenkomst 12 januari 2011	179
Bijeenkomst 16 februari 2011	233
Bijeenkomst 16 maart 2011	291
Bijeenkomst 18 mei 2011	329
Bijeenkomst 1 juni 2011	379
Bijeenkomst 22 juni 2011	429
Bijeenkomst 7 september 2011	483
Wie ben ik?	527

N.B. Alle cursief gedrukte gedeeltes in dit boek zijn gesproken door de studenten die deelgenomen hebben aan deze cursus en zijn opmerkingen van verrichte handelingen.

Voorwoord Isaak

Lieve mensen,

Op het moment dat de kinderen die wij studenten noemen tot ons komen is er natuurlijk duidelijkheid nodig. Waarom worden wij bezocht? Worden wij bezocht omdat we onderricht kunnen gaan verrichten? Of worden wij bezocht omdat wij onderricht verrichten maar niet aangehoord worden? Het is duidelijk dat wij graag onze wijsheden aan jullie geven om jullie duidelijkheid te geven in je eigen bestaan.

Lieve mensen, lieve kinderen, op het moment dat je de woorden tot je neemt die jij in dit boek tot je gaat nemen, vraag jezelf deze vraag: wil ik onderricht krijgen van meester Isaak die samen met zijn instrument al jaren onderricht heeft gegeven via de geestenwereld en die je gevoel heeft aangewakkerd zodat je wakker wordt? Wakker worden in je behoeftes, wakker worden in je doelstelling, wakker worden dat wij bestaan. En als wij bestaan dan betekent het dat jullie ook gaan bestaan na het verlaten van je lichaam, je voertuig. Jij komt als geest bij ons. Jouw geest is onderricht door de boeken, door de wijsheden die je hier ter aarde op hebt gedaan en zie je groei daarin. Maar ga nooit naar onderricht op het moment dat jij geen onderricht aan wilt nemen.

Ons instrument is onmisbaar omdat wij alleen maar kunnen spreken vanuit een voertuig dat lichaam is. Omdat jullie hebben oren en ogen en voelen onze energie aan. Zonder voertuig kunnen we je oren natuurlijk niet laten luisteren en je gevoel niet aanwakkeren en jullie niet bereiken. Hoe duidelijk is je gevoel voor jezelf? Kennen jullie je intuïtie? Kennen jullie je wijsheden? Kennen jullie je gedachtes? Kunnen wij jullie bereiken zonder een instrument? Nee kinderen, wij bereiken jullie maar sporadisch omdat jullie twifelen gauw: wat voel ik? Voel ik het juist? Is het juist?

Op het moment dat jij doorgaat in onderzoek en jezelf laat onderrichten en ook gaat toepassen dan zal je zien, lieve kinderen, dat er vooruitgang is en dat jij dichterbij je eigen bron komt en ook dichterbij ons komt.

Namasté, Isaak

Lieve mensen,

Luisteren, is dat voor ieder kind een feit? Of is dat voor ieder kind een ontdekking van: hoe moet ik gaan luisteren? Het laatste is een feit. Luisteren is puur de impulsen in jezelf begrijpen. Gedachtes kan je krijgen, emoties kan je krijgen, beelden desnoods ook.

Op het moment dat jij zonder angst gaat luisteren en zonder twijfel gaat aannemen en het pad van intuïtie volgt, dat is de impuls die tot je komt, en gelooft dat elke les in welke gradatie ook de juiste les is, dan luister je ook naar de waarheid van God.

God die liefde is, God die de bron is van jouw energie. Stel jezelf open voor die bron. Stel jezelf open voor die energieën. Voel je verbonden ondanks dat je in het lichaam huist. Luister naar de Goddelijkheid van je medemens. Voel intuïtief aan wat de medemens jou wil vertellen.

Luister naar je aardse positie. Is dat de juiste positie die ik tot me heb genomen? Luister naar de natuur en voel intuïtief hoe moeder aarde zich voelt. Luister naar waarheden die jou bevestigen in jouw gevoel zodat het waarheden zijn voor jou. Gebruik nooit de waarheid van anderen buiten je eigen waarheid om omdat op dat moment doe je jezelf geweld aan.

Elk kind dat de bewustwording krijgt dat hij simpelweg een energie is van gevoelens en emoties hoeft alleen maar te vertrouwen op het woord intuïtie.

Namasté, Isaak

Voorwoord Tresi

Lieve mensen,

Leven. Leven volgens je intuïtie valt vaak niet mee. Wanneer zegt jouw intuïtie het en wanneer zegt jouw gedachte het? Deze vraag wordt mij en mijn meester Isaak vaak gesteld.

Ik weet dat leven volgens je intuïtie één van de grootste uitdagingen is voor de mens. Ik geloof en vertrouw dat God mij brengt waar nodig en dat ik mijzelf keer op keer terugvind in mijn gevoel door puur te luisteren en te geloven en ook zeker te vertrouwen. Mijn leven leid ik niet anders. Hoe God zijn werk doet, is zoals hij dat wenst en wil. Ik zeg nog steeds na jaren en jaren van lessen op lessen: ik neem de hand van God en laat nooit meer los.

Ik hoop dat de mensheid ooit deze wijsheid tot zich neemt en precies hetzelfde gaat doen: de hand van God nemen en volledig en zonder voorwaarden op de lessen van God vertrouwen, hoe moeilijk de lessen soms ook mogen zijn.

Ten slot eindig ik met: mijn hart groet jouw hart, met het woord namasté.

Liefs, Tresi

Bijeenkomst 29 september 2010

Tresi: Ik ben Tresi Barros. Isaak is er ook. Ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Ik moet me altijd voorstellen al heb ik jullie al honderd keer gezien. Het gaat erom dat ik me dan inplug. Vele mensen kennen me door de boeken. Die zijn volledig in trance verteld. Zo is ook de masterclass geweest, in volledige trance. Deze intuïtieve ontwikkeling is een combinatie.

Oh.

Tresi: Ja, dat betekent dat ik, eigenlijk net als in de workshops, er ook bij mag zijn. Ik mag ook de hele workshop altijd leiden in bijzijn van Isaak. Als Isaak wil dat ik in trance ga dan gaat dat gewoon gebeuren. Ik moet mijn ogen open hebben omdat er ook oefeningen gedaan moeten worden. Het is niet alleen maar luisteren, luisteren, luisteren. Het is natuurlijk ook met oefeningen zeg maar. Het woord zegt het eigenlijk al: intuïtieve ontwikkeling. Hoe vaak zijn wij bezig? Is dat vijf of tien keer?

Tien keer.

Tresi: Oké, omdat psychologie is vijf keer. Dat is hetgeen wat ik doe. Ik kan in meerdere vormen van trance gaan, dus betekent: volledig in trance dan word ik zodanig overschaduwd dat Isaak het helemaal overneemt van dit voertuig. Hij is altijd blij met mijn décolleté.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Het andere is dat ik eigenlijk overschaduwd word. Dan ben ik nog steeds volledig onder zijn bescherming maar dan kan ik ook gewoon als helderziende functioneren en noem maar op. Ik ga even de beurt geven aan onze heer, die boft weer, maar hij is toch bezet. We gaan ons allemaal eventjes voorstellen omdat we gaan toch tien keer met mekaar werken en ook eventjes vertellen waarom hij voor deze cursus heeft gekozen en wat hij

van deze cursus verwacht. Jullie hebben papier en straks krijgen jullie de tijd om op te schrijven wat jullie willen leren in deze tien keer cursus en dat papier wordt ingeleverd bij mij.

Oeh.

Tresi: Nou, ga je gang Ad.

Ik ben Ad Schenk. Ik heb vorige keer al een cursus gedaan bij Isaak maar ik wil toch nog meer mezelf leren kennen en beter bij mezelf komen. Dat vind ik wel erg moeilijk. Misschien kom ik door deze cursus dichterbij mijn gevoel en mezelf.

Tresi: Wat betekent het woord: intuïtieve ontwikkeling?

Het ontwikkelen van je intuïtie, van je gevoel dus.

Tresi: Precies, dat is helemaal goed. Dus dat punt heb je al gehaald. Maar heel veel mensen luisteren niet naar het weten van hun gevoel omdat ze niet zeker weten of hun gevoel het bij het juiste eind heeft. Dan gaan ze het in twijfel trekken en gaan ze dus op dat moment teveel in het denken zitten en wordt het gevoel niet gehoord. Dus intuïtieve ontwikkeling betekent gewoon: je moet jezelf intuïtief gaan ontwikkelen zodat je gaat luisteren naar je gevoel, naar je intuïtie. Het gevoel is eigenlijk hetgeen wat je voelt, het is niet wat je denkt. Maar soms komt het via je gevoel binnen en krijg je gedachtes, zoals ik eigenlijk ook. Omdat ik kan niet praten als het niet *hier* geactiveerd wordt. Het komt wel via mijn gevoel binnen maar ik denk er niet over na. Het is er al uit voordat ik eigenlijk de tijd heb om erover na te denken. Dus ik handel mijn hele leven, eigenlijk 39 jaar lang - erg hè, 39 jaar al. Gelukkig maar zou ik zeggen - handel ik alleen maar op hetgeen wat ik voel. Maar wat je voelt, wisselt steeds. Daarom moet men ook buiten kaders denken. Stel dat je gisteren iets voelde voor iemand en je voelt het vandaag niet meer, dan is het laatste wat je voelt hetgeen wat nu telt. Maar wat gisteren was, was ook juist. Maar dat is nu niet meer van toepassing. Wat doen mensen? Ze proberen zichzelf te programmeren dat het zo moet of zo moet en zo moet en zo moet. Dus ze zijn niet vrij. Mensen die mij kennen

weten: Tresi is ontzettend wispelturig. Gelukkig maar. Betekent: ik handel op wat ik voel. Op het moment dat ik me niet goed voel bij jou dan handel ik daarnaar. Voel ik me wel goed bij jou dan handel ik daar ook naar. Dus ik probeer gewoon vrijheid te creëren in mezelf en dat heb ik geleerd van mijn gids Isaak en dat wil hij jullie ook leren in dit jaar tijd: gewoon jezelf zijn. Maar dan moet je wel jezelf leren kennen en de confrontaties met je angsten aangaan. Dat is hetgeen wat velen eigenlijk wegduwen: de angst van wat gaat er gebeuren als ik volledig naar mijn gevoel luister? En hoe gaan de mensen om me heen op me reageren? Gaan ze me erop veroordelen? Ga ik mensen verliezen? Ga ik mezelf geen kwaad aandoen? Nee, helemaal niet. Als je mensen verliest, dan hoor je die te verliezen. Dan zijn ze gewoon niet goed meer voor je. Welkom Ad. Heb je alles gezegd?

Ik moet zeggen dat ik steeds meer naar mijn gevoel ga luisteren. Ik doe in de ogen van mijn vriendin weleens rare dingen. Ze zegt dan: "Waarom doe je dat nou? Waarom word je zo boos?" En dan zeg ik: "Ja, ik had het gevoel dat ik boos wilde worden." Vorige week was ik naar het ziekenhuis om bloed te geven en toen ik kwam, mocht ik opeens geen bloed geven van de arts van het Rode Kruis. Ik sprak ze gelijk in het Duits aan omdat het was al voor de derde keer. Ik was woest en ik zei: "Het is klaar. Ik kom geen bloed meer geven." Zij zat in de wachtkamer en hoorde dat. Het is gewoon klaar. Ik ben er vanaf en nu ga ik geen bloed meer geven ook, hoe erg het ook is.

Tresi: Lieve schat, jij bent een temperamentvol persoon. Je bent wel Nederlander hè? Maar je hebt het bloed van een buitenlander. Omdat wat dat betreft, die pittigheid in jou, heb je al je hele leven bij je. Dus wat dat betreft is dat je aard. Dus wen er maar aan.

Ik wil niemand beledigen of zo maar ik moest het gewoon zeggen.

Tresi: Dat is jouw aard. Het is net alsof iemand heel introvert is of heel rustig is of heel druk is. Dat is jouw aard. Jij schrikt nog weleens mensen van je af.

Ja, soms maar ik ben wel mezelf.

Tresi: Je bent jezelf maar het is je aard. Dat moet je ook niet veranderen en dat gaan we ook niet veranderen. Maar de mensen om je heen, en dat willen we even duidelijk maken, kunnen weleens schrikken van je. De ene zegt het genuanceerd en jij zegt het gewoon helemaal niet genuanceerd.

Recht voor zijn raap heel vaak.

Tresi: Heel recht voor zijn raap.

Direct ja.

Tresi: Ja. Jij kan niet tegen onrechtvaardigheid dus dan ga jij rechtvaardigheid halen. Maar omdat hij helemaal niet genuanceerd is..., ja de woorden maken ook een verhaal hè? Als iemand heel zachtjes piept dan wordt men minder snel gehoord dan wanneer iemand helemaal als een stier binnen komt walsen en je desnoods bij de slurf pakt. Het is wel zo dat jij een heel ander type bent, een heel ander. Dus je bent wel een hele grote uitdaging aangegaan met hem.

Ja, dat wist ik wel.

Tresi: En ik kan je vertellen en dat vertel ik omdat ik het moet vertellen: kan je het wel aan?

Ik begin hem nu wel door te krijgen als hij boos wordt. Nu denk ik het gaat wel weer over. In het begin was dat heel moeilijk omdat ik echt zoiets had van: wat heb ik nu gedaan? Ik was me van geen kwaad bewust op zo'n moment. Dan zei hij ook van: "Ik ben niet boos op jou, ik ben boos op mezelf." Ik zei: "Ja, dat kan wel maar het is natuurlijk niet leuk." Want dan krijg je al die gal over je heen. Ik ben een type van: gedraag je een beetje. Dus als hij weer komt dan kijken andere mensen mij ook aan van: hoort die bij hem? Nou leuk.

Er wordt om Jenny gelachen.

Tresi: Indirect zegt ze: "Ik schaam me dood."

Dan denk ik het gaat wel over. Ik leer het wel maar het is best wel moeilijk ook.

Tresi: Ik begrijp het volkomen maar je moet het gewoon eigenlijk zien als zijn karakter.

Jenny moet huilen.

Tresi: Gaat het?

Jawel.

Tresi: Waarom heb je emotie dan?

Misschien omdat ik het voor mezelf niet belemmaal toegeef.

Tresi: Ja. Weet je wat jij vaak moet doen? Een flinke trap teruggeven. Dat verdient hij. Jij bent een pikker, jij pikt het maar. Deze heer heeft gewoon gas terug nodig. Dat je dus eigenlijk zegt: "Schat, ga jij maar even lekker in de hoek staan, ik ben je spuugzat." Dan praat je drie dagen niet met elkaar, dan kan hij even tot zichzelf komen. Heeft hij nodig, geloof mij.

Ja, ik heb het nodig.

Ik moet soms inderdaad zeggen: "Bekijk het."

Tresi: Dat moet je doen.

Ik roep niet zo hard als hij dus ik moet het dubbel roepen voordat hij het door heeft.

Tresi: Je huilt niet voor niets. Het is goed dat we meteen met de deur in huis vallen. Dat is ook de bedoeling. Ik verspil nooit graag tijd in mijn mediumschap. Het gaat erom dat deze heer een bepaald temperament heeft waar ik eigenlijk om moet lachen. Eigenlijk val je op dat moment in de categorie geschift. Dan zou je moeten zeggen: "Gedraag je gewoon." En dan

zegt hij: “Kan ik niet.” Bepaalde mensen zoals deze schone vrouw krijgen dit.

Tresi houdt haar adem in.

Tresi: Dat ze denken van: wat heb ik nou weer fout gedaan? Ligt het aan mij? De onzekerheid komt dan om de hoek kijken. Zij is ontzettend verliefd op jou, al haar hele leven en ze wil je niet kwijt. Dus zij probeert eigenlijk in dit leven waar ze dus weer een tweede kans heeft gekregen om het niet te verpesten. Dus het moet niet aan haar gaan liggen. Maar jij moet door haar flink op je nummertje gezet gaan worden. Dat is jouw les.

Dat dacht ik wel ja.

Tresi: Dat is jouw les. Ja. Wat intuïtie betreft, je intuïtie vertelt het je toch ook?

Ja, ik moet ook meer bij mijn gevoel komen.

Tresi: Je moet meer bij jezelf blijven en niet buiten jezelf. Intuïtie betekent ook vanaf je eigen gevoel werken en niet vanaf andermans gevoel. Geen rekening houden met andermans gevoel. We zijn bij wijze van spreken in de supermarkt en ik ben boos, dan zeg je niet: “Wacht maar tot we thuis zijn dan ga ik even klieren.” Nee, je gevoel is op dat moment boos en dan moet je op dat moment daar uiting aan geven. De ene is boos op een andere manier dan de ander. Het is gewoon een uiting. Het is net alsof iemand boert of praat of een windje laat, het is gewoon een uiting. Stel jij jezelf voor dan gaan we met jou aan de slag.

Mijn naam is Jenny. Ik heb net als Ad de cursus ‘Isaak onderricht zijn wijsheid’ gevolgd. Ik ben nogal een denker en als ik iets intuïtief voel dan begin ik weer te twijfelen van: zal het wel? Ad is daar wat directer in en ik leer van hem ook: gewoon doen en je ziet wel wat er komt, niet aan denken wat er allemaal kan gebeuren. Ik probeer steeds in het nu te leven en niet in gisteren of weet ik wanneer maar dat vind ik wel heel moeilijk.

Tresi: Maar je bent in de tijd dat wij je hebben ontmoet wel opener geworden omdat ik kan aura's zien, dus ik kan de energiebanen zien van iemand. Dus je bent wel meer open gegaan maar je moet nog meer open gaan. Je moet het zien als een schelpje dat opengaat en dat moet helemaal opengaan, dan ben je een open parel. Dus je moet ook wel dat stukje aanvaarden dat je een prachtig iemand bent. Weet je wat je ook - en dat moet ik zeggen, helaas lieve Ad je bent vanmiddag een beetje de pineut - lieve schat, bij hem gaat het nooit snel genoeg, snap je? Een voorbeeld: stel dat je aan het fietsen bent dan is het van: trap nog even door of wat dan ook. Doe de fiets dan even aan de kant en zeg dan: "Trap jij nog even lekker verder."

Dat leer ik ook wel dan zeg ik van: "Bekijk het even lekker, ik ben moe."

Tresi: Precies. Omdat hij pusht heel veel. Hij is een push persoon. Dat is niet erg bedoeld, het is zijn karakter. Het is zijn onrust. Jij wordt helemaal overspoeld door zijn energie en jouw energie mag hier niet onder lijden. Je moet een balans gaan creëren van: dit wil ik wel, dit wil ik niet. Soms trekken we een energie aan waar we iets aan hebben, een stukje stimulerende factor waar je iets van leert. Maar het moet niet een overschaduwende factor worden zodat je volledig eigenlijk jezelf kwijtraakt daarin. In het boek 'Wybe, wat doe je nou?' lees je genoeg daarvan hoe ik bij mijn eigen kracht moest komen. Hij werd daar alleen maar gekker van omdat ik alleen maar bij mezelf bleef. Ik liet zien wat hij eigenlijk helemaal niet wilde zien. Dat kunnen jullie lezen in het boek. Waarom heb je gekozen om hier te zijn? Om wat dichter bij jezelf te zijn?

Ja, om dichter bij mijn gevoel te komen en te leven volgens mijn gevoel.

Tresi: Mooi zo en je emoties ook toelaten of niet? Je huilt niet voor niets hè? Dat moet je echt gaan doen. Een baby of klein kind huilt ook niet voor niets. Waarom huil jij? Dit is ook de eerste keer dat ik haar zie huilen.

Jenny barst in tranen uit.

Vertel het ze maar gewoon.

Tresi: Zeg het maar schat.

Ik heb morgen een biopsie op mijn borst.

Tresi: Dat dacht ik wel.

Een aantal jaren geleden heb ik kanker gehad en toen ben ik bestraald. Ik ben bang dat het terugkomt. Er zitten bobbeltjes in mijn borst en daarom moet ik het laten onderzoeken. Ik moet niet het ergste denken maar dat doe ik toch.

Tresi: Dat is logisch.

Als het kanker is dan moeten ze kijken of het goedaardig is of kwaadaardig en of het geopereerd moet worden. Als ik wel geopereerd moet worden dan ben ik er op tijd bij en dat is het wel positief. Daarom ben ik vandaag ook meegekomen. Ik kan wel kiekeboe spelen maar daar schiet ik ook niets mee op.

Tresi: Dus je hebt vlekken op je borst?

Er zitten kalkdeeltjes in de borst en dat is te zien met mammografie. Dat is een heel modern apparaat waar ze de kleinste afwijking al op kunnen zien. Het is heel preventief aan de ene kant en aan de andere kant is het natuurlijk wel confronterend weer. Ik weet wat erbij komt kijken dus dat is een voordeel. Al die papieren en toestanden dan denk ik: ja, dat hoef je mij niet te vertellen. Aan de ene kant stap ik er wel met vertrouwen in. Ad steunt me heel goed dus daar ben ik heel blij om. Dus ja, dan ben je wel dubbel blij met elkaar dan dat je helemaal alleen staat.

Tresi: En dan nog het gevoel dat met gemengde gevoelens te maken heeft hè? Steeds maar van het kastje naar de muur hè van: het zal wel, het zal wel, niet?

Je moet maar wachten. Morgen krijg ik de biopsie en volgende week woensdag krijg ik pas de definitieve uitslag dus dan weet je pas waar je staat. Het ene moment gaat het goed en het andere moment komt die twijfel. We hopen maar.

Tresi: Ik mag er geen uitspraak over doen.

Dat snap ik.

Tresi: Ik mag nooit spreken voor de medici. Pas na de medici of als de medici het geconstateerd hebben. Omdat ik in de sector alternatief val. Dat is mijn kosmische regel. Op het moment dat wij iets constateren mogen wij je naar de dokter sturen maar we mogen je nooit een uitslag geven voordat de medici een uitslag hebben gegeven. Ik mag er wel over spreken als jij bij me komt en je weet de uitslag al dan mag ik er wel over spreken.

Jenny zucht.

Tresi: Een zucht. Goed van jou dat je dit met ons hebt gedeeld. We zullen zeker allemaal met je op het antwoord wachten.

Ja.

Volgende week woensdagmiddag is 'Isaak onderricht zijn wijsheid' dus dan komen jullie niet?

We komen wel maar we dachten eraan om dan om kwart voor vier weg te gaan als het niet storend is. We moeten er om vijf over vier zijn.

Tresi: Nee, dat is geen probleem. Maar we willen wel de uitslag weten.

Er zijn zoveel vijftienplussers die geen borstonderzoek doen omdat ze bang zijn. Dan houd je jezelf voor de gek. Je moet het gewoon doen. Als er iets is, ben je er vroeg bij. Ik voelde zelf geen bobbelje dus dat is het vervelende. Morgen krijg ik een echo en dan gaan ze bekijken of het verder goed is.

We zullen aan je denken.

Tresi: Jullie zijn op mijn bruiloft geweest hè?

Ja.

Tresi: Theo, de halfbroer van Wybe, daar hebben jullie ook mee gesproken, heeft HIV en heeft heel lang verstoepd dat hij homoseksueel is en hij deed het ook met vrouwen. Hij zit aan de medicatie en heeft al heel lang een longontsteking dus dan ga je meteen slecht denken. Nu blijkt dat hij longkanker heeft. Ze kunnen het niet operatief verwijderen omdat het de verkeerde long is en de medicatie zorgt ook voor een slechte weerstand. Die jongen is pas zevenenveertig jaar. Fysiek gezien valt het niet te zien maar ja, van binnen kan je eigenlijk van alles hebben. Dus daarom moet je symptomen nooit ontkennen. Ik hou ook niet van dokters omdat ik zoiets heb van: ik ga toch niet voor mijn tijd. Maar bij symptomen moet je altijd aan de bel trekken. Welkom. We gaan naar jou toe.

Ik ben Debby. Ik kom hier om de verwardheid die ik van binnen heb uit elkaar te trekken qua ratio en gevoel. Ik wil niet zeggen dat ik niet intuïtief ben. Ik ben wel steeds meer groeiende maar ik vind wel dat ik het te weinig praktiseer of er iets mee doe. Als ik met mensen werk dan heb ik in mijn gevoel heel vaak zoiets van: waar komt dat vandaan? Komt dit uit mij, wordt dit in me gelegd of komt het uit mijn ratio. Ik wil er meer helderheid in krijgen en het verdiepen. Ik wil er steviger in worden. Ik heb het gevoel alsof ik zwem. Ik doe het wel goed heb ik het idee maar ik wil het meer helder krijgen.

Tresi: Ja. Weet je wat intuïtiviteit eigenlijk betekent? Het is zo'n gevoelsmatig iets dat je daar absoluut je vinger niet op kan leggen.

Dat zou ik wel willen.

Tresi: Dat moet je meteen loslaten. Les 1: loslaten. Waarom voel ik me intuïtief bij haar zo en bij haar zo? Dan kan je wel zeggen: "Ja, het ligt aan mij." Nee, het ligt gewoon aan de energie van twee. Waarom ben ik graag in dit huis en waarom ben ik niet graag in dat huis? Waarom woon ik daar en woon ik niet daar? Zijn allemaal intuïtieve beslissingen waar jij je goed bij moet voelen. Stel dat je daarvoor hebt gekozen en het voelt na een tijd niet meer goed dan betekent het gewoon dat het klaar is. Het woord afscheid daar moeten jullie gewoon echt nog meer mee om durven gaan, zo van: oké,

ik durf afscheid te nemen. Afscheid nemen betekent ook verliezen, betekent ook pijn hebben. Als ik afscheid neem van mijn kind, dat hij uit huis moet gaan dan zeg ik gevoelsmatig: “Ga uit huis.” Dan is het niet iets wat goed voelt maar het is wel een goeie beslissing. Het moederschap wil een kind niet het huis uit zetten. Maar het voelt wel dat het nodig is voor het kind. Dat is altijd het subtiële dat je denkt: ben ik nou gek? Ligt het aan mij? Moet ik niet wachten? Dan onderdruk je alleen maar wat je voelt omdat je graag verklaringen wilt. Je wilt zekerheden. Je moet ophouden om verklaringen te willen hebben en zekerheden te willen hebben. Je moet handelen op dat moment en gewoon vertrouwen dat jij de antwoorden krijgt op het moment dat je gehandeld hebt en dat je het ook aankan. Hier komt dadelijk ook nog een leuk verhaal.

Tresi doelt op een andere student.

Tresi: Ik denk dat daar zo meteen een leuk verhaal uit gaat komen.

Je weet nog van niks.

Tresi: Is gewoon een gevoel, ik weet nog niet wat. Jullie hebben dat soms toch ook allemaal wel dat je denkt van: ik weet niet waarom ik me zo voel en na een tijd snap je het?

Of je voelt je goed en je bent in gezelschap en je voelt je onderuit gaan. Dan weet je dat het niet aan jou kan liggen en dan weet je dat het aan de energie van de andere persoon ligt.

Tresi: Dan heeft hij jouw gevoel op dat moment zodanig beïnvloed dat jij je zo voelt. Een voorbeeld: stel dat je voelt dat je moet gaan rusten maar je ratio zegt: “Je moet nog honderd dingen doen.” Dan zeg je gewoon: “Ik moet gaan rusten.” En wat je ratio zegt daar luister je niet naar.

Ja, dat herken ik wel.

Tresi: Gelukkig.

Ik luister wel naar mijn gevoel en dan zit je ook een beetje zo van: ja, ja, ja. Eigenlijk klopt dit niet hè?

Tresi: Ik moet je zeggen: “Mijn gevoel zei altijd *geef niet op* wat Wybe betreft.” Maar mijn ratio zei: “Waar ben ik in godsnaam aan begonnen, hij is hartstikke geschild!”

Tresi kijkt Ad nu aan.

Ad moet lachen.

Tresi: Hij kon nog ietsjes verder gaan. Hij kon nog door de ramen heengaan. Maar mijn gevoel zei: “Ik ben er niet klaar mee.” Maar mijn gevoel was ook bang. Ik moest de angst goed onder ogen zien en eigenlijk door die angst heengaan en niet mezelf willen beschermen voor iets wat met angst te maken had. Dat waren eigenlijk allemaal rationele dingen van: “Wat gaat mij nog meer gebeuren? Wat gaat mij nog meer overkomen? Tot hoe ver gaat hij?” Maar dat is allemaal niet zo geworden als mijn ratio dacht want mijn gevoel zei: “Gewoon vasthouden.”

Ondanks dat jouw hele omgeving zo iets had van: wat doet ze nog bij hem?

Tresi: Niemand snapte het en ik ook niet.

Nee, jij zelf ook niet. Maar ja, daar zit dan een les in voor de mensheid.

Tresi: Ja, dat heeft met het boek te maken. Mijn gevoel zei: “Ik ga twee jaar investeren in de relatie en daarna is het klaar.”

Dus niet.

Tresi: Dat is wel gebeurd. Ik heb twee jaar geïnvesteerd in de relatie en daarna was het klaar wat het boek betreft en moest hij veranderen. Dat is ook gebeurd. Gelukkig. Nu heb ik zo iets van: waar is die vent uit het boek? Nu geef ik het boek uit en hij is weg. Ik ben er wel mee getrouwd hoor. Het

is uitgekomen maar het komt puur doordat ik het vertrouwen had dat Isaak wist dat ik het aankon en dat ik het zelf ook aankon maar dat ik bang was.

Je hebt ook momenten gehad dat je het niet meer wist.

Tresi: Momenten, dagen dat ik echt dacht: hoe kom ik in Godsnaam door deze dag heen? Gelukkig heb ik dan Isaak die me weer helpt. Ik heb het heel vaak gewoon niet zien zitten. Dan was er in het weekend weer een aanval geweest en dan zat ik hier om 14.00 uur weer de masterclass te doen. Dan was ik tot 8.00 uur in de ochtend in de stress en dan had ik maar één uur slaap gehad en dan zat ik hier weer.

Wij dachten ook allemaal: waar is die Tresi mee bezig? Dat kan nooit goed gaan.

Tresi: Ja, en dat had allemaal te maken met het boek.

Ik wil ook wel zo'n Isaak.

Tresi: Helaas, met een knipoog. Ik ben jaloers.

Wij staan in ons eentje in de wereld.

Dat is niet waar.

Nee, dat is niet waar maar innerlijk heb je dat gevoel soms wel.

Tresi: Isaak is niet voor mij. Isaak is met mij en ik ben hier nu niet in de overschaduwde vorm zoals jullie kennen uit de boeken. Ik ben hier met Isaak aan mijn zijde. Isaak is hier met mij op deze aarde puur om de mens dichter bij zichzelf te brengen. Via de fysieke bewijzen, dus de bewijzen die je nodig hebt, probeert hij jou geestelijk ergens te brengen. Steeds meer geeft hij les aan psychologen, de boeken en noem maar op. Het begint steeds meer inhoud te krijgen wat mijn werk betreft. Isaak is voor jullie hier. Ik ben alleen zijn instrument. Ik krijg ook lessen omdat ik moet eigenlijk altijd het bewijs zijn van het werk. Dus ik krijg zoveel associaties op mijn bord dat ik denk

van: houdt het nooit op? Nee, het houdt nooit op. Toch kan ik een voorbeeld zijn ondanks al die associaties van elke dag weer wat. Toch kan ik bij mezelf blijven en een gelukkig leven leiden en mijn zwakheden tonen, dat ik gewoon een normaal mens ben met mijn normale zwakheden en toch een meester kan zijn op het moment dat ik me daarop afstem. Je wilt niet altijd een meester zijn. Je wilt niet altijd de slimste zijn. Soms wil je gewoon zijn. Soms wil je ook gewoon in een slobberbroek rondlopen en denken van: het is goed zo.

Ik denk dat het voor mensen vaak moeilijk te begrijpen is omdat jij een directe verbinding hebt. Isaak spreekt via jou en het lijkt dan ogenschijnlijk of het voor jou makkelijker is. Het is helemaal het tegenovergestelde. Daarin zie je vaak een verwarring bij mensen dat ze denken van: ik wou dat ik ook iemand had die zo rechtstreeks met me sprak. We hebben allemaal lijntjes met boven maar mensen verwarren vaak hoe het zit bij jou.

Tresi: Het is niet zo dat Isaak mijn leven leidt hè. Isaak heeft mij absoluut niet de laatste bladzijde van het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ verteld. Hij heeft me alleen verteld dat ik door moest zetten en dat ik naar mijn gevoel moest luisteren. Hij heeft de pijnen niet weg kunnen halen. Als ik dan verdrietig op bed lag en alleen maar met rust gelaten wilde worden, was hij degene die de knop omdraaide zodat ik uit bed sprong en zei: “Ik ga weer werken en ik ben er weer.” Dat deed hij wel. Hij forceerde me dan om te eten maar hij kon mijn menselijke pijn niet weghalen.

Daar had je ook ontzettend veel verdriet van.

Tresi: Ja. Ik ben zelf één keer ontzettend boos geweest op Isaak en dat heeft met Sky te maken. Hij liet me toen ontzettend ploeteren met Sky. Sky is het kind van Chantal, mijn ongeboren kind eigenlijk. Toen hielp hij me niet omdat hij een doel had. Het kind moest bij haar komen. Ik moest het kind verliezen en zij moest het krijgen. Toen dat achter de rug was, liet hij zichzelf pas zien en zei: “Vergeet die ervaring, denk niet meer: is het een jongetje of meisje geweest? Denk niet meer hoe oud het is, vergeet het.” Vijf jaar later ongeveer kreeg ik een antwoord van Isaak waarom ik zo verbonden met Sky ben. Toen dacht ik: nu ga ik uit trance en jij gaat de praktijk uit.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Ik was boos en die opnameapparatuur kraakte maar hij ging er niet uit. Later vergeet ik het wel weer en heb ik het weer losgelaten. Dingen zijn niet moeilijk. Dus of ik nou verkracht ben, of ik nou geslagen ben, misbruikt ben, ongewenst ben, meerdere huwelijken achter de rug heb, vier kinderen, een miskraam en een abortus heb gehad, maakt mij allemaal niet uit. Zijn allemaal ervaringen die ergens goed voor waren. Het heeft ermee te maken dat ik mezelf neerzet om jullie beter te kunnen begrijpen.

En je bent een voorbeeld voor ons. Al die mensen kunnen zich verbinden met jou omdat ze dezelfde ervaringen hebben meegemaakt als jij.

Tresi: Ik maak iets mee en twee dagen later zit ik naar mezelf te kijken in iemand anders die tegenover me zit in de praktijk.

Ik vind het super dat je het allemaal zo open en eerlijk vertelt zonder dat je denkt: wat zouden ze van me vinden?

Tresi: Ja, ik vertel het omdat ik het moet. Echt waar. Het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’, ik hou mijn adem in. Het moet gewoon uitkomen. Ik ga tijdens de presentatie ook niet in trance. Het is gewoon echt mijn boek. Ik ben nu heel blij om het uit te geven maar de tijd moest eerst rijp zijn voor mij. In deze cursus gaan jullie het verschil merken tussen de twee vormen van overschaduwing. Nu kunnen jullie merken hoe ik praat en als Isaak het mij vertelt hoe ik dan praat en als ik volledig in trance ben hoe ik praat. Dus nu gaan jullie mooi het verschil zien tussen Tresi, het instrument Tresi en de volledige overschaduwing Isaak. Dat gaan jullie nog meemaken voor degenen die het nog niet hebben meegemaakt. Ik vind het zelf ontzettend belangrijk om Tresi te kunnen zijn. Daar was ik zo bang voor in het boek ‘Wie is Tresi?’ Isaak zei dat ik geen persoonlijkheid heb maar dat ik een aangemeten persoonlijkheid heb. Toen dacht ik: dan ben ik niets. Hij zei: “Daarom ben je juist alles.”

Dat moet je eerst begrijpen en voelen, dat is ook een proces voor jou.

Tresi: Ja, ik hoop dat ik nog vele jaren mee mag gaan.

Vast wel.

Tresi: Welkom. We gaan naar onze nieuwe hier, Gwen. De anderen heb ik allemaal al eens gezien.

Ik ben Gwen en ik ben hier omdat ik dichterbij mijn gevoel wil komen. Ik heb heel vaak als ik voel wat ik wil dat ik het zo ga beredeneren dat ik helemaal kapot ben en dan weet ik niet meer wat ik wil.

Tresi: Waarom huilde je toen zij haar verhaal vertelde?

Gwen begint te huilen.

Hou op. Ik word er heel emotioneel van.

Tresi: Nou, dus je bent heel gevoelig. Dat is toch fantastisch?

Het is niet altijd handig.

Tresi: Moet het handig zijn?

Het is niet altijd makkelijk.

Tresi: Het is hartstikke prachtig.

Dan ben je juist betrokken.

Tresi: Oprah Winfrey heeft de wereld veroverd met haar huilen. Het is echt zo. Mensen die meeleven met anderen zijn mensen die zich in anderen kunnen invoelen, dus ook in de emoties van iemand anders. Dat is belangrijk. Maar ja, dan weet je heel vaak niet wat je zelf voelt hè?

Nee.

Tresi: Als je huilt om iemand anders dan heeft de associatie vaak ook met jezelf te maken.

Ja, ik merk ook wel dat andere mensen mij van buiten zien als stug. Ik kom van buiten over als stug en genuanceerd.

Tresi: Hebben ze dat tegen je gezegd?

Weleens, maar ik merk het vooral in het gedrag van anderen naar mij toe.

Tresi: Dan moet je daarmee ophouden.

Ja.

Tresi: Je bent op zich een warm mens maar je komt wel stug over, ja. Je creëert afstand. Mensen die zichzelf wat afstandelijk neerzetten zijn bang om gekwetst te worden. Dan zijn ze beschermd hè. Het is net alsof iemand heel veel kleding aandoet. Dan zijn ze bang om bloot te gaan zeg maar of ze moeten zich beschermen voor de kou. Dus je beschermt jezelf onnodig. Ik hoop dat we een heel warme persoonlijkheid gaan meemaken omdat je dat eigenlijk wel bent en dat je dat grote imago los gaat laten. Zou je dat willen?

Ja, dat zou ik wel willen.

Tresi: Mooi zo. Welkom.

Dank je wel.

Tresi: De volgende.

Ik ben Gerrie en ik zou zeer zeker ook willen leren om dicht bij mezelf te komen en ik wil ook leren om van mezelf te houden.

Gerrie moet huilen.

Tresi: Waarom doe je dat niet?

Ik kan best streng zijn voor mezelf. Ik kan heel veel van iedereen houden. Ik hou ook van heel veel mensen. Ik wil het altijd goed doen en ik denk dat ik daar niet eerlijk in ben.

Tresi: Nee?

Nee.

Tresi: Je bent er niet eerlijk in omdat je het niet voor jezelf doet. Je doet het gewoon om lief gevonden te worden.

Ja. Ik ben ook veel te perfectionistisch voor anderen maar ook voor mezelf en dat ik mezelf weleens vergeet.

Tresi: Ja, en daar word je verdrietig van hè?

Ja, het is wel opgelopen denk ik.

Tresi: Ook jij bent goed bezig omdat je jezelf zo kwetsbaar neerzet nu. Weet je dat kwetsbaarheid kracht is? Als je kwetsbaarheid toont dan ben je juist heel krachtig. Dan hoeft je jezelf niet groot te houden. Ik hoeft mezelf niet groot te houden. Ik ben gewoon zoals ik ben. Als ik boos ben dan ben ik boos. Ben ik verdrietig? Dan ben ik verdrietig. Op een gegeven moment ben ik bij haar op de boot en op een gegeven moment is mijn dochter kwijt en ik roep: "Angel?"

De hele jachthaven keek om zich heen.

Tresi: Het is puur een gevoel. Als je terugkijkt denk je: oh. Dat heb je altijd. Als je jezelf terug bekijkt op een video dan denk je ook: oh. Maar wat je voelt dat is belangrijk. Ik denk dat jouw gevoel jou iets wil vertellen en je gevoel wil je vertellen dat je het helemaal gehad hebt om altijd maar te pleasen. Wie please je eigenlijk allemaal? Wie zijn dat?

Mijn man, mijn kinderen, mijn kleinkinderen.

Tresi: Dus mensen waar je van houdt?

Ja, mensen waar ik veel van hou. En ik kan ook slecht nee zeggen. Ik denk altijd dat ik er voor hen moet zijn. Ik merk gewoon steeds meer dat ik meer tijd moet vinden voor mezelf. Ik kan niet goed nee zeggen omdat ik denk dat ik daar ook weer spijt van krijg. Ik vraag me vaak af wat mijn missie is.

Tresi: Voor jezelf leven en alles wat je erbij hebt als een toevoeging op je leven zien.

Dat vind ik heel moeilijk. Ik vind loslaten ook heel moeilijk.

Tresi: Ja, loslaten hoort erbij.

Dat vind ik zo moeilijk.

Tresi: Loslaten hoort erbij, dat is vanaf het begin eigenlijk je missie geworden. Je laat eigenlijk de wereld los waar je vandaan komt. Je wordt geboren en jij laat de baarmoeder los. De navelstreng wordt doorgeknipt en jij wordt een eigen individu en dan kom je alleen maar mensen tegen in de loop van de jaren waar je mee verbonden bent en weer los moet laten, je weer mee verbonden bent en weer los moet laten. Je kan niet in de kleuterschool blijven. Dus jij wordt volwassen. Je kan niet alleen maar moeder zijn, je kan niet alleen maar echtgenoot zijn of kind van zijn. Je moet eigenlijk altijd jezelf zijn en dat is een toevoeging op jezelf.

Ik ben altijd bang om iemand te kwetsen.

Tresi: Dat hoort ook bij loslaten. Doordat je geen nee kan zeggen, krijgt iemand altijd alles voor elkaar bij jou. Je kan toch geen nee zeggen dus wat ik ook vraag het is een ja. Het lukt me altijd. Dus jij kwetst me als je nee zegt. Dan word ik boos want ik wil geen nee horen.

Zeker bij mijn kinderen. Maar ik geniet er ook intens van.

Je bent veel te goed.

Tresi: Ze zijn hartstikke verwend, joh. Het moet ook tweevoudig zijn hè.

Ik krijg ook heel veel.

Tresi: Dat weet ik. Maar het moet ook tweevoudig zijn naar jezelf toe. Je moet ook jezelf op de voorgrond zetten en niet alleen je kinderen of je partner. Het moet tweevoudig zijn. Weet je wat ik altijd zei: “Ik zet mezelf op de eerste plek, ik zet mijn kinderen op de eerste plek, ik zet mijn partner op de eerste plek, ik zet iedereen op de eerste plek.” Mijn partner zei op een gegeven moment: “Ja, ik sta op de tweede plek.” Ik zei: “Nee hoor, ik heb geen tweede plek.” Als ik met jou ben dan ben ik met jou. Als ik daar ben dan ben ik daar. Maar op het moment dat ik daar ben dan is dat voor mij de eerste plek. Dus dan ben ik intens in dat moment. Als ik werk dan ben ik intens in mijn werk. Als ik met vakantie ga dan mis ik mijn kinderen niet en dan denk ik helemaal niet aan hen. Dan vergeet ik gewoon dat ik kinderen heb.

Echt waar job?

Tresi: Ja. Ga ik naar Miami, denk je nou echt dat ik ga bellen? Ze bellen mij wel als ze me nodig hebben.

Bij mij is dat net andersom.

Tresi: Ja, dan geniet je niet omdat je dan overal bent maar niet in dat moment.

Dat klopt.

Tresi: Als er iets is dan word ik wel gebeld en dan ben ik zo weer terug. Heerlijk om gewoon je eigen leven te kunnen leiden naast alles wat mooi is om je heen, alles.

Dat is wel een hele moeilijke les voor de mensen. Ik denk dat heel veel mensen veel hebben aan deze uitleg.

Tresi: Ja, daarom ook deze cursus en deze woorden omdat ik heb het ook moeten leren. Ik was heel jong al een alleenstaande moeder. Ik heb mezelf uit heel veel situaties moeten vechten zoals mijn financiële situatie en mijn moederdrang. Toen Johnny geboren werd, sliep ik zes maanden niet. Ik stond elke nacht naast zijn bed om te kijken of hij nog ademde. Ik was zo bang voor wiegendood. Ik moest hem gewoon laten groeien, liefde geven, streng zijn en direct zijn. Afgelopen weekend wilde ik met allemaal naar Walibi. Ze wilden allemaal blijven slapen. Op een gegeven moment waren ze allemaal beneden en ze waren zo lawaaiig. Ik zei: "Goh, wat heb ik spijt dat ik jullie uit bed heb gehaald." We hebben wel een leuke dag gehad maar ik moest het toch even zeggen. Toen zeiden de kinderen: "Had je ons maar niet wakker moeten maken." Het is gewoon heel gezellig maar we zeggen bij wijze van spreken wel de waarheid naar elkaar toe. Dus ze zeggen gewoon heel duidelijk wat ze wel of niet van mij vinden en andersom ook.

Ik moet dat ook gaan doen en niet alles voor de harmonie slikken. Ik moet ook gaan leren om van mezelf te houden.

Tresi: Kijk, je hebt een heel mooi gezin hè?

Ja, ik heb een ongelooflijk mooi gezin.

Tresi: Dat is toch fantastisch?

Ik ben zo gezegend.

Tresi: Ja nou, en toch niet gelukkig?

Wat zit ik te zeuren.

Tresi: Nee kind, toch niet gelukkig. Je hebt alles maar toch niet gelukkig. Goh, goh, goh, hoe kan dat nou?

Ik kan mezelf dat kwalijk nemen, weet je dat?

Tresi: En toch niet gelukkig.

Ik ben wel gelukkig.

Tresi: Nee, je bent extern gelukkig. Wat je krijgt dat maakt je gelukkig. Maar zonder dat ben je niet gelukkig omdat het voedt jouw geluk maar je moet je geluk vinden met jezelf. Je bent hier gekomen voor jezelf. Het zijn toevoegingen. Je mag jezelf gelukkig prijzen met je mooie gezin. Heel veel hebben dat niet.

Dat doe ik ook.

Tresi: Ja, maar je moet jezelf niet vastklampen aan dat gezin. Dat is een groot verschil. Ik mag me gelukkig prijzen met mijn gave maar daarnaast heb ik ook gewoon een ander leven. Het is een toevoeging op mijn leven. Het voegt natuurlijk ontzettend veel toe omdat ik ontzettend gelukkig ben met die gave maar als ik thuis ben dan ben ik gewoon Tresi. Ik lig met mijn man in bed en dan ben ik gewoon zijn vrouw en met mijn kinderen ben ik weer dat. Dan ben ik niet mijn gave. Dat wil ik ook niet zijn en dat willen mijn kinderen ook niet, die willen gewoon een moeder.

Dat is normaal, dat hoort ook.

Tresi: Dus je moet nog veel leren.

Dat weet ik.

Tresi: Ik heb veel oefeningen voor je hoe je dat kan doen. Jullie krijgen natuurlijk ook huiswerk hè. Welkom schat. Je bent trouwens een hele mooie vrouw.

Ik ben Stientje Daelmans. Intuïtieve ontwikkeling wil ik heel erg graag omdat ik voor mijn gevoel in mezelf er een heel erg zóoitje van maak. Ik worstel met alle dingen die ik los wil laten. Ik heb een heel mooi nieuw leven.

Tresi: Een Daelmans leven.

Ja.

Tresi: Dit kan ik even niet laten hoor Stientje. Je was net getrouwd of net samen en ik kreeg een telefoontje en toen zei je: “Met Stientje Daelmans.” Ik dacht: met wie? Het is net alsof ik zeg: “Met Tresi Leistra.” Dus je hebt eigenlijk meteen je identiteit weggegeven.

Ja, ik heb toen mijn baan opgezegd en mijn baan was altijd wel heel belangrijk voor me. Ik probeer dat te verbergen en dat valt me toch wel heel erg tegen moet ik zeggen. Ik worstel erg om iets voor mezelf op poten te zetten.

Tresi: Heb je gehoord wat ik zei?

Ja, dat ik mijn identiteit heb opgegeven.

Tresi: Ja.

Dat klopt.

Tresi: Oké. Het is hetzelfde als je gaat emigreren en je begint een heel nieuw leven. Van A tot Z begin je. Je bent eigenlijk bezig om een nieuw leven op te zetten. Dus alles om je heen is komen te vervallen en je bent op een gegeven moment Stientje Daelmans gaan heten en samen met je partner een leven op gaan bouwen. Je moet naast je partner een leven op gaan bouwen van Stientje.

Ja, daar ben ik ook mee bezig. Ik merk ook dat ik voortdurend twijfel: wat zegt mijn gevoel daarover? Dan denk ik: voel ik dat nou of denk ik dat nou? Dan wil ik ook een baan verwerven en dat gaat ook allemaal heel moeizaam. Dan word ik daar ook weer vreselijk kwaad over. Ik denk dan: waarom gaat nou nooit eens iets makkelijk? Elke keer is het niet wat ik wil. Vorige week ook weer en dan denk ik: wat zegt mijn gevoel erover? Toen had ik zoiets van: zal ik het doen of zal ik het niet doen? Ik dacht: nee, ik doe het niet want het is niet echt wat ik zoek. Daar heb ik ook geen spijt van maar ik worstel dan ontzettend met wat mijn gevoel daarover zegt. Ik heb dan zo'n warboel van denken en voelen dat ik het niet meer weet. Ondertussen ben ik mijn oudste zoon in het traject ook knijpt en gaat mijn andere zoon de deur uit. Ik denk dan: wanneer ben ik in Godsnaam eens aan de beurt?

Tresi: Nu. Zonder Paul Daelmans mag jij nu gewoon met je eigen gevoel aan de slag gaan.

Dat doe ik ook.

Tresi: Je hebt een traject meegemaakt van loslaten, een nieuw leven opbouwen, gaan trouwen, kinderen eigenlijk ook vrijheid geven dus groot laten worden. Je hebt je liefdesrelatie ontzettend gevoed, jullie samen, en daar pluk je nu de vruchten van, dat is perfect. Maar je bent nu in een ander traject terechtgekomen.

Wat ik zelf wil, mijn eigen leven met vriendinnen, met mensen die alleen ik heb uitgekozen. Maar werk is toch best wel heel erg belangrijk voor mij. Dan ga ik daar toch in twijfelen van: moet ik dat werk weer doen of moet ik ander werk gaan doen? Dan ga ik solliciteren en dat lukt van geen kanten, er komt gewoon niets. Dan denk ik van: mijn God dan moet ik me overdag maar weer vermaken met koekjes bakken en stukjes pizza's en weet ik wat allemaal. Dan denk ik: pff ik vind er niets aan.

Tresi: Nou, dat is duidelijk.

Ik vind het zo moeizaam gaan allemaal.

Tresi: Weet je wat het is lieve schat? Jij bent een persoon die hoort te werken. Echt waar, dat is wat je bent. Maar je hebt een soort pauze gehad en die pauze heb je nu genoeg gehad dus je wilt gewoon weer aan de slag maar je zoekt je weg daar nog in. Op het moment dat je gaat solliciteren ben je alleen maar jezelf aan het aankondigen van: hier ben ik en dan moet je een *ja* of *nee* krijgen. Maar het traject is goed dus je moet gewoon blijven solliciteren. In de tussentijd moet je gewoon gaan kijken naar jouw leven buiten je partner en buiten je kinderen om. Een nieuw leven.

Ik heb zo'n onrust. Ik word gewoon gek van mezelf. Ik hoop dat er eens rust in mezelf komt.

Tresi: Omdat het je niet snel genoeg gaat.

Ja, maar het duurt allemaal zo lang.

Tresi: We bedoelen hetzelfde. Het gaat niet snel genoeg en het duurt allemaal zo lang is precies hetzelfde.

Ik heb mijn baan tweeënhalf jaar geleden opgezegd, volgens mij is dat lang genoeg.

Tresi: Op het moment dat je eerder aan de slag was gegaan, was je zo weer moe geworden.

Dat weet ik ook wel. Ik ben ook wel blij dat ik die baan....

Tresi: Niet heb gekregen.

Nee, want dan denk ik: het is eigenlijk niet wat ik echt wil. Maar ja, het duurt allemaal zo lang.

Tresi: Hoor je jezelf praten? Aan de ene kant weet je: ik ben er nog helemaal niet aan toe of ik was er niet aan toe, laten we in de verleden tijd spreken. Aan de andere kant ben je jezelf goed tegengekomen in het traject van opnieuw moeten gaan beginnen met een sociaal leven opbouwen, genieten

met weinig doen en in de tussentijd blijven solliciteren en hopen dat je aangenomen wordt. Dan moet je daar een combinatie trekken met het leven dat je aan het opbouwen bent.

Op een gegeven moment denk ik: misschien lukt het helemaal niet meer. Op een gegeven moment ga je daaraan twijfelen.

Tresi: Gedachten zijn krachten dus daar moet je mee ophouden. Op het moment dat je eraan denkt dan gebeurt het juist want dan is jouw energie zodanig laag dat je naar je toetrekt dat je langer thuisblijft.

Daarnaast merk ik ook dat ik tijd nodig heb om te verwerken dat al die mensen weggefallen zijn. Mijn zoon gaat nu ook de deur uit en daar heb ik een hele bijzondere band mee. Ik heb hem steeds gepusht dat hij op kamers moet maar ja, als hij echt gaat dan vind ik dat heel moeilijk.

Tresi: Het is goed dat hij op zichzelf gaat.

Dat weet ik ook.

Tresi: Dat is fantastisch. Het is goed dat jij Stientje wordt.

Ja, daar heb ik ook heel veel behoefte aan. Dan weet ik ook dat als ik meer ga voelen dat die echte Stientje daar eindelijk uitkomt. Soms heb ik ook zoiets van: het is net alsof er bovenin straaltjes komen dat ik denk oh ja, dat is die Stientje. Dan word ik sprankelend en kan ik dingen zeggen en heb ik ook een levenslust. Soms val ik terug en denk ik: oh, gaat het toch wel lukken? Dan ga ik twijfelen aan mezelf. Ik wil niet meer zo twijfelen.

Tresi: Nou, dan moeten we gewoon met het gevoel aan de slag. Wat zegt ons gevoel? Wat zegt onze intuïtie? Nou, je gevoel zegt: "Het is heel goed dat mijn zoon op zichzelf gaat." Daar hoeft je niet meer over te twijfelen, daar hoeft je niet meer over na te denken, dat is fantastisch, dat is goed. Je gevoel zegt: "Ik heb mijn perfecte partner te pakken." Dat is fantastisch, dat is goed. Daar hoeft je niet meer over te twijfelen, hoeft je ook niet meer over na te denken, daar hoeft je eigenlijk alleen maar van te genieten. Mijn gevoel zegt:

“Ik wil eigenlijk een baan,” hoeft je ook niet over te twijfelen. Je weet dat je een goeie achtergrond hebt en een goed CV dus het is nu alleen maar het naar jezelf toehalen. Je gevoel zegt: “Ik hou niet van koekjes bakken.” Dan moet je dat ook niet doen.

Laat Paul die koekjes bakken.

Super dat je gewoon jezelf kan zijn, dat je boos kan zijn als je dat bent, dat het gevoel er gewoon uit mag.

Tresi: Het is fantastisch maar het is wel verwarrend. Dat betekent dat je eigenlijk alleen maar doet wat je voelt. Dat kan voor je omgeving heel verwarrend zijn. Kijk, ik kan wel tegen mijn partner zeggen: “Ik ben om 23.00 uur thuis.” Maar op het moment dat mijn gevoel zegt: “Ik vind het veel te gezellig hier, ik wil hier eigenlijk blijven slapen.” Dan kom ik niet thuis. In het begin kon hij daar absoluut niet tegen. Hij zei: “Ik heb structuur nodig.” Ja jongen, bouw structuur in je eigen leven maar ik ben een gevoelsmens en als ik gevoelsmatig hier nog niet klaar mee ben dan ben ik er nog niet klaar mee. Daarom is het ook ontzettend moeilijk voor mensen om een afspraak met mij te maken privé. Omdat het moment dat ik die afspraak heb en mijn gevoel zegt die ochtend: “Dat wil ik niet,” dan ga ik mezelf niet voor de gek houden. Dan ga ik niet omdat mijn gevoel zegt: “Nee.” Het verantwoordelijkheidsgevoel zegt: “Dat kan je niet maken, dan verlies je mensen, dan worden ze boos op je.” Ja, dan kies ik toch voor het woord nee. Als mensen op dat moment niet meer met mij om willen gaan of geen afspraak meer met mij willen maken dan vind ik het ook goed. Zakelijk is weer wat anders want hij is veel sterker.

Dan moet je naar hem luisteren.

Tresi: *Ik ga nu niet* en voor je het weet ben ik al op. Echt hoor. Ik weet nog een keer dat ik een workshop had en maar één uur geslapen had. Ik zei tegen iemand die bij me sliep: “Ga jij maar ontbijten.” Vijf minuten voor iedereen binnenkwam stond ik daar en ze zei: “Was jij nou degene die in bed lag?” Dan ben ik weer zo fit als een hoentje. Dan krijg ik zo die stekker in mijn

kont. Dat is die drive. Je krijgt dan zo'n drive omdat je gepassioneerd raakt door zijn passie. Ik word gepassioneerd door zijn passie, dat is de overschaduwing. Wij hebben allemaal passies in onszelf hè. We moeten die passie absoluut toelaten.

Soms denk ik weleens: wat is mijn passie dan?

Tresi: Ja. Stel dat je naar haar toe wilt gaan en stel dat je partner haar niet mag, dan moet je alleen maar naar je passie luisteren, naar je gevoel en dan moet je tegen je partner zeggen: "Dan heb je gewoon pech." Ik heb dit ooit tegen mijn partner gezegd. Mijn hartsvriendin Chantal en Wybe lagen elkaar helemaal niet in het begin. Ik zei tegen Chantal: "Als jij zegt dat ik moet kiezen tussen jou en Wybe dan kies ik voor Wybe." En tegen Wybe zei ik: "Als jij zegt dat ik moet kiezen tussen jou en Chantal, dan kies ik voor Chantal." Nou, ze zeiden allebei: "Nee, ik wil niet dat je kiest." Dus gewoon bij jezelf blijven.

Dat hoop ik hier ook te leren. Dat ik daar sterker in word. Soms denk ik: wat is bij jezelf blijven?

Tresi: Heel vaak als je bij jezelf blijft - dat vertel ik jullie uit ervaring lieve dames en heer - dan neem je ontzettend veel risico's. Omdat je mensen kwetst. Je kunt ze verliezen omdat je niet denkt vanaf hun wereld maar vanaf jouw wereld. Het is net zoals ik op een gegeven moment zei tegen mijn zoon: "Een maand de tijd en je gaat uit huis." Ik was ontzettend bang dat ik hem nooit meer zou zien. Mijn gevoel zei: "Je moet gaan." Het is veel beter voor hem geweest. Hij had een maand de tijd. Het is mijn eerste kind. Ik dwong hem. Hij is ook boos vertrokken. Het is nu weer helemaal goed. Mijn gevoel zei: "Ik wil voordat ik trouw nog even naar mijn ex en naar mijn ouders." Ik was bij Chantal, ik kocht op de markt kleren en boekte samen met mijn dochter een ticket. Pas in Frankfurt zei ik tegen Wybe waar ik was. Ik zei: "Ik ben naar mijn ex." Ik wilde daar eerst kijken wat mijn gevoel zei, of ik er echt klaar mee was, voordat ik *ja* kon zeggen tegen het huwelijk. Ik ben er vier dagen geweest en ik heb mijn antwoorden gekregen en ik kon *ja* zeggen op het huwelijk. Ik had het risico kunnen nemen om niet te gaan en

erover nadenken wat het me wel had kunnen brengen maar ik heb een risico genomen om misschien mijn partner kwijt te raken. Toch ben ik blij dat ik het heb gedaan. Nou welkom. We gaan naar jou, jij was een leuke zei ik al.

Ik ben Anja en ik zit hier omdat ik graag naar mijn gevoel wil luisteren en dan niet wil denken: het zal wel niet. Ik denk dat mensen niet eerlijk tegen me zijn en daarom denk ik: ja, het zal wel niet. Ik wil daar sterker in worden. Ik wil het ook zeggen als ik het ergens niet mee eens ben, op een goeie manier. Meestal denk ik: ik zeg het niet omdat ik anders mensen kwets. Ik laat het dan voor wat het is. Daar ben ik niet eerlijk in. Ik wil wat meer voor mezelf kiezen, dat ik wat meer op de voorgrond kom en dat ik niet probeer om anderen te pleasen.

Tresi: Waarom zei ik tegen jou: dit wordt leuk?

Misschien omdat ik dingetjes van haar herken?

Tresi: Wat herken je?

Een driftige man.

Niet driftig hoor, soms explosief.

Tresi: Ik kan je ook driftig noemen. Het is zoals je het associeert.

Explosief, driftig maar met een goed hart.

Tresi: Maar wel een egoïst.

Ja. Ik herken Jenny's gevoel wel.

Tresi: Jouw gevoel herkent ze.

En van Gerrie herken ik het gezellige.

Tresi: Ik was nog niet klaar met haar.

Oh sorry.

Tresi: Jouw gevoel herkent ze, zij houdt het al jaren vol. Ze laat het gewoon over zich heen komen. Dus jij mag een voorbeeld zijn voor haar dat je het niet zoveel jaren gaat trekken en dat je zegt: “Ik heb nu al mijn strepen gezet.”

Dus ik moet meer mijn grenzen aangeven?

Tresi: Ja. Duidelijk je grenzen aangeven en ook duidelijker zijn naar je partner toe omdat je dat niet bent. Je bent niet duidelijk. Wat was de volgende?

Ik herken de gezelligheid in Gerrie. Ik wil dat knusse houden en geen heftige discussies. Ik kan er niet goed mee overweg.

Tresi: Harmonie hè?

Ja.

Tresi: En wie lijdt eronder?

Ik zelf, mijn man zit er niet mee.

Tresi: Dus je gevoel zegt: “Dit wil ik niet.” Maar je houdt het tot nu toe in jaren tijd wel in stand. Eigenlijk voel jij jezelf vrij op het moment dat die driftige persoon uit je energie is.

Dat voelt een stuk rustiger, ja.

Tresi: Ja. Op het moment dat je die persoon in je leven hebt, moet je zodanig met die persoon om kunnen gaan dat je je niet verliest in die persoon.

Ik moet leren om bij mezelf te blijven.

Tresi: Een voorbeeld: op het moment dat iemand hier raar doet dan kan ik ook altijd weglopen, of niet?

Ja.

Tresi: Je hoeft toch niet te luisteren?

Dat is ook zo.

Tresi: Ik mag meedoen in deze cursus omdat ik veel voorbeelden ga gebruiken alleen omdat het moet zodat jullie ook kunnen zien dat het anders kan. Op het moment dat ik gezellig aan tafel zit en het is op een gegeven moment zo druk dat ik het gevoel heb dat het me teveel wordt in mijn bovenkamer en gevoelsmatig wil ik dat niet, dan geef ik dat aan en als de energie niet wordt veranderd dan pak ik mijn bord en ben ik weg. Dan ben ik of boven of ik pak mijn jas en ben helemaal weg. Hier kies ik niet voor. Dan kijken ze je aan van: waar gaat zij naar toe? Ik geef het aan, er wordt niets mee gedaan, dan moet ik gewoon mezelf verplaatsen. Als Wybe raar deed of zichzelf in elkaar sloeg dan zei ik van: "Wat doe je nou? Kom eens even, doe eens even rustig." Of ik ging weg en zei: "Ga je gang." Het is net zo wanneer de kinderen vechten dan zeg ik: "Ik ga, ik zie wel wie er overblijft." Het is normaal. Op een gegeven moment kan je daar niets mee. Als je iets niet kan veranderen dan moet je het gewoon accepteren en dan hoef je niet toe te kijken. Stel dat jij je partner niet kan veranderen, dan heb je twee keuzes: je accepteert het of je accepteert het niet. Op het moment dat hij in de acceptatie factor terecht komt, de *ik wil je niet kwijt* factor dan is het goed maar stel dat hij weer raar doet dan zeg je: "Ik ben weg."

Het slijt er weer een beetje in. Ik was heel duidelijk geweest deze zomer en het had ook wel enig effect maar ik merk aan mezelf dat ik weer te soft word en dat ik weer automatisch terugval in hoe het was.

Tresi: Als je geen grenzen zet dan zijn er toch geen grenzen? Als ik niet bekeurd word als ik door rood rijd, dan rijd ik toch gewoon door rood als dat in me zit? Dus de wet van oorzaak en gevolg telt voor iedereen. Je draagt

altijd de gevolgen van wat je veroorzaakt. Het is een hele sluwe man dus hij weet precies welke vrouw hij heeft gekozen. Geniet ze, zou ik zeggen.

Ik ben Paula en ik zit hier omdat ik mijn huis openstel voor dit soort middagen. Voor mezelf is dit een geweldige thema om mee te werken en om mee aan de slag te gaan, met mezelf en mijn gevoel. Ik heb dit traject al vele jaren geleden in gang gezet en waarin ik al heel veel bezig ben geweest met loslaten op diverse vlakken. Dat is heel heftig geweest. Ik heb er heel veel van geleerd. Gevoelsmatig heb ik heel veel ervaringen doorstaan en meegemaakt van loslaten enzovoorts. Ik denk dat ik hierin nog veel meer kan leren. Ik ben heel dankbaar dat ik dit hier allemaal ook weer mee ga maken.

Tresi: Wat ik zo fantastisch vind en dat vergeet ik nooit meer: ze kwam een sessie bij me doen en ze was al in de spirituele sector bezig. Ik kende haar helemaal niet en toen zei Isaak, mijn gevoel wist niet dat hij mij bedoelde, dat zij veel op zou gaan zetten voor iemand in de spirituele sector.

Dat was de allereerste keer dat ik bij jou was.

Tresi: Ik snapte er niets van. Ik wist niet dat het over mij ging. Zo zie je gewoon dat je ook achteraf antwoorden krijgt. Isaak wist het wel. Je hebt ontzettend veel tweegebracht in de tussentijd. In de tussentijd heb ik ontzettend veel huiskamers hier gegeven.

Veel mensen hebben jou mogen ontmoeten.

Tresi: Veel mensen hebben Isaak mogen ontmoeten. Of ze zo blij waren om mij te ontmoeten is wat anders.

Soms niet nee.

Tresi: Ja Paula, ik weet het. Hoe kan dat drukke kind zo wijs zijn? Ja, dat weet ik ook niet. Het boek 'Masterclass' is hier ontstaan. Dus ik zal je eeuwig dankbaar zijn.

Ik jou en Isaak ook.

Tresi: Plus ik heb je man mogen ontmoeten. Het is een hartstikke droogkloot maar een leuke man.

Dat staat op de band. Hij is heel blij dat hij jou heeft leren kennen. Hij accepteert Isaaks wijsbeden maar zit nooit op dit soort middagen. Hij gaat niet mee naar een helderziende waarnemingen avond bij Tresi of de middagen hier. Ik organiseer er nogal wat. Maar hij accepteert alles en groeit met mij mee. Daar ben ik ook eeuwig dankbaar voor. Ik kan me niet voorstellen dat ik een partner heb die hier binnen zou komen en zou denken: waar is ze nou weer mee bezig? Nee, hij groeit mee. Hij mag jou en hij mag Wybe.

Tresi: Ondanks wat hij allemaal heeft gehoord in de jaren van turbulentie, bleef hij altijd open minded.

En is.

Tresi: Ja en is. Hij zette Wybe niet in de categorie. Dat vind ik wel een hele mooie eigenschap van jouw man.

Zoveel mensen oordelen en veroordelen en die maken wij mee en dan ben ik zo dankbaar dat Hans zo niet is. Hij is onbevooroordeeld.

Tresi: Dat is ook mijn grote angst om het boek uit te brengen. Het is mijn leven dat ik langs de kant van de snelweg seks heb en dat ik zes weken heb lopen beesten. Dat we begonnen met de champagne en eindigden met de whisky. Dat doe ik niet meer. Alles komt vrij. Ik hoop dat zij het verschil trekken in mijn leven in de verliefdheid van Wybe en mijn mediumschap en dat het niets met elkaar te maken heeft. Het heeft niets met elkaar te maken.

Ik denk wel dat er een groep mensen zal zijn die jou daarin niet gaat begrijpen.

Dat denk ik ook.

Tresi: Ja. Maar ik heb de toestemming en ook een woord in het boek van Isaak. Het boek heeft een boodschap. Het is echt een heel belangrijk boek

omdat het een boodschap heeft. Hoeveel mensen zitten niet in zo'n relatie en ze veranderen het niet? Maar ik heb het wel tot verandering gebracht.

Ik denk dat heel veel mensen die boodschap ook niet zien.

Tresi: Ze gaan het er wel uit halen.

Ja? Denk je dat?

Tresi: Ja, omdat elke titel eindigt met een boodschap zoals 'Mijn tranen' en 'De ongeborene wens'. Elke titel eindigt met een boodschap.

Bedoel je het boek of elk hoofdstuk?

Tresi: Elk hoofdstuk. De grote boodschap in het boek is 'als de liefde goed is maar de omstandigheden niet, verander de omstandigheden maar behoudt de liefde.' Maar dan moeten wel twee mensen het willen. Hij wilde het en ik wilde het maar we wisten niet hoe. Het heeft twee jaar geduurd tot we op een gegeven moment wisten hoe en nu is hij saai.

Saai?

Tresi: Als je naar het boek kijkt, is hij saai. Nee, hij is niet saai omdat het zal nooit saai worden bij mij, dat laat ik niet toe. Hij is nu gewoon een burger geworden. Hij is geen marinier meer. Een marinier is een heel ander iemand dan een burger en zeker een kind zoals hij is opgevoed.

Ja, hij is vanaf zijn zeventiende gedrild en gebrainwashed.

Tresi: Ja, enig kind, verwend. Hij kreeg altijd alles voor elkaar. Hij heeft zichzelf ontzettend in de problemen gewerkt daarin. Vluchten, vluchten, vluchten. Hij wilde de macht behouden. Als hij zich onmachtig voelde dan werd hij agressief. Hij sloopte alles wat hij maar kon slopen. Hij wilde de wet van oorzaak en gevolg niet aan.

Hij heeft wel veel geleerd hè?

Tresi: Ja, hij heeft veel geleerd maar hij smeekte op een gegeven moment zelf hè. Hij heeft Isaak eerst helemaal weggeduwd. Hij wilde er niets mee te maken hebben en op een gegeven moment wilde hij zichzelf laten opnemen, therapie, pillen slikken, hij wilde alles doen om daar vanaf te komen. Hij had het wel in zich hè? Anders had het geen zin. Drie keer per week pakte hij zijn koffers en vluchtte hij weg. Dan was hij weg en dan was dat het ook weer niet. Hij ging in strijd met zijn eigen gevoelswereld. Hij smeekte op zijn knieën en duwde ook weer weg. Hij wist niet hoe hij met deze wereld om moest gaan. De wereld van twee verliefde mensen die twee verschillende karakters hebben. Op een gegeven moment weet ik nog dat hij weer op de kazerne was en hij zei: "Isaak moet me helpen." En toen klik opeens had hij Isaak aan de telefoon. Hij was stil. Hij belde Chantal van: ik heb Isaak aan de telefoon gehad. Drie dagen was hij helemaal van het padje. Chantal zei: "Wat heb je met die jongen gedaan? Ik heb zo'n makke jongen aan de lijn." Hij had altijd een grote tetter aan de telefoon. Op een gegeven moment ging hij boodschappen doen en vergat zijn brood op het dak en kwam er iemand achter hem aan fietsen dat hij zijn brood op het dak vergeten was. Toen is hij ook meegegaan naar de workshop in Frankrijk. Hij was daar als kok en mocht een paar onderdelen meedoen. Hij zat te roeren in de pan na een paar onderdelen en hij snapte er niets van. Zijn gevoelswereld begon helemaal te veranderen. Toen mocht hij ook Isaak in trance ontmoeten en ook zoals ik werk in de sessies waardoor hij heel goed het verschil kon zien. Hij heeft ook gezien hoe ik met de kaarten werk. Hij heeft gezien hoe Isaak is als hij me volledig overneemt en hoe Isaak is als hij de sessies doet en ook hoe Tresi zelf is. Dus die drie persoonlijkheden moest hij eigenlijk gaan onderzoeken. Zoals jullie mij nu meemaken is het grootste deel Tresi, behalve als ik het zeg. Dat verandert zo meteen wel weer. Jij?

Ik ben Yvonne. Ik heb niet zo benuist van tevoren gedacht ik ga naar deze cursus voor dit of dat. Ik heb een paar keer de masterclass bij jou gedaan en daar kwam ik met een positief gevoel vandaan. Ik had wel zoiets van: ik wil iets gaan doen om het positieve gevoel te krijgen en te behouden. Er zijn wel dingen hier die ik herken. Ik heb van tevoren niet gedacht daar ga ik voor.

Tresi: Welke dan? Voor jezelf opkomen misschien?

Ja, dat ook en de harmonie willen behouden.

Tresi: Jezelf op de achtergrond zetten.

Mensen pleasen.

Tresi: Onzeker zijn. Vasthouden aan het verleden, geen afscheid kunnen nemen.

Ja, dat afscheid nemen inderdaad. Ik zou weleens klaar willen zijn met dat afscheid nemen.

Tresi: Waarom overkomt mij dat weer?

Ja. Mijn oudste zoon gaat zeven maanden naar de andere kant van de wereld. Hij komt wel terug maar ik ben het zat dat afscheid nemen.

Tresi: Maar afscheid hoort bij het leven hè.

Ja.

Tresi: Afscheid is ook vooruitgang hè.

Daar ben ik al een dik half jaar mee bezig en het gaat me over het algemeen allemaal goed af. Het lukt me allemaal en ik heb echt plezier en doe leuke dingen. Op een moment dacht ik: het is helemaal goed zo. Maar dan heb ik opeens momenten dat ik denk: ik vind er helemaal niets aan. Ik wil ook gewoon een leuke partner.

Tresi: Je moet niet negatief worden.

Nee, dat wil ik ook niet.

Tresi: Geef dat dan toe.

Dat doe ik ook wel.

Tresi: Dan moet je niet zeggen: “Ik vind het hartstikke leuk om alleen te zijn.”

Soms wel.

Tresi: Ja, ik ook.

Dan denk ik: lekker niemand om rekening mee te houden, ik kan lekker doen waar ik zin in heb.

Tresi: Het voelt goed en de volgende dag denk je: shit. Daarom wil ik deze ronde doen om iedereen zijn kwetsbaarheid te laten tonen en daarom toon ik ook mijn kwetsbaarheid. Dat is belangrijk. Ja, jij bent het type zoals ik. Wij houden van kerels die ons de stimulans geven om dus gevoed te worden als vrouw zijnde, om er toe te doen. Ze moeten lekker in het zicht zijn en leuk, waar we voor kunnen zorgen en waar we een stukje spanning mee op kunnen bouwen. Maar ja, die kerels hebben ook weer een tweede kant. Ze kunnen ons zodanig veroveren en ons zo weer laten vallen. Ze laten je met een groot vraagteken achter van: was ik niet lekker genoeg? Ik zie er toch goed uit?

Ja.

Tresi: Daar word je onzeker van. Dan telt de leeftijd ook nog hè. Je wordt steeds ouder en de kerels worden ouder en wij hebben oog voor schoonheid hè? Zo’n oude kerel hoeven we niet hè?

Een fotomodel.

Tresi: Heb je de mijne gezien?

Ja.

Tresi: Hij is geen fotomodel maar hij heeft een bepaalde energie waar ik op teer. Mijn ex was een fotomodel. Als ik naar je aura kijk dan heb je heel veel passie in jou. Je bent een passionele vrouw en dat moet je wel gebruiken.

Ik herken me ook wel in wat die mevrouw net zei. Ik weet ook niet wat mijn passie is.

Tresi: Je hebt het maar je moet het wel gebruiken. Je charme, je charisma. Echt hoor, ik blijf nooit vrijgezel. Als hij de deur uit is dan ga ik weer mijn passie gebruiken, mijn charisma. Waarom? Dat heb je nodig. Dus ga nou niet teleurgesteld zijn in, blijven hangen in.

Nee, dat doe ik ook niet.

Tresi: Ga gewoon weer open staan voor. Daar heb je behoefte aan en zeg nou niet dat het niet zo is.

Nee, dat is ook zo maar volgens mij sta ik er wel open voor.

Tresi: Ja, maar waar is je passie? Je denkt dat het wel komt aanwaaien en daarna komt er een soort keuringslijst.

Zoveel kom ik er niet tegen.

Tresi: Nee, maar als ik zo op de stoel ben: kijkend wat er komt aanwaaien, dan komt er niets. Op het moment dat je jouw charisma, jouw passie weer gaat gebruiken en gaat uitstralen van: ik ga die hengel weer uitgooien, ik ben er weer, ik ben weer beschikbaar, dan haal je het naar je toe. Toen ik acht jaar met mijn man was, had ik zoiets van: ik ben het kwijt, niemand ziet me meer, ik ben niet meer aantrekkelijk. Op een gegeven moment was dat weg, toen kwam die passie weer en dan trek je het naar je toe. Dan heb je weer die energie die andere mannen het gevoel geeft van: die wil ik wel beter leren kennen. Dan moet je ook risico's durven nemen en niet bang zijn voor de volgende teleurstelling. Begrijp je waarom ik dat tegen je zeg? Omdat ik 100% zeker weet dat jij niet alleen wilt blijven.

Nee, zeker niet.

Tresi: Maar je bent een beetje ingekakt. Mijn nieuwe vlam heeft ontzettend veel gehuild en zei: “Als het uit is tussen jou en mij en ik de voordeur uitga, dan kom ik via de achterdeur weer binnen.

Dat is een mooie ja.

Tresi: Soms moet je gewoon makkelijker zijn. Ik kan je nooit een garantie geven hoe lang iemand in je bestaan is. Het kan voor tien jaar zijn, het kan voor heel kort zijn. Maar het gaat om de tijd en kwaliteit. De mooiste tijd is de kwaliteit tijd toch?

Ja.

Tresi: Kijk naar mensen die twintig, dertig jaar samen zijn. Waar is die passie zeggen ze dan?

Dat klopt. Daar ben ik me ook van bewust. Ik ken die mensen ook en dan ben ik gelukkiger alleen dan dat ik al dertig jaar in zo'n relatie zit.

Tresi: Nee, dat is niet wat jij nodig hebt. Dus kwaliteit en blijf niet hangen. Ik zie nog veel te veel dat hij in jouw gevoelswereld zit.

Ja?

Tresi: Ja. Je bent nog niet over hem heen. Verstandelijk wel maar gevoelsmatig niet. Dat is een groot verschil hè? Je moet genezen op je gevoel. Verstandelijk kan je het wel beredeneren.

Hoe kom ik dan van dat gevoel af als ik gevoelsmatig nog niet over hem heen ben?

Tresi: Nou, je moet gewoon je gevoel weer openstellen voor een ander gevoel. Dus je vervangt het gevoel voor een ander gevoel en dan genees je vanzelf. Dus je vervangt de liefde voor een andere liefde en dan genees je

vanzelf. Dan krijg je voeding. Het is hetzelfde als een vriendin. Stel dat je een hartsvriendin hebt en daar ben je altijd mee aan het bellen en opeens is ze weg, ze is dood of zo. Dan is er een groot gemis. Dan kan je wel verstandelijk zeggen: “Het is zo” maar het gemis is er. Maar stel dat je weer een goede vriendin hebt die de rol van hartsvriendin kan gaan vervullen, dan krijg je weer voeding. Dan heb je nog wel dat gemis omdat je die persoon voorgoed kwijt bent maar het is weer nieuwe voeding. Nou, welkom. We gaan naar onze Monique.

Ik ben dus Monique. Volgende maand is het twee jaar geleden dat mijn zoon is overleden. Hij is plotseling overleden. Hij is verdronken in bad toen hij aan het logeren was. Ik heb dus geen afscheid van hem kunnen nemen. Hij was pas zestien jaar oud. Het gaat hartstikke goed omdat ik ook de masterclass heb gevolgd. Ik heb het idee dat ik wel intuïtief heel veel doe wat goed voor me is. Ik heb ook heel veel geschreven en gelezen. Ik heb een heel goed huwelijk en met mijn dochter gaat het ook heel goed. We respecteren elkaar en geven elkaar de ruimte. Daar ben ik heel erg dankbaar voor. Ik heb al die tijd heel erg in mijn gevoel geleefd en merk dat het heel erg lekker is, dat ik dat ben en dat ik dan heel dicht bij mezelf ben en ook heel erg dicht bij mijn zoon. Ik wil de rest van mijn leven in mijn gevoel blijven zitten. Dat wil niet zeggen dat je niet met beide benen op de grond moet staan maar dat je jezelf wel toe moet laten. Ik heb een eigen zaak en dat kost heel veel energie. Ik heb vrij snel na het overlijden gedacht als ik kies voor de zaak dan kies ik niet voor mijn zoon. Mijn zaak is geen gevoel en mijn zoon wel dus ik dacht al heel snel dan hoef ik die zaak niet meer. Ik heb altijd veel ruimte gegeven aan mijn kinderen maar ook veel tijd aan de zaak besteed. Ik had meer thuis kunnen zijn dus dat is ook een geworstel geweest. In het begin ben ik heel boos geweest op die materie en dacht ik: potverdorrie ik sluit de boel en het is klaar. Aan de andere kant wil ik het ook sluiten omdat het teveel energie kost. Er komen continu mensen binnen die aandacht vragen en energie vragen voor in mijn ogen vrij onbelangrijke dingen. Ik merk dat het gewoon energie kost. Het is voor mij een duidelijke keuze dat ik daarmee wil stoppen. Ik wil daarnaast een stukje ontwikkelingswerk gaan doen omdat ik dan dicht bij mijn zoon ben. Dat is iets wat ik van begin af aan bedacht heb en waar ik me aan vasthoudt. Ik zit nu een beetje in een tussenfase. Ik wil de zaak verkopen en ik moet het financieel rond zien te krijgen. Het is een moeilijke tijd. Ik kan nu wel beslissen om het te verkopen maar financieel komt het niet goed uit. Ik moet nu dus nog anderhalf jaar doorploeteren. Ik heb wel vertrouwen in de toekomst dat het gaat lukken. Het is nu zo moeilijk. Het liefst wil ik niet meer werken

maar vanuit de financiële kant denk ik wel dat ik het verplicht ben naar bepaalde mensen om me heen. Dat is het eigenlijk. Ik hoop dat ik het daarna kan verkopen en iets op kan zetten waardoor ik nog wel een stukje inkomen heb. Ik denk erover om dan een ijsalon of iets op te zetten zodat ik het in de winter dicht kan doen en ontwikkelingswerk kan gaan doen en in de zomer financieel mezelf een beetje kan bedruipen.

Tresi: Het woord geduld.

Ja, geduld en vertrouwen maar het kost me nu heel veel energie om maar door te ploeteren. Ik sta op de vloer en ik ga gewoon verder met dingen doen die heel hard nodig zijn. Ik vind het lekker om creatief bezig te zijn ook als de zaak dicht is.

Tresi: Zie het maar als tijdelijk.

Ja, ik zie het ook als tijdelijk maar het vreet zoveel energie.

Tresi: Ja, dat weet ik.

Als ik in mijn kracht sta dan ben ik zo dicht bij mijn zoon en bij mezelf.

Tresi: Toen Isaak zei dat ik zou doen wat ik nu doe, moest ik wachten en geduldig zijn. Ik zat in de verzekeringswereld en ik moest wachten. Ik heb geen geduld. Ik moest echt nog een hele tijd wachten tot ik kreeg wat Isaak zei wat ik zou krijgen. Ik kreeg ontslag, ik mocht geen ontslag nemen. Ik kreeg geld mee omdat ze me eruit wilden hebben omdat ik niet meer goed presteerde in het verkopen. Ik moest geduld hebben. Toen hij zei dat ik dit ging doen dacht ik dat het meteen morgen was maar ik moest nog een jaar geduld hebben. Maar ja, geduld loont. Ik wilde ook meteen ontslag nemen. Als ik dat had gedaan dan had ik mezelf nog meer financieel in de problemen gebracht, maar ik heb geduld gehad terwijl ik geen geduld heb. Ik ging ook met die koffer naar binnen en ik dacht: goh, weer een klant. Ik was in zeven weken de beste daar. De economie en strategie daar vond ik niet meer goed. Ik wilde gewoon weg, ik wilde gewoon werken met Isaak. Jij wilt ook weg om met je zoon aan de slag te gaan. Hij vraagt erom maar hij heeft wel geduld. Het komt goed. Wanneer is hij jarig?

Hij is in augustus jarig geweest.

Tresi: Dus hij is al 18?

Ja, hij is 18.

Tresi: Daar is hij wel heel blij mee.

Hij is 25 oktober overgegaan. Ik denk: waarom is dat nou weer extra zwaar? Ik denk als je in je kracht staat en in je gevoel blijft zitten dan kan je het ook aan.

Tresi: Nee, het is net als je verjaardag. Dat moet je nooit voorbij laten gaan en de overlijdensdag ook niet. Dat is een belangrijke dag. Dat is de geboortedag voor het overgaan. Iemand wordt geboren aan de andere zijde en sterft hier en andersom ook. Dus elke verjaardag is voor mij zo ontzettend belangrijk. Dan mogen de kinderen echt hun verjaardag hebben en niet drie dagen later maar die dag zelf, niet in het weekend als het op maandag valt. Die dag zelf. Ik neem dan vrij in mijn agenda omdat het is jouw dag. Dat moet je ook blijven doen al is hij twintig jaar overleden.

Ja, dat doen we ook.

Tresi: Gelukkig. Nou, we hebben een hele lange ronde gemaakt omdat het moest. Jullie hebben papier en ik wil jullie de verantwoordelijkheid geven dat jullie bepalen hoe deze cursus gaat zijn. Dus jullie gaan schrijven en het papier gaat naar mij en naar Isaak toe. Isaak gaat het dan afwerken.

Bedoel je qua oefeningen?

Tresi: Alles wat jullie nodig hebben, wat bij jullie opkomt. Hij selecteert wel.

Moet je de reden opschrijven waarom je dat vindt?

Tresi: Wat je nodig hebt. De één heeft dit nodig, de ander heeft dat nodig. De één schrijft een verhaal, de ander steekwoorden. Schrijf het wel zodanig

op dat Isaak en ik het kunnen lezen omdat het moet wel via mijn ogen binnenkomen.

Moeten we onze naam ook opschrijven?

Tresi: Natuurlijk. Deze cursus is heel anders dan de andere cursussen die gestart zijn. Misschien dat er ergens anders ook nog eentje gestart is maar dat weet ik niet meer.

Er is er ook eentje gestart bij Inge in Beuningen.

Tresi: Oh ja.

De studenten schrijven op wat ze nodig hebben.

Eén van de deelnemers zit de hele tijd te snikken tijdens het opschrijven.

Tresi: Ingehouden huilen doen we niet in mijn cursus. Het gevoel wil zich uiten. Betekent dat je nooit je keelchakra dicht moet doen. Het is net zo wanneer je tv kijkt en een brok in je keel krijgt. Huilen is snikken. Je huilt omdat je verdriet hebt en dat moet eruit. Ingehouden huilen doen we niet. Gewoon, blèr het uit. *Jouw* huilen vergeet ik nooit meer in de workshop.

Oh ja? Dat was echt huilen hè?

Tresi: Ze deed niets anders twee dagen lang. Ze zag eruit.

Ja, zo erg. Ik kon bijna niet meer door mijn ogen kijken. Zo'n verdriet had ik.

Tresi: Het heeft je wel de meeste genezing gegeven.

Dat denk ik ook.

Tresi: Absoluut. Als ik huil dan kan de hele straat me horen. Ze denken dan dat het de eerste maandag van de maand is. De sirene, de eerste maandag van de maand, snappen jullie?

Oh zo.

Tresi: Echt hoor. Alles moet geuit worden. Daarom geef ik ook lessen in uitingen. Hoe uit je?

Ik weet nog een keer in de workshop dat we heel hard moesten gillen.

Tresi: Daar moest ik net aan denken.

Geweldig. Dat vond ik ook geweldig. Het kwam uit mijn tenen. Snoeihard, ik wist niet eens dat ik het in me had. Sindsdien kijkt de buurvrouw me nooit meer aan maar dat maakt me niet uit.

Als ik ontzettend kwaad ben dan stapel ik alle kussens op en dan sla ik iedereen zijn kop in.

Tresi: Ik zeg dit als Tresi zijnde hoor. Hebben jullie op mijn bruiloft die man gezien in die rolstoel?

Ja.

Tresi: Hij heet Harrie. Ik slaap daar ook altijd als ik er werk. Hij woont in de buurt van Enschede. Hij geeft ook therapie en als mensen komen dan moeten ze met de mattenklopper op de kussens slaan. Daar betalen die mensen vijfenzeventig euro voor. Ik vertelde dat thuis en toen zei Wybe: "Dat ga ik ook doen. Ik ga ook een mattenklopper kopen en therapie geven."

Ik heb dat ook eens bij iemand die mij begeleidde moeten doen. Ik moest dan mijn ogen sluiten en dan nam ze me mee in een soort geleidetrance en dan was het de bedoeling dat alle opgekropte dingen van vroeger eruit kwamen. Ik mocht dan ook tegen een kussen

schoppen dat ze voor haar buik hield. Ik mocht dan met mijn tere knie daartegenaan schoppen. Ik deed dat met mijn ogen dicht en alle verdriet kwam eruit. Later zei ze: 'Er kwam een kracht bij jou vrij.' Dwars door het kussen heen had ze pijn.

Tresi: Eén keer moest ik mezelf zo uiten. Ik was er helemaal klaar mee en er kwam zo'n woede. Ik stormde bij Elise binnen omdat ik er helemaal klaar mee was hoe ze haar ex behandelde. Ik had acht jaar persoonlijke woede naar haar toe ingehouden voor Isaak omdat het zakelijk was. Op een gegeven moment zag ik zoveel onrecht in hoe ze Egbert behandelde. Egbert is nu weer terug in ons leven. Ik voelde zo'n onrecht en ik stormde zo naar binnen en pakte de leuning met één hand vast en ik was zo boos en ik begon tegen haar te schreeuwen. Haar haren stonden recht overeind. Wybe en Johnny pakten me vast maar ze kregen me niet los. Met de ene hand had ik de leuning vast en met de andere schreeuwde ik: "Jij moet dit niet doen." Wybe zei: "Wow, wat is ze sterk, er komt zo'n woede uit." Op een gegeven moment voelde ik: nu weglopen. Ik gooide alles eruit en pakte haar bij haar haren vast en pats. Toen ben ik weggegaan en dacht: het is genoeg nu. Ik trilde helemaal en dacht: het moet eruit. Pas geleden was Jeffrey kwaad op me. Hij is een hele gevoelige jongen en hij begon tegen me te schreeuwen en ik begon tegen hem te schreeuwen. Hij huilen, ik huilen en toen we klaar waren met schreeuwen liepen we weg en toen was het weer goed omdat het eruit was. Mijn andere zoon zat te kijken van: wat gebeurt hier? Ze kijken niet meer op of om. Hij moest iets vertellen en ik was het er niet mee eens en hij begon te schreeuwen en ik begon te schreeuwen. Hij pakte een stoel en hield de stoel zo vast en ik zei: "Wat wil je?" Het moest eruit. Dan laat ik het weet je. Toen hij klein was gooide hij ook alle kussens naar beneden. Het is een emotioneel kind. Dat hebben jullie ook kunnen zien op mijn bruiloft. Dan toont hij op dat moment zijn emoties. Hij vertelt gewoon wat hij voelt en dan moet hij huilen.

Dat deed hij bij de doop van Sky ook. Zo mooi.

Tresi: Ja. Hij is gewoon een gevoelskind. We hebben ooit de film 'The little princess' gezien. Dat is een kinderfilm en Jerony, hij is nu zestien, Jeffrey en ik zaten te kijken. Ik was toen zwanger van Angel. Die andere twee, Sergio

en Johnny, zaten ergens anders. Die zijn gesloten. Het was middag en die jongens keken en zeiden: “Zijn jullie aan het huilen?” “We zijn gevoelig hoor” zei Jeffrey.

Hoe oud was hij toen?

Tresi: Hij is altijd zo gevoelig geweest. Ik denk dat hij tien, elf was.

Is dat die zoon die uit Frankrijk kwam voor je bruiloft?

Tresi: Ja, dat is Jeffrey. Johnny is de oudste, hij kwam ook voor mijn bruiloft, uit Breda.

Is Jeffrey die van de speech op de bruiloft?

Tresi: Ja. Jeffrey is dat acteurskind. Hij zegt ook altijd: “Ik heb geen lijstje bij me.” Jerony is een irritante puber met zijn broek op half zeven. Ik zie altijd zijn onderbroek. Dan loop ik expres ook zo rond om hem te irriteren. Dan zegt hij: “Ma, je broek omhoog.” Dan zeg ik: “Jij ook dan.” Maar dat doet hij niet. Jerony kwam uit school en ik zat een filmpje te kijken en ik zat te janken. Ik jank zo. Hij komt binnen, kijkt me aan en gaat naast me zitten snikken. Op een gegeven moment begon hij me te irriteren en hij ging nog irriteranter doen. Op een gegeven moment voordat ik het wist, ging ik op bed liggen janken. Ik ging naar beneden en zei: “Als jullie geen respect hebben voor mijn gevoelens dan heb ik geen respect voor jullie gevoelens.” Op een gegeven moment had ik de film ‘Er komt een vrouw bij de dokter’ gehoord en Angel huilen en ik huilen. Jerony en Jeffrey hadden niet gekeken. Later zat Jerony alleen te kijken en zat Jeffrey achter de computer. Op een gegeven moment zag je Jerony, die stoere, janken. Dus toen begon ik te snikken om hem te irriteren. Ik zei: “Je zit te huilen hè!” “Ophouden ma” zei hij. Ik dacht: ik doe het lekker terug. Het is wel een jankfilm hoor.

Ik heb het boek gelezen.

Als je het boek hebt gelezen, valt de film tegen.

Leuke man ook.

Tresi: Lekker ding. Ze zijn heel erg bloot. Ik weet niet of ze het bij elkaar plakken of zo. In elke film in Nederland wordt er wel geneukt.

Ja, dat wordt bij elke Nederlandse film wel gedaan.

De deelnemers geven de papieren die ze eerder hebben geschreven aan Tresi.

Kun je er een beetje wijs uit worden?

Tresi: Ja hoor. Nou, mooi zo. Ik ga Isaak het woord geven. Dit is de eerste keer dat hij dit doet dus ik ben ook heel benieuwd.

Tresi gaat nu in de tweede vorm van trance waardoor Isaak rechtstreeks contact heeft met alle studenten.

Isaak: Goedemiddag.

Goedemiddag.

Isaak: De fysieke mens en de ontwikkeling van elk. Elk van jullie heeft een keuze. Een keuze om stil te staan of juist over te gaan tot een andere fase van het bestaan dat jij voor jezelf creëert. Op het moment dat je bang bent om die fase tegemoet te gaan dan ben je bang voor creaties. Elk van jullie heeft een besluit genomen. Een besluit om in deze aanwezigheid met mijn naam is Isaak en natuurlijk ons instrument tot ontwikkeling over te gaan. Jullie moeten bewustwordingen ontvangen en door bewustwordingen komt er groei. Wees bewust over wat jij bent, wat je voelt en wat je wilt zijn. Durf deze bewustwording tot je te nemen zonder angst. Ga door je eigen blokkades heen. Zeg niet: "Ik kan het niet." Zeg niet: "Ik durf het niet." Zeg juist: "Ik durf, ik kan en ik doe." Gedachtes, woorden en daden. We hebben onze gedachtes met elkaar gedeeld, jullie met ons instrument en wij hebben natuurlijk toegekeken. Jullie hebben woorden uitgesproken en ons instrument heeft woorden uitgesproken zodat jullie kunnen zien dat ons

instrument puur een mens en een instrument is en daar zijn we dankbaar voor. En jullie gaan daden verrichten. De daden hebben jullie hier verricht, opgeschreven, de gedachtes, woorden en daden. Dat jullie willen zijn, dat jullie willen leren om te kunnen zijn en wij gaan natuurlijk ons huiswerk ook verrichten. Zijn er vragen of opmerkingen?

Nee.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Groet jezelf elke dag. Elke dag hoor jij jezelf te groeten op het moment dat de dag voor je opgaat. Zet jezelf neer. Ontvang de onvoorwaardelijke liefde die wij zijn, wij hebben geen voorwaarden. Dat betekent: dat elk van jullie voor ons even gelijk is in het woord liefde. Wij houden van jullie. Namasté betekent: mijn hart groet jullie hart. Op het moment dat jij deze oefening toe gaat passen dan groet jij je eigen hart. Glimlach in de tussentijd en geef jezelf troost indien nodig. Je broeders troosten, namasté. Jezelf troosten, ontzettend belangrijk. Wij zijn ontzettend blij met elk van jullie en waarom? Omdat we zien dat jullie wel willen veranderen maar we zien ook jullie angsten voor de verandering. Maar wat wij zien, is wat wij weten. We weten dat het moment dat je jezelf durft te veranderen en je eigen confrontaties durft aan te gaan en je eigen werelden groot laat worden in je innerlijke bewustwording, dan zien wij dat elk van jullie tot verandering over kan gaan. Leren betekent fouten maken. Dus wees zacht voor jezelf. Kijk naar jezelf maar wees zacht voor jezelf. Op het moment dat je een oefening krijgt en het lukt niet meteen, oefen door tot het je lukt. Wij hebben gehoord dat kinderen hier spraken die zeiden: “Ik moet van mezelf gaan houden.” Hou van jezelf. Kijk naar je fysieke zelf en zeg: “Perfect.” Kijk naar je hart en zeg hetzelfde en kijk zonder kaders naar je medemens. Je hoeft niet met elk medemens om te gaan. Je hoeft niet te kiezen voor medemens waar jij geen goed gevoel bij hebt. Al ben jij iedere dag omringd met namasté, kan jij nog steeds nee zeggen. Dan groet je gedag en je keert je aangezicht ergens anders. Omdat jullie zijn energieën en

energieën zijn verschillend. Dus elk van jullie is verschillend in zijn energie. Dus waarom zou je bang zijn om je eigen energie te vertegenwoordigen? Waarom? Omdat jij een opvoeding hebt genoten van verleden tijd? Mee hebt gemaakt wat je mee hebt gemaakt? Pijnen hebt ondervonden? Nee. Liefde voor de medemens? Ja. Eigenliefde? Ja. Liefde voor ons? Ja. Liefde voor de aarde? Ja. Jullie natuur? Ja. Namasté.

Namasté.

Tresi keert terug uit trance en daarmee eindigt deze eerste les intuïtieve ontwikkeling. Normaliter zet Tresi onmiddellijk na afloop van elke les de opnameapparatuur stop. Deze keer echter liet Tresi de opnameapparatuur lopen. De inhoud van het gesprek dat hierna volgt tussen Tresi en de deelnemers is ons inziens ook voor u als lezer interessant. Daarom is besloten om het hierna volgende gedeelte toe te voegen aan dit boek.

Tresi: Groot verschil van die twee hè?

Ik zag het echt niet.

Tresi: Natuurlijk wel.

Er wordt om Ad gelachen.

Tresi: Het is net alsof je even goed in een glaasje hebt gekeken zodat je denkt: ik ben die energie. Ik hoop echt dat elk van jullie ooit Isaak kan voelen zoals ik hem voel. Ik hoop dat Isaak dat ooit bij jullie naar binnen kan stoppen. Daar zeg ik echt geen helaas op. Dat verdienen jullie. Het geeft zoveel stimulans om het leven aan te gaan.

Als Isaak altijd hart op hart doet, dat voelt zo bijzonder.

Tresi: Dat is ook eigenlijk zijn energie.

Dat voel je ook als hij zo spreekt. Dan ga je bijna automatisch huilen, dat is zo'n liefde. Dat is alleen maar gevoel, dat kan je niet in woorden omschrijven.

Tresi: Als ik me niet goed voel, ik heb bij wijze van spreken iets meegemaakt, een associatie, dan zegt Wybe: “Ga maar werken, dan kom je straks weer beter terug.”

Dat is ook zo. Isaaks energie doet iets met je. Die paar minuten dat hij hier even met ons spreekt dan ben je weer zonder woorden. Dat gaat zo diep.

Tresi: Ik ben altijd een beetje high. Het is altijd zo’n gemis als hij er niet is. Ik heb het de eerste jaren gehad met die workshops in het weekend en dan was het weer maandag en dan was ik een beetje down. Dan ben je twee dagen met Isaak bezig geweest.

Als mij het al zo missen hoe moet dat dan wel niet voor jou zijn?

Het is ook niet naar derden over te brengen vind ik. Ik kan met de beste wil van de wereld niet in woorden overbrengen wat het in mij teweeg brengt.

Tresi: Ook niet met zijn woorden. Ik begrijp volledig wat hij zegt als hij spreekt en op een gegeven moment wil ik het een ander vertellen en dan kan ik het niet navertellen. Soms zit ik in de auto en dan praat ik met hem omdat het even moet en dan denk ik: even Chantal bellen en dan wil ik het vertellen maar dan denk ik: wat was het nou weer?

Waarom zou dat zijn dat wij het niet na kunnen vertellen?

Tresi: Het is zijn gehalte hè.

Je kan het niet omzetten in woorden. Daarom kun je zijn boeken ook lezen en weer lezen en weer lezen en elke keer lees je dan weer wat nieuws.

Tresi: Ik was zo verbaasd over het masterclass boek. Ik weet hoe ik erin heb gezeten persoonlijk. Dan denk ik: jeetje, dat ik dat neer heb kunnen zetten. Het masterclass boek is zo’n goed boek. Ik was bang voor mezelf omdat ik in die relatie zat en mijn scheiding. Het was turbulent. Dat kan je ook lezen

in het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ Dat boek is gebeurd in de tijd van het boek Masterclass.

Dat was een heftige tijd. Natuurlijk kwam toen ook nog de breuk met de buurvrouw.

Tresi: Ook nog de breuk met de buurvrouw ja, de schrijfster of de typiste eigenlijk.

Daar mag ik zeker niets over vragen?

Tresi: Ja hoor.

Wat ik niet kan begrijpen is dat iemand die zo lang in jouw leven is geweest en les heeft gehad van Isaak zo is afgezaakt. Komt dat omdat die beïnvloeding van de andere wereld gaande is?

Tresi: Ja. Zij is teruggevallen in het negatieve. Chantal moest van mij haar excuses aanbieden en haar bellen en Chantal zei: “Wat doe je me nou weer aan?” Ze had een verheven energie wat Chantal niet kon begrijpen. Gelukkig kwam Egbert terug in ons leven omdat hij zich zorgen maakte omdat hij de symptomen herkende die ze in Amerika ook heeft gehad. Zo was ze in period *voor* Isaak ook. Zij heeft Chantal ook toegegeven dat er een energie om haar heen hangt maar dat het voor haar positief voelt. Ze heeft Egbert ook bekend, met een wijntje op, dat Jonas weer terug is. Jonas is degene van wie ze afscheid heeft genomen in transformatie en waar het helemaal mis mee is gegaan toen in Amerika. Dus ja, het is gewoon zo duidelijk voelbaar dat als je foto’s neemt van mij en mijn kinderen, je allemaal bolletjes ziet om ons heen. Ik heb er nu geen last van maar die beïnvloeding komt wel van de andere kant naar ons huis.

Je bedoelt dat die bolletjes negatief zijn?

Tresi: Dat weet ik niet. Maar ik weet wel dat er ontzettend negatieve energie heeft geheerst of misschien morgen weer. Isaak heeft wel gezegd dat hij ermee bezig was om het terug te zenden en noem maar op. Ik weet niet wat

Isaak aan het doen is. Hij heeft nog meer verteld, ook naar Egbert toe. Egbert heeft ook een privé sessie gehad en heeft ook de cursus Psychologie gevolgd. De eerste keer moest Egbert een case meenemen en daar heeft Isaak een aantal dingen over verteld. Chantal typt dat uit en dan krijg ik ook weer de info. Elise gelooft nog in Isaak maar zij denkt dat Isaak bij haar is. Zij denkt dat zij mijn gave heeft.

Maar ze noemt hem Jonas.

Tresi: Ja, ze zei tegen Chantal dat het een positieve energie is. Ik weet niet hoe ze dat bedoelt. Ik weet niet of zij denkt dat het Isaak is, dat vul ik zelf in. Maar ik weet wel dat ze mijn gave wil. Zij zei op een gegeven moment wel tegen Egbert: “Ik geloof wel in Isaak maar ik geloof niet dat Isaak bij haar is.” Dus ja, dan denkt ze misschien dat Isaak bij haar is, dat vul ik dan zelf in. Maar ja, ze werkt niet met Isaak en Isaak werkt niet met haar en ze doet ook niets met Isaak.

Maar ze denkt van wel. Zolang zij in die waanwereld leeft....

Tresi: Ze zit de hele dag ergens op een zolderkamertje te mediteren. Ze zit nooit in de woonkamer. Ik rijd altijd langs en ik kan het nooit laten om naar binnen te kijken. De auto staat altijd voor de deur. Egbert zei dat de kinderen aan Jonas vragen stellen en dat Jonas antwoord geeft. Ik weet er het fijne allemaal niet van. Jonas zei dat zij *voor* haar verjaardag in Halsteren ging wonen maar ze staat niet in Halsteren ingeschreven of zo. Jonas zou daarvoor gaan zorgen. Ze volgt een yogaopleiding via de Sociale Dienst. Ze denkt dat ze met iets daarnaast, dat zegt Egbert, haar gezin zou kunnen onderhouden. Hij denkt dat ze daarnaast medium zal zijn. Egbert hoopt van wel - niet dat ze medium wordt maar wel yoga - omdat hij 360 euro aan de Sociale Dienst betaalt en 500 euro per maand onder de tafel aan haar geeft terwijl hij zichzelf niet meer kan onderhouden. Isaak zei: “Je vervult je verantwoordelijkheden omdat jij betaalt al.” Hij zegt nu dat hij die 500 euro niet meer gaat betalen omdat de Sociale Dienst al voor haar onderhoud betaalt. Het is alleen maar nemen en niet teruggeven. Het is een lang verhaal. Ik heb acht jaar lang persoonlijk al mijn frustraties opzij gezet omdat Isaak

ons twee bij elkaar had gezet omdat zij het uittipte en ik vertelde het. Ik vond het op dat moment oké en dacht: laat ik mijn persoonlijke gevoelens erbuiten laten. Ik kon het niet meer. Op een gegeven moment toen dat met Chantal en Wybe gebeurde dat ze zichzelf hebben laten gaan, zei ik op mijn verjaardag: “Ik trek de stekker eruit, ik stop ermee.” Dat was voor mij een grote opluchting maar ik dacht wel: de boeken gaan eronder lijden en ik dacht: pech dan maar. De boeken hebben er niet onder geleden omdat er nu nog veel meer zijn gekomen. Zij denkt ook dat ik niet meer werkzaam ben. Zij denkt dat ik Isaak kwijt ben. Ze zei tegen Chantal: “Is Tresi nog werkzaam?” Toen zei Chantal: “Ze heeft het nog nooit zo druk gehad. Misschien moet je straks over de schutting kijken als de mensen een sessie komen halen. En kijk naar de boeken die allemaal nog komen.” Die waanideeën allemaal. Weet je dat ze in Amerika toentertijd de hele dag een bepaalde zin uit de bijbel aan het lezen was over Jonas? Toen kwam Egbert van zijn werk en hij zei: “Waar zijn de kinderen?” En dan zei ze: “Welke kinderen?”

Oh.

Tresi: Op een gegeven moment kwam hij thuis en stonden alle vuilniszakken buiten met alle kleren. Dan moest ze van Jonas weer alle kleren weggooien. Jonas gaf ook aan welke specerijen ze bijvoorbeeld moest kopen. Ze zat al met één voet in het krankzinnigheidsgesticht. Ze zag ook overal kraaien. Die verhalen vertelde ze mij nooit maar Egbert begint nu al die verhalen te vertellen. Op een gegeven moment dacht hij: ik pak een shot gun en ik schiet er een paar dood. Toen werd ze helemaal hysterisch omdat die kraaien waren haar kindjes.

Dit klinkt wel heel zorgwekkend als je dit zo hoort.

Tresi: Ja. Hij ziet nu de symptomen ook weer dat ze heel erg aan het afvallen is. Ze eet ook nog maar één maaltijd per dag.

Ze at al niet veel.

Tresi: Nee. Ze eet alleen 's avonds zegt Egbert.

Het is goed dat Egbert nu eindelijk los van haar is.

Tresi: Isaak zei tegen Egbert: "Wat zegt het getal 17 jou?" Egbert zat maar te denken en Isaak zei: "Hoeveel jaar ben je met haar geweest?" Dat wist ik niet eens. Egbert is dus 17 jaar met haar geweest.

17 jaar en nu is hij er eindelijk los van.

Tresi: Ja, eindelijk ja. Hij heeft ook een meisje nu.

Leuk.

Tresi: Maar het is niet leuk om naast haar te wonen. Je moet het zo zien dat je steeds een bepaalde lucht ruikt en je probeert de lucht niet te ruiken. De energieën zitten gewoon bij mekaar weet je. Ze hoort mij heel goed. Ik hoef maar in de gang te praten en ze hoort letterlijk alles in de woonkamer. Ze heeft er een hekel aan als we traplopen. Ik heb nu een trapsysteem ontdekt voor mezelf, goed voor mijn billen. Ik heb vandaag al dertig keer de trap op neer gelopen en dan doe ik extra goed mijn best.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Dan ben ik boven en hijg ik als een gek. Ik wil eigenlijk elke dag verhuizen maar ik wil ook niet vluchten.

Met een beetje mazazel gaat zij verhuizen naar Halsteren.

Tresi: Ja, dat zegt haar gids maar ja....

Ik denk als het heel negatief gaat uitpakken dat ze op een gegeven moment nog ergens opgenomen wordt.

Tresi: Weet je wat ik dacht? Ik dacht: als ik Chantal nou haar excuses laat aanbieden dan wordt de energie gereinigd. Dan kunnen we gewoon naast elkaar wonen net zoals met de andere burens en dan klaar weet je. Ik heb haar ook gesmst van: je hebt van mij niets te vrezen, ik heb alles vergeven en vergeten. Ze heeft een bepaalde hoge air en noem maar op over zich heen terwijl het kind al die jaren eigenlijk niets heeft gedaan met haar bestaan dan gewoon profiteren van anderen en die voor haar karretje spannen. Ze is nu 49, bijna 50 jaar oud. Ik snap ook niet wat iemand de hele dag binnenshuis kan doen. Ze heeft net zo'n klein huis als ik. Ik zit tenminste nog in de woonkamer, in de tuin of in mijn praktijk. Ze zit nooit in de woonkamer of in de tuin, alleen 's avonds met het eten zit ze in de woonkamer. Verder is ze altijd boven zegt Egbert, in haar kamertje. De kinderen zijn naar school, ze heeft geen werkzaamheden, ze typt niet meer. Wat moet je dan nog doen?

Een beetje mediteren en met Jonas in contact staan denk ik. Daar haalt ze nu haar energie uit en dat is eigenlijk negatieve beïnvloeding maar dat heeft ze niet door.

Tresi: Als zij nu Isaak om hulp zou komen vragen dan zou ik daar nog voor open staan ook, niet persoonlijk.

Dat heeft ook niet. Isaak zal haar misschien nog wel willen helpen. Als zij dat niet doorheeft....

Tresi: Jenny en Peter, Philippine, Jelle en Ina staan allemaal aan haar kant. Ze heeft ze allemaal aan haar kant gekregen toen ik in Amerika was. Ik mag het gewoon zeggen zegt Isaak. Peter heeft een dochter in Engeland en die is zogenaamd ook medium en die heeft tegen Elise gezegd dat ze ook medium is. Isaak zei het al tijdens een trancereis nog voordat ik het hoorde van Egbert dat Elise beïnvloed werd door bepaalde mensen. Ze komen allemaal advies vragen bij haar. Het zijn allemaal mensen die ze kent dus daar heb je het wel makkelijk mee. Jason, de zoon van Jenny, ken ik al jaren. Ik heb heel veel liefdesverdriet van hem meegemaakt. Ik ken hem al tien jaar of zo, het was één van mijn eerste optredens. Ik heb hem een grote man zien worden en noem maar op. Na de breuk met Elise is hij met een meisje gekomen omdat hij in conflict zat en ook een meisje dat jaren in een relatie zat. Isaak

gaf zijn advies erop en zei dat ze voor hem moest kiezen. Een paar dagen geleden zat ik met mijn kinderen op de bank en zie ik Jenny en Peter en Jason en dat meisje langslapen. Ze kwamen om vijf uur langs en ze kijken je aan en draaien hun hoofd om. Dan denk ik: ik heb niets gedaan.

Het is net of het twee kampen zijn.

Tresi: Ik creëer geen kampen. Jason is pas geleden nog geweest. Zegt Egbert: “Is hij nog geweest na de breuk?” Ik zei: “Ja, nog een paar keer zelfs en dan knuffelt hij mij.” Dat snap ik gewoon niet. Ik heb nog nooit iemand behouden. Degenen die mij kennen weten dat ik nog nooit iemand heb behouden. Het is zo. Ik zie je wanneer ik je zie. Ik doe geen zielen winnen. Toen de breuk kwam heb ik vanuit Amerika naar iedereen een mail gestuurd van: kies alsjeblieft niet. Het is net als met een huwelijk waar twee mensen uit elkaar gaan, je hoeft geen keuze te maken. Ik kreeg van zoveel mensen de wind van voren en Isaak ging op een gegeven moment ook dingen vertellen. Jullie kennen Isaaks woorden. Als Isaak spreekt dan kun je mij daar echt niet mee vergelijken. Toen was het van: nou, dit zijn niet Isaaks woorden. Niemand kan Isaaks woorden navertellen al zou je het proberen. Het zijn er maar een handjevol. Het zijn er maar vijf. Philippine was er elk feest bij aanwezig. Na de breuk ben ik nog met haar gaan eten en ik zei: “Elise weet het zeker dat je met mij uit eten bent?” Ze zei “Ja.” Ik heb mijn gevoelens op tafel gelegd en gezegd: “Ik hoop dat ik met jou uit eten ben en dat jij dit er gewoon niet allemaal meteen tussenin gaat gooien.” Ze zei: “Uit respect voor jou zal ik dit gesprek niet doorvertellen.” We hebben diezelfde avond nog met elkaar gebeld en dat was het. Als ik haar uitnodig: kom je dan en dan voor de presentatie of zo dan is ze niet meer aanwezig terwijl ik ontzettend veel voor Philippine heb gedaan ook toen ze zo aan de grond zat.

Sommigen kunnen geen onderscheid maken.

Tresi: Wat Elise heeft gedaan: ze heeft hen gewoon beïnvloed. Dat heb ik niet gedaan. Ik heb niet tegen Jelle en Ina en Jenny en Peter over Elise gesproken. Ik heb alleen gezegd: “De breuk” en klaar.

Zo zie je wat een klassieker dit is. Heel vaak kiezen mensen in dit soort situaties voor iemand zonder dat ze het grote plaatje begrijpen. Zo krijg je kampvorming en krijg je een groepje dat Elise nog steeds trouw blijft omdat ze niet boven de situatie kunnen gaan hangen en verder kijken.

Tresi: Marian uit Neede ook.

Zelfde verhaal. Dit is zo menselijk. Ondanks alle wijsbeden van Isaak, ondanks alle keren dat iemand bij Isaak aangeklopt heeft kun je zien hoe snel je terug kunt vallen in menselijk aards gedrag.

Tresi: Ik heb een masterclass gehad die startte bij Elise en kort daarna was de breuk. De tweede les heb ik toen bij mij gedaan. Ik heb de masterclass op een gegeven moment afgebroken. Ik moest toen nog drie of vier lessen en het voelde niet meer zuiver om mezelf bij die mensen in trance te laten gaan. Jelle en Ina en een vriendin van hen zaten in de masterclass en ze hadden allemaal contact met Elise. Ik had zoiets van: ik ga mezelf niet in trance laten gaan. Ik heb hun geld teruggegeven en Inge en Loes zijn een andere masterclass ingestapt. Ik was van tevoren zo in de stress. Als Isaak er was dan ging het goed maar als ik weer Tresi was dan wilde ik het liefst gewoon mijn woonkamer ingaan en zeggen van: "Gaan jullie naar huis." Ik kon niet meer dat gezicht opzetten van: hai, leuk dat jullie er zijn. Ik wilde het niet over haar hebben maar het zat er wel.

Het was niet echt meer.

Tresi: Nee, als ik uit trance kwam dan kon ik niet meer echt vriendelijk zijn. Ik ben een vriendelijk mens dus als ik niet vriendelijk kan zijn dan doe ik het ook niet. Dan is het gewoon: ik moet weg en ik moest ook altijd weg.

Dan krijg je ook een onechte situatie. Er is ruzie, mensen kiezen partij, ze mogen jou niet meer maar dan zitten ze wel bij je op les.

Tresi: Ja.

Dan ben je ook niet echt bezig.

Tresi: Ze keurden mij af. De masterclass was gestart bij Elise en de tweede les was bij mij. Ik heb toen nog vier masterclasses gedaan. Ik raakte gewoon in de stress. Ik weet nog dat Elise op een gegeven moment voor de deur stond en zei: “Mag ik meedoen aan de masterclass?” Toen knikte ik en heeft ze nog één of twee lessen meegedaan en is toen uitgestapt. Peter, de man van Jenny, is ook uitgestapt en Jenny ook. Ze zeiden: “We keuren het niet goed dat je het levenswerk van Elise hebt afgepakt.” Ik zei: “Het levenswerk? Zij was degene die eigenlijk de taak van uittypen tot zich had genomen.” Ze noemde zichzelf schrijfster maar je typt het alleen maar uit omdat je schrijft het niet zelf. Het was een kans die zij heeft gekregen zoals ik een kans heb gekregen met mijn gave. Als ik mijn gave niet goed gebruik dan stopt Isaak ook met mij. Ik verlies mijn gave alleen maar op één manier en dat is als ik spreek in de naam van Isaak als Isaak er niet is. Dat zal ik ook nooit doen, het komt niet eens in mij op. Ik kan het niet eens omdat die angst te groot in mij is gelegd. Ik heb er ontzettend veel verdriet om. Angel en Roos waren hartsvriendinnen. Die kinderen spelen nooit buiten, ze zijn altijd binnen op de bank.

Voor die kinderen is het ook niet goed.

Tresi: Ik hoop gewoon dat ze tot bewustwording komt en ophoudt met die geestenwereld.

Voor die geestenwereld is het geweldig dat ze nu iemand hebben die ze kunnen beïnvloeden. Dus die geestenwereld stopt niet. Het is eerder dat Elise er misschien aan onderdoor gaat.

Dat denk ik ook.

Ik weet niet of Isaak daar iets in mag doen?

Tresi: Weet je wat ik niet begrijp? Ik heb één keer de transformatie gedaan, dat staat ook op band, drie uur lang. Ina was erbij en Bianca en nog een aantal mensen waren live tijdens het transformeren aanwezig en toen kwam

de oma van Elise door. Toen kwam ook Jonas door om afscheid te nemen van haar. Dat staat op band. Ze heeft ontzettend gehuild omdat ze wist: hij neemt afscheid. Dat was jaren geleden en toen woonde ze nog in het andere huis.

Ze wist toen toch al dat Jonas niet goed was?

Tresi: Jonas kon haar nooit bereiken. Jonas was goed. Hij heeft zich via mij kenbaar gemaakt, de dag voordat ze naar Amerika vertrok. Ik zei ook: “Je gaat naar Amerika.” En dat kwam ook uit. De dag voor ze naar Amerika vertrok, heb ik haar meegenomen naar de andere kamer en toen kwam Jonas in mij en vertelde hij dat hij Jonas heette. Ze ging naar Amerika en toen ging het helemaal fout. Ze ging hem opeens Jason noemen. Het zijn dezelfde letters alleen andersom. Die Jason ging haar gek maken en dat heeft bijna twee jaar geduurd.

Dat is nu weer gaande.

Tresi: Ik hoorde het van Egbert. Hij heeft het van dichtbij meegemaakt en herkent volledig die symptomen weer.

Als zij onder invloed staat van Jason...

Tresi: Ik voelde alleen een energie. Het is net alsof je bij iemand komt en je denkt: gatverdamme. Ik dacht toen van: als Elise nou gewoon eventjes van ons hoort dat de energie opgelost is. Ik heb ook een brief geschreven via de email die Chantal voor moest lezen van: het is goed, laten we die energie oplossen. Bij haar is het dan van: er is geen negatieve energie, er is geen wrok. Chantal had zoiets van: ik heb een heilige aan de lijn of zo.

Dus kun je niet doordringen.

Ze is helemaal afgesloten voor alles.

Tresi: Als je iets vertegenwoordigt moet je dat ook neerzetten hè. Ze zet het ook niet neer. Ze ziet het in haar verbeelding zo maar het wordt niet neergezet, snap je? Als ik zeg: “Ik ben een medium,” ga sessies doen dan kom je snel thuis. Dan ga je heel snel zien hoe groot medium je bent. Als je alleen maar bezig bent met die vijf, zes mensen en met je eigen kinderen en in die fantasiewereld zit dat Jonas gaat zorgen dat je gaat verhuizen naar Halsteren waar je niet eens ingeschreven staat, hoe moet dat in Godsnaam?

Dat is één grote illusie.

Tresi: Jullie kennen haar ook. Ze is op zich eigenlijk al heel labiel dus dan ben je al heel gauw een prooi.

Triest.

Tresi: Dus ja....

En de kinderen Tresi, krijgen die goeie opvang?

Tresi: Van wat?

Oproeding? Ze moeten de hele dag op hun kamertje zitten.

Tresi: Oh, haar kinderen bedoel je? Dat weet ik niet. Ik weet wel dat de kinderen nooit van haar zijde wijken. Ze zitten altijd binnen.

Dat is ook niet gezond.

Tresi: Egbert is de verademing. Hij kookt ontzettend lekker. Hij heeft gisteren nog voor ons gekookt. Hij is ook pas met zijn kinderen naar Frankrijk geweest. Zij betreft ook de kinderen daarbij. Hij heeft een e-mail naar haar gestuurd dat ze niet goed bezig is en een deurtje verder om hulp moet gaan vragen. Hij zei dat hij geen alimentatie meer gaat betalen omdat hij al 360 euro betaalt en hij betaalt nog eens jaren 500 euro onder de tafel. Hij heeft op een gegeven moment bij een vriendin van mij geld moeten

lenen om zijn eigen ziektekostenverzekering te kunnen betalen omdat hij onverzekerd rondliep. Elise had nog meer geld met al die toevoegingen die ze kreeg dan bij wijze van spreken mijn man die hard werkt of jouw man. En dan kreeg ze weer geld van haar vader en dan leende ze weer zogenaamd bij Philippine. Dat zijn dingen die ik jaren heb aangekeken. Hoe onecht kan je zijn.

Daar heeft Isaak jaren aan gewerkt.

Tresi: Om dat los te krijgen, maar dat lukte niet.

In en in triest.

Het is toch eigen keuze.

Tresi: Een voorbeeld: ze kreeg van haar moeder geld om het eerste boek ‘Bekijk het, voel het en laat het los’ te drukken en nu hoor ik van Egbert dat ze ook van Egbert geld heeft gekregen voor het boek. Dus ze is het geld twee keer gaan halen. Ik zat op een gegeven moment in een stresssituatie dus ik wilde naar Portugal omdat ik gevluht was uit Oostenrijk omdat Wybe weer een aanval had gehad. Ze belde Philippine dat het was om mij te steunen om met me mee te kunnen naar Portugal, maar ze had geen financiën. Dus Philippine zei: “Ik leen het je wel.” Later zei ik: “Ik ga toch niet.” Maar toch belt ze Philippine op van: ik kan het je niet terugbetalen en Philippine zei: “Maakt niet uit, hou het maar.” Maar ik ben niet naar Portugal gegaan. Daar heb ik duizenden voorbeelden van. Al die ergernissen in jaren tijd. Ze gingen een keer uit eten en ik was er gelukkig niet bij en toen pakte ze haar jongste dochter bij de arm van: je moet naar de wc, zegt het kind: “Ik moet helemaal niet naar de wc.” Zegt ze: “Kom je moet wel naar de wc.” Kwam net op dat moment de rekening aan. Op een gegeven moment gingen we naar Oostenrijk en Egbert was bij ons op visite dus ik zei: “Ga je mee?” Hij wilde wel mee. De dag van tevoren zei ze: “Nee, ik wil niet dat Egbert meegaat, dat voelt niet goed.” Ik zei: “Nou, dan ga jij niet mee, Egbert gaat wel mee.” Ze manipuleerde altijd. Toen zei ze: “Nou, ik heb gemediteerd, ik heb het losgelaten, Egbert gaat mee.” We kwamen aan in Oostenrijk en ze

zag de kamer, het was een gezinskamer, zei ze: “Nou, ik wil niet met Egbert in dezelfde kamer, dat voelt niet goed.” Haar geld werd zo de kluis ingegooid en ze ging een andere kamer zoeken in het hotel. We mochten niet weten waar haar kamer was. Tot op de laatste dag hebben we dat niet geweten. Ze was loops die tijd. Ze liet Egbert alles betalen, alles. Haar geld had ze in de kluis gegooid. We gingen lunchen, skispullen, alles werd door Egbert betaald. Op een gegeven moment aan het einde van de dag zei ik: “Goh, Isaak is nog niet geweest deze vakantie.” Opeens was hij er en hij zei: “Sstt het is een valstrik, we willen kijken of ze geleerd heeft en geen misbruik maakt van andere mensen.” Op een gegeven moment kon ik mijn mond niet houden dat zij naar de arena werd gebracht. Ik zat in de lift met haar en ik begon spontaan te janken. Ik zei: “Isaak was er.” Ze zei: “Wat zei hij dan?” Ik zei: “Het ging over jou.” Ze schrok ervan en zei: “Wat zei hij dan?” Ik zei: “De hele vakantie val je weer terug. Eerst mag hij niet mee en dan schrijf je het niet op of wat dan ook.” Normaal is ze heel zuinig met lunchen of wat dan ook en nu niet. Op een gegeven moment werd er een stokje voor gestoken doordat ik het zei. Anders had Isaak toen al gezegd: “Als ze deze test niet doorstaat dan stoppen we ermee.” Toen heb ik het weer jaren kunnen rekken. Ik kan er niet tegen, het voelt zo slecht. Ik had een aanval tijdens de periode van het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ Ik lag op bed, ze kwam me troosten en ik zie dat ze in de tussentijd mijn bh’s aan het passen is. Ik kan me niet bewegen maar ik zie het wel.

Ze spoort echt niet.

Tresi: Ik heb duizenden voorbeelden. Ik heb geduld gehad maar dat kwam door Isaak hoor. Chantal dit is voor jou.

Na dit verhaal wordt de opnameapparatuur stopgezet. Met toestemming van Tresi en Isaak is dit verhaal toegevoegd aan dit boek.

Bijeenkomst 27 oktober 2010

Tresi: Goedemiddag.

Goedemiddag.

Tresi: Welkom. Ik ben Tresi Barros. Ik ga mezelf zo meteen openstellen voor mijn gids Isaak. Alles gaat via overschaduwning. Je hebt meerdere gradaties van overschaduwning. De volledige overschaduwning is dat ik helemaal wegga, dan gaat Isaak mij volledig gebruiken en neemt hij het stuur over. De andere overschaduwning is dat ik medium word en dan ben ik helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Vanmiddag zijn we niet met overledenen bezig, dat moet ik vanavond weer doen. We gaan aan onszelf werken, intuïtieve ontwikkeling. Waarom heb jij gekozen om vandaag deze cursus te bezoeken?

Er is een nieuwe deelnemer deze cursus ingestapt, haar naam is Anneke.

Men zegt dat ik intuïtief ben.

Tresi: En wat zeg jij zelf?

Ik ben me er niet bewust van en ik zou me daar wel wat bewuster van willen zijn.

Tresi: Iedereen is intuïtief. Dat betekent dat je allemaal het gevoel intuïtie bij je draagt. Het gevoel wat je bent, is je intuïtie. Vele mensen zijn bang om te luisteren naar het woord intuïtie. Intuïtie zegt het eigenlijk al. Mijn intuïtie zegt, mijn gevoel zegt. Op het moment dat je bang bent om te luisteren naar jouw intuïtie, ga je erover nadenken. Dat is menselijk. Het is menselijk dat je ergens over na gaat denken. Je gedachtes kunnen je heel erg in de war brengen. Dan weet je niet meer wat juist is en wat niet juist is. Dat is menselijk, dat is normaal. Zelfs ik als medium kan privé gezien ook in die omstandigheden komen dat ik het zelf even niet meer weet, omdat je bang

bent om het te weten. Heel vaak is het zo dat je iets weet maar je bent bang dat je het fout hebt of dat je vermoedens bevestigd worden dat het juist zo is. Misschien wil je helemaal niet dat het zo is of wil je wel dat het zo is maar je bent bang dat het niet zo is. Dan gaat men twijfelen. Ik ben nu 39 jaar. Ik ben weer lekker zwanger. Dit is de achtste zwangerschap en het vijfde kind als het geboren wordt, dan is het 8/5. Ik ben geboren op 8/5, 8 mei.

Ben je geboren op 8/5?

Tresi: Ik ben geboren op 8/5 en dit is mijn achtste zwangerschap dus als het geboren wordt is het mijn vijfde kind.

Wanneer ben je uitgerekend?

Tresi: Ik weet niet precies wanneer ik uitgerekend ben maar ik noem het eigenlijk al Faith July. Baby vind ik ook zoiets. Dus ik noem het Faith, geloof en vertrouwen en July. Ik weet niet of het zo gaat heten als het geboren wordt. Het kan ook Laiverd of Love worden of wat dan ook als het er eenmaal is. In de tussentijd noem ik het Faith July. July is de maand dat ik vermoed dat het er moet zijn. Het valt ook helemaal goed als het zo is want ik heb altijd een zomerstop, dan kan ik mijn borsten leeg laten lopen. Daarna loop ik met een apparaat om te kolven. Ik ga heel snel weer terug aan de slag. Bij Angel heb ik ook tot drie weken voor de bevalling gewerkt en drie weken na de bevalling ben ik weer aan het werk gegaan. Ik zou niet weten wat ik anders met mijn leven moet als ik thuis moet zitten. Het is uitpoepen en weer verdergaan. Het is een geschenk. Ik heb altijd tegen Wybe gezegd: "Ongeveer twee jaar oefenen en dan getrouwd zijn en een kind. Dat klinkt wat minder sletterig." Ik ben net getrouwd. Ik weet nog wel precies wanneer het gemaakt is. Ik weet nog na de seks dat ik zoiets had van: gatver, wat ben ik misselijk. Hij zei nog: "Goh, zou het zijn dat ik gisteren teveel heb gedronken? Misschien voel je dat in mijn sperma?" Ik neem geen blad voor mijn mond, dan weet je dat ook meteen. Welkom.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ook ik weet niet alles in mijn privéleven maar ik moet gewoon intuïtief leven. Dus intuïtief betekent: ik volg mijn gevoel keer op keer op keer. Maar je gevoel wisselt ook keer op keer op keer. De ene keer kan je het zó voelen en de andere keer kan je het zó voelen. Wat is dan juist? Dat is ook het moeilijke. Elk moment is juist. Wat je op dat moment voelt is juist.

Mag je daar altijd vanuit gaan?

Tresi: Ja. Misschien is het ook een les. Misschien krijg je juist een les doordat jij gewoon onjuist voelt en juist bewuster wordt van dat moment. Snappen jullie wat ik bedoel?

Nee.

Tresi: Dat dacht ik al. Stel dat je nu eigenlijk zegt: “Ik voel me aangetrokken tot deze man.” En het blijkt dat deze man jou verschrikkelijk pijn gaat doen, dan is het juist dat je dat voelde. Al klinkt het achteraf onjuist dan is het nog juist omdat het een les is.

Dan moet je daarvan leren.

Tresi: Ja. Dat je bewuster wordt van wat je bent. Je bent gewoon een voertuig en eigenlijk heb je daar allemaal sensoren en knopjes en zij daarboven drukken weleens op die sensoren en knopjes, puur om jou de bewustwording te geven over hetgeen wij leven noemen en ook leerschool. Als iemand tegen jou zegt: “Je bent intuïtief,” dan moet je ook weten dat je intuïtief bent. Als iemand tegen mij zegt: “Je bent een meisje,” dan moet ik ook weten dat ik een meisje ben. Dus je moet leren om te vertrouwen op je weten. Paranormaal begaafd is iets anders, dat is gewoon een ziekte. Daar word je mee geboren en dan kom je er nooit meer vanaf. Nu vind ik het een gave maar vroeger vond ik het een vloek. Omdat ik eigenlijk zoiets had van: waarom ik en waarom de rest niet? Nu zeggen heel veel mensen: “Waarom ik niet?” Kom in mijn leven en dan zeg je heel gauw: “Laat maar.” Oké. Ik begin de middag.

Tresi gaat nu in de tweede trancevorm waardoor Isaak rechtstreeks contact heeft met de deelnemers.

Isaak: Welkom.

Goedemiddag.

Isaak: De fysieke mens en hetgeen jij bent via het gevoel of juist het gevoel bent. Dat is hetgeen wij jullie graag willen aanleren: om puur je gevoel te zijn. Om puur je gevoel te volgen en niet bang te zijn om te voelen. Wees niet bang om je gevoel als waarheid te zien. Je gevoel is simpelweg wat je voelt. Zo ingewikkeld kan dat niet zijn toch? Emoties is wat anders dan een gevoel. Emoties is een uiting. Je gevoel is wat je bent en de emoties uit je via het gevoel. Dat betekent: ik ben boos, dat is een emotie. Ik ben verdrietig, dat is een emotie. Ik ben content, ik ben opgewonden of onrustig. Dat is allemaal wat onder het woord emotie valt. Het gevoel is zuiver. De emoties zijn zuiver, dus wees nooit bang om te uiten. De eerste impuls die elk van jullie voelt, is hetgeen waar je gehoor aan moet geven. Durven jullie dat te doen?

Soms.

Isaak: Laten we even onze ogen sluiten. Ik gedachten zeg je tegen jezelf: "Ik ben. Ik ben in deze ruimte en ik ga mezelf goed voelen in deze ruimte." Adem in en adem uit. Zeg weer: "Ik ga mezelf goed voelen in deze ruimte." Adem weer in en adem uit. Glimlach omdat jij jezelf goed voelt in deze ruimte. Glimlach en zet emoties achter die glimlach. Durf jezelf nu hier in deze ruimte zodanig te beïnvloeden dat het niets uitmaakt zoals je net voelde maar dat al wat je nu voelt waarheid is. Wat je nu voelt, dat is waarheid. Wat voel je? Hardop ga jij uitspreken zonder angst en tegenhouden wat je nu voelt.

Ik voel blijheid en verbondenheid met u.

Isaak: Dit kind voelt zich blij en verbonden. De volgende.

Verdrietig en gemis.

Isaak: Verdrietig en gemis. Waarom ben je verdrietig?

Omdat ik mijn zoon mis.

Isaak: Ik ben verdrietig en ik heb een gemis. Is dat het gevoel dat je nu vast wilt houden of wil je dat gevoel ombuigen in een ander positief gevoel?

Dat is een goeie vraag. Ik probeer het altijd wel om te buigen naar het positieve maar dat is vrij moeilijk.

Isaak: Maar wil jij dat gevoel nu vasthouden of wil je het loslaten? Het is puur een keuze.

Ik zou het eigenlijk vast willen houden omdat ik het zondag niet heb kunnen voelen.

Isaak: Dus jij wilt nu vasthouden omdat jij je schuldig voelt omdat je het zondag niet hebt kunnen voelen? Ja of nee?

Ja.

Isaak: Dus jij kastijdt jezelf nu liever dan dat jij je goed voelt?

Ja.

Isaak: Heeft je kind daar wat aan op het moment dat jij jezelf nu niet goed voelt?

Nee.

Isaak: Dus waarom zou je jezelf dan zo blijven voelen? Het is een keuze. Dat is een keuze.

Is het niet nodig dan?

Isaak: Het is een keuze. Het is niet nodig dat jij je zo voelt maar het is wel een keuze. Dat betekent dat jij nu de keuze mag maken of jij deze dag in deze emotie, in dit gevoel van die emotie, blijft hangen of een verandering aangeeft. Simpelweg: wat is je keuze? Voel maar wat je keuze is. De volgende. We komen zo weer bij je terug.

Dankbaar.

Isaak: Waar ben je dankbaar voor?

Ik ben dankbaar dat ik dit mag leren, dat ik bij deze mensen ben en dat ik weet dat het goed voor me is. Daar ben ik heel dankbaar voor. Ik vind het ook heel fijn natuurlijk om te mogen leren.

Isaak: De volgende.

Ik voel onrust en toch ook een soort angst. Ik voel ook een heel diep gevoel van liefde.

Isaak: Onrust. De volgende.

Ik ben blij, ik ben gelukkig.

Isaak: De volgende.

Ik voel me onwennig.

Isaak: Onwennig, waar moet je aan wennen?

Aan de groep, aan het samenzijn zo met elkaar.

Isaak: Oké, de volgende.

Ik ben aan de ene kant wel blij en aan de andere kant is er een stukje angst weg, maar er is ook gemis en verdriet. Het gaat een beetje op en neer.

Isaak: Waar ben je verdrietig om?

Verdrietig is denk ik niet het goeie woord. Gemis omdat mijn zoon voor een half jaar naar de andere kant van de wereld is. Het gaat een beetje op en neer allemaal.

Isaak: De volgende.

Ik voel me goed en krijg weer vertrouwen.

Ik voel me opgewonden, enthousiast.

Isaak: De volgende, de heer.

Ik voel me loom, slaperig en lekker ontspannen.

Isaak: Adem even in en uit. De benen staan gefocust op moeder aarde. Betekent dat jij de energie door je benen naar moeder aarde kan sturen, de energie die negatief is. Betekent: twee benen op de grond. In gedachtes ga je nu opnoemen wat jij weg gaat sturen naar moeder aarde. Jij maakt de keuze wat het is. Wat je wegstuurt, mag je ook voelen via de emoties. Voel de angst desnoods, de onrust desnoods, het verdriet desnoods, de opluchting desnoods, de blijdschap desnoods, de frustraties desnoods. Stuur weg wat je nu vandaag niet meer wilt. Dus intuïtief ga jij voelen wat je niet meer wilt en in je gedachtes ga je dat opnoemen. Je mag het ook hardop doen op het moment dat je daar behoefte aan hebt. Je doet het voor jezelf. Je ademt in en uit en zegt tegen jezelf dat je het kan. Herhalen en stuur weg. Vraag om kracht en moed om in je gedachtes te blijven herhalen wat je niet wilt. Dat is je mantra op dit moment, een geloof. Stuur weg. Het mag van alles zijn. Zelfs vermoeidheid, onzekerheid. Als jij emoties voelt in wat voor vorm dan ook, het kan zijn door gapen, huilen, hoesten, opgewonden, onrustig worden, dan laat je deze emoties tot je komen. Desnoods heb je behoefte om te schreeuwen, ook dat mag. Er is geen schaamte in deze ruimte. Desnoods schud je het van je af. Maak deze bewegingen omdat je niet alleen met gedachtes het weg kan sturen maar dat je het ook fysiek, lichamenlijk van je af kan sturen. Dat wil ik niet meer, dat hoeft ik niet meer, het is geen

toegevoegde waarde meer in mijn bestaan van het nu. Heb ik niet nodig nu. Wil ik niet. Herhaal dat en stuur het weg. En als je de kracht niet hebt, vraag om de kracht. Vraag om de kracht. De kosmische kracht. Help me om deze gedachtes niet meer te hebben of deze emoties niet meer te hebben, deze angst niet meer te hebben en adem uit. Adem in en uit. Inademen is het leven tot je nemen en uitademen is ontspannen. Blijf het herhalen tot je werkelijk het gevoel hebt: het is weg, ik ben vrij van die gedachte, vrij van die emotie. Dat die gedachte geen vorm meer kan nemen in jezelf omdat gedachtes zijn krachten. Voel of het in je gevoel ruimer gaat worden, dat jij je beter gaat voelen, opgelucht of dat die emotie en die gedachte doorgestuurd is naar moeder aarde en dat jij er vrij van bent. Verbindt jezelf met de kosmos en ontvang de heerlijkheid van de kosmos. Die noemen wij onvoorwaardelijkheid. Onvoorwaardelijke liefde, ontvang die. Neem die tot je en laat de onvoorwaardelijke liefde van de kosmos jouw fysieke voertuig reinigen, jouw geest reinigen. Is er ruimte nu?

Ja.

Isaak: Doe je ogen open. Verbindt jezelf met één van deze mensen in deze ruimte. Maakt niet uit met wie. Wat voor gevoel komt tot je op het moment dat jij je openstelt voor één van deze mensen in deze ruimte? Gevoel. Wijs aan met wie jij jezelf verbindt en wat voor gevoel er komt tot je?

Ik voel nervositeit in mijn onderbuik.

Isaak: Welke nervositeit zit in jouw bestaan die zij tot zich neemt?

Ik kan het zo niet zeggen maar ik had bij degene waar ik me mee verbond een naar gevoel in de buik.

Isaak: Met wie was dat?

Met Anja.

Isaak: Heb jij nervositeit in je buik.

Ja.

Isaak: Dus jij verbond je met haar en jij verbond je met haar. Heb je nervositeit in je bestaan? Juist niet, je bent opgelucht hè?

Ja.

Isaak: Is er iets nerveus op dit moment in je bestaan?

Daar ben ik me niet van bewust.

Isaak: Dus dat betekent dat je haar nervositeit aan haar hebt gegeven. Goh, zo werkt het eigenlijk. Wie spreekt?

Ik heb me verbonden met jou en ik heb verdriet gevoeld.

Isaak: Ben je verdrietig?

Ja.

Isaak: Welk verdriet heb je?

Weet ik niet.

Isaak: Wie weet welk verdriet zij heeft? Verbindt je met haar en wie weet welk verdriet zij heeft?

Niet geaccepteerd worden.

Isaak: Ja, bevestigen we.

Dat ze niet zichzelf kan zijn.

Isaak: Ja, bevestigen we.

Minderwaardigheidscomplex misschien.

Isaak: Ook.

Opgesloten in zichzelf.

Isaak: Ook.

Verlies.

Isaak: Welk verlies zou ze hebben?

Van zichzelf.

Isaak: Ook. Je bent jezelf kwijt.

Een leeg gevoel dus.

Isaak: Je durft jezelf niet te zijn.

Nee.

Isaak: Waarom niet? Waarom moeten je broeders deze emoties voelen terwijl jij simpelweg de emoties kan opruimen? Je kan het wegsturen, loslaten, dan krijg je leegte. Op het moment dat je wegstuurt, krijg je leegte. Wat moet je met de leegte? Het opvullen. Maar ja, hoe? Weten jullie dat?

Ja.

Isaak: Hoe? Hoe kan ze de leegte opvullen?

Met liefde voor haar zelf.

Aardig zijn voor zichzelf.

Isaak: Acceptatie. Accepteer jezelf zoals je bent. Ook in de emoties en de gevoelsmatigheid die jij op dat moment voelt. Dat accepteer je. Dus je accepteert je verdriet. Je stuurt het weg maar je accepteert het wel en het moment dat het iedere keer weer terugkomt, accepteer je het weer en stuur je het weg. Keer op keer door de kracht van denken. Je hebt drie soorten krachten: gedachtes, woorden en daden. Je kan het ook met de kracht van spreken wegsturen of met de kracht van daad. Het moment dat ik een daad verricht, kan ik het ook van me wegsturen maar dan moet ik wel een daad gaan verrichten. Welke daad zou je kunnen gaan verrichten op dit moment om jezelf te gaan accepteren?

Jezelf omarmen

Jezelf een schouderklapje geven en zeggen in de spiegel: "Ik doe het goed."

Isaak: We gaan eventjes kijken of het werkt. De kracht van daad. De kracht van daad, nou, we troosten ons zelf. Dat is een kracht van daad. In je gedachtes ben jij puur met jezelf. Je zegt tegen jezelf: "Ik ga mezelf troosten." Intuïtief weet jij precies waar jij in getroost moet worden. Je zegt tegen jezelf: "Daar troost ik mezelf op." En jij gaat werkelijk jezelf van top tot teen troosten in de kracht van daad en de kracht van gedachtes gebruik je ook. Ik troost mezelf, ik troost mezelf, de kracht van gedachtes en de kracht van daad. Nu krijgen we de kracht van spreken. Waar troost jij jezelf nu op? Spreek. Wat is het eerste wat bij je opkomt waar jij jezelf in moet troosten?

Me goed voelen zoals ik ben.

Isaak: Je bent goed genoeg zoals je bent en jij troost jezelf met de kracht van spreken, de kracht van daad en de kracht van gedachtes. De volgende.

Ik troost mezelf dat ik mezelf zolang niet heb willen aanvaarden zoals ik was. Ik heb mezelf zo gekastijd in hoe ik dacht dat ik moest zijn.

Isaak: We luisteren.

Ik troost mezelf in het alleen zijn, in de eenzaamheid en dat ik genoeg heb aan mezelf.

Ik troost mezelf op alle lichamelijke pijnen die ik steeds aanvaard.

Ik troost mezelf omdat ik een paar keer afscheid van iets moest nemen wat ik uiteindelijk niet wilde en waar ik verdrietig om was.

Ik troost mezelf om het gemis van mijn zoon.

Ik troost mezelf omdat ik me af en toe alleen voel.

Ik troost mezelf omdat ik altijd alles voor 100% goed moet doen.

Ik troost mezelf omdat ik andere mensen heb gekwetst.

Isaak: Gedachtes, woorden en daden zijn drie soorten krachten die elk bezit. Wat je denkt, wat je zegt en wat je doet, dat wordt jouw waarheid, dat is jouw waarheid. Die waarheid kan jij weer veranderen door een nieuwe waarheid neer te zetten, een nieuw geloof neer te zetten maar dan moet je er wel in gaan geloven. Dus die waarheid kan je nu hier in deze ruimte voor jezelf neerzetten. En welke waarheid zou je nu als jouw waarheid willen gaan gebruiken als troost voor jezelf?

Ik ben goed zoals ik ben.

Ik geloof in mezelf.

Ik kan me geestelijk verheffen boven mijn lichamelijke pijn.

Ik ben volledig.

Ik wil mezelf accepteren zoals ik ben.

Ik mag van mezelf houden.

Ik mag ook fouten maken.

Ik wil in mezelf geloven.

Ik wil geen blokkade meer voelen tussen mij en mijn zoon. Het verdriet om mijn zoon staat ertussenin.

Isaak: In je gedachtes ga jij een vraag stellen aan jezelf. Een belangrijke vraag. Doe de ogen open. Een belangrijke vraag stel jij in je gedachtes. De vraag hoef je niet te benoemen, je gaat die vraag beantwoorden via je gevoel. Je stelt een vraag en je beantwoordt in je gevoel de vraag. Nou, wie durft? Je mag het vertellen maar je hoeft het niet te vertellen.

Of ik de moed en kracht heb om volledig mezelf te zijn.

Isaak: Dat is jouw vraag?

Ja.

Isaak: En wat zou het antwoord zijn intuïtief, zonder te denken?

Ja.

Isaak: Ja? Is dat een geloof of is dat een waarheid?

Een geloof.

Isaak: Het moet een waarheid worden.

Oh.

Isaak: Een geloof is een geloof, waarheid is wat waar is. Dan moet je het nu je waarheid gaan maken. Betekent dat je er sterk in moet gaan geloven dat het je waarheid wordt. Als je ergens in gelooft, wordt het ook je waarheid,

simpel. Het begint altijd bij geloof. Dus hoe kan zij haar geloof als waarheid neerzetten?

Als haar waarheid maken.

Isaak: Nog sterker in gaan geloven. Wat was jouw vraag?

Of ik de moed en kracht heb om volledig mezelf te zijn.

Isaak: En jouw antwoord is?

Ja.

Isaak: Als dat zo is, dan gebeurt dat toch ook?

Ja, maar de mens gaat ook weer snel twijfelen.

Isaak: Twijfels zijn gewoon puur menselijk. Je kan de twijfels overwinnen, doordat je sterker bent dan je twijfels. Denken jullie dat wat zij nu besproken heeft met jullie, dat ze dat kan?

Ja, zonder twijfels.

Isaak: De volgende vraag.

Zal ik ooit zover komen dat ik niet meer streng ben voor mezelf en van mezelf ga houden en mezelf de kans geef?

Isaak: En wat is daar je antwoord op.

Dat is mijn grootste wens.

Isaak: Dus je grootste wens. Als het je grootste wens is wat doe je dan met je wens?

Dan moet je erin gaan geloven.

Isaak: Je wens moet je gaan vervullen. Is het werkelijk je grootste wens?

Ja, soms weet ik zelf niet goed wat ik echt wens van binnen.

Isaak: Is het je grootste wens, ja of nee?

Ja.

Isaak: Oké.

Ik wil echt van mezelf gaan houden.

Isaak: Dat betekent dat je eraan moet gaan werken. Dat je elke keer weer jezelf in die waarheid moet gaan zetten. Dat betekent: je manipuleert jezelf het dat jouw geloof wordt en dat het ook je waarheid wordt. Dus je richt jezelf hierop. Als je jezelf daar niet op richt, kan het nooit je waarheid worden. Dus je concentreert jezelf op hetgeen je wenst en wilt. Wil je dat echt? Dan lukt het je ook echt. Wil je het niet? Dan besteed je geen energie daaraan, dan gebeurt het ook niet. Dus huiswerk is: werkelijk aan werken. Niet alleen maar in gedachten maar ook in woorden en ook met de daad. Jezelf appreciëren, jezelf liefhebben, jezelf sterk maken. Betekent: daden verrichten om jezelf te gaan appreciëren, liefhebben en sterk maken. Dus ik zorg voor mezelf, ik zorg dat ik de juiste energie naar me toetrek dus ik richt mezelf daarop. Ik fixeer mezelf daarop en ik laat me niet uit de energie halen omdat het is mijn geloof, het is mijn waarheid en het is wat ik wens en wil.

Ja.

Isaak: De volgende vraag.

Ik zou dichter bij mijn zoon willen komen. Dat heb ik als streven neergezet voor mijn toekomst. Ik wil eerst naar binnen gaan en hem via mijn intuïtie vinden. Ik begrijp heel

goed dat je echt iets moet willen. Je bent toch afhankelijk van een aantal natuurlijke wetten.

Isaak: Je zendt het uit. Je zendt het uit, de hulpkreten zend je uit en hij ontvangt. Stel dat je nu een vraag zou uitzenden naar je zoon, welke vraag zou het zijn?

Dat ik hem in al zijn volledigheid kan voelen en één zou willen zijn met hem en samen met hem verder zou kunnen leven.

Isaak: En als je dat zou uitzenden nu via je gedachtenkracht? Wat zou jij voelen dan? Wat is je antwoord daarop? Zou het een ja of een nee zijn?

Het zou een ja kunnen zijn. Ik heb dat nooit zo ervaren maar nu ik hier zit, denk ik dat het verdriet en gemis tussen ons staat. Het is iets wat van mij is maar mijn intuïtie zegt me dat ik het verdriet en gemis moet overwinnen en dat ik dan dichterbij hem kan komen. Dat kwam net in me op.

Isaak: Al hetgeen wat tot je komt is waarheid, anders komt het niet tot je. Je gevoel en je emoties is wat je vast moet houden. Wat je voelt en welke emoties je daaruit haalt dat is waarheid. Dat moet je nooit in twijfel gaan trekken. Jij zegt: "Jouw gemis is de blokkade tot je zoon."

Ja, ik heb het nooit zo gezien.

Isaak: Ja, dus dat betekent dat je hem tot je moet gaan nemen en hem niet meer moet missen. Dus eigenlijk hem zien als nog een stukje van jou en in jou leeft hij voort. Betekent dat jij in gesprek kan raken met die persoon die is overgegaan. Ondanks dat hij fysiek niet aanwezig is, is hij nog gevoelsmatig levend.

Dat doe ik ook heel veel. Daarom kan ik me ook zo krachtig voelen.

Isaak: Dat betekent dat jij het fysieke gemis los moet loslaten maar het emotionele gemis is er niet. Dat betekent dat je blij mag zijn.

Daarom was ik zondag op zijn sterfdag niet echt verdrietig omdat hij zo dichtbij is. Dat is wel heel dubbel als iedereen om je heen verdrietig is. Dan denk ik: ben ik nou gek?

Isaak: Dat is dus waar. Die waarheid moet je dus vasthouden. Je moet jezelf niet uit je waarheid laten gaan door de energieën van anderen. Dan laat je jezelf gaan en dan ga je in de energie van anderen. Dan ga je voelen wat jij niet hoort te voelen en dat zijn emoties van anderen zoals we net even deden. Zij voelde haar en zij voelde haar en het kwam er hier uit. Zo werkt het wel. De energieën van deze mensen gaan door elkaar heen. Dan moet je wel werkelijk jezelf eerst goed onderzoeken en leren kennen en dan weet je precies welke emoties van jou zijn en welke emoties niet van jou zijn.

Hoe kun je jezelf daarvan afschermen? Ik krijg steeds meer last van energieën die ik niet prettig vind om me heen.

Isaak: Niet toelaten.

Hoe kan je dat doen?

Isaak: In je gedachtes laat je het niet toe. Het is een gedachtegang; ik wil het niet. Als jij het niet wilt dan creëer je die energie van: ik wil het niet. Gedachtes, woorden en daden, die drie krachten moet elk van jullie gaan gebruiken keer op keer. Een voorbeeld: je hebt een negatieve gedachte, die wil ik niet, stuur het weg of hou het vast dan wil je het wel. Vaak durft men het niet weg te sturen omdat men bang is om de vrijheid daarvan te vinden. Ja. Dus ik heb een negatieve gedachte. Een voorbeeld: ik voel me ongelukkig vandaag. Ik stuur het niet weg omdat ik niet weet hoe ik met mijn geluk om moet gaan. Dus hou ik het ongelukkige gevoel vast omdat ik niet weet hoe ik met mijn geluk om moet gaan. Stel dat ik gelukzalig gelukkig zal zijn en er komt een teleurstelling dan weet ik ook niet hoe ik met die teleurstelling om moet gaan. Dus ik moet leren om mijn krachten te gebruiken en dat zijn er maar drie. Zo moeilijk kan het toch niet zijn? Gedachtes, woorden en daden. Dus wat je denkt is wat je wordt. Dus wat je zegt is ook wat je voelt en ook wat je wordt en wat je doet is precies hetzelfde. Als jij dit glas verplaatst is dat een daad. Dan heb je wat gedaan. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Je

draagt altijd de gevolgen van je daden. Je draagt altijd de gevolgen van je gedachtes en van wat je zegt. Als jij tegen iemand zegt: “Ik vind jou niet aardig” dan draag je daar de gevolgen van. Zeg je: “Ik vind je superaardig” dan draag je daar ook de gevolgen van. Dat is huiswerk. Dat je je gedachtes gaat leren kennen.

En uiten.

Isaak: En je gedachtes durft te uiten met woorden en dat je daden durft te verrichten. Ik wil vrij zijn, dat is een gedachte. Waarom verricht je dan geen daad om vrijheid te voelen. Dan moet je eerst weer weten: wat beperkt mijn vrijheid? Vaak ben je het zelf: stel dat jij veel verplichtingen hebt om je heen en je voelt jezelf eigenlijk beperkt in je vrijheid, dan moet je zorgen dat je minder verplichtingen tot je neemt en dan heb je weer meer vrijheid. Dus stel dat jij het gevoel hebt dat je altijd maar voor iedereen klaar moet staan, dan moet jij dat gevoel gaan omdraaien en niet meer voor iedereen klaarstaan. Maar ja, dan moet je jezelf ook weer niet schuldig gaan voelen en dat is ook weer de gevolgen daarvan. Dus je draagt steeds de gevolgen van al wat je zegt, denkt en voelt, de hele dag door. Dus als jullie jezelf willen leren kennen dan moeten jullie je gedachtes leren kennen en met de gedachtes bezig zijn. Ik voel me onrustig. Waarom? Stel jezelf de vraag. Jullie weten het allemaal wel maar jullie zijn luie wezens omdat jullie gaan erin zitten en jullie hopen dat het weggaat. Een voorbeeld: jij zei dat jij je zoon gaat missen. Dat is puur een gedachte. Jij hoort je zoon te missen, denk jij, omdat hij weggaat. Dus die gedachte heb je jezelf eigen gemaakt, ik ga hem missen. Maar stel dat je hem niet zou gaan missen dan ga je jezelf schuldig voelen omdat je hem hoort te missen, dat heb je jezelf eigen gemaakt. Dus je bent een slechte moeder als je hem niet gaat missen. Dus ik ga hem liever missen en mezelf gewoon een betere moeder voelen, maar rot voelen, dan dat ik zeg: “Ik ben liever een slechte moeder maar ik mis hem niet.”

Zo simpel?

Isaak: Dus jij kan nu die gedachte los gaan laten doordat je zegt: “Ik ga hem niet missen.”

Het missen valt eigenlijk wel mee inderdaad. Hij is pas één week weg.

Isaak: En het valt reuze mee hè?

Het valt reuze mee, ja.

Isaak: Hoe meer hij weg blijft hoe minder jouw gemis zou moeten zijn omdat in het begin de energie nog aanwezig is en daarna gaat de energie weg. Maar stel dat de energie te ver weg gaat dan ga je de energie weer terughalen omdat ja, je moet hem wel gaan missen hè. Stel dat hij na een half jaar terugkomt en je zegt: “Ja, ik heb je niet gemist hè”, dat is wel een beetje lullig.

Ja, dat klopt. De eerste dagen was het heel erg maar nu is het weer gezakt.

Isaak: Goh, ben je er al weer? Zijn de zes maanden al om? Zou je moeten zeggen. Goh. Het kind kijkt je raar aan, het kind zendt uit: maar jij hoort mij te missen. Dat is ook de energie die men uitzendt. Het hoort zo. Ik hoor aardig te zijn voor elk maar ik voel me niet aardig voor elk, maar ik hoor het wel te zijn. Maar ik voel het niet zo, pff. Wie heeft gelijk?

Je gevoel.

Isaak: Dus ik vind jou niks aan, dat is waarheid. Maar durf je dat te zeggen? Nee. Waarom? Omdat je bang bent voor de wet van oorzaak en gevolg. Als je tegen deze persoon zegt: “Ik vind jou niet aardig”, dan draag je de gevolgen daarvan. De meeste gevolgen die je draagt zijn zoals je ze zelf creëert bij jezelf. Dan ga je jezelf een rotmens voelen, een schuldig mens voelen.

Je doet het soms ook om iemand niet te kwetsen.

Isaak: Dan kwets je jezelf.

Ja, maar je kwetst anders de ander.

Het kan zo ontzettend zwaar zijn.

Isaak: Dat is de wet van oorzaak en gevolg.

Daar worstel ik mee omdat ik wil een ander niet kwetsen, daar doe ik alles voor.

Isaak: Ja, ten koste van jezelf. Oprechtheid en eerlijkheid is: wat voel jij? Dat is de basis. Ik voel me nu niet prettig bij jou, dat is waarheid. Dan hoor jij dat te zeggen. Ik geloof niet wat je tegen me zegt, dat is waarheid. Als je dat denkt, moet je het ook zeggen. Ja. Dus jij komt in gesprek met die persoon en die persoon vertelt je iets en jouw gevoel zegt: “Daar klopt geen zak van.” Dan moet jij gewoon zeggen: “Er klopt geen zak van.” Maar ja, als je dat zegt dan krijg je weer een naar gevolg, de persoon kan met je gaan ruziën.

Ja en dan?

Isaak: Dan ga je toch lekker ruziën. Op het moment dat je gaat ruziën dan lost die ruzie zich misschien op of scheiden jullie wegen juist. Dan heb je daar tenminste geen last meer van.

Dat vind ik altijd moeilijk. Als je familie bent dan scheiden je wegen toch niet?

Isaak: Familie is wat je familie noemt.

Ja, maar ja, je komt ze toch nog weleens tegen.

Isaak: Dat hoeft niet. Bepaalde mensen die je niet meer tegen wilt komen die noem je gewoon verleden tijd. Ik hoef je niet meer te zien al ben je mijn schoonzus, al ben je mijn schoonmoeder, al ben je mijn man, hoef ik je misschien ook niet meer te zien want ik gooi je weg.

Stel dat het een begrafenis is en je komt ze tegen?

Isaak: Nou, in het oog maar niet in het hart.

Al vind ik ze niet leuk wil ik toch aardig gevonden worden.

Isaak: Dat klopt toch ook niet. Eigenlijk moet je heel simpel zo denken: wat je voelt is waarheid. Stel dat je gevoel verandert keer op keer dan is dat nog steeds je waarheid. Een voorbeeld: twintig jaar geleden heb je ja gezegd op iemand en twintig jaar later zeg je nee op iemand. Wat is waarheid?

Allebei.

Isaak: Allebei, precies. Dus jullie weten precies wat jullie nodig hebben alleen jullie luisteren alleen maar niet.

Dat klopt.

Isaak: Er is dus niemand hier die niet weet wat hij niet wil. Maar het is alleen omdat hij bang is om te weten wat hij niet wil. Maar stel dat hij zegt: "Ik wil niet meer je troep opruimen." Dan moet ik weer de wet van oorzaak en gevolg maar dan krijg je misschien weer ruzie en jullie houden niet van ruzie.

Slechte eigenschap.

Isaak: Ruzie is een emotie. Is een emotie. Zoals angst een emotie is. Jullie houden ook niet van angst. Jullie houden ook niet van onzekerheid. Jullie houden ook niet van in de steek gelaten worden. Eigenlijk houden jullie helemaal niet van het tegenovergestelde wat gewoon misschien beter voelt.

Precies.

Isaak: *Misschien* zei ik wel, hè. *Misschien* beter voelt. Wil niet zeggen dat het beter voelt. *Misschien* voelt het veel beter als je eerst ruzie maakt en je de antwoorden dus krijgt dan dat je steeds de antwoorden wegdrukt omdat je bang bent voor de antwoorden.

Dan heb je het wel gezegd en ben je het knijpt.

Isaak: Maar ja, als je het kwijt bent, ben je dat alleen kwijt en dan komt het volgende stukje er weer achteraan. Dat noemen we intens leven. Je bent dat misschien kwijt, dat stukje ontevredenheid, maar er komt altijd een gevolg daarvan. Dat ik ooit heb gezegd is misschien ook een gevolg daarvan. Maar dat kan je ook weer loslaten doordat je zegt: “Laat ik los.”

Het wordt wel intenser leven maar wel dicht bij jezelf.

Isaak: Het leven van oprechtheid is het beste dat je aan kan gaan maar het is niet het makkelijkste leven dat je aan kan gaan omdat je dus niet meer overgaat tot het woord overleven maar je gaat over tot het woord leven en leven betekent veel voelen. Een voorbeeld: ik wil een nieuwe relatie maar ik voel alle angsten van een relatie aangaan met werk, een relatie aangaan met wie dan ook. Ik voel al die angsten bij me opkomen. Een relatie met jezelf desnoods, spiritualiteit desnoods, ik voel de angst daarvan maar ik ga wel die angst aan. Dus hoe kunnen jullie je leven opnieuw gaan invullen?

Je gevoel volgen?

Isaak: Precies, je gevoel volgen.

Vannacht zat ik met een frustratie over een collega maar ik wilde dat toch niet met een andere collega delen omdat het voor mij voelt van: dan ben ik kwaad aan het spreken. Toch heb ik dat wel gedaan. Ik weet niet wat het is waarom ik dat toch deed?

Isaak: Als jij het gevoel hebt: ik wil het bespreken, dan is het waarheid. Maar je verstand zegt dan: “Je mag het niet bespreken want dan ben jij kwaad aan het spreken.” Maar je gevoel wil het bespreken dus je wilt het gewoon kwijt. Maar omdat men heel gauw in kaders denkt van roddelen of kwaadspreken houdt men zijn mond maar je oprechte gevoel was spreken.

Terwijl ik aan het praten ben, denk ik: dit wil je eigenlijk niet.

Isaak: Je verstand wil het niet maar je gevoel wil het wel.

Is dat wel juist?

Isaak: Ja, is juist omdat je ventileert je gedachtes. Dus ieder van jullie moet leren om in deze ontwikkelingscursus de gedachtes, woorden en daden te gebruiken.

Dus als je jezelf aan iemand irriteert, moet je ook gewoon zeggen dat je je irriteert? Tegen die persoon?

Isaak: Ik irriteer me aan jou, ja. Ik vind je opdringerig desnoods. Ik vind je niet aardig desnoods.

Dus alles wat je denkt moet je zeggen.

Isaak: Ja.

Dat verwacht je niet.

Isaak: Nee, wie heeft ooit verwacht dat het wel zo moest zijn?

Je streven is toch vrede en harmonie?

Isaak: Stel dat je nou zenuwachtig bent voor een gesprek en je geeft niet toe aan die emotie, wat ben je dan de hele tijd?

Zenuwachtig.

Isaak: Op het moment dat je zegt: “Ik ben zo zenuwachtig”, dan heb je het besproken en dan krijg je een reactie, iemand zegt: “Ach, dat hoeft helemaal niet of waarom ben je zo zenuwachtig?” Dan ga je die emotie aan maar nu probeer je steeds die emotie te onderdrukken. Het is net of je dorst hebt en je zegt: “Ik mag geen dorst hebben.”

Tresi komt terug uit de tweede vorm van trance.

Tresi: Nou, ik wel. Als ik mag drinken betekent het dat Isaak mij eventjes laat drinken. Het is zo belangrijk om dus niet meer te gaan invullen. Het is zo moeilijk om niet te gaan invullen.

Ik vul heel veel in.

Eigenlijk moet je net zo eerlijk zijn als een kind.

Tresi: Je bent een kind maar je schaamt je voor je gevoelens. Een voorbeeld: stel dat je nu naast een vrouw zit en je voelt je aangetrokken tot een vrouw maar je weet gewoon zeker dat je van mannen houdt. Oeps, dan heb je een probleem. Hoe kan dat nou dat ik dat voel? Ja, misschien door de uitstraling van die twee energieën word je aangetrokken tot die persoon. Wil nog niet zeggen dat je overgaat tot een seksuele belevenis en als dat zo is dan moet je dat doen. Maar het komt omdat je het op dat moment zo voelt. Probeer niet te onderdrukken wat je voelt. Zeg dan gewoon: “Ik voel me aangetrokken tot je” en kijk of je jezelf na tien minuten nog aangetrokken voelt. Misschien is het weer over, puur omdat je het verteld hebt. Dan krijg je: maar hoezo voelde ik dat toen wel en nu niet meer? Hoezo moet je altijd antwoorden krijgen? Het is toch alleen maar een belevenis van het gevoel.

Je hoeft niet altijd te weten.

Tresi: Nee, je hoeft niet altijd zwart op wit in woorden te weten. Het is gewoon een gevoel. Als je de antwoorden krijgt dan moet je daar dankbaar voor zijn. Krijg je niet de antwoorden dan zeg je: “Ik laat de antwoorden los.” Misschien krijg je de antwoorden een tijd later.

We willen het allemaal beredeneren. Ik denk dat je dat gewoon meer los moet laten en voelen wat je voelt.

Tresi: Wat voel jij als jij jezelf openstelt voor je partner?

Oprechte liefde.

Tresi: Dan voel je oprechte liefde. Voel jij vertrouwen?

Nee, niet helemaal, wel in mezelf.

Tresi: Niet in de partner?

Nee, niet helemaal.

Tresi: Waarom niet?

Ik voel me kennelijk niet helemaal veilig omdat het niet wederzijds is.

Tresi: Wat is niet wederzijds?

Ik weet en ik voel dat hij zich voor mij afsluit dus ik kan me niet volledig geven.

Tresi: Dat bespreek je?

Ja, dat heb ik wel regelmatig besproken.

Tresi: Dus wat voel jij als jij jezelf verbindt met je partner? Afgewezen.

Ja.

Tresi: Dat is geen fijn gevoel.

Nee.

Tresi: Dus je voelt liefde en je accepteert dat je afgewezen wordt omdat je liefde voelt. In naam der liefde hou je het afgewezen zijn in stand omdat je van hem houdt. Dus iedereen heeft zijn redenen om bij iemand te blijven of voor anderen te zorgen hè. Iedereen heeft daar een reden voor. Tsja, als je er geen reden voor hebt dan blijf je er niet bij hè? Dat noemen we de *maar's*. Als ik dat niet meer wil, dat afgewezen gevoel voelen, dan moet ik handelen. Dat is iets wat ik nu niet wil. Dat wil ik niet voelen. Dus ik handel nu liever

niet en dan neem ik het zoals het is. Dat noemen we acceptatie. Maar als je iets accepteert dan zit het je ook nooit meer dwars.

Je accepteert het dus.

Tresi: Als jij accepteert dat je een mooie voorgevel hebt, dan zit het je niet meer dwars.

Ik kan me voorstellen dit dat een tijdje op zou gaan tot het moment dat het gevoel weer gaat komen.

Ik ontvang wel liefde maar niet dat intense.

Tresi: Als jij werkelijk accepteert dan is het niet op schaal van... Heel simpel: als je jezelf accepteert als vrouw zijnde dan is dat 100%. Een heel stom voorbeeld: ik accepteer 100% dat ik zwanger ben. Ik accepteer ook wat de toekomst mij brengt, zowel positief als negatief. Dan zit ik er nu niet mee omdat ik het nu al accepteer.

Het is dus niet op een schaal van 0 op 100.

Er zijn wel momenten dat ik me redelijk voel en niet gefrustreerd maar er zijn ook wel momenten dat ik er onvrede mee heb.

Tresi: Maar de ontevredenheid is er bij haar altijd. Je zorgt op dat moment dat je de ontevredenheid niet voelt maar die is er altijd. Je bent op dat moment niet getriggerd of gefocust op die ontevredenheid maar die is er altijd.

Is alles dan altijd 100% goed in een huwelijk?

Tresi: Het is puur acceptatie. Als jouw partner bij wijze van spreken de hele dag voor de buis zit en je ergert je mateloos dan accepteer je dat je jezelf ergert of je verandert het. Als je accepteert dan verander je het niet. Dan

moet je wel ophouden om jezelf te ergeren. Dat betekent dat je weer die gedachte moet gaan creëren: ik ga me niet meer ergeren.

Je moet de knop omdraaien.

Maar dan luister je ook niet naar je gevoel.

Tresi: Je gevoel kan jij op dat moment manipuleren. Dus jij mag je gevoel zowel positief als negatief manipuleren. Dus je kan zeggen: “Ik accepteer het. Dan manipuleer ik mijn gevoel zodat het dit gaat accepteren want ik ben de baas van mijn gevoel.”

Dat mag dus?

Tresi: Ja, dat mag. Maar je moet wel weten of je dat wilt.

Is dat niet jezelf voor de gek houden?

Tresi: Je houdt jezelf sowieso al vanaf het begin voor de gek.

Er wordt gelachen.

Tresi: Alles is gemaakt. Alles wat hier is, is gemaakt. Is puur illusie. Dat jij gekleed bent is puur een illusie. Dat deze kledij de beste kledij is op dit moment is een illusie. Maar jij accepteert dat je deze kledij aan hebt en je zegt: “Dit is mijn mooiste kledij vandaag.” Is allemaal illusie.

Maar het gevoel van liefde is toch geen illusie?

Tresi: Is ook illusie. Is puur illusie. Jij creëert die liefde.

Dan wil ik wel weten wat er geen illusie is?

Tresi: Niet veel meer. Wat doen we hier?

Dat is ook een illusie.

Tresi: Ja, dat is ook een illusie. Ja, het is waar. Dat je hier bent is een illusie.

Hoe moet je je dat voorstellen dan?

Tresi: Je creëert het in je gevoel dat je hier op aarde jouw bestaan hebt, dat creëer je. Het is een illusie hoe je het creëert maar het wordt wel echt doordat je het creëert.

Kan ik dan ook creëren dat ik niet hier maar daar ben?

Tresi: Je kan jezelf verbinden met de andere wereld, dat kan je ook creëren, maar dan ben je nog steeds fysiek hier. Je kan jezelf niet losmaken van het fysieke behalve als je sterft.

Dat is dus geen creatie.

Tresi: Nee, je lichaam is geen creatie.

De rest is dus allemaal wel een creatie?

Tresi: Alles is creatie binnenin jezelf.

Je belevingswereld is dus een creatie?

Tresi: Ja, dat is wat je bent als je sterft. Dus daardoor zijn er ook mensen die nog steeds roken daar.

En drinken.

Tresi: En nog steeds denken dat ze nog levend zijn in het fysieke.

Die geloven nog steeds in die illusie.

Tresi: Die nog gevangen zijn in het lichaam. Jullie zijn nu ook gevangen in het lichaam. Jullie leven nog. Je hart klopt nog maar je bent nog wel gevangen in het lichaam. Jullie zijn gevangen in het verleden, jullie hangen nog aan het verleden, jullie hangen aan zekerheden terwijl het allemaal een illusie is.

Als alles een illusie is, wat is dan jouw waarheid?

Tresi: Dat is jouw waarheid, de illusie. Dat is jouw waarheid.

Dan heb je geen handvaten.

Tresi: Nee, dat is zo heerlijk om dat te weten. Dus je kan elk moment een nieuwe illusie en een nieuwe waarheid neerzetten.

Kan je wel zeggen dat wanneer je overgaat dat de waarheid, de werkelijkheid is?

Tresi: Dat hangt er vanaf.

Dat ligt aan jezelf.

Tresi: Dat zijn de sferen, het woord sfeer zegt het eigenlijk al.

Maar goed, dat hangt weer af van je bewustzijn. We zijn hier een groot toneelstuk aan het opvoeren met z'n allen. Je trekt iedereen aan als medeacteur. Als je dat op een gegeven moment allemaal op een ander niveau begint te beseffen en je gaat dan over naar de andere wereld dan kun je er denk ik wel helemaal los van komen.

Tresi: Jij creëert nu dat je dit koekje lekker vindt. Als wij jou nu onder hypnose zouden brengen en een nieuwe impuls zouden geven dan eet je het niet meer. Je hebt gecreëerd dat je spinnen eng vindt of ongedierte, terwijl andere mensen het leuk vinden omdat ze graag huisdieren willen. Jij creëert dat je voor de man of de vrouw valt. Je hebt afgekeken, iedereen valt voor de vrouw of de man dus ik moet dat ook doen. Dat is puur een illusie dat jij je op een gegeven moment aangetrokken voelt tot de man of de vrouw of een

jonger iemand. Dat is puur creatie. Hoe heerlijk is dat niet om te weten? Betekent: je bent de schuld van je eigen leven en niemand anders.

Maar ook mede verantwoordelijk voor je eigen leven. Dus ik ben ook verantwoordelijk voor wat ik nu creëer voor de toekomst. Als je dat beseft is het wel fijn.

Tresi: Jij hebt gecreëerd dat je deze mensen in deze ruimte hebt. Je hebt gecreëerd dat deze mensen je aardig vinden of juist niet. Je creëert dat je het zo druk hebt. Je hebt gecreëerd dat je zo verdrietig of eenzaam voelt.

Je ervaart alles als waar maar het is illusie.

Dan kun je zeggen dat dit hele leven een toneelstuk is om dit en dat te leren. Het hele leven is dus een illusie.

Tresi: Is ook. Je creëert eigenlijk heel simpel vanaf het begin je reïncarnatie. Je kiest die vrouw, daar wil ik in geboren worden, dat is je creatie. De eerste fout al begaan.

Dat is geen fout.

Tresi: Waarom heb ik die ouders uitgekozen? Die vraag wordt ons vaak gesteld hoor. "Waarom niet?" zeggen we dan.

Dat is de grootste leerschool dan.

Tresi: Waarom heb je deze ouders uitgekozen? Misschien om dichter bij jezelf te komen, een aantal associaties op te bouwen, te leren hoe het wel kan. Stel dat je zegt: "Zo zou ik nooit willen zijn, dat kan anders." Of mijn ouders hebben me pijn gedaan." Zeg dan tegen je ouders: "Nu niet meer, ik laat het los." En leef dan niet meer in de energie van verleden tijd. Jij hebt gecreëerd om Paul tot je man te maken. Dat heb je gecreëerd. Je vond hem aardig of leuk genoeg om hem tot je man te bestempelen. Je zou het ook zo opnieuw kunnen creëren. Niet dat we je dat aanraden maar het zou kunnen. Alles kan opnieuw gecreëerd worden. Jij hebt gecreëerd dat je jezelf open

ging stellen voor het moederschap want anders had je misschien een kind gekregen maar jezelf niet open gesteld voor het moederschap. Dan zeg je: “Ik kies niet voor de moederschap.”

Dat wordt ook ingelegd toch, dat gevoel?

Tresi: Het gevoel, maar je creëert het wel weer omdat je het gevoel vasthoudt.

Maar het wordt wel in je gelegd?

Tresi: Op het moment dat je het moederschap krijgt, gebeurt er een chemische reactie in je omdat er een ziel in je lichaam zit en daar bouw je een band mee op, etherisch of fysiek. Het kan zijn dat je de fysieke band niet wilt. Dan hou je jezelf fysiek van hem af, dan heb je geen contact meer met je kind zoals Ad ook geen contact meer heeft met zijn kind. Heeft hij dat gecreëerd? Dat is weer de vraag. Wat denken jullie?

Op een ander niveau heeft hij dat wel gekozen voor hij naar de aarde kwam.

Nee, het kind kiest toch?

Het kind kiest toch alleen maar voor de moeder?

Tresi: Het kind kiest de baarmoeder uit en de zaaddrager brengt het. Dus als vader zijnde mag je jezelf er makkelijk vanaf maken. Je bent alleen de zaaddrager. Je mag jezelf als vader bestempelen maar dat heeft te maken met een besluit dat je jezelf als vader neer gaat zetten. Ik wil vader zijn zoals ik echtgenoot wil zijn. Nu ben ik je ex-vader of je ex-echtgenoot of je ex-moeder. Dat kan ook maar dat is bijna onacceptabel in deze maatschappij. Wel als een man dat doet maar als een vrouw dat doet dan word je bestempeld van: wat ben jij slecht. Stel dat jij nu gaat zeggen: “Goh, ik ben blij dat mijn kind dood is.”

Dat kan ik me niet voorstellen.

Tresi: Dat kan jij jezelf niet voorstellen omdat jij die creatie niet als de jouwe maakt. Dat wil jij niet, daar kies jij niet voor. Jouw hart houdt van dat kind.

Ik kan me ook niet voorstellen dat je zo'n beslissing maakt.

Tresi: Er zijn moeders die vermoorden hun kind. Er zijn moeders die geven hun kind ter adoptie. Ze zijn wel moedig. Zijn die moeders krankzinnig? Dat hoeft niet.

Zo'n daad kan ook voortkomen uit liefde omdat ze dan een beter bestaan hebben.

Tresi: Niet als ze het vermoorden.

Nee, dat niet maar als ze het ter adoptie afstaan.

Tresi: Dat kan. Alles heeft een reden. Waarom handel je zoals je handelt? Het heeft altijd een reden. Maar die reden heb je ook weer gecreëerd. Je denkt dat het kind het beter heeft bij een ander maar is dat wel zo?

Dat weet je niet.

Je intuïtie weet wel wat goed is.

Tresi: Daarom moet je luisteren naar je intuïtie.

Je eerste gevoel is meestal goed maar dan komt er weer de gedachte achteraan.

Tresi: Dat is menselijk. Dus de gedachte kan je eigenlijk overwinnen doordat je jezelf verheft boven die gedachte. Dan zeg je: "Ik verhef mezelf boven mijn menselijkheid." Maar ja, men is bang om zichzelf te verheffen boven de menselijkheid omdat menselijkheid is houvast.

Dus houvast in de illusie.

Tresi: Snappen jullie het nog een beetje?

Ik snap de illusie niet.

Tresi: Wat snap je niet in de illusie?

Dan is het net of je leven een groot toneelstuk is.

Dat is ook zo.

Tresi: Het is alleen vervelend dat je weet dat het een toneelstuk is. Jij vindt het vervelend dat je nu weet dat het een toneelstuk is. Je hebt de hoofdrol van je eigen leven. Niet dat iedereen de hoofdrol aanneemt van zijn eigen leven, maar je hebt het wel. Je mag de hoofdrol zijn van je eigen bestaan. Dus je mag puur leven zoals jij wilt, in egoïsme desnoods als je dat zo voelt.

Je kan dus niet zeggen dat je gevoel een illusie is?

Tresi: Je gevoel is gecreëerd door jezelf, dus kan ook een illusie zijn, ja.

Dat wil je helemaal niet weten. Het voelt voor jou zo als waarheid.

Tresi: Dat noemen we ego, ikke. Als jij de illusie hebt dat elke man jou aantrekkelijk vindt. Het kan zijn dat het waarheid is maar dat moet jij creëren. Als je dat creëert, is dat jouw overtuiging. Jij dus. Heel veel vrouwen hebben wel die illusie gecreëerd. Als je dat niet creëert dan kun je het je misschien niet voorstellen omdat die energie jou onbekend is.

Ik heb mijn best gedaan.

Tresi: Was het maar zo. Dan mag je nog ietsjes meer gaan creëren. Je mag het wel creëren omdat het is misschien wel een fijn gevoel om dat te geloven. Je mag het creëren. Het wil niet zeggen dat het zo is. Je creëert dus je hele thuis zijn. Bijvoorbeeld: je voelt je dik. Misschien ben je wel dik maar je voelt je dik is wat anders dan dat je het bent.

Dat klopt.

Tresi: Hoe kan het nou dat je net een maaltijd hebt gegeten en je zegt: “Goh, wat ben ik dik.” Kan het zo zijn dat in die korte tijd van die maaltijd zoveel dikte is gekomen?

Nee, dat kan niet.

Tresi: Dat komt omdat je jezelf nu zo voelt. Ik voel me dik, ik voel me lelijk of ik voel me afgewezen. Dus alles wat je voelt is weer een creatie van illusie.

Maar we hebben het wel nodig om hier alle ervaringen op te doen. Zonder dit kom je nergens, dan blijf je hangen in die zware wereld. Dan blijf je ronddobberen. Je hebt het allemaal nodig om een stapje verder te komen, om te kunnen groeien.

Maar ja, is dat een illusie?

Ja.

Tresi: Is het verkeerd om een illusie te hebben?

Nee, heerlijk.

Tresi: Als je nu denkt dat alle mannen op je vallen, is dat verkeerd? Als jij jezelf er goed bij voelt?

Er wordt gelachen en door elkaar gepraat.

Tresi: Wat je hier bent, is hetgeen wat je daar bent.

Dat is het gekke.

Tresi: Daarom moet je hier al aan jezelf werken, dan ben je daar anders. Als je hier wakker bent dan ben je daar ook wakker.

Dat is geen illusie?

Tresi: Nee. Een voorbeeld: jullie hebben allemaal een liefde om je heen. Ja, is puur illusie. Al die mensen die je nu om je heen hebt, wil jij daarboven misschien niet bij je hebben. Nu hou je ze vast en is er geen ruimte voor iemand anders omdat de ruimte bezet is. Stel dat jouw echtgenoot die ruimte pakt, is die bezet, kun je er geen tweede echtgenoot neerzetten. Op het moment dat je boven bent en je voelt die vrijheid van vrijheid dan zeg je: "Ik heb daar geen behoefte meer aan." Daarom zijn behoeftes heel belangrijk om te volgen. Ik heb er geen behoefte meer aan om met die persoon te zijn omdat ik ruimte wil maken voor wat anders.

Onze taak is hier dus het ontwaken?

Tresi: Ja, dat is de taak. Ieder van jullie heeft allemaal vragen in jezelf en jullie weten allemaal de antwoorden. Allemaal. Er is er geen één die niet weet wat hij nodig heeft. Het is alleen dat hij bang is voor de antwoorden.

En de gevolgen.

Tresi: En de gevolgen daarvan. Je komt nooit af van de wet van oorzaak en gevolg dus laten we die maar omarmen.

Hoe is in de andere wereld de ervaring?

Tresi: Van de wet van oorzaak en gevolg?

Ja.

Tresi: We begrijpen de vraagstelling niet.

Ik zat even door te denken. Als we nu hier leven zoals we leven en we zijn aan het ontwaken en we gaan op een gegeven moment over, dan heb je dus vrijheid vanuit het gevoel om nog contact te hebben met degene waar je hier op aarde contact mee had. Hier op aarde trek je ze aan om lessen te delen en te leren ontwikkelen. In de andere wereld hetzelfde denk ik, dat je gewoon energieën aantrekt. Het gaat gewoon door denk ik?

Tresi: Daarom heet het ook evolutie.

Het gaat dus gewoon door.

Trek je daar ook andere zielen naar je toe die je niet kent?

Tresi: Wat je bent straal je uit, trek je naar je toe.

Dat heb je hier ook. Dus je trek ook andere energieën naar je toe ook al heb je er hier niets mee?

Tresi: Een voorbeeld. Stel dat je nu angst bent, dan trek je angst naar je toe daarboven. Dus stel dat je nu harmonie bent, dan trek je harmonie naar je toe.

Daar kan je hier aan werken.

Tresi: Dus stel dat jij nu een depressief mens bent, dan ben je daar depressief. Het nadeel is, we kunnen je daar niet bereiken. Daarom werken wij hier. Hier kunnen jullie ons nog horen, kunnen we jullie ontwaken, de bewustwording geven. Daar niet. Omdat dan trek je alleen maar depressieve mensen naar je toe en dan krijg je het licht in jezelf niet.

Waar krijg je het licht van?

Tresi: Het licht in jezelf noemen we de ontwaking.

Dat je spiritueel bezig bent.

Tresi: Dus jij ontwaakt. Opeens ben jij ontwaakt. Een voorbeeld: je bent depressief en je bent alleen maar in die depressiviteit. We hebben het over het hiernamaals. Dus dan kan je moeilijk ontwaken omdat je snapt jezelf niet. Je snapt niet waarom je steeds maar hetzelfde beleeft. Je gevoel is depressief en steeds weer zie je hetzelfde voor je, je gevoel.

Kun je daarboven er niet proberen uit te komen?

Tresi: Wij zijn er wel, de helpers, maar we kunnen je alleen maar raken door bewustwording te geven. Maar hoe kunnen wij een depressief mens bewustwording geven als hij in zijn eigen illusie leeft.

Kun je dat doorbreken?

Tresi: Ja, dat is dus puur de liefde die we dan zenden.

Dat was goed gespeeld hè door Robin Williams in de film 'What dreams may come'.

Tresi: Dat is een hele goeie waargebeurde film eigenlijk. De inspiratie van degene die de maker is, lag dicht bij de waarheid.

Schitterende film.

Tresi: Degene die de maker is, is geïnspireerd door het hiernamaals.

Hij kon niet afdalen emotioneel dus hij bleef zelf gevangen zitten. Eigenlijk dacht ik dat het afdalen niet kan. Maar in de film laten ze het zien dat het wel kan maar dat het heel gevaarlijk is en dat het maar heel even kan.

Tresi: Hoog kan naar beneden maar laag kan niet omhoog. Dus je kan altijd je dierbaren opzoeken. Wat Robin Williams liet zien ligt dicht bij de waarheid. Dat zeg ik nu als Tresi zijnde. Het moment dat ik de film keek, heb ik mijn ogen uitgehuild omdat ik voelde de erkenning dat het zo is. Ik heb heel veel lessen gehad daarboven. Ik ben vaak boven geweest en nog steeds mijmer ik mezelf helemaal naar boven. Wat dat betreft weet ik hoe het werkt. Hij ging naar zijn geliefde toe en hij ging ook naar haar hel toe. De hel zuigt. Dus hij gaf eigenlijk zijn licht weg voor de liefde voor haar omdat ze zielsverwant waren. Zij is opeens ontwaakt door zijn onvoorwaardelijke liefde omdat hij zijn eigen leven wilde opofferen.

Er was een boom die hij boven waarnam en dat ze op een gegeven moment verdrietig werd omdat die boom helemaal verviel en dat het bij hem ook weg was.

Tresi: Zo werkt het ook. Daarom moet je blij zijn dat je zo verbonden bent met je zoon want hij maakt alles mee wat jij meemaakt. Dus jouw geluk maakt hij mee, je verdriet maakt hij mee, alles maakt hij mee wat jij meemaakt.

Betekent dat niet dat haar zoon nu boven niet verder kan?

Tresi: Dat wil hij nog niet. Als hij verder wil gaan dan maakt hij zich los van haar. Dat bepaalt hij zelf. Dat kan zij niet bepalen. Maar zij zendt wel uit. Dus hij voelt haar. Dus hij voelt haar verdriet, haar blijdschap, haar behoefte omdat hij verbonden is in liefde met haar. Zonder liefde zou dat niet zijn.

Dat is wel vrij unieke zei Isaak.

Tresi: Zonder liefde is dat niet.

Maar mag je dat ook vragen? Hij beslist dat natuurlijk zelf of hij wil of niet.

Tresi: Je kan wel uitzenden. Je moet eigenlijk altijd een gebedje uitzenden. Of je gebedje verhoord wordt is twee.

Ik denk dat het ook een beetje een win/win situatie is om zo te zeggen. Hij komt verder door mij en ik kom verder door hem.

Mooi hoor.

Zo ervaar ik het ook.

Tresi: Je bent eigenlijk ook een voorbeeld voor velen. Door de kracht te gebruiken die jij nu bij je hebt, door het verlies van je kind te gebruiken door andere mensen weer in hun kracht te brengen, is ook weer een win/win situatie voor je. Dus je hebt ingeleverd om weer te winnen.

Ik ben aan het schrijven en heb het gevoel dat ik dat ooit wel uit ga brengen.

Tresi: Ja. Dus je hebt ingeleverd. Je hebt een groot verlies meegemaakt om weer te winnen. Dus het proces dat jij meemaakt hoort in jouw levensboek thuis.

Ik heb me er nooit zo mee bezig gehouden maar ik dacht: dat is niet goed, dan kan hij niet verder gaan.

Hij is wel over. Hij heeft zich heel snel losgemaakt.

Tresi: Hij is gewoon gelukkig.

Je mag iemand niet bij je houden, je moet hem wel loslaten. Ik heb op dat moment gezegd: "Ga maar."

Tresi: Dat is een ontzettend moedig besluit. Omdat vele mensen laten niet eens hun verleden los laat staan hun kind. Je kind gaat door je ziel hè omdat je hebt het onder je hart gedragen. Je hebt de energie gevoeld vanaf het moment dat het in je was. Daarom krijg je een band. Maar dat moet je ook toelaten. Vele moeders zijn bang om te genieten van de zwangerschap of te genieten van de baby omdat ze bang zijn dat ze het weer verliezen.

Ik ben er nooit bang voor geweest.

Tresi: Heel veel mannen en vrouwen leven in illusies van verlies al vooraf. Dat beleven ze al vooraf, voordat het er is. Een voorbeeld: je gaat een relatie aan. Heb je weer een relatie zo te horen?

Nou nee, ik heb wel iemand ontmoet.

Tresi: Dat noem je toch een relatie op het moment dat je iemand ontmoet? De gradatie van relatie is weer een bestempeling hè?

Ja.

Tresi: Ja, we hebben altijd het laatste woord.

Dat is niet eerlijk.

Tresi: Dat vindt Wybe ook. Daar heb ik niet altijd de wijsheid hoor. Ik heb daar trouwens een vraag over naar jullie toe. Ik weet nog niet of het mag. Het is gewoon iets wat je noemt: relatie. Ik heb een relatie met jou op de gradatie dat het is. Op het moment dat je met iemand in contact komt, begint de relatie hè? Maar men is vaak bang om volledig voor een relatie te gaan omdat men bang is voor de desillusie. Maar als alles een illusie is waarom ben je dan bang voor desillusie? Die bestaat dan toch niet?

Er wordt gelachen.

Tresi: Het is altijd positief. Iemand had ergens op een briefje geschreven dat ze geen orgasmen kon krijgen.

Dat was Stientje.

Wat kan mij het schelen.

Tresi: Dat is een hele goeie illusie dat het je niet kan schelen dan kom je tot orgasme. Die moet je vasthouden. Als het je niet kan schelen dan komt je orgasme. Dan ben je niet bezig met: komt het nou? Komt het niet? Komt het nou? Komt het niet? Waar blijft het nou? Komt het?

Er wordt gelachen.

Hier komt het dan.

Tresi: Ik zie het al helemaal voor me.

De groep barst in lachen uit.

Tresi: Daar komt het.

De groep praat en lacht door elkaar heen.

Tresi: Dit is niet goed voor mijn hart. Dit moet Chantal allemaal uittypen hè.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Ik moet lachen omdat ik krijg meteen fantasieën hier.

Is ook illusie.

Tresi: In de werkelijkheid is het vaak niet zoals je het bedacht hebt. Dan denk je: ik ga naar een feest en je creëert daar een illusie van. Dan kom je ook zonder orgasme terug. Orgasme. Chantal, hoor je het? Dat is voor jou. Je weet ook niet hoe het is, bij jou komt het ook niet.

De groep barst in lachen uit.

Oh, dat staat nu in het boek.

Chantal goed luisteren nu.

Tresi: Ze mag geen enkel woord aanpassen in het boek, dat mag ze niet. Dus je gaat naar een feestje en je stelt je in je gedachten het feestje zó voor. Dan ben je op dat feestje en dan wil je dat het feestje is zoals je jezelf het hebt voorgesteld. Dan kom je heel vaak van een koude kermis thuis omdat het niet past bij de illusie.

Dus je maakt van tevoren al allemaal beelden van hoe het moet zijn.

En als je geen zin hebt?

Tresi: Als je zin maakt, wordt het leuk. Als jij zegt: "Ik heb geen zin", dan neem je die energie met je mee.

Vaak is het dan leuker als je van tevoren geen zin hebt.

Tresi: Ja, omdat je niet meteen in de teleurstelling bent. Een voorbeeld: je hebt iemand aan de telefoon en je hebt al een beeld van die persoon, een rauwe stem en je denkt: lekker, dat is het. Dan zie je hem en dan denk je: gatver. Dus je hebt het je al voorgesteld. Stel dat je blanco bent van de illusie, dan heb je geen teleurstelling. Dan creëer je op dat moment als je iemand ziet dat hij wel mooi is. Dan moet je niet naar het fysieke kijken maar gewoon naar de creatie die jij eigenlijk uitstraalt.

Buiten je kaders kijken dus.

Tresi: Je hebt een bepaalde heer of vrouw in gedachte en deze persoon valt buiten die gedachte, dan moet je jezelf verzetten boven die gedachte en openstaan voor de ontmoeting. Dan moet je voelen: voelt het goed? Voelt het niet goed? Dan is de eerste blokkade al opgeheven en dat is de blokkade van desillusie die je zelf eigenlijk gecreëerd hebt. Jij wilt klaarkomen, wat is je probleem dan?

Ik heb het gevoel dat ik het tegenhoud.

Tresi: Ja, dat is jouw probleem. Jouw gevoel houdt het tegen. Het is hetzelfde dat ik nu ga kietelen op een bepaalde gevoelige plek en je zegt: "Ik mag het niet voelen." Dan ga je je gedachtes verzetten. Dus je verzet eigenlijk je energie van: heerlijk daar beneden in de chakra te zitten. Dat is een chakra, een seksuele chakra, die verzet je dus in gedachtes. Jij bent bang dat je dus niet het hoogtepunt bereikt zoals je het jezelf eigenlijk voorstelt dus dan bereik je het ook niet.

Dus eigenlijk moet ik mezelf deprogrammeren en opnieuw programmeren of niet?

Tresi: Eigenlijk moet je gewoon gaan genieten van en overdreven gaan genieten van.

Gewoon overgeven.

Tresi: Moet ik het nou echt zeggen?

Staat allemaal op schrift.

Tresi: Oh, wat vind ik het lekker. Oh, wat vind ik het lekker. Dat durven vele vrouwen niet. Ik krijg er zelf rode oortjes van. Stel dat je met je man of vrouw aan het vrijen bent en je gaat het op dat moment eigenlijk opwekken, dat je steeds hardop of in je gedachtes gaat zeggen dat je het lekker vindt. Gedachtes, woorden en daden. Dus je denkt het, je zegt het. Heel veel vrouwen hebben schaamte om het hardop te zeggen omdat ze bang zijn voor de reactie van de partner. Maar als je samensmelt met elkaar hou je geen rekening met de partner omdat je samensmelt uit genot. Dan ga je jezelf toch niet anders voor de partner opstellen toch? Dus al gil je de hele buurt bij elkaar en je partner schrikt zich rot, wat maakt het je uit?

Er wordt gelachen.

Tresi: Misschien ben je er heel blij om. Dit is een emotie. Als je dat gaat uiten, gaat je systeem het horen. Het is net zoals je zegt: "Ik ben zo verdrietig." Stel dat je het voelt maar je zegt het niet dan komt het er niet uit. Dan blijft het daar huizen. Stel dat je iemand opbelt en zegt: "Ik ben zo verdrietig." Dan komen die emoties meteen. Op het moment dat je het niet uit dan onderdruk je die emoties en dan sluimert dat met je mee. Het is hetzelfde met seks. Je uit het niet, je bent daar aan het liggen, hopen dat er wat gebeurt. Maar je kan het ook activeren: oh, wat vind ik het lekker. Desnoods ga je beelden visualiseren van mannen of vrouwen waar jij seksueel opgewonden van raakt. Dan krijg je ook heel vaak schuldgevoelens: ik zit aan iemand anders te denken in plaats van aan mijn eigen vent. Als je het lekker vindt dan doe je het ook voor jezelf. Als je een stimulans nodig hebt of een attribuut of een vibrator, dat maakt niets uit. Als je een ander plekje gevoeliger vindt dan geef je het ook aan de partner aan: ga even naar links of rechts of doe wat harder je best. Dus dan geef je het aan. Heel veel vrouwen durven het niet aan te geven omdat ze zich heel gauw schamen.

Het komt denk ik ook omdat je het niet geleerd hebt en ook door wat we net hebben besproken dat we niet geleerd hebben dat je ook mag zeggen wat je wilt. Je hebt jezelf heel vaak weggecijferd en je was er altijd voor anderen maar nooit voor jezelf.

Tresi: Dat zijn moeders.

Je hebt geleerd dat je er bent voor het genot van anderen.

Tresi: Dat zijn moeders, dat zijn vrouwen. Vrouwen zijn daarom ook degenen die baren. Zij hebben dus die energie gekregen om te geven. Dus vrouwen hebben vanaf het begin die energie meegekregen om te geven, om te zorgen. Mannen hebben aangeleerd om te geven of te zorgen. Het is niet een energie die ze meteen mee hebben gekregen. Ze hebben het aangeleerd. Misschien door de opvoeding van de moeder of ze hebben het zichzelf aangeleerd. Dus de man en vrouw zijn heel verschillend. De man denkt: seks is seks dus ik ga genieten van seks. Op het moment dat de man faalangst krijgt in die seksuele behoefte dan heeft hij die seksuele blokkade gecreëerd maar het is niet menselijk omdat de man is driftig. Kijk wat die kleine jongetjes al doen? Zie je dat kleine meisjes doen?

Stiekem onder de dekens?

Tresi: Dat ze denken: dat voelt anders dan in mijn oor krabben.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Mijn zoon van zestien zit altijd zo op de bank te sjorren. Ik zeg er niets meer van. Ik zeg alleen: "Raak me niet aan."

De groep moet lachen.

Tresi: Ik denk: gatver, heb je platjes of zo?

Dat is wel heel moeilijk voor vrouwen als je altijd gewend bent om te geven om dan te nemen.

Tresi: Het is een illusie dat het moeilijk is. Alles wat we vanmiddag hebben besproken komt voort uit creatie van jezelf. Dus jij moet zelf willen seksen en genieten van dat orgasme en zelf tot dat hoogtepunt komen. Ik zeg zelf

tegen mijn partner, en dat mogen jullie gerust weten: “Ik heb zin in seks en als ik klaar ben dan ben ik klaar en zeg ik: je mag eraf.” Hij zegt dan: “En ik dan?” Ik zeg dan: “Ja, ik ben al klaar.”

Dat hoor je niet vaak. Het is meestal omgekeerd.

Tresi: Dat zeg ik niet altijd maar soms heb ik gewoon behoefte op dat moment te stoppen en dan ben ik heerlijk egoïstisch, geen schaamte.

Daar is alles op gebaseerd. Daar komen blokkades vandaan.

Tresi: Ik geef ook aan wat ik wil en ik eis het ook terug. Ik vraag het niet terug, ik eis het terug. Als je vraagt, krijg je nee. Als je eist, krijg je misschien een tegenstribbeling. Een eis is gewoon heftiger dan een vraag. Ik eis, ik heb het even nodig. Dan ben je eigenlijk een drammerig kind en dan kan je die tegenstribbeling krijgen van: je krijgt het niet. Dan heb je even ruzie. Je hoeft het niet altijd te krijgen als je het eist maar dan geef je het duidelijk aan.

Het is denk ik alleen maar een omschakeling voor jezelf om op die manier te reageren omdat je jezelf altijd hebt weggecijferd waardoor je niet aan jezelf toegekomen bent. Dan denk ik: hoe moet je dat omdraaien?

Tresi: Je moet eigenlijk gewoon gaan genieten van je seksualiteit. Dus dat betekent: al doe je er wat langer over dan moet je je niet schuldig voelen. Al moet hij een half uur zijn tong gebruiken en is hij zo vermoeid dan moet je je niet schuldig voelen. Ik kan je vertellen: de sensoren doen het. Als iemand bij wijze van spreken een half uurtje aan die sensoren zit dan komt er wel een hoogtepunt, maar dan moet je niet denken: goh, wat doe ik er lang over. Of wat vind ik het zielig voor hem, ja onder de dekens.

De groep praat en lacht door elkaar heen.

Tresi: Het is wel leuk hè? Dus geef jezelf de tijd. Er zijn mannen die komen snel tot hoogtepunt en er zijn vrouwen die snel tot hoogtepunt komen. Er zijn ook mannen die er langer over doen en dan denken vrouwen meteen:

goh, het zal wel aan mij liggen. Een vrouw betreft alles snel op zichzelf. Dat doet een man niet. Een man is dierlijkheid. Een man die op dat moment rekening houdt met jouw gevoelens heeft dat ook weer gecreëerd. Dus hij creëert van: goh, ik vind het zielig voor je. Of de man heeft eigenlijk geen zin om over te gaan om je lekker te maken en denkt: ik moet mijn kwakje gewoon kwijt. Dan word ik zo kwaad. Maar hij denkt: ik moet nu mijn vrouw tevredenstellen dus gaat hij over tot die verplichting: ik ga jou nu een stukje geven. Het is hetzelfde wanneer een man zegt: “Moet ik met jou de afwas doen?” Hij heeft er geen behoefte aan. Maar hij wil jou te vriend houden dus dan gaat hij met jou de afwas doen. Dus hij creëert die behoefte en dan vindt hij het misschien nog gezellig ook maar in eerste instantie was het: liever niet. Dus alles wat jullie hebben is puur gecreëerd zowel goed als slecht maar goed en slecht bestaat niet. Wat was jouw vraag?

Mijn behoeftes worden steeds minder qua seks. Komt dat omdat je steeds geestelijker wordt? Hoe komt dat?

Tresi: Nee. Ik ben ontzettend geestelijk. Ik weet dat ik in mijn vorige relatie op een gegeven moment minder behoefte had omdat er een lading op zat. Het was: het moet weer. Hij straalde testosteron uit van: ik wil mijn drift bij je kwijt omdat je mijn vrouw bent. Dus ik ging die energie weer terugduwen en ik bouwde een muur op van: nee, ik geef het je niet. Dat doen heel veel vrouwen als een soort straf. Jij luistert niet naar mij dus je krijgt geen seks. Een behoefte komt ook door de frequentie. Hoe meer je het doet hoe meer je zin krijgt. Maar dat is ook weer een creatie. Heel vaak is het zo dat men zegt: “Ik doe het en dan kan ik er weer een hele tijd op teren.” Dan heb je de energie zo neergezet. Dan denk je: dan heb ik weer even een paar dagen of weken pauze. Maar op het moment dat je die energie wilt creëren, dat je het samenspel met je partner wilt hebben, dan is dat gewoon een besluit. Iedereen besluit anders. Stel dat jij zegt: “Ik wil vier keer per week.” En je partner zegt: “Ik wil elke dag.” Dan is het besluit dat je met elkaar overeenkomt: hoe vaak doen we het met elkaar? Stel dat je lichaam absoluut geen behoefte heeft dan moet je bij jezelf even te rade gaan: waarom heeft mijn lichaam geen behoefte? Omdat mijn lichaam is een gezond voertuig dus

het hoort wel behoefte te hebben. Dan ligt er een gedachte achter de gedachte en dat is de blokkade.

Ik onderdruk het dus.

Tresi: Dat betekent dat je eigenlijk overvoed bent daarin.

Ik hou zielsveel van hem en het is ook een stukje acceptatie. Het is niet iets wat zo speelt maar ik denk wel: waar komt het vandaan?

Tresi: Dat is dus eigenlijk een creatie. De ene zegt: “Ik besteed liever aandacht daaraan of daaraan of daaraan en aan dat stukje geef ik minder aandacht.” Het is net zoals iemand heel veel behoefte heeft om schoon te maken en de ander zegt: “Ik hou het alleen bij.” Het is puur waar jij je energie in kwijt wilt. Het moment dat je zegt: “Ik heb het al vaak genoeg gedaan dus ik hoef niet elke dag” is dat puur een illusie of creatie van.

Als ik jou goed begrijp, kan je het wel doorbreken door het vaker te doen zodat je het stimuleert.

Tresi: Het hoeft niet. Je kan ook volledig celibatair blijven en zeggen: “Ik geef daar helemaal geen aandacht aan.” Het is gewoon een keuze.

Die adviezen lees je ook in al die tijdschriften. Je kan de frequentie op gaan voeren waardoor je weer meer gaat genieten, waardoor het weer gaat stromen.

Tresi: Het is de seksuele stroming. Het is hetzelfde als eten. Als je eet dan vul je op dat moment je behoefte. Als je zegt: “Ik ben klaar, ik heb geen behoefte meer om mijn bord leeg te eten” dan geef je jezelf op dat moment de opdracht: stop met eten. Er zijn mensen die kennen geen stop. Die eten maar door tot ze gewoon steeds maar dikker worden. Ze kunnen op dat moment niet meer de balans trekken tussen: wat is nodig? Of wat creëer ik dat ik nodig heb? Dus hun creatie wordt steeds meer. Dus je hebt steeds meer voedsel nodig, dus ze voeden zich steeds meer. Dat is ook weer een creatie. Dus ze hebben voedsel nodig om zich even goed te voelen desnoods.

Kunnen we dan zeggen dat creatie iets is wat je jezelf inbeeldt?

Tresi: Een creatie is wat je eigenlijk creëert, dus inbeeldt, ja.

Zoals je eigenlijk zou willen zijn? Zou je dat zo kunnen zeggen?

Tresi: Zoals jij jezelf eigenlijk op dat moment neerzet, ja.

Dus als je iemand belt en je zegt: "Ik ben heel verdrietig" dan komen die tranen meteen. Dan zet je op dat moment die creatie neer.

Tresi: Precies.

Zo kan je dat met seks dus ook doen.

Tresi: Met seks kan je dat zo doen en je kan het met alles zo doen. Het is net zoals je zegt: "Ik ga naar een feestje en ik maak het mijn feestje." Dus al heeft niemand het naar zijn zin en jij zegt: "Ik heb het wel naar mijn zin." Dan ga je het gewoon naar je zin maken. Al ben je de enige op de dansvloer en de enige die helemaal zo overkomt dan creëer jij dat je niet zo overkomt en dat je het gewoon hartstikke naar je zin hebt.

Is je gevoel dan ook zo als je dat creëert?

Tresi: Ja, dan is je gevoel ook zo. Ik heb nu zelf een creatie. Dan weten jullie dat ik ook gewoon een mens ben. Daarna ga ik ermee stoppen. De creatie die ik nu heb, heeft met het vertrouwen in mijn partner te maken. Hoe medium ik ook ben, ik kan nu het menselijke aspect niet onderscheiden van mijn intuïtie. Dus ik kan het nu niet onderscheiden omdat het te persoonlijk is geworden. Dit voertuig heeft associaties opgebouwd. Dat heeft ermee te maken dat ik iemand heb vertrouwd die mijn ex heet, terwijl ik het heb losgelaten. Maar mijn ex heeft mij ontzettend bedrogen met leugens en met vreemdgaan. Die associatie heeft me ontzettend veel pijn gedaan omdat ik mezelf eigenlijk over heb laten gaan in het woord: ik geloof je terwijl ik het intuïtief niet geloofde. Ik heb hem tien dagen het voordeel van de twijfel

gegeven, wat mij ontzettend veel verdriet heeft gedaan. Mijn partner is vorige week vrijdag naar een avond gekomen van mij om de kassa te doen omdat Chantal niet kon. Hij is gekomen en hij kwam te laat. Mijn intuïtie zei: "Bel hem even." Toen zei hij: "Ik sta twee uur in de file." Ik zei: "En nu de waarheid." Toen bleek dat hij pas een uur weg was van zijn feestje. Hij had een feestje op zijn werk, zijn laatste werkdag feestje. Hij wilde de kassa doen en toen zei mijn intuïtie: "Ga maar naar huis." In de pauze stond hij om negen uur met een grote bos bloemen voor me. Die bos bloemen had hij niet gekocht maar gekregen. Ik sprak met hem en stuurde hem naar huis. Bleek dat hij niet naar huis was gegaan en beneden aan de bar koffie zat te drinken bij de barjuffrouw. Dat was een barjuffrouw die zichzelf zogenaamd ook als medium neerzet. Daar heeft hij ontzettend leuk mee zitten praten. Toen ik na die avond in de auto stapte, werd ik ontzettend ziek. Ik voelde van: ik ben nu moe, ik ben ziek. Ik belde Chantal om energie te krijgen omdat ik voelde: het gaat niet goed, niet wetende waarom. Hij had vijf pilsjes op een lege maag op dus hij was niet nuchter meer. Op een gegeven moment reed ik naar huis. Ik zei: "Chantal, er klopt iets niet. Hij is met een vrouw aan het bellen." Het bleek dat mijn intuïtie gelijk had. Hij had de hele tijd met die barjuffrouw zitten bellen. Hij kwam te laat thuis. Dus ik zei: "Mag ik je toestel?" Ik zei: "Met wie heb je zitten bellen?" Hij zei: "Met mijn moeder." Ik zei: "Dat klopt niet." Ik pakte zijn toestel en ik zei: "Waarom staat er geen nummer in?" Had hij dus gewist. Hij zei: "Die heb ik niet." Toen zei hij eerlijk: "Ik voel me aangetrokken tot die barjuffrouw en dat moest ik aan haar vertellen bla, bla, bla. Ik hoef je niet meer en het kind is ook niet van mij."

Verschrikkelijk. En dat terwijl je net zwanger was.

Tresi: Dus dat heeft me ontzettend zeer gedaan en mijn emoties waren van: wat krijgen we nou? Dit kan toch niet? Op een gegeven moment pakte ik mijn toestel en voor het eerst sinds een jaar belde ik mijn schoonmoeder. We huilden allebei omdat we het niet snapten. We weten dat als hij drank op heeft zijn gevoel nog meer overdreven wordt en hij geen stop heeft. Later heeft hij met Chantal gebeld en later ben ik naar beneden gegaan en zat hij in het schuurtje zijn mobiel op te waarderen. Toen ging hij weer met die vrouw

bellen. Ik stapte naar binnen en wilde het toestel pakken en hij wilde het toestel niet aanreiken. Mijn energie is zo sterk dat ik niet wist - bleek later - dat ik zijn scherm helemaal in stukken heb laten exploderen. Hij reed weg en hij is de hele nacht weggebleven. Ik wist toen niet dat zijn toestel stuk was. Ik ging ervanuit dat hij naar die vrouw was gegaan omdat hij zei dat hij me niet meer moest en het kind ook niet meer van hem was. Dus ik reageerde op mijn emoties en heb al zijn kleren op een stapel gegooid en in de fik gestoken.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Denkend dat hij naar die vrouw was. Dat waren de emoties. Hij hoefde me toch niet meer dus ik moest mijn emoties kwijt. De volgende ochtend om tien uur stond hij daar en hij confronteerde me. Ik vroeg: "Waar ben je geweest?" Heel verhaal bla, bla, bla. Hij deed zijn broek uit en zei: "Ruik eens even of ik vreemd ben gegaan?" Hij rook naar zeep dus hoe kon dat? Het vertrouwen is naar nul komma nul gezakt. Ik heb natuurlijk dagen nodig gehad om weer in balans te komen met mezelf. Dit was allemaal die vrijdag gebeurd. Zondag kwam hetzelfde scenario tot mij doordat hij op een gegeven moment weer in het schuurtje aan het bellen was. Hij liet me een toneelstukje zien alsof hij met haar aan het bellen was maar hij was met Chantal aan het bellen. Dat was dubbel pijn. Maandag had ik nodig om op te laden en heb ik alles afgebeld. Mijn geest was geknakt dus ik moest opladen. Als mijn geest is geknakt dan doet mijn lichaam het ook niet. Als mijn lichaam het niet doet, doet mijn geest het altijd en ga ik altijd voort. Als ik afzeg dan komt het omdat er zo'n grote les is gekomen dat ik geestelijk geknakt ben. Meer dan tien dagen hebben we geprobeerd de balans weer te krijgen maar het vertrouwen was weg. Waarom? Omdat ik nadien steeds werd gebeld en iedere keer werd er opgehangen. Ik zei: "Ik vertrouw je niet meer dus weet wel dat ik alles nacheck, zelfs je toestel." Die ochtend pakte ik zijn toestel. Er werd ook anoniem gebeld en iedere keer werd er opgehangen. Ik ken mensen die bij een telefoonmaatschappij werken en degene die daar werkt kon alleen maar één ding vertellen: dat het niet het telefoonnummer van het meisje van die bar was. Chantal heeft dat meisje ook zelf gebeld. Dat nummer is niet hetzelfde nummer als het nummer dat mij steeds anoniem

belt. Maar het is wel iemand anders die mij anoniem heeft gebeld. Wybe heeft zelf ook ooit hetzelfde nummer gebeld dat hem en mij heeft gebeld. Niemand kent mijn nummer dus de antwoorden heb ik nog steeds niet. Degene die bij die telefoonmaatschappij werkt, wil mij het nummer niet geven terwijl het een goeie vriend is.

Dat mag niet.

Tresi: Ja, maar ja, het is een goeie vriend. Degene die de beller is, kan niet zeggen: "Ik heb zitten stalken en mijn nummer is weggegeven." Er werken veel mensen bij die telefoonmaatschappij dus iedereen kan dat nummer hebben gegeven. Dat is ook weer een pijnlijk iets voor mijn gevoel omdat ik nu in de onzekerheid blijf zitten. Wybe doet alles om mijn vertrouwen terug te winnen. Hij heeft zijn nummer veranderd en als hij thuis is, belt hij me op een ander nummer. Omdat die onzekerheid nog niet beantwoord is, blijft het dus in je systeem. Dat noemen we: het vertrouwen is beschaamd. Dat is mijn stuk. Daarom heb ik ook wat aan deze middag. Wat zouden jullie hiervan vinden of denken?

Ik kan goed begrijpen dat het vertrouwen weg is. Maar hoe moet je daarmee omgaan? Hij moet je vertrouwen weer opnieuw winnen.

Tresi: Dus het gevoel wat ik voor hem heb, is nog steeds liefde. Het vertrouwen wil ik natuurlijk hebben maar ik heb de antwoorden niet. Dat betekent: hij zweert met zijn hand op zijn hart dat hij niet vreemd is geweest en niet bij haar is geweest. Maar ja, er is een ander nummer dat ons beide belde dus dan krijg je weer dat grote vraagteken: wie is dat andere nummer? Mijn nummer is nergens bekend. Waarom belt hij met mij en belt hij hem en hangt weer op als ik opneem. Dat zijn allemaal dingen die eigenlijk weer associëren met de creatie van: het zal toch niet zo zijn dat het verleden me weer achterhaalt?

Dan ben je zelf al aan het invullen.

Tresi: Precies. Als ik het zo hoor van Isaak kan ik het ook loslaten. Maar wil ik het loslaten?

Maar heb je er baat bij om het vast te houden? Al die gevoelens die er nu door je heen gaan. Wat levert het je op?

Tresi: Wat het mij oplevert is hetzelfde wat het jullie oplevert: zekerheid. Stel dat het anders zou zijn dan ben ik nu al voorbereid.

Dat het niet zo'n zeer doet.

Tresi: Precies. Dus eigenlijk is het vertrouwen beschaamd. Maar ja, het kan ook zelfkastijding zijn omdat het kan ook gewoon illusie zijn en dat het niet zo is.

Hij probeert je steeds duidelijk te maken dat hij niet verder is gegaan dan het bellen met die barjuffrouw.

Tresi: Wat ook zo moeilijk is, is dat iemand zegt: "Ik was zo aangetrokken tot iemand." En dat hij werk verricht door haar te bellen. Maar ja, de wet van oorzaak en gevolg is wel dat zijn mobiel stuk is, zijn kleren in de fik zijn gegaan en hij heeft een baan gekregen waarin hij naar het buitenland moet, maar die heeft hij zelf afgewezen omdat ik hem niet meer vertrouw.

Dat heeft hij wel voor je over.

Tresi: Dat heeft hij wel voor me over maar hij heeft dus de wet van oorzaak en gevolg niet gecalculeerd. Hij heeft het er wel voor over dat hij geen drank meer drinkt. Ja, misschien een biertje of twee. Maar hij heeft niet gecalculeerd wat het hem allemaal zou opleveren.

Dat kan hij nog niet. Dan is het aan jou van: blijf je in al deze heftige emoties hangen?

Tresi: Mijn ex heeft ook op zijn dochter gezworen. Ik had het er nooit achter gezocht en ik heb tien dagen tussen twee waarheden geleefd tot Isaak me

naar de antwoorden bracht. Isaak brengt me nu alleen in rust, dat ik het los moet laten. Ik heb nu alleen het antwoord niet wie dat ene nummer is.

Dat komt nog wel.

Je hebt het antwoord toch al door hetgeen wat je hier gehoord hebt?

Tresi: Ja. Daarom vertel ik jullie dit ook.

Dus loslaten.

Tresi: Het is gewoon klote. Zeker als je dinsdag hoort: je bent zwanger. En vrijdag is het: ik heb je niet meer. Omdat hij iemand in de bar heeft ontmoet en hij zegt: “Die is leuker.”

In jullie relatie is het dat het heel erg met woorden gaat. Of jij gebruikt heel veel woorden en bent heel erg in het moment naar buiten toe of Wybe is het. Dus jullie zijn heel erg aan elkaar gewaagd. Jullie zijn heel erg een spiegel naar elkaar toe.

Tresi: Wat voor mij een hele grote les is in het gebeuren is de karma die ik nu krijg. De karma heeft ermee te maken dat ik hem deze energie ook heb gegeven. Ik heb hem de onzekerheid gegeven dat hij bang was dat ik vreemdging. Nu doet hij dit één keer terug en ik reageer in alle heftigheid. Ik was net twee weken getrouwd en ik zei doodleuk op de camping: “Ik ben verliefd op de Rus.” Ik heb hem ook pijn gedaan. Er was een Rus daar.

Een witte Rus?

Tresi: Er was een Rus en die trok heel erg aan mij. Hij was in de bar daar en was heel aantrekkelijk.

Je bent toch eerlijk geweest?

Tresi: Ja, dat klopt. Maar dat betekent niet dat het geen pijn doet. Ik was op die camping en zelfs Angel voelde dat ik werd getrokken door die Rus aan de

bar. Op een gegeven moment zei ik: “Ik ben verliefd op de Rus.” Hij zei: “We zijn net getrouwd.” Ik weet wel dat het karma is en dat ik het terugkrijg en dat ik het nu aan zijn kant kan voelen. Maar als je aan deze kant zit, is het minder leuk.

Aan het begin van je relatie met Wybe heeft hij ook moeten meemaken dat je nog met Sergio was?

Tresi: Toen ben ik nog vier keer met Sergio geweest.

Dat heeft Wybe ook meegemaakt.

Tresi: Ja, dat heeft Wybe ook meegemaakt. Maar ja, dat was dus in die tien dagen dat ik niet wist voor wie ik moest kiezen.

Maar ja, dat komt omdat jouw energie toen naar beide mannen werd getrokken op dat moment.

Tresi: Dus ik snap het wel. Wybe zweert dat hij niets heeft gedaan en kiest ook voor mij. Ik zal het los moeten laten. Ik moet de illusie en de creatie daarvan loslaten maar dat moet ik besluiten zoals jullie ook. Welkom.

Er wordt gelachen.

Join the club.

Tresi: Ik ga even afsluiten.

Isaak: Dames en heer, elk mens hier ter aarde hoort de evolutie te begrijpen van zijn eigen evolutie. Maar weet wel lieve mensen dat de evolutie te begrijpen betekent ook dat je durft te evolueren in dat begrip. Het moment dat je jezelf niet durft te begrijpen in elke emotie van dien dan onderdruk jij jezelf. Op het moment dat je jezelf onderdrukt dan leef je juist niet volledig zoals je hoort te leven en dan ga je over tot het woord overleven. Deel je verhalen met je broeders en schaam je niet en neem dit huiswerk mee naar

huis. Spreek wat je denkt. Woorden, gedachtes en daden. Het moment dat je die drie krachten elke keer weer gebruikt, zal je zien dat je leven een keuze zal zijn. We danken jullie.

Bijeenkomst 17 november 2010

Tresi: Welkom. Ik weet niet of Isaak wil dat ik meteen in trance ga of niet.

Het duurt even.

Tresi: Nee. We gaan een aantal oefeningen doen. Isaak zegt: “Welkom.”

Welkom.

Tresi: Isaak vraagt zich nu af wie een bepaalde oefening wil doen? Jullie hebben lijstjes opgeschreven. Naar welke oefening gaat jullie voorkeur uit? Dat mogen jullie met elkaar afstemmen. De oefening waar ik de voorkeur aan geef heeft te maken met intuïtie: je gaat nu intuïtief voelen via voorwerpen wat je gewoon eigenlijk gaat voelen van elkaar. De voorwerpen zijn jullie niet bekend. Ik pak de voorwerpen en ga ze ruilen. Dus je weet niet van wie het voorwerp is. Je gaat voelen en je gaat het opschrijven omdat je anders gaat blokkeren. Als je het alleen maar moet voelen en zeggen dan ga je misschien denken en door de reacties blokkeren. Dat is één oefening die we kunnen doen. We kunnen ook een andere oefening doen en dat is dicht bij jezelf komen, via meditatie, dat we even naar binnen toe gaan keren en dat we ons een aantal vragen gaan stellen naar onszelf toe en dat we via meditatie onze gevoelens onder de loep gaan nemen. Dus één van de twee.

De tweede.

Tresi: De tweede? Jullie?

De tweede.

Tresi: Nou, dan kijken we straks of we nog tijd over hebben voor de eerste. Jullie hebben pen en papier nodig en dan gaan we onszelf leeg maken.

Ik heb hier pen en papier.

Tresi: Het onderwerp dat we gaan kiezen is vrij. Het is een vrij onderwerp. Dat betekent dat je innerlijk gaat voelen. Dus je gaat niet forceren omdat het vrij is. Alles mag naar voren komen. Wat het ook is, ga je voor jezelf opschrijven. Het is voor jezelf. Dat wil niet zeggen dat we het niet met elkaar gaan bespreken. Maar dan is het wel voor jezelf. Dat je zegt: "Dit geef ik mezelf als informatie." Dus ik vertrouw intuïtief op mijn gevoel, volledig. Ik ben niet bang om te voelen en ik ben ook niet bang om daar gehoor aan te geven via schrijven. Eerst ontspannen altijd.

Tresi, betekent het dat we zelf in stilte moeten gaan?

Tresi: We gaan eerst samen een meditatie doen.

En daarna moeten we dan kijken wat er binnenkomt?

Tresi: Ja, wat er opkomt. Intuïtief geef je gehoor aan hetgeen wat bovenkomt. Wat jullie heel vaak doen is jezelf intuïtief onderdrukken. Dan weet je iets en dan onderdruk je het omdat je bang bent dat je het niet goed hebt. Of je bent bang dat je het verkeerd vertaalt. En je bent ook bang voor de consequentie en veroordeling van anderen. Daar ben je heel vaak bang voor. Net zoals ik hier net voor de les heb verteld over mijn partner, dan ben ik ook even bang hoe jullie erover denken. Het is wel goed gekomen. Maar het is wel iets dat je op dat moment intuïtief hebt gedaan en waar je daarna spijt van krijgt. Je draagt altijd de wet van oorzaak en gevolg. Je kan altijd weer teruggaan in het gevoel. Alles is een belevenis, zoals je het beleeft op dat moment. Veel mensen zijn bang om iets te beleven omdat ze eigenlijk teveel rekening houden met anderen en niet met zichzelf. Jullie zijn uniek. Dus er is niemand zoals jullie en jullie beleven je wereld zoals jullie dat beleven. Stel dat je in dezelfde situatie zit. De ene beleeft het zó en de ander beleeft het zó. Maar hoe beleeft je het? Dat hangt van je gevoel af, van je intuïtie en zoals je het eigenlijk toelaat. We gaan even de ogen sluiten en ontspannen. We gaan een bepaalde zelfhypnose doen. Hypnose betekent eigenlijk gewoon naar binnen toe keren en je gaat jezelf zodanig in rust zetten door puur in te ademen en uit te ademen. Luister alleen naar het in en uitademen. Jullie moeten me niet kwalijk nemen als ik ga niezen omdat ik

verkouden ben. Inademen is je borstkas vullen en uitademen is met je mond open uitademen. Adem in en adem uit en je ontspant. In je gedachten zeg je: "Ontspan." Adem in en adem uit en ontspan. Adem in, adem uit en ontspan. Al wat in de weg staat tijdens het uitademen elimineer je doordat je zegt: "Die gedachte adem ik uit." Stel dat er een gedachte bij je opkomt dan adem je de gedachte uit en je zegt: "Ik ontspan." Adem in en adem uit en ontspan. Adem in, adem uit en ontspan. Elke gedachte die tot je komt die er op dit moment niet toe doet adem je uit en je zegt: "Die gedachte laat ik los." Altijd met de mond open uitademen. Voel de ontspanning in je lijf. Betekent dat je hoofd wat zwaarder begint te worden of juist dat je een gevoel krijgt van: ik ben ontspannen en je zendt in je gedachtes ontspannende gedachtes naar je hoofd, naar je schouders, naar je borstkas en je zegt: "Ontspan." Probeer jezelf te verbinden tussen je gedachtes en je gevoel. Dat je zegt: "Gevoel, ik sta open voor de impulsen die jij mij wilt geven, ik sta open. Welke impulsen, welke gevoelens wil jij mij geven die ik kan vertalen?" Communiceer met jezelf. Ga jezelf op dit moment ook leiden. Dat betekent: kijk welke informatie jij graag zou willen via je gevoel. Wat wil jij mij vertellen op deze vraag die ik naar jou uitzend? Bedenk een vraag en stuur die naar het gevoel. Die vraag hoeft je nu niet in gedachtes te weten maar intuïtief ga jij de pen pakken en laat je gewoon de pen voor je schrijven. Doe je ogen maar open. Als je een vraag hebt uitgezonden dan ga je het antwoord op je vraag opschrijven. Heb je het opengelaten zoals in het begin dan kan het zijn dat je op dat moment ook al een antwoord krijgt.

De studenten schrijven op wat ze doorkrijgen.

Tresi: Niet denken. Voelen en schrijven. Je maakt geen fouten, vertrouw maar. Het eerste wat bij je opkomt is altijd het juiste. Het moment dat je gewoon schrijft kan het zo zijn dat jouw gedachtes volgen op andere gedachtes en gevoelens of emoties. Je schrijft zonder dat je twijfelt. Het moment dat je jezelf inhoudt, ben je bang voor falen.

Het duurt even voor alle studenten klaar zijn.

Tresi: Wat heb jij?

Ik heb geschreven over mijn liefde, mijn relatie, twijfel.

Tresi: Wat was de vraag?

Voor mezelf?

Tresi: Ja, of heb je het opengelaten?

*Nee, ik had de vraag: is dit het of is dit het niet? Geef ik het een kans of laat ik het erbij?
Wat moet ik nou?*

Tresi: Oké, die vraag heb je uitgezonden en wat zegt je gevoel jou?

Verder heb ik niets opgeschreven omdat dat weet ik niet.

Tresi: Dat was nou juist de oefening.

Ik weet niet wat ik voel.

Tresi: Je weet altijd wat je voelt. Je wilt het alleen niet weten. Dat is een groot verschil. Iedereen weet het. Iedereen heeft de antwoorden bij zichzelf. Waarom horen we anders altijd dat de mensen zeggen: "Je bevestigt mijn gevoel." Hoe kunnen we je gevoel bevestigen als je niet weet wat je voelt? Hoe kan je in Godsnaam zeggen: "Je bevestigt mijn gevoel." Terwijl ik dus eigenlijk gewoon bevestiging kom zoeken, terwijl je het bij jezelf eigenlijk al weet. Nou, ga maar even de antwoorden halen zou ik zeggen. Adem in en uit, ontspan en laat het gewoon gebeuren. Jij blokkeert meteen. Ik zie aura's. Ik weet niet of je dat weet. Het is iets wat je ziet. De aura is het etherische lichaam. De jouwe doet meteen dit: die strekt. Mensen die gaan strekken in hun aura betekent dat ze gespannen zijn.

Dat herken ik wel. De afgelopen weken blokkeer ik meteen.

Tresi: Jouw gevoel vertelt jou waarom jij dat doet. Jouw gevoel kan geen voorspelling geven. Jouw gevoel kan jou vertellen wat jouw probleem is.

Misschien kunnen we gaan voelen wat zijn probleem is desnoods maar nu is de vraag gericht op jou. Als je nu niet schrijft maar mij gaat vertellen wat je probleem is dan kan ik aanvoelen of het zo is.

Mijn probleem is denk ik wel de angst om gekwetst worden. Aan de ene kant wil ik wel ervaren en beleven en we zien wel. Maar toch zit daar een stukje van: tot zo ver want als het toch niets wordt....

Tresi: Oké, ik geef je een vraag en die schrijf je op. De vraag die je nu van mij krijgt is: ben ik verliefd op hem? Die schrijf je op. Wat zou het antwoord zijn als je nu niet zou nadenken? Ik heb het allang door hoor, ik weet niet hoelang je erover moet doen?

Langzaam schrijven.

Er wordt gelachen.

Soms denk ik het wel en soms denk ik van niet.

Tresi: Oké, wanneer denk je het wel en wanneer denk je het niet?

Daar heb ik geen speciale momenten voor. Soms als hij komt denk ik: ik vind hem leuk en een andere keer komt hij en dan denk ik: vind ik hem eigenlijk wel leuk?

Tresi: De gedachte achter de gedachte is de gedachte die telt. De gedachte achter de gedachte op deze vraag is heel simpel voor mij. Het antwoord is *ja*. Ik ben verliefd, dat is *ja*. De gedachte achter de gedachte is angst. Schrijf maar *ja* bij angst voordat je het vergeet.

Dus ik ben volgens jou wel verliefd?

Tresi: Ja. Als het niet zo zou zijn, zou je nu niet glimlachen.

Oké.

Tresi: De gedachte achter de gedachte is angst. De verliefdheid is aanwezig maar je hebt heel veel gradaties in verliefdheid. Je kan hoteldebotel verliefd zijn, je kan gewoon verliefd zijn of je kan voorzichtig verliefd zijn. Jij bent de voorzichtige verliefde. Schrijf dat maar op.

Ik ben nooit hoteldebotel.

Tresi: Nee. Ik ben altijd hoteldebotel verliefd, altijd. Ik ben helemaal verloren, waar is Tresi? Nergens meer. Dat is ook niet leuk hoor.

Dat lijkt me wel leuk.

Tresi: Nee, de hele dag naar je sms-jes kijken van: waarom belt hij me niet? Waarom belt hij me niet? Hij vindt me niet leuk. Misschien heb ik iets stoms gezegd. Ik zie er niet goed uit. Dat is niet leuk.

Dat doe ik ook. De hele dag naar mijn sms-jes kijken en: waarom belt hij me niet? Maar zelf stuur ik er ook geen.

Tresi: Daar gaan we nog even over praten want zij kunnen er ook wat van leren. Dat noemen we dus vragen die wij met elkaar gaan communiceren. Sorry hoor voor mijn verkoudheid. Jullie moeten gaan leren om contact te hebben met jezelf. Ik doe dat via mijmeren, mediteren, vaak mezelf terugtrekken. Ik wil gewoon contact. Vaak verlies je het contact doordat je energie verspilt doordat je bij wijze van spreken veel te veel bezig bent met andere dingen dan jezelf, dat jij je werk doet, je familie onderhoudt en noem maar op. Je bent vaak in uren meer bezig met anderen dan met jezelf. Dat is fout omdat de andere mens jou het antwoord niet kan geven. Hij kan je wel goed advies geven maar hij kan je het antwoord niet geven zoals jij jezelf het antwoord kan geven of je moet bij ons zijn. Wij gaan eigenlijk alleen naar je gevoel, dus we pakken de antwoorden bij je of eigenlijk bevestigen we iets wat je weet via het bewustzijn en onderbewustzijn. Het onderbewustzijn heeft alle info. Doordat wij geestelijk zijn gaan wij ons verbinden met jouw geestelijkheid en dan pakken we de info. Daarom mag ik mijn ogen open doen omdat ik de helderziende ben. Gelukkig maar, anders doe ik nooit mee

hè Isaak? Wat hebben we eigenlijk al? We hebben angst en een voorzichtige verliefdheid. Waar is de angst op gebaseerd? Laten we het nu heel simpel houden. Waar is de angst op gebaseerd, op heden of verleden?

Verleden.

Tresi: Precies, verleden. Dit kunnen jullie ook leren om andere mensen te helpen. Gewoon vragen stellen omdat zij zelf de antwoorden weten. Op zich als het in het verleden hoort dan is het ongegrond dat je nu bang bent toch?

Ja.

Tresi: Nu ga ik je weer een andere vraag stellen. Wil jij de belevenis meemaken van ervaringen van dit moment of wil jij deze belevenis nu al vernietigen?

Nee, ik wil het wel beleven.

Tresi: Wat was je vraag?

Of ik verliefd ben en of ik ermee door moet gaan of het erbij moet laten.

Tresi: Schrijf dit antwoord op: ik ga ermee door. Ik ga lekker verliefd zijn en ervan genieten en ik ga mezelf niet meer in onzekerheid neerzetten. Als je dit antwoord nu hebt, wat is dan je besluit? Wat is je besluit?

Proberen het nu te beleven.

Tresi: Precies. Het besluit is nu, nu, nu. Het moment dat je in het nu zit, pak je het moment van nu en ga je niet in de toekomst zitten. Stel dat je het na twee, drie weken of over een jaar hebt gehad dan heb je het nog steeds *nu* te pakken. Zo zit dat in elkaar. Je moet gewoon het nu pakken. Ik zou op zich niet weten waarom je het niet zou pakken hoor? Het is toch een leuke kerel of niet?

Ja.

Tresi: Doe dan niet zo dom dan. Is het ooit weleens goed vraagt Isaak?

We zijn zo kritisch.

Tresi: Mensen vinden het heel gauw niet goed. Waarom vinden mensen het heel gauw niet goed? Omdat ze niet willen dat het goed is omdat ze bang zijn: als het te goed is, is de teleurstelling te groot. Dus laat ik nu alvast *het niet goed* vinden en met een bepaalde blik kijken dan heb ik lekker de teugels in handen. Dus zou het misgaan dan doet het minder zeer. Ik ben het tegenovergestelde. Dan doet het maar lekker zeer. Dan ga ik er lekker diep in en dan kom ik er ook weer uit en dan ga ik weer voor de volgende openstaan en er weer lekker diep in. Zo ga je je leven tegemoet tot jouw tijd gedaan is en dan heb je zo'n levensboek en dan denk je: goh, heb ik dat allemaal meegemaakt? Top van mij. Dat is een keuze. Wil ik leven of wil ik het overleven? Dat laatste doen we sowieso dus ga kiezen voor leven. Nou veel plezier.

Dank je wel.

Tresi: Seks ze, zou ik zeggen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Daar komt ze niets te kort aan hoor. Je komt toch niets te kort?

Nee, zeker niet.

Tresi: Niks mis mee toch?

Nee, helemaal niet.

Tresi: Lekker toch. Ik doe dit expres omdat mensen die ook bang zijn om een relatie in te stappen willen ook fysiek gezien de controle houden. Ze zijn

onzeker. Het woord relatie is al verstikkend. Ook jij moet die onzekerheid loslaten en gewoon genieten. Er zijn geen boekjes voor. Nou ja, er zijn wel boekjes maar geen boekjes zonder regels. Nou mooi, wie heeft er nog een vraag? Dan gaan we kijken of we die kunnen uitpluizen?

Ik misschien.

Tresi: Goed zo.

Hoe moet ik in de voorbereidingen voor Ad's rechtszaak staan? Deze week is het voorgesprek bij de advocaat en volgende week is de rechtszaak. Vanochtend kwamen de stukken binnen van de tegenpartij. Ik zei nog tegen Ad: "Laat dat liggen tot na de bijeenkomst van Tresi want je weet: dat lost van alles op." Ik weet hoe de reacties erop zijn en dat is niet zo positief natuurlijk. Dat was ook zo. We waren best wel laat om op de fiets te gaan dus ik zei: "Ik rijd vast voorop want jij haalt me wel in." Ik reed natuurlijk de verkeerde kant op dus ik reed richting Bergen op Zoom i.p.v. Roosendaal. Ik dacht: oh God, ik moet binnendoor. Ad was ook in geen velden of wegen te zien want die reed natuurlijk aan de andere kant. Ik wist: ik kan ook met de auto. Dus ik ben teruggegaan en heb de goede sleutels in mijn tas gedaan. Hij zei: "Neem jij je mobiel mee dan neem ik hem niet mee." Ook stom maar ja, dat moest blijkbaar zo zijn. Dus ik met de auto hem achterna en toen was hij natuurlijk boos. Ik zei: "Rustig maar, ik kan ook terug naar huis rijden en dan ga je maar alleen." Ik denk: zo heb ik er geen zin in. Ik ben gewoon doorgereden en op een gegeven moment ben ik gestopt en ik dacht: waar blijft hij nou? Ik ben heel langzaam hiernaartoe gereden en ik denk dat zijn band nu stuk is of zo en dat hij een heel stuk aan het lopen is. Dan kan hij afkoelen. Ik wil hem wel helpen. Ik kan naar hem luisteren maar hij wil geen tegenspraak. Dus wat wil Ad van mij? Hoe kan ik hem helpen?

Tresi: Wat zegt je gevoel? Ik heb het antwoord hierop. Wat zegt je gevoel?

Ik denk dat ik het gewoon aan hem moet laten want ik kan er niets mee.

Tresi: Dat is het antwoord.

Dan moet ik het weer loslaten.

Tresi: Ja. Kijk jij kan niets veranderen in zijn belevenis van dit hele verhaal. Hoe jij je ook zou opstellen zou geen baat brengen in dit verhaal. Jouw gevoel zegt het eigenlijk: “Ik kan alleen toekijken hoe hij dat proces zelf tegemoet gaat.” Je kan alleen de toeschouwer zijn.

Daar kan ik hem dan alleen in helpen. Ik hoop wel dat hij zo direct aankomt. Daar zit ik wel een beetje mee. Misschien is hij toch boos geworden en teruggereden maar dan ga ik ervanuit dat hij wel gebeld had.

Hij gaat er nu vanuit dat hij niet mag bellen nu we bezig zijn.

Dat kan ook zo zijn.

Tresi: Wat hij nu gedaan heeft weet ik niet maar je hoeft niet van het slechtste scenario uit te gaan. Hij komt wel weer terug.

Nee, maar omdat het nu zo lang duurt.

Tresi: Als je Ad een beetje kent dan is de kans dat hij de fiets om heeft gedraaid groter dan een lekke band hoor.

Kan best.

Tresi: Hij is toch een beetje een vurig persoon. Het zit hem vandaag allemaal tegen. Dan is het zo dat je kan zeggen op dat moment: “Bekijk het allemaal even, ik zit niet lekker in mijn velletje dus laat ik maar teruggaan.” Dat is nog een groot vraagteken.

Hij weet dat ik met de auto ben dus hij weet dat ik straks wel thuis kom. Als ik alleen moest fietsen dan zou hij me niet alleen laten.

Tresi: Maar wij hebben nog een andere vraag voor je: waarom trek je het je zo persoonlijk aan?

Dat mag ik niet zeggen.

Tresi: Dat mag je wel zeggen.

Er valt een stilte.

Jenny barst in huilen uit.

Ik vind het zo erg.

Tresi: Welke pijn draagt Ad voor jouw gevoel?

Hij wordt vernederd omdat het leugens naar hem toe zijn.

Tresi: Hij voelt zich vernederd. Hij voelt zich onmachtig, in de steek gelaten, in de kou gelaten. Dus hij voelt zich eigenlijk door de scheiding volledig op zichzelf geworpen. Hij heeft jou gelukkig maar verder is hij alles kwijt.

Wat zei je?

Tresi: Hij heeft jou gelukkig maar verder is hij alles kwijt.

Ja.

Tresi: Hij is echt alles kwijt. Als je gaat kijken naar wat hij had en wat hij nu heeft... Dan hebben we het over het vermogen. Het kind en de kostenplaatjes zijn zo hoog geworden. Daar had hij geen rekening mee gehouden. Het is heel moeilijk voor hem. Die pijn zal hij moeten doorstaan en jij kan alleen maar een toeschouwer zijn in die pijn. Dat moet je wel doen. Anders krijg je medelijden. Je mag medeleven maar je mag niet medelijden. Dat is een groot verschil. Ik leef met je mee maar ik lijd niet met je mee.

Dat leidt tot niets.

Tresi: Als twee mensen lijden in een relatie dan wordt de situatie alleen maar erger. Als de ene meeleeft en de andere lijdt dan haalt de energie die meeleeft de andere weer uit zijn lijden. Ik lijd ook met mijn lichaam. Maar ja, ik zeg je

toch nog even wat anders: “Ad moet echt ophouden met dit hele proces hoor.” Dat betekent dat hij echt niet meer moet gaan strijden in welk proces dan ook. Als dit eenmaal achter de rug is, dat hij dit laatste stukje heeft afgelegd, wat de uitkomst ook is: leg je er gewoon bij neer.

Maar ja, als er weer een rechtszaak tegen hem wordt aangespannen. Wat kan hij dan?

Tresi: Als je uitgedaagd wordt, moet je jezelf verdedigen, dat is een logica. Maar het wordt wel tijd dat er echt een einde aan komt.

Dat hoop ik ook. Ik denk alleen niet dat het zal stoppen.

Hoe lang zijn jullie er al mee bezig?

Er zijn al verschillende rechtszaken geweest.

Tresi: Vijf jaar al.

Vijf jaar?

Zijn dochter heeft een advocaat genomen die bezig kan blijven.

Tresi: Op een gegeven moment houdt het op. Als er uitspraken en uitspraken zijn geweest kan je niet iedere keer weer uitspraken gaan halen.

De rechtbank gelooft het op een gegeven moment ook niet als er al zoveel zaken zijn geweest met min of meer hetzelfde aan uitspraken.

Tresi: Als het eenmaal gedaan is, is het gedaan. Wat de dochter wil, is alleen maar geld en hem ten onder brengen. Ze haalt alles naar voren, zelfs seksueel misbruik en al om hem ten onder te krijgen. De reden dat ze haar vader beschuldigt is dat ze geen leven heeft maar ze heeft het er zelf naar gemaakt. Ze is zelf ook naar Isaak gekomen en Isaak heeft haar ook goed aangesproken.

Maar ze luistert zeker niet?

Tresi: Nee, dat wil ze niet.

Volgens Ad is het vooral haar moeder die erachter zit.

Tresi: De dochter is meerdere keren bij mij in de praktijk geweest en ze is niet voor rede vatbaar hoor. Isaak heeft ontzettend veel met haar gesproken. Ik mag niet in details treden maar ze weigert om het aan te nemen. Isaak is letterlijk voor Ad geweest en niet voor haar. Dus dat betekent dat Isaak wel kijkt dat Ad onschuldig is en hij de schuld krijgt. De dochter vindt dat ze in haar jonge leeftijd geen toekomst heeft. Ze is nu eenentwintig of zo.

En dan al vijf jaar bezig?

Tresi: Ze wil gewoon dat hij nog blijft betalen zodat ze geen werk hoeft te zoeken en noem maar op. Zelfs na haar eenentwintigste wil ze gewoon dat hij blijft betalen.

Dat staat ook in het convenant. Als ze niet werkt of nog studeert dan zou hij tot ze vijfentwintig jaar is moeten betalen. Ze houden hem dus nog vier jaar draaiende. Zover we nu zien heeft ze geen werk.

Tresi: Ze wil niet werken, ze wil niet studeren, helemaal niets. Dat doet ze eigenlijk al sinds ze heel jong is.

Het is vreselijk.

Gaat het om één kind?

Tresi: Het gaat om één kind. Hij heeft één kind en de moeder heeft het kind helemaal opgeëist. Dus het kind kan letterlijk niet bewegen in het gezin. De moeder is ongelukkig en kan geen geluk vinden. Als het kind de eigen gang gaat, is de moeder nog ongelukkiger. Dus ze zitten de hele dag als twee oude dametjes theekransje te houden. Dan moeten ze toch bezig zijn. Als je veel

tijd over hebt dan ga je gewoon deze dingen voor elkaar krijgen en elkaar daarin voeden.

Je versterkt elkaar dan ook.

Het klinkt ziekelijk.

Tresi: Het is gewoon verschrikkelijk.

Ik heb een keer of vier, vijf meegemaakt dat ik naar een outlet centrum wilde en dan was het: we gaan niet vanavond maar morgenmiddag. Nou, dat maakt mij niet uit. En dan komen we ze net weer iedere keer tegen. Ik keek en zei: "Ad, je dochter." Ze kennen Ad dus ze rennen weg. Hij zal ze niets aandoen maar wel confronteren.

Tresi: Weet je wat het ook is? Zij beschuldigen Ad dat hij de stalker is. Het is wel belangrijk dat Ad hier een einde aan maakt doordat hij het kind loslaat. Het is letterlijk tegen het kind gezegd, dat mag ik wel prijsgeven: als je echt van je vader af wil, laat hem dan gewoon. Kleed hem dan niet uit, pak geen geld meer aan. Dan knikt ze wel van: als ik dan geen last meer van hem heb dan doe ik dat maar ze kan het niet loslaten. Ze heeft gewoon een slachtoffermoeder en daar is zij slachtoffer van. Zij heeft geen leven buiten dat gezin. Het is niet gezond als je als jong kind constant rekening moet houden met je eigen moeder en dan eigenlijk je leven niet gaat opbouwen omdat je een kind van gescheiden ouders bent.

Je zou dan denken dat ze goed contact heeft met familie en bekenden maar wij weten dat ze met niemand goed contact heeft. Als jij dat allemaal vertelt en het staat op papier, verdedig je dan maar.

Tresi: Het is gewoon heel simpel: zij gaat niet werken en zij gaat niet studeren. Dat is gewoon zo. Het moet gewoon bewezen worden dat ze in staat is om te werken en te studeren. Ze beweert dat ze ziek is en het allemaal niet kan en dat allemaal door haar vader. Zij beweert dat haar vader aan haar tieten heeft gezeten, dat hij een viespeuk en een pedofiel is. Dat is wat

allemaal beweerd wordt. Het is ontzettend belastend voor iemand om dat met je mee te dragen terwijl het onwaar is.

Ik zeg ook: "Ik vertrouw jou. Als ik jou niet vertrouw dan is het gewoon klaar. Dus ik vertrouw jou wel." Hij is dan zo fel dat hij het niet eens hoort. Ik moet op dat moment wel rustig blijven.

Het is ook wel begrijpelijk omdat hij gewoon midden in zijn ziel wordt aangetast. Als je iets niet gedaan hebt maar wel beschuldigd wordt.

Tresi: Stel dat mijn zoon op een gegeven moment een rechtszaak tegen me zou aanspannen omdat ik me seksueel aan hem heb vergrepen, dan ga ik hem toch zelf een dreun om zijn oren geven. Dat is toch....

Te gek voor woorden.

Als je het zelf niet meemaakt dan geloof je het ook niet. We kunnen het samen goed vinden en zitten met veel dingen op één lijn maar ja, als er iets tussen komt....

Tresi: Blijf bij jezelf en geniet van elkaar. Hij heeft een goeie aan jou hoor. Ik ben wel blij dat je gewoon een beetje uit je schulpje bent gekropen. Je durft nu een beetje je kopje uit te steken. Dat gaat met een aantal tranen omdat je gewend bent om altijd je mond te houden. Als je eenmaal je kopje uitsteekt dan komen er emoties, tranen. Het is hetzelfde als iemand je belt en vraagt: "Gaaf het?" En het gaat niet zo goed, juist door de vraagstelling zeg je dan: "Nee, het gaat niet." Als je zegt: "Ja, het gaat", dan kan je aan iemands stem horen dat hij niet zo enthousiast is. Nou, wat was jouw vraag lieve schat? Dit is eigenlijk ook een oefening die op jouw papier staat.

Is dat zo?

Tresi: Ja. Dichter bij mezelf en dus dichter bij Robert-Jan.

Ja, dat klopt. Ik schrijf thuis ook heel veel en dan ga je in je gevoel zitten. Het is inderdaad net wat jij zegt. Dat je niet moet denken want anders ga ik inderdaad andere

dingen schrijven. Dat berken ik wel. Je krijgt op die manier meteen je antwoorden en schrijf je het ook van je af. Mijn man zit binnen nu en een paar weken zonder werk. Mijn vraag is: komt mijn man snel aan een baan? Mijn antwoord is: redelijk snel, het duurt wel een paar maanden maar ik heb niet het idee dat het een half jaar of een jaar gaat duren.

Tresi: Zou Robert-Jan jou daarin kunnen helpen? Jij vraagt dus eigenlijk een voorspelling. Dat is eigenlijk niet iets wat via je gevoel beantwoord kan worden hè. Als je zo'n vraag stelt is dat iets wat je aan de kosmos stelt. Het is niet iets wat jij kan weten. Je kan dingen weten over jezelf maar als je iets vraagt aan God en het antwoord komt dan sta je open voor gene zijde.

Ik ben geneigd en overtuigd dat het goed komt.

Tresi: Dat moet je ook even tegen je man zeggen.

Dat weet hij ook. Het komt goed en laat het maar gebeuren.

Tresi: Zeg maar tegen hem dat hij moet gaan genieten van de tijd dat hij thuis zit.

Ja, dat doet hij ook.

Tresi: Dat is lekker even een time-out. Dat vind Robert-Jan wel leuk.

Die time-out?

Tresi: Nee, dat je die vraag stelt.

Ik heb er nog meer. Zal mijn man voor zichzelf beginnen? Daar heb ik niet echt antwoord op gekregen. Misschien heb ik nee gezegd? Maar wel een baan met meer verantwoordelijkheid.

Tresi: Ik zeg: "Nee." Ik zeg: "Niet doen."

Oké. Maar dan wel een baan met meer verantwoordelijkheid?

Tresi: Je kan wel je eigen zelfstandigheid neerzetten. Dat is wel goed voor hem want je man is een zelfstandige man maar niet zodat hij baas van het bedrijf is. Wel als het onder een baas is en hij heeft een hoge functie, dan zeg ik weer: “Ja.” Wat ik doe is zonder denken antwoord geven. Wat ik doe is de eerste gedachte pakken, dat is de impuls. Dat is een heel goeie Isaak. Isaak zegt: “Wat doet men met een reflex?” Stel dat iemand te dichtbij komt. Dan doe je zó of op de rem staan. Dan heb je niet eens gezien dat je op de rem gaat. Het is de eerste reflex. Of dat je opeens glimlacht of verdrietig wordt. Dat zijn de emoties die meteen vertaald worden door een impuls. De eerste impuls moeten jullie leren pakken. Niet stilstaan en dan over de impuls nadenken. Net zoals: moet ik nu gaan remmen? Dan is het al te laat.

Het grappige is dat ik bij de rest ja of nee kan zeggen maar dit was bij mij misschien. Blijkbaar twijfel ik.

Tresi: Dan heb je gewoon geen antwoord.

Zal het een baan worden met meer gevoel en minder denken? Daar heb ik ja op gezeegd. Dat is misschien ook beredeneerd omdat we meer in ons gevoel zijn gaan zitten en dat trek je ook aan op dat moment.

Tresi: Heeft hij daar behoefte aan? Heb je jezelf verplaatst naar zijn gevoel of kijk je vanaf jouw gevoel?

Dat is een hele goeie omdat dat doe ik nogal gaam.

Tresi: Je moet het vanaf zijn gevoel gaan bekijken en dan krijg je het antwoord vanaf zijn gevoel, anders bekijk je het vanaf jouw gevoel en dat is fout. Stel dat jij een reading doet, dan moet je niet vanaf jouw gevoel een reading gaan doen maar vanaf zijn gevoel. Anders klopt het niet hè.

Ik bedacht me net ook dat ik het niet vanaf mijn gevoel heb beantwoord maar vanaf het denken, het beredeneren.

Tresi: Als ik je nou een simpele vraag stel, dan moet je het antwoord wel weten. Is je man een praktisch iemand of is je man een emotioneel iemand in de werksituatie?

Er valt een stilte.

Tresi: Hij gebruikt zijn emoties wel maar het is wel een praktisch iemand.

Ja, dat klopt.

Tresi: Wat is praktisch?

Handelen.

Tresi: Ja. Dus hij is een doener. Hij gebruikt zijn emoties wel, hij kan wel aanvoelen en zich openstellen daarvoor maar het is wel iemand die overgaat tot werk verrichten zeg maar. Dus hij laat zich niet meeslepen door zijn emoties en dat hij daardoor geen werk kan verrichten. Hij kan altijd wel praktisch blijven. Ik ben anders. Ik ben een emotioneel iemand. Als het met mij emotioneel niet goed gaat dan ben ik niet meer praktisch. Behalve als hij de baas is, dan houdt hij me tegen. Heel vaak heb ik zoiets van: laat maar, ik blijf drie dagen in bed liggen en dan zegt hij op een gegeven moment: "Wat doe je daar?" En dan is het: oké, ik ga al weer. Dat is mijn baas. Terugkomend op jouw antwoorden. Je staat met Robert-Jan in contact en dat wil je ook graag maar jij bent nog veel te veel vanaf je eigen ikke aan het werk. Dat moet weg. Als je straks met mensen wilt gaan werken, moet je dat nooit doen. Je kan je eigen leven wel als associatie gebruiken, als een soort voorbeeld. Je kunt jouw pijn wel vertellen, dat mensen er een soort associatie mee hebben, een soort van klikken: zij begrijpt mij. Maar je moet altijd vanaf andermans situatie kijken.

Ik dacht vroeger altijd met cadeautjes voor kinderen kopen: oh, dat is leuk. Dan zei mijn man altijd: "Nee, dat vinden zij misschien niet leuk. Het is jouw keuze. Jij denkt dat ze het leuk vinden." Daar hebben we het gisteravond over gehad en ik zei: "Dat is zo fout

van me.” Daar ben ik me nu van bewust. Dat doe ik nu niet meer. Dan zie je het minder worden maar nu val ik toch weer in die kuil.

Tresi: Zo ben jij. Jij bent een persoon die een goed hart heeft, dus jij hebt het goed met iemand voor maar jij vergeet dat je die verplaatsing moet doen.

Daar moet ik aan werken. Ik heb nog een laatste dingetje. Wordt hij daarin begeleid door Robert-Jan? Dat gevoel heb ik wel. Daarom heb ik denk ik ook dat feilloos vertrouwen.

Tresi: Dat is ook wel zo. Robert-Jan begeleid het gezin en degenen die hij lief heeft houdt hij in de gaten. Anders zou hij ook niet zo vaak door blijven komen. Het is wel zo dat je man zich er meer op moet focussen. Hij moet zich er meer op concentreren dat hij zelf in contact gaat staan met Robert-Jan, doordat hij ook een vraag uitzendt aan Robert-Jan van: wat zou jij vinden? Dat hij een gesprek aangaat, al is hij aan gene zijde. Dat zou heel goed voor je man zijn maar ook zou Robert-Jan dat heel fijn vinden. Dus misschien is de nuchterheid van je man nog te nuchter. Hij moet nog een beetje ontnuchteren daarin. Dat zou hij echt heel fijn vinden.

Leuk. Dank je wel.

Tresi: Gisteravond kwam er een overledene meteen door en die heeft de hele avond gehad. Bleek dat het allemaal familie was. Het betekent dat die persoon op dat moment alleen maar informatie komt geven over het hele gezin. Betekent dat ze daar wel heel veel behoefte aan hebben. We gaan naar de volgende zegt Isaak. Jij, Debby?

Ik had mezelf de vraag gesteld: wat voel je? Ik heb gemerkt dat ik qua emoties slecht kan voelen maar als mensen me ernaar vragen dan komen ze wel naar buiten. Vorige week hadden we het er ook kort over en toen vroeg Isaak me: wat is de schaamte? Ik kon het toen nog niet plaatsen maar ik ben er naderhand over na gaan denken. Nu weet ik dat het komt omdat ik altijd sterk moest zijn. Als ik emoties laat zien dan zie ik dat waarschijnlijk als zwakte. Uit bescherming wil ik anderen daar niet mee belasten. In mijn jeugd heb ik mijn emoties onderdrukt door wat ik allemaal heb meegemaakt en mijn gevoel dat ik er niet mocht zijn. Mijn stuk blokkade is dat mijn oude patroon er nog is. Ik neem

emoties zoals ze zijn van anderen en ook van mezelf maar ik kan er vaak niet bij. Nu is mijn dochter vorige week bij haar vriend gaan wonen en dat doet ook zeer. Op het moment loop je dan een beetje verdoofd en als je er dan iedere keer over praat dan komt het wel omhoog zoals nu ook. Het voelt eigenlijk wel goed dat ze naar haar vriendje gaat. Het voelt niet verkeerd maar er zit wel een stukje in van het moederschap afsluiten. Het verbaast me dat ik het niet meteen kan voelen en dat het bij mij heel traag op gang komt. Mijn vraag is: wat voel je dan nu? Het antwoord is: verdrietig omdat je je moederfase afsluit. Je weet dat het goed gaat met je dochter. Ik moet dingetjes gaan afsluiten. Ook frustraties en opstandigheid. Dan zijn er ook regeltjes op het werk waar ik me lekker tegen kan afzetten. Ik voel me wel verlaten en eenzaam. Het is voor mij een eye-opener.

Tresi: Dat is wel vaker geweest.

Ja, het is wel een herhaling.

Tresi: Dan moet je daarnaar terug. Wat is daar je antwoord op?

Als ik naar heel vroeger ga kijken is daar een stuk eenzaamheid en verlaten voelen en het alleen moeten doen.

Tresi: Van thuis?

Ja, van thuis, vanaf mijn jeugd. Het is een stuk dat ik wel geaccepteerd heb maar het is wel een stuk waar ik heel veel verdriet om heb gehad.

Tresi: Dan kan je ook niet zien waarom je nu zo traag op gang komt. Dan kan je ook niet zien waarom je zoveel moeite hebt met je gevoelens. Omdat blijkaar heb je die basis, dat stukje thuis niet gekregen. Dus jij moest het zelf doen, gevoelsmatig. Fysiek heb je wel je dingen gekregen maar gevoelsmatig moest je jezelf opvoeden. Dat betekent dat je jezelf eigenlijk onderdrukt hebt. Dus je hebt op dat moment geen tijd om verdrietig of eenzaam te zijn of te voelen dat het niet zo was als je het eigenlijk had gewild.

Ik kan het nu wel accepteren dat ik zo ben en het gevoel bij mij traag op gang komt. Dat komt niet op het moment wat mezelf betreft. Van anderen zie en voel ik dat weer anders. Ik verbaas me waarom ik zo reageer.

Tresi: Omdat je jezelf hebt onderdrukt. Dat is toch simpel? Je hebt jezelf verdoofd zoals je zei.

Wat ik zie is dat ik pas na mijn achttiende begonnen ben met voelen. Sinds ik een relatie heb met mijn huidige man ga ik veel dieper in de gevoelens. Daar ben ik hem heel dankbaar voor. Het is wel een hele opmerkelijke ervaring. Moet ik dat stukje vanuit het verleden gewoon laten?

Tresi: Dat is gewoon accepteren. Dan weet je het antwoord. Het is net zoals ik weet wat de reden is van bepaalde karaktertrekken.

Ik wist al wel waar het vandaan kwam maar ik krijg nu wat meer eye-openers.

Tresi: Je kan er niets aan doen. Het is net zoals ik mensen kan confronteren met vernietigingsdrang. Ik weet op dat moment waarom hij/zij die vernietigingsdrang heeft. Bij mij zijn al die associaties omdat ik het moet begrijpen. Ik heb het zelf ook allemaal meegemaakt. Het wil niet zeggen dat je daarin over hoeft te gaan. Je hoeft niet over te gaan tot vernietigingsdrang, je hoeft niet over te gaan tot je blokkades, maar ze zijn er wel. Je komt je angsten wel tegen maar het wil niet zeggen dat die angsten of die hypochondrie je houvast gaat zijn of noem maar op. Het hoeft niet je vernietiging te zijn. Het kan puur een gegeven zijn.

Dan vraag ik me af, moet ik het zien als een blokkade of niet?

Tresi: Dat jij zo gesloten bent naar jezelf toe moet je openen.

Hoe doe je dat?

Tresi: Daar zijn de gesprekken met jezelf voor.

Hier krijg ik ook weer inzichten.

Tresi: Dus letterlijk aandacht besteden aan jezelf. Dat je het gesprek aangaat en dat je aan Debby gaat vragen: wat is er met mij aan de hand? Waarom voel ik mij nu verdrietig? Dan ga je de vraagstellingen opschrijven en ook meteen de antwoorden. Dus heel vaak gaat men piekeren en piekeren maar dan heeft men geen concreetheid meer. Omdat het allemaal een beetje heen en weer gaat. Ze piekeren over alles een beetje maar er zitten niet echt lijnen in. Maar als je echt gaat communiceren met jezelf kost dat natuurlijk energie. Het is hetzelfde als je met anderen gaat communiceren, dan kost dat je ook energie maar dan krijg je wel gewoon antwoorden. Dus je moet gewoon meer met jezelf bezig zijn. Dus jij zegt zelf: “Met andere mensen kan ik het wel.” Dus jouw liefde voor anderen is groot zodat je daar wel die openstelling kan creëren tussen jou en de andere mens, dus daar zit geen blokkade tussen. Maar de blokkade tussen de grote mens Debby en de kleine mens Debby is er wel. Dus een puntje van aandacht.

Een groot punt denk.

Tresi: Dat hoort ook bij intuïtieve ontwikkeling. Intuïtieve ontwikkeling is niet ergens gestart, het is vanaf het begin gestart. Vanaf dat ik geboren ben, ben ik mezelf intuïtief gaan ontwikkelen. Het is net zoals je groeit intuïtief maar je groeit ook fysiek. Als je dat onderdrukt, stop je met groeien: dus dat je jezelf niet meer ontwikkelt doordat je niet met jezelf communiceert. Dan stopt die groei. Dan word je gewoon eigenlijk gemaakt zoals de maatschappij jou wil zien.

Ik heb het gevoel dat ik nu een heul stuk aan het inhalen ben.

Tresi: Dat gevoel is dan ook juist. Dat is wat jullie moeten gaan leren, jullie gevoel vertegenwoordigen. Dat voel ik. Als iemand zegt: “Dat voel je niet”, dan zeg je: “Bekijk het even, ik voel het wel zo.” Het is net zoals iemand zegt: “Het doet geen pijn.” Ik zeg: “Dat doet toch pijn.” En iemand zegt: “Het zit tussen je oren.” Dan zeg ik: “Je krijgt zo een klap, het doet pijn.” Dan ga je voelen. Dan moet je gewoon teruggeven. Soms moet je expressie

geven. De volgende dag durven ze de expressie niet meer te geven. Het is net als de buitenlanders die praten met hun handen, het gaat alle kanten op, ze geven emoties eigenlijk in gebaren. Je hebt ook mensen die praten timide. Ik had een psychiater in mijn praktijk, hij vrat zijn hele medicijnenkast op. Ik kreeg er wat van en Isaak had zoveel geduld en die man sprak zo sloom. Zijn ogen stonden half en zijn broek tot hier. Isaak had zoveel geduld en ik ben zo ongeduldig. Ik had die man al vier keer de praktijk uit willen sodemieten en dan denk ik: dat patiënten daarbij willen blijven zitten. Hij was zo emotioneel. Als je blij bent, kun je jezelf niet onderdrukken. Stel dat je een mooi cadeau krijgt en dan zeg je heel timide: "Ik ben blij, ja bedankt." Dat klopt toch niet? Dan geef je daar toch gehoor aan? Wat men ook vaak doet is: dat had je niet moeten doen. Ik zeg: "Juist wel."

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Ja, bedankt. Gaat men zich uitsloven, gaat men alle winkels voor je af en dan zeg je: "Had je niet moeten doen." Dat is toch geen bedankt? Of zegt iemand: "Moet ik je helpen?" En die wil helemaal niet helpen. Zeg het dan niet. Dan krijg je ook geen ja of nee. Dan denken ze beleefd te zijn maar dan ben je niet oprecht. Jullie zijn heel beleefd. Mooi. Emoties toon je. Dat vind ik ook wel leuk omdat jij zit in die rooie aura van jou, die passie aura, het mooie begin dus pluk ervan. Is lekker besmettelijk. Geniet van die passie, echt waar. In het begin die passie, daar moet je echt van genieten. Op een gegeven moment was ik met Wybe aan het vrijen en ik zei: "Zit er wel geluid in?" Waar is het geluid? Ik ga toch ook geen tv kijken zonder geluid? Hij zei: "Ik ben klaar." Ik dacht: klaar? Wat? Ik hoor niets. Dan onderdruk je. Heel veel mensen doen dat. Ze zijn bang om hun eigen geluid te horen of hun eigen boosheid of verdriet. Het is zo mooi als je jezelf kan horen snikken. Dat betekent dat je kind vrij is. Als je snikt en je huult ingetogen dan stik jij in jezelf of je voelt zo'n keel opkomen en je denkt: water drinken of naar links of rechts kijken. Als je met mij naar de bioscoop gaat, ik jank zo hoor. Bij de film 'De gelukkige huisvrouw' heb ik de hele film gejaakt met zulke ogen terwijl je weet dat het een film is. Met lachen doe ik dat ook. Het was bij een film dat het zo saai was dat ik spontaan de slappe lach kreeg.

Op een gegeven moment was ik met een groep aan het mediteren en toen moest ik niezen en in mezelf lachen. Toen begon ik te niezen en het liefst had ik willen reageren maar ik dacht iedereen gaat dadelijk uit zijn meditatie.

Tresi: Daar moet je gewoon aan toegeven. Zij moeten bij zichzelf blijven. Ik mediteer langs de snelweg of tussen al die lawaaiige kinderen bij mij thuis. Dan ga ik boven mediteren en dan sluit ik me af. Je moet je leren afsluiten van de buitenwereld.

Als je begint te lachen omdat je moet niezen dan gaat die hele groep mee.

Tresi: Dan zien we wel wat er gebeurt.

Volgende keer doe ik het.

Tresi: Dat is ook een leuke om te vertellen. Pas geleden was ik zo chagrijnig door Chantal omdat ze zo onuitstaanbaar was op het kinderfeestje van Angel. Ze kostte zoveel energie. Ze had blijkbaar een discussie met Wybe gehad toen we de kinderen aan het wegbrengen waren en dat wist ik niet. Ze had die energie onderdrukt. We gingen hier naar een restaurant en toen weer naar de pizzeria maar ook dat was niet goed. Puntje bij paaltje zijn we weer teruggegaan en hebben we Chinees gehaald. Ze wilde niet meer mee-eten. Ze was zo onuitstaanbaar. Ik werd zo chagrijnig. Ze was echt zo van: laat me gewoon met rust. Toen ging ik Chinees halen en die vrouw zei: "Jij zwanger." Die man zei: "Ach gut, baby, is zwanger." Ze snapten het bijna niet. Ik was nog niet in mijn hum en toen zei Wybe: "Nou, het is nu wel genoeg." En die vrouw zei: "Ja, ja." Op een gegeven moment begon ik te gapen en toen wist ik al hoe laat het was. De tranen begonnen te lopen door het gapen. Op een gegeven moment kreeg ik weer energie. Het heeft twintig minuten geduurd en Chantal was nog bozer en zei: "Waar waren jullie zo lang?" Ik kreeg me opeens de slappe lach in de auto. Wybe werd alleen maar kwader en kwader. Het was gewoon een rampenavond geworden. Ik geef dan wel toe aan mijn emotie. Ik kreeg de slappe lach. Eerst was ik chagrijnig, ik kreeg er echt een puntmuts van en daarna wilde ik niet meer met haar spreken en toen kreeg ik de slappe lach. Dat zijn gewoon emoties. Wat doe je

heel vaak: niet, niet, niet, niet. Als je dat blijft doen dan blijft het steeds spoken. Als je erin gaat dan gaat het er gewoon uit. Stel dat je iets tegen haar wilt zeggen en je zegt het niet, dan blijft het de hele dag bij je totdat je het zegt. Dan ben je er gewoon vanaf. Stel dat je zegt: “Wat ben je irritant.” Dat zeg ik weleens tegen Chantal: “Wat ben je toch irritant.” Dan is het er tenminste uit. Dan krijg je misschien een discussie of een ruzie maar dat gaat ook wel weer over.

Het komt wel weer goed.

Tresi: Ik zeg altijd: “Als de liefde goed is dan komen de omstandigheden ook altijd goed.” Dat wil niet zeggen dat je altijd in de naam van de liefde de omstandigheden nooit aangaat. Dan ben je gewoon nep. Wie heeft nog vragen?

Ik.

Tresi: Wat heb je gevraagd?

Mijn vader zit in een verzorgingstehuis en mijn schoonzusje is eerste aanspreekpunt. Ik voel me heel erg buitengesloten en ik word ook buitengesloten. Voor de lieve vrede pik je een heleboel. Op een gegeven moment dacht ik: ik bel zelf wel daarnaartoe. Toen kreeg ik één of andere snotneus van twintig aan de telefoon die zei: “Bent u het eerste aanspreekpunt?” Ik zei: “Nee, het is mijn vader.” Daar had ze niets mee te maken. Dus ik belde mijn schoonzusje en ze nam op: “Hallo, met Anja.”

Tresi: Ook zo nep hè, hallo, een overdreven toontje.

Ik zei: “Weet je iets over dat en dat van mijn vader?” Dat deed ik expres omdat ik daar niets over hoor te weten. “Nee, daar weet ik nog niets van, je bedoelt dat en dat zeker?” zei ze. Ik zei: “Ja.” “Dat weet ik nog niet” zei ze. Ik zei: “Op het moment dat je het weet, zou je me dat dan willen laten weten?” Ze zei: “Ja.” Ik zei: “Oké, bedankt” en toen heb ik opgehangen. Daar was ze een beetje boos over dat ik het zo deed maar ik was zo pissig. Mijn nekbaren stonden overeind.

Tresi: Je hebt het zo opgelost?

Op dat moment wel maar er komt nog een vervolg op.

Tresi: Oké.

Later dacht ik: het voelt eigenlijk wel goed. Het gaat ook om de confrontatie erover. Isaak zegt altijd: "Je moet eisen wat je wilt en voor jezelf opkomen." Ik dacht: ik ga haar bellen. Ik weet niet meer precies hoe het ging. Ik zei: "Als je nou nog wat weet, bel me dan." "Ja, maar jij kan zelf ook wat vaker bellen" zei ze. Ik zei: "Moet je luisteren, ik kan niet ruiken als er iets is en je moet me wel op de hoogte houden." "Ja, dat doe ik" zei ze. Ik zei: "Dat doe je niet, achter bepaalde dingen moest ik zelf na een week komen." "Dat is niet waar" zei ze. Dus we kregen een ja en nee discussie. Ik weet niet hoe het precies ging maar ik zei: "Het is wel mijn vader en je moet me niet buitensluiten. Ik voel me buitengesloten door jullie." Toen wilde ze me onderbreken dus ik zei: "Nee, je moet me uit laten praten." Zij harder praten, ik harder praten tot bijna schreeuwen toe. Op een gegeven moment knalde ze de hoorn erop. Ik terugbellen en toen nam ze niet op.

Tresi: Teken van zwakte.

Nu krijg ik af en toe een sms-je hoe de stand van zaken is. Het punt is: mijn neefje, waar ik een hele goeie band mee heb, hij is van een andere broer, daar hoor ik helemaal niets van. Ik heb geen behoefte om naar hen toe te gaan maar wil mijn neefje wel graag zien. Ik heb geen zin om schijnheilig te doen van: hai, kus, kus, gefeliciteerd te doen. Ik vroeg me af: hoe moet ik me daarin opstellen?

Tresi: Wat is daar het antwoord op?

Ik heb opgeschreven: ik ga me sterk opstellen. Laat me niet meer beïnvloeden. Ga me niet in hun energie mengen en blijf bij mezelf. Ik hou wel van ze ook al doen ze zo. Het is niet belangrijk wat ze van me vinden. Dan zit de hele kamer vol en dan krijg je de zwarte piet toespeeld. Dat vind ik wel vervelend. Ik heb opgeschreven dat het niet belangrijk is wat ze van me vinden. Ik doe mijn ding en dan ga ik weer weg. Dan ga ik voor mijn neefje's verjaardag, ik zit er een half uurtje en dan ben ik ineens weer weg. Ik zoek de confrontatie niet op tijdens zo'n grote familiebijeenkomst en ik laat dan gebeuren wat gebeurt.

Tresi: Maar...als ik een maar zeg dan is het nooit goed hè.

Nee, de maar's bestaan niet.

Tresi: Je hangt er toch nog te voorzichtig hè. Ergens heb jij in jezelf een bepaald leerproces aangeleerd en dat noemen we voorzichtig zijn. Je begint wel een beetje het tongetje te laten zien. Je begint al wel een beetje te kiftten maar het achterste van de tong vind je nog wel eng. Heb je misschien heel erg gekift dan krijg je de wet van oorzaak en gevolg hè en daar zijn we zo bang voor. Vooraf zijn we bang voor de wet van oorzaak en gevolg. Als ik deze baan verlaat? Wat zijn de gevolgen daarvan? Wat als ik dit tegen Ad zeg? Wat zijn de gevolgen daarvan? De wet van oorzaak en gevolg kan je nooit omzeilen maar je weet wel wat je veroorzaakt dus dan draag je ook de gevolgen daarvan. Dus je accepteert eigenlijk meteen de gevolgen van wat je veroorzaakt. Het is hetzelfde als ik tegen jou wat zeg omdat het zo voelt maar als ik rekening hou met de wet van oorzaak en gevolg dan zeg ik het niet omdat ik niet wil dat jij mij wat teruggeeft dus dan hou ik me in en ben ik ongelukkig. Maar op het moment dat ik het ga doen, neem ik voor lief wat terugkomt. Dan is het oké. Dat wil niet zeggen dat je er blij mee bent. Jij staat nu open voor de relatie, dan neem je de gevolgen daarvan. Dus dan kan je twee kanten op. Het kan zijn dat je voor je gevoel positieve gevolgen krijgt of negatieve gevolgen, maar negatieve gevolgen bestaan niet omdat het is positief voor je ontwikkeling.

Ja.

Tresi: Dus het is goed. Blijkbaar zitten er bij jou ondergronds addertjes die eruit kiemen maar je denkt iedere keer als er eentje komt van....

Ze vinden me al kattig.

Tresi: Ze vinden me al een beetje kattig, misschien was je nooit kattig. Op een gegeven moment gaan mensen dit doen: is goed. Ik zie aura's dus ik zie een glimlach maar daarachter zie ik vurigheid van frustratie. Je kan er gebruik van maken maar je kan er ook misbruik van maken om aura's te zien. Dat

heeft Wybe meegemaakt omdat hij helemaal gek van mij werd dus ging hij zichzelf slaan omdat ik wist altijd waar hij mij naartoe wilde brengen.

Onuitstaanbaar.

Tresi: Ja, ik ben hem altijd een stapje voor. Dat komt omdat ik puur op mijn intuïtie, mijn gevoel vertrouw. Je hebt allemaal beelden maar je vertrouwt niet op de beelden. Als je met mekaar praat, heb je ook beelden. Ik geef meteen gehoor aan dat beeld omdat ik het vertaal in mijn gevoel. Jij moet gaan leren om toch meer te gaan communiceren.

Door gewoon te zeggen wat ik denk?

Tresi: Ja precies. Het is net een ziekte. Ik heb Gilles de la Tourette. Bla, bla, bla, bla, bla, bla. Ik gooi het er allemaal uit, weet je hoe opgelucht dat voelt?

Ik ben met een aantal mensen ook de confrontatie aangegaan en dat voelt zo als een opluchting. Het is gewoon klaar, over en uit.

Ik ben er één keer naartoe gestapt om het uit te praten.

Tresi: Dat woord moet je terughalen. Het woord uitpraten moet je niet doen. Je moet het mededelen.

Zeiden ze: "Je moet niet bellen als je ongesteld bent."

Wat erg.

Tresi: Maar's gebruiken we niet. De ene keer is het slecht weer, de andere keer is het goed weer, het is nooit goed. Confrontaties vindt niemand leuk, niemand, ik ook niet. Het is alleen dat je jezelf goed tegenkomt als iemand je confronteert. Ik heb zo ontzettend veel geleerd van één grote confrontatie. Ik was flink op mijn tenen getrapt. Ik vond het verschrikkelijk en had die persoon bijna zelf de praktijk uitgegooid. Het was dat Isaak beter is dan ik. Ik had net die Lenormand kaarten en blijkbaar was ik nog zenuwachtig

omdat ik het niet goed deed. Die vrouw kwam en ik legde die kaarten en had net die Ratelbandmachine aan bij mezelf. Ken je dat voorspelprogramma? Zo voelde ik me. Dat wist ik ook en ik had zoiets van: ophouden Tresi, maar Tresi was al gegaan. De zenuwen kwamen en namen het over. Het klopte allemaal wel maar het was met een voorgespoeld programma. Die vrouw keek me aan en ze zei: “Dat ging wel heel erg snel.” Dat voelde ik ook wel maar ik kon niet stoppen omdat die onzekerheid me had overgenomen. Die vrouw kwam een andere keer terug en ik wilde die kaarten pakken en toen zei ze: “Doe maar niet.” Toen zei ik: “Nee, ik doe het wel omdat ik iets heb geleerd van jou vorige keer.” Sindsdien werken die kaarten fantastisch met mij maar ik moest wel even op mijn flikker krijgen.

Eigenlijk wel lief.

Tresi: Ze is pas geleden weer geweest en ik heb haar nog bedankt. Ik zei: “Bedankt dat je me die kritiek gaf. Door jouw kritiek heb ik mijn gedrag aangepast daarin en heb ik het gebruikt als positieve kritiek.” Nu werk ik er elke dag mee en iedere keer als ik een toontje sneller ga dan denk ik aan haar. Dat heeft iedereen als hij zenuwachtig is. Jij moet gaan praten en jij moet nog veel gaan praten omdat de mensen bannen jou uit. Dat is toch niet leuk?

Nee.

Dat is jouw kader.

Zij wonen er vijf minuten vandaan.

Tresi: Daar gaat het niet om, al woon je om de hoek.

Ze nemen me het kwalijk dat ik niet vaker kom.

Jij woont hartstikke ver weg.

Dat is geen excuus.

Tresi: Ze bannen je uit en dat is niet leuk. Dat moet je gewoon zeggen.

Voor mijn gevoel denk ik: ik ben er klaar mee en ga gewoon zeggen wat ik vind.

Tresi: Dit is niet alleen maar daar, dit is in heel jouw leven.

Ze vinden ook dat ik niet tactisch ben.

Tresi: Je bent hartstikke tactisch.

Direct is het woord.

Ad is ook heel direct dat is ook niet altijd goed.

Tresi: Zo is hij gewoon.

Er zijn ook veel mensen die hij wel afstoot daardoor.

Tresi: Ja, maar ook dat je zelf denkt: oh mijn God, dat je je schaamt voor je partner.

Je mag wel eerlijk zijn, ik ben ook eerlijk maar dat kun je ook op een andere manier zeggen.

Tresi: Maar dat gaat hem niet lukken hoor.

Hij is heel vurig. Dat weet ik wel.

Tresi: Het is net zo'n stier. Vurigheid wil geen vurigheid. Dat pak je niet omdat het stoot. Dan krijgt hij geen aandacht. Een vurig iemand wil geen vurig iemand omdat anders krijgt hij geen aandacht. Een vurig iemand wil aandacht, dat noemen ze vurig. Jij moet juist leren om die vurigheid door hem te laten activeren. Als hij vurig is, moet jij een toontje hoger praten om hem dus even te dimmen. Wil niet zeggen dat hij daarin verandert. Dat is een mooie levensopdracht. Door hem word jij juist vurig.

Grappig is dat. Dat heb jij ook weer nodig.

Tresi: Stel dat je een loom iemand hebt, dan word je ook loom.

Daar zou ik niet voor kiezen.

Tresi: Nee, net als vuur ook niet voor vuur kiest. Mooie opdracht, je gedachtes uitspreken. Je intuïtie wil dat absoluut. Nou Stientje?

Ik ben de laatste tijd heel erg bezig om naar binnen toe te gaan om te luisteren naar wat ik mezelf te vertellen heb. Ik zit nu ook op een cursus 7en. De eerste paar keer werd ik er helemaal gek van zodat ik dacht: wat is dit toch voor een idiote cursus? Ik wil hier niet zitten. Ik ben nu elke keer aan het oefenen en luisteren naar wat ik mezelf te zeggen heb. Ik ben daar al heel lang mee bezig om dat uit te zoeken voor mezelf. Ik herken het heel erg dat je zegt dat ik ook mijn boosheid moet uiten. Daar heb ik toch wel aardig een rem op zitten. Dat komt wel steeds meer. Wat we toen met die oefening deden, toen voelde ik wel duidelijk het verdriet. Ik ben mijn oudste zoon nu echt kwijtgeraakt. Je kan verstandelijk wel denken het is een kwestie van oorzaak en gevolg. Het zat er al langere tijd aan te komen. Je hebt het kind wel gebaard en het is wel jouw kind. Het is wel heel erg pijnlijk voor jezelf om te zien hoe hij jou eigenlijk zomaar aan de kant zet en geen enkele moeite doet.

Tresi: Ondankbaar.

Ondankbaar ja. Hoe hij je gewoon aan de kant zet en zegt: "Dan moeten we elkaar maar niet meer zien." Toen heb ik ook de telefoon gepakt en dacht: jij bent niet de laatste die de telefoon neerlegt maar dat zal ik zijn. Isaak zegt dat je moet zeggen wat je denkt. Ik heb wel gezegd hoeveel zeer het me deed.

Tresi: Dat kan je altijd nog via schrift doen.

Dat heb ik al eerder gedaan.

Tresi: Ja, maar nog even als afscheidsbrief doen.

Ik heb vanmorgen een brief geschreven voor mezelf. Dat kwam in mijn gevoel op.

Tresi: Heb je die brief verstuurd?

Nee, ik heb het niet verstuurd.

Tresi: Nou, verstuur het.

Ik heb hem toen een brief gestuurd dat ik graag met respect behandeld wilde worden en dat vond hij schandalig.

Tresi: Schrijf een brief met de titel 'afscheid'.

Ik was vanmorgen begonnen en toen kwamen al die beelden van hoe hij was toen hij klein was en dat ik er ook van genoten heb. Dat heb ik allemaal opgeschreven. Uiteindelijk heb ik eronder geschreven dat ik hem laat gaan omdat ik wil dat hij me met respect behandelt.

Tresi: Lieve Stientje, het moment dat je zo'n brief schrijft, schrijf je zo'n brief uit gevoel. Niet meer uit reactie van, niet meer in verwijten van. Als je dat zo voelt wel maar gewoon omdat je het zo voelt. Ik heb ooit in mijn leven twee brieven moeten schrijven. Ik doe al jaren workshops en op een gegeven moment was net mijn grote vriendschap met mijn hartsvriendin geklapt. Als laatste oefening, voor Isaak in trance ging, gaf hij iedereen een opdracht met een belofte. Ze moesten iets beloven. Voor het eerst mocht ik meedoen. Ik mocht niet op de hoofdzetel zitten maar ik moest ergens anders zitten. Mijn brief heette afscheid. Ik had zoiets van: mijn God, wat bedoelt Isaak? Onthoud wat ik nu zeg. Ik werd bang omdat ik hem ken. Dat wilde ik helemaal niet, die titel 'afscheid'. Dat betekende dat ik nu definitief afscheid moest nemen, misschien was er nog een sprankje hoop. Iedereen had een belofte. Twee vriendinnen zegden ik ga een belofte schrijven aan mijn vriendin. Toeval bestaat niet. Ze hadden een bepaalde titel hoe ze zich naar elkaar toe voelden. Iemand anders had een belofte dat ze van haar man ging scheiden. Dat besloot ze zelf op dat moment. Iedereen had een titel. De brief kon je open of dicht houden. Open betekende dat je op de zetel ging zitten en het voorlas. Eentje zat net op de zetel, begon over de vriendin en de zakdoeken konden niet aangesleept worden. Ik zat alleen maar te janken. Het was voor het eerst dat ik zelf meedeed met de workshop en zei: "Vinden

jullie de workshop leuk?” Ik vond er geen zak aan. Ik heb twee uur alleen gejangt. Later heb ik de brief zelf voorgelezen in de spiegel aan mezelf. Ik wist gewoon het is een definitief afscheid en het werd ook een definitief afscheid. Ik heb nog een keer zo’n brief moeten schrijven aan de vader van mijn dochter. Ik wist gewoon het is afscheid. Ik nam afscheid van alles, de herinneringen. Ik heb je gedragen, ik heb je lief gehad, alles wilde ik vertellen hoe ik het zag. Dat deed ik bij Sergio ook, hoe ik het zag en wat het gemis zou zijn als ik daar afscheid van moest nemen. Alles wat ik voelde, ging ik schrijven hoe ik het zag. Daar moest ik afscheid van nemen. Dat heeft ontzettend ruimte gegeven. Het was wel definitief. Alleen maar janken en je voelt die angst als je het schrijft omdat je bang bent om afscheid te nemen. Dus je komt jezelf tegen tijdens het schrijven van zo’n brief en dan geven aan iemand.

Dus opsturen?

Tresi: Je schrijft het voor jezelf en je geeft het aan iemand anders.

Moet je het dan ook voorlezen?

Tresi: Ja. Je schrijft het voor jezelf en je leest het voor. Ik las het aan vriendinnen voor en dan was het janken en janken. Ik heb alles gezegd waar ik afscheid van wilde nemen. Dat lucht op. Omdat je bent je zoon kwijt maar die ondankbaarheid daar draait het om. Je moet altijd dankbaar zijn. Je moet dankbaar zijn dat je de ochtend hebt. Je moet dankbaar zijn dat je deze middag hebt. Ik moet dankbaar zijn dat Paula mij hier uitnodigt. Ik moet dankbaar zijn dat ik eten op mijn tafel heb. Ik moet overal dankbaar voor zijn.

Ook voor zoiets moeilijks moet je dankbaar zijn?

Tresi: Ja. Als je niet meer dankbaar bent, ben je ondankbaar en ondankbaar is vernietiging. Als je niet meer dankbaar bent dat je kinderen hebt, ga je ze niet meer liefhebben.

Dus ik moet overal dankbaar voor zijn, ook voor dit verdriet?

Tresi: Hoe jij je voelt.

Alles wat jij voelt.

Tresi: Je moet niets terugverwachten. Dat betekent als je een brief stuurt en er komt een reactie dan krijg je het maar daar doe je het niet voor. Je doet het echt voor jezelf en je zet het in de doods-kist.

Hij vindt alles maar schandalig.

Als je hem vertelt over zijn eerste stapjes en zijn eerste woordjes dan breekt hij misschien wel.

Ik denk het niet. Voor mij is de brief gewoon een afscheid.

Dan laat je het ook bij hem.

Dan kun je ook zelf verder. Ik heb nu onderhand met Paul continu in een zorgenenergie gezeten. Dan is dit achter de rug en dan komt het volgende er afweer aan.

Tresi: Welkom in mijn leven.

Ik moet nu ook beginnen met mijn eigen leven.

Tresi: Dit is leven.

Ik heb nu ook een baan en dit is ook een heel erg iets als moeder zijnde.

Tresi: Mensen die tot onderzoek overgaan door meditatie en spirituele ontwikkeling die komen zichzelf juist tegen. Die zijn niet meer de levende doden maar juist de levenden. Doordat je naar je leven gaat kijken word je juist een levende. Omdat je gaat je leven analyseren. Je gaat je leven beter voelen, je gaat uiten, je gaat mensen loslaten, je gaat eigenlijk een nieuw leven

tegemoet en de shit gooi je weg. Je zoon is één van de weggooi shit. Wees dankbaar dat je hem onder je borst hebt gedragen en dat je je ervaring als moeder kon opdoen met dat kind. Zeg gewoon: “Ik ben daar dankbaar voor dat ik die jaren heb gehad.” Vertel wat je wilt vertellen, er zijn geen regels.

Dat vertel ik hem ook, over hoe ik echt over hem denk. Ook dat hij mij zo makkelijk aan de kant zet van: jij doet niet wat ik wil, jij bent vervelend en jij confronteert mij met dingen die ik niet wil veranderen. Dan zegt hij gewoon: “We hoeven elkaar niet meer te zien.” Daarom moest ik zondag ook zo huilen omdat ik voelde dat dit het einde is.

Tresi: Als iemand niet van je houdt dan wil je hem niet in je leven hebben al is het je kind.

Dat is toch verschrikkelijk. Dat kun je als moeder niet bevatten.

Tresi: Isaak zegt: “Dat je moeder bent geworden is een geschenk voor jou geweest. Het is een geschenk om te ervaren om moeder te worden.” Het kind dat ik nu onder mijn borstkast draag, daar ben ik dankbaar voor, dankbaar dat ik deze ervaring op mag doen. Alles wat ik voel, wil ik meteen opschrijven. Ik schreef een sms naar Chantal en Wybe waarin ik zei: “Ik ben zo dankbaar om het gevoel wat ik nu draag. Dat is zo’n goed gevoel dat ik nog een kind wil.” Deze bezieling geeft me dat gevoel. Ik ben dankbaar voor deze bezieling. Hoe het over vijf maanden is weet ik niet maar nu voel ik me zo. Bij Sunshine had ik de kaders van: dan word ik te dik. Ik was net lekker slank toen dacht ik: laat maar, ik wil niet zwanger worden dan word ik dik. Al die dingen zijn weg. Al die ongemakkelijke gedachtes zijn weg zoals minder aantrekkelijk. Al die dingen zijn weg omdat dat gevoel is nu meer overheersend dan de ongemakken. Dus jouw moederschap is jouw gegeven doordat hij jou heeft uitgekozen en wat het kind is geworden ligt niet meer bij jou. Als mijn kinderen uitvliegen en ze kijken nooit meer om dan ga ik tranen omdat het gemis groot is, dan ga je rouwen. Maar blijf niet te lang in de rouw.

Dat was ik ook niet van plan.

Dat wil ik even aanvullen omdat ik het wel heel fijn vind om te horen dat je voor jezelf een besluit hebt genomen. Je hebt het zondag doorvoelt zo van: dit komt niet meer goed, het is een heel definitief iets. Je bent het nu aan het loslaten door het op te schrijven.

Het belangrijkste was voor mij dat ik dacht: zoals hij mij wil, ga ik niet zijn. Hij vond het leuk als ik belde en we het nergens over hadden dan vond hij het prima. Ook toen zijn kind geboren was belde hij me en kuste mij en nodigde me uit op de koffie. Maar dan moet ik een show opvoeren.

Tresi: Net als Anja. Ik zag haar aura.

Dat weiger ik pertinent omdat ik mezelf niet ga verkrachten.

Je zegt nu: "Ik heb genoeg van die shit." Dat is denk ik wel heel goed. Ik heb een paar weken geleden alles doorvoeld en toen dacht ik: nu laat ik het los en nu ga ik weer genieten van mijn leven. Dat voel ik, dat je op dat punt staat van: het is klaar ik wil het niet meer.

Tresi: Wat ook een aanvulling is - dat is ook belangrijk om te vertellen zegt Isaak - dat mensen heel vaak niet met je mee gaan. Dan heb je een ervaring meegemaakt, dat is een momentopname. Dat is net als dat ik jou vorige keer heb verteld over wat Wybe gedaan had, dat is mijn momentopname, daar ben ik dan al doorheen, dat ligt al ver achter me en mensen komen je dan tegen en die zitten nog in dat moment terwijl jij al verder bent. Op een gegeven moment is het zo dat iemand zegt: "Goh, gaat ie nog?" Dat ze bijna uit mijn buurt willen blijven omdat ze bang zijn dat het kind nog in de rouw is en jij bent vrolijk en blij, dan kijken ze ook raar op. Mensen gaan dan invullen van: ze heeft zeker niets om het kind gegeven, raar dat ze niet in de puin zit.

Zelf denk je ook wel van: kan ik dat zo makkelijk naast me neerleggen? Maar op een gegeven moment denk je ook van: nou heb ik ook eens recht om mijn eigen leven op te bouwen en van mijn geluk te genieten en mijn gezin. Ik heb geen zin om daar ik weet niet hoe lang in te blijven zitten. Niet dat ik mijn verdriet wegstop omdat dat voel ik wel. Ik heb vanmorgen via die brief mijn gevoel verteld. Ik denk: het is goed zo.

Tresi: Wat zo mooi is, we kennen Stientje, Stientje is niet zo geweest. Stientje is naarmate de jaren dat we haar kennen en begeleiden nu op dit punt gekomen.

Ik heb ook heel hard gewerkt.

Tresi: Eerst was je zo niet. Daardoor was je ook heel anders. Nu heb je anders besloten en ga je ook heel anders zijn en draag je ook de gevolgen hiervan.

Dit is al eerder voorgekomen. Hij zette me steeds met mijn rug tegen de muur maar nu zeg ik: "Nu laat ik het niet meer gebeuren." Daarvoor stelde het ook niets voor, het moest altijd gaan zoals hij wilde.

Tresi: Ik heb het erover dat je dat je wakker bent geworden. Door de jaren ben je anders in het leven gaan staan en kies je niet meer voor een aantal zaken. Het begon doordat ik je wakker heb geschud daar op die bank in Oldenzaal. Dat was verschrikkelijk voor je. Dat was een wakker schud moment. Zo'n bestaan zou je nooit meer accepteren. Jij bent gegroeid zonder dat je weet dat je gegroeid bent.

Ik weet wel dat ik gegroeid ben. Vooral de laatste tijd ben ik ontzettend gegroeid.

Tresi: Dat gaat vanzelf. Op een gegeven moment constateer je het maar je groeit door de ervaringen, belevenissen en bewustwordingen. Je hoeft alleen maar door te gaan.

Soms denk ik: wanneer was dat nou? Dan was het gisteren en dan leek het wel een week geleden. Soms is het of heel veel dingen heel snel gebeuren.

Tresi: Precies.

Dat zal wel zo horen.

Tresi: Dat is ook zo. Anja mag een voorbeeld aan je nemen.

Zo mooi om te zien bij Stientje.

Tresi: Ik maak het al elf jaar mee. Ik zeg altijd: “Weet waar je aan begint.” Als je eenmaal zijn student bent of bij Isaak komt, Isaak is niet iemand die je naar je mond praat.

Daar zit ik ook niet op te wachten.

Tresi: Er zijn genoeg zogenaamde mediums die dat wel doen omdat ze jou tevreden willen houden. Isaak is een leermeester. Je bent goed in de leer.

Dat ben ik zeker. Ik kan het bijna niet meer bijhouden.

Tresi: Je krijgt het niet zomaar voor je kiezen.

Ik heb me voorgenomen dat als ik straks overga dan wil ik ook denken van: ik heb geleerd in mijn evolutieproces. Ik heb het ergens altijd in mij gehad dat gevoel.

Tresi: Het moest wakker worden. Meesters zijn er maar er moeten eerst studenten daarvoor open staan. Ik ga even naar jou, dan naar jou en dan gaan we sluiten hoor.

Ik heb gevraagd: lief gevoel zijn wij, jij en ik, op de goede weg? De pen schreef: ja. Het geduld moet je hebben. Wees lief voor jezelf. Het is tijd om te veranderen en dat ga je goed doen. Vertrouwen moet je hebben en liefde voor jezelf. Weg je blokkades, weg je kaders. Dank je gevoel.

Mooi.

Tresi: Geloof je erin?

Ja.

Tresi: Mooi. Als je erin gelooft dan kom je er altijd. Dat wil ik echt wel zeggen. Jij kwam op het juiste moment in mijn brievenbus.

Dank je wel.

Tresi: De post komt nooit bij mij omdat mijn post automatisch wordt doorgestuurd naar Chantal omdat zij mijn administratie en post doet. Deze post viel in mijn brievenbus.

Dat was ook de bedoeling.

Tresi: Het ging niet naar Chantal dus ik las het en die woorden had ik net nodig. Ik heb het ook goed bewaard en Wybe heeft het ook gelezen. Het was zo'n steun voor mij. En ook de reacties die ik daarna nog kreeg van mensen waar ik het meest bang voor was, dat zijn mensen zoals jullie.

Hoezo?

Tresi: De nette mensen.

Mensen met die kaders. Het was zo heftig maar zo knap om dat te schrijven.

Tresi: Dat raakte me diep. Ik ben blij met die engelen. Ik heb zoveel engelen in mijn leven en jij bent op dat moment een engel geweest die in mijn brievenbus viel. Dat gaf me weer de rust om die presentatie te doen. Iedere keer als iemand het boek wilde kopen zei ik bijna: "Koop het niet." Of ik zei: "Ik hoop dat je me daarna nog aardig vindt."

Daarom is het ook zo bijzonder dat je dit hebt gedaan en wij daarvan mogen leren. Het is zo eerlijk en oprecht en dan heb ik al die kaders die ik mezelf opleg.

Tresi: Maar je gaat erdoorheen. Jullie veranderen allemaal. Ik zie jullie veranderen. Ik zie jullie aura's. Ik zie echt dat er alleen al veranderingsprocessen plaatsvinden als jullie in aanwezigheid zijn van Isaak. Al luister je alleen naar Isaak dan komt er al een verandering.

Dat heb ik ook opgeschreven. De energie is verslavend.

Je merkt ook dingen die je eerder niet zag, zoals toeval of dat dingen de bedoeling zijn. Je luistert veel meer naar je gevoel. Dat je dingen tegenkomt en je denkt: dat is voor mij bedoeld.

Tresi: Ook dat je jouw zegeningen ziet. Op een gegeven moment zit ik ergens en dan zegt iemand wat en ik hoor het niet echt maar dat voelt dan als een engel. Dan weet je niet wat iemand gezegd heeft maar het heeft je geraakt. Heel erg bedankt.

Jij bedankt.

Tresi: We hopen dat wij jou ontzettend....zeg het maar?

Eén van de studenten barst in huilen uit.

Tresi: Je zit in de goeie les. Vertel ons je emoties.

Ik wil eigenlijk mijn hele leven al kindjes. Ik was in een vervroegde overgang dus toen kon het niet om kindjes te krijgen. Nu hebben we heel veel toeters en bellen toegepast en het is nog steeds niet gelukt. Nu heb ik nog één poging in het buitenland. Dat kost veel geld maar we willen dat gewoon doen omdat we graag een kindje willen. Dat gaat plaatsvinden in december. Hoe meer ik erover nadenk hoe meer ik denk: doe ik er wel goed aan? Ga ik mijn vrijheid verliezen?

Tresi: Dat zijn de *maar's* kind. Die *maar's* gooien we weg. We gaan alleen voor het gevoel. *Maar's* gebruikt men als smoes, als angst. Jouw gevoel wil een kind. Als je niet alles zou doen om jouw gevoel daarin gelijk te geven dan krijg je altijd spijt. Altijd.

Soms denk ik: ga ik het doen omdat we in een flow zitten omdat we er al zo lang mee bezig zijn en je alles doet wat je kunt doen om er te komen? Het doel heiligt de middelen zeg maar. Of wil ik het echt?

Tresi: Ik zal het zo vertellen schat. Een kind zoekt de moeder uit. Via het zaad komt het kind. Die voorlichting hadden jullie al.

Er wordt gelachen.

Tresi: Maar de vader is alleen de bringer daarvan, net als de ooievaar. Maar als een kind niet kan komen omdat er ergens een mankement is, moet jij als persoon zijnde alles doen om het kind die deur te geven. Je bent maar een deur. Dus als het probleem bij de man ligt of het probleem ligt bij de vrouw, moet je alles doen om toch de deur te zijn. Een kind zoekt niet de vader uit maar zijn moeder uit. Dus dat kind ziet: oh, mijn moeder gaat met die persoon om dus ik ga mijn ziel daarin stoppen. Isaak heeft ooit verteld hoe het werkt dat zij daar staan en erin springen. Dat is een heel lang verhaal. Ze hebben maar een paar tellen de tijd om daarin te komen, de ziel. Ik heb het toen aan Chantal verteld. Ik was met Chantal en opeens werd ik overgenomen en begon ik te vertellen. De bevruchting en de ziel gaat allemaal in één keer. De ziel is energie. Dus de ziel kiest het juiste zaad uit om mee te gaan naar het ei. Lukt het niet, gaat het via de medische weg. Maar wel altijd proberen. Wat is het laatste wat je moet doen in het buitenland?

Medisch gezien zeg maar?

Tresi: Ja.

Ik ga eiceldonatie doen. Het zijn eicellen van een andere vrouw.

Tresi: Die worden bij jou geplaatst?

Ja.

Tresi: Dus jouw eitjes doen het niet? Dat mag in Nederland toch ook?

Ja, maar het mag in Nederland niet anoniem.

Tresi: Oké.

In Nederland zijn er ook veel oudere donoren en in het buitenland zijn het jongere donoren.

Tresi: Mijn vriendin Chantal wilde het toen voor mij doen dat ze een eicel van mij nam met het zaad van Wybe. We dachten dat ik niet zwanger kon worden maar omdat ik een goeie baarmoeder heb, krijg je het niet in Nederland. Zelfs zij wilde het doen. Het was zelfs dat Chantal zei: "Ik neem Wybe's zaad wel en dan draag ik het wel." Wybe wilde alleen de combinatie Tresi/Wybe. Het is wel een geschenk als iemand dat weggeeft. Dat is goeie karma hè. Als iemand dat aan jou geeft, de eitjes, en je kan op dat moment zwanger worden zodat je dus eigenlijk de draagmoeder bent van een ziel, dat is wel je kind. Chantal zei ook: "Voelt het dan niet dat het mijn kind is omdat het mijn ei is?" Het is jouw kind, het groeit onder jouw borst maar het is wel een grote ingreep dit.

Ik ben bang dat het niet lukt.

Tresi: Het is een grote ingreep.

Ik heb al een aantal behandelingen achter de rug.

Tresi: Heb je al eiceldonatie gedaan?

Ja, maar de zwangerschap duurde maar een week of zes á zeven.

Oh.

Tresi: Heb je dat in Nederland gedaan?

Ja.

Tresi: Waarom ga je dan nu naar het buitenland?

Omdat de donoren daar jonger zijn en ik hoop dat het dan beter aanslaat met een jongere eicel. Qua techniek zijn ze in het buitenland verder.

Tresi: Waar ga je naartoe?

Spanje.

Tresi: Dan krijg je een mooi temperamentvol kindje, dat moet je wel aannemen, kijk naar mij. Ligt heel dichtbij. Doe maar een bruintje. Ik denk dat je gewoon je glimlach moet gaan geven dat je in deze tijd leeft dat het tenminste mogelijk is. De kans dat je een kind houdt, dat het gewoon blijft, is zo klein. Een normale zwangerschap is al ontzettend moeilijk. Maar als je het niet hebt geprobeerd blijf je altijd met die grote vraag lopen. Dus je moet nu niet vooruit lopen van: ben ik een goede moeder? Je zal een fantastische moeder zijn. Als je er zo je best voor hebt gedaan dan ga je gewoon letterlijk een goeie moeder zijn. Dan heb je geen keuze meer. Het is hetzelfde als ik een marathon heb gelopen, dan ben ik blij dat ik de finish heb gehaald. Dan ga je niet ondankbaar zijn, dat ligt niet in je aard.

Ik denk dat je iedere dag naar dat kind kijkt en je denkt: wat een wonder.

Tresi: Kijk naar Sky, is ook een wonder.

Ja.

Tresi: Ik zou het toch gaan doen als ik jou was. Dat wist ik niet maar Isaak zegt dat je gelijk hebt, oude eitjes moet je niet hebben, die zijn vaak verrot. Nou, bedankt.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik voel me jong hoor.

Het is wel zo. Je kan beter vóór in de twintig zijn of tussen de twintig en de vijfentwintig. Naarmate je onder wordt, wordt het steeds moeilijker.

Tresi: Ja, plus dat ik een vruchtwaterpunctie moet. Je moet het doen. Wanneer ga je het doen?

In december.

Tresi: Hoe kom je aan zo'n donor? Hoe doe je dat? Misschien kan ik er andere mensen mee helpen.

Er zitten in Spanje heel veel klinieken.

Tresi: Doe je dat met eigen geld?

Ja, met eigen geld. Als je jonger bent dan vergoedt de zorgverzekeraar een gedeelte. Of als je de drie pogingen nog niet hebt benut hier in Nederland. Bij ons is dat allemaal al benut.

Tresi: Het is zeker duur of niet?

Ja.

Tresi: Hoeveel? Dat is niet nieuwsgierig bedoeld maar ik vraag het voor mijn werk.

Dat kost 10.000 euro maar dan heb je nog geen vliegtickets en hotel etc.

Tresi: Kind, dan wil je wel heel graag een kind hè? Als je iets heel kostbaars hebt, laat je het ook niet gauw breken hè? Ik zou het wel doen als ik jou zou zijn. Echt waar, het blijft wel een vraagteken. De kans is niet zo groot omdat je lichaam het afstoot. Als je iets op onnatuurlijke wijze binnenkrijgt dan hebben we een afstootmechanisme. Als het een proces is van jezelf kan je lichaam het eigenlijk al afstoten. Als het onnatuurlijk binnengezet wordt, krijg je meteen al zoiets van: het klopt niet. Daarom gaat het heel vaak over tot een miskraam of bloeding en dat het niet groot wordt. De wonderen zijn de wereld nog niet uit anders zouden vele moeders geen moeders zijn geworden. Dus de kansen zijn er wel maar ze zijn niet ontzettend groot. Hoeveel percentage kans heb je?

Ze denken 60%.

Tresi: 60 dan heb je nog altijd 40 dat het niet lukt. Dat is een statistiek. Het heeft ook met je eigen lichaam te maken. Bijvoorbeeld de kans op een mongooltje is ook één op zoveel en bij een vruchtwaterpunctie is het ook een halve procent dat het dan een miskraam wordt.

Ik heb twee kinderen boven de vijftig gekregen. Ik kreeg mijn dochter op mijn tweeënveertigste.

Tresi: Heb je een vruchtwaterpunctie gekregen?

Ja, bij allebei.

Tresi: Ze zeggen dat het een halve procent is dat het een miskraam wordt. Maar ja, de kans dat ik een miskraam krijg is net zo groot als dat ik een mongooltje krijg.

Ik vond het ook heel eng maar heb het wel gedaan. Als je dan op zo'n echo kijkt als je daar ligt dan zie je dat ze kijken waar de baby ligt. Dus het stukje waar ze een beetje van het vruchtwater wegnemen daar ligt de baby niet. Het zakje is een stukje groter. De baby is nog zo klein. Het is wel heel spannend omdat je wel een hele tijd wacht op de uitslag.

Tresi: Krijg je de uitslag meteen?

Nee. Toen ging het eerst naar Utrecht en kon je ook aangeven of je wilt weten of het een jongen of meisje is en dan krijg je schriftelijk bericht. Ze zeggen wel dat ze je bellen als het niet goed is.

Tresi: Wybe wil heel graag dat ik het doe. Als ik het doe, doe ik het voor Wybe. Chantal wil niet dat ik het doe omdat wat het ook zou zijn ik zou het toch niet laten weghalen dus dan zou ik het niet hoeven te doen. Ik zou het houden.

Dan heeft Wybe de zekerheid.

Tresi: Ja. Voor mezelf wil ik het niet doen maar Wybe wil absoluut geen mongooltje.

Maar stel dat het wel een mongooltje is?

Tresi: Ja, dan draag ik het toch. Ik kan geen moord meer plegen. Dat kind kiest voor dat leven, ik ben de deur. Maar lieve schat, onthoud de tweede mogelijkheid nog. De tweede mogelijkheid is een stapje verder hè en dat is adoptie.

Daar ben ik te oud voor.

Echt waar? Hoe oud ben je nu?

Ik word in december 46.

Tresi: Ben je dan te oud?

Ja. Voor mijn partner kan het nog wel, die is veertig maar die moet het dan alleen doen. In heel veel landen vragen ze dat je een aantal jaar getrouwd moet zijn en dan moet ik nog vier jaar wachten en dan word ik al vijftig.

Tresi: In veel landen maar niet in alle landen.

Maar wel in veel landen.

Tresi: Maar niet alle. Onthoud dat alleen maar omdat ik je echt zo'n kindje gun. Omdat als ik zou mogen kiezen als ziel zou ik het fijn vinden om jou als moeder te hebben. Wil je absoluut al die *maar's* wegdoen en alleen voor het doel gaan. Wat het wordt daar heb ik geen idee van. Net als hier bij mij dat ik het niet weet. Maar het is wel wat ik voel en ik voel dat je ervoor moet gaan. Wat zei jouw gevoel trouwens met schrijven?

Dat mijn twijfels heel groot zijn.

Tresi: De twijfels zijn je angsten.

Ja, soms denk ik: ik wil niet meer.

Tresi: Dat moet je niet doen. Je moet gewoon je gevoel volgen. Dit zijn je angsten. We zullen bij je zijn. Zien we je voor die tijd nog?

Ja, 15 december.

Tresi: Dame, wil je mij even supporten dat ik niet alleen zwanger ben?

Ik vond het heerlijk om zwanger te zijn.

Tresi: Ik vond het altijd verschrikkelijk.

Nu ook?

Tresi: Ik was altijd ontzettend ziek bij de jongens. Bij Angel was het anders omdat ze al twee jaar was voorspeld, ook omdat ze medium is. Ik had het allang opgegeven. Vlak van tevoren heb ik bij deze zwangerschap een cursus gegeven waarin ik als Tresi zijnde zei: "Ik denk niet meer dat ik zwanger word." Ik denk dat ik toen al zwanger was. Ik kon me niet meer voorstellen dat ik nog zwanger zou worden. Het was al zo teleurstellend keer op keer dat ik de menstruatie kreeg dat je denkt: het is niet meer voor je weggelegd.

En dan komt het toch.

Tresi: Ja, dan komt het toch. Ik ben nu negen weken dus ik moet nog drie weken dan ben ik door de gevarenzone heen. Mijn vent maakt het me niet makkelijk omdat het kindje bij zijn ex met leven stopte op zeventien weken. Dat heeft met haar te maken en niet met mij. Zij liep ook bij een kinderarts omdat haar dochter bij de geboorte gesprongen adertjes had. Het kan ook via haar zijn. Wybe gaat er niet van genieten totdat het kind in zijn armen ligt.

Heeft hij eerder een kind gekregen bij iemand anders?

Tresi: Ja, maar het is bij zeventien weken zwangerschap overleden in de buik. Hij gaat er niet van genieten. Ik zat bijna huilend bij de verloskundige, ik zei: "Ik ga het alleen doen." Ook met seks durft hij zijn piemel er niet in te steken omdat hij denkt: dadelijk is het rood.

Hij is bang. Het is ook wel sneu voor hem.

Tresi: Sunshine is ook zo gestorven. Op een gegeven moment hadden we gevreeën en toen was het rood. Hij heeft eerst Ocean moeten cremeren. En bij zijn ex heeft hij ook twee miskramen gehad en bij mij ook. Ik ga er nu vanuit met het woord 'Faith' dat het gewoon geboren wordt en als het niet geboren wordt heb ik een heerlijke zwangerschap gehad.

In boeken lees je ook heel vaak dat het ook heel bijzonder is. Ook al is het dan een miskraam. Dan is het voor jezelf heel zwaar maar je verricht wel een goeie daad omdat je iemand het leven geeft om even hier te zijn.

Tresi: Dat vind ik ook heel mooi. Na Angel wilde ik er niet nog eentje daarna. Toen ik zwanger was en ik Sky weer terug hebt gestuurd, voelde ik dat het niet voor mij was. Hij moest bij Chantal terecht komen. Het was niet voor mij. Sky was mijn abortus. Angel is er nu ook aan toe. Nu komt ze uit school en dan aait ze over mijn buik. Toen was ze er helemaal niet aan toe. Ik kon haar toen niet die plek al afnemen. Ze was pas twee jaar.

Dat snap ik wel.

Tresi: Nu is het gewoon tijd. Ik ben nu overgegaan tot: ik wil alleen maar kinderen, nog meer. Dus ik ben er trots op dat je zo moedig bent om je gevoel te volgen.

Dat vind ik ook heel knap.

Tresi: Je bent voor vele andere vrouwen een voorbeeld als ze jou ontmoeten van: het is nooit te laat.

Het is wel moeilijk omdat ik voel die ogen wel prikken van: moet je op die leeftijd nog een kind krijgen?

Je moet gewoon bij jezelf blijven.

Tresi: Weet je wat je dan moet zeggen als iemand dat tegen jou zegt?

Die hebben allemaal zelf al wel kinderen.

Tresi: Dit moet je zeggen: “Ben je te laat om lief te hebben?”

Dat is een mooie.

Tresi: Het is nooit te laat.

Isaak: Dames, we danken jullie. Wij zijn bang op het moment dat de mens bang is om zichzelf te confronteren met zijn eigen zelf. De angst vervult ons. Dat betekent dat de mens die ooit onze wereld ingaat, die angst mee gaat nemen en de geestenwereld zodanig gaat beleven volgens hun angsten. Hoe kunnen wij jou dan ontmoeten? Hoe kunnen wij jou helpen in jouw evolutieproces als je blijft hangen in je angsten, onzekerheden, gedachtes, menselijkheid. Leef volgens je intuïtie en gevoel. Wees je intuïtie en gevoel. Ontwikkel je intuïtie en gevoel keer op keer, keer op keer, tot jij onze wereld inkomt. Dan zal je intuïtie en gevoel je leiden naar degene die je lief is. Dan erken jij degene die je lief is en misschien is hij ouder geworden in leeftijd en je gevoel herkent de ziel en je herkent ons en dan is er hereniging. En ook wil mijn naam is Isaak graag dat elk kind hier ter aarde zichzelf durft te herenigen met zijn geliefden en natuurlijk ook met ons, de meesters. We danken jullie.

Dank u wel.

Tresi: Alsjeblieft. Jullie krijgen huiswerk mee. Isaak zegt: “Ik geef wel mijn slotwoord maar wel een opdracht.” De opdracht is dat jullie iets in een envelop mee gaan brengen. Jullie brengen een foto mee van jezelf of van iemand anders. De envelop is gesloten. Je zet wel je naam op de envelop zodat we weten van wie de envelop is. Jullie gaan niet stiekem elkaar bellen van: wat ga jij erin zetten? Je mag meerdere enveloppen meenemen maar wel je naam erop zetten.

Eén foto in de enveloppe?

Tresi: Eén energie in de enveloppe. Dus kan zijn dat je zegt van: “Ik ga voor mezelf of voor iemand waar ik me zorgen over maak en iets van wil weten.” De opdracht is heel simpel: de enveloppen gaan gewisseld worden.

Moeten we dan niet gewoon een briefje in de envelop doen en niet onze naam erop zetten.

Tresi: Nee, want jij geeft de envelop aan mij maar ik wil wel weten dat dit de envelop van Paula is. Ik geef de envelop aan iemand anders.

Maar dan moet dat toch zonder dat de naam zichtbaar is?

Tresi: Maar degene die de enveloppe krijgt weet toch niet of je een foto van jezelf erin hebt gestopt?

Het gaat door de envelop heen.

Tresi: Het is wel een truc omdat nu ga ik je beïnvloeden met je gedachtes. Stel dat ik nou de envelop van Paula aan haar geef dan kan ze denken: Paula heeft er een foto van zichzelf ingestopt. Stel dat Paula er helemaal niets in heeft gestopt. Stel dat jullie het anders willen dan maken we het een stukje lichter door er geen namen op te zetten.

Lichter? Dan maak je het juist zwarder.

Tresi: Nee, juist niet omdat je gaat dan misschien denken omdat jullie elkaar al kennen. Als je het blanco doet, is de oefening lichter. Nu word je beïnvloed door de naam. Stel dat ik jou nu haar envelop geef en haar naam staat erop en ze heeft zichzelf erin gezet, dan word je beïnvloed door de naam. Willen jullie het moeilijk of makkelijker?

Ik wil moeilijker.

Ik wil als eerste zonder naam doen en dan kan je het altijd een gradatie moeilijker maken.

Tresi: Maak dan twee enveloppen, eentje met en eentje zonder naam, zodat ik het weet. Je moet degene wel kennen. Ik wil jullie intuïtie gaan testen.

Het maakt denk ik ook niet uit of iemand levend of overleden is?

Tresi: Nee, dat maakt niet uit. Je gaat dus eigenlijk de enveloppen wisselen en dan moet jij voelen en schrijven. Energie is energie, geen voorwerpen.

Echte foto's? Of mag het ook geprinte?

Tresi: Echte foto's omdat geprinte is minder kwaliteit.

Mag het ook een dier zijn?

Tresi: Zij vraagt of het ook met een foto van een dier mag. Dat mag maar dat is wel moeilijker. Omdat als ik dieren lees, kan ik ze wel lezen maar als ze doodgaan kan ik moeilijk met ze praten. Hou het bij mensen. Het is heel leuk. Eén enveloppe met en één enveloppe zonder naam. Heeft iemand dit gewenst op zijn lijst?

Ik heb dit ooit met een andere cursus gehad.

Tresi: Dit is dat je gewoon gaat voelen.

Voorwerpen is nog moeilijker dan foto's denk?

Tresi: Geen voorwerpen. Tot de volgende les.

Bijeenkomst 12 januari 2011

Tresi: Goedemiddag allemaal.

Goedemiddag.

Tresi: Degene die boek drie heeft gelezen is in confrontatie gekomen met wat Isaak toentertijd zei. Hij vertelde toen dat ik geen persoonlijkheid heb en ook over mijn meesterschap. Ik heb het boek toen op de brandstapel willen gooien omdat ik echt een pleurishekel had aan dat boek.

Over welke boek heb je het?

Tresi: Het boek 'Wie is Tresi?' Ik wilde dat boek echt niet laten uitkomen. Ik heb ontzettend gehuild toentertijd. Ik voelde me heel erg blootgelegd en ook heel erg in discrediet gebracht. Ik snapte toen niet wat Isaak bedoelde omdat ik had zoiets van: het gaat toch lekker zo, ik onder jouw vleugeltjes, ik doe mijn ding en succes is er toch dus waarom moet ik naar voren komen? Het was een strijd van erkenning en die strijd van erkenning heb ik begin 2011 te pakken. Begin 2011 is meteen ontzettend goed begonnen voor mij. Het was echt een les van: ga ik mijn menselijkheid of mijn geestelijkheid laten winnen? Ik heb Isaak maanden buitengesloten: bij het verlies van mijn zwangerschap en ook bij mijn relatie. Omdat in april gaf Isaak zijn mening en zei dat het boek 'Wybe, wat doe je nou?' af was. Dus geen agressie meer en geen spel meer omdat het boek is af, dus klaar. Toen zei ik: "Dan ga ik verder zonder dat jij je bemoeit met mijn relatie." Dus ik doe het zonder je. Dat is vrij goed gegaan tot oudjaar. Op oudjaar kreeg Wybe een terugval. Die terugval was heel heftig en toen had ik een keuze: ga ik nu werkelijk de meester uithangen of ga ik me laten beïnvloeden door hetgeen wat met materie te maken heeft? Als je om je heen keek was de materie absoluut geen materie meer: ik had geen spullen meer. Ik had ontzettend veel verdriet omdat het gewoon weer zo ver gekomen was. Dat ligt nu weer achter ons. Ik ben op 7 januari naar Isaak toegegaan en met de ohmklank en gebeden heeft

Isaak het weer overgenomen. Niet in de zin dat hij zichzelf bemoeit met mijn relatie of met Wybe maar ik werd overgenomen zodat hij zichzelf weer duidelijk aan mij te kennen heeft gegeven als Tresi zijnde en als meester Tresi. Dus ik heb nu besloten om het boek 'Wie is Tresi?' naar voren te laten komen.

Heel mooi van jou.

Tresi: Ik ga mijn menselijkheid niet meer zodanig naar voren laten komen. Die menselijkheid mag er zijn natuurlijk in de menselijke dingen maar mijn geestelijkheid wil ik gewoon gebruiken.

Tresi krijgt een applausje.

Mooi besluit van Tresi.

Tresi: Soms moeten er een aantal klappen vallen voordat je het wilt zien. Welkom allemaal. Namasté. Jullie hadden huiswerk hè?

Ja.

Tresi: Heel mooi huiswerk. Dat noemen we intuïtief. Voordat we gaan beginnen, wil ik graag beginnen met een gebed.

Isaak: Het gebed dat wij eigenlijk op dit moment simpelweg neer gaan zetten is het gebed: samenzijn. Op het moment dat jij als fysieke mens besluit om samen te zijn hoor jij het besluit werkelijk te nemen uit de bewustwording van willen. Op het moment dat jij wilt samenzijn dan moet je jezelf openstellen voor je innerlijke zelf en natuurlijk voor de medemens. Vergeet natuurlijk niet de wereld waar je werkelijk vandaan komt, dat is de wereld van de kosmos. Wil je samenzijn met de wereld die de kosmos heet, het universum, het Al, dan moet je besluiten in gedachtes jezelf ervoor open te stellen. Laten we dat doen. Adem even in en uit en zeg tegen jezelf: "Ik omarm de wereld die onzichtbaar is, de wereld waar ik eigenlijk thuishoor. Die wereld heb ik tijdelijk verlaten maar toch ben ik nog steeds samen met

die wereld in mijn bewustzijn, in mijn gevoel en ook in mijn menselijke aardse lichaam.” Adem even in en uit en omarm die wereld in gedachtes. Ik omarm die wereld. Ik wil die wereld door me heen laten stromen en daardoor wil ik dichterbij mezelf komen. Wie ben ik werkelijk buiten die wereld? Dan ben ik alleen een aards lichaam, een voertuig. Als ik die wereld buiten mij sluit en ik ben alleen het aardse lichaam, hoe eenzaam ben ik dan niet? Voel in gedachtes de energie die jij uit kan sturen naar de wereld waar jij samen kan zijn ondanks dat je hier op aarde bent. In je gedachtes zeg je: “Ik wil. Ik wil lichaam zijn samen met mijn lichaam, ik wil ook geestelijk zijn samen met mijn geest en ik wil kosmisch zijn met het Al, met de bron waar ik ooit weer naar terugga. Dat samenzijn wil ik nu hier ter plekke besluiten.” Besluit om intuïtief te zijn, je gevoel te uiten, te spreken, besluit om wijzer te zijn dan je menselijke beperkingen. Besluit ook om al hetgeen wat niet goed voelt terug te sturen naar de bron die jouw thuis is. Dat betekent vrijheid, je hebt vrijheid hier ter plekke omdat je teruggeeft wat niet goed is en je behoudt alleen hetgeen wat wel goed is, jezelf, je complete zelf. Wees trots als je dit besluit nu hier ter plekke hebt gemaakt. We danken jullie.

Tresi: Ogen open. Nou, wie voelt zich geroepen om eventjes de eerste oefening goed te voltooien? Maar eerst wil ik graag de envelopjes.

De enveloppen worden aan Tresi overhandigd.

Tresi: Ja, alles is energie. Omdat jullie nu zelf hebben gekozen voor moeilijk en makkelijk geef ik het maar gewoon over aan de kosmos want misschien trek je wel je eigen enveloppe.

Dat zou zomaar kunnen.

Tresi: Yvonne, wie is dat?

Ik.

Tresi: Dat was jij en die geef ik aan jou. Jenny is zij en die geef ik aan jou. Ik geef Ad aan jou. Ik geef Monique aan jou en ik geef Anja aan jou en Debby en nog een Jenny. Iedereen heeft wat hè?

Nee, Ad heeft nog niets.

Tresi: Dan hebben we Paula. Paula geef ik aan Ad. Oh nee, dat kan niet want dan heb ik Stientje over. Oh nee, dan geef ik Paula aan Ad en krijg jij Stientje. Ik hoop dat jullie elkaar niet goed kennen.

Niet zo goed.

Tresi: Anders word je beïnvloed. Iedereen heeft nu toch?

Ja.

Tresi: Oké gelukkig. Wat jullie gaan doen is jezelf ontspannen, de ogen dichthouden. De enveloppe mag je open doen maar de ogen zijn dicht en je kijkt niet. Je mag de foto even in je handen houden maar daarna leg je deze terug, ik wil niet dat je kijkt.

Je mag dus voelen met je handen?

Tresi: Ja, je voelt de foto en je laat de energie door je heengaan. Ik doe het dagelijks en kan het heel goed. Ik hoef alleen maar te kijken. Je voelt en je voelt en al hetgeen wat door je heengaat laat je door je heengaan. En daarna als je genoeg indruk hebt opgedaan leg je het weer netjes terug en dan pak je pen en papier en dan ga je gevoelens, emoties, gedachtes, wat je wilt gewoon opschrijven. Als je de foto weer wilt pakken doe je precies hetzelfde en ontspan. Ja, dan komen meteen de gedachtes: doe ik het goed? Is het goed? Doe ik het goed? Ik heb de luxe positie van ontspanning hier.

De groep gaat ijverig aan de slag met deze opdracht.

Na een minuut of tien is iedereen wel klaar.

Tresi: Het is wel iemand die je kent toch Ad?

Nee.

Tresi: Ken je deze persoon?

Ik heb er een artikel van gelezen.

Er wordt om Ad gelachen.

Tresi: Wat moet zij hiermee?

Je moest toch een foto meenemen?

Tresi: Ja, van iemand die je kent, waar je mee verbonden bent. Als ik contact leg met overledenen dan wil ik ook niet dat ze er even ergens een paar vandaan plukken.

Ad zei tegen mij: "Wie heb jij genomen?" Ik zei: "Ja, dat ga ik natuurlijk niet zeggen, je moet een foto van een bekende of wat dan ook nemen." Dus wij hebben het niet overlegd.

Ik was er de vorige keer toch niet.

Tresi: Oké, maar jij hebt iets hiervan gelezen?

Ik heb hier een artikel van gelezen.

De groep moet lachen.

Tresi: Ik kan wel voelen wat het is maar dat is niet de bedoeling.

Je had een foto moeten nemen van iemand die je wel een beetje kent.

Tresi: Isaak keurt deze niet goed.

Heb ik het nou voor niets gedaan?

Tresi: Nee, ik ga jou wat anders geven.

Was het een man?

Tresi: Het is een man, ja.

30, 40 jaar?

Er wordt gelachen.

Tresi: Wat weet je hiervan? Vertel maar wat je hiervan weet. Ik ga even een andere oefening voor je regelen.

Het is een foto van....

Nee, zij moet het zeggen.

Ik voel heel erg mijn keel gestokt en ik werd heel zenuwachtig.

Het is...

Nee, nee, laat haar eerst doorvertellen.

Heel weinig energie, ik werd er heel moe van. Ik had het idee dat hij niet erg sportief was, dat de emoties er wel waren maar dat ze erg onderdrukt werden.

Is dat alles?

Er wordt om Ad gelachen.

Tresi: Wat heb ik gemist?

De groep lacht en praat door elkaar heen om Tresi te vertellen wat er zonet gebeurd is.

Het is een foto van een gezin waarbij de moeder dertig jaar geleden al die kinderen vermoord heeft. De foto is van één van die kinderen dus verschillende dingen die je zei kloppen wel zoals de angst.

Ik werd heel zenuwachtig, weinig energie.

Dat klopt maar de leeftijd weet ik niet.

Dat is zolang geleden.

Het is toch 30 jaar geleden?

Het zou kunnen kloppen, ja.

Ik voelde heel onderdrukte emotie.

Tresi: Oké, je mag even wachten maar je kan het ook zo meteen doen. Nemen jullie even een kopje thee. Zij gaat de oefening nog even doen. Kleine smiecht dat je er bent.

De opdracht was een foto, dus ja.

Ik heb jou wel gezegd dat het van een bekende moest zijn maar jij wilde iets apart.

Tresi: Maakt niet uit, zo'n streek past bij Ad.

Heb je in de andere enveloppe een foto gedaan? Er zit toch geen krantenartikeltje in?

Ja, daar zit ook een krantenartikeltje in.

Ad ga er in de kenken een andere foto in doen dan.

Tresi: Moet je gewoon ontspannen en loslaten. Is puur loslaten. Hoe denk je dat ik mijn dag doorbreng?

Jij hebt inmiddels ervaring.

Tresi: Ik heb al 39 jaar ervaring. Ik zei tegen Wybe: “Ik ben de beste marinier die er is. Jij hebt 24 weken training gehad, ik 39 jaar. Kom op marinier Leistra: geef acht.”

Kon hij dat wel waarden?

Tresi: Nou...Ik heb een hele goeie lezing gehad. Ik was in Delden een paar dagen aan het werken en toen gaf Isaak een lezing. Ik was in trance en ik was aandachtig aan het luisteren omdat het over geestelijke mishandeling en fysieke mishandeling ging. Weet je dat er geen verschil is tussen die twee?

Dat is met al die mishandelingen.

Ik ben even bezig geweest maar dit is de enveloppe waar ik het krantenartikel in heb gestopt.

Tresi: Dan moeten we daar wat anders in stoppen. Heb je nog iets ergens?

Ja, ik heb nog wel een foto.

Tresi: Ja, ga maar verwisselen dan.

Vertel verder.

Tresi: Isaak had er een hele lezing, ook over pijn en wat pijn met je doet en dat het een leermeester is. Sinds oudjaar heb ik ontzettend veel zelf in de schoolbanken gezeten geestelijk. Op een gegeven moment dacht ik: Isaak jouw meesterschap gebruik ik maar om te werken en ik gebruik mijn eigen leven even. Op een gegeven moment toen hij die klik zette zeg maar toen was het wel weer heel heftig. Soms wil je het ook graag zelf doen. Als je altijd maar een meester hebt die het je vertelt dan denk je: bekijk het even, nou doe ik het even. Dan kom je heel gauw thuis.

Je maakt ook wel heel heftige dingen mee.

Tresi: Ja. Ik had een vriendin meegenomen naar Delden en die nacht zei ik tegen haar op een gegeven moment: “Zullen we samen gaan bidden?” En toen kroop ik bij haar in bed en baden we samen en toen ging ik weer terug naar mijn eigen bed. ‘s Ochtends ging ik in bad en opeens voelde ik de energie en dat zag die vriendin ook in mijn ogen en toen werd ik gewoon overgenomen in de indianen dimensie. Toen kwam de ohmklank en die Great Spirit indianenenergie kwam weer omhoog. Toen heb ik een uur lang hardop met Isaak gesproken en toen heeft hij vijf dingen heel erg genoemd en dat heeft met de kracht te maken, met het geloof, met de overtuiging en de namasté voor mezelf. Daarna was ik de hele dag hyper alsof ik aan de drugs had gezeten of zo.

Dat is toch wel weer fijn.

Tresi: Ja. Ik heb ook de afgelopen dagen toen de drie musketiers drie dagen lang bij mij hadden geslapen ook alleen maar in de geestelijke vorm zitten praten en ik dacht: bekijk het maar, ik ga dat niet meer onderdrukken. Ik ben ook gewoon geestelijk heel erg bezig met Wybe door uren te praten en te confronteren. Ik mag de naam Isaak niet noemen van hem, dan krijgt hij angst.

Maakt niet uit. Als je die naam niet noemt dan kan je nog steeds je meesterschap gebruiken.

Tresi: Plus dat ik ook bewustwording kreeg. Ik ben soms zes, zeven, acht of elf jaar bezig met mensen, die komen dan en als er weer nood is komen ze weer. Dus vanaf het begin van mijn meesterschap lopen mensen met mij mee, net als Marian jaren met een bepaald onderwerp en noem maar op. Dan denk ik: oké, Wybe is ook een ziel hè. Dus die ziel kan je in die drie jaar loslaten maar je kan ook de onvoorwaardelijke liefde neerzetten en de ziel niet loslaten. In de menselijke zin had ik dat allang gedaan. Ik ben niet voor niets al vier keer getrouwd dus wat dat betreft kan ik het makkelijk. Maar in de geestelijke zin als je een meester bent, is het onvoorwaardelijk.

Onvoorwaardelijke energie en dat je de ziel niet laat gaan. Ik weet gewoon als ik de ziel nu zou laten gaan, zou ik de ziel laten gaan naar de volgende. En de volgende wordt dan het slachtoffer plus het doorbreekt niet omdat er geen genezing is. Ik weet ook dat hij een tijd na mij zelfmoord pleegt. Die inzichten heb ik allemaal gekregen. Daarom hou ik de ziel vast. Hij weet het zelf ook. Toen hij er helemaal doorheen zat, heeft hij het zelf toegegeven. Hij drinkt geen druppel meer, zijn hele leven lang niet en dat mag hij ook niet meer. Hij wil de medische weg opgaan. Dat heb ik altijd tegengehouden maar ga maar gewoon. De crisisdienst kwam bij mij en die man had zoiets van: nou, het is wel moeilijk om met een therapeut in huis te wonen. Ik geef het aan de tijd. Zolang iemand wil en dat moeten jullie wel onthouden, moet je niet opgeven. Als iemand niet wil en hij erkent het niet dan heb je er niets aan. Als iemand om hulp vraagt en zegt: "Help mij" en hij staat open voor hulp dan wil dat nog niet zeggen dat hij weet hoe. Dan moet je iemand helpen.

Dat heeft tijd nodig.

Tresi: Hij wil er echt vanaf. Ik heb hem laten zien waar het vandaan komt en ik weet ook waar het vandaan komt. We hebben uren gesproken. Het komt voort uit zijn jeugd en uit de marinierswereld. Hij vraagt om genezing.

Dan is het wel super, dan heeft hij wel bewustwordingen gehad.

Tresi: Ja.

Soms moet je eerst tot het naadje bè.

Tresi: Ja, soms moet je gewoon door bepaalde dalen heen om weer naar de pieken toe te gaan.

Precies.

Tresi: Ja, ben jij zover?

Ja, ik heb een heel briefje.

Tresi: Nou, dan pakken we jou weer even als eerste. Wat heb je?

Een meisje.

Tresi: Vertel door.

10, 15 jaar. Bijzonder, creatief, wel gevoelig en fris krijg ik erbij maar ook een beetje warrig verschillende kanten en zwaar af en toe.

Tresi: Oké, hoe heb je jezelf opengesteld?

Ik vond het heel moeilijk. Ik was minder gefocust dan de eerste keer en natuurlijk ook een beetje beïnvloed omdat het een pasfoto van je is. Het was heel moeilijk om blanco te blijven.

Tresi: Ja, hoe moet ik het je zeggen?

Zeg het maar.

Tresi draait de foto om.

Er wordt gelachen.

Het is Wybe, Tresi's echtgenoot.

Tresi: Angel is pas negen.

Dat bedoel ik het is heel moeilijk om niet te denken, dan raak je helemaal op een zijspoor.

Tresi: Geeft niet hoor.

Wel leuk.

Tresi: Daarom draai ik altijd. Als je de namen erop zet....

Dan is het moeilijker om erbij te blijven.

Tresi: Geeft niet. Ik ga naar Debby toe.

Creatief is ie wel.

Tresi: Nou....

Bijzonder.

Er wordt gelachen.

Tresi: Apart.

Warrig.

Ja, ja, dat is waar.

Tresi: Wat heb jij?

Wat ik voelde is dat ik heel warm werd. Ik voelde tintelingen in mijn linkervoet, ik koppel dat een beetje aan je emotionele kant. Verder bleef ik blanco dus ben ik vragen gaan stellen in mezelf. Ik denk dat het vrouwelijk is, jong, lief.

Tresi: Hoe jong is jong?

Een kind nog.

Tresi: Gevoelsmatig?

Ja.

Tresi: Je moet het wel via het gevoel pakken hè, gevoelsmatig jong, niet menselijk hè. Gevoelsmatig jong moet je nooit echt een leeftijd bij zetten hè.

Moeilijk in de jeugd, kordaat.

Tresi: Wat is kordaat?

Een stevig persoon, die niet moeilijk doet, recht door zee, zo'n type van no nonsens.

Tresi: Ongetwijfeld.

Moeilijk benaderbaar, op het emotionele niveau wat vlak, emotioneel ook moe en leeg, kan wel energie gebruiken. Oh ja, fysiek misschien ook klachten aan het hart of hartproblemen. Ik vroeg aan mezelf: wat voor advies kan ik geven? Ze moet meer kind worden, spelen, beetje luchtig worden.

Tresi: En? Ik vind dat je het vrij goed hebt gedaan.

Ja?

Tresi: Ja. We gaan dit huiswerk even samen doen.

Herken jij dit?

Tresi: Huiswerk samen doen, het eerste woord.

Ik voelde heel veel warmte, er straalde heel veel warmte van de foto af.

Tresi: Je bent een warme persoonlijkheid, goed of niet goed? Je mag een kruisje zetten of een krulletje.

Oké.

Tresi: Ben je een warme persoonlijkheid?

Ja, dat vind ik wel.

Tresi: Mag ik ook mijn foto ergens inzetten?

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Ik wil ook een paar complimentjes.

Ik voelde tintelingen aan mijn linkervoet, dus emotioneel is heel veel in beweging.

Dat klopt wel.

Vrouwelijk klopt. Jong?

Tresi: Gevoelsmatig. Je moet er geen leeftijd bij noemen omdat de ene kan zes jaar zijn gevoelsmatig en de ander oud. Je pakt het gevoelsmatig op, je pakt het niet menselijk op oké. Dus gevoelsmatig jong: ja. Ik heb nog meer dingen waar ik ja op zeg. Ga door.

Lief.

Tresi: Nee.

Er wordt om Tresi gelachen.

Moeilijk in jeugd.

Nee.

Dan heb ik het niet over een moeilijke jeugd maar dat je zelf moeilijk was in je jeugd.

Nee, dat herken ik niet.

Kordaat.

Tresi: Nee.

Moeilijk benaderbaar.

Ook niet.

Op het emotionele ben je vlak.

Tresi: Wat staat er?

Ik had emotioneel gezien vlak.

Tresi: Nee, ze is gewoon een heel gevoelsmens. Ze kan zich wel onderdrukken omdat ze gevoelens niet wil laten zien maar dat is wat anders dan emotioneel vlak zijn want dan voelt ze niet. Dat is het niet, ze is juist een gevoelsmens. Ze is een beetje moeilijk.

Ik heb nog emotioneel moe en leeg.

Soms wel ja.

Daar mag ik wel een krulletje bijzetten?

Ja.

Je kan wel energie gebruiken hè.

Ja.

Heb je fysieke hartklachten?

Nee.

Hartproblemen dan?

Tresi: Heb je emotionele hartproblemen? Heb je hartpijn?

Je bedoelt hartzeer?

Nee.

Kan ik het voelen dat het geweest is dan?

Tresi: Nee, je pakt het altijd in recentheid, dat is wel de bedoeling.

Ik had ook dat ze meer kind moet zijn en meer moet spelen.

Tresi: Dat vind ik wel een ja.

Dat vind ik ook. Je zei: "Je moet wat luchtiger zijn." Dat klopt wel.

Wat leuk zeg.

Tresi: Hartstikke goed. Wat jullie mij even moeten beloven is wat jullie nooit moeten doen is jezelf in de min zetten van: ik kan er niets van.

Daar heb ik geen problemen mee.

Tresi: Als je jezelf verbindt, neem je de energie over maar jouw energie is er ook nog dus het kan zijn dat je jouw energie niet kan distantiëren van andermans energie en dan krijg je eigenlijk een soort vertaling die niet helemaal klopt omdat jouw energie erdoorheen stroomt. Welke energie zou nou van jou daardoorheen zijn gestroomd?

De minnetjes hè.

Tresi: Absoluut. Welke minnetjes heb je dan? Je hebt het over hartproblemen. Heeft dit kind hartproblemen?

Nee.

Tresi: Jij wel? Ja.

Ja, die zijn van mij.

Tresi: Ik ga er nu niet op in omdat we het anders beïnvloeden omdat je net verklapt hebt dat ergens jouw foto inzit. Oh, je hebt het toch al geschreven. Dus hartproblemen.

Op emotioneel vlak was ook een minnetje bij mij.

Tresi: Emotioneel vlak betekent dat je eigenlijk je emoties vlak houdt.

Ja, die reguleer ik wel ja.

Tresi: Dus eigenlijk ben jij een persoon die zichzelf onderdrukt, dus emotioneel vlak. Eigenlijk heb je ook gemis op je hart, verdriet op je hart, dat is ook emotioneel vlak en wat had je nog meer?

Moeilijk benaderbaar.

Tresi: Dat hoort allemaal bij hetzelfde. Dus eigenlijk heb je jouw energie door laten stromen.

Ja, en dat kordaat en moeilijke jeugd hoort ook bij mij.

Tresi: Dus eigenlijk moet je gaan kijken naar je eigen verdriet, daar moet je aan werken. Al die dingen die je weet moet je aan werken. Hallo, we zitten hier op aarde om huiswerk te doen.

Ja, ja.

Tresi: Elke dag heb ik huiswerk. Het ene kind is nog niet weg of ik krijg weer een probleem op mijn dak. Isaak zegt: "Anders doe je er wel heel lang over." Dus het leven is om te leren om jezelf te onderzoeken. Als je jezelf goed kent dan pas gaat je intuïtie scherper worden. Oké.

Ja.

Tresi: Als ik mezelf niet goed ken dan kan ik mij niet verbinden met anderen anders ga ik mijn energie dus vertalen. Ik moet niet mijn energie vertalen, ik moet andermans energie vertalen. Ik moet mezelf wel goed kennen. Daarom moet ik mezelf buiten Isaak zetten. Op het moment dat Isaak aan de beurt is dan moet ik niet Tresi zijn. Dus ik moet mezelf gaan splitsen: dan ben ik Isaak, dan ben ik Tresi en dan ben ik meester Tresi. Dus je hebt verschillende karakters maar je moet jezelf wel goed kennen.

Daarom zit ik hier ook omdat ik moeilijk bij mijn eigen gevoel kan komen. Ik onderdruk dat onderbewust.

Tresi: Je onderdrukt eigenlijk jezelf. Als ik jou vertaal dan vertaal ik eigenlijk een kind dat zo graag wil bloeien. Je bent net een bloem, hier is de kern en je wilt heel graag bij je kern komen en in de bloei staan van het leven. Maar eigenlijk heb je angst gecreëerd om gewoon te ontspannen. Dus je houdt jezelf in. Dus jij vertaalt jezelf niet. Je laat jezelf niet zien zoals je bent, niet naar jezelf toe en ook niet naar anderen toe. Dus dat moet je doorbreken. Een voorbeeld: al die pijnen die je daar hebt, moet je gewoon aan werken. Ik geef mezelf volkomen bloot terwijl ik een functie heb op de aarde en ik moet mezelf volkomen bloot geven. Ik schaam me niet om mezelf bloot te geven. Jij hebt daar nog een blokkade op. Dat moet je blootgeven, ook naar dat pijnlijke hart toe. Dat heeft met je partner te maken hè?

Ja, dat kwartje viel net ook.

Tresi: Ja. Wat wil je van je partner?

Wat ik wil?

Tresi: Ja.

Dat hij zich net als ik belemmaal opent.

Tresi: Maar je bent zelf niet open dus hoe wil je dat hij zich opent?

Ja, daar ben ik me bewust van. Ik wil heel graag mezelf openen maar dan is de respons er niet.

Tresi: Kwetsbaarheid is kracht. Als je jezelf kwetsbaar durft op te stellen, ben je krachtig. Heel veel mensen zijn bang om kwetsbaar te zijn dus dan verliezen ze ook hun kracht. Op het moment dat je iets wilt bereiken bij iemand moet je het eerst bij jezelf bereiken. Dus jij moet jezelf openstellen en je moet verlangen dat hij zich open gaat stellen en dan krijg je het shockeffect. Dus als je niets doet gebeurt er ook niets. Dus jij moet het shockeffect gaan creëren dat je het woord eisen krijgt. Ik eis dat je jezelf openstelt. Op het moment dat jij jezelf niet openstelt, heb ik een gemis en dat wil ik niet. Dus dan krijg je een dialoog en dan krijg je bij wijze van spreken een discussie en misschien krijg je een uitspatting maar dan krijg je ook een soort antwoord: waar gaan we heen? Anders blijf je hangen. Dus men moet overgaan tot conflicten met zichzelf en anderen om iets te doorbreken. Het kan zo zijn dat de respons dan op dat moment negatief uitvalt en dat je denkt: hé, wij gaan allebei onze weg. Of een respons zodat je dichterbij elkaar komt. Maar dan krijg je wel een respons. Anders krijg je: zoek het maar uit.

Ik weet wel dat het erin zit maar we komen er niet.

Tresi: Ja, maar jij moet het bij hem teweeg brengen. Zoals ik Wybe bewustwording moet geven waar zijn probleem ligt en hoe hij met zijn probleem om moet gaan. Dat heb ik nu in bijna drie jaar tijd gedaan, eerst voor het boek, daarna was het een hele tijd stil en nu begin ik weer. Dat geeft niet. Zolang je maar wat doet. Op het moment dat je niets doet, gebeurt er ook niets. Het resultaat hoeft niet in een week tijd. Het kan best wel lang duren maar dat geeft niet, zolang de motivatie er wel is. Jouw partner is gewoon een stille slaper.

Ja, dat zeker.

Tresi: Dat geeft jou ontevredenheid, gemis, pijn in je hart en noem maar op. Maar als jouw partner mij had gehad, had hij een hele verkeerde partner gehad want ik zou hem aan zijn jasje trekken.

Hij ervaart mij wel als jou.

Tresi: Ja, dus ik creëer bij Wybe omdat ik lastig ben. Ik laat hem constant zichzelf zien in confrontatie met zichzelf. Dus ik breng energie waar hij weer wat mee moet doen. Dus ik geef een bepaalde les waarin hij weer agressief en onmachtig wordt maar daardoor doorbreek je wat. Het wordt tijd dat je aan je huiswerk gaat werken.

De omstandigheden zijn nu ook zo dat ik me erop kan richten.

Tresi: Die krijg je terug. Die hebben we gehad. Hoe is het met de liefde?

Over.

Tresi: Waarom?

Dacht je dat ik nog verliefd was?

Tresi: Nee, ik wist dat je het niet meer was maar waarom is het over? Ik geef niet zomaar op hè?

Omdat ik niet van hem krijg wat ik wil.

Tresi: En wat wil je eigenlijk?

Aandacht en dat hij moeite voor me doet.

Tresi: En hij gaf je geen aandacht?

Op het moment dat hij er was wel maar daarbuiten niet.

Tresi: Dus jij wilde eigenlijk constant aandacht?

Nee, niet constant.

Tresi: Wanneer het je uitkwam?

Vaker aandacht en niet één keer in de acht, negen dagen.

Tresi: Oké, maar blijkbaar heb je iemand naar je toegetrokken waar jij je in eerste instantie goed bij voelde.

Ja, maar er was de hele tijd al een beetje twijfel.

Tresi: Ja, ja.

Niet?

De passie was er wel.

Tresi: Heb je weleens gehoord van geduld?

Ja.

Tresi: Het ging niet zoals je wilde. Het ging niet snel genoeg dus je gaf hem gewoon geen tijd om te wennen aan de situatie van samenzijn, iets te laten groeien. Dus je hebt het gewoon eigenlijk laten gaan. Dus je hebt al opgegeven voordat het eigenlijk ontstaan is.

Nee, een paar weken geleden twijfelde ik al. Toen dacht ik: ik geef nog niet op, ik geef het nog een paar weken. Toen heb ik het er ook met hem over gehad en uitgesproken wat mijn verwachtingen waren en wat ik graag wil in een relatie.

Tresi: Ze wil gewoon aandacht.

Niet constant. Ik hoef hem geen zeven dagen per week op de bank.

Tresi: Dat begrijp ik. Maar wanneer het je uitkomt, wil je constant aandacht.

Als je iemand leuk vindt, wil je wel wat meer dan alleen één keer om de tien dagen een avondje langskomen en meer niet. Als je elkaar leuk vindt en je kent elkaar net dan wil je toch juist bij elkaar zijn?

Tresi: Wat dacht je ervan dat iemand eraan toe moet zijn om volledig al zijn tijd beschikbaar te stellen aan de relatie? Wat dacht je ervan dat iets moet groeien wat op een gegeven moment de vorm krijgt van constant met elkaar omgaan?

Ja, maar als je twee maanden met elkaar omgaat en in die twee maanden heb je maar één weekendje met elkaar doorgebracht en verder nooit en elke keer als je af wilt spreken is het: nee, ik kom niet of het gaat niet door.

Tresi: Wat dacht je ervan dat iemand voor jou zijn leven heeft geleid en dan kom jij er middenin.

Ja, maar...

Tresi: Ja, maar....

Ja, maar hij is naar mij toegekomen.

Tresi: Hij vond je leuk.

Ja, dus dan wilde hij dat op dat moment ook. Als je iemand leuk vindt dan moet je daar ook tijd aan besteden.

Tresi: Heeft hij het niet druk?

Dat weet ik niet. Ja, hij heeft het wel druk met zijn werk.

Tresi: Dat heeft hij voor je gehad. Hij valt op een vrouw die hij leuk vindt en daar heeft iemand eigenlijk een soort tijdsenergie voor nodig om alles te laten vallen.

Dat hoeft niet.

Tresi: Dat klopt. Maar jij wilde aandacht, constante aandacht wanneer het jou uitkwam. Dus jij wilde de zeggenschap hebben in deze relatie. Ik zeg nu geen leuke dingen tegen je omdat je het gewoon verpest hebt omdat je hem geen kans hebt gegeven om naar je toe te groeien.

Ik heb juist het gevoel dat ik hem wel een kans heb gegeven omdat ik niet aan hem heb getrokken of gedaan van: kom je dan of dan?

Tresi: Je hebt het gewoon uitgemaakt.

Nee, ik heb niet eens iets gehoord dus ik heb het niet eens uit moeten maken. Ik ben met oud en nieuw....

Tresi: Heb je het niet uitgesproken?

Nee, dat is niet eens gebeurd.

Tresi: Je hebt het wel voor jezelf uitgemaakt.

Ja.

Tresi: Je hebt er ook geen energie meer in gestoken.

Nee, ik heb de laatste keer dat ik er was zo'n afknapper gekregen.

Tresi: Je hebt het gewoon verpest.

Dat snap ik echt niet.

Tresi: Je hebt het gewoon verpest. Iemand heeft gewoon tijd nodig. Iemand moet ook ergens naartoe groeien. Jij moet ook ergens naartoe groeien. Dus jij stopt er energie in, jij ontvangt energie. Op het moment dat je er geen energie meer in stopt, ontvang je ook geen energie. Als je initiatief toont dan komt er natuurlijk reactie. Hoeveel initiatief heb je getoond?

Voor mijn gevoel best wel.

Tresi: Voor jou gevoel best wel....

Ja, maar ik wil dat de ander ook initiatief toont en dat ontbreekt voor mijn gevoel.

Tresi: Laten we zo zeggen: “Het geeft niet dat het over is maar het is wel een les en dat neem je weer mee naar de volgende.”

Nu ga ik weer twijfelen of hij wel de goeie is.

Maar jouw gevoel zegt toch iedere keer....

Ja, ik weet het niet.

Ja, als zij steeds zegt: “Ik weet het niet”....

Tresi: Dat is haar blokkade.

Dan verwar jij het gevoel.

Tresi: Kijk, of het nou over is of niet, dat doet er niet toe. Daarom wil ik Wybe ook niet laten gaan omdat hij het dan meeneemt naar de volgende. Er hoeft maar weer een situatie te ontstaan en het komt weer omhoog. Dus iemand moet genezen daarin. Of het nou de prins is of niet de prins is, het gaat erom dat je er tijd aan besteedt. Eigenlijk ben jij de afwachter persoon geweest. Voor jouw gevoel heb jij je opengesteld maar nog steeds niet omdat jij een ontzettende grote blokkade hebt en die noemen we verlatingsangst. Je bent gewoon bang om verlaten te worden, in de kou

gelaten worden. Op het moment dat hij er niet is in de constantheid zoals jij dat wenst dan is het voor jou al in de kou gelaten. Dan ga je eigenlijk al je hart of je gevoel onderdrukken. Dan ga je eigenlijk al verkeerd reageren. Dan sta je zelf niet meer positief in de relatie, dan laat je zelf niet meer die fantastische persoon zien die zij net heeft beschreven. Dan ben jij ook een koud iemand. Als ik dan de andere partij zou zijn dan zou ik ook zeggen: “Ja, het komt maar van één kant.” Dus misschien als ik met die persoon zou spreken dan zou hij zeggen: “Ja, ze stond er ook niet echt in.” En dan geef ik hem groot gelijk ook. Omdat je bang was dat het eigenlijk niets zou worden, heb je het ook niet laten bloeien. De gedachte achter de gedachte is de gedachte die telt, onthoud dat. Jouw gedachte achter de gedachte is dat mannen toch niet zo deugen als ze niet in jouw straatje passen.

Ja.

Tresi: Waar zou die blokkade vandaan komen? Ben je niet verlaten ooit?

Ja, twee keer.

Tresi: Wat heeft het met je gedaan?

Verdriet.

Tresi: Vertrouwen hè?

Ja.

Tresi: Hoe heb je jezelf daaruit gehaald?

Door het voor mezelf in te vullen en toch tevreden te zijn met wat ik zelf doe en kan.

Tresi: Dus je harder opstellen.

Ook. Ik heb inderdaad zoiets van: die mannen moeten maar laten zien dat ze me leuk vinden en tijd aan me willen besteden en dan geloof ik het pas.

Tresi: Dus je harder opstellen hè. Stel dat ik nu een man zou zijn en ik heb het hartstikke druk en ik vind je leuk maar ik heb het druk en ik heb een bepaalde tijd die ik aan je kan besteden, dan is dat die tijd. Maar misschien komt het jou op dat moment niet uit omdat het gewoon mijn tijd is die jij dus met mijn tijd moet gaan vereenzelvigen van: oké, laten we samen tijd besteden. Dus jij bepaalt op dat moment de regels en dat heb jij besloten dat jij de regels kan bepalen in je volgende relatie. Dus stel dat je twee weken wacht op mij dan wacht je tot ik actie onderneem. In de tussentijd heb je twee weken frustraties opgebouwd en dan sta je als ik weer kom niet positief in mijn ontmoeting. Stel dat je een andere vrouw was geweest zonder die blokkade dan zou je gewoon in die twee weken lieve sms-jes sturen en belletjes doen, jezelf laten zien en helemaal overgaan tot je vrouwelijke charme en verovering maar er is een blokkade van: waarom zou ik jou veroveren? Verover jij mij maar.

Ja, dat klopt.

Tresi: Het heeft niet met deze relatie te maken maar het heeft ermee te maken: hoe sta je weer naar de volgende? Of degene moet een mietje zijn en eigenlijk de voeten onder je weg willen vegen in de positieve zin van: veegt alle troep onder je weg dat hij alleen maar overgaat tot charme en jouw verovert. Dus dan moet je een mietje krijgen maar dat zal je op een gegeven moment ook niet plezieren, dan zet je hem ook weer buiten omdat hij doet alles voor me en dat is ook niet goed.

Nee, is ook niet goed. Ik denk dat ik maar alleen blijf.

Tresi: Eigenlijk zou je het hier nog even moeten proberen.

Ja?

Tresi: Ja, natuurlijk. Je moet iets meer van jezelf laten zien omdat jij hebt een blokkade. Denk je nou echt dat al die mannen die ik gepasseerd ben - en het zijn er al een aantal - dat ik die mannen mee wil nemen naar de volgende relatie? Nee, de volgende is nieuw, helemaal nieuw. Een nieuwe kerel, een

nieuwe liefde, een nieuwe ontmoeting en dan ga ik mijn best doen. Ik ga me 100% laten zien wie ik ben dus ze veroveren me 100%. Dus als hij me kwijt is, heeft hij ook 100% gemis en dan heb ik nooit een rotgevoel van: hij had me beter moeten leren kennen. Dus als hij dan weggaat bij je dan passen jullie niet bij elkaar en dan heeft hij zichzelf 100% laten zien en ga je weer naar de volgende. Nu heb je helemaal niets laten zien. Je hebt een beetje achterover geleund van: laat maar zien wat je in huis hebt.

Maar ik weet niet of hij bij me past.

Tresi: Omdat je jezelf niet hebt laten zien. Dus je hebt jezelf ook niet ontmoet tijdens die relatie. Jij gaat het nu technisch bekijken, verstandelijk bekijken maar je moet het gewoon emotioneel bekijken. Als jij volledig jezelf laat zien gevoelsmatig en jezelf ontdekt in de passie daarvan, ga je zien dat jouw gevoel daar blij mee is maar niet als je jouw gevoel nooit hebt laten zien. Je gevoel geeft jou het antwoord. Nu ben je verstandelijk jezelf het antwoord aan het geven. Ja, als ik verstandelijk naar haar kijk, weet ik ook niet of ze bij me past. Het is gevoelsmatig, dat noemen ze liefde. De liefde ontmoet elkaar en de liefde gaat elkaar vertellen of het goed is voor elkaar. Als de liefde goed is en de omstandigheden niet, verander de omstandigheden maar behoud de liefde. Je hebt de liefde niet eens laten bloeien dus de omstandigheden heb je ook niet kunnen veranderen. Dus bel hem even op. Misschien heeft hij mij wel stiekem gebeld dat ik dit tegen je moet zeggen.

Er word om Tresi gelachen.

Tresi: Kwetsbaarheid is kracht. Lieve schat, je ontdekt jezelf met de ander pas als je jezelf laat zien aan jezelf. Dus als jij twee weken moet wachten dan ontdek je jezelf in dat gemis. Dan ga je gewoon bellen van: ik mis je verschrikkelijk, wanneer zie ik je? En laat je jouw emoties zien. Als hij dan zegt: “Het wordt me allemaal teveel” omdat je zo gevoelsmatig openstaat dan weet je genoeg.

Dan weet je meteen waar je aan toe bent.

Tresi: Ja.

Maar als ik nou niet het gevoel heb dat ik hem mis moet ik hem dan toch bellen?

Tresi: Je hebt jezelf nooit laten zien dus ik zou gewoon jezelf laten zien. Het is toch zonde dat hij weggaat en hij weet niet eens wat voor fantastische vrouw er in zijn leven is gekomen. Al is het maar voor jezelf. Ik zeg niet dat jullie voor altijd bij elkaar blijven. Het is alleen voor jezelf. Het is pas over op het moment dat het gevoelsmatig zodanig over is gegaan dat je zegt: "Ik heb er genoeg van." Gevoelsmatig is het dan pas over. Maar als jij je gevoel nooit gevoelsmatig hebt getoond hoe kan het dan over zijn?

Snap je?

Ja, ik snap het maar ik heb niet het idee dat ik in die twee maanden niet bij mijn gevoel ben geweest. Ik had het wel even en waarschijnlijk ook vorige keer maar dan krijg ik van hem toch niet wat ik graag wil. Dan is het niet alleen de tijd en de aandacht.

Tresi: Heb je het gevraagd?

Ja, ik heb het toen ook uitgesproken.

Tresi: Heb je ook gevraagd waarom?

Hij zei dat mijn tempo hoger lag dan zijn tempo.

Dan heeft hij je het antwoord toch al gegeven?

Ja, dat weet ik wel. En toen heb ik ook gezegd: "Ik wil niet met je samenwonen of dat je hele avonden bij mij op de stoep zit en dat je eind januari al mijn vrienden en familie kent maar als we elkaar beter willen leren kennen dan wil ik meer doen en elkaar in het weekend ontmoeten en iets leuks doen. We hebben niets leuks gedaan. We zijn één keer gaan eten.

Tresi: Heb je dat allemaal gepland?

Nee, zo ver kwam ik niet eens want als hij dan wilde komen dan belde hij af of dan kwam hij niet.

Tresi: Heb je gevraagd waarom?

Ja, dan belde zijn zoon dat hij graag bij zijn vader wilde zijn. Dan dacht ik: ja, tegen een jongen die zestien is kan je ook zeggen: "Ik ben vandaag bij Yvonne en ik kom morgen naar jou." Dat heb ik ook tegen hem gezegd maar zijn kinderen zijn zo belangrijk voor hem. Dat siert hem alleen maar, liever als dat ik de vader van mijn kinderen zie.

Tresi: Wat is nou twee maanden tijd?

Nee, dat is niets. Maar dan denk ik wel van: ga ik hier wel meer tijd in steken?

Of je daar wel genoeg moeite in wil steken?

Ja, dan denk ik: wil ik daar wel moeite instoppen en wil ik daarop wachten?

Tresi: Wie zei dat je moest wachten?

Op hem?

Tresi: Ja. Je moest hem als een toevoeging zien. En de ontmoetingen met hem ervaren volledig in je gevoel zoals ik hier volledig ben en daarna zien jullie me weer de volgende keer maar ik ben hier nu volledig zonder blokkade, noem maar op gewoon mijzelf. Moet je dan wachten tot hij weer komt? Nee, jij geeft aan wat je wilt. Op het moment dat je terugkrijgt, krijg je het terug. Krijg je het niet terug, ga je gewoon je leven leiden daarnaast.

Ik vind het niet leuk om hem maar één keer in de drie weken te zien.

Tresi: Op dit moment was dat zo ja, maar wie zegt dat het in de toekomst ook zo is?

Nee, die kans heb ik het tot nu toe niet gegeven, nee. Ik heb een gesprek met hem gehad en als ik zijn verhaal hoor dan denk ik: ik zit niet in jouw toekomst, in jouw leven.

Tresi: Omdat jij het bedacht hebt dat het zo is.

Zo vond ik het overkomen.

Tresi: De tijd. Bel hem nou maar gewoon op. Het hoeft niets te worden, dat hoeft niet maar het is nog niet af. Het is gewoon doodgegaan voordat er überhaupt iets gebloeid is. Het is net als een vriendschap dat je in het begin iemand leert kennen en dat je denkt: oh, dit is een vriendin, ik zie d'r één keer in de zoveel tijd. Maar op een gegeven moment wordt het een betere vriendin en je ziet d'r meer. Dus vriendschap groeit, een relatie groeit maar als je meteen de stoppen eruit trekt dan groeit iets niet. Mensen die de stoppen eruit trekken zijn ongeduldige mensen, het gaat niet snel genoeg. Dan kan je het wel beredeneren maar dat was wel je teleurstelling. We gaan naar de volgende.

Ik ga bellen.

Tresi: Mooi zo en wees aardig. Zeg: "Ik heb je zo gemist."

Dat gevoel heb ik niet dus dat ga ik ook niet zeggen.

Tresi: Zeg het maar gewoon want je wilt dat gevoel gewoon niet hebben. Je wilt niemand meer missen, je wilt geen verdriet meer hebben.

Dat is ook zo.

Tresi: Je vond hem leuk. Je vond hem echt leuk. Je kan wel zeggen wat je wilt maar je aura had allemaal kleine hartjes.

Nu niet meer?

Tresi: Nee, die is stil. Ach ja, laat mij mensen kennen. Wat heb jij schat?

Ik heb het niet zo uitgebreid als Debby. Ik had de foto tussen mijn handen en toen voelde ik een heel warm gevoel tussen mijn handen en ik voelde me heel rustig. Volgens mij is het een persoon die heel veel liefde uitstraalt en liefde geeft en ik had ook een energie door mijn lichaam stromen. Zover ben ik gekomen en toen wist ik het niet meer.

Tresi: Het is toch een schat van een kind?

Ja, dat kan. Ik kan het niet plaatsen. Ik kan wel het laatste plaatsen over het stromen van de energie.

Tresi: Het is best wel een wispelturig kind hè?

Het is een spring in het veld, druk. Het is een heftige persoonlijkheid.

Dat voelde ik niet.

Wat zei je nog meer?

Ik voelde de foto tussen mijn handen helemaal warm worden.

Het is een heel open, warm, liefdevol kind.

Tresi: Liefdevol, wispelturig, drijfsfeer kind. Ze drijft wel op haar wispelturigheid. Ze pakt het leven aan, ze geniet van het leven en zij zou een hele goeie les voor je zijn.

Ja, zij is echt kind, zij is echt in het nu.

Tresi: Zij is van het fantaseren, ik pak het en ik geniet ervan en ik zie het wel. Toch heeft ze zich daarin heel goed berust. Zoals ze is, geeft haar de rust. Juist als zij anders zou zijn en zich in zou houden zou ze heel onrustig worden. Dus juist doordat ze zo is, is ze rustig in zichzelf. Ze is niet rustig maar zoals ze is geeft haar juist de rust in zichzelf.

Alles wat haar dwarszit gooit ze eruit.

Tresi: Ja, heeft ze rust.

Dan krijgt ze inderdaad rust.

Tresi: Dus ze is niet geblokkeerd. Ze is nog een heel onbeschadigd blaadje. Daar hoeft jij je geen zorgen om te maken. Maar je kan er geen controle over houden.

Nee.

Tresi: Ze doet toch waar ze zin in heeft. Zeg je: “Doe het niet.” Dan doet ze het wel hè. “Ma, bemoei je niet met mijn leven. Ik weet heus wel wat goed voor mij is.” Heerlijk. Het is een mooi meisje.

Ze is op de foto jonger dan ze is.

Tresi: Je hoeft je geen zorgen om haar te maken. Zo’n kind komt er wel.

Om haar maak ik me het meeste zorgen.

Tresi: Waarom?

Omdat ik het idee heb dat ze in zeven sloten tegelijk zou springen.

Tresi: Kijk naar mij. Om mij hoeft jij je ook geen zorgen te maken. Ik kom er ook altijd uit. Dan kom ik er weer gammel uit. Je moet je pas zorgen maken als ik niet meer praat. Ik zeg ook tegen mensen: “Zolang ik praat, hoeft je je geen zorgen om mij te maken. Als ik niet meer praat dan is het niet goed.” Nou, we gaan naar Paulaatje. De middag gaat zo snel voorbij.

Misschien kunnen we de middag verlengen.

Tresi: Wie hebben we hier? Jenny. Wat heb je?

Deze persoon houdt van naar buiten gaan en in de natuur zijn. Ik voel verdriet bij deze persoon, 's nachts niet kunnen slapen.

Ik heb er natuurlijk twee hè.

Oh, dus je weet niet welke foto het is? Kan je even kijken dan? Zonder dat ik het zie.

Ik weet niet of er iets van mezelf doorheen kwam omdat ik moest denken aan de verbondenheid met de indianen. Houdt de persoon van reizen?

Tresi: Het is bijna het spel 'Wie is het? Is het een man?

Er wordt om Tresi gelachen.

Het is iemand die houdt van reizen en iets heeft met Amerika. Het is iemand die ook veel behoefte heeft aan zonlicht waardoor die persoon weer energie krijgt. Ik voelde zelf dat mijn hart sneller begon te slaan dus er is sprake van spanning op dit moment. Naast dat er verdriet zit, is er ook spanning. Het is iemand die graag fietst. Ik zag allemaal water en een sloot. Dat staat voor mij voor emoties en loslaten van emoties waar water belangrijk is. De dingen die er zitten hebben denk ik te maken met het verleden. Veel meegemaakt in de jeugd. Stress op de middelbare school, veel moeten blokken voor tentamens. Het is wel iemand met gevoel voor humor en een levendige persoonlijkheid.

Tresi: Wie is dat van jou?

Het is een broer van mij.

Tresi: Waarom heb je hem neergelegd?

Ik vond het wel interessant te boren hoe een ander over hem dacht.

Tresi: Hoe staat hij in het leven?

Hij heeft heel wat meegemaakt. De emoties, klopt wel dat hij veel verdriet heeft.

Spanningen?

Ja.

Op het moment is het zo dat zijn oudste zoon gaat scheiden dus dat is weer een stukje dat erbij komt. Hij is vroeger jong weduwnaar geworden met vier kleine kinderen. Hij is een nieuwe relatie aangegaan en dat is zeventien jaar goed gegaan en toen zijn ze toch gaan scheiden. Nu krijgt hij de scheiding van zijn zoon erbovenop. Hij heeft zijn portie wel gehad. Hij kan op de foto wel heel uitgebreid lachen en blij zijn. Onze vader is gestorven toen hij vijftien was. Hij was de oudste van het gezin dus hij heeft de vaderrol op zich genomen. Hij heeft zijn portie dus wel gehad. Daarnaast kan hij heel erg van het leven genieten. Hij houdt van de zee dan is hij helemaal vrij. Hij is een natuurmens en houdt ervan om van de zon genieten. Hij wil wel veel warmte hebben, dat heeft hij ook echt nodig. Hij heeft gevoel voor humor en is een levendige persoonlijkheid.

Tresi: Krijgt men heel gauw hoogte van hem?

Nee.

Tresi: Nee. Hij is een heel moeilijk persoon. Dus wat dat betreft heb je wel een moeilijke te pakken gekregen omdat hij ontzettend gesloten is. Dus je krijgt er niet gauw hoogte van.

Nee.

Tresi: Dus de laatste woorden die jij noemde: blijdschap en uitbundigheid dat is niet zo. Hij is vrij gesloten.

Heel veel humor en een levendige persoonlijkheid.

Tresi: Nee, juist niet.

Hij kan wel van dingen genieten.

Tresi: Op zichzelf. Je moet vinken, hè schat.

Wat goed was.

Tresi: Wat heb je het eerste.

De persoon houdt van naar buiten gaan en in de natuur zijn.

Tresi: Dat is ja.

Ik voel verdriet.

Tresi: Ja.

's Nachts moeilijk slapen.

Dat weet ik niet.

Tresi: Hij is gesloten dus krijg je geen hoogte van hem. Hij slaapt wel als een blok dus dat is fout. Hij gaat er niet echt over piekeren.

Ik had last van mijn handen maar daar weet je ook niets van.

Nee, ik weet wel dat hij naar een therapeut gaat omdat hij vast zit maar handen en voeten geen idee.

Dan had ik dat stukje over dat hij verbonden zou zijn met de indianen.

Tresi: Nee, hij is gewoon een nuchtere Hollander. Geen Amerika, geen indianen. Ik wil naar Isaak toe. Isaak neem dat kind even mee naar de indianen, joh.

Dat hele stukje van Amerika en de indianen slaan we over, dat is mijn stukje. Wel behoefte aan zon en energie.

Tresi: Daar heb je ook behoefte aan. Of het nou van jou of hem is, het is wel goed.

Dat is mijn stukje. Ik merkte ook spanningen. Mijn hart begon sneller te slaan door spanningen bij hem.

Tresi: Hij heeft wel spanningen maar dat zijn spanningen die hij voor zichzelf houdt. Hij is geen prater en als hij praat, probeert hij zodanig te praten dat hij zijn gevoel niet bloot geeft. Dan praat hij maar het is geen emotionele prater. Je hebt wel een beetje van hem weg hè?

Ik lijk er sprekend op zeggen ze. Ik herken heel veel dingen in hem.

Tresi: Je bent de spirituele weg opgegaan en dan verander je hè. Hij zit nog op de nuchtere weg.

Ja, nog steeds.

Hij wil zichzelf helemaal niet openstellen. Ik heb een redelijk contact met hem. Tegen mij vertelt hij veel in tegenstelling tot aan anderen. Dan vraag ik er weleens naar van: wat vind je daar nou zelf van of dit of dat. Het is heel moeilijk om echt iets van hem te horen.

Tresi: Zijn emoties, zijn verdriet, zijn tranen en zo. Het komt ook door de rol die hij op aarde heeft aangenomen, dat noemen we de overlevingsrol. Hij overleeft zijn jaren hier. Daarom zeg ik: “Jij hebt veel van hem weg” omdat jij dat ook jaren hebt gedaan hè? Je hebt ook een gesloten karakter gehad. Dat begint nu langzaam open te breken. Dat is alleen maar goed voor je. Dat is een keuze. Dus iedereen kan veranderen, hoe oud je ook bent. Daar wil ik je nog wel even mee feliciteren.

Bedankt.

Tresi: Ik vind je echt veel leuker geworden.

Ja, we zien ook veel meer Jenny nu.

Tresi: Ja. Je bent niet voor niets aan d'r gekomen, kleine viezerik.

Deze opmerking maakt Tresi naar Ad toe.

De groep barst in een kabaal uit.

Ik had verder nog dat hij heel graag fietst. Dat hij veel in zijn jeugd heeft meegemaakt, in het verleden, stress op school.

Tresi: Ja, dat klopt ook.

Hij heeft veel moeten blokken voor zijn tentamens.

Ja, hij is een echte streber. Hij is cum laude geslaagd.

Tresi: Hij heeft wel de prestatiedrang. Hij weet innerlijk gewoon dat het allemaal op hem neerkomt. Dus hij heeft wel de prestatiedrang dus hij zal wel flink hebben geblokt.

Goed hoor.

De laatste dingen dat hij gevoel voor humor heeft en een levensgenieter is waren niet aan de orde

Tresi: Nee, maar je hebt wel een lachende foto.

Hij heeft zijn eigen soort van humor. Hij kan wel erg van de dingen genieten. Wij gaan meestal een paar keer per jaar een dagje samen op pad. Hij is nogal van de letters. Als we samen optrekken hoe meer dialect ik ga spreken. We vullen elkaar wel aan en zijn ook wel veel hetzelfde. Het klikt wel.

Tresi: Een goeie broer.

Ja.

Tresi: Echt een goeie broer. Goed gedaan meis.

Dank je wel.

Tresi: Alsjeblieft. We gaan naar onze Anja. Jij hebt de andere Jenny.

Ik voelde veel energie bij mijn hart. Ik voel me heel goed geaard, een heel zenuwachtig gevoel. Ik kreeg last van mijn linkerschouder en ik voelde warmte in mijn nek en een hele liefdevolle warme energie bij mijn bovenlijf. Ik had een koude energie bij mijn handen. Het gevoel wil eruit maar dat lukt niet. Ik had ook een heel tevreden gevoel. Ik heb niet nagedacht of het een man of een vrouw was.

Tresi: Dat maakt niet uit.

Ik denk dat het een vrouwelijke energie is.

Tresi: Het is een vrouwelijke energie. Het is je kleinkind neem ik aan?

Ja, is mijn kleindochter van tien.

Tresi: We gaan even afvinken.

Ik voelde heel veel energie bij mijn hart.

Ze is heel liefdevol.

Tresi: Open hart.

Heb ik tenminste één punt alvast.

Er wordt om Anja gelachen.

Tresi: Het tweede was?

Goed geaard.

Tresi: Is het een nuchter kind? Staat ze met de benen op de grond?

Ja, met beide benen.

Ik kreeg een zenuwachtig gevoel.

Tresi: Zenuwachtig gevoel kan zijn dat ze wat onrustig kan zijn.

Ze is niet echt zenuwachtig maar ze heeft wel woede uitbarstingen.

Tresi: Dat kan.

Last van mijn linkerschouder.

Niet dat ik weet.

Warmte in mijn nek, een hele liefdevolle warme gevoel op mijn bovenlijf.

Tresi: Betekent dat haar energie heel liefdevol is.

Ik had een koude energie bij mijn handen.

Tresi: Een koude energie bij je handen wat zou dat kunnen zijn?

Dat ze niet kan doen wat ze wil?

Tresi: Op het moment dat je koude energie hebt zeg maar dan betekent het dat iets nog moet stromen. Als zij niet de controle heeft over zichzelf dan kan ze dus uitbarstingen hebben. Ze draagt heel veel op haar eigen schouders. Ze kan spanningen oppakken, het gaat op haar zitten, dan draag je het symbolisch. Dat hoeft niet altijd lichamelijk te zijn. Vaak is het symbolisch, gevoelsmatig. Als het haar allemaal teveel wordt dan heeft ze de controle niet en dan krijgt ze onrust en dan krijgt ze die uitbarstingen. Dus al die vinkjes zijn goed.

Bravo.

Er wordt geklapt voor Anja.

Tresi: Het is wel een kind dat je gewoon uit moet laten barsten. Het moet eruit. Als ze het niet kwijt kan dan gaat ze juist in conflict met zichzelf dus ze moet eigenlijk gelaten worden.

Ze kan ook heel erg in zichzelf zijn en op school denken ze dat ze het tegenovergestelde is van ADHD maar dat is in mijn ogen niet zo.

Tresi: Dat is helemaal niet zo dus dat kan je loslaten.

Ze stelden zelfs een maatschappelijke werkster voor.

Tresi: Het is gewoon een gezond kind.

Het is een normaal kind, ze is gewoon zo.

Tresi: Kijk, iedereen heeft een bepaald karakter. Ik ben nu ook uitbundig maar ik kan ook uren en uren stil zijn. Ze dachten ook dat ik autistisch was. Ik kan ook dagen met mijn kinderen zijn en niets zeggen omdat ik er geen behoefte aan heb. Dat wil niet zeggen dat ik autistisch ben. Het is gewoon dat je graag in je eigen wereld leeft. Dus zij draagt het graag allemaal zelf. Ze doet het ook graag allemaal zelf. Het is een kind dat goed in haar emoties zit, dus dat is goed. Dus niets aan de hand hoor. Goed zo Anja.

Goh.

Tresi: Word je blij van hè?

Anja, je kan voor jezelf gaan beginnen.

Tresi: Dan komt ze niet ver hoor.

Ho, ho, ho.

Tresi: Komt ze niet ver. Dit moet je voor jezelf doen maar ik kan geen mediums van jullie maken, dat is gewoon een aangeboren afwijking. Wie hebben we hier? We hebben Stientje en die heeft een foto van iemand bij zich.

Ik voelde een mannelijke energie, een volwassen iemand. Ik voelde liefde, verbondenheid, samen zijn, leven met elkaar. Het leek of er een vuurbal hier zat. Dat kwam later en dat voelde sterk aan. Ik twijfel.

Tresi: Was dat het?

Ja, dat heb ik opgeschreven.

Tresi: Heb jij gekeken naar de naam? Wist je dat je Stientje had?

Ja, ik wist dat ik Stientje had en daar gingen mijn gedachtes gelijk over.

Tresi: Dus jij dacht dat het haar vent was?

Ja.

Tresi: Dan heb je het helemaal mis. Je hebt je gedachtes gebruikt.

Ja.

Tresi: Geeft niet.

Ik voelde voor mijn gevoel wel die verbondenheid, samen zijn, liefde maar ik ben gaan denken.

Tresi: Isaak zegt: “Ze heeft naar de naam gekeken.”

Ja, daar was ik al bang voor.

Tresi: Geeft niet, is oefenen. Is dat je dochter in de jonge jaren?

Ja.

Maar mijn gevoel van die warmte, is dat een gevoel dat ik zelf creëer of komt dat wel van de foto?

Tresi: Eigenlijk hebben al die woorden die je benoemd hebt te maken met de liefdesbinding die jij eigenlijk hebt uitgezonden in de relatie tussen haar en haar partner. Dan zend je het uit en dan krijg je die energie en die gedachtes en dan schrijf je dat op. Het heeft met die twee te maken. De verbondenheid, de warmte, de liefde. Niet dat zij geen warm persoon is maar ik kan hier geen bevestiging op geven. Ik hoef hier niets op te zeggen toch?

Nee, ik weet voldoende. Ze moet af en toe behoorlijk bijgestuurd worden maar het gaat goed.

Tresi: Goed zo.

Ze heeft goeie begeleiding.

Tresi: Trek het je niet persoonlijk aan, het is oefenen. Wat heb jij?

Ik voelde een vrouwelijke energie.

Tresi: Helemaal goed.

Ik dacht ook toen ik de foto zo vasthield: wat komt er tot me? Ik voelde warmte. Ik had ook een knoop in mijn maag, een soort onrust maar dat kan ook van mezelf komen. Ik voelde eigenlijk niet zoveel, het was zo'n leegte. Daarna werd het wat rustiger maar er kwam eigenlijk niet veel tot me. Ik voelde geen vreugde en ook niet dat ik dacht: die sprankelt. Ik voelde een stilte, afwachtend, iemand die in zichzelf is. Een rustig en afwachtend iemand heb ik opgeschreven. Er kwam niet veel tot me.

Tresi: Anja, het is je dochter neem ik aan?

Ja.

Tresi: Oké, wat kan je daarin bevestigen?

Dat het over haar ging.

Er wordt om Anja gelachen.

In eerste instantie voelde ik warmte en daarna een knoop in mijn maag, een soort onrust. Ik voelde niet veel. Het was net of het allemaal heel stil bleef.

Ze houdt haar gevoelens vast.

Tresi: Ja.

Geen vreugde. Soms voel je dat mensen sprankelen maar dat was niet zo.

Tresi: Ze laat niet zoveel tot haar komen.

Ja, stilte.

Tresi: Ze houdt van stilte, van zichzelf distantiëren in haar eigen wereld dus zij kropt alles op.

Ik wilde iets voelen.

Tresi: Dat wil ze niet.

Dat ligt aan mezelf dacht ik, dat ik het wil forceren om te voelen.

Tresi: Ze straalt het niet uit dus je hebt het niet op kunnen pikken kind.

Ook rustig en afwachtend, het was gewoon stil.

Tresi: Ze is gewoon in zichzelf gekeerd, ze zit in haar eigen wereld en laat niemand toe. Dus je hebt het helemaal goed.

Oh.

Tresi: Helemaal goed. We gaan naar jou.

Ik heb de foto van Monique.

Tresi: Vertel eens.

Een jong mens. Ik dacht een man, wil veel, sportief en wil carrière maken maar is onzeker. Hij loopt op zijn tenen. Hij wil in veel dingen de eerste en de beste zijn. Hij wordt boos op zichzelf als het niet lukt. Hij neemt veel te veel hooi op zijn vork en blijft dan met de dingen waar hij mee bezig is aan de oppervlakte. Dat put hem uit en dan wordt hij verdrietig en dan zoekt hij troost en gaat aan andere dingen beginnen. Wat hem zou kunnen helpen dacht ik is om zijn tempo te verlagen en niet perse mee willen doen. In een relatie houdt hij van gezelligheid, huisje, boompje, beestje. In die situatie kan hij wel gas terug nemen en ervan genieten en kan zich dan ook verdiepen. Hij voelt zachtvaardig al lijkt hij dat in eerste instantie niet.

Tresi: Oké, dat was het?

Ja.

Tresi: Het is een vrouw.

Oh.

Tresi: We gaan even afvinken. De man was fout. Mannelijke energie heb ik ook niet kunnen waarnemen. Ik ging ook nog voelen of je de mannelijke energie opgepakt had maar dat is niet zo, ze is gewoon een vrouw. Wat heb je nog meer genoemd? Want je hebt heel veel dingen wel goed hoor.

Wil veel, sportief en wil carrière maken.

Tresi: Wil ze veel?

Ze wil wel veel, ze is niet sportief.

Wie heb je op de foto?

Mijn dochter.

Ze wil wel carrière maken maar ze moet er heel erg voor knokken.

Tresi: Ze kan nogal afgeleid worden. Daar zit ze op dit moment ook wel een beetje in hè?

Ja.

Tresi: Wat betreft het carrière maken geef ik een nee omdat ze een beetje de koers kwijt is daarin. Ze laat het allemaal op zich afkomen. Waar zit ze met haar gedachtes? Waarom is ze de koers kwijt? Is ze verliefd of zo?

Ja, maar die woont in Zwitserland dus dat schiet niet op.

Tresi: Kan ze beter laten dan.

Ja, dat heb ik ook bedacht, maar ja.

Hoe oud is ze Monique?

Ze is 20 jaar oud.

Tresi: Wat wil ze worden?

Ze doet de opleiding 'social work'.

Tresi: Daar moet ze zichzelf wel voor inzetten want ze kan het wel. Maar ze moet wel weer op koers komen. Dus ze moet zichzelf wel weer eventjes oprapen hoor, want Isaak kijkt hier wel met een frons.

Ik zal het tegen haar zeggen, ik heb het ook opgeschreven. Ze kan het wel.

Tresi: Absoluut. De volgende.

Onzeker had ik.

Ja, dat klopt.

Loopt op de tenen.

Ja, ze is veeleisend voor zichzelf.

Tresi: Ja, ik keur het goed.

Wil in veel dingen de beste en de eerste zijn.

Door haar onzekerheid creëert ze dat wel denk ik.

Tresi: Ze is onzeker dat klopt. Als je onzeker bent dan ben je niet in je kracht en dan ga je automatisch over tot voorzichtig lopen. Dat krijg je ook doordat als je onzeker bent, je veeleisend bent: ik moet zekerder worden, niet trekken, ik moet het redden dus dan leg je jezelf automatisch het vuur aan de schenen. Als je onzeker bent dan krijg je als je verliefd wordt ook wel de neiging dat je in aanraking komt met je eigen onzekerheid van: oké, wat moet ik ermee? Dan gaan je gedachtes die kant op. Daarom is het niet goed dat ze een long distance relationship heeft. Ze heeft iemand om haar heen nodig.

Ja, dat zegt ze ook: "Ik hou het niet vol." Dus hij komt deze kant op.

Tresi: Komt hij deze kant op?

Ja, anders houdt ze het niet vol.

Tresi: Wil hij deze kant opkomen?

Hij probeert het met werk voor elkaar te krijgen.

Woont hij in Zwitserland?

Ja.

Woont zij nu ook in Zwitserland?

Nee, ze zien elkaar één keer per maand. Dan gaat zij er naartoe en dan komt hij weer hierheen. Hij probeert hier voetballer te zijn maar dat is heel moeilijk. Hij is deze kant opgekomen en ze hebben gekeken wat hij kon en over een week moet hij weer komen. De lat ligt heel hoog bij betaald voetbal, anders stelt het niet veel voor.

Tresi: Financieel kan je jezelf dan niet onderhouden. Is hij voetballer in Zwitserland?

Ja, gedeeltelijk en daarnaast is hij automonteur.

Tresi: Mijn gevoel zegt gewoon dat zij niet tegen een long distance relationship kan. Dus mijn gevoel zegt dat ze iemand om zich heen moet hebben. Ze kan die ervaring wel met hem op gaan doen dat hij deze kant opkomt en dat ze gaat kijken hoe het zich gaat uitkristalliseren maar ja, als je al zulke slechte kaarten hebt om je dus eigenlijk te transporteren naar een ander land, als je zulke slechte kaarten hebt moet je heel sterk in de liefde zijn om het te kunnen dragen hè? Dus ja, als je elkaar maar zo weinig ziet dan is het alleen maar de lusten en daarna is het de lusten en de lasten en dat zal dan wel een zware dobber zijn voor zo'n kind.

Daar ben ik ook bang voor maar ja, het is iemand die zich niet laat sturen.

Tresi: Nee, maar ik zou wel tegen haar willen zeggen: "Pak je studie 100% op."

Dat weet ze ook. Ze weet dat ze de studie wat ons betreft gewoon eerst moet afmaken voordat ze daarheen gaat. Dat weet hij ook.

Doet ze de studie in Zwitserland?

Nee hoor, ze studeert gewoon hier in Breda.

Tresi: Wat heb je nog meer lieverd?

Ze wil de eerste zijn en wordt boos op zichzelf als het niet lukt.

Ze is wel hard voor zichzelf.

Ze neemt teveel hooi op haar vork en blijft dan op de oppervlakte.

Dat vind ik moeilijk.

Tresi: Dat valt wel mee. Dat is een nee en de laatste is ook een nee. Dus twee nee's.

Dat schiet lekker op. Dan wordt ze verdrietig en gaat dan andere dingen aan. Wat helpt is het tempo verlagen en niet perse mee willen doen.

Perse mee willen doen kwam bij mij wel binnen, dat is een goeie.

Tresi: Wat bedoel je daarmee?

Nou, met alles mee willen doen heeft ze als kind al gehad met haar uiterlijk en alles.

Tresi: Dus de laatste mag je een streepje doen en die andere een vinkje.

In een relatie houdt ze van huisje, boompje, beestje en daar kan ze wel gas terugnemen en genieten.

Tresi: Het is wel een sociaal kind dus daar heeft ze wel gelijk in. Ze is wel een persoon die een gezinssituatie wil creëren.

Ze wil zich wel verdiepen in de dingen en meer tijd daarvoor nemen en is ook zachtaardig.

Ze heeft wel een heel goed hart maar het is wel een stevige tante dus wat is zachtvaardig?

Ik zei ook dat ze in eerste instantie zo niet overkomt.

Tresi: Dat keur ik goed. Ze kan in eerste instantie wat afstandelijk lijken zodat je denkt: ik kan geen polshoogte van je krijgen maar in het hart is het een heel zacht persoon, een gevoelsmatig persoon. Het is geen kenau maar niet zacht in de definitie van mietje. Nou goed, alsjeblieft.

Nou, ik denk dat ze blij met je is.

Tresi: We gaan naar jou toe, je hebt een foto van Gerrie. Wie is dat?

Een nichtje, was een nichtje.

Ik zal er nog niet op reageren. Ik voelde trillingen en wist niet zo goed waar het vandaan kwam. Openheid, het is van lang geleden. Waarom deze foto? Is hij onbewust gepakt of bewust gepakt en in een enveloppe gedaan? Ik voelde nog een zekere onrust en ik weet het niet. Veel vragen, vragen, vragen. Geschiedenis. Ik voelde verdriet. Ik had wel het idee dat het een klein kind was of iets en lang geleden.

Zo super Jenny.

Tresi: Ja Jenny. We gaan even afvinken.

Lang geleden.

Tresi: Lang geleden is helemaal goed. Het is een hele oude foto. Hoe lang is lang geleden?

Ze is 1966 overleden.

Tresi: Andere trilling. Heel goed gevoeld, ze leeft niet meer hier dus ze zit op een andere trilling.

Heel goed.

Die openheid weet ik niet.

Tresi: Die openheid?

Het was een lief open kind, het was een sterretje.

Heb je deze foto bewust gekozen?

Ja.

Die onrust?

Gevoelsmatig past die onrust misschien bij mij over haar. Ze is verongelukt als vierjarig meisje. Het was geen onrustig kind.

Tresi: Maar ze heeft natuurlijk heel veel onrust en verdriet gebracht. Dus vink dat maar goed. Ze heeft onrust gebracht doordat ze plotseling is overleden en daardoor is er ontzettend veel onrust gekomen. Ze heeft ook ontzettend veel verdriet gebracht, heb je ook helemaal goed.

En zo van: ik weet het niet, er zijn veel vragen, vragen, vragen.

Tresi: Ja, omdat waarom?

Het was duidelijk van lang geleden. Dat was het.

Tresi: Helemaal goed.

Geweldig.

We kunnen gaan beginnen, we lopen binnen, want ik heb bijna niets maar ik ben goed in commercie.

De groep schiet in de lach om Ad.

Tresi: Grapjas. We gaan eens kijken. Heb jij niets? Je krijgt op je sodemieter hoor.

Ik heb heel weinig want er kwam niets bij me binnen. Daar kan ik niets aan doen.

Tresi: Paula, wie is dat?

De dochter van een hele goeie vriendin van me.

Tresi: Wat heb je lieverd?

Ik kreeg het koud, daarna warm.

Tresi: Tsja, zo kan ik het ook.

De groep raakt niet uitgelachen.

Ik voelde wel liefde, een liefdevol persoon.

Tresi: Nou, dat heb je goed.

Een energiek persoon, een vrouwelijke energie, klopt dat?

Ja.

Zachtaardig, angstig, beklemmend, benauwd.

Tresi: Oké, we gaan vinken.

Warm, koud kan ik niets mee.

Tresi: Dat stoppen we, is hetzelfde als je zegt: “Is het een jongen of een meisje?” Daar doen we niet aan.

Ik vind het wel een beetje goed. Liefdevol persoon.

Ja.

Energiek, vrouwelijk.

Ja.

Zachtaardig.

Ja.

Angstig, beklemmend, benauwd.

Ze heeft heel veel moeite met keuzes maken. Iedere keer weer schiet ze in de angst. Ze studeert in Leiden en dan gebeurt er weer iets en dan moet ze haar moeder weer bellen en dan moet haar moeder de angst weer bij haar wegpraten of haar begeleiden zodat het afneemt en ze zichzelf weer terugvindt. Dat komt iedere keer weer terug.

Tresi: Dat komt door haar onzekerheid.

Ja, ze is heel onzeker.

En dan heb ik nog lang haar, klopt dat?

Ja.

En blauwe ogen klopt dat?

Ja.

Tresi: Ja, ja, je hebt de foto zeker gezien?

Nee, ik verzijn het.

Tresi: Bravo.

De groep applaudisseert voor Ad.

Ik had geen volledige concentratie hoor want ik zat te mijmeren en te dagdromen.

Tresi: Dat is toch hartstikke goed. We hebben nog enveloppen over natuurlijk, die kunnen we nu niet doen want de tijd is op. Dus huiswerk omdat jullie hebben nu geoefend. Denken jullie nou echt dat jullie deze mee krijgen? Nee. Als jullie de foto's niet nodig hebben dan leggen we de foto's op een veilige plek. Ik plak ze allemaal dicht voordat zij alle enveloppen heeft gestoomd.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Wat ik tegen jullie wil zeggen is dat elk van jullie wel intuïtief is. Wat jullie hier doen is eigenlijk psychometrie. Dus jij leest energie en die energie moet je vertalen. Je moet het zien zoals je iets binnenin neemt en je krijgt het van binnen maar je kan de vertalingen niet pakken zoals de gedachtes, de gevoelens dus dan gaan je gedachtes het overnemen of misschien vertaal je je eigen energie. Dat geeft niet. Maar de hele dag door pikken jullie elkaars energie op. Waar ik ook ben, ik word de energie om me heen, dat weet ik gewoon. Ik weet wel dat ik mezelf kan afsluiten maar ik kan mezelf ook openstellen. Het merendeel van mijn leven is gewoon openstellen omdat ik wil lezen en begrijpen en evolueren daarin. Ik wil in de praktijk eigenlijk mijn ervaringen opdoen zodat ik daar ook mijn werk in kan doen. Voor mij was de eerste keer dat ik psychometrie deed ook ontzettend geknoei met mezelf van: wat voel ik, wat is er? Maar ja, oefening baart kunst. Ik hoef alleen maar te kijken en ik pak de energie op, ik open mezelf daarvoor gevoelsmatig. Vonden jullie het leuk?

Ja.

Tresi: Zullen we de oefening volgende keer dan weer doen?

Ja.

Tresi: Oké, dan gaan we eventjes afsluiten.

Isaak: Dames en heer, wees trots op elke ervaring die het leven jou geeft. Wees de ervaring maar wees niet bang voor het resultaat. Wees het resultaat dat op dat moment tot je komt. Op het moment dat je bang bent voor het resultaat dan laat je die ervaring niet volledig door je heengaan als ervaring maar dan blokkeer jij de energie die op dat moment jouw levensles kan zijn. Elke levensles is tijdelijk. Onthoud dat kinderen. Op het moment dat je weet dat een tijdelijke levensles tot je komt hoeft je nooit te vrezen van die levensles omdat jij bent op dat moment alleen de tijdelijke energie van dat moment. Geniet van elkaar maar sluit jezelf af op het moment dat jij weer wilt gaan genieten van jezelf. Het is belangrijk dat elk van jullie de energie absorbeert die jij bent en leer jezelf kennen daarin. Verander jezelf waar jij de verandering in wilt toepassen en durf te genieten van elk moment. We danken jullie, namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 16 februari 2011

Isaak: Dames en heer we verwelkomen jullie. Voordat we gaan beginnen willen we graag een ontspanningsoefening gaan doen. Adem even in, adem even uit en laat de dag de dag zijn. Wees in de dag door inademen. Je ademt het leven tot je en je zegt in gedachtes: “Het leven dat ik nu inademen vervult mij.” En je ademt uit en je ontspant. Je ademt het leven tot je en je zegt tegen jezelf: “Ik kan zijn in mijn gevoel. Ik kan zijn in mijn gevoel in deze ruimte met deze mensen die ook gevoel zijn.” En tijdens het uitademen zeg je: “Ik ontspan.” Maar als je gedachtes in deze ruimte verdwalen, wees niet je gedachte. Elke gedachte die tot je komt, verdwaal in deze ruimte. Verdwaal in deze ruimte. Weer je gedachte, verdwaal in deze ruimte. Je ademt uit en je ontspant. Adem in en ontspan. Adem in en ontspan en luister naar je ademhaling. Is je ademhaling zodanig diepzinnig of oppervlakkig? Durf jij werkelijk te ademen of ben je bang om te ademen? Degenen die bang zijn om te ademen zijn ook bang om bij hun gevoel te komen. Inademen is volledig het leven tot je nemen, adem uit is volledig ontspannen. Inademen is volledig het leven tot je nemen en uitademen is volledige ontspanning. Inademen, uitademen, het ritme van het leven. Inademen, uitademen en wees in je gedachtes in je gevoel het ritme van je ademhaling. Je denkt ik adem in en je voelt ik adem in. Je denkt ik adem uit en je voelt ik adem uit. Voel de stress die er is in welke vorm dan ook door je uitademing uit je gaan. Stress laat ik los. Spanning laat ik los. Onzekerheid laat ik los en elke inademing die je doet is een gedachte die je creëert en elke uitademing die jij doet is de gedachte uitademen. Verdriet desnoods, laat het los. Teleurstelling, laat het los. Maar laat natuurlijk alleen maar dingen los waar jij nu niets meer aan hebt. Laat even de stilte tot je komen en voel hoe je jezelf voelt en je laat weer los. De stilte in deze ruimte is jouw stilte. Jouw innerlijke stilte en doe je ogen open.

Tresi: Graag willen wij het woord aan jou geven omdat er natuurlijk mensen zijn die de verhalen lezen en degene die ik nu aanwijs is degene die een

advies geeft om het moederhart te gaan vervullen ondanks de leeftijd. Vertel je ervaring.

Ik heb heel lang geleden toen ik nog alleen woonde gechat met iemand die meer voelde dan er tussen hemel en aarde is. Ik was er toen nog overtuigd dat ik geen kinderen wilde. Degene waar ik toen mee aan het chatten was, zei: "Jij krijgt later één kind, een meisje." Ik zat toen helemaal te huilen voor het beeldscherm en sindsdien ben ik erin gaan geloven dat ik een kind krijg. We hebben heel veel behandelingen gedaan in Nederland en ik heb mijn partner ontmoet en het kwam steeds naar boven dat we een kindje wilden samen.

Tresi: Je hebt eiceldonatie gedaan dus dat betekent dat jouw eicellen het niet doen. Iemand anders heeft dus een eikel gedoneerd dus dat is een geschenk dat je krijgt. Iemand heeft dus onbaatzuchtig een ei weggegeven wat eigenlijk ook energie is.

Daar ben ik heel erg dankbaar voor.

Tresi: Je lichaam moet het op dat moment nog gaan aanvaarden, accepteren omdat je lichaam toch ook wel een gevoel krijgt van: wat krijgen we nou? Het wordt erin gezet dus je lichaam wil het dan afstoten of vasthouden. De poging wagen is moed hè.

De poging wagen is moed maar het vergt nog meer moed om ermee te stoppen. Toen ik in de tijd zei: "Ik stop ermee" vergde dat nog veel meer moed. Ik ben blij dat ik doorgezet heb.

Tresi: Ik ben blij dat we je hebben kunnen overtuigen. We hebben het gesprek gehad van: moet ik het *wel* doen? Moet ik het *niet* doen? En ook de angst om het te doen van: ben ik wel een goeie moeder? Hoe ging je reis naar Spanje?

Heel goed maar ook spannend. We vertrokken op zondag 19 december en toen sneeuwde het heel erg. Toen we in het vliegtuig stapten, dacht ik: dadelijk gaan we niet omdat het was een drama. We gingen toch en de maandag erop is het eetje teruggeplaatst. We hebben

heerlijke dagen gehad, het was mooi weer en we hebben op een terrasje gezeten en het was heerlijk. Donderdag voor eerst zijn we teruggekomen. Het was een hele speciale tijd.

Tresi: Hoe voel je je?

Heel goed.

Tresi: Ik persoonlijk ben blij voor je maar ik weet zeker dat ze allemaal blij voor je zijn en zij daarboven ook omdat het is ook een boodschap voor andere moeders die dit verhaal lezen dat het nooit te laat is. Je bent 46 jaar hè?

Ja.

Tresi: Met jouw leven van 46 jaar kan je nog steeds boven de gedachtes gaan stijgen van: ik ben te oud om je wens in vervulling te brengen. De wegen die de medische weg zijn, zijn ook niet zomaar te wereld gekomen.

Het is niet voor niets dat het allemaal kan tot op zekere hoogte. Ik vind dit voor mezelf acceptabel.

Tresi: Was dit je intuïtie die je hebt gevolgd of je ratio? We zitten in de intuïtieve cursus hè.

Mijn intuïtie.

Tresi: Had jij je ratio gevolgd wat was er dan gebeurd?

Dan waren we in Nederland gebleven.

Tresi: Precies.

Toen ik voor de eerste keer te horen kreeg dat ik in een vervroegde overgang zat, kreeg ik te horen dat de enige mogelijkheid eiceldonatie was. Ik zei meteen: "Dat wil ik niet." Dat is heel lang geleden maar kijk waar we nu zijn.

Tresi: Op een gegeven moment ga je je intuïtie volgen. Intuïtie is het gevoel. Het gevoel is je pad, je kompas. De ratio is het menselijke. Het menselijke zegt: "Ja, dat wil ik niet, zo ver ga ik mij niet verlagen of die weg wil ik niet opgaan." Met welke reden ook, het komt altijd hier vandaan menselijk gezien. Daarom zegt Isaak altijd: "Overstijg je menselijkheid, verhef jezelf boven jezelf en laat je dan het lot het lot zijn." Nou mooi.

Geldt dat ook voor vrouwen die nog veel ouder zijn die hun gevoel volgen?

Ja, er is een vrouw van 62 die zwanger is.

Tresi: Als je het menselijk bekijkt dan zul je het er heel vaak niet mee eens zijn. Als ik menselijk kijk dan ben ik het er ook heel vaak niet mee eens. Als ik het gevoelsmatig bekijk, voelt het anders dan wat je menselijk gevoel zegt. Dan denk je menselijk, gevoelsmatig; het is zo maar het is niet zo omdat het vlees je verkeerde signalen geeft, gewoontes van: neem dat risico niet, kijk wat je jezelf op je hals haalt. Je gaat allemaal gekke dingen doen maar als je jouw gevoel volgt dan ben je heel kwetsbaar. Als je je gevoel volgt dan doe je dingen die niets meer met controle te maken hebben. Je geeft de controle over en dat heb je dus gedaan. Je hebt volledig de controle over moeten geven aan de medici, aan iemand anders ook. Die persoon die jou een geschenk geeft, is eigenlijk, ik noem het dan moeder, maar zij geeft eigenlijk haar moederschap aan jou. Dat is een heel mooi geschenk. Het is hetzelfde als iemand adoptie doet maar nu in een vroegtijdig stadium.

Mensen zijn heel veroordelend hè?

Tresi: Ja, de mens is heel bekrompen.

Ja. Gisteren bij schilderles ging het over die vrouw in Friesland die 62 is en ik schrok echt van het commentaar van de medecursisten. Ze hadden zo'n oordeel over een vrouw die ze niet kennen.

Tresi: Weet je wat het is? Mensen die oordelen zijn mensen die vaak niet naar zichzelf kijken. Ze kijken extern. Want als je intern kijkt dan onderzoek jij

jezelf en dan kom je jezelf goed tegen en dan veroordeel jij jezelf ook goed. Elk spiritueel mens die goed naar binnen kijkt gaat zichzelf in heftigheid ervaren en zegt: “Dat doe ik niet goed en dat doe ik ook niet goed en dat wil ik eigenlijk gaan doen.” Dus kom je jezelf gewoon tegen. Maar mensen die dit doen hebben het altijd goed, die hebben het nooit verkeerd maar de buitenmens heeft het altijd verkeerd omdat het makkelijker is om naar iemand te kijken en te zeggen: “Jij doet het verkeerd” dan te zeggen: “Ik doe het verkeerd.” Dus je gevoel moet zo zuiver zijn voor elk van jullie dat je nooit de waarheid van iemand anders boven je waarheid zet.

Als de moeder 62 is dan kan de moeder met 72 overlijden en dan is het kindje tien.

Tresi: Dan heeft het kind tien jaar van de moeder gekregen.

Is het dan de keuze van het kindje?

Tresi: Het kindje kiest op dat moment om te reïncarneren bij jou. Dus dat betekent dat het kindje jou kent dus ook je leeftijd. Of het kindje nou bij een jonge moeder terecht komt die twaalf is, dat gebeurt ook in bepaalde landen, en het kind ook een kind krijgt, dat is een keuze. Dat heeft met evolutie te maken. Dus op het moment dat je stopt met veroordelingen laat je de evolutie gaan zoals ie gaat. Elk persoon in die evolutie moet zijn eigen gevoel volgen. Dus jij kan niet haar gevoel volgen omdat jij zit niet in die evolutie en jij ook niet en hij ook niet.

Niet om meteen te veroordelen maar dan brengt het wel bij jezelf teweeg van: is dat wel verstandig?

Tresi: Verstandig is het nooit.

In hoeverre denk je dan aan jezelf van: ik wil nog graag. Ik heb het niet over jou hoor.

Dat heb ik mezelf ook vaak afgevraagd.

Tresi: Verstandig is het nooit in een bepaalde risicogroep om een risico te nemen. Dat is nooit verstandig.

Het is wel een risico voor jezelf maar de kans dat het kind aan de zijde van de beide ouders groot wordt is klein.

Tresi: Ja, maar wie zegt dat het niet in de evolutie zit? Wie zegt dat het kind dan geen andere ouder krijgt die dus past in zijn of haar evolutie? Dus als jij een ouder bent of wordt dan zeg je niet tegen het kind: “Ik ben jouw ouder voor altijd.” Je bent maar tijdelijk de ouder.

Dat is altijd zo.

Tresi: Ja, dus je voedt tijdelijk het kind met liefde op. Hij heeft ook een kind maar is zijn kind eigenlijk kwijtgeraakt. Daar heeft hij niet voor gekozen maar het is wel gebeurd. Dus als je werkelijk accepteert via het gevoel wat naar je toekomt dan kan je door. Accepteer je niet dan blijf je hangen.

Dan word je veroordelend naar jezelf toe en de omgeving doet er nog een schepje bovenop en dan raak je nog verder af van het pad van je gevoel.

Tresi: Er zijn zoveel voorbeelden die wij nu zouden kunnen vertellen die niet met het verstand te maken hebben, die puur met gevoel te maken hebben. Bijvoorbeeld: ik voel wat voor een oudere man, hij is bij wijze van spreken dertig jaar ouder. De omgeving zal niet meteen juichen. Ze zullen het misschien niet zeggen maar ze denken het wel. Maar jouw gevoel zegt: “Dat wil ik.” Dus jouw gevoel is waarheid. De anderen hoeven het niet na te doen.

Vaak lopen mensen ook tegen hun eigen angsten aan. Ik weet nog toen ik Paul leerde kennen dat ik op vrij korte termijn ging verhuizen en de kinderen van school haalde. Ik kreeg toen een kaartje van iemand: denk je alleen maar aan jezelf? Dus dat paste ook niet in de kaders. Ik deed het op mijn gevoel. Mensen hadden niets van: dat ga je toch niet doen om je huis te verkopen, je kinderen van school te halen en je baan op te zeggen. Ben je wel goed snik of zo? Mensen lopen vaak tegen hun eigen angsten aan en dan zijn ze toch vaak heel veroordelend.

Tresi: Laten we eventjes duidelijk maken dat er hier twee werelden zijn: de verstandelijke en de gevoelsmatige wereld. Op het moment dat ik op vakantie ga dan ga ik gewoon de verstandelijke wereld tegemoet. Ik ga verstandelijk op vakantie, ik ga verstandelijk de pistes af en niet via mijn gevoel omdat mijn gevoel zegt: "Niet doen." Ik ben doodsbang elke keer weer. Ik doe het omdat mijn verstand zegt: "Gewoon doen." Dus mijn gedachtes zeggen: "Gewoon doen."

Maar je moet altijd naar je gevoel luisteren.

Tresi: Op dat moment niet. Op dat moment wil ik even gewoon mens zijn en weten hoe het is om je lichaam even lekker op z'n flikker te geven. Maar daar haal ik geen interne tevredenheid uit. Ik haal er wel zo'n kickgevoel uit van: yes, ik ben beneden gekomen. Maar ik hou dan niet *meer* van mezelf. Op het moment dat je bezig bent met je gevoel ga je *meer* van jezelf houden, *meer* in euforie zitten, je gaat *meer* in contact zijn met jezelf en dat is belangrijk. Wie ben jij? Wat wil jij? Op een gegeven moment kom ik op een punt dat ik geleefd heb op mijn accu die verstandelijk is, ik moet naar de kerk omdat ik dan de voeding krijg. Mijn mannen zijn altijd heel verbaasd dat ik zeg: "Ik moet naar de kerk, ik wil naar Jezus." Dan ben ik een uur hardop aan het praten in de kerk en een gesprek aan het voeren en dan ga ik met dit gevoel weer naar huis en dan kan ik dat weer geven aan mijn omgeving omdat ik gevoed ben. Dus verstandelijk sterf je. Als je alles op je verstand doet, sterf je gevoelsmatig.

Dan word je de levende dode.

Tresi: Ja, dan word je de levende dode. Je doet alles wel, je doet spelletjes, je kookt, je praat maar je bent niet meer aan het voeden.

Maar ergens zijn mensen dan toch heel ontevreden en hebben ze een innerlijke strijd om zich over te geven aan het gevoel dat de maatschappij geeft.

Tresi: De maatschappij is een verstandelijke maatschappij maar je hebt gevoelsmensen in de maatschappij en die gevoelsmensen moet jij ontmoeten.

Anders sterf je zelf ook.

Ik zie ook mensen die in die verstandelijke maatschappij verstandelijk bezig zijn maar wel gevoelsmensen zijn maar dat niet erkennen. Ze hebben dan zo'n strijd en krijgen een burn-out of agressie of dat soort dingen.

Tresi: Dan moet jij degene zijn die hen voedt. Dus jij moet de kwetsbare zijn omdat zij niet weten hoe ze kwetsbaar moeten zijn. Dus jij bent degene die opeens gaat praten met gevoel en zij hebben zoiets van: wat krijgen we nou? Dat noemen we de controle kwijt en dan moet jij doorgaan. Meestal vluchten ze dan vaak en zeggen: "Daar hoef ik niets mee te maken hebben."

Geiten wollen sokken figuren.

Tresi: Daar hoef ik niets mee te maken te hebben, laat mij lekker verstandelijk zijn, het gaat toch goed zo?

Ja oké, als je daarvoor kiest.

Maar soms ben je jezelf er ook niet van bewust dat je het kiest. Ik ben zelf heel verstandelijk bezig geweest en dan ben je wel een beetje op zoek en zo maar ik liep op een gegeven moment mijn hond uit te laten en toen dacht ik: zou het me ooit lukken in dit leven om zo diep te geloven als een Jehovagetuige of iets. Twee maanden daarna gebeurde dit. Soms ben je op zoek naar iets en je leeft maar door en je rent maar door maar je bent je er niet bewust van en je weet niet dat dit bestaat. Soms is het niet willen zien maar ook de weg niet weten.

Tresi: Ik was negen dagen weg uit de wereld die mijn wereld heet en dat vind ik meer dan genoeg. We hebben leuke dingen gedaan, winkelen, spelletjes doen, kroelen met elkaar. Maar dat vind ik dan meer dan genoeg omdat op dat moment heb je niet het gevoel dat je op die golflengte zit.

Die mis je echt.

Tresi: Ja, die voedingsgolflengte. Dan ga je op een bepaalde golflengte zitten van kaartspelletjes doen, skiën, boodschappen doen, koken en dan ga ik op de golflengte van die mensen zitten. Dat is voor velen genoeg maar voor mij niet. De mensen die met mij mee moeten gaan, moeten gaan anders verlies ik ze. Ze moeten meegaan in mijn gevoel anders verlies ik ze gevoelsmatig en kom je niet meer met elkaar in contact. Daarom gebeurt het heel vaak dat de man en de vrouw uit elkaar gaan omdat de vrouw zegt: "Jij begrijpt me niet meer." Of de man zegt: "Je begrijpt me niet meer." Maar de man is vaak niet degene die gauw zichzelf gaat onderzoeken zoals Ad het doet. De man heeft heel gauw de neiging om het weg te duwen. Dat komt door de overschaduwende planeten.

Als mannen wel zo zijn dan hebben ze het eerder door dan vrouwen.

Is dat zo?

Ze kunnen dat dan veel sneller dan wij vrouwen omdat ze durven meer om los te laten.

Omdat jij het al in beweging hebt gezet.

Het effect is heel positief maar wat ik merk is dat vrouwen heel erg kunnen malen.

Tresi: Heb je het over jezelf? Dat is niet zo.

Mannen gooien zich in het diepe.

Nou, de mijne niet hoor.

De mijne ook nog niet hoor.

Mijn man is niet zo gedreven als ik ben hoor.

Tresi: Dat is niet zo Debby. Als mannen zich eenmaal in de spirituele wereld gaan verkennen dan kennen ze zichzelf niet meer. Dan zijn ze zichzelf kwijt en dan gaan ze de stijgende lijn op, de grond verliezen en dan zijn ze

helemaal niet meer in de realiteit. Dus wat heel belangrijk is, is de balans dat je gewoon spiritueel bent en menselijk en dat je gewoon een normaal mens bent die zich goed voelt in de spiritualiteit, dus zich goed voelt in het gevoel.

Dus in balans zijn.

Tresi: In balans ja. Heel vaak is het zo dat de man heel veel in het gevoel, spiritualiteit stopt en dan gaat hij zijn 'mens zijn' opzij zetten. Dat gaat hem dus in de weg zitten: ik ga nu heel erg met mijn gevoel bezig zijn. Dan krijgt de vrouw ook zoiets van: het wordt me teveel hier. Ben je ook een beetje man?

Ja, hij moet ook man blijven.

Tresi: Ik ken mannen die bezig zijn met spiritualiteit en ik doe mijn rug naar achteren en denk: ik vind je eng.

Ze proberen er vaak meteen iets commercieels van neer te zetten omdat ze er inkomsten in zien.

Tresi: Mannen zijn er ook krachtiger in. Mannen die naar bijeenkomsten gaan en zichzelf gaan ontwikkelen zijn vaak de grond kwijt. Dus je hoeft niet heel erg overdreven met spiritualiteit bezig te zijn. Maar je kan het ook zodanig in jouw leven neerzetten dat je er niet de hele tijd over hoeft te praten van: ik voel dat het niet zo goed met je gaat.

Oh, daar word je helemaal gek van.

Die vraag moeten wij vrouwen dan maar stellen hè?

Tresi: Of dat ze dan even gaan masseren en er dan alleen maar zo bij gaan zitten. Dan heb je zoiets van: oké. Het is gewoon heel simpel: wees je innerlijke zelf, je intuïtie. Maar je intuïtie is niet te controleren. Hebben we dat? Dat betekent: wat je gisteren intuïtief voelde, hoeft vandaag niet meer of straks niet meer zo te zijn. Is niet te controleren. Je verstand is te

controleren. Verstandelijk hoef je niet te denken nadat je hebt geleerd hoe je de wasmachine aan moet zetten, dat is gewoon geprogrammeerd in jou dus je hebt het geleerd. Dus je verstand pakt op wat jij hem hebt gegeven, dus je bent geprogrammeerd en hij doet het op de automatische piloot. Dus hij kan verstandelijk elke dag hetzelfde doen. Dus elke dag kun je verstandelijk door het leven gaan en zo sterf je. Maar je gevoel niet. Je gevoel is: ik voel me goed, ik voel me niet goed. Waarom voel ik me nu niet goed?

Ik was heel erg een kantoorfreak. Ik kwam erachter nu ik geen werk meer heb dat mijn werk en mijn kinderen mijn identiteit waren. Ik was altijd maar bezig met dingen en dat was mijn identiteit. Ik durfde niet aan dat gat te beginnen omdat ik dat zelf was. Ik moest de schil eraf halen en wilde het allemaal vasthouden. Ik was boos van: waar blijft dat werk en het kwam maar niet. Toen merkte ik heel erg dat ik die controle niet meer kreeg en daar werd ik heel erg boos van. Nu leer ik door dit: wie is Stientje? Wat wil Stientje? Dan kom je eerst in een lege ruimte door te denken: wat komt nou uit mijn gevoel? Daar moet je ook de tijd voor nemen en dan merk je ook dat je veel meer gaat leren.

Tresi: Je bent meer echt.

Dan denk ik soms: ben ik dat? Ben ik zo gedreven? Dan kijk je vanaf een afstandje naar jezelf.

Als je van een afstandje kijkt naar jezelf, dat is wie je echt bent.

Dan merk ik dat de ander....

Tresi: Die wilde niet loslaten.

Dan was ik boos. Ik zat in de zen en al die mensen die zaten er allemaal zo. Ik dacht: die yogaleraar verdient zijn geld makkelijk hier. Betaal je er vijftien euro voor om maar te zitten. Ik werd kwaaiër en kwaaiër. Ik naar de wc en dacht: ik ga hier weg. Wat doe ik hier? Ik ging naar buiten en ik dacht: ik ga hier niet meer heen. Ik heb vier uur gelopen naar huis en toen kwam ik wel in de stilte. Al dat soort dingen komen op je pad om bij jezelf te komen ook al wil je het niet. Ik liep er wel tegenaan.

Tresi: Het is niets voor jou om zen te doen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij bent een ‘doen’ type. Als jij praat dan beweeg je ook alles. Je bent een doener. Als jij deze houding aan moet houden dan is het inhouden alsof je wilt boeren en het mag niet. Dan verkramp je gewoon. Op het moment dat je ontspant dan ontspan je gewoon zodat je lekker in je velletje zit.

Ja, maar je moet toch in stilte zijn om in contact te komen met je gevoel?

Tresi: Maar het kan ook lopend, fietsend of zwemmend. Iedereen heeft zijn eigen manier om tot rust te komen. Als jij heel erg een persoon bent die zo kan zitten en alleen maar kan zijn dan doe je het goed maar vele mensen kunnen dat niet.

Die yogaleraar is niet erg vrolijk het is allemaal niet zo veelzeggend.

Tresi: Stientje, jij bent zo. Ik zou ook helemaal gek worden als ik me de hele dag in moet houden terwijl ik me vrolijk voel. Ontdek zelf hoe het is om niet vrolijk te zijn. Het is je energie. Je energie is dus dit. Je energie is uniek echt waar. Dat is wat je leert kennen doordat jij jezelf gaat ervaren in de dag. Niet in een uurtje meditatie maar in de dag. Ik probeer je te leren dat je het mee moet nemen naar buiten, de dag door. De hele dag door: wat voel ik? Wat wil ik? Waarom ben ik nu boos? Waarom heb ik nu zin om jou achter het behang te plakken? Wat breng jij naar mij? Waarom voel ik dat? Bij jezelf blijven. Ik voel me boos maar ik moet het niet voelen. Dan ben je toch niet echt?

Nee.

Tresi: Dan neem jij de impulsen van het menselijk leven niet meer tot je. Jij weigert om te voelen dus jij bent niet spiritueel bezig omdat jij bent eigenlijk een Boeddha.

Isaak zegt altijd dat als je in stilte komt je heel erg bij jezelf komt.

Tresi: Dat klopt. Maar die stilte vind je ook door te bewegen. Als je loopt dan beweeg je jouw voertuig. Als ik auto rijd, kom ik heel erg tot stilte. Dan ben ik heel erg in die auto en dan kom ik echt tot stilte. Radio uit en in die auto. Het verstand rijdt je wel omdat hij weet hoe hij moet rijden. Dus je voeten weten hoe ze je moeten brengen. De ene die gaat tuinieren en komt tot stilte, de ander gaat schilderen en de ander gaat weer mediteren. Ik ga mijmeren. Als ik mijmer dan ga ik liggen en dan laat ik mijn gedachtes zweven en dan bekijk ik mezelf in filmpjes. Dat vind ik heerlijk maar je moet weten wie je bent.

Afgelopen zomer heb ik twee weken gefietst en toen zei Isaak al: "Dat is pure meditatie voor jou." Ik ben twee weken in meditatie geweest, het was een complete healing voor mij.

Je hebt ook mensen die bomen omarmen.

Tresi: Als je daar behoefte aan hebt, moet je dat doen. Maar als je dat doet, moet je niet denken: ik hoop niet dat ze naar me kijken. Dan ben je toch niet echt? Dan ben je toch aan het knuffelen van: voel ik wat?

Ik moet die controle loslaten van het werk en altijd maar bezig zijn geweest en kijken naar wat ik nog verder wil in mijn leven.

Tresi: Ja, ik heb geleerd door mijn gids Isaak en ook door mijn jaren van evolutie dat je echt bent op elk moment zoals je jezelf werkelijk op dat moment voelt.

Wij weten soms niet wat we voelen.

Tresi: Stel dat je nu voelt: ik voel me echt niet goed. Dan is dat je echtheid op dat moment en dan moet je daar niet bang voor zijn. Dus jij moet niet zeggen: "Dat mag niet." Je moet zeggen: "Dat voel ik nu." Op het moment dat je dat voelt dan is het van: oké, ik laat het door me heengaan. Doordat je het door je heen laat gaan, raak je het ook kwijt. Als je zegt: "Nee, ik mag nu

niet lachen omdat iedereen stil is” dan hou je de energie in. Op het moment dat je een flinke lachsalvo geeft en daarna ben je er vanaf en iedereen kijkt naar je, moet je gewoon zeggen: “Ik ontspan.” Dus wees nooit bang om je intuïtie tot je te laten komen. Op het moment dat ik wakker word en mijn gevoel zegt op dat moment: “Ik moet dat doen en dat doen” dan is dat een drive. Als ik zeg: “Dat wil ik niet doen, dat kan ik niet doen, ik kom tijd tekort.” Dan drijf ik mezelf in onrust. Doordat ik zeg: “Ik ga achter die drive aan” vertrouw ik dat de tijd precies oké zal zijn dat ik het allemaal op een rijtje krijg en dat dan die spanning weggaat.

Ik heb het ook gehad dat jarenlang mijn hele dag al ingepland was. En nu als ik 's ochtends wakker word, heb ik zo'n onrust en dat is vervelend.

Tresi: Die onrust komt omdat je op dat moment niet bent hoe jij verstandelijk wilt zijn. Je bent bezig je dag verstandelijk te plannen. Dus dat moet gebeuren en als dat niet gebeurt, word je onrustig. Stel dat je zegt: “Ik voel nu wat er moet gebeuren.” En dan is het van: daar heb ik geen zin in en daar heb ik ook geen zin in.” En dan krijg je vrije tijd. Maar dan is het vaak: wat moet ik doen met die vrije tijd? Dus laat ik maar zin maken voor al die taken dan hoeft ik niet stil te staan bij mezelf.

Dat is moeilijk.

Tresi: Ja, dus ons advies op dat moment is om alleen te voelen, punt. Als ik voel dat ik een kind moet knuffelen dan knuffel ik hem. Als ik voel dat ik daar geen behoefte aan heb omdat ik er gewoon geen behoefte aan heb en ik voel dat en ik knuffel hem dan ben ik niet aan het wisselen. Dan ben ik niet echt en kan ik net zo goed niets doen.

Ik moet altijd denken: wat is mijn behoefte?

Tresi: Je behoefte is je intuïtie.

Je hebt wel dingen waar je niet onderuit kan.

Tresi: Dat is je verplichting. Dan moet je gaan voelen of je dat als een verplichting ziet of dat je dat echt moet doen. Als je een hongerig kind aan tafel hebt en je gevoel zegt: “Ik heb geen zin om te koken” dan moet je wel even gaan voelen waarom jij dat hongerige kind hongerig wilt houden. Dan moet je gewoon het kind te eten geven en dan voel je jezelf ook weer beter kan ik je wel vertellen. Je zorgt gewoon dat je de balans creëert.

Je moet continu de balans zoeken.

Tresi: Dat is tot je dood hoor.

Ja, dat blijft wel doorgaan.

Tresi: Anders ben je gewoon dood. Dan ben je verstandelijk bezig. Dus zij heeft haar gevoel gevolgd. Heb jij je gevoel ook gevolgd?

Ik denk van wel.

Tresi: In wat?

Dat ik het geaccepteerd heb. Het zal wel bij mijn karma horen, bij mijn levenspad. Ik heb het kind bij me mogen hebben en nu is het voorbij. Ik heb genoten van de jaren dat ik ze gehad heb.

Heel knap.

Ik heb nu andere kinderen, oudere mensen die ik help. Ik doe de tuin voor ze en ik praat met ze en ik knuffel ze ook als ik daar behoefte aan heb en zij daar ook behoefte aan hebben.

Tresi: Als iemand niet meer met jou wil zijn moet je ook altijd zeggen: “Ik wil niet met jou zijn.”

Wat zei je?

Tresi: Als iemand niet meer met jou wil zijn moet jij altijd zeggen: “Ik wil niet meer met jou zijn.”

Anders hou jij de energie in stand.

Tresi: Ja, dus dan moet jij tegen jezelf zeggen: “Ik wil niet meer met jou zijn.” Als iemand zegt: “Ik hoef je niet meer” dan zeg jij gewoon: “Ik hoef je ook niet meer” en dan moet je het zodanig in je gevoel als waarheid zien. Dus je programmeert het als waarheid dat je het vasthoudt als geloof. Geloof is hetgeen wat je eigenlijk vast moet houden. Het geloof is het woord geloof. Ik geloof dat ik moeder word. Nou, dan ben je eigenlijk aan het dragen. Ik geloof dat het in mijn armen komt en dan ben je met de energie bezig: komt in mijn armen. Je moet in de tussentijd niet meer gaan geloven omdat je verstand daarbij zou kunnen komen kijken. Nee, geloof en geniet zolang het duurt. Dat heb ik ook gehad met mijn baby. Je weet dat het er niet meer is hè?

Ja, dat vind ik heel erg voor je.

Tresi: Maar ik geloof dat het gewoon een tijdelijk iets is geweest en dan ga je door naar het volgende tijdelijke iets. Heel vaak is het zo dat ik mensen zie en jaren zie ik ze niet meer en dan kijk ik naar hun bestaan en dan is het precies hetzelfde wat ik zie. Dan ben ik alweer verder gegaan en heb zoveel meegemaakt en zij hebben nog steeds dezelfde energie. Het is net als een droom. Als je droomt en je stapt niet uit die illusie dan droom je steeds hetzelfde. Hebben jullie weleens dat jullie vast komen te zitten in een droom dat je steeds hetzelfde droomt?

Nee, ik niet.

Ik wel.

Tresi: Dat het zich herhaalt.

Als ik ziek ben en koorts heb dan droom ik elke keer hetzelfde.

Tresi: Ik droom heel helder. Ik zie mezelf bewegen en dan weet ik dat ik met mezelf zit te praten in mijn droom en dan zeg ik: "Dit is een onderbewuste droom, dit is een angst die je bij je draagt dus dat droom je nu." Dus dan ben ik aan het praten in die droom en ben ik met mijzelf aan het praten maar je bent aan het dromen. Een voorbeeld: ik kreeg een telefoontje van een vrouw in mijn droom dat Wybe vreemd was gegaan. Ik zei tegen mezelf: "Je bent aan het dromen, het is een onderbewuste droom." Dan beleef je dat steeds maar je weet dat het geen echtheid is omdat je hebt het ooit fysiek meegemaakt dat hij heeft zitten bellen dus die angst is daaruit voortgekomen dus jij bent nu in dat contact met je onderbewustzijn. Dan weet je dat en dan moet je dat loslaten maar dan moet je niet 's ochtends aan de ontbijttafel aanschuiven van.....

Er wordt gelachen om Tresi.

Maar dan heb je het over choquerende dromen.

Tresi: Choquerende dromen ja.

Jaren terug zat ik in een hele onrustige fase in mijn leven en toen droomde ik over slangen. Ik voelde slangen in dromen over me heen kruipen en de slangen waren overal in de slaapkamer. De slangen bleven terugkomen en dat had te maken met mijn angsten waar ik doorheen moest.

Tresi: Dus jij moet ook de associatie weten van je eigen interpretatie in die droom. Daarom werken die dromenboeken ook niet. Jij droomt anders dan ik of zij omdat jij er een andere associatie mee hebt. Dus je onderbewustzijn vertelt jou wat. Je gevoel vertelt jou wat. Dan moet je wel weten: wat wil het mij vertellen?

In zo'n boek staat dat slangen die en die betekenis hebben en dat is onzin. Jij bent bang voor slangen en dat is voor jou angst en ik vind slangen heel mooi dus dan is de betekenis anders.

Tresi: Degene voor wie de betekenis is, is degene die het boek heeft geschreven.

Jij hebt een bepaald iets gevoeld toen die slangen over je heen kropen en dat is wel jouw waarheid.

Tresi: Ja, en wat betekenen slangen voor jou?

Dat had toen te maken met mijn ouders en het loslaten van mijn ouders. Zij vertegenwoordigden alles wat naar was in die fase en die slangen verbeeldden dat en dat voelde ik fysiek. Dat kwam in vele dromen terug. Dat was een proces van jaren. Dus jarenlang droomde ik ook over slangen.

Tresi: Ik symboliseer slangen als valsheid. Als ik slangen zie in mijn onderbewustzijn, in mijn visioenen zeg maar dan zie ik valsheid. Dat is mijn associatie daarvan. Zo moet je gewoon leren. Als zij daarboven met jou gaan praten dan geven ze je impulsen die jij weer gaat dromen. Dus jij krijgt bij wijze van spreken een beeld dat zij jou toezenden en dat beeld is: oké, wat wil dat mij vertellen?

Maar je komt er niet altijd achter wat het betekent.

Tresi: Dat is je gevoel dat je daarop moet trainen. Een voorbeeld: het voelt onveilig. Dan kan je een beeld bij krijgen bij het gevoel: het voelt onveilig. Dat kan dat je er een beeld bij krijgt. Heel vaak zie je beelden als je praat, ik in ieder geval wel. Ik praat in beeldtaal.

Ja, jij wel maar heel veel mensen praten niet in beeldtaal.

Het is wel zo als je met je dromen bezig bent dat je er steeds bewuster van wordt en dan ga je ook elke keer die link leggen naar je onderbewuste. Ik had dat wel door het hele proces waar ik al de hele tijd mee bezig ben. Vannacht had ik een hele mooie droom dat ik vloog. Ik had zoiets van: oh, ik mag eindelijk vliegen zoals ik zelf wil zijn.

Tresi: Dat is vrijheid.

Dat was geweldig.

Tresi: Ik droom heel vaak dat ik vlieg.

Het zegt iedere keer weer iets over....

Tresi: Je transformatie. Jij ziet niet zoals wij jou zien. Wij zien wel - Isaak en ik - een heel groot transformatieproces maar jij zit in dat transformatieproces dus jij ziet het niet zoals wij het zien. Wij zien wel die groei. Wij zien echt een groot verschil van toen en nu. Ontzettend. Het is zo'n groot verschil.

Daarom is het denk ik gekomen omdat ik al die jaren geen werk kan vinden. Ik ben min of meer door mezelf gedwongen om over mezelf na te denken en bij mijn gevoel te komen. Dat wilde ik zelf ook maar dat je dan toch heel erg tegen jezelf aanloopt en daar toch steeds stappen in maakt in positieve zin.

Tresi: Op het moment dat jij iets uitzendt dan heb je een probleem omdat dan haal je het naar je toe. Dus jij zendt uit: ik wil groeien. Dus kan zijn dat je het op een gegeven moment helemaal tot hier hebt gehad van: nou, ik wil anders in het leven staan en je zendt dat uit dan zegt God: "Oh, het kind wil lessen dus we gaan aan de slag met haar."

Ik wil graag werk krijgen.

Tresi: Je moet willen maar je moest het gewoon naast jezelf zetten. Dus werk is dan niet meer hetzelfde indelingssysteem als het geweest is. Dus het is gewoon een soort toevoeging.

Nu kom ik erachter dat ik die periode nodig heb gehad om zo ver te komen net zoals nu en als dat dan wordt afgesloten zoals vannacht dat ik kan vliegen dat vind ik super. Jij vertelt dat dromen je heel veel vertellen over processen en wat je meemaakt.

Tresi: Daarom ga ik graag mijmeren. Ik droom doordat ik mezelf in de mijmertoeestand zet. Dus dan ben ik aan het dromen en dat is zo verslavend.

Is dat verslavend?

Tresi: Voor mij wel. Omdat dan kijk ik naar mijn referenties en dan kijk ik naar mezelf en ik kijk hoe ik daarin stond en hoe ik eigenlijk nog meer in een soort groeiproces kan komen door inzichten. Dat is vaak confronterend omdat je bent een mens en mensen maken fouten. Dus als mens zijnde kan je terugvallen in een bepaalde energie waarin je jezelf kan verheffen maar dan moet je wel bewust zijn dat je in een bepaalde energie bent teruggevallen van: hé, dat had ik niet zo moeten doen. Dat je zegt: “Nou, ik ben nu eigenwijs geweest, ik heb het zo gedaan en dat had ik eigenlijk niet moeten doen.” Dan verhef ik mezelf dat ik zeg: “Oké ik had het niet zo moeten doen maar ik heb het zo gedaan omdat mijn menselijke karakter me trekt om dat te doen.” Ik kan heel koppig zijn, ik heb last van jaloezie als mens zijnde dus de onzekerheden daarin en noem maar op dus dan moet ik mezelf daarboven verheffen. Dus kom jij met een associatie die dat bij mij triggert dan kan ik reageren menselijk gezien maar dan moet ik me verheffen en zeggen: “Hoe zou ik het spiritueel gezien moeten doen, gevoelsmatig gezien?” Een klein voorbeeld met Valentijnsdag: Wybe had last van verkoudheid en op een gegeven moment zei ik: “Ga jij maar op de bank slapen of ik ga op de bank slapen.” Dat was in Oostenrijk en het was Valentijnsdag. We waren die dag drie jaar samen. Op een gegeven moment stond ik op en ging naar beneden en ik voelde de energie van teleurstelling al opborrelen. Hij zei: “Goedemorgen schatje” en ik voelde de teleurstelling omdat ik wist: hij heeft geen cadeautje voor mij.

Ach gut.

Tresi: Dat wist ik maar ik wist ook dat hij een cadeautje van mij wilde, een tattoo. Dat voelde ik. Op een gegeven moment gingen we in bad en ik begon te praten. Eerst wilde ik niet praten, dat was mijn koppigheid en toen begon ik te praten over mijn teleurstelling. Op een gegeven moment dacht ik: ik voel me nog steeds teleurgesteld dus ik moet die energie kwijt en toen dacht ik: ik ga Valentijn wel alleen vieren. Dat is mijn koppigheid en ik dacht: dit is helemaal niet wat ik wil. Ik ging ontbijten met mezelf, prosecco erbij en maakte er een feestje van voor mezelf. Ik dacht: dit is oké, toch nog een

leuke dag zo. Verder beetje winkelen, lekker in rust, geen kinderen erbij en toen voelde ik: ik wil naar de kerk. Ik ging naar de kerk en ik voerde een gesprek en ik zond uit en ik wachtte wat het me ging brengen. Op een gegeven moment hoorde ik mezelf als Tresi zijnde praten en eigenlijk als de stem die ik innerlijk vertaal. Ik kan echt praten met de andere wereld en die innerlijke stem liet ik ook hardop praten. Gewoon hardop in de kerk. Op een gegeven moment zei iemand dat ik naar mijn innerlijke stem moet luisteren. Ik had een dialoog van een uur of anderhalf uur en die gaf mij bepaalde waarheden en stelde mij vragen waar ik mezelf op moest onderzoeken en antwoorden op moest geven. Dat vond ik niet zo leuk die antwoorden. Ik begon zelfs te janken van: hoe moet ik het dan doen? Op een gegeven moment kreeg ik alle antwoorden en toen was de energie in mij weer zo positief dat ik gewoon naar huis ging. Ik had toen ik vertrok al het geld meegenomen en liet iets liggen denkend van: misschien koopt hij er nog iets van.

Uitgekookt noemen ze dat.

Er wordt gelachen om Tresi.

Tresi: Toen dacht ik: dan zal hij wel denken het is toch haar geld. Hij had zelf geen geld meer. Ik dacht: had je dat trainingspak maar niet moeten kopen maar een bloemetje. Op een gegeven moment gingen er sms-jes over en weer en toen wilde ik met de lift de bergen ingaan en lekker een wandeling maken en ik voelde: nee, dit wil ik niet doen. Ik ben naar huis gegaan en ik begon meteen te koken voor de kinderen. Ik voelde dat ik moest koken. Hij kwam naar beneden en hij had een bloemetje ingepakt dat hij snel was gaan halen en toen zag ik een traantje komen en ik voelde: nu niet koppig doen. Ik troostte hem en sprak met hem en ging weer verder koken en hij zei: "Eigenlijk is het jouw cadeau, ik heb geen geld." Ik zei: "Dat wist ik wel." We hebben gepraat en de energie was gezuiverd. Ik heb lekker gekookt voor de kinderen en daarna zijn wij Valentijn gaan vieren. Maar mijn gevoel en mijn menselijkheid waren wel in contact van: ik ben het er niet mee eens dat je niets voor me hebt maar mijn gevoel wil dit niet. Ik wil niet vasthouden in mijn menselijke aspect van koppigheid.

Dat brengt verder ook niets.

Tresi: Dus ik heb me verheven boven mezelf. Daardoor is de energie heel erg omgedraaid en daardoor heb je een hele andere dag dan dat je in de menselijke energie blijft hangen zoals ik in het verleden zo vaak wel heb gedaan.

Dat is ook een overwinning voor jou.

Tresi: Ja, omdat mijn karakter is een hele sterke persoonlijkheid. Op dat moment moet ik niet die sterke persoonlijkheid die Tresi heet gebruiken maar mijn gevoel naar voren laten komen.

En uiten.

Tresi: Ja, maar daar hebben jullie ook allemaal last van dat jullie gevoelsmatig soms iets willen zeggen.

Nee hoor.

Er wordt gelachen om dit grapje.

Tresi: Een voorbeeld: jij wilt gevoelsmatig wat meer aandacht thuis en jij wilt dat en dan heb je zoiets van: nou, ik wacht wel tot hij het komt brengen.

Dan kan je lang wachten.

Tresi: Gevoelsmatig wil je dat. Dus dan zeg ik met mijn leermeester naast me: waarom ga je het niet halen? Dan zeg je heel vaak: "Hij of zij moet de eerste move doen. Hij kan me toch ook bellen?" De hele tijd zit je dan op je telefoon te kijken van: gaat hij nog niet af? Of je geeft hints, van die stekende hints. Heb je het door? Waarom zeg je het niet gewoon?

Dan ben je bang voor de afwijzing.

Tresi: Ja, je bent bang voor de afwijzing en je bent ook bang voor je kwetsbaarheid. Je bent kwetsbaar als je voor je mannetje heel erg zit te janken: ik wil aandacht nu. Daar ben je te trots voor als vrouw zijnde.

Ik doe dat wel hoor.

Tresi: Goed zo.

Ik heb veel aandacht nodig dat weet ik van mezelf.

Tresi: En hij gaat over tot geven?

Ja.

Tresi: Helemaal fantastisch maar dat komt omdat je het naar je toegetrokken hebt. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe. Op het moment dat ik het niet meer ga vragen en ik wacht tot het naar me toekomt, ben ik menselijk bezig en niet gevoelsmatig.

Als de ander niet met je mee wilt gaan dan kan je nog meer boosheid in jezelf opwekken en dan kan je nog meer in een negatief gevoel gaan zitten.

Tresi: Ja, op het moment dat je iets wilt dan ga je altijd een graadje hoger en dan probeer je dat stukje te krijgen. Maar waarom ga je het hele traject van: au, au, au niet in? Omdat het doet jou ook pijn als je iemand zit te sarren, te prikken of zit te drammen, dat voelt niet goed. Negatieve energie voelt nooit goed. Dus dat betekent dat je eigenlijk negatieve energie moet loslaten dus je kan het ook gewoon uitspreken van: ik heb zin om jou bij wijze van spreken nu pijn te doen. Je hebt ook geestelijke mishandeling niet alleen maar fysieke mishandeling. Je hebt ontzettend veel geestelijke mishandeling.

Dat is nog erger.

Tresi: ja, dat je gewoon geestelijk iemand mishandelt. Stel dat iemand mij iets niet geeft wat ik nodig heb dan is hij mij geestelijk aan het mishandelen, lichamelijk niet.

Net zoals jij ook zegt: ik heb die aandacht nodig en iemand geeft het bewust niet....

Tresi: Dat is geestelijke mishandeling.

Ja, dat is geestelijke mishandeling.

Tresi: Omdat geestelijk is gevoelsmatig word je mishandeld.

Dat is heel naar.

Tresi: Ben jij iemand die geestelijk mishandelt?

Ik zit te denken dat het ook andersom is in de relatie. Hij heeft heel veel aandacht nodig en de manier waarop, misschien wel de helft van de tijd, vind ik dat niet prettig omdat het energie zuigt.

Tresi: Dan moet je dat zeggen.

Ja, en dat gaat ook wel steeds beter maar aan de andere kant is het ook een soort energie van: jij trekt wel alle aandacht naar je toe maar ik dan? Ik wil ook aandacht.

Tresi: Dus jullie hebben allebei een soort disbalans in jullie relatie dat jullie allebei niet weten waar jullie staan.

Ik geef hem altijd veel aandacht door te luisteren en mee te denken en vragen te stellen.

Tresi: Gevoelsmatig?

Ja, ook.

Tresi: Of fysieke aandacht?

Nee, gevoelsmatig. Maar als ik dan iets heb wat ik wil vertellen dan is het stil. Als ik dan zeg: "Luister, kan je zus of zo niet aan mij vragen?" Dan zegt hij: "Ja, wat moet ik dan vragen?" Ik weet niet wat het is.

Tresi: Op Valentijnsdag waren mijn partner en ik drie jaar samen en ik gaf een paar dagen van tevoren al hints dat hij wel op moest passen op Valentijn. Ik gaf een paar dagen van tevoren al aan van: misschien ga ik het op Valentijn uitmaken omdat ik wil aandacht.

Dan ben je ook niet meer zuiver bezig.

Tresi: Nee, nee, nee, ik ben wel zuiver bezig want die gedachte ging wel door me heen.

Dan ben je wel aan het manipuleren.

Tresi: Nee, ik heb het gewoon aangegeven. Manipuleren is wat anders.

Je chanteert hem dan wel omdat je zegt: "Misschien ga ik weg."

Tresi: Nee, niet in mijn gevoel. Ik moet het even uitleggen. Als iemand geen energie in mijn relatie stopt dan heb ik al aangegeven: dan ga ik niet door met mijn relatie. Dat had niet te maken met dat hij op dat moment met een dingetje aan moest komen maar dat hij in die passie moest blijven hangen. Ik hou van samenzijn maar ik geef wel aan wat mijn grenzen zijn. Die grenzen kunnen per keer weer verschuiven. Een paar dagen van tevoren zijn er een paar dingen gebeurd. We zitten in een bepaald proces en dat gaat heel goed. Hij is bang voor de 14de omdat op de 14de februari is het boek 'Wybe, wat doe je nou?' begonnen en geëindigd. Hij dacht ook: misschien ga je het uitmaken op Valentijn. Op een gegeven moment geef ik die hint van: die passie moet wel blijven omdat dat is mijn behoefte zoals het bij haar de behoefte is. Valentijnsdag is de dag van de geliefden waarop wij zijn begonnen. Hij is heel erg bezig geweest om mij te veroveren en te krijgen maar hij moet niet inslapen. Nadat ik het heb uitgesproken zei ik: "Ik ga niet meer lelijk tegen je doen tot Valentijn." Dat heb ik ook niet gedaan. Ik ben

heel lief geweest en op Valentijn kwam de teleurstelling. Die teleurstelling heb ik ook aangegeven en die Valentijn teleurstelling heb ik omgedraaid doordat hij moet weten: we gaan zo niet nog een jaar doormodderen en nog een jaar doormodderen. Ik zei: “Hoe was ons eerste Valentijn en hoe was ons tweede Valentijn?” Hoe wist niet meer hoe de eerste was en ik zei: “Dan weet je ook niet hoe de vierde is.” Dat zijn dus mijn gevoelens waar ik niet mee door het leven kan gaan als ik het niet uitspreek. Dat jij het wel kan dat vind ik knap maar ik niet. Maar als mensen in categorieën zeggen van manipuleren, misschien is het ergens wel een manipulatie omdat je geeft aan maar het is niet een negatieve manipulatie.

Je maakt die ander bewust.

Nee, het is ook een spel dat je hebt samen.

Tresi: Ja, je hebt positief en negatief maar alles is wel een creatie en manipulatie. Het is wel zo dat ik op bepaalde momenten zeg: “Als je dat niet doet, is dat de consequentie” dan ben je hard bezig maar je doet het niet uit kwaadheid, je doet het om positief....

Om iets positiefs te bereiken.

Tresi: Ja, we hebben natuurlijk heel veel gesprekken gehad daar. Ook over Jeffrey en zijn computerverslaving. We hebben afspraken gemaakt en al die dingen en daar kwamen ook weer tranen uit. Ik vertelde aan Jeffrey hoe ik hem zag en hoe ik hem wil hebben en hoe hij zich eigenlijk neer moet zetten. Dan ben je in balans met die gesprekken en dan heb je die energie weer opgeheven en dan heb je weer rust. Maar hoe vaak heffen mensen die energie *niet* op?

Heel veel niet.

Tresi: En jij bent nog steeds in dezelfde gevoelsmatige....Mag ik dat ook zeggen?

Ja.

Tresi: In dezelfde gevoelsmatige energie omdat jullie nog steeds op twee eilanden bezig zijn en jullie willen allemaal op hetzelfde eiland terecht komen maar dat betekent wel dat één de overbrugging moet maken om de ander op dat eiland te brengen. Dan ben ik misschien de kwaaië op dat moment maar wel met de goeie bedoeling. Misschien ben je toch nog te lief. Ben je te lief?

Te voorzichtig denk ik. Ik heb in het verleden ervaren als ik dingen bespreek dat het averechts werkt. Als ik het over passie heb dan zakt hij er helemaal in en heb je een gesprek gehad met goeie voornemens en dan wacht je af en dan komt er niets.

Tresi: Wat doe ik? Ik ga hem confronteren en zeg: "Vroeger gooide je nog je lichaam in de strijd al had je geen geld. Je weet dat ik dat nodig heb." Ik heb zin in seks. Ik wil gewoon bemind worden in mijn fysieke omdat je dan weer bij elkaar smelt. Het is niet alleen maar lust. Het is seks met passie. Daar heb ik behoefte aan. Krijg ik dat niet dan heb ik het gevoel dat daar een afstand komt. Ik geef het aan en daar is hij niet altijd blij om. Hij stampet ook heel veel. De deuren zijn nu gelukkig nog heel maar die zijn ook weleens niet heel meer geweest.

Word je daar nooit boos om dat hij dat niet doet dan? Dan kan je toch zo door het lint gaan of niet?

Ja, daar word ik wel verdrietig om.

Tresi: En dat verdriet moet je dan gaan delen.

Ik heb dan de neiging om me in mezelf terug te trekken.

Tresi: Dat is niet goed.

Ik heb de neiging om me af te sluiten.

Tresi: Dus dan bewaar je het verdriet voor jezelf.

Ja, ik voel het van binnen en ik wil ook niet dat hij het ziet omdat je dan heel kwetsbaar bent.

Tresi: Wat heb ik net gezegd? Dus je kwetsbaarheid is kracht Debby. Als jij een verandering wilt hebben moet jij jezelf kwetsbaar neerzetten. Ik heb een gesprek gehad met Jeffrey en ik heb heel veel gehuild en op een gegeven moment snapte hij het. Wybe ging op een gegeven moment aan zijn kant staan en ik ging er tegen in en Jeffrey zei: "Mama doet zo omdat mama zich *daarom* en *daarom* zo verdrietig voelt omdat ze ziet mijn kwaliteiten en ik doe er niets mee." We hebben een afspraak gemaakt en de tv werd uitgezet en de computers werden uitgezet en we gingen samen tv kijken en samen praten. We zorgden dat er harmonie was en toen gingen we strijden met elkaar. Je strijdt wel omdat meer energieën meer verschillen maar als jij je mond houdt dan strijd je niet meer maar dan voel je die brok hier komen en je chakra's gaan blokkeren hè.

Er zijn momenten dat ik het wel heb laten zien. Mijn man is emotioneel heel intelligent en in een tiende van een seconde weet hij het zo te spelen dat hij de dingen omdraait. Ik heb dat nu wel door en dan kaats ik het terug. Als ik verdrietig ben dan voelt hij mijn pijn. Hij zegt dan, niet met zoveel woorden: stop daarmee want je doet mij pijn. Net zoals er iets met de kinderen is en dan zeg ik ook: jij wilt niet voelen. Hij houdt wel van me hoor. Ik weet en ik voel dat het er zit en hij uit het ook wel op zijn manier maar hij is emotioneel zo intelligent dat hij in een tiende van een seconde weet wat er gaat gebeuren dat hem pijn gaat doen en dan kaatst hij dat terug.

Tresi: Dat doen mensen die niet willen voelen. Wat jij moet doen is hem juist laten voelen doordat jij dat weer terugbrengt daar naartoe en dat kan alleen maar in alle heftigheid. Dat kan niet in alle rust. Omdat als ik boos ben dan gaat mijn stem omhoog, dat is energie. Als je gaat zingen gaat je energie ook omhoog. Wat jij nu doet lieve schat en ik weet de hele situatie uit te schetsen hoor.

Doe maar hoor.

Tresi: Wat jij nu doet is dit in stand houden. Wat hij doet is manipulatie doordat hij het zelf ook in stand wil houden. Hij kent jou en mijn man kent mij ook door en door en ik ken hem door en door. Hij heeft dat ook. Hij voelt ook meteen dat er iets knaagt hoor. Hij voelt dat ook op afstand. Wybe is iemand die het komt zeggen en ik ben iemand die het terugbrengt. Dan krijg je een discussie en die discussie kan weleens leiden naar heftigheid en dan heb je het wel gehad.

Ik doe dat wel steeds meer.

Tresi: Niet genoeg.

Nee, maar voor mijn gevoel heb ik wel een stap gezet. Kennelijk kan ik nog tien stappen meer doen maar ik vind die ene stap al geweldig. Snap je? Van die ene stap naar die tiende stap.....

Tresi: Je bent nog niet tevreden met de resultaten.

Nee.

Tresi: Je bent al een tijd in deze energie. Dus het loopt al een tijd.

Je had het vorige keer over het shockeffect. Dat heb ik ook al gehad. Ik heb ook een keer gezegd op onze trouwdag en toen kwam hij met een bloemetje en was ik al een dag of tien vervelend en ik zei: "Nou, ik wil die bloemen niet aannemen, ik ga alleen verder, dit wordt me teveel, ik trek het niet." Toen zijn we nog in therapie geweest en toen heb ik hem de kans gegeven om dat te laten zien. We hebben heel veel inzichten gekregen en we hebben afspraken gemaakt. Maar ja, hij is heel lui.

Tresi: Weet je wat jullie probleem is? Het probleem is dat één de scepter moet zwaaien.

Ja, dat ben ik.

Tresi: Dus de leidinggevende. Bij mij wordt er meteen gegild dat ik de koningin ben. Dan ben ik maar de koningin maar ik ben een goeie koningin. Eén leidinggevende in de zaak leidt de hele zaak. Zolang degene die de leidinggevende is een goed hart heeft loopt de zaak ook goed. Wees nooit bang om een leidinggevende functie te nemen. Wees nooit bang om de scepter te zwaaien. Zolang je hart goed is, is alles wat je doet goed. Maar het kan zo zijn dat je soms moet zwaaien met die scepter. Als jij een leidinggevende zaak hebt en mensen leunen achterover en ze doen niets en jij zegt: “Ik ben zo goed, blijf maar lekker lui achterover, geeft niet” dan gebeurt er niets. Op het moment dat jij dus resultaat wilt gaan krijgen moet je zelf voor resultaat gaan. Hoe ik werk is misschien heel vaak op de grove manier maar ik heb altijd resultaat. Ik leid heel veel mensen door mijn manier van directheid, spreken, wensen, toegeven maar ik ben een persoon die nog mijn laatste cent en mijn laatste boterham aan jou zou geven. Maar ik ben wel iemand die voor rechtvaardigheid gaat. Het moet wel gerechtvaardigd zijn en eerlijk. Jouw hart is zo’n hart, twee vingers daarvoor echt waar maar je hebt zoveel emoties in je keelchakra. Als ik je alleen al aankijk loop ik al vol. Maar je bent zo ingehouden. Het is net zoals je een deksel op een pot doet, je bent aan het borrelen. Stel dat je de deksel eraf doet en je kijkt wat erin zit, waar borrel jij van over? Dan zie je ontevredenheid. Je bent ontevreden. Waarom is hij nog niet tot bewustzijn gekomen? Dat ik meer verlang dan hij me geeft. Hij is nog niet tot bewustwording gekomen omdat hij weet dat jij gewoon weer die deksel erop zet en dat je gewoon weer in stilte door gaat borrelen. Dat weet hij. Dus hij weet ook dat Debby geen daad bij het woord doet. Dus als je zegt: “Ik ga bij je weg” dan pak ik mijn koffers al en dan ga ik en dan gaat iemand kijken hoe zijn tijd verloopt. Heel vaak krijg je dan het schuldgevoel van je gezin van: mama we moeten dit, mama we moeten dat. Stel dat ik nou wegval, wat gebeurt er dan? Pas als iemand er niet meer is dan krijgt iemand de bewustwording hoe iemand is geweest. Pas als iemand in de kist is, gaat men rouwen.

Daar hebben we het laatst wel over gehad van: stel dat ik dood ben of jij dood bent, wat dan? Wat voel je dan en wat ga je dan met je leven doen? Dat soort dingen.

Tresi: Wat zei hij?

Dat hij me wel zou missen en heel veel verdriet zou hebben. Ik was aan het sturen van: pak die kans nou want je laat het gaan.

Tresi: Zeg het gewoon voor jezelf, beloof het aan jezelf dat je alles gaat doen om tevreden te worden in je relatie. Dan moet jij intuïtief gaan voelen wat het is dat jij nodig hebt en dat breng jij. Dat gaat heel leuk worden.

Ik denk dat ik ook tegen mezelf moet zeggen: "Het interesseert me niet wat jij ervan vindt."

Tresi: Wat het resultaat is.

Mijn angst is ook wat het bij hem teweegbrengt.

Tresi: Ja, maar ook wat het resultaat is. Heel vaak doe je die dingen niet omdat je bang bent voor het resultaat. Stel dat het *die* kant opgaat en ik wil *die* kant op.

Die zekerheden ja, omdat straks is het gevolg dat we uit elkaar gaan.

Tresi: Als ik tegen mijn vent zeg: "Ik wil dat je dat en dat doet" wil ik dat hij dat doet om tevreden te worden en niet om hem te verliezen hè. Maar als dat het resultaat zal zijn kan je beter het verlies aannemen dan dat verlies in de relatie. Dat is wat ik probeer te vertellen. Als de passie over is bij mijn man en hij voedt mij niet meer omdat hij denkt: de buit is binnen, dan voel ik mij niet meer gevoed. Het is net zoals het kind thuiskomt en het eten is klaar. Jullie zijn geboren en jullie mogen het nu zelf doen, jullie zijn groot genoeg. Dat hoor je niet aan te nemen. Jij hoort aan te nemen dat jij voor Debby gaat zorgen, voor de vrouw die hier zit met al die emoties van verdriet en eenzaamheid en niet erkenning in haar behoeftes. Je wilt gewoon handje op handje gaan lopen ergens en in het gevoel voelen: wij zijn nu één met elkaar. We lopen niet hand in hand om maar hand in hand te lopen maar de energie stroomt en we zijn nog verliefd op elkaar, we kunnen nog goeie gesprekken hebben en het is gewoon goed. Probeer dat. Dat is je huiswerk hoor.

Ja, maar ik weet

Tresi: Als je het dan ziet als: ik manipuleer om het zover te krijgen, zeg dan gewoon: “Het is een goeie manipulatie.”

Uit liefde.

Het is ook een overtuiging van: het mag niet.

Tresi: Ik denk het wel. Blijkbaar heb je ergens geleerd om maar te incasseren en niet om te ontvangen positief. Dus je incasseert negatief maar niet positief. Dat heb je geleerd en dat komt voort uit je verleden tijd en dat draag je nu nog bij je van: ik mag niet zo staan. Als ik Angel zie, zie ik mezelf. Ze gaat ervoor en gooit het er allemaal uit en dan daarna is het weer een poeslief kindje. Ik lach me dood van: ga je gang. De jongens die krijgen zo’n klein meisje die niets weegt over zich heen. Ze vind het oneerlijk dat ze een kaart moet inleveren omdat ze verloren heeft.

Inderdaad ken ik die kant niet van mezelf. Ik ben nooit zo geweest en dat moet ik gaan leren kennen.

Tresi: Door tijd.

Het zit wel in je.

Ik zie er als een berg tegenop.

Tresi: Dat is wat je hoort te doen. Als ik jouw gevoel volg dan zegt jouw gevoel mij dat. Maar je gevoel zegt ook dat je nog veel te veel in kaders denkt. Dat zegt jouw gevoel tegen mij. Jij denkt nog veel te veel in kaders van: als ik nou buiten die kaders ga stappen dan ga ik iets onderzoeken en dan moet ik mijn adem inhouden. Je kan beter je adem eventjes uitademen en zeggen: “Dat ga ik tegemoet” en het resultaat zal het je vertellen.

Het is heerlijk.

Zeker in het eerste jaar van mijn relatie waren die grenzen er niet.

Tresi: Bij mij ook niet.

Op de een of andere manier is zijn hart gesloten doordat hij ook zijn verleden heeft. Hij wil niet gekwetst worden en dat is bij mij ook zo.

Tresi: Dat is anders. Als je dat toen kon dan kan je het nu ook.

Dat verlang ik ook van hem. Waar is dat gebleven?

Tresi: Luiheid.

Ja, dat is het maar ook angst van niet willen voelen. Hij wil de pijn niet voelen maar ook niet de andere kant.

Tresi: Maar ook niet willen investeren dan. Op het moment dat ik jou wil veroveren ga ik wel mijn best doen en dan heb ik het maar dat wil niet zeggen dat ik niets meer moet doen om het goed te houden. Als je een huis hebt dan wil het niet zeggen dat je het huis niet meer de aandacht geeft die het nodig heeft. Hij heeft jou toen gekregen door het openstellen voor anders was je gewoon doorgelopen, dus dan moet hij zich weer openstellen.

Dus hij kan het wel.

Tresi: Dat is het juist.

Ik weet dat hij het kan maar ik mis het wel en dat maakt me verdrietig.

Tresi: Dat maakt je verdrietig ja, maar jij hebt eigenlijk nog wel kans.

Ja, maar hoe ga ik dat bereiken? Je hebt me al een aantal tips gegeven.

Tresi: Moet je het nog wel durven doen hè. Ik zeg ook altijd tegen mijn man: "Gedachtes, woorden maar waar zijn je daden?" Ik wil daden. Zegt hij: "Ik

wil stoppen met roken.” Dus ik zeg: “Nou gedachtes, woorden, waar zijn je daden? Stop je voor jezelf?” “Ja, dat wil ik graag” zei hij. Vanochtend zei hij: “Ik heb stress.” En ik zei: “Als je stress hebt, ga je nu roken? Dat is puur een smoes omdat hoeveel meer stress heb je dan anders? Je rookt puur omdat je wilt roken. Je hebt met mij afgesproken dat je wilt stoppen dus ik ga je een handje helpen jongen. Als jij blijft roken dan maak ik het uit.” “Chantage” zei hij. Ik zei: “Nee, we hebben gesproken, voor mij hoefde je niet te stoppen. Jij zei ik stop, na de vakantie ga ik stoppen.” Bij het laatste sigaretje zei je nog: “Ik wil het echt.” De kinderen zeiden nog: “Wybe, je hoeft het niet te doen.” En hij zei: “Nee, ik wil het echt.” Dan geef je mij een vrijbriefje om je te helpen. Nou, ik zei: “Ik heb altijd last gehad van je rook maar ik heb het altijd geaccepteerd maar nu niet meer want ik hoef geen asbak.” Dat is dan een besluit. Dan ga je kijken of ik hem nu manipuleer zodanig in positiviteit dat hij de kracht uit zichzelf gaat halen van: nou, ik wil het echt dus ik stop. Dus hij stopt niet voor mij maar voor zichzelf. Ik help hem alleen een handje. Als zijn liefde zo groot is voor mij dat hij die energie nodig heeft van: ik wil haar niet kwijt, nou dan ben je gewoon met shockeffect bezig. Shockeffect werkt echt hoor maar je moet wel de mens kennen en het bij de goeie doen.

Als hij niet luistert, moet je wel gaan en het echt doen.

Tresi: Hij stak er nog eentje voor mijn neus op en zei: “Ik ga niet stoppen voor chantage.” Ik zei: “Nou, dan weten we genoeg jongen.” Op een gegeven moment ging hij stampvoeten en ik zei: “Jij wilde toch stoppen?” En hij ging allemaal *maar's* gebruiken en ik zei: “Jij wilde toch stoppen? Ik help je er alleen maar bij.” Nou, en toen zei hij: “Ik stop wel.” Ik zei: “Je hoeft niet voor mij te stoppen.” “Nee, ik stop wel omdat ik het wil” zei hij. Nou, dat is goed. Dan wil ik het wel zien. “Ga niet stiekem roken” zei ik er nog achteraan.

Is jouw liefde dan zo dat je voor zoiets bij hem weg zou gaan?

Tresi: Nee, dat weet hij maar de andere kant kent hij ook. Maar hij weet gewoon dat ik voet bij stuk hou. Mijn liefde is gewoon liefde die ik in een bepaalde categorie neer kan zetten maar het is wel zo dat ik hem soms moet

helpen. Als jij tegen je kind zegt: “Ga naar school” en het kind wil niet en je zegt het nog tien keer en het helpt niet, wat blijft er dan nog over om te doen?

Precies.

Tresi: Op een gegeven moment ga je zeggen: “Waarom ga je niet naar school? Als je niet naar school gaat, schop ik je de deur uit.” Op een gegeven moment gaat een kind erover nadenken van: ja, als ze me de deur uitschopt dan heb ik niets dus wat doe ik: ik ga naar school.

Ja, een shockeffect.

Tresi: Een shockeffect ja. Ik weet dat ik zijn allerliefste ben, dat weet ik. Dus als hij mij kwijtraakt, valt hij in een diep gat, dat weet ik ook. Ik weet dat ik ook in een diep gat zou vallen als ik dat zou doen. Maar ik weet wel dat hij voor mij zou stoppen. Doe het altijd bij de goede hè.

Ik zou het thuis niet doen.

Tresi: Je moet het wel bij de goeie doen.

Je moet ook wel dingen afspreken die je na kan komen.

Tresi: Je moet het niet doen in een chantage dat je alleen maar loze woorden gooit, je moet het wel doen omdat je het meent. Ik weet dat ik ontzettend geïrriteerd ben doordat hij rookt. Ik kan er niet tegen, ik vind het verschrikkelijk maar ik heb het drie jaar geaccepteerd. Hij heeft zelf twee pogingen gedaan zonder dat ik het heb gevraagd en hij heeft een half jaar niet gerookt en is op een gegeven moment teruggevallen. Hij is met heel veel gedoe met blowen gestopt omdat ik zei: “Ik wil niet dat je blowt.” Hij is gestopt met zijn drugsverleden. Dat heeft hij allemaal kunnen stoppen vroeger. Drinken heeft hij ook kunnen laten zien dat hij dat ook kan laten gaan. Dus die kracht heeft hij maar hij heeft wel die stok achter de deur nodig. Je moet altijd kijken wat is een shockeffect voor die persoon.

Hij moet ook de kracht hebben en het zelf willen. Mijn man rookt maar die kan niet stoppen.

Tresi: Heb je er last van?

Ja, ik word het weleens zat. Als die baard een paar dagen niet aan is geweest dan ruik ik alleen maar as. Ik ben het af en toe wel zat ja.

Tresi: Iemand rookt omdat hij iets nodig heeft om te kalmeren. Van roken kalmeer je. Je moet altijd gaan kijken: waarom heeft iemand het nodig? Waarom heeft hij dat stukje nodig? Is het gewoon omdat hij zichzelf wil kalmeren zoals iemand tv kijkt of iemand muziek gaat opzetten? Dus je moet gaan kijken naar de achtergrond. Op het moment dat jouw partner het gevaar niet inzielt, van ik doe niets verkeerd, ik rook gewoon om te kalmeren en jij hebt er last van dan moet jij gaan kijken: wat kan ik ermee? Je kan er niets mee maar je kan hem ook niet overtuigen om te stoppen. Dus dat betekent dat je gewoon zo moet doen.

Tresi haalt haar schouders op.

Ja, dat doe ik ook.

Tresi: Dat was mijn antwoord naar jou toe.

Oké. Dat is met alles zo. Dat is ook zo met een borrel aan het eind van de dag. Dan denk ik ja: hij ligt op de bank, hij kan geen kant op, hij heeft last van zijn rug en van jicht en hij pakt wel zijn borrel en hij rookt wel maar hij sport niet. Dan denk ik: tsjonge jonge, maar hij is dan zo strontteigennuijs.

Tresi: Je kan je vent niet bewegen daarin.

Nee hè, ik moet het maar loslaten van: als jij de boel zo wil verknallen dan moet je het maar doen.

Tresi: Eén zoon van mij rookt ook en ik koop zijn sigaretjes ook nog en waarom? Hij rookt omdat hij dat fijn vindt om te doen en hij is er nog niet aan toe om het los te laten. Bij hem ligt het nog niet dus dat betekent dat ik hem daar niet toe ga dwingen omdat hij daar geen behoefte en inzicht op heeft. Dus als iemand daar nog geen behoefte en inzicht op heeft dan moet je je handen er vanaf houden. Ik zal nooit iemand helpen als hij er niet om vraagt. Wybe vraagt erom, hij vraagt om steun. We hebben een goed gesprek gehad en ik zei nog tegen hem: “Oké, ik kom je tegemoet dan doen we het samen.” Hij zei: “Nee, je mag gewoon je glaasje wijn erbij pakken omdat ik doe dit voor mezelf.” Dan spreken we erover en dan wordt er nog door de kinderen gezegd: “Je hoeft dit niet te doen.” Hij zei: “Ik wil het voor mezelf.” Dat betekent dat hij het uitzendt hè. Een voorbeeld: ik ken een vrouw die is getrouwd met een man en dat is een fantastische man en die rookt ook. Hij heeft een hartaandoening en van Isaak kreeg hij iedere keer op zijn flikker van: het is slecht voor je hart, kijk uit. Iedere keer werd hij gewaarschuwd dat hij moest stoppen. Hij kon het niet en ging stiekem roken, buiten roken en zijn vrouw was bang van: straks gaat hij heen en is hij dood en dat wil ik niet. Op een gegeven moment was ik klaar met werken en we zaten samen te praten en hij kwam binnen en opeens voelde ze vanuit haar gevoel - ze is een hele integere vrouw - en ze zei: “Als jij nu niet stopt, word ik weduwe en dat wil ik niet. Als jij nu niet stopt, ga ik bij je weg.” Jullie kennen haar wel denk ik. Ze heet Fenna.

Oh, Fenna en Freddie.

Tresi: Ja, hij schrok zich te pletter en hij heeft geen sigaret meer aangeraakt.

Super.

Tresi: En de uitspraak van Isaak is uitgekomen. Hij is veel te lang doorgegaan en nu krijgt hij een katalysator. Hij heeft een vernauwing in zijn aderen. Als hij door was gegaan had hij misschien een hartinfarct gekregen. Hij heeft levensverlenging gehad ooit in de tijd.

Maar je tijd staat vast wanneer je gaat of je nou doorrookt of niet? Is dat dan ook dat het vaststaat of heeft het te maken met dat je tijd vaststaat met de kwaliteit van je leven?

Tresi: Je hebt gelijk, het is het laatste. Het is hetzelfde wanneer jij een auto koopt en er staat fabrieksgarantie zestig jaar maar jij trapt die auto hartstikke kapot en je gaat heel erg onzuinig met die auto om en dan is hij tien jaar minder waard en gaat hij op z'n vijftigste kapot maar de fabrieksgarantie was zestig jaar.

En dan gaat hij tot z'n zestigste jaar mee.

Tresi: Maar je rookt, je drinkt en je doet alles wat je lichaam gewoon niet kan verdragen en op een gegeven moment zegt je lichaam: "Nou, ik trek het niet meer."

Stel nou dat er zestig jaar geschreven staat voor je lichaam en je gaat er verkeerd mee om, blijf je dan wel zestig jaar leven en lig je dan de laatste tien jaar misschien aan de beademing of ik noem maar wat of is het dat je korter leeft?

Tresi: Dan heb je levensverkorting zoals je ook levensverlenging kan krijgen.

Is dat zo?

Tresi: Ja, je hebt ook weleens mensen die levensverlenging hebben gekregen. Dat is ook heel vaak een gratie Gods. Dat betekent dat je zodanig in slechte toestand was en doordat de medici ook weer de medici waren en hun werk doen zoals de medici hier ook hun werk doen en door de gratie Gods krijg je verlenging en dan kan je wat langer leven.

Dat kan ook verkorting zijn omdat je er zo slecht mee omgaat?

Dus het staat niet vast?

Tresi: Dus als ik heel roekeloos ga leven dan kan ik mezelf in levensverkorting brengen. Op een gegeven moment reden we en ik mijmerde wat en opeens schrok ik wakker en ik voelde dat ik moest kijken naar de

teller en ik zag dat hij 180 reed en ik werd meteen heel boos en zei: “Je moet hier geen levensverkorting gaan scheppen. Als jij zo wilt rijden dan stappen wij uit en mag jij met 180 of 210 naar huis rijden maar dan pakken wij de trein maar dit tolereer ik niet meer.” Omdat op dat moment geef je aan: nee, dat wil ik niet. Hou het gewoon op 140 dan komen we er ook wel.

Ik heb veleens gehad in de auto dat ik best wel snel in slaap val maar ik dacht: ik val toch niet in slaap want ik word wel beschermd.

Tresi: Hou wel de ogen open. Het is niet zo dat iemand anders het stuur oppakt.

Dan heb ik nog een vraag. Je zei op een gegeven moment dat Robert-Jan had geklaagd boven dat hij zo vroeg moest gaan.

Tresi: Dat klopt. Kijk, dat je doodgaat is dan op dat moment een ervaring, je transformeert maar dat wil niet zeggen dat je er blij mee bent.

Maar het stond wel vast toch?

Tresi: Ja, maar dat wil niet zeggen dat je er blij mee bent. Als ik nu op dit moment dood zou gaan zou ik ook gaan klagen omdat ik ben er nog niet klaar voor, ik heb nog zoveel te doen.

Maar hij wist het toch in zijn onderbenvustzijn?

Tresi: Hij wist op dat moment niet dat hij dood zou gaan. Op het moment dat hij dood is gegaan, is hij doodgegaan doordat hij een aanval kreeg. Op het moment dat hij overgaat, krijgt hij zijn levensboek te zien en dan gaat hij begrijpen. Dan gaat hij klagen.

Hij is toch gaan klagen nadat hij zijn levensboek had gezien?

Tresi: Ja, hij wilde nog langer natuurlijk omdat het was een jongen van het leven. Het was een jongen die van het leven hield. Nu heeft hij het leven niet meer. Hij heeft het wel geaccepteerd maar dat wil niet zeggen dat je er blij

mee bent. Als ik jou als een slaaf transporteer naar Afrika en ik zeg: “Dit is jouw leven” dan ga je dit wel missen. Dan heb je zoiets van: ik accepteer het en dan ga ik dit leven aan.

Hij heeft het dus niet aan zien komen.

Tresi: Nee, jouw lichaam heeft gewoon het falen gegeven. Hij is niet ziek geweest in het proces dat hij wist dat hij dood zou gaan.

Ik vind het zo gek dat hij klaagt als het vaststaat.

Tresi: Nou, ik zou ook gaan klagen.

Hij had misschien ook verlenging kunnen krijgen dan had hij reden om te klagen maar als het vaststaat dat je zestien wordt en je gaat op je zestiende....

Tresi: Ja, maar dat wil niet zeggen dat je er blij mee bent.

Nee, maar dat bepaal je zelf toch?

Tresi: Ik ben ook niet blij geweest op het moment dat ik hoorde dat ik in deze toestand terecht ben gekomen en toen heb ik God ook even goed aangesproken hoor. Dan kan ik wel medium zijn maar dat wil niet zeggen dat ik er blij mee ben. Bedankt, tot ziens. Kreeg ik een geschenk, in eerste instantie moest ik het hele traject in en dan is het nog een syndroom van Down kind ook. Als het kind met het syndroom van Down mij echt had gekend dan had hij mij niet uitgekozen hoor met mijn drukke agenda. Dan moet je de vlockentest doen en dan krijg je dat geshit op je dak. Dan heb je ook gewoon de wet van oorzaak en gevolg maar je kon het niet omzeilen.

Daar mag je ook wel ontevreden of boos op zijn.

Tresi: God is echt zo’n vader, zo’n klaagmuur. Maar ik heb nog nooit Isaak boos gezien, wel een soort strengheid in de toon maar nooit dat ik voelde:

nou is hij boos op mij. Ik heb ook weleens gezegd: “Donder op ik hoef je niet meer te zien.”

Isaak weet wel hoe jij bent in je hart.

Tresi: Ja, maar hij weet ook hoe jullie in jullie harten zijn. Robert-Jan heeft het niet makkelijk gehad nee, hij moest zijn moeder achterlaten en zijn zusje achterlaten en zijn vader achterlaten en hij ziet ook wat jullie meemaken. Denk je dan echt dat hij dan zit te juichen boven? Als hij de scepter had om terug te komen was hij allang teruggekomen.

Wanneer krijg je dan levensverlenging?

Tresi: Daar kan je niet op oordelen, daar kan je niet op afmeten. Dat kan ik je niet vertellen.

Als iemand het had verdiend dan was hij het wel.

Tresi: Kijk de omstandigheden waren verkeerd. Hij kreeg die aanval in een verkeerde omstandigheid. Had hij de aanval gekregen in een andere omstandigheid, dat hij niet in bad lag, dan was hij misschien gewoon thuis gekomen.

Het is denk ik ook gebeurd omdat het zijn tijd was.

Tresi: Is ook. Die aanval was zijn tijd. Hij had zestien jaar. De medici kunnen ook verlenging geven. Een voorbeeld: je kan ook verkorting geven door euthanasie. Ik denk dat je die vraag los moet laten. Het is verschrikkelijk wat je hebt mee gemaakt maar het is even verschrikkelijk voor degenen die heengaan omdat ze nog in bruisende energie zijn.

Ik heb daar wel een stuk rust in gevonden omdat ik dacht: oké, het is zijn tijd dus daardoor kon ik het loslaten omdat anders ga je denken: had ik maar zus, had ik maar zo en dat heb ik heel snel losgelaten omdat ik dacht het is niet aan mij om me daar schuldig over te voelen.

Tresi: Lieve schat, denk je nou echt dat als God één van mijn kinderen weg zou halen dat ik daar blij mee zou zijn terwijl ik de gave heb? Angel viel op vakantie van de trap af en ze had haar nek kunnen breken en op dat moment komt die energie van verlies al omdat ze even een tel niet bewoog. Het had ook haar tijd kunnen zijn. Denk je nou echt dat ik er niet kapot aan was gegaan? Ik denk dat ik mijn werk opzij had gezet ja. Ik heb altijd gezegd: “Laat mijn kinderen niet voor mij gaan.” Omdat je wilt ze zien, je wilt ze groot zien worden, daarom heb je ze gevoed. Dus dan kun je jezelf niet troosten met het is zijn tijd geweest.

Nou, in zoverre troosten dat je de schuld niet op jezelf schuift.

Tresi: Je hebt geen schuld gehad.

Nee, maar je denkt toch: had ik maar zus of zo. We hebben een afspraak bij de huisarts verzet en als we eerder waren gegaan had hij medicijnen gehad en was het niet gebeurd.

Tresi: Dat stond vast in niet doen.

Oké, dat is wel iets waar ik wat aan heb.

Tresi: Ja, dat stond vast in niet doen. De omstandigheden werden....

Gecreëerd waardoor dit kon gebeuren.

Tresi: Ja, dus dat moet je loslaten. Wij als moeder zijnde, elk die hier zit als moeder zijnde, als vrouw zijnde of als vader zijnde willen altijd het beste voor hun kind maar dat wil niet zeggen dat je altijd content bent met je kinderen.

Als ik dan dit verhaal zo hoor dan moet ik eraan denken dat ik het contact met mijn oudste zoon heb verbroken. Hij kan mij niet met respect behandelen en dan is dat het beste. Maar dat is natuurlijk ook wel moeilijk als je een levende zoon hebt dat je je kleinkinderen ook niet meer ziet maar dan denk je toch: het is het beste voor hem omdat

het is zijn levensles om tot bewustwording te komen. Wat ik van Isaak begrijp is dat hij dat niet zal doen. Dat betekent wel dat je een kind niet meer ziet.

Dat is ook heel erg.

Tresi: Zij zit in een positie dat ze een heel harmonieus gezin had en ze had een kind dat een modelkind was.

Net als mijn Odin.

Tresi: Ja, dat is dus eigenlijk dat je denkt....

Het was mijn zonnetje.

Tresi: Dan ben jij wel een voorbeeld voor veel andere vrouwen hoe jij met deze rouw omgaat. Dat is wel iets wat jij altijd in jouw hoofd en gevoel neer moet zetten. Veel vrouwen kunnen niet eens afscheid nemen van een blokkade.

Er wordt gelachen.

Tresi: Een simpele blokkade, kaders of onzekerheden. Jij neemt afscheid van je zoon. Je hebt niet eens afscheid van hem kunnen nemen. Je hebt hem gewoon dood teruggekregen.

Dat is toch verschrikkelijk.

Tresi: Ik als mens zijnde wil me niet eens voorstellen hoe ik door de grond zou gaan. Dus je bent echt een krachtige vrouw hoor, een steun voor velen plus je hebt contact met hem in je gevoel. Omdat jullie zo verbonden zijn is dat contact niet dood.

Daar ben ik heel dankbaar voor. Ik moet er niet aan denken dat ik dat ook niet meer voel. Daar mag ik zo dankbaar voor zijn dat hij daarvoor kiest en dat het zo'n geheel en zo'n eenheid is. Dat maakt het voor mij te dragen.

Tresi: Ik weet zeker dat jij tot je dood door de goede relatie die jullie hebben gehad echt verbonden blijven met elkaar, tot je dood. Echt waar.

Dat is een heel bijzonder geschenk.

Tresi: In die negen dagen is die hechtheid van het gezin bij mij heel erg aanwezig geweest. Ik heb de externe impulsen weggehaald dus ze hebben alleen maar zitten kaarten, klieren, tikkertje spelen, verstoppertje spelen tot irritatie toe zodat ik op een gegeven moment dacht: doe toch de tv maar aan. Johnny kon zijn mond niet houden en was de hele tijd aan het doortetteren en klieren en ik dacht: nee, dit was toch wat je wilde Tresi? Die hechtheid was too much. Die hechtheid tussen die vier die zaten te kaarten en tikkertje te spelen was heel hecht. Ik deed twee, drie dagen mee en toen dacht ik: laat maar.

Wel heerlijk om te voelen.

Tresi: Het is wel mooi om die hechtheid te zien maar ik heb wel de consequentie moeten trekken van laptop niet mee. Johnny zei meteen: "Laptop niet mee dan ga ik ook niet mee." Ik vroeg waar hij die voor nodig had en dat was voor het studeren dus toen zei ik: "Oké, dan mag hij wel mee maar de tv gaat alleen aan met toestemming." Als ik even wegging dan hielden ze zich gewoon aan de afspraak. Dan zie je dat die energie weer naar elkaar toe gebracht wordt maar dat komt wel door de kapitein op het schip. Laat je iemand in de oude gewoontes dan blijft iemand erin. Ik heb met Jeffrey een afspraak gemaakt, hij is verslaafd aan computers. We hebben de afspraak gemaakt dat hij zijn energie niet meer mocht stoppen in te gamen. Alleen maar om zijn mails te checken en zo. Ik heb ontzettend moeten huilen en breken hoor.

Het is je wel gelukt. Je hebt wel de kracht en de eenheid dat het je lukt. Er zijn zoveel gezinnen bij wie dat niet lukt.

Tresi: Omdat ze de shockeffecten niet pakken. Op een gegeven moment is het zo van: Jeffrey je doet dit, als je dat niet doet dan is dit de consequentie daarvan.

Het is zo dat degene moet weten als hij dat niet doet wat de consequenties zijn.

Tresi: Dat zijn grenzen stellen. Jij weet bij jezelf: dit trek ik niet meer. Dan is het van: oké, nu niet denken wat het gaat brengen. Ik voel: dit trek ik niet meer en dat is zo'n intens gevoel dat steeds maar terugkomt en dan denk je: ik moet het breken maar dan moet je gewoon handelen.

Dit is ook een stukje opvoeding vanaf het begin dat je dat uiteindelijk toch voor elkaar krijgt. Ik had een methode van: één, twee, drie en dan bij de derde tel als ze niet doen wat je vraagt, gebeurt er wat. Als drie geweest was dan was het ook klaar. Je hebt die consequentie al vanaf het begin gepakt en of het nou over vijf jaar is, je bouwt wat op. Je pakt ze nu bij elkaar en ze kennen je door en door en ze weten ook dat je doet wat je zegt.

Tresi: Ze weten ook dat mama heel erg op haar strepen kan staan maar ze weten ook dat mama heel flexibel kan zijn. Maar ze moeten wel voelen: wanneer is mama flexibel? En wanneer staat ze op haar strepen? Ze weten dat ik het heerlijk vind om te koken en dan hoeven ze de afwas niet te doen, dat vind ik leuk, gaan jullie lekker spelen. Maar het is wel zo dat ik intuïtief weet: zo ga ik met die om en zo ga ik met die om. Als je dat doet kom je er wel. Maar als je dat niet meer gebruikt wat gebruik je dan? Vertellen jullie mij hoe je het dan moet doen?

Ik had dat met mijn dochter ook. Dat is nogal een sterke persoonlijkheid en die wil ook wel graag dingen doen zoals zij het doet. Als we dan aan tafel zaten zat ze met Paul te praten en ik telde dan niet en op mij reageerde ze alle frustraties in de puberteit af. Op een gegeven moment was ik het zo spungzat en toen zei ik: "Nu is het afgelopen, als je dit volgende keer weer doet dan kun je bewegen en dan wil ik jou niet weer zien." Ze sputtert dan wel en ze leert het niet van vandaag op morgen maar als ze dat weer doet dan zeg ik gewoon: "Daar is het gat van de deur. Ga maar naar boven omdat ik wil mij niet als pispaal laten gebruiken voor al jouw frustraties en pubergedrag."

Tresi: Op een gegeven moment was het de eerste dag zo dat Jeffrey heel erg verbaal was en hij kan zodanig over de grenzen gaan dat het kwetsend is. Op een gegeven moment zat hij mij alleen maar te plagen en we zaten aan de ontbijttafel en hij zei wat en ik keek en het kwam zo kwetsend over en ik keek Wybe aan van: was dat voor mij? Ja dus. Ik stap zo de kamer uit en ik was er helemaal klaar mee. Als het zo moet dan breek ik de vakantie nu af. Toen ben ik naar de tuin gegaan, ben ik in mezelf gekeerd huilend. En Wybe en Jeffrey gingen praten en op een gegeven moment kwam Jeffrey naar me toe en zei: "Mama het spijt me, mijn grenzen liggen hoger dan de jouwe." Hij is altijd aan het beledigen over te dik zijn en weet ik veel. Dat kwam zo kwetsend binnen. Op een gegeven moment bood hij zijn excuses aan en zei: "Mama mijn grenzen staan anders dan jouw grenzen, ik moet het beter intuïtief aanvoelen." Ik keek hem aan met huilend gezicht en ik zei: "Het is goed." Daarna heb ik het ook loslaten. Toen was het ook meteen doorbroken anders was hij de hele vakantie meegegaan in dat genre omdat hij een heel andere grens van kwetsen heeft. Dus je moet voelen. Je moet voelen: bij die kan ik wel een toontje hoger plagen en bij die niet.

Je moet die grens wel zelf stellen. Toen ik tegen mijn dochter zei dat ze alleen met Paul sprak zei ze dat ze zich er niet van bewust was maar ik zei: "Ja, maar je doet het wel."

Tresi: Ja.

Dat heeft wel met communicatie te maken.

Op een gegeven moment moet je er met de botte bijl doorheen hakken. Op een gegeven moment was ze zo aan het puberen en toen zei ik: "Als je nu niet ophoudt weet ik niet meer wat ik moet doen dan bel ik je vader en dan moet je maar naar Tsjechië vertrekken, ik weet het niet meer dus je mag gerust gaan." Dat was wel een shockeffect.

Tresi: Zeker, mijn kinderen zien aan mijn gezicht wanneer ze een kus moeten komen brengen. Dan komen ze echt net of ze kopje komen geven. Die van zestien weet dat ik soms even die troost nodig heb en dan komen ze mij even kusjes geven. Ze zijn alleen maar aan het nemen maar dan zijn ze ook aan het geven. Dat is wel fijn om te zien dat ze wel intuïtief aan kunnen

voelen door de opvoeding die jij hebt gegeven van: dat zijn grenzen. In de maatschappij moet je wel je grenzen kennen en dat kan je alleen maar via het gevoel. Dus ik heb mijn kinderen niet opgevoed maar ik heb hen gewoon bij zichzelf gebracht doordat ik hen liet uitzoeken wie ze zelf zijn in de leeftijden van categorieën en op een gegeven moment heb ik alleen bijgestuurd, bijgesnoeid, bijgeknipt en laten ervaren. Dat doe je intuïtief, dat kan je niet volgens het boekje doen.

We hebben de foto's niet behandeld en dat heeft een reden omdat er twee mensen zijn die anders alleen maar aan het toekijken waren gebleven omdat jullie de opdracht niet hebben meegekregen.

Ik heb ze wel bij me.

Tresi: Oké, heb jij ze ook bij je?

Ja.

Tresi: Oké, maar het heeft een reden omdat jullie er vorige les niet bij waren en Isaak wilde niet overgaan tot de behandeling van foto's omdat jullie komen binnen in de groep en dan willen we niet meteen overgaan tot voelen van dat, maar voelen van wat voel jij zelf. Even de vragen en opmerkingen en toevoegingen. Ik wil jou zo nog even hebben.

Er wordt gelachen.

Tresi: Nog vragen of opmerkingen?

Ik heb nog wel een vraag. Ik vond het zo mooi dat Tasja me e-mailde dat ze een droom had gehad, misschien kan je het zelf vertellen.

Ik had een gevoel dat ik hierheen moest komen. Dat heb ik ook gedaan.

Tresi: Wat heeft jouw gevoel je beantwoord nu?

Op het moment dat ik de afspraak met Paula had gemaakt dat ik kwam, voelde ik een rust.

Tresi: Maar wat is de boodschap nu? Waarom ben je nu hier?

In het begin had je het over ratio en gevoel dat herkende ik wel.

Tresi: Dus wat is je duidelijk?

Dat je het niet perse met je ratio kan beoordelen maar wel met je gevoel.

Tresi: Heb je dat al onder controle?

Dat je je gevoel meer volgt maar dat heb ik niet onder controle omdat je raakt de controle kwijt.

Tresi: Als jij je gevoel volgt dan heb je jezelf juist onder controle omdat je volgt het, dus je hebt niet meer je ratio onder controle. Je ratio heeft het fysieke onder controle. Je hebt nu twee uur naar mij kunnen luisteren. Wat heb ik gedaan in die twee uur wat jij hoort te doen om een goeie therapeut te zijn?

Praten.

Tresi: Dat heb ik veel gedaan dat klopt en meer?

Er valt een stilte.

Tresi: Mijn kennis naar buiten gebracht. Dus je hebt fysieke kennis, in de intuïtieve cursus heb je fysieke kennis over mijn leven, maar je hebt ook spirituele kennis. Dat noemen we gevoelsmatige kennis. Mijn fysieke kennis en mijn spirituele, gevoelsmatige kennis zijn één. Die gebruik ik altijd voor overdracht naar mijn mensen toe. Dat heeft me tot nu toe alleen maar heel veel gebracht. Ik ben altijd zo geweest. Ik heb altijd mijn leven gebracht met heel veel shockeffecten, dat mensen dachten: daar ga ik nooit meer naar toe

maar ze zegt toch wel heel veel wat waar is. Die twee moet je in balans krijgen dat je jouw fysieke kennis, wat je mee hebt gemaakt in die 39 jaar dat je leeft, dat je dat wel naar voren brengt. Kwetsbaarheid dat doen we allemaal. Dus kwetsbaarheid schept een band. Als je kwetsbaar bent en geloof me maar, als ik al mijn dingen vertel, dan zet ik me kwetsbaar neer omdat ik mijn meesterschap zodanig neerzet dat ik zeg: "Dit is mijn kwetsbaarheid, dit is mijn leven." Ik ben wel een meester van mijn leven. Ik weet wel wat ik ermee doe. Ben jij een meester van je leven? Je probeert het te leren hè. Je probeert je kennis uit te breiden en je meesterschap neer te zetten in je praktijk, je wilt mensen bereiken. Je kan mensen niet bereiken als je zelf niet openstaat. Dus je moet openheid scheppen naar mensen. Als je openheid schept doordat je open bent en praat, uit het, dat doe je al maar praat dat je ook je zwakheden laat zien en als associaties trekt en weerspiegelingen doet en daar weer kennis neerzet en daar een balans in krijgt dan komt het wel goed. Daar moet je wel op oefenen. Ik oefen al 39 jaar, jij bent later ingestapt. Ik heb nog een gekte meegekregen en die noemen ze mediumschap. Je moet oefenen om die energie uit jezelf te persen. Deze mensen hebben allemaal een bepaald traject te gaan. Die heeft haar traject en op een gegeven moment is dit traject gestopt en dan gaan we naar een ander traject, dan gaan we het over je werk hebben. Misschien kunnen we je er een beetje in helpen, huiswerk. Isaak is altijd voor huiswerk.

Allemaal huiswerk.

Tresi: Chantal zegt altijd: "Ik haat huiswerk."

Voor haar is het echt huiswerk.

Tresi: Voor haar is het een straf. Dus leer lieve Tasja om meer jezelf te durven zijn in brutaliteit. Elke uitspraak die de wereld in is gekomen is niet voor niets de wereld ingekomen. Je hebt brutale mensen die hebben de halve wereld. De mensen die op tv zijn en choqueren die hebben kijkcijfers en dat trekt en het publiek gaat kijken naar iets wat ze zelf wensen. Anders kijk je er niet naar en dan denk je: wat een onzin. Dat trekt. Je hebt daar een associatie mee. Probeer om meer van jezelf te laten zien. Ik ben blij dat je zo erg

luisterend bent om ons tot je te laten komen, Isaak en mij, om jou op de weg te helpen, daar zijn we heel blij om maar laten we het zo zeggen: “Als je eenmaal op de weg van Tresi en Isaak komt, dan zit je in het begin.”

Join the club.

Het is verslavend.

Tresi: Het is hartstikke verslavend, positief. Ik kan de kick nergens anders vinden. Hier is de weg en de weg die je gaat is een hele positieve weg maar dat is wel sturen. Als je het aanneemt en toepast dan pas kan je zien hoe hij je stuurt. Ik vond het heel mooi van een vriendin van mij - omdat ik heel erg moest huilen dat ik mijn kinderen zo vaak tekort doe omdat ik zo vaak van huis ben - ze zei: “Je bent de moeder van velen.” Ik probeer in de vakantietijd de moeder voor hen te zijn maar ik zeg ook altijd: “Ik ben de moeder van velen” en dat weten ze en dan laten ze me ook gaan en dan zeggen ze ook: “Ga maar mama, ga je werk doen.” Ze hebben er heel erg respect voor. Het zijn wel heel erg down to earth kinderen.

Ze zijn wel trots op jou.

Tresi: Ja, ze zijn trots op me maar ze zeggen me ook even goed de waarheid. Dat was ook op de terugreis van de vakantie dat ze zeiden: “Jij met je theestop gisteren, daardoor zijn we twee uur te laat thuis.” Ik had zo’n gevoel van: ik moet thee dus ik stopte bij ieder benzinestation.

Dat is zo mooi van jou dat je alles zegt en doet en je kinderen leren dat ook en ze doen dat dan ook.

Tresi: Ze zeggen alles. Als ze het eten niet lekker vinden zeggen ze het ook gewoon en dan lijden ze nog liever honger. Ik had allemaal pizza’s in de auto maar ze vonden de kaas niet lekker omdat het stonk. Toen zagen ze McDonald’s en de ene ging voor zichzelf halen en zei: “Daar moet ik hard voor werken voor zo’n Big Mac.” Zijn gevoel zei: “Dat is alleen voor mij.” Angel zat de hele tijd achterover geleund op haar broertjes. Ze stangen

mekaar en ze doen en je ziet dat er respect naar elkaar is met de kindenergie. Dat is leuk om te zien. Meer van jezelf laten zien. Meer extravert worden. Je bent te introvert van: ik heb kennis maar die blijft bij mij. Zij moet ook meer voor zichzelf opkomen en jij hetzelfde.

Mag ik een vraag stellen?

Tresi: Ja.

Die vriendin die mee is geweest naar de workshop bij jou....

Tresi: Guusje, geen land mee te bezeilen.

Het doet me heel veel verdriet omdat ze niets doet met de woorden van Isaak.

Tresi: Nee, geen land mee te bezeilen. Dat wisten wij al. Zij is verslaafd.

Aan zelfkastijding.

Tresi: Verslaving is iets waar je iedere keer naar terugvalt. Blijkbaar heeft ze zo'n minderwaardigheidscomplex bij zichzelf opgebouwd dat ze voor minder kiest. Het is net zoals iemand verslaafd is aan sigaretten dat je absoluut die drang nodig hebt of die kick nodig hebt om je beter te voelen. Zij krijgt geestelijke slaag doordat ze niet erkend wordt in de liefde en dat ze steeds afgewezen wordt en weer getrokken wordt en ze wil het niet zien.

Ze verdraait alles wat Isaak gezegd heeft. Chantal heeft alles duidelijk opgeschreven en ik heb het wel duizend keer terug gelezen. Maar het geeft nu een naar gevoel bij mij. Dan heb ik haar aan de telefoon en dan staat dat wel tussen ons in.

Tresi: Ze gaat Isaaks woorden niet aannemen omdat zij anders moet kiezen om van haar verslaving af te komen.

Ze wil ook niet meer mee naar de tweede workshop.

Omdat Isaak te dichtbij komt.

Tresi: Het is net zoals toen Wybe zei: “Ik wil niet naar Isaak toe.” Hij rende al de deur uit bij het woord Isaak. “Die geest van jou” zei hij dan. Ik zei: “Je mag alles doen behalve mijn gids beledigen, respect voor mijn gids. Wybe had precies hetzelfde omdat hij het ook niet kon aannemen. Omdat het dan te dichtbij komt. Dat moet je dan verpakt brengen. Niet van: ‘Isaak zegt’ maar gewoon dat je het zelf zo brengt zeg maar.

Je moet het goed verpakken.

Tresi: Je moet niet zeggen dat het van mij komt. Ik heb van haar gehoord....

Het is niet van jou, het komt van mij.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij bent in een sekte beland.

Er wordt gelachen om Tresi.

Tresi: Soms moet je gewoon de naam niet noemen maar je doel bereiken. Lieve schat, ik denk dat je haar los moet laten.

Volledig?

Tresi: Dat hoeft niet maar dat je haar los moet laten in haar eigen wereld. Als ze komt zeg dan: “Daar wil ik het niet over hebben. Praat over andere dingen maar niet meer daarover.” Dit is zo’n groot iets in haar leven dat het alleen daarover gaat.

Dat staat tussen ons in ja.

Tresi: Precies. Jij wilt niet luisteren naar Isaak. Nou, ik geloof wel in Isaak en ik heb het ook anders gehoord dus dan zijn onze geloven verschillend en dan

praten we niet meer over het geloof. Nou, dan hebben jullie weinig raakvlakken kan ik wel zeggen en dan weet je niet meer waar je het over moet hebben en dan gaat de relatie toch over.

Prima. Dan komt er wel weer een ander in mijn leven.

Tresi: Als er op een gegeven moment niets meer te bepraten is omdat het alleen maar daarom draait en dat is niet meer bespreekbaar dan blijft er maar weinig over.

Wat is er met haar aan de hand?

Tresi: Ze is verslaafd, ze moet gewoon op haar bed gaan liggen.

Ze moet gewoon gaan janken.

Tresi: Jij hebt het heel goed met haar voor maar zij ziet niet hoe goed jij het met haar voor hebt. Wij hebben het heel goed met haar voor maar ze ziet het ook niet. Zij heeft Isaak ooit in de tijd heel erg nodig gehad en toen heeft ze ook een ontzettend shockeffect gekregen maar toen zat ze ook nog vast aan die man waar ze toen mee getrouwd was. Daar is ze vanaf en ze is vervallen in iemand die haar absoluut niet respecteert, waardeert en goed voor haar is. Dat is haar keuze. Laat het gewoon. Als ze jou belt, praat dan gewoon over het weer. Jouw wereld draait om geloof, als je het daar niet over kan hebben blijft er weinig over. Nou schat, ik ga voor je zitten.

Wat wil je weten?

Tresi: Je hebt gebeld, je hebt hem gezien maar het werd niks. Wat was je blokkade?

Hij zei zelf al dat hij de afstand en de tijd niet trok.

Tresi: Dus de blokkade was gewoon een menselijke blokkade?

Nee, maar het voelde voor mij ook niet goed.

Tresi: Dat kan je ook interpreteren hè. Het voelde voor mij op Valentijnsochtend ook niet goed en later was het weer goed. Op dat moment zat ik ook met één punt en dacht ik: laat ik er maar gewoon de brui aan geven.

Ik ben naar zijn huis gegaan en toen vond ik het ook niet leuk. Toen dacht ik: laat ik het maar even zo laten, we zien het wel. Ik heb geen contact gehad tot de afgelopen twee dagen. Ik kreeg een kaart voor Valentijnsdag.

Dat meen je niet?

Er wordt gelachen.

Tresi: Het contact was niet alleen voor Valentijn, je hebt hem ook aan de telefoon gehad?

Via sms en de computer.

Tresi: Hou het warm zou ik zeggen.

Zeg je dit nu omdat het de geschikte man voor mij is?

Tresi: Nee, dat zeg ik helemaal niet. Ik zeg: waarom zou je deze menselijke aspecten even vasthouden en niet je gevoelsmatige aspect van: ik vind het jammer. Nu heeft hij wel weer een zet gedaan door een kaart te sturen. Ik heb geen kaart gehad hoor.

Er wordt gelachen.

Dat geeft me wel een goed gevoel maar meer zo'n vrouwelijk gevoel van: je mist me toch af en toe. Ik wil wel contact met hem maar dan vriendschappelijk.

Tresi: Je moet het niet zeggen. Je moet het woord niet benoemen. Als je een advies van mij wilt hebben dan moet je het gewoon speels aangaan. Gewoon speels, dus benoem het niet. Soms gaat iemand een half jaar of een jaar uit je zicht en dan ben je anders in je energie. Die afstand die hij van je heeft genomen heeft hem toch ergens een energie gebracht dat hij toch moeite heeft gedaan om iets naar je te sturen. Om je nou meteen te bellen en zijn hele hart uit te storten van: kwijl, kwijl, kwijl, ik heb een fout gemaakt, dat zal je niet zien. Maar het is wel zo dat je de energie die je eerst hebt gehad zelf los moet laten en de energie die je nu gaat hebben is een leuke energie van: hoe leuk je bent. Ja, je bent niet bezitterig, je bent niet claimerig, je bent gewoon leuk. Leuk om gewoon even weg mee te gaan. Leuk om even mee te bellen. Leuk om op een speelse manier sms-jes over en weer te sturen. Dat trekt hè. Doe dat maar.

Er wordt gelachen.

Maar ja....

Tresi: Die *maar's*

Ik zit dan ook te voelen en te denken en dan denk ik ergens: het gaat goed met me, mijn leven is gevuld met leuke dingen maar dat ene stukje blijft. Ik heb een verlangen dat ik toch iemand wil. Ik ben op het internet gaan kijken en heb ook nog een date gehad maar dat was het ook niet. Ergens denk ik dat ik niet gefrustreerd bezig ben maar als ik thuis op de bank ga zitten, gebeurt er ook niets. Ik weet niet welke weg ik op moet gaan.

Tresi: Je weg is gewoon dat je het speels aan moet gaan. In die tussentijd kan je ook andere dates aangaan. Ga het gewoon speels aan. Haal dat randje van serieusheid weg. Het is net als het broodrandje, eet alleen de binnenkant, lekker zacht. Het broodrandje hoeft niet, ze zeggen dat het gezond is maar het hoeft niet. Ga gewoon even speels om met relaties. Je bent veel te serieus. Je denkt meteen: is hij mijn prins? Wordt dat mijn toekomstige man? Nou dat bestaat nu even niet in jouw leven. Het enige wat nu bestaat is de intimiteit die wij met mekaar scheppen in welke vorm dan ook en geniet

ervan. Heb je zin om te sms-en, sms je helemaal suf. Ik heb iemand weleens helemaal weggesmsd.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik kon het niet laten en stuurde er nog één en nog één en nog één. Ik heb het ook weleens gedaan via sms. Ik wilde weleens weten hoe dat voelde om het uit te maken via sms. Alleen maar om iemand pijn te doen. Dat deed ik weleens naar Wybe toe. Dat is leuk. Je moet er speels mee omgaan. Sms wanneer je wilt. Dit moet je meenemen als huiswerk. Als je voelt dat je het wilt. Wat ga je doen?

Het doen?

Tresi: Als jij voelt dat je het wilt en jij gaat dit niet doen dan heb je je huiswerk niet goed gedaan. Dus ga nu niet denken: ik ga hem wegsms-en maar stuur gewoon leuke dingen over en weer. Dat vinden ze leuk. Wat zij niet leuk vinden en zeker deze niet is dat geclaim. Wanneer zie ik je? Waar was je? Met wie was je? Dan krijg je die fladdergevoelens van: ik moet wegfladderen voor ik gevangen ben. Dat doen we niet. Gewoon een beetje spelen van: heb je nog iets leuks voor me?

Er wordt gelachen.

Tresi: Oh, ik was daar en ik moest opeens aan je denken. Valentijnsdag is niet elke dag zegt men, nou ik zeg van wel. Dan ben je even bezig met het spel. Of dat nou wat wordt of niet kan ik je niet verklappen want dat weet ik ook niet.

Oké.

Leuk toch dat je mag spelen?

Tresi: Ik gaf je een knipoog toen ik zei: "Ik weet het ook niet."

Waarom niet?

Tresi: Ik mag de laatste bladzijde niet zeggen. Het is hetzelfde als ik zeg hoe de film eindigt, dan is de hele film niet leuk meer. Ik wist ook niet hoe het boek 'Wybe, wat doe je nou?' zou eindigen. Ik wist ook niet of we zouden trouwen en een kind zouden krijgen. Dat wist ik ook allemaal niet.

Het is wel fijn om te weten of een film goed of slecht eindigt.

Tresi: Dan kies je die film niet uit als ie slecht eindigt. Ik heb een vriendin die wilde een kaartcursus bij me nemen en ze zei: "Ik haal de slechte kaarten eruit."

Er wordt gelachen.

Blijft er nog maar eentje over.

Tresi: Ja, de kaart van de liefde. Maak er een spel van. Echt waar, ik weet alles over daten en relaties. Daar weet ik persoonlijk veel over maar ik weet wat mijn meester Isaak ervan vindt en mijn meester Isaak vindt dat jij nog niet los moet laten. We gaan eindigen. We danken jullie.

Bijeenkomst 16 maart 2011

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: Het eerste wat we gaan doen is even puur tot ontspanning komen.

Tresi keert in de tweede vorm van trancé.

Isaak: Elke gedachte die je krijgt, laat je door heengaan en je zegt: “Die gedachte is niet van mij.” Adem even in en adem even uit en zeg: “Elke gedachte die niet van mij is, laat ik heengaan.” Probeer tot ontspanning te komen zodanig dat je hier en nu jezelf volledig één kan maken. Je ademt in en je ademt uit en je zegt: “Ik ben in deze ruimte met mezelf.” Durf te zijn, durf te genieten van het woord zijn, ik ben. Ik ben in deze ruimte met mijn broeders. Ik vertegenwoordig mijn broeders, ik ben de energie van deze broeders omdat de energie van deze broeders voelbaar is. Intuïtief kan ik mezelf openstellen voor elk. Ik kan me ook intuïtief openstellen voor mijn broeders. Adem even in en adem even uit en adem de energie van deze broeders tot je en zeg tegen jezelf: “Ik mag.” Je ademt weer in en je ademt weer uit en je zegt weer: “Ik mag. Ik mag zijn. Ik mag mezelf vertegenwoordigen” en adem uit. Gedachtes zijn krachten. Elke gedachte die tot je komt is ook weer een kracht. Kijk even naar die gedachte en kijk naar die kracht van die gedachte. Welke gedachte komt nu tot je en welke kracht vertegenwoordigt die gedachte? Wat wil die gedachte mij zeggen? Luister even naar je intuïtie, je gevoel. Wat wil die gedachte tegen jou zeggen? Onthoud wel: de ogen blijven dicht en de gedachte die tot je komt die roep jij hardop op. Maakt niet uit wie het eerst spreekt. Vertegenwoordig je gedachte op dit moment. Welke gedachte komt tot je? Roep die hardop.

Ik ben liefde.

Vertrouw op jezelf.

Innerlijke kind.

Isaak: Ik ben geloof, ik ben vertrouwen, ik ben gevoel. Meer?

Voor mezelf opkomen.

Isaak: De gedachte zegt: “Kom voor jezelf op.” Meer?

Ik vertegenwoordig mezelf.

Isaak: Vertegenwoordig jezelf is jouw gedachte die jou toespreekt? Meer? Ik ben hulp, ik ben leider, ik ben gever, ik ben sturend. Dat zijn gedachtes die tot mij komen. Spreek ze uit. Meer gedachtes komen tot jullie, spreek ze uit.

Ik moet krachtig zijn om weer gezond te worden.

Isaak: In mijn kracht. Is er een gedachte van negativiteit, spreek hem uit. Elk in deze ruimte hoort de gedachte uit te spreken. We hebben niet alle broeders gehoord.

Ik irriteer me aan het geluid van de radio die ik op de achtergrond hoor.

Ik heb geen gedachtes.

Isaak: Elk mens heeft gedachtes.

Wees sterk.

Isaak: Wees sterk, wees gevoel, wees kracht, wees je verwarring, wees je verdriet, wees je emotie. Zijn er geen gedachtes die tot jullie komen? Elk moment komt er een gedachte.

Ik doe er niet toe, ik ben bang om dat elke keer te voelen.

Isaak: Welke gedachte was het?

De gedachte achter de gedachte. Ik doe er niet toe en daar heb ik verdriet over.

Isaak: Je bent niet belangrijk.

Ja, daar worstel ik mee.

Isaak: De gedachte achter de gedachte is de gedachte die telt. Soms spreek je woorden maar toch denk je anders. Vertegenwoordig je gevoel, wees je gevoel, zeg wat je voelt, spreek het uit, heb geen schaamte.

Ik voel verwarring.

Isaak: Verwarring? Waarom?

Om alles wat er speelt in de wereld, in het klein en in het groot.

Ik voel pijn.

Isaak: Pijn? Welke pijn?

Pijn omdat ik iemand pijn heb gedaan.

Isaak: Wie heb je pijn gedaan?

Monique.

Isaak: Waarom heb je Monique pijn gedaan?

Omdat het ten kostte ging van mezelf.

Isaak: Dus de gedachte die jij hebt uitgesproken heb jij vertegenwoordigd. Daar moet je achterstaan. Je moet achter de gedachtes staan die je uitspreekt. Vaak spreek je gedachtes uit maar toch voel je jezelf schuldig. Maar je moet

je gedachtes vertegenwoordigen omdat je gedachtes komen ook voort uit je gevoelswereld. Het signaal van je gevoel geeft je hersenen capaciteiten en die capaciteiten spreek je uit. Spreek uit je gedachtes. Jullie schamen je om te spreken.

Ik ben ongeduldig.

Isaak: Ongeduldig? Waar ben je ongeduldig voor?

Dat het allemaal niet snel genoeg gaat.

Kritisch.

Isaak: Kritisch? Jij bent kritisch voor?

Voor mezelf, dat ik niet goed genoeg ben.

Isaak: Emoties gaan door je lichaam heen en die emoties brengen weer gedachtes. Spreek ze uit. Jullie zijn slecht in spreken.

Ik voel verdriet. Ik doe er niet toe.

Zoekende.

Gespannen.

Ik ben vaak heel moe. Aan de ene kant is het accepteren en hopelijk langzaam weer opkrabbelen.

Isaak: Verlangend.

Onrust.

Isaak: Onrust komt ergens uit voort. Waar komt onrust uit voort? Wat is de gedachte achter de gedachte? Waar komt onrust uit voort?

In alles in het leven. Dat je steeds meer met jezelf bezig bent en erover nadenkt. Er spelen heel veel verschillende dingen op verschillende gebieden.

Isaak: Goed zo, spreek uit.

Genegenheid voor iedereen hier, voor u.

Isaak: Oké.

Angst.

Isaak: Angst voor wat?

Voor het onbekende.

Isaak: Rust, verdriet, verlangend, gevoel, onrechtvaardigheid. Hoe onrechtvaardig is het niet wat er in de wereld gebeurt?

Ja, verschrikkelijk.

Isaak: Hoe onrechtvaardig is het niet als jouw leven op zijn kop is gegaan en gevoelsmatig voel jij dat je het anders wilt. Is dat niet onrechtvaardig?

Ja.

Isaak: Stel dat je een lichaam hebt dat jou niet zo goed brengt waar je wilt gaan. Is dat niet onrechtvaardig? Is de gedachte dan niet dat? Stel dat jij een persoon bent die succesvol wil zijn in het bestaan en jij voelt dat jij niet succesvol kan zijn omdat het bestaan het je niet geeft. Is dat niet een gedachte die tot je komt?

Ja.

Isaak: Stel dat je verlangend bent in de liefde en de liefde komt niet tot je, is dat niet een gedachte die jou ook weer pijn geeft? Elke gedachte moet je

vertegenwoordigen en jullie moeten leren om te spreken. Spreek, dit is de oefening van spreken.

Ik voel veel weerstand omdat het genezingsproces zo traag gaat en dat doet me verdriet.

Ik ben blij dat ik nog gezond ben en dat ik heel veel zwaar werk in mijn leven heb mogen doen. Ik ben blij dat ik vanmorgen uit mijn raam keek en een vogel zag vlakbij mijn achterdeur. Heerlijk, het leven is mooi.

Daar kan ik ook intens van genieten, de vogels in de tuin.

Ik voel me geblokkeerd omdat ik niet weet wat ik met mijn leven moet.

Isaak: Onmacht. De gedachte van onmacht. Is er een gedachte in deze ruimte van verlangen?

Een aantal mensen zeggen ja.

Isaak: Wat verlang je?

Rust.

Isaak: Rust.

Dat ik de passie vind in mijn leven.

Isaak: Begrip. Verlangen is een begrip.

Ja.

Isaak: Samen zijn misschien. Intensiviteit. Intens samenzijn. Gehoor. Ik wil gehoord worden, ik wil samenzijn met de medemens. Ik wil me niet onmachtig voelen. Heeft iemand van jullie het gevoel van onmacht?

Ja.

Isaak: Onmacht is verschrikkelijk. Als je onmachtig bent dan ben je afhankelijk. Afhankelijkheid brengt zwakte. Wie van jullie voelt zwakte door de onmacht?

Ik voel dat ten opzichte van alles wat er gebeurt in de wereld.

Isaak: De wereld is jullie gegeven. De wereld is een plek waar je op leeft. Nou, doe de ogen open. Gedachtes zijn krachten. Datgene wat jullie eigenlijk vaak niet doen is jullie gedachtes uitspreken dus dan verliezen jullie je kracht. Maar het kan zo zijn dat doordat je spreekt dat jij jezelf tegenkomt in je angst van spreken. Dus je spreekt en je bent bang om te spreken omdat je bang bent voor de wet van oorzaak en gevolg en dat is onmacht. Ik ben weer onmachtig in mijn gevoel omdat ik niet weet wat de gevolgen daarvan zijn. Dat betekent dat je eigenlijk gewoon niet spreekt, niet uit en dan ga je overleven en dan gaat je dag wel voorbij maar je geniet niet van de intensiviteit van de dag en dat is juist waarom jullie gekozen hebben om te reïncarneren. Dat is juist je taak. De taak is om ter aarde te komen om jezelf te evolueren, te ervaren in je evolutie van en niet om als toeschouwers te zijn in je bestaan en het niet te veranderen zoals je het eigenlijk wenst in je gevoelsmatige bestaan. Dat is intuïtief. Wat is je intuïtiviteit? Wat is je intuïtie? Wat zegt jouw gevoel jou? Wat zegt jouw gevoel jou als je zou spreken zonder te denken?

Ga lekker overal van genieten.

Isaak: Dat zegt je gevoel. Doe je dat dan?

Niet altijd.

Isaak: Je doet het niet. Omdat als je zegt: “Ik doe het niet altijd” dan doe je het niet.

Ik wil het wel.

Isaak: Dat is iets anders dan het doen. Als jij zegt in de ochtend: “Ik wil mijn bed uitgaan”, en je gaat je bed niet uit, ben je eruit?

Nee.

Isaak: Geniet voor jezelf door de ervaringen heengaan en ook door de emoties heengaan. Dat betekent dat er situaties komen die dus niet te genieten zijn maar waar je wel doorheen kan gaan en daarna weer genoten hebt dat je het hebt ervaren.

Het is inderdaad wel zo dat je elke dag je ding doet, werken omdat het moet en omdat je de boel draaiende moet houden en een kind hebt die aan de andere kant van de wereld zit. Nu speelt er op het werk ook weer iets. Ik probeer alles draaiende te houden maar genieten.....het is alleen maar doen, doen, doen.

Isaak: Het leven is zo.

Ik loop niet elke dag te genieten. Ik denk laat morgen nog maar lang duren en die wekker nog maar niet afgaan.

Isaak: Geniet ook van dat gevoel. Het gevoel van: ervaringen van elke emotie die je ervaart. Je ervaart een emotie en dat vertelt jou wat. Dat vertelt jou wat over jezelf. Het vertelt jou: ik wil in bed blijven liggen omdat de dag is mij te lang. Ik heb geen zin om al deze rompslomp weer tegemoet te gaan maar ik weet dat het moet. Dat is een groot verschil. Jij?

Monique moet huilen.

Ik ben van de week met mijn collega Monique een confrontatie aangegaan.

Isaak: Dat was wel nodig.

Dat voel jij natuurlijk.

Isaak: Dat was allang nodig, jullie speelden een toneelstukje en die confrontatie heeft jou gebracht dat je dus voor jezelf bent opgekomen omdat het was geen echte situatie meer. De energie tussen jullie tweeën was gespeeld. Is dat wat jij wilt zijn? Een gespeelde energie?

Nee, ik heb mijn best gedaan om het stuk in haar te vinden wat goed is. Ik heb het iedere keer weer geprobeerd en dan dacht ik: je bent niet zo verkeerd. Op zielsniveau dacht ik: ja, je hebt ook iets goeds in je dus dan probeerde ik het weer. Als ze dan dichtbij kwam stootte ik haar af. Dat was voor haar ook niet leuk. Ik heb het wel geprobeerd omdat ieder mens iets goeds in zich heeft maar het voelt gewoon niet goed.

Isaak: Je gevoel is je waarheid.

Ik heb voor mezelf gekozen maar het doet heel erg pijn om iemand pijn te doen. Ik heb haar zo geconfronteerd en dingen moeten zeggen die niet leuk zijn.

Isaak: Maar je tranen zijn wel oprecht.

Ik kon gewoon niet anders. Ik heb alles op z'n kop gezet zakelijk en privé omdat het is verven met elkaar maar het moet gewoon. Ik had het graag uit willen zingen tot ik zou stoppen met de zaak maar het kon gewoon niet omdat het ten koste ging van mezelf. Ik had zo'n zielspijn dat ik dacht: dit laat ik niet bij mezelf gebeuren.

Isaak: Maar je tranen zijn oprecht, onthoud dat. Dat betekent dat je oprechte liefde hebt gevoeld.

Dat heb ik ook uitgesproken dat ik dat op dat moment zo voelde. Er zit zoveel omheen. Er zijn zoveel verschillen waar ik niets mee kan.

Isaak: Onechtheid.

Ja.

Isaak: En echtheid kan niet tegen onechtheid. Dat voel je. Intuïtiviteit is puur een gevoel. Je voelt intuïtief aan dat het niet goed voelt. Maar de menselijke

kant van het lichaam wil jou eigenlijk wat anders vertellen. En wat wint? Wint het gevoel of wint het menselijke lichaam boven je gevoel? Blijkbaar heb je lang op je menselijke lichaam geteerd en nu heb je gesproken en dat is goed.

Ik wil haar geen pijn doen maar ik kan gewoon niet anders.

Isaak: Ze overleeft het wel.

Op haar eigen manier ja, zoals ze altijd overleeft.

Isaak: Je bent anders. Dat is gewoon puur inademen en uitademen en loslaten en begrip tonen dat je anders bent. Doe het jezelf niet zo moeilijk aanrekenen. Dat doet zij ook niet. Jij bent nu de foute, dus jij hebt het gedaan. Dus jij bent de schuldige. Weet dat. Dus de energie komt naar je toe. Dus jij wordt nu beschuldigd dat jij verkeerd hebt gehandeld en gesproken. Dat weet je.

Dat weet ik ook.

Isaak: Energie is energie. Energie is niet iets wat je kan ontlopen.

Oorzaak en gevolg.

Isaak: Al is ze niet in jouw buurt is de energie aanwezig. Energie raakt de ziel, jouw energie dus. Dus betekent dat je gewoon los moet laten en de energie door je heen moet laten komen. Het is hetzelfde dat je de UV-stralen van de dag niet kan ontkomen.

Maar....

Isaak: Wat?

Dan moet ik het maar gewoon laten gebeuren en wat gebeurt dat gebeurt dan maar. Mensen die het willen geloven en die het niet begrijpen die moeten ook maar gewoon hun pad pakken.

Isaak: De wet van oorzaak en gevolg is een mooie wet. Het is geen slechte wet, alleen voor de mensen die niet oprecht zijn is het een slechte wet. Dan draag je dus de slechte gevolgen daarvan. Als je oprecht bent dan draag je altijd de goeie gevolgen daarvan. Ja, het is nog een lange weg te gaan om deze mensen hier ter aarde deze wet eigenlijk goed toe te spreken.

Ik zou haar graag willen helpen. Ik heb dat al een keer gedaan en dat heeft geholpen. Ik heb nu weer een schilletje aangeraakt om aan te geven dat ik er niet verder mee kan. Ik kan haar niet helpen omdat er zitten zoveel schillen omheen. Met de beste wil van de wereld krijg ik het niet voor elkaar.

Isaak: Dat krijg je niet voor elkaar.

Nee, dus dat heb ik opgegeven. Ik ben ermee begonnen en dacht: dat ga ik doen. Mensen in mijn omgeving zeiden: "Dat red je niet" en ik dacht: het moet toch kunnen? Ik ben ervoor gegaan en nu was ik bij het tweede schilletje en ik dacht: het moet maar klaar zijn want ik kan je gewoon niet helpen met alle schilletjes.

Isaak: Daar moet je meester voor zijn om dat te kunnen.

Het kost me energie en ik wil het niet meer.

Isaak: En dan moet men een student zijn om te willen. Dus je hebt er twee schone vrouw, onthoud dat. Je hebt een meester nodig en een student.

Ze volgt de masterclass bij jou en ze zegt dat ze aan het werk is en dat ze er van alles mee doet en dat ze zo ver is. Ze probeert het wel.

Isaak: Ze is nog klein.

Het feit dat ze de stap zet om het te doen is al heel bijzonder voor haar.

Isaak: Maar ze is nog klein. Jij bent al groter. Volwassen mensen weten beter dan kleine mensen omdat je bent verder in de volwassenheid van ontwikkeling, dan hebben we het niet over het volwassen lichaam.

Ik vind het heel moeilijk.

Isaak: Maar het is wel oprecht.

Dank je wel.

Isaak: Het is oprecht.

Dank je wel.

Isaak: De tranen zijn alleen maar goed. Daar verheugen we ons op als men lacht en men traant en men is boos en men is verdrietig of gefrustreerd of verlangend of wachtend. Alles heeft te maken met emoties. Wat wij zo jammer vinden lieve mensen heeft ermee te maken dat jullie bang zijn voor je emoties. Jullie willen zo graag zijn maar jullie weten niet hoe. Wij weten hoe je moet zijn. Het is gewoon heel simpel kind: zijn. Zijn. Een student en een meester, blijf je eigen meesterschap vertegenwoordigen en vraag aan iemand: ben jij student of ben jij gewoon vluchtend? Degene die vluchtend is die vlucht van de waarheid en de waarheid is: wie ben jij? Wat wil jij? Hoe zie jij jezelf in de wereld van nu? Wij hebben je lief, namasté.

Dank u wel.

Isaak: De volgende.

Ik ben even blanco.

Isaak: Dat is ook goed. Ik voel me blanco, ik weet niet wat ik moet zeggen. Het is een emotie. Heb je vaak het gevoel dat je iets moet zeggen en je weet niet hoe je het moet zeggen?

Ik heb vaak dat ik niets moet zeggen.

Isaak: Omdat je dus jezelf blokkeert in het zeggen. Je moet leren om te vertrouwen op je intuïtie. Intuïtiviteit is je leidende gids. Hij leidt je in elk gesprek. Nu wacht jij af tot wij je leiden in het gesprek. Waarom ben jij niet je leidende gids op dit moment? Jij hoort hier een gesprek, wat zou jouw intuïtie jou vertellen daarop?

Ik vind het mooi dat je naar iemand kan kijken en weten dat ie nog zo jong is als een kind in de ziel en dat je op die manier die rust kan vinden bij jezelf en je het los kan laten.

Isaak: Mooi, mooi gesproken. En wat zou jij tegen deze leidende gids vertellen? Omdat ja, je bent ook een leidende gids. Een beetje geblokkeerde leidende gids maar wel een leidende gids.

Ik ben een beetje afwachtend.

Isaak: Afwachtend, wat zou je daarover willen zeggen?

Dat je bij jezelf moet blijven en niet alle kanten op moet gaan.

Soms weet ik het bij mezelf ook niet meer.

Isaak: Je leidende gids weet het wel.

Je moet de rust vinden bij jezelf.

Isaak: Je leidende gids weet het altijd. Lieve schone mensen, lieve kinderen die in deze ruimte aanwezig zijn, weet wel op het moment dat jij je intuïtie laat spreken dan ben je een meester voor jezelf. Niet altijd voor de ander. Vele meesters kunnen een meesterschap niet uitbrengen omdat de ontvangers niet willen.

Ze zijn er vaak niet aan toe.

Isaak: Weigeren het.

Ja, ze weigeren gewoon en dan moet je gewoon accepteren.

Isaak: Dat is moeilijk.

Maar dat is ook weer spirituele ontwikkeling en groei in jezelf.

Isaak: Jullie hier eigenlijk allemaal in deze ruimte hebben dat in zich, wetend wat het beste is.

Als de ander er niet aan toe is.....

Isaak: Dan krijg je frustraties.

Dan moet je gewoon accepteren en dan krijg je frustraties maar dan hoort het weer bij het proces.

Isaak: Ja, maar die frustraties. Ja, hoe ga je daarmee om?

Dat is ook weer een emotie.

Isaak: Dat is weer een emotie.

Dan moet je gaan kijken waarom het je frustreert en dan kan je het ook weer loslaten.

Isaak: Als je frustraties hebt?

Uiten.

Isaak: Ja, als je boosheid hebt?

Uiten.

Isaak: Als je verdriet hebt?

Uiten.

Isaak: Als je lach hebt?

Ook uiten.

Isaak: Als je liefde hebt?

Uiten. Ik heb heel veel liefde te geven. De rest heb ik ook, ik ben mens.

Ik ook hoor.

Isaak: Uiten. Mooi, jij?

Ik voel me ongeduldig omdat ik het laatste jaar aan het eisen ben. Van de week dacht ik ineens: oh, wacht even het gaat niet goed. Ik vind het wel heel vermoeiend dat je er elke keer bovenop moet zitten. Na de workshop 'Bewustwording & Groei' van u in Vlissingen ging het heel goed en toen zakte het weer weg en van de week dacht ik: ik moet er weer bovenop zitten. Dat heb ik nu één keer gedaan.

Isaak: Het woord bovenop zegt het eigenlijk al hè. Als je ergens bovenop zit dan zit iemand eronder hè?

Er wordt gelachen.

Isaak: Dan hebben we het niet over seks, het is een spirituele cursus daar praten we niet over.

De groep moet lachen om Isaak.

Isaak: Bovenop, niemand wil eronder liggen, behalve in de seksualiteit misschien maar gevoelsmatig niet. Iedereen heeft het gevoel van ondergewaardeerd zijn als je eronder ligt maar dat is een gevoel van onmacht. Dus degene die dat gevoel heeft, voelt zich onmachtig op dat moment. Maar onmachtig wil niet zeggen dat je onmachtig bent. Je kan

onmachtig zijn en nog steeds machtig zijn in de situatie doordat je jezelf spiritueel machtig maakt, spiritueel, gevoelsmatig. Dus stel dat jouw heer eronder ligt en jij bent bovenop, hij voelt zich onmachtig. Moet hij zich gevoelsmatig open gaan stellen voor jou en dat doet hij niet. Dat betekent dat jij erbovenop moet blijven zitten.

Tot het gebeurt?

Isaak: Tot iemand dat gaat doen. Dat betekent dat het een strijd is tussen onmachtig zijn en gevoelsmatig openstellen en jij niet de macht wilt uitoefenen maar toch macht moet uitoefenen en iemand onmachtig moet laten voelen om zijn gevoel te ontvangen.

Dat is moeilijk.

Isaak: Geniet ervan. Begrijp je wat we bedoelen?

Ja.

Isaak: Weet je het zeker?

Ik moet het afdwingen.

Isaak: Maar daar ben jij geen type voor.

Nee, maar ik moet het toch doen.

Isaak: Ga je het ook doen?

Ik dacht dat ik dat al een beetje had gedaan, ik vind het alleen vervelend om dat elke keer te moeten doen. Ik moet zeggen dat als ik het doe dan voel ik me er heel goed bij en dan denk ik: yes, ik ga de goede kant op maar dan zwak ik zelf weer af. Ik moet het gewoon doen.

Isaak: Mooi, jij?

Ik raak heel erg geëmotioneerd door wat ik meemaak in het klein en de gesprekken die ik met anderen heb maar ook door wat moeder aarde allemaal moet doorstaan en wat er gaande is. Er zit een heel verhaal achter waarom we dit met zijn allen meemaken en waarom het gebeurt zoals het gebeurt en het loopt zoals het moet lopen. Ik probeer het te doorgronden, begrijpen, accepteren en aanvaarden. Mijn menselijke kant heeft het er moeilijk mee. Aan de andere kant begrijp en weet en voel ik het wel. Ik voel verdriet en geschommel. Ik voel zoveel meer dan ik uit kan leggen in het groot en in het klein. Het dient ergens toe voor de mensheid om onszelf wakker te schudden. We moeten erdoorheen met z'n allen. Ik heb een heel indrukwekkende droom gehad hierover.

Isaak: En dat was? Welke droom was dat?

Ik had gisterochtend een droom. Ik was in een oud flatgebouw op de 12de verdieping. Er waren allemaal mensen bij mij die in de woonkamer zaten. We waren in gesprek en ik keek naar buiten door een raam vergelijkbaar als dit raam alleen in het midden van het raam zat ook een ding dat je open kon zetten. Ik zag opeens iets verschijnen, van die bolvormige ufo's, doorschijnend, transparant die aan komen vliegen en zich op verschillende wijzen manifesteren. Ik vond het zo geweldig dus ik riep iedereen en ik zei: "Oh, moet je kijken wat daar aankomt." Ik ging op de vensterbank staan en deed het raam open en bedacht me nog: ik kan veilig het raam opendoen, omdat ik zat op de 12de verdieping. Ik zette het raam open en ik zei: "Daar komen ze voor ons vanuit de andere wereld." In dit geval waren het de ufo's om ons te helpen in het traject waar we mee bezig zijn. Op het moment dat ik dat benoem en met mijn handen gespreid sta en dat gevoel van intense blijdschap uit van: ik ben zo blij dat jullie je manifesteren om ons te helpen. Ik zette dat raam open en ze kwamen op mij af. Het waren er tussen de vijf en tien en eentje kwam door het open raam naar binnen. Ik voel dat zo, ik dacht: ja, energie is energie, maakt niet uit ze kunnen dat. Daarna verschenen er aan de horizon duizenden niet meer bolvormige ufo's maar schotelvormige. Ze kwamen allemaal aangevlogen en ik sta daar alleen maar in volle blijdschap en verwelkom ze.

Isaak: Wat zegt dat jou?

Dat we als moeder aarde als mens zijnde geholpen worden in allerlei vormen en dat dit één van de dingen zou kunnen zijn van hulp aan ons mensheid.

Isaak: Moeder aarde is verdrietig en de mens op aarde ook. De mens op aarde is zoekende, hij weet het niet meer, hij is ver heen. Ver heen. In zijn gevoelswereld klopt het niet meer in de wereld wat hij ziet. De mens is zichzelf aan het ontwikkelen om spiritueel dichterbij zichzelf te komen, om zichzelf werkelijk te vinden maar er zijn veel mensen die dat niet willen, die ontwikkeling, en deze mensen gaan zichzelf goed tegenkomen. Omdat hoe groter de gradatie van spiritualiteit gaat komen, hoe confronterender de mens gaat worden die dat niet heeft. Het was eerst andersom, dat er weinig spirituele mensen waren die ten minste ervoor uit durfden komen voor de zoektocht naar hun eigen zelf, innerlijke zelf, spiritualiteit en ook daar de wet van oorzaak en gevolg tot zich nemen. Omdat spirituele mensen nemen de wet van oorzaak en gevolg tot zich. Dat betekent dat ze heel vaak mensen los moeten laten en ook de waarheid moeten vertellen en niet meer zomaar leven.

Zo kan je niet meer leven.

Isaak: Die mensen waren vroeger in de minderheid en die mensen gaan in de meerderheid komen. Er komt een tijdperk dat jij niet meer uniek bent.

Je bent uniek in het al één zijn.

Isaak: Maar ook niet meer in zulke woorden die je spreekt.

Het zal me heel diep raken als dat moment mag komen.

Isaak: Dat moment is dichtbij.

Dat voel ik ook.

Isaak: Moeder aarde is de school, onthoud dat kinderen. Dat betekent dat moeder aarde gaat vertellen hoe de lessen moeten zijn en moeder aarde is nu niet zachtzinnig meer.

Kan ik nog meer doen dan dat ik nu al doe?

Isaak: Help waar je kan helpen. Wees bij een uitgenodigd iemand. Vraag of je mag spreken en voel of de woorden die gezegd zijn waarheid zijn. Lief mens, werkelijk mensen die werken met het innerlijke zelf, zijn mensen die steeds maar hun innerlijke zelf moeten vertegenwoordigen.

En ze worden niet altijd geboord.

Isaak: En dat betekent dat je niet altijd aardig bent.

En los moet laten. Als je een probleem hebt als Monique en dat zo toepast als zij dat voelt dat is zo geweldig en goed. Als je erin zit dan houdt het je zo bezig.

Ik voelde gisteren al wel dat het vanuit mijn ziel goed voelt. Mijn ego draait daarin mee. Ik heb in het verleden al vaker stapjes gezet aan het begin van de masterclass dat het klopte wat ik gedaan heb. Dit was voor mij een examenopdracht. Ik weet niet wat er nog gaat komen maar dit was voor mij zo heftig.

Over een half jaar voel je jezelf anders.

Als ik zie wat ik nu al in twee jaar heb geleerd en ik ben dichterbij mezelf gekomen en Robert-Jan. Ik kan ervoor kiezen om me af te sluiten en het kwetsende niet binnen te laten komen maar dat houdt ook in dat ik niet bij mezelf kan komen en niet meer bij Robert-Jan. Dus het is of Robert-Jan of zij. Ik kies er niet voor om die muur om me heen te sluiten. Dus dan maar die pijn en kwetsbaarheid maar dan word ik wel opener naar Robert-Jan toe.

Dan heb je toch een hele mooie weg die je bewandelt?

Ja, maar het doet wel pijn af en toe. Ik wil ook wel dat het goed komt. Het verhaal van Paula raakt mij diep in mijn ziel omdat ik het ook allemaal zo voel en zie wat er gaande is in de wereld met ons mensen maar ook dat je kijkt van: wat voor rol speel je daar zelf in als mens zijnde. Ik ben met een blokkade bezig ergens in mezelf en daar kom ik niet goed doorheen. Ik ben met mezelf aan het knokken en strijden en ergens heb ik het gevoel dat ik iets ous los moet laten en dat ik daar heel veel moeite mee heb om dat los te laten. Ik denk dan: waar ben ik nou zo bang voor? Ik denk dat ik bang ben

voor mijn nieuwe ik en ik nu op mezelf durf te vertrouwen en dat ik eerder mezelf verloor in mijn werk en verslaafd zijn aan het werk. Ik ben zo'n stuurloos schip geworden. Ik heb dan zoiets van: als ik niets te doen heb, laat mij dan iets doen waarmee ik de wereld kan helpen. Ik vind het verschrikkelijk wat er met moeder aarde gebeurt. Dan denk ik: wat moet ik dan doen? Waar ben ik hier nog voor? Ik ben heel gelukkig met Paul en mijn kinderen, dat is allemaal picobello in orde alleen lig ik met mezelf overhoop.

Isaak: Is niet zo moeilijk lieve vrouw, accepteer het, niet *maar*. Accepteer het, dan ben je het stuurloze schip. Dan ben je gelukkig met je man en je kinderen en dan ben je werkloos. Accepteer het en verander het door je acties en dat heeft puur met tijd te maken. Tijd geeft antwoorden. Maar jij bent echt een kind dat ongeduldig is. Stel dat het 1 januari zou zijn en Sinterklaas duurt nog even, ga je nou elke dag je schoen zetten en hopen dat er wat inzigt?

Er wordt gelachen.

Stientje wel.

Maar hoe kom ik in die rust en berusting? Dat zeg ik iedere keer in mezelf van: wat ga ik doen? Dan ga ik maar naar buikdansen.....

Oh lekker.

Er wordt gelachen.

Dat bevredigt mij allemaal niet echt. Wat is nou de bedoeling dat ik ga doen?

Isaak: Je schoen niet meer zetten.

Op de een of andere manier krijg ik het pakje niet.

Het wordt je aangereikt, het wordt gezegd.

Isaak: Jij bent een kind dat toch graag de schoen zet en misschien komt Sinterklaas eerder. Hij komt bij jou misschien eerder.

Maar niet teveel verwachten nu.

Isaak: Dit was gewoon een plagerij omdat het is niet zo. Sinterklaas weet precies welke dag hij komt en hij maakt geen uitzondering voor jou.

Je kan zo mooi verhalen vertellen over je ontwikkeling. Schrijf ons gewoon allemaal op in boekvorm.

Paul heeft een mooi tafeltje in de kamer gezet van: ga hier maar achter zitten.

Er wordt gelachen.

Ik dacht dat ik vrijwilligerswerk fantastisch zou vinden maar op een gegeven moment dan zet ik mezelf onder druk dat ik er depressief van word en helemaal nergens meer zijn in heb om te doen.

Isaak: Omdat je alleen de schoen gevuld wilt hebben.

Er wordt gelachen om Isaak.

Het klinkt heel lachwekkend maar ik heb er heel veel last van.

Isaak: En mensen die deze verhalen tot zich nemen zouden ook gaan lachen. Omdat zij ook hetzelfde doen. Dus jij bent geen uitzondering.

Ik lijd er zelf erg onder ook al geef ik mezelf op mijn kop van: wees blij met wat je hebt dan kun je lekker gaan wandelen.

Isaak: En toch loop je terug naar de schoen, is hij nog niet gekomen?

Er wordt gelachen.

Isaak: Je houdt jezelf voor.....

De gek, ja.

Isaak: Jij weet dat het nog duurt maar jij wilt niet wachten, je wilt het nu.

Maar hoe?

Isaak: Geduld, dat is een woord maar ook een ervaring. Ervaar je ongeduld en wees geduldig. Het is niet makkelijk kind.

Ik vind het moeilijk, ja.

Isaak: Onmogelijk haast.

Bijna wel ja, het is een hele moeilijke voor mij.

Isaak: Zeg gewoon tegen jezelf: “Het zij zo, het is eenmaal zo, punt. Ik ga tot sollicitaties over, ik ga tot werkzaamheden over, ik ga genieten dat ik nu kan genieten om deze sollicitaties de deur uit te sturen.” Om achter je tafeltje te zitten en je dood te vervelen van: oké, nu moet ik maar weer omdat je verveelt je als je niets te doen hebt. Dan voel je jezelf dood, daarom het woord dood vervelen.

Ja.

Isaak: Ja, je voelt je dood en wat is het woord dood?

Het is een illusie.

Isaak: Wat is het woord dood als je dood bent?

Een andere dimensie.

Je lichamelijke jasje is er niet meer.

Isaak: Als je zegt: “Ik ben dood”.....

Dan beleef je het niet.

Isaak: Dus je beleeft het niet zoals je het wilt beleven dus dan voel je jezelf dood. Eigenlijk zou je moeten zeggen: “Dood is transformatie.” Dan zou je eigenlijk moeten zeggen: “Ik voel me getransformeerd dat ik nu achter dit tafeltje zit en de pen moet pakken en schrijven.” Dus ik ben me nu niet meer dood aan het vervelen maar ik ben aan het transformeren.

Dat is een hele mooie.

Isaak: Ik transformeer nu een andere ikke. Ik voel me dood op mijn bank dus ik transformeer mezelf nu en ik geniet van deze transformatie. Ik voel me dood in een huwelijk, ik transformeer het huwelijk. Dood is eigenlijk een transformatie. Dus onthoud als je ooit het woord dood gebruikt. Als je zegt: “Ga dood” dan zeg je: “Ga transformeren.”

Herrijs.

Isaak: Dus jij schone vrouw, wij genieten van je.

Ik niet zo van mezelf.

Moet je eens kijken wat je doet, we zijn allemaal aan het lachen.

Isaak: Je bent lachwekkend.

Ik ben hardnekkig. Ik hou het zo vast en dan denk ik: laat dat in Godsnaam los.

Isaak: Denk aan Sinterklaas en de schoen. Elke keer als je weer denkt: ik moet een baan hebben dan denk je aan Sinterklaas en aan de tijd. Alles heeft met tijd te maken maar je moet wel de schoen zetten. Dat betekent: je moet wel tot actie overgaan anders slaat Sinterklaas je over omdat de schoen niet is gezet. De vraagstelling moet eerst gesteld worden en de vraagstelling brengt

antwoord. Dus durf te vragen lieve mensen. Jullie gaan leren om je eigen intuïtie te volgen en intuïtie volg je doordat je spreekt en de wet van oorzaak en gevolg tot je neemt. Elke keer als de wet van oorzaak en gevolg niet zo fijn voelt zeg je: “Ik laat het los, ik laat het door me heengaan of ik geniet.” Nog lang zal je zonder werk zijn.

In mijn gedachten denk ik dan: ik ga wel achter de kassa zitten bij de Albert Heijn.

Er wordt gelachen.

Er is zoveel goed werk te doen.

Ja, maar ik wil ook geld verdienen.

Dat is illusie.

Ego.

Ik ben altijd een financieel onafhankelijke vrouw geweest en dat was fijn.

Stientje, loslaten, spirituele groep, spirituele middag.

Het zit ook wel een beetje in de naam Stientje, tientje.

Er wordt gelachen.

Isaak: Die hadden we nog niet ontdekt. Als je niet werkt, zal je minder eten?

Nee.

Isaak: Als je overgaat naar de dood, wat doe je dan? Je transformeert van lichaam naar geest. Ga nou over in de transformatie van lichaam naar geest. Wees je geest en zoek je baan: ja kind, zet de schoen en wees niet gefrustreerd als het nog duurt. En als je overgeslagen wordt omdat je

gewoon overgeslagen wordt moet je het jezelf niet aanrekenen omdat er zal geen hongersnood zijn.

Nee, zeker niet.

Isaak: Misschien wat minder op de bankrekening, ja kind als je ooit echt het lichaam verlaat....

Kun je het ook niet meenemen, nee.

Isaak: Heel veel kinderen zijn zo erg materialistisch aangelegd. Ze genieten van hun omgevingen van welzijn. Mooi als je het hebt maar als je het niet hebt, wil dat zeggen dat je dan niet kan genieten?

Nee.

Isaak: Als je nu niet deze comfortabele zetel hebt en je zit hier, wil dat zeggen dat je niet comfortabel kan zitten? Als je geen lichaam hebt, wil dat zeggen dat je dan niet bent? Nou, wij weten dat wij zonder lichaam nog beter zijn dan jullie. Wij hebben tenminste geen last van lichamelijke kwaaltjes.

Heel fijn.

Isaak: En ook van ego.

Maar zonder ego zouden we onze lessen niet begrijpen.

Het ego heeft toch ook goeie kanten?

Isaak: Het ego is je ikke.

Is dat alleen maar negatief of zitten daar ook dingen in die je nodig hebt om te zijn wie je bent waardoor dus bepaalde dingen kunnen?

Isaak: Het ego is je ikke dus dan moet je eigenlijk de vraag stellen: welk ikke heb ik? Dat is je ego. Je ego is niet je persoonlijkheid.

Waar ik het dan over heb is mijn persoonlijkheid.

Isaak: De persoonlijkheid is de persoon die jij bent. Je ego is je ikke. De persoon die jij bent heeft niets te maken met je ikke. Snappen jullie die? Nee hè?

Je persoonlijkheid en je ikke? Oké, nog een keer zodat ik zeker weet dat ik het snap.

Isaak: De persoonlijkheid.....

Je kan goed zijn of slecht zijn.

Isaak: Wat een persoonlijkheid zegt men hè. Wat een persoonlijkheid, wil dat zeggen dat het je ikke is?

Nee.

Isaak: Goh, je straalt een sterke persoonlijkheid uit, wil dat zeggen dat het je ikke is?

Nee.

Heel veel mensen zien alleen de buitenkant.

Isaak: Dat is aangemeten persoonlijkheid. Dus jullie hebben allemaal geen persoonlijkheid. Jullie zijn net als ons instrument een aangemeten persoonlijkheid. Alleen ons instrument heeft gekozen voor deze persoonlijkheid. Hebben jullie gekozen voor deze persoonlijkheid?

Nee.

Isaak: Jawel. Dat is je ikke. Ik, ik, ik, het ikke is de schil, innerlijke schil, ik wil dat zijn. Het ego die voelt het, het vibreert op je ego, op je ikke. Ik wil dat zijn en je persoonlijkheid zegt: “Nee, jij bent deze aangemeten persoonlijkheid.” “Maar ik wil dat zijn” zegt je ego en je aangemeten persoonlijkheid zegt: “Nee blijf, deze persoonlijkheid is veilig.”

Sorry, ik zat te denken.

Dus je hebt een persoonlijkheid aangemeten die voor jou veilig is.

Isaak: Heel goed, wijze kinderen. Dus jij bent nu persoonlijkheid. Maar is dat je ikke?

Nee.

Isaak: Jouw persoonlijkheid zegt: “Ik moet dat, ik wil dat zijn.”

Net zoals je alleen maar goed bent voor jezelf?

Isaak: Precies, dus dit is Stientje.

Je bent veel meer dan dat.

Isaak: Maar je ikke, dus wat je innerlijk bent, je ego, je vibratie van jezelf is niet je persoonlijkheid. Dus je moet jezelf altijd afvragen: ben ik content met deze persoonlijkheid? Je persoonlijkheid is hetzelfde als je jasje.

Ik zou meer tevreden zijn als ik echt zou leven zoals ik echt ben.

Isaak: Dat betekent gevaar.

Dat zij dan maar zo.

Isaak: Je vertelt het mooi. Het betekent gevaar omdat het betekent: stel dat jouw persoonlijkheid nu moeder is, dat is je status, de aangemeten jas. Ik ben

nu moeder, ik ben huisvrouw, ik ben echtgenoot. Maar je ikke zegt: “Ik wil dat niet meer.” Dat betekent dat je gevaar krijgt. Dat betekent dat je de aangemeten persoonlijkheid af moet doen en een nieuwe persoonlijkheid aan moet meten. Dat betekent dat je gevaar gaat lopen omdat je bent gewend geraakt aan die persoonlijkheid. Die loopt al jaren met je mee en de nieuwe persoonlijkheid is gevaar voor je persoonlijkheid omdat je persoonlijkheid zegt: “Hou dat vast, loop geen gevaar.”

Dan ga je een andere weg op dan je moederschap maar dan loop je geen gevaar.

Isaak: Maar je persoonlijkheid zegt: “Niet doen.” Jouw ego, jouw ikke is tevreden dat jij gesproken hebt. Jij zei net: “Ik voel dat op mijn ego.” Je ego zou zeggen: “Twee vingers.” Maar je persoonlijkheid, de Monique persoonlijkheid, vindt het moeilijk maar je ego niet.

Ik dacht dat mijn ziel voelt dat het goed is.

Isaak: Dat is dus je ikke.

Is mijn ziel mijn ikke?

Isaak: Ja.

Maar waarom gebruikt u dan het woord ego? Dat schept veel verwarring.

Isaak: Het ego is je ikke. Je ikke is verweven door de energie die je bezit. Zonder energie kan je geen ikke zijn.

Het woord ego wordt in heel veel boeken juist heel negatief gebruikt. Ik merk dat dit verwarring schept.

Ego wordt gekoppeld aan een dure auto, merkkleding, een goede baan.

Er zijn ook wel positieve dingen want perfectie kan vervelend zijn maar het kan je ook ten goede komen. Dus ik denk dat het ego zowel positieve als negatieve kanten heeft.

Isaak: Je ikke. Ik ben, dat is mijn ego.

Vaak wordt het gebruikt als iets wat je juist los moet laten. Het ikke is wel heel duidelijk maar het woordje ego schept hier onduidelijkheid.

Isaak: Ikke is hetzelfde als ego maar het is ook Latijn.

Het wordt negatief bestempeld terwijl het hier positief is.

Isaak: Zeg gewoon: “Ik ben mijn ikke” maar dat is hetzelfde als je ego.

Eigenlijk zou je kunnen zeggen, zoals waar ik mee worstel, dat het mijn ego is dat ik los moet laten.

Isaak: Je wilt je persoonlijkheid afleggen.

Het Latijnse woord is ego.

Persoonlijkheid is dus Stientje die een baan wil.

Dat is dus mijn ego?

Nee.

Isaak: Je ego is je ziel. Je ziel, je energie. Het heeft niets met de status te maken die je neer hebt gezet. Ik ben, ik ben mijn ziel. Ik ben mijn intuïtie, ik ben mijn gevoel en dat is mijn ego, dat is mijn ikke. Ik ben een gevoelsmens, ik ben gevoelig maar ik ben niet de vrouw die dus die baan heeft. Ik vertegenwoordig alleen die baan en mijn persoonlijkheid vindt het prachtig of fijn dat hij werk heeft. Je ego, je ziel, heeft dat niet nodig. Je ziel heeft alleen maar jezelf nodig, dat je één bent met jezelf en gewoon content bent met: ik ben. Maar de persoonlijkheid is dus het jasje dat je draagt en meerdere jaszjes dragen jullie dus je hebt meerdere persoonlijkheden. Dus je

hebt de persoonlijkheid dat je zegt: “Ik ben moeder, ik ben echtgenoot, ik ben vriendin, ik ben buurvrouw.”

Dat zijn de jassen?

Isaak: Dat zijn de jasjes.

De jasjes kunnen ook de schillen zijn. Jassen worden ook vaak jassentechniek genoemd. Dan vergelijken ze de jassen die je draagt met schillen.

Isaak: Dat is waar.

Hoe noem je de schillen dan?

Isaak: Jasjes.

Andere jasjes.

Aangemeten persoonlijkheid.

Ego heeft met status te maken.

Ego moeten we in een nieuwe context neerzetten.

Waar ik in dit geval tegenaan loop is het aantal winterjassen zeg maar.

Isaak: Soms kan het zo zijn dat je in verwarring raakt. Dat je zelf niet meer weet wanneer jij het bent of wanneer iemand anders het is. Energieën van andere zielen raken je altijd. Elk moment dat je er dus voor openstaat kan het zijn dat je intuïtief de energie van de ander vertegenwoordigt maar dan weet je het niet meer. Ons instrument heeft de persoonlijkheid, dat is haar jasje, die kennen jullie. Ze heeft haar meesterschap en ze heeft ons. Het meesterschap heeft ze vergaard in de levens voor dit leven en ook in dit leven. Maar omdat wij smelten met elkaar kan het zo zijn dat ons instrument het verschil niet kan trekken tussen haar meesterschap en ons meesterschap.

Net was de grote vraag gesteld van: is mijn meesterschap aan het spreken of is ons meesterschap aan het spreken? Op het moment dat ons meesterschap aan het spreken is mag ze niet drinken. Nou, wat zou het nu zijn?

Zoals we aan het begin van deze les al vertelden vond er plots een switch plaats tussen Tresi en Isaak zonder dat Tresi zichzelf dusdanig openstelde zoals ze dat normaliter doet als ze in trance raakt. Isaak legt uit hoe dit kan:

Ons.

Isaak: Ons betekent: mijn naam is Isaak. Dat betekent dat ze niet mag overgaan tot fysieke dorstlessing, dus intuïtiviteit. Maar de grote vraag van ons instrument was: als ons meesterschap haar beïnvloedt dan heeft zij dus de gradatie van overschaduwing in de tweede vorm van. De vraagstelling is dan meteen en dat is dus intuïtiviteit, hoe kan het zijn dat er geen overschaduwing is geweest zoals eigenlijk de gewenning is?

Omdat het steeds sneller gaat dat het niet meer in de oude vorm hoeft.

Isaak: Het gaat er om dat we op elkaar zijn afgestemd. We zijn afgestemd op elkaar. Doordat we afgestemd zijn hoeven we alleen maar onszelf open te stellen en elkaar dus te binden.

Het gaat dus heel snel.

Isaak: Dat klopt.

Het wordt dus steeds makkelijker om in trance te gaan.

Maar aan uw houding en stem horen we het verschil tussen u en uw instrument.

Vroeger hield u ook de ogen gesloten en nu kijkt u ons ook aan.

Isaak: Mooi, nu heeft ons instrument nog steeds dorst, wat gaan we daaraan doen?

Er wordt gelachen.

Er worden een paar opmerkingen door elkaar heen gemaakt naar Tresi toe.

Isaak: Alles hoort ze hè. Wij drinken niet.

Daar is ze het niet mee eens.

Er wordt gelachen.

Isaak: Had ze maar geen zalm moeten eten, dat brengt dorst.

Oorzaak en gevolg.

Op het moment ben ik heel erg dankbaar dat ik mag leren en ook een stuk minder streng voor mezelf ben en dat draagt met zich mee dat ik veel meer kan genieten. Ik beseft ook wel dat ik nog ontzettend veel moet leren. Ik ben zo blij dat ik via uw boeken leer dat ik uniek ben en dat geeft me een bijzonder gevoel waardoor ik minder streng ben voor mezelf. Ik maak nog wel fouten en dan denk ik ook makkelijker achteraf: wat is de les die ik leer? Er zijn nog wel behoorlijke wat blokkades waar ik doorheen moet. Ik ben heel dankbaar voor wat ik geleerd heb.

Isaak: Leg de lat niet te hoog.

Voor mezelf?

Isaak: Ja.

Ik ben een perfectionist.

Isaak: Dat is niet nodig. De mens hier ter aarde is tijdelijk. Jouw tijdelijkheid hier ter aarde is puur de tijdelijkheid die je ondervindt. Neem jouw tijdelijkheid zoals je het wenst. Volg altijd je wens, je gevoel, je intuïtie. Wees niet buiten jezelf maar wees met jezelf. Buiten jezelf betekent dat je jezelf eigenlijk opzij zet omdat je niet leeft voor jezelf maar je leeft als een

toeschouwer naar jezelf toe. Dat hoor je niet te doen. Wij zijn blij voor al die mooie woorden die je tot ons spreekt maar onthoud wel kind, spreek ook deze woorden naar jezelf toe dat je veel hebt geleerd doordat je het wilt leren en je gekozen hebt om een student te zijn. Blokkades komen keer op keer en blokkades ga je doorleven en dan komt het wel oké.

Dank je wel.

Isaak: Leef het door. Leef het door. Nou schone vrouw....?

Ik voel mij heel nerveus, ik roep constant om kracht. Ik voel negativiteit waar ik me misschien ook wel bewust in laat om kracht uit te krijgen. Naar mijn man toe wil ik het doorbreken maar aan de ene kant heb ik het gevoel van: het moet en dat ga ik ook doen en aan de andere kant heb ik geen vertrouwen en gevoel. Ik heb het al een keer meegemaakt met het shockeffect en inmiddels zijn we drie jaar verder en we zitten weer in hetzelfde stuk. Anja moet er constant bovenop zitten en dat kost mij zoveel energie. Aan de andere kant denk ik van: heeft het wel zin als ik iets doorbreek, zou dat wel blijvend zijn? Of vervalt dat weer in het oude patroon? Is het gewoon niet makkelijker om alles los te laten?

Isaak: Je vraagt: moet ik stoppen of niet?

Ja.

Isaak: Wil je het antwoord?

Ik wil wel een antwoord ja.

Isaak: Wil je het antwoord? Maar het antwoord dat je krijgt zou je dan niet vragen welke oplossing? Zou je dat willen horen?

Ik wil het alleen horen.

Isaak: Schone vrouw, jouw intuïtie vertelt het je allang. Hij is niet te redden. Hij gaat ook niet veranderen.

Nee.

Isaak: Dat weet je toch allang? Waarom moet ik het dan vertellen? Omdat ik de meester ben, dank je wel.

Er wordt gelachen.

Isaak: Je hebt het geprobeerd en daar zijn we content mee.

Ik ben hier op aarde met een doel buiten dat ik een eigen praktijk heb en mensen help. Ik denk dan: laat ik niet iets liggen?

Isaak: Jij laat niets liggen. Hij laat iets liggen en hij laat liggen hetgeen wat je hebt aangereikt wat hij niet heeft aangenomen. Kind, het ligt niet aan jou. Jouw liefde is groot, jouw geduld is aanwezig geweest. Zijn tegenstribbeling is groot en zijn openheid weinig. Dus je krijgt niet hetgeen wat je verlangt. Je hebt geduld gehad en jouw geduld heeft hij goed op de proef gesteld en ons antwoord is gewoon: je hebt gelijk.

Diep van binnen wist ik het wel maar het accepteren is lastig.

Isaak: Jij weet wie hier zit hè?

Dit antwoord geeft mij een beeld hoe ik het dan moet doen. Dus ik moet een shockeffect creëren en meteen daarna het idee dat alles wel weer op zijn plek valt maar ik moet het nu definitief regelen met de praktische dingen.

Isaak: Betekent uit elkaar gaan?

Ja. Ik heb afgelopen weekenden zo hard geprobeerd en ook door de week natuurlijk maar er komt zo weinig enthousiasme en zo weinig medewerking.

Isaak: Het houdt op hè. Zoals jij nu gaat zitten zegt eigenlijk al genoeg hè. Jij bent wel veranderd kind. Verlegen was jij hier in het begin van deze lessen en je sprak weinig en je uitte weinig en je zei weinig en je hield het allemaal nog

een beetje voor je alsof je jezelf schaamde dat je in een relatie zat die dus niet goed was. Omdat jij therapeute bent en andere mensen helpt, wil je toch wel ook een goeie indruk maken hè?

Natuurlijk.

Isaak: Natuurlijk. Nou, de beste therapeute is de therapeute die zelf ervaringen heeft opgedaan en niet een therapeute die het allemaal maar heeft aangeleerd en niet in de praktijk heeft gevoeld. Dus schaam je nooit om een therapeute te zijn zoals wij dat zijn en wij zijn open therapeuten. Ons instrument is een open geest en jullie zitten in haar bestaan en jullie leren van haar bestaan en zij deelt haar bestaan met jullie. Toch blijft zij een instrument en een goeie meester ook. Ik zou niet kunnen werken met een ander. Dus schone vrouw verheug je erop.

Ik moet heel veel moed bijeenrapen dat ik het ga zeggen.

Isaak: Hoeveel moed moet je hebben? Waar raap je het op? Waar ga je het halen?

Er wordt gelachen.

Isaak: Ik weet niet welke boom je gaat plukken?

Ik denk dat het je heel veel rust gaat geven. Ben jij niet degene die zei dat ze zo moe was?

Ja.

Dat is wat je terugkrijgt. Het uitzichtloze en het maar doorgaan.

Isaak: Moed, waar haal je moed?

Uit mezelf. Het zou me uiteindelijk bevrijden.

Isaak: Uiteindelijk ja, maar we willen terugkomen naar het woord moed. Moed, als je moed hebt waar komt het van?

Overtuiging.

Als je moed hebt, waar komt het uit?

Isaak: Waar komt het van?

Uit je zonneweet.

Isaak: Uit jezelf, uit je ikke, ik ben. Niet uit je persoonlijkheid. Je persoonlijkheid wil dat niet.

Nee, die wil dat niet.

Isaak: Die persoonlijkheid wil dat niet. Dus daar moet je niet naartoe. Je moet niet zeggen: "Ik ga naar Debby toe." Debby is je persoonlijkheid. Jij moet zeggen: "Ik ga naar mijn kracht toe en mijn kracht verheft mij boven mijn persoonlijkheid", dus mijn ikke, mijn energie.

Mijn intuïtie.

Isaak: Je intuïtie weet het eigenlijk al. Maar je ikke, je ziel, verheft zichzelf boven al hetgeen *maar's* heten, de angsten en dan heb je moed. Dan heb je moed om op je ikke te vertrouwen en niet op je *maar's*. Wat er allemaal bij komt kijken dat telt niet. Onthoud je dat?

Ja.

Isaak: Betekent je gaat misschien de persoonlijkheid helemaal laten bibberen en helemaal verbijten en die persoonlijkheid schreeuwt: "Nee, nee, nee, wil niet die persoon kwijt. Nee, nee, wil niet de situatie kwijt al is hij ontevreden maar ik wil het misschien veranderen dus geef het wat tijd." Nee, dat is illusie omdat je ikke weet het, je intuïtie vertelt het je. Maar, nog iets anders schat,

mensen met *maar's* hebben smoesjes. Mensen die uitstellen hebben smoesjes omdat je ikke, ik ben, heeft nooit tijd nodig. Je pakt het meteen. De persoonlijkheid heeft tijd nodig, illusietijd hè. Kan ik dat regelen? Kan ik dat voorbereiden? Kan ik dat zo brengen? Allemaal *maar's*. Maar je ikke, je ziel, heeft dat niet nodig. Dus als jij dat wilt doorbreken dan is het gewoon nu.

Handelen.

Mijn persoonlijkheid zegt: "Luister", ik hoor het al roepen.

Isaak: Zij voelt je al aan en ik denk de zaal ook.

Het is nu geen goed moment, ik wacht het juiste moment af.

Isaak: Welk moment is het juiste moment?

Nooit.

Isaak: Tijdens een ruzie moment? Misschien wel maar dan moet je eerst ruzie creëren.

Dat speelt wel in mijn hoofd hoe....

Hoe je het moet onderbouwen?

Ja, maar ook met misschien moet ik signalen geven?

Isaak: Dat is fout, dat is je persoonlijkheid, signalen. Dus stel dat je aan de eettafel signaal geeft: ik ben boos, signaal. Dan bereid je eigenlijk voor. Dat is je persoonlijkheid die zich voorbereidt. Dus dan zet je een energie van: heb je hem ontvangen energie. En de persoon denkt van: er is hier wat aan de hand. Dus je zendt het eigenlijk uit maar je kan ook simpelweg je meester zijn en een glimlach opzetten en zeggen: "Dit is mijn besluit." En oordeel nooit vooraf maar achteraf. Onthoud dat ook. Dat betekent: het besluit is nu en of het besluit over vier of vijf jaar een ander besluit zal zijn dan praten we

dan. En lieve kinderen als je besluit dan besluit je nu. En wat het besluit meebrengt aan nieuwe besluiten die je neemt, is ook gewoon weer een ervaring die tot je komt. Jij moet het met een glimlach gaan doen. Jij moet het niet met een energie van afstandelijkheid doen. Juist als je dat zo brengt, met afstandelijkheid, dan voed je iemand anders. Juist als jij een ruzie neerzet of een energie van negativiteit geef je energie terug die voeding is. Als je het brengt met een glimlach en een bewustwording en een besluit is dat onmacht wat je de andere persoon geeft. Het betekent dat je onmachtig wordt door de bewustwording van de ander. De persoon voelt die onmacht en door die onmacht kan de persoon ook voelen dat het verlies is. Maar niet door boosheid, niet door afstandelijkheid want dan is dat energie die de persoon vast blijft houden.

Dat is een goeie.

Isaak: Ja, wat zijn we toch wijs hè.

Je kan je op zo'n moment toch ook kwetsbaar opstellen?

Isaak: Je kan kwetsbaarheid geven maar geen voeding. Geen voeding. Als dat je besluit is, blijf bij je kracht, dit is mijn besluit. Met een glimlach doordat je dan op dat moment jezelf voedt en door een traan doordat je het voelt maar niet door boosheid. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 18 mei 2011

Tresi: Goedemiddag. We beginnen de middag even met ontspanning, het gevoel van zijn in moment van zijn en we gaan ons verbinden met hetgeen wat wij eigenlijk God noemen. God die de energie is van liefde en we ademen even de energie van liefde in en we ademen de energie van liefde uit en we zeggen tegen onszelf: “God is bij me.” Goed inademen en goed ontvangen. Elk van jullie komt voort uit de bron die God heet. Vele kinderen zijn niet bewust dat het zo is maar als je nu even de bewustwording tot je neemt en je zegt tegen jezelf: “Ik ben een kind van God, ik kom voort uit die bron van liefde” en je ademt weer uit en je laat elk negatief aspect in jezelf, welk aspect het ook is, los in deze ruimte. Zeg tegen jezelf: “Ik ben God, God die liefde is dat ben ik”, herhaal deze gedachte in jezelf. Ik ben God, God die liefde is en voel je emoties in je hart puur als je het uitspreekt. Wat doet het met jou als jij de ervaring van God neerlegt in jezelf hier in deze ruimte dat je zegt: “Ik ben deze ervaring van emotie.” Wat voel je dan? Je glimlacht toch?

Ja.

Tresi: Dan glimlach jij en dan zeg jij: “Het is goed zo.” Lieve mensen, het is heel belangrijk dat ieder van jullie de ervaring van liefde in zichzelf neerlegt puur door willen. Ik wil die ervaring opdoen, ik wil God zijn, ik wil liefde zijn. Glimlach voor je en kijk elkaar aan en glimlach naar elkaar toe. Wij zijn allemaal hetzelfde toch? Allemaal mensen met behoeftes en de grootste behoefte is liefde. Je kan het zoeken in alle andere dingen maar je vindt het niet behalve in liefde toch Debby?

Ja, precies.

Tresi: Nou wat is jouw liefdeaspect?

In het leven bedoel je?

Tresi: Wat brengt jou bij liefde, hoe zie jij liefde?

In het werken met mensen. Dat raakt mijn hart.

Tresi: Dan breng je liefde.

Ja, dan breng ik liefde en wat ik terug ontvang dat bereikt mijn hart.

Tresi: En heb je nu liefde op dit moment?

Ik ontvang heel veel warmte en steun en liefde van mensen om me heen. Ik denk dat ik nu terugkrijg wat ik gegeven heb en dat voelt heel goed.

Tresi: Wat je bent straal je uit en trek je naar je toe hè. Dus mensen begrijpen ook jouw situatie op dit moment?

Ja, bijna iedereen.

Tresi: Mooi, Anja.

Ik voel liefde als ik uit mijn hart iets doe voor mijn man en kinderen. Ik merk zoals met Moederdag als je een kaartje krijgt dat het heel veel doet. Ik realiseer me dat niet altijd. Ik word er heel gelukkig van als je mensen raakt. In mijn werk, om mensen te helpen, merk ik dat door hun reactie, ze reageren verrast. Dat geeft me een goed gevoel.

Tresi: Paula.

Mijn oneindige liefde voor Isaak, voor jou, voor Hans en voor iedereen die ik alle jaren heb ontmoet en die hebben mij ook iets hebben gegeven. Ik ontvang ook veel.

Tresi: Liefde is alleen maar liefde hè.

Ja, het is geweldig.

Tresi: Liefde is alleen maar dat. Heel veel mensen hebben voorwaardelijke liefde en voorwaardelijke liefde is geen liefde.

Die heb ik allemaal weggedaan.

Tresi: Ik ook, streep onder, streep onder.

Het andere werkt niet hè.

Tresi: Nee. Mijn liefde voor de mens is zo groot dat ik eigenlijk gewoon onvoorwaardelijk ben. Dat betekent dat ik er geen voorwaarden op zet. Als je geen voorwaarden hebt dan ben je multi, dan heb je geen grenzen meer en dan moet je soms even afwegen voor jezelf: waar wil jij staan? Dan wil je staan in je eigen behoeftes en als er mensen om je heen zijn die jou elimineren daarin omdat ze hun eigen behoeftes op jouw behoeftes zetten dan moet je ze elimineren en dat is verschrikkelijk. Het is wel heel moeilijk ook hoor omdat liefde is voor jezelf, in je hart en begrip dat iemand je begrijpt. Stel dat je van kunst houdt en dat iemand je begrijpt in je kunst. Dat is jouw liefde, dat ontvang jij en iemand begrijpt je daar in of daar in. Heel veel mensen begrijpen elkaar niet en dan krijg je onenigheden, ruzies en botsingen en dat is niet leuk.

Nee, daar kom je ook weer doorheen.

Tresi: Gewoon doorzetten en doortrappen op die fiets. Stientje.

Ik heb ontdekt dat ik nu ook liefde krijg voor mezelf. Ik word gedwongen om de rust in mezelf te vinden en dat is maar goed ook. Ik weet niet hoe ik het moet zeggen maar ik krijg gewoon ook liefde voor mezelf, ik denk: goh Stientje leuk mens ben je en wat doe je gekke dingen. Dat kende ik niet. Het was voor mij altijd dat moeten en die zelfkastijding. Nu zeg ik: "Ophoepelen, ik doe het lekker toch." Het is gewoon een heel fijn gevoel waarin je jezelf meer ruimte gaat geven ook om dingen te leren en te ontdekken. Dat had ik eerst nooit. Ik zat in zo'n strak patroon en altijd maar geld verdienen en werken, die adrenalineverslaving. Het was voor mij heel moeilijk om dat af te bouwen maar nu dank ik God op mijn blote knieën dat ik geen werk heb gevonden. Ik wil nu niet gaan werken

omdat ik hier ook van wil genieten, dat mijn basis straks beter is zodat ik niet meer zo terugval in die adrenalineverslaving en dat moeten voortdurend. Ik heb ook heel veel liefde in mezelf zoals Paula ook zegt. Ik geniet er ook heel erg van om mensen om me heen te hebben en ook in werk, dat is toch wel mijn ding. Dat gaat wel komen als ik zo ver ben als ik een hele goede basis heb.

Tresi: De basis ben jij. Ik merk zelf en dat zeg ik als Tresi zijnde dat heel veel mensen niet begrijpen welke richting ze op willen. Je weet zelf waar je heen wilt. Je weet zelf wat je nodig hebt. Andere mensen begrijpen het niet dus dan gaan ze je verstrikken.

Dat is erg hè?

Tresi: Dat is gewoon puur elimineren dan. Dan is het van: ik heb een ‘superwoman’ teken hierzo en ik elimineer je maar dat wil je niet. Je wilt mensen niet elimineren. Jij hebt heel veel mensen moeten elimineren in je leven.

Zelfs mijn oudste zoon.

Tresi: Het is je kind, hij is ooit uit je gekomen.

Ja, maar wat dan bovenop staat dan denk ik van: het kan niet dat je eigen kind geen respect voor jou heeft als moeder. Mijn eigenwaarde is dan zo groot dat ik denk dat laat ik niet gebeuren. Het is aan hem om te veranderen en niet aan mij.

Tresi: Dat is ook zo maar het doet wel zeer als je kijkt naar de vrouw die naast je zit met een buik.

Ik heb mijn kleinkind één keer vast mogen houden toen hij net een paar uur oud was en dat was het dan. Op den duur gaat die relatie toch kapot en dan mag ik die kinderen misschien toch nog een keer zien. Ik vind het wel geweldig dat ik nou onbevangen van Paul mag houden. Dat kende ik in mijn leven niet en nu kan ik onvoorwaardelijk van iemand houden die ook te vertrouwen is snap je en dat is fantastisch. Ik heb zo’n mooi kaartje

gekrege met Moederdag van mijn oudste zoon. Oh nee van Odin, mijn tweede zoon en dat geeft je zo'n trots gevoel als moeder.

Tresi: Hoorde je net wat je zei? Je oudste zoon.

Eigenlijk is dat mijn oudste zoon.

Tresi: Die andere is niet je zoon hè?

Dat is zo raar hè, hoe kan dat nou?

Tresi: Het voelt niet zo, het is niet zo. Hij is uit je gekomen maar dat is het ook. Je hebt geen band met je zoon.

Toen hij jong was wel.

Tresi: Ja, maar nu niet.

Hoe kan dat?

Tresi: Het is dood, je oudste zoon is Odin.

Ik hoorde het je ook zeggen. Je zegt eigenlijk iets wat niet waar is. Odin is nu je oudste zoon.

Dat is een geweldig mens. Hij had een kaart met klaprozen gestuurd en hij had erin geschreven: ook al ben ik nu uit huis, de moeder/zoon relatie blijft altijd bestaan. En hij zei: "Ik ben trots op jou en ik hou van jou." Dat is fantastisch, echt.

Tresi: Jij hebt twee kinderen die je nooit zal verliezen, die zijn voor jou.

Als je het hebt over liefde dan voel je zoveel liefde uit je stromen en dan voel je je zo'n rijk mens. Het is fantastisch dat je dat ook allemaal mag leren.

Tresi: Dus je bent rijk. Waarom ben je dan nog zo onrustig?

Ja, ik denk zelf dat het toch nog een stuk onrust is omdat ik nog niet alles heb losgelaten. Dat denk ik zelf, ik weet het niet.

Tresi: Het is gewoon heel simpel. Je moet gewoon jezelf rijk voelen.

Ohm-en, het houdt je rustig. Ik heb onrust in mij.

Tresi: Je moet jezelf gewoon rijk voelen. De woorden die je net sprak heb je nodig.

Ik kwam vorige week bij de yogaleraar en dan fiets ik tien kilometer door de velden heen en toen kwam ik bij Nico, een spiritueel, paranormaal genezer en ik zei: "Nico, ik moet je iets vertellen, ik heb mezelf weer teruggevonden." Dat gevoel is zo rijk, zo fantastisch.

Tresi: Ja, het leven is eigenlijk een gegeven. Elk hier in deze ruimte heeft zijn ervaringen van het leven. Als we naar onszelf gaan kijken dan ervaart hij dat en die ander ervaart dat maar je moet het ervaren in het gegeven van: het is mij gegeven. Dus de lessen zijn mij gegeven, het leven, de adem is mij gegeven. Dus ik ben er omdat ik moet evolueren en dat is meer dan genoeg. Mooi zo.

Ik voel heel veel liefde en ik krijg ontzettend veel terug van mijn kleinkinderen op een manier die zo simpel is zoals samen in de tuin. En ook van mijn vogeltjes in de tuin. Ik noem ze Jip en Janneke die koolmeesjes. Ik ben ongelooflijk rijk. Ik ga met mijn man met de camper weg. Ik ga mezelf weer terugvinden.

Tresi: Jong zijn. Echt jong zijn. Het gevoel blijft. Als jij straks Alzheimer hebt dan weet je helemaal niets meer.

Het gevoel van rijk zijn had ik ook toen we met de camper weggingen. Ik dacht: wat zijn we rijk, met de kinderen gaat het goed. Ik hoop dat het allemaal goed gaat komen en ik weet ook dat het goed gaat komen.

Tresi: Waarom niet?

Ja, waarom niet? Ik kan soms zo'n stomme topper zijn, ik pieker.

Tresi: Piekeren over wat? Je hebt het beste leven. Mag ik een week ruilen dan kom ik tot rust.

Ja, dan kom je tot rust.

Tresi: Ik ben superwoman, daar ben ik weer. Ik weet soms de dag niet meer. Je hebt toch een fantastisch leven?

Ik heb een superfantastisch leven.

Tresi: Wat is je probleem?

Tobben en kleine piekergedachtes.

Tresi: Over niets.

Ja, dat is ook zo.

Tresi: Het is hetzelfde als zij gaat piekeren over of ze haar stoel naar links of naar rechts moet zetten. Ja, waarom pieker je daarover? Vind je het leuk of zo?

Ik pieker over dingen die kunnen gebeuren.

Tresi: Mevrouw perfect.

Er wordt gelachen.

Tresi: Rimpeltje erbij. Je sterft gewoon gelukkig.

Fantastisch.

Tresi: Iedereen heeft zijn verhaal maar jij hebt echt een goed leven hoor.

Daar ben ik heel dankbaar voor.

Tresi: Ze is een stoere oma hè, ze gaat gewoon de duinen in, naaktstrand op.

Er wordt gelachen.

Ik zou jou wel een dag willen zijn.

Tresi: Je wilt echt geen dag mij zijn, echt niet omdat Isaak is de laatste tijd echt streng. Hij geeft alleen maar lessen achter elkaar, het is dat ik het kruis heb en dat ik mijn bidden heb maar echt lessen op lessen. Ik moet ergens komen en hij heeft gewoon haast of zo. Geef me een dag rust of zo.

Het zal wel niet voor niets zijn.

Tresi: Nee, hij geeft geen rust. Het geeft niet ik kan het wel aan. Hij zal nooit teveel geven.

Dat denk ik ook niet.

Tresi: Hij houdt teveel van mij. Lekker op een scootertje naar het naaktstrand.

Er wordt gelachen.

Oma is naar het naaktstrand, ik pies al in mijn broek.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Dan heb jij je haar voor niets gedaan.

Het is fijn om zo gelukkig te mogen zijn.

Tresi: Ga het gewoon doen.

Wij gingen op advies van Isaak naar de parenclub. Ik had zo'n kort jurkje aan en ik maar trekken aan dat rokje.

Er wordt gelachen.

Tresi: Het leven is zo. Ik lach zoveel. Ik lach echt heel veel. Gisteren heb ik natuurlijk weer een hele nacht achter de rug dus ik heb maar twee uur geslapen. Gisteren was mijn zoon erbij en die zei: "Mama is alleen maar aan het lachen." Ik lach zoveel omdat het is toch leuk? Het leven is leuk. Mensen staan er echt zo bij van: dat is niet goed en dat is niet goed. Dan gaan ze wijzen van jij doet fout. Als iemand dat doet, krijg ik de slappe lach. Ik ben pas geleden uitgenodigd om uit te eten en dat was een Turks gebeuren en wij waren speciale gast, kostte tweehonderdvijftig euro, was een rijke kerel en ik was alleen maar aan het lachen. Die andere waar ik mee was zei: "Doe normaal." En ik zei: "Het is komisch." Er was alleen maar blèr muziek en ik dacht: waar is de house muziek? Ik kreeg overal de slappe lach van. Het was gewoon komisch. Als er dingen op je weg komen zomaar uit het niets dan heb je daar lol aan. Dat is het leven. Maar andere mensen hebben heel gauw de neiging om.....

Serius te zijn.

Tresi: Om ook in de kaders te blijven hangen.

Vadertje en moedertje spelen.

Tresi: Ik heb zoveel geleerd de afgelopen tijd zeker na mijn scheiding. Ik heb geleerd dat wat ik met Wybe heb gehad best wel goed was maar ook heel erg beklemmend. Nu ben ik in de fase gekomen dat ik een vrij vogeltje ben geworden en ook dat is niet goed. Als ik wat vertel dan is het ook niet goed. Dus wanneer is iets goed? Wanneer is iets goed? In elkaar geslagen worden is ook niet goed. Dan stop je daarmee en dan ga je een andere fase in waar je helemaal vrij bent en naar parenclubs gaat en seks hebt met twee.....

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik moest aan jou denken.

Is wel lekker.

Tresi: Wanneer is het goed? Is seks niet goed? Ik wil die ervaring ook opdoen. Ik moest aan jou denken van: we gaan het ervaren. Ik had het nog nooit meegemaakt.

Hoe vond je het?

Tresi: Een ervaring meer niet. Zij vertelde me erover en daarom moet ik het ervaren.

Dat wil ik ook.

Tresi: Ik weet nog dat zij zei: "Ik wil iets extra's." Dat was wel iets extra's.

Voor mij is het wel belangrijk om het te doen met twee mannen die van me houden en niet om dat in een parenclub te doen.

Tresi: Het is ook weer een ervaring. Wanneer is iets slecht en wanneer is iets goed? Weten jullie de definitie daarvan? Nee, ik weet de definitie daar niet van. Als jij in je hart goed bent dan is toch alles goed?

Ja.

Dan moet je toch leven voor de goedkeuring van een ander?

Tresi: Dat is een hele goede vraag die je stelt Debby.

Je moet leven voor de goedkeuring van jezelf.

Tresi: Dat is het antwoord ja.

Het kan verschillen van persoon tot persoon. Als het goed voelt dan is het goed toch?

Tresi: Het is op dat moment goed. Ik hoef het niet meer te ervaren. Op dat moment is het goed omdat het is dan een ervaring dat we hier met elkaar zijn en we ervaren elkaar hier zo, zoals je een kopje koffie drinkt bij iemand of op visite gaat of je tuin doet.

Het is belangrijk dat je zegt: "Je ervaart het in dat moment." Dat het op dat moment goed voelt en dan is het een ervaring die je weer loslaat. Wat wij mensen doen is dat we eindeloos terugkijken naar die ene ervaring en jezelf op de kop geven van: je had het anders moeten doen. Dat is menselijk.

Tresi: Dan ben je aan het kastijden. Als ik dus mijn leven zie in veertig jaar tijd kan ik me kastijden totdat ik doodga. Dan ben ik de hele dag aan het zwepen van: had ik dit moeten doen, had ik dat moeten doen.

Daar worden mensen gek van.

Ik denk ook dat je jezelf vaak veroordeelt of anderen veroordeelt. Niet op wie je bent maar op wat je doet.

Tresi: Ik geloof zelf Tasia en dat weet ik honderd procent zeker dat het leven puur leven is. Je ademt in en je ademt uit en op dat moment zit je in de supermarkt en je doet je boodschappen en je ademt in en je ademt uit. Je bent bij je kleinkinderen, je ademt in en je ademt uit. Je bent bij je partner en je ademt in en je ademt uit. Zo is het leven.

Ik las er in een boek ook eentje: alles gaat voorbij.

Tresi: Isaak zegt: "Alles is tijdelijk." Net als onze schone vrouw daar. We gaan naar onze schone vrouw.

Dan ga ik huilen want dat vind ik gewoon heel moeilijk.

Tresi: Huil dan maar, huil maar.

Ik vind het moeilijk om liefde te vinden, ook in mezelf. Ik weet niet wat het is.

Tresi: Lieve schat, liefde is een emotie van gevoel. Toen ik jou knuffelde moest ik ook bijna huilen. Ik kwam hier binnen helemaal verward, ik was te laat. Ik ben nooit te laat. Door Chantal kwam ik te laat. Chantal is een beetje dwars de laatste tijd. Liefde is wat je voelt voor jezelf en blijkbaar voel jij niet genoeg voor jezelf. Ik word zelf verdrietig als ik naar jou kijk.

Ze is zo'n mooi mens.

Tresi: Jullie ook hè, jullie voelen dat ook hè?

Ja.

Ik ben er wel heel gelukkig mee hoor, dat wel.

Tresi: Waar ben je gelukkig mee?

Dat ik zwanger ben.

Tresi: Jij zit nu in een fase waar vele vrouwen al in hebben gezeten jaren eerder dus jij zit in een moeilijke fase. Jij bent wel een voorbeeld voor anderen. Je bent wel een voorbeeld. Jij draagt een kind in je schoot op de leeftijd die je hebt. Jij hebt gedaan wat je hebt gedaan. Die ontmoet je niet elke dag hoor. Dus dan ben jij een voorbeeld. Eigenlijk ben je gewoon een held.

Zo zie ik dat niet.

Tresi: Ontvang het dan maar gewoon.

Het is zo lastig af en toe.

Tresi: Ontvang het maar gewoon. Je bent gewoon net zo gek als ik nu. Jij zit in een gekke fase en ik zit in een gekke fase. Ik ben een medium en ik kom er niet meer vanaf.

Dat is bij heel veel mensen zo als je 42 bent. Dan hoor je mensen ook zeggen van: "Is dat mens al zo oud? En moet ze nog een kind?" Dat moet ik toch weten. Dat laat ik me toch niet ontnemen. Ik genoot er op en top van.

Tresi: Moet je kijken wat je hebt gekregen.

Ja, fantastisch. Ik heb er elke seconde van genoten toen ik zwanger was.

Tresi: Je hebt iets bereikt wat jij hebt gewenst. Dat is toch iets prachtigs?

Dat is ook zo.

Tresi: Daar moet je al alle liefde uit halen dat je zegt van: "Kijk wat ik heb gedaan."

Ik luister heel veel naar die vingertjes.

Tresi: Die vingertjes doen we zo.

Tresi maakt een gebaar.

Er wordt gelachen.

Tresi: Gewoon fuck you. Het maakt niets uit. Jij draagt een kind in je schoot en het kind in je schoot voelt elke emotie van jou.

Wat zegt het vingertje tegen jou?

Dat ik oud ben. Maar ik vind mezelf ook ontzettend lastig dat ik niet tevreden kan zijn met de dingen die ik heb.

Tresi: Er zijn velen met je hoor, ik heb het er druk mee.

Veel mensen zijn van: dit is niet goed, dat is niet goed en dat heb ik ook.

Tresi: Het is wel eerlijk dat je het zegt maar dat mag je wel veranderen. Dat mag je echt veranderen.

Dan geniet je veel meer.

Tresi: Echt waar lieverd, ik heb zo'n fout gemaakt met mijn oudste zoon. Hij was de eerste in mijn buik en ik was te jong om moeder te zijn en ik was ook depressief en niet gelukkig. Mijn oudste zoon is een supergoed kind maar hij heeft alle emoties gevoeld van mij toen ik zwanger was en dat was voor mij een les dat ik dit tegen jou ga zeggen. Wees gelukkig in deze zwangerschap.

Dat is ook een bepaald schuldgevoel dat ik heb.

Tresi: Wees gelukkig. Het kind in jouw schoot voelt alles. Je zit in een energie en je voelt andermans energie steeds. Het kind zit in jouw energie en het voelt jouw energie. Dat betekent dat je jouw energie positief moet krijgen zodat je straks een heerlijk babytje hebt en dat je zegt: "Hé kijk, mama is gelukkig en jij bent ook gelukkig."

Je hebt het altijd zo graag gewenst en nu krijgen jullie het.

Tresi: Dit is voor mij mijn dag. Kijk wat je moet doen lieve schat, als je het leven ziet zoals ik het zie omdat ik weet hoe het is en dat weet ik echt, is gewoon eigenlijk alleen maar als gevoelsmens leven. Je kan down gaan maar je kan ook positief gaan. Ik ben net te laat gekomen omdat Chantal zo negatief tegen mij was dat ik een aanval kreeg.

Voordat je hierheen ging?

Tresi: Omdat ze niet begrijpt. Ze zit in haar wereld en haar wereld is niet mijn wereld. Ik ben de verkenner, ik ben de buitenwereld, zij is in haar wereld. Als ze iets niet snapt dan brengt ze haar wereld bij mijn wereld maar dat betekent dat die negatieve wereld mijn wereld weer naar beneden haalt. Dat doe jij ook. Die baby daar zit zo lekker in die wereld en het is daar heerlijk en dan ben jij negatief en dan maak je het kindje verdrietig.

Het heeft jou uitgekozen als moeder.

Tresi: Jij gaat voor jezelf die knop omdraaien. Jij moet zorgen voor die baby want die baby wordt straks één van deze mensen waar ik straks als oud mens tegenaan ga praten.

Ken jij mijn moeder?

Tresi: Ja, die heeft les gekregen van Tresi Barros.

Komt Tresi straks met haar rollator.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik moest net binnen drie minuten mijn koffer pakken omdat ik drie dagen in het land moet werken. Misschien moet jij een goed woordje met Chantal spreken omdat met haar belt en zorg dat ze ophoudt met het gezeik. Ze moet echt ophouden. Ik neem niet meer op omdat ik het heb gehad met het gezeik. Ze zeikt alleen maar. Dat vertel ik nu even aan jullie. Ze ziet me als haar kindje. Dat betekent dat ze haar kindje ergens wil krijgen maar kindje wil het niet. Blijf af. Dan liep ik met haar in de stad en dan was het: hier blijven kindje. Als Wybe in de buurt kwam of wie dan ook dan was ze helemaal para. Zij kan niet uitstaan dat haar kindje gevlogen is. Ik ben nu meester Tresi en ik ben niet meer haar kindje. Dat heb ik al zo vaak gezegd maar dan zeikt ze alleen maar. Ik zei haar dan houden we het alleen zakelijk. Ze moet ophouden. Ik heb haar gewaarschuwd. Ik ben helderziend natuurlijk. Ik heb haar gewaarschuwd een paar maanden geleden. Ik heb haar gewaarschuwd van: je gaat met mij mee of je blijft hangen. Ze zegt dan: "Ik maak geen zak mee. Ik zit maar tussen die vier muren."

Dat doet ze zelf.

Tresi: Ja. Ze maakt geen zak mee en dan wil ze ook niet dat ik het meemaak. Maar ik ben geboren om mee te maken, dat is Tresi Barros. Ik kan niet praten als ik het niet meemaak.

Maar dat weet ze ergens toch ook wel?

Tresi: Ze weet het wel maar ze kan het niet aanvaarden.

Ze weet het wel maar hoe kan je haar dan bereiken? Hoe kan Tasja haar dan met woorden bereiken? Je zegt: "Ze weet het wel maar hoe kan je haar dan bereiken?"

Bij Tresi zit er een energie en dan wordt ze meteen getriggerd maar Tasja staat erbuiten.

Vreemde ogen dwingen.

Jij kan het op een andere manier brengen zodat je haar wel bereikt.

Tresi: Ik kan nu alleen maar tegen haar schreeuwen omdat ze me niet hoort. Ze moet echt ophouden. Het past misschien niet in deze cursus.

Dat geeft niet.

Tresi: Ze moet gewoon ophouden met die kaders. Je hebt je leven en daar heb je voor gekozen. Dat is wat je hebt. Ik heb mijn leven, dat is zo, dus ik ga overal doorheen en dan kom ik weer wat tegen waar ik ook weer doorheen moet gaan en dan kan jij het er niet mee eens zijn maar ik moet er wel doorheen.

Dan moet ze een klik maken.

Tresi: Dat doet ze niet. Dan gaat ze de achterban pakken, dan gaat ze jou of andere mensen pakken en dan krijg ik nog meer shit op mijn dak. Dan krijg je een beetje het Elise verhaal.

Oei.

Dan moet je het alleen zakelijk houden.

Ik had haar vorige keer aan de telefoon en toen probeerde jij haar te bellen en toen zei ze dat je het op deze telefoon niet kan horen als je gebeld wordt als je in gesprek bent en op de andere telefoon wel.

Tresi: Ja, dat is niet eens belangrijk.

Op dat moment ontstaat er een irritatie.

Tresi: Dat is een beetje anders ontstaan. Ze kan Rene niet accepteren maar ik heb een taak gekregen van God via Rene. Het is een taak. Echt hoor, hij breekt de hele tijd en huilt alleen maar. Ik heb een taak.

Dat dachten we al.

Tresi: Dat kan ze niet accepteren omdat hij tegen haar zei dat ze dik en lelijk is. Ja nou ja, ik heb de weegschaal neergezet dus ik zei: "Kijken hoe zwaar je bent?" Dat vond ze moeilijk om op te gaan. Ja, je bent toch dik. Lelijk zei hij niet. Hij zei je hebt een mooi kopje maar je bent dik. Ze is 87 kilo dus dan ben je toch te dik. Sindsdien is ze klaar. Dan accepteert ze het niet.

Als buitenstaander denk ik ook van: je hebt het allemaal met Wylbe meegemaakt en....

Tresi: Ik ben niet geboren voor

Waarschijnlijk is het dan toch een taak en dan moet je accepteren en niet in kaders denken.

Tresi: Waarom ben ik met jou bezig geweest? Waarom heb ik jou zo ver gebracht waar je nu bent?

Omdat het ook een taak van God is.

En dat is met Rene ook zo.

Tresi: Rene heeft erom gebeden.

Ja, dat is waarschijnlijk zijn pad.

Tresi: Rene heeft erom gebeden. Er is niets verschillend aan of je in de praktijk komt of privé komt.

Dat is voor mij ook een stap om die kaders weer wat ruimer te maken.

Tresi: Hij heeft erom gebeden.

Maar dan naar Chantal toe. Als zij niet in staat is om kaders te doorbreken ten aanzien van jou en ze blijft in jouw leven omdat ze nou eenmaal een taak daarin heeft dan is er weinig ruimte om nog anders met haar om te gaan dan zoals je net zei. Zij doet gewoon haar werk en dan houdt het daarmee op. Als Chantal die switch niet kan maken en al zou ik het uitleggen of Tasia het uit zou leggen en ze hoort de boodschap achter de boodschap niet dan is er voor jou geen ruimte meer.

Tresi: Dat heb ik al een paar maanden eerder gezegd. Ik waarschuw altijd eerder.

Ze heeft de waarschuwing dan gehoord.

Tresi: We waren uit eten en ik keek haar aan en ik heb haar gewaarschuwd en ze moest huilen.

Heeft ze het gehoord?

Tresi: Ze heeft het gehoord maar ze snapt niet dat ze er nu inzít.

Helpt het dan als Tasia uitlegt dat ze er nu inzít en dat ze nu een keuze moet maken?

Tresi: Ze moet mij gewoon met rust laten.

Ze moet je loslaten.

Tresi: Ja, ze moet mij loslaten. Ze moet me gewoon met rust laten.

Die rol.

Tresi: Precies.

Ze heeft een rol op zich genomen die door jou ook een tijdje aanvaard is.

Tresi: Kindje. Ja.

Je noemde haar ook mama en je hebt haar ook een tijdje gevoed in die rol en ze heeft niet door dat de rollen....

Tresi: Zij moet gewoon mijn vriendin zijn en mijn zakenpartner maar ze moet zich niet bemoeien met mijn werk.

En geen moederrol willen spelen.

Tresi: Ze moet zich niet bemoeien met mijn werk.

Chantal moet ook eens een leven voor zichzelf opbouwen. Dat zou ook goed voor haar zijn.

Tresi: Dat wil ze niet.

Dat is ook een keuze.

Tresi: Dan zegt ze: "Ik maak geen zak mee."

Dat is ook haar keuze.

Tresi: Als ik zeg: "Ga dan iets meemaken met mij?" Nou dan gaat ze meteen gillen als een speenvarken weet je. Ik zei: "Ga met mij mee naar de parenclub." Nou dan moet ze drie flessen wijn achterover gooien en dan ziet ze nog geen zak.

Er wordt gelachen.

Tresi: Letterlijk geen zak.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Dan komt ze met haar blindengeleidenstok.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dan gaat ze op die kruk zitten en dan zegt ze: “Waar is mijn wijn?” Dat is niets voor haar, arm kind. Als iemand er al een vingertje in wil steken dan gilt ze.

Dat is wel moeilijk voor jou omdat je wilt haar aan de ene kant als vriendin.....

Het is best wel een lieverd.

Tresi: Het is een schatje.

Aan de ene kant wil ze je vriendin zijn....

Tresi: Maar ze snapt niet dat ik gegroeid ben.

Als jij dat uit kan leggen....

Ik heb niets van: waarom niet?

Misschien heb jij een ingang bij haar Tresi.

Tresi: Nee, ik heb geen ingang.

Anders verliest ze jou ook als vriendin.

Tresi: Ja. Jij bent toch gestudeerd Tasja?

Er wordt gelachen.

Als het dan via jou kan herstellen tussen hen zou het toch mooi zijn. Het is hartstikke erg voor jou. Je maakt al zoveel mee en dan krijg je dit er nog eens bij.

Tresi: Ja, ze is heel negatief ook via sms-jes en e-mails puur omdat ze me niet kan snappen.

Ze snapt het van Rene niet.

Tresi: Voor niets.

Ze wil jou niet loslaten.

Tresi: Ik ben groot.

Ja, als een moeder je niet loslaat dan verstik je. Dat is liefde die verstikt.

Tresi: Dat is net als Angel die zo klein is, een schatje, en dan groeit ze en dan zeg ik: "Je moet klein blijven." En dan zegt zij: "Ik wil naar de disco, ik wil vriendjes." En dan zeg ik: "Nee, jij niet doen, jij gewoon thuisblijven." Dat gaat niet.

Straks moet ze Sky ook loslaten.

Tresi: Dat kon ze ook al niet om hem naar mij toe te laten komen.

Dan loopt een kind op een gegeven moment bij je weg.

Tresi: Dat is verstikkend.

Ja, dat is verstikkend.

Tresi: Ik laat mijn kinderen los. Dan weten ze precies de weg weer terug, net een kat. Nou Tasja, liefde voor jou?

Liefde is de relatie tot een ander die positief is denk ik.

Tresi: Ik denk zelf als ik naar jou kijk dat je heel veel liefde in jezelf hebt maar die remming moet ervan af.

Die remming eraf ja.

Er wordt gelachen.

Tresi: Tasja, als ik eerlijk en oprecht ben omdat ik ben helderziend en ik kan door iedereen heen kijken....

Er dwars doorheen.

Tresi: Je bent transparant voor mij. Ik vind dat Tasja zich echt niet moet schamen zoals ze is. Echt niet. Ik ken Tasja sinds een tijd en altijd huilde ze. Ze huilde omdat ze zoveel emoties in haar flikker heeft, in haar zelf sorry Isaak voor mijn taalgebruik. Jij bent zuiver. Je zuiverheid mag je laten zien en je tranen zijn ook zuiver. Echt Chantal kent Rene niet een klein beetje en ik prikkel hem en hij huilt alleen maar omdat ik dat weet. Ik weet hoe hij in elkaar steekt. Hij is als een klein geslagen kind.

Hij heeft zeker veel mee gemaakt.

Tresi: Ja, hij heeft genoeg meegemaakt. Jij hebt ook genoeg meegemaakt.

Tasja maakt een opmerking die niet verstaanbaar is doordat de groep door elkaar heen lacht.

Tresi: Even terugkomend naar jou schat, leer je eigen zuiverheid te waarderen. Huil omdat je tranen hebt van verdriet, om gemis en gemis van erkenning. Ik wil niet in herhaling vallen maar dat is bij Rene ook. Hij heeft geen erkenning gekregen thuis. Hij is geslagen en klein gehouden en noem maar op en dan komt er iemand waar hij voor gebeden heeft en dat ben ik. En dan krijg je tegenslag en dat moet ik loslaten toch? En jij moet eigenlijk die zuiverheid in je hart waarderen en die tranen laten zien en daardoor ben je een meester. Dan zeg je: "Ik ben Tasja en ik heb dat meegemaakt en ik

ben zo en ik ben gevoel, ik wil leren, ik wil groeien, ik wil uitdragen.” Doe dat dan. Tasja is ook een beetje stout hoor.

Er wordt gelachen.

Tresi: Tasja houdt ook van seks. Dus Tas wat ga je doen?

De rem eraf. Daarom kon ik de rem waarschijnlijk ook niet op tijd vinden en heb ik mijn auto total loss gereden.

Er wordt gelachen.

Tresi: Zo zegt ze een paar dagen van tevoren ik heb een mooie wagen, rijd ze tegen de bosjes aan.

Nee, tegen een boom aan.

De vorige keer dat Tresi een aanval had reed Tasja met 120 kilometer per uur naar Vlissingen.

Tresi: Ik denk dat Isaak de patrouilles neer heeft gezet van: opzij, opzij.

Wat zei jij op dat moment?

Ik zei: “Isaak ik kom eraan.”

Jij reed tegen de boom aan en jij stapt uit de auto en de auto zit in de prak.

Ik in de brandnetels.

Zo ik denk echt dat de troepen zijn gekomen om jou te beschermen.

Tresi: Ja.

Waarom heeft ze dit mee moeten maken? Als alles een betekenis heeft....

Tresi: Alles is een les.

Welke les is het dan voor haar?

Tresi: Dat alles tijdelijk is en dat je je tijdelijkheid gewoon moet gebruiken omdat het zo voorbij kan zijn. Ik heb ook al zoveel ongelukken gehad en op het moment dat ik een ongeluk heb denk ik: waar doe ik zo moeilijk over.

Ik kan heel goed moeilijk doen.

Tresi: Ja, waarom zou je moeilijk doen, als het toch zo voorbij is. Ik rijd zo tegen de boom aan en ik ben er niet meer.

Net als die kaders dat de ander zegt dit of dat en dan moet je echt bij jezelf te rade gaan van: ik wil dat wel of ik wil dat niet en niet omdat een ander het zegt.

Daarom is het zo fijn dat je in een intuïtieve cursus zit. Aan de andere kant wordt dat gevoel steeds meer gestimuleerd en als je dan gaat leren om de rem eraf te doen dan kun je leren om te kijken wat het gevoel wil. Het is net een doosje waar elke keer nieuwe dingen uitkomen omdat je het niet gewend bent door dat vingertje of die kaders. Dat is wel een mooie ontdekkingstocht.

Of dat je de rem erop wilt houden omdat je weten wilt dat het resultaat goed is.

Dat weet je niet.

Tresi: Het mooiste van het leven zelf is dat iedereen een verhaal heeft. Er zijn miljoenen mensen en miljoenen mensen hebben een verhaal en ik zou bij wijze van spreken tussen miljoenen mensen kunnen zitten en hun verhaal aanhoren en dan komt altijd hetzelfde overeen: wie ben ik hier?

Waarom ben ik hier?

Wie ben ik?

Tresi: Ja, en dan gaan de jaren voorbij en dan is je vaderrol of moederrol of welke rol dan ook vervuld maar ben je dan nog steeds gelukkig? Je geluk vind je alleen bij je ziel. Je ziel is je energie. Je vind het niet bij de dingen als je getrouwd bent of gescheiden bent of vader of moeder of werkende. Nee, dat is een emotie.

Een toevoeging.

Tresi: Als je gescheiden bent is ook een emotie van verdriet. Dus alles is een emotie maar je moet zorgen dat jij je ziel, je energie in jezelf zodanig blijft houden dat je zegt: “Het is goed, ik ben gelukkig. Ik ben gelukkig zoals het leven mij gegeven is.” Het maakt niet uit wat voor lessen je krijgt. Al zijn de lessen zwaar. Als ik naar de vrouw naast jou kijk Tasja dan denk ik: kijk ik heb respect voor je. Als je dan nog verdriet hebt dan denk ik: kom op ik heb respect voor je.

Daar moet je niet in blijven hangen, probeer het dan.

Tresi: Ik zou jou op de troon willen zetten en je een uurtje of half uurtje adoreren en willen zeggen: “Goed van jou.” Jij laat een kind ter wereld komen en jij wordt moeder buiten alle kaders van.

Doe iets met Tresi's woorden en je wordt weer blij.

Tresi: En dan ga je gewoon glimlachen. Ik glimlach nog steeds. Als jij een dag Tresi Barros zou zijn dan zou je ophouden met glimlachen hoor, echt waar hoor. Jullie weten niet wat ik allemaal meemaak.

Wij zitten soms wel te kijken van: hoe red je dat allemaal?

Tresi: Zelfs ik dat ik denk: ben je er nog?

Dat je op twee uurtjes slaap leeft. Je wordt ook wel beschermd. Als je zo moe bent dan krijg je op een gegeven moment een ongeluk.

Tresi: Ik ben net deze weg opgereden met Chantal schreeuwend in mijn oor en ik had een sloot en een vrachtwagen gemist. Ze moeten me niet hebben joh. Mijn lichaam is weg, sorry Isaak er is geen andere. Hij kan niet een ander lichaam nemen. Nou, zullen we haar een knuffel geven?

Van die kinderhandjes in je nek is zo fantastisch.

De student krijgt een knuffel.

Ik weet nog niet wat het kindje wordt.

Tresi: Ik weet het wel.

Er wordt gelachen.

Je mag het niet vertellen hè?

Tresi: Nee, dan verpest ik het. Het is net zo als je zegt wat er in de cadeautjes zit op een verjaardag. Ben je nu van je vent af?

Goed hè van Debby?

Tresi: Heel goed.

Ik heb een ander huis gekocht in twee maanden tijd. Eerst dacht ik: we blijven nog een half jaar onder één dak wonen, maar meteen de eerste week dacht ik: wat doe ik hier?

Tresi: Daar ben ik heel blij om. Jullie weten het verhaal van Debby?

Ja, ik hoorde het van Paula en ik dacht: oh, die Debby.

Ik heb het meteen na de vorige les die avond gezegd en hij zei: "Wat kijk je donker."

Tresi: Ik heb donkere ogen.

Er wordt gelachen.

Ik zei: "Ik hoef het je niet uit te leggen waarom maar ik heb besloten om weg te gaan." Ik ben op de bank gaan zitten en hij ging constant naar boven om een sigaret of een sigaar te roken en iedere keer kwam hij met een vraag: hoe dit en hoe dat? Toen zei hij: "Kunnen we nog in therapie dan?" Ik zei: "Dat hebben we vier jaar geleden gedaan. Jij moet in therapie." Dat wilde hij niet. Hij zei: "Ja, maar ik hou nog wel van jou." Ik zei: "Ja, maar wat schiet ik daarmee op met de manier hoe jij van mij houdt?" Hij heeft altijd gezegd: "Ik wil alleen maar geestelijk van je houden en niet fysiek", dat vond hij niet nodig.

Tresi: Hè?

Ja, maar dat is gewoon een soort gemakzucht en angst. Ik heb het er in die veertien jaar dat we bij elkaar zijn al verschillende keren over gehad maar zijn hart is zich steeds meer gaan sluiten. Ik kan hem niet bereiken. Wat Isaak ook zei: "Hij is niet meer te redden." Dat gaf voor mij ook de doorslag. Mijn taak zit erop. Ik hecht er heel veel waarde aan wat ze er boven van vinden. Ik had zelf al wel het gevoel maar ik dacht eerst dat ik hem nog moest redden. Hij zei zelf al dat het er niet meer was. Hij heeft matig tegengesputterd maar heeft zich er daarna al heel snel bij neergelegd.

Dat zegt al genoeg.

Tresi: Dat zei ik ook al. Eigenlijk houdt hij dan niet van je hè?

Uit gesprekken bleek dat hij na twee jaar relatie al zoiets had. Dus in feite heeft hij me aan het lijntje gehouden. Dat neem ik hem heel erg kwalijk omdat ik in de relatie heel veel van hem gehouden heb. Hij is echt de grootste liefde van mijn leven.

Oh, wat erg.

Tresi: Daar weet jij alles van hè?

Ja, daar weet ik alles van.

Maar waar ik heel verbaasd over ben Tresi is dat ik die deur dicht heb gedaan en die stekker eruit heb getrokken en waar is dan de liefde gebleven die ik voor hem had?

Tresi: Dat was gewoon illusie. Kijk, ik hou van Wybe en ik hou zo ontzettend van Wybe, nog steeds, dat mijn hart nog steeds schreeuwt om hem maar mijn hart wordt niet vervuld door hem.

Ja, dat gevoel had ik tijdens mijn relatie.

Tresi: Dus ik weet gewoon dat ik Wybe los moet laten en dat doe ik dan ook omdat hij mij niet kan vervullen. Maar de ziel Wybe, als hij al die gekkigheid over zich heen weg laat vallen, dan was hij voor mij mijn prins geweest.

Dat is voor mij bij Peter ook. Als hij zijn negativiteit opzij kan zetten dan is hij mijn prins, dan is hij het voor mij. Maar hij kiest daar niet voor.

Tresi: Hij kiest anders. Wybe kiest ook anders. Wybe kiest iets waar ik als medium zijnde geen vat op heb dat ik echt zoiets heb van: ik ken je door en door, ik kan je alle kanten opsturen maar je gaat niet mee. Ik kan je alle kanten opsturen, de kant van genezing, de kant van geluk, de kant van rijkdom. Alle kanten kan ik je opsturen en dan trapt hij alle kanten uit en dan gaat hij niet die kant op. Dan kan ik hem de genezing en al die dingen niet geven. Dat is verschrikkelijk. Het is verschrikkelijk als je weet en het niet bereikt.

Dat is moeilijk als je zielsveel van iemand houdt zoals jij ook.

Tresi: Ik hou nog steeds zielsveel van hem. Hij heeft alles kunnen doen wat God verboden had in de wet van handel een vrouw goed. Hij heeft alles gedaan wat God heeft verboden en toch heb ik hem nog steeds onvoorwaardelijk lief gehad. Nog steeds op de dag van vandaag zou ik hem liefde willen geven maar dan zou hij alle gekkigheid los moeten laten. Dat kunnen ze niet, het is gewoon aangekoekt net als een pan die aangebrand is. Dat krijg je er niet uit.

Mijn nek en mijn schouderklachten waren meteen weg. Het voelde echt als een bevrijding dat ik die verantwoordelijkheid en taak niet meer heb. Eigenlijk is het voorgeregeld omdat mijn jongste dochter bij haar vriendje is gaan wonen. Dus wij waren alleen en toen had ik zoiets van: we kunnen ons nu op onze relatie storten. Nu blijkt er zo weinig enthousiasme vanaf zijn kant en daar werd ik zo moe van. Ik moest het uit mijn tenen halen en hij zat alleen maar op zijn kamertje of even op de bank maar hij was zo passief. Mijn kinderen steunen mij heel erg. Hij is niet hun biologische vader maar wel een heel goeie vader geweest voor mijn kinderen. Dat blijft hij ook omdat dat was met mijn zoon ook. Mijn kinderen zijn door hem ook uit huis gegaan en daar schrok ik wel van omdat hij zo passief was. Als ze dan een leuke band hadden en ze moesten gebaald worden dan mokte hij alleen maar. Of als er iets in elkaar getimmerd moest worden of gedaan worden dan was er ook geen enthousiasme in maar als het dan om dingetjes ging zoals elektrische toestanden en computer dingetjes dan werd het meteen gedaan. Eigenlijk is zijn liefde voor zichzelf veel groter dan voor anderen.

Tresi: Kijk hoe jij bent gaan praten.

Ze is veel opener geworden.

Tresi: Ja.

Op mijn werk zeggen ze: "Goh Debby, je bent een vrouw met ballen."

Er wordt gelachen.

Ik moest daar zo om lachen. Je moet een woning zoeken en je regelt van alles omdat er van alles op je afkomt. Ik heb het allemaal in twee maanden tijd gedaan maar voor mijn gevoel is het in een half jaar tijd gebeurd. Ik ben echt gedragen door engelen. Ik heb heel veel kracht gekregen en ook heel veel gevoel.

Je hebt nu eindelijk je eigen huisje.

Waar ik ook verbaasd over ben is dat het verdriet om de relatie maar heel minimaal is. Ik weet niet of dat nog komt, ik kan er niet bij.

Tresi: God heeft mij ook gedragen. Ik zei tegen Wybe: "Ik ben blij dat je weg bent gegaan, ik had het nooit gedaan." In de tussentijd ben ik zoveel mooie mensen tegengekomen. Echt mooie mensen waar ik echt zulke mooie ervaringen mee heb gemaakt. Net als gisteren dat ik die fotoshoot meemaakte en die ervaring met die vrouw en dat kind en dat had ik nog nooit meegemaakt. Het zijn de kleine dingen die God je geeft. Ik was naar het kruis gegaan, ik heb het beeld van Jezus in mijn praktijk, ik ging op mijn knieën en ik ging tekeer en ik zei: "Sorry." Zo zat ik bij het kruis omdat ik zo kapot was. Ik heb mijn ring van Wybe aan het kruis gehangen. Ik wilde hem zo graag terug want het was een dure ring dus ik zei: "Maak het schoon." Ik heb zoveel verdriet gehad.

Je moet ook wel veel meemaken.

Tresi: Ja, ik zei ook tegen hem: "Het is net zo als je kind de deur uitgaat en hij wordt overreden." Opeens is hij er niet meer, hij is dood, verschrikkelijk om te dragen. Ik had hem zo'n mooi leven kunnen geven en waar eindigt hij nu? Als hoer.

Echt?

Tresi: Ja, hij wil gigolo worden.

Er wordt gelachen.

Hij heeft gekozen voor het destructieve pad.

Tresi: Ja, hij wil gigolo worden, oude vrouwtjes neuken. Sorry hoor.

Wordt hij wel gebeld dan?

Tresi: Je mag hem boeken als je wilt.

Er wordt gelachen.

Hij heeft speciale technieken.

Tresi: Ik denk dat de hele basis van onze relatie alleen gebaseerd was op seks. Nog steeds hebben wij seks. Nog steeds als ik hem zie zwicht ik.

Maar het zal niets meer worden toch?

Tresi: Nee, ik wil dat niet meer maar als ik hem zie is het wel seks.

Hij gaf jou de wereld wat seks betreft.

Tresi: Dat vond ik wel een hele goeie van Chantal van: wat is nou een half uur op 24 uur en verder heb je alleen de shit.

Ja, maar daar kun je wel heel erg van genieten.

Tresi: Wat ik zo mooi van René vind – misschien past het niet in deze cursus maar toch moet ik het zeggen – is dat hij zo erg zuiver is in zijn hart van: ik wil dat jij geniet en als je niet genoeg hebt aan seks met mij dan vind ik het goed dat je seks hebt met een ander zolang je het maar veilig doet. Hij gunt het mij. Hij zegt: “Ik hoef het niet, ik wil een beetje aan een tiet zitten maar ik hoef geen seks met anderen maar ik wil dat jij goeie seks hebt.” Ik zei het ook tegen hem: “Als jij mij geen goeie seks geeft dan vlieg ik hoor.” Hij heeft een probleem gehad – Isaak mag het? – hij heeft heel veel modellen gehad, allemaal van die knappe vrouwtjes. Ik weet niet of jullie dit fijn vinden als ik dit zeg maar hij heeft zich zo ingesteld dat hij meer over is gegaan tot hebben van zelfbevredigende seks dan over te gaan tot seks hebben.

Dat hij het bij zichzelf doet?

Tresi: Ja, en dat mag hij niet meer. Dat doe je niet bij mij, bewaar het voor mij. Dat komt omdat die modellen helemaal bezig waren met hun eigen ding.

Hij had geen verbinding met ze.

Die zagen het alleen maar als opstap.

Tresi: Ja, moet je kijken welke meisjes daar komen, het zijn echt modellen hoor.

Dat is allemaal leeg en dat stelt niets voor.

Tresi: Dat wil hij ook niet meer. Hij zei: “Ik ga nu het plaatje wat ik toen heb getekend van hoe de perfecte vrouw eruitziet verscheuren.”

Dan heeft hij een goede stap gemaakt.

Wat is de perfecte vrouw?

Tresi: Dat was een maatje 34.

En leeg van binnen.

Tresi: Ja, dat is ook weer een les voor hem hè. Hij zei: “Hoe kan dat nou dat wij zulke prachtige mensen zijn jij en ik en wij de liefde nog niet hebben gevonden? Hoe kan dat nou? Je bent zo’n prachtig mens en dat wij de liefde nog niet hebben gevonden?” Dat heeft er allemaal mee te maken dat alle zielen hier in deze ruimte allemaal kiezen voor een pad.

En hij moet zijn pad bewandelen.

Tresi: Als God liefde is en daar begonnen we vandaag mee, wie zegt dat dat pad verkeerd is? Zou God ooit zeggen: “Jij mag niet in mijn heerlijkheid komen?” Nee, en als ik de naam van God vertegenwoordig en als ik God’s werk uit mag voeren zou ik dat dan moeten zeggen?

Nee, dan ben jij wel de laatste.

Dan mogen we Wybe ook niet veroordelen.

Tresi: Ik veroordeel Wybe niet. Als Wybe echt hier zou komen en hij zou mijn hand pakken dan zou ik hem zo weer oppakken. Ik zou nooit zeggen: "Ik pak je hand niet." Omdat ik weet gewoon dat geen enkel mens die ziel is niet de hand van God mag dragen omdat de hand van God is liefde. I take the hand of God and never let go, dat is mijn uitspraak.

Prachtig.

Hij krijgt van jou hele mooie wijze dingen mee.

Tresi: Hij schrikt zich kapot de hele dag.

Ja dat zal best.

Jij bent zo anders dan het plaatje van al die modellen die daar langskomen en zo oppervlakkig zijn.

Tresi: De hele dag door, dan zit hij echt zo in bed: niet doen, niet doen, niet doen.

Je laat zijn emoties naar buiten komen.

Tresi: En daarna gaan we dansen.

Dat is toch leuk?

Tresi: Ja, dan gaan we dansen, dat is leuk. Het leven is leuk. Het is moeilijk om buiten kaders te kijken. Ik weet jullie kaders dus ik weet hoe jullie denken. Ik weet ook als ik deze woorden vertel dat jullie energie ook weer terugkomt naar mij. Dat weet ik ook maar anders ga ik net zo zijn als Tasja met een rem en dat wil ik niet.

Ik leer zoveel van jou, dat vrije met de rem eraf. Ik probeer dat aan anderen te verwoorden maar ik moet ook voorzichtig zijn want er zijn er die het niet begrijpen.

Dat is ook met het laatste boek 'Wybe, wat doe je nou?' dat is één grote les.

Dan denk ik jeetje maar ook op je verjaardag dan merk ik de dagen daarna als ik daarbij ben dat ik veel opener ben.

Tresi: Ik heb mijn verjaardag willen vieren als een prinsesje en ik was ook een prinsesje. Ik zocht een prins en hij vluchtte die dag dus ik had geen prins meer en toen heb ik René als prins gehad. Wat ik nooit meer vergeet is dat hij naar Isaak is gegaan. We waren naar Duinrell gegaan en toen is hij naar Isaak gegaan omdat hij Isaak wilde zien en hij heeft ook op zijn knieën bij Isaak gezeten.

In Duinrell.

Tresi: Nee, we waren in Duinrell, jullie kennen het verhaal vast wel een beetje want Chantal faxt alles door. Wybe en ik hadden Koninginnedag gedaan en dat heeft geld opgebracht en we zouden naar Duinrell gaan voor Angel, een midweek. De tweede dag voelde ik dat het misging. Toen zijn wij mijn jurk gaan passen en we gingen naar Chantal en Chantal is altijd de olie op het vuur, dat doet ze altijd, ze doet altijd het extreme en dat kan Wybe niet aan. Ik zou mijn jurk gaan passen en hij zijn pak en toen ging het mis. Ik had een hele grote blauwe plek hier. Ik was met Koninginnedag weg en toen gingen we spullen halen en toen belde René en toen voelde ik: ik moet naar huis. Wybe zei: "Je moet iedereen nemen die je wilt ik hoef je toch niet meer." Maar toen ik naar huis wilde begon hij te flippen en toen zei ik: "Ik loop wel naar huis." Voor ik het wist lag ik op de grond. De vrouw die daar was, een buitenlandse, zei: "Jij slaat je vrouw toch niet?" Hij schrok en toen is hij vertrokken. De hele vakantie eindigde in twee dagen in de auto slapen in Duinrell met de kinderen. Chantal en Sky waren erbij dus we hebben twee dagen in de auto geslapen omdat ik de vakantie niet wilde afbreken. Dus dat was dat verhaal en op een gegeven moment had ik dus geen prins meer. Toen zijn we teruggekomen uit Duinrell en toen hebben we Isaak geroepen en toen ben ik met een groepje in trance gegaan en toen kwam René omdat René wilde Isaak zien. Toen zei Isaak dat we René moesten vragen als prins. We waren op een gegeven moment op de gracht en hij moest zijn auto

parkeren en ik maar mijn boot zoeken. Het was een speurtocht. Op een gegeven moment kwam Chantal van: "Ik ben degene die met jou in de boot gaat." Hij kwam te laat en Chantal zat als moeder overste naast me. Chantal was echt zo van: het laatste onderdeel doe ik met jou. Ze gunde het hem niet. Het was net Venetië op die gracht. Ik zei: "Mijn prins is weg, mijn prins is weg." Ik was net een kind, net Assepoester. Op een gegeven moment hoorde ik: Tresi en ik zei: "Chantal jij eruit."

Overboord.

Er wordt gelachen.

Tresi: Zij was boos, ze hebben haar moeten kalmeren ze was echt boos. Mijn prins is vertrokken omdat hij jaloers was. Hij is op een gegeven moment vertrokken.

Oh ja 's avonds.

Tresi: Hij was jaloers omdat mijn broertje was gekomen en hij is jaloers op mijn broertje.

Nino hè?

Tresi: Ja, het leven is één grote verrassing.

Dat is zeker.

Tresi: Het mooie is, deel het met elkaar. Deel je verhalen met elkaar en wees intuïtief daarin. Deze cursus heet intuïtieve cursus. Intuïtieve cursus is gevoelsmatige cursus.

Ik denk dat er toch altijd een blokkade op zit.

Tresi: Ja precies, iedereen heeft zijn verhalen.

Het is veel erger dat je in zo'n keurslijf zit, dan leef je niet echt.

Tresi: Dat is hetzelfde als je weer dat korset hebt en het aantrekt.

Precies en dat gaat steeds strakker hè?

Tresi: Ja, en op een gegeven moment heb je geen adem meer en het leven is juist adem hebben. Ik probeer mij als voorbeeld neer te zetten.

Dat doe je ook echt, ik vind dat heel fijn.

Tresi: Jij vindt het fijn maar andere mensen vinden dat niet fijn. Ik was pas geleden bij Inge - die kennen jullie wel - en die is boos omdat ik mijn verhalen vertelde. Daar kon ze niet tegen. Bepaalde mensen kunnen er niet tegen dat je zegt dat je naar de parenclub bent geweest of wat dan ook. Daar kunnen ze niet tegen, dat past niet in hun beeld. Het stikte van de mensen.

Toen wij gingen dacht ik ook van: er zal wel niemand zijn. Komen we die parkeerplaats op: bomvol met mensen. Ik dacht: wat zijn dat toch voor mensen? Ik zou het niet in mijn hoofd halen om te gaan. Wat doe ik hier? Zijn dat mensen die ik tegenkom op de markt?

Er wordt gelachen.

Ja, dan alleen in de parenclub.

Tresi: Ik ben blij dat je dat zegt Stientje, dat was bij mij ook. Ik had ook zo'n idee van viezeriken maar het zijn gewoon normale mensen. Het kan Ad zijn, het kan jij zijn.

Ik sprak laatst met een advocate en we ontmoeten haar om de zoveel jaar bij een gezamenlijke vriend. Haar verhaal was niet alleen parenclub maar die heeft alles verkend op dat gebied. Er zijn nog veel meer extreme dingen. Zij heeft er allemaal aan meegedaan en ze zei: "Je weet niet waar ik allemaal aan mee heb gedaan in Amsterdam." Ik heb tien jaar terug haar verhaal voor het eerst gehoord en toen kende ik jou nog niet en toen lag ik in shock en lag ik met zulke oortjes te luisteren en dacht ik: zo die maakt dingen mee. Ik

ontmoet haar van het weekend weer en dan weet ik als we het erover hebben dan veroordeel ik helemaal niets meer. Laat iemand dat gewoon ervaren.

Tresi: Ik moet je wel vertellen dat ik heel veel heb gehad aan Tasja. Ik was op een gegeven moment bij Tasja sessies aan het draaien en toen zei ze: "Ik heb er graag iets bij." En ik snapte het echt niet. Wat bedoel je? Een koekje of zo?

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik dacht: Tasja? Tasja was voor mij - sorry nu niet meer, verleden tijd - een grijze muis. Chantal had altijd gesprekken met Tasja en Tasja lag altijd in een deuk en Chantal zei: "Nu snap ik waarom Tasja zo in een deuk lag van jouw verhaaltjes, ze is net zo erg als jij."

Nee.

Tresi: Ja.

Er wordt gelachen.

Weet je wat het ook is, daarom heeft Isaak ons ook naar de parenclub gestuurd omdat je zelf zulke kaders hebt. Vroeger thuis werd er nooit over seks gesproken. Dan heb je daar zelf zoveel blokkades op zitten. Nu kan je er gewoon alleen maar heerlijk van genieten. Als je daarheen gaat dan merk je dat je in een proces komt dat je steeds meer dingen loslaat. Dat je er alleen maar van kan genieten.

Tresi: Intuïtief is gevoel. Dus je moet je gevoel intuïtief volgen. Heel vaak ben je geblokkeerd in je gevoel omdat je bang bent om intuïtief te zijn. Dus jij gaat jezelf eigenlijk in kaders zetten en wie heeft jou ooit die kaders gegeven? Wie zei ooit tegen jou dat je niet gelukkig mocht zijn? Wie zei ooit tegen jou dat je niet op deze leeftijd moeder moet zijn? Wie zei ooit tegen jou dat je niet mag scheiden of meerdere keren mag trouwen of een prinsessendag neer mag zetten? Wie zei dat ooit? De mens.

Of dat je niet van seks mag genieten. Als de man het maar leuk heeft. Als de vrouw het niet leuk heeft dat maakt niet uit maar die man moet wel aan zijn trekken komen.

Tresi: Wie zei dat?

De mens.

Tresi: De mens.

Je omgeving.

Tresi: Maar wij zijn zelf ook de mens. Jullie moeten gaan leren, dat is ook de bedoeling van deze cursus en daarom deze huiskamercursus, om jullie openheid en eerlijkheid uit te brengen. Als ik naar Stientje luister vind ik haar top omdat ze veel vertelt.

Dat durf ik best te zeggen ook op seksueel gebied, het is net of er zo'n deur opengaat.

Tresi: Letterlijk.

Er wordt gelachen.

Dan heb je al die blokkades.

Tresi: En daar moet je best wel lang over doen hè?

Ik moest er best wel lang over doen.

Je moest wel een paar keer naar Isaak.

Ja, ik heb ook nog dat, hoe heet dat ook alweer?

Tresi: Hypnotiseren. Dat is gewoon puur je verstand uitschakelen en je gevoel naar voren laten komen. Veroordeel me niet maar ik moet dit zeggen in deze cursus. Ik ben al bang om veroordeeld te worden. Ik had altijd een idee van een bepaald soort moet zo zijn. Ik hield altijd van groot.

Is het van Wybe niet groot?

Tresi: Ik heb nog wel kleinere gezien daarna. Op een gegeven moment heb ik met die twee gehad, dat is echt toeval, het valt je toe.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat meen ik echt, als ik het jullie vertel kun je echt niet zeggen dat het geen toeval is. Hij was groot maar nu denk ik: laat maar. Het zit hier.

Tresi wijst tussen haar oren.

Tresi: Als ik met René vrij dan zeg ik: “Geef me liefde, geen seks, geef liefde.” Als hij geen liefde geeft dan zeg ik: “Ga eraf.” Hij durfde me nooit aan te kijken, hij keek altijd weg. Hij zei: “Je ogen zijn eng.”

Dan durft hij zich niet te geven.

Tresi: Nee, ik ga voor liefde en anders moet hij eraf.

Hij weet niet wat hij meemaakt.

René weet bij jou dan wel het verschil omdat jij precies weet wanneer het alleen om seks gaat.

Tresi: Ik hoef geen seks, ik wil liefde. Ik ben over die lessen heen dus ik hoef dit hele proces niet meer, ik moest het meemaken maar nu hoeft het niet meer. Het was gewoon een ervaring. Oké Ad, wat heb jij te vertellen?

Liefde is voor mij houden van jezelf.

Tresi: Doe je dat?

Ja, ik ga steeds meer van mezelf houden.

Tresi: Oké gelukkig.

Ook je liefde doorgeven aan andere mensen onvoormoordelijk en ja dan krijg je ook weer iets terug. Het belangrijkste wat ik geleerd heb is dat als mensen niet mee willen, zoals je partner, dan word je geremd en dan kan je zeggen: "Stik maar ik ga ervandoor."

Heb je het over Jenny?

Ja.

Tresi: Nog een keer?

Wat probeer je te zeggen?

Ik wil nog meer meemaken maar dat is ook afhankelijk van je partner.

Die remt je?

Ja, mij remt het en ik zie wel dat ze al een stuk losser is gekomen maar het gaat voor mij nog te langzaam.

Daar kan je niets aan doen.

Het zou van mij wel sneller mogen.

Tresi: Dat gaat niet ze zit al op de hoogste versnelling.

Dat weet ik, je kan niet alles hebben natuurlijk.

Tresi: Het is een keuze. Debby koos niet meer om ongelukkig te zijn en ja jij hebt deze vrouw tot je genomen. Jij bent voor haar de ware maar jij hebt een adrenalinekick net als ik. Zij is een rustigere paard. Ze zit al op de hoogste versnelling. Het is voor haar al heel veel wat ze doet en dat verandert niet. Dat betekent als jij een racefiets hebt en zij een trage fiets dat jij moet afremmen of je moet zelf racen. Dus je racet op je eigen tempo en dan

ontmoet je elkaar waar het wel kan maar je wilt haar overal meenemen. Je wilt haar op dezelfde racefiets zetten maar dat gaat niet. Ze zou best willen. Dat gaat niet. Jij moet gewoon eigenlijk kiezen om haar in haar eigen tempo te laten lopen en dan moet jij naast haar in je eigen tempo door gaan racen. Jij moet niet minder gaan racen omdat dat is wat Ad is. Ik vind het al heel knap dat je hier al bijna twee uur wacht tot het je beurt is. Je bent heel erg expressief. Dat siert je, dat is wat je bent, dat maakt jou Ad. Dat geeft me een glimlach op mijn gezicht, dat is Ad. Je bent zo wow. Je bent niet gedempt. Ik weet niet hoe jij het in bed doet maar ik denk dat je

Tresi maakt een wild geluid.

Er wordt gelachen.

Tresi: Hij slingert door het huis.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Dat is wat je bent lieve schat. Wat ik hiermee wil zeggen is dat je een vrouw hebt die niet geleerd heeft om expressief te zijn. Ze is nu op een leeftijd gekomen dat ze het ook niet meer kan leren. Het is aangebakken, dat is gewoon zo. Jij bent zo gek als een deur.

Ik heb geen kaders. Als ik gek wil doen doe ik gek maar dan zegt zij: "Niet doen."

Tresi: Zij remt jou.

Ik hou wel rekening met haar.

Tresi: Dat moet jij niet doen.

Soms wel.

Tresi: Dat moet jij niet doen, luister gewoon. God heeft Ad zo gemaakt. Dat is Ad. Dat moet je niet doen. Het is net zo als een kind blij is en ik zeg: "Stt."

Dan ga je ingehouden zijn. Je bent uniek. Iedereen is uniek. Iedere glimlach is uniek. Jij moet niet jezelf dempen en Jenny is gewoon een vrouw die dat niet kan. Als zij al een sprongetje doet is dat al veel. Dat kan ze niet. Als je dan een druk iemand naast je hebt dan heb je zoiets van.....

Tresi doet haar handen voor haar ogen.

Tresi: Ze schaamt zich dood.

Ik denk dat ze jou gekozen heeft omdat je zo bent.

Tresi: Ze is dertig jaar geleden al verliefd op hem geweest.

We hebben dertig jaar geleden al een relatie gehad.

Tresi: Toen zijn ze uit elkaar gegaan en toen is hij getrouwd en etc. en toen zijn ze elkaar later weer tegengekomen. Dertig jaar eerder was hij al haar mr. Right. Maar ja, het kan wel naast elkaar. Dat betekent dat zij lekker ik wilde bijna iets gemeens zeggen, haar oma jurkje kan aantrekken, ik moet het zeggen van Isaak, sorry Jenny. Dat betekent ze is wat ouder in die leeftijd, ze is wat ingebakken en jij bent nog een echte doerak, je spoort niet.

Er wordt gelachen.

Tresi: Je bent echt zo'n jongetje: waar kan ik kattenkwaad uithalen? Ik ben groot geworden.

Dat is ook zijn kracht.

Tresi: Ja, stel dat we ooit bij elkaar op school hebben gezeten en we komen na dertig jaar bij elkaar tijdens een reünie dan zien we dezelfde persoon na dertig jaar terug van: wat kan ik voor kwaads doen? Maar de eerlijkheid in jouw hart is wel zo zuiver dat ik jou niet als kwaad aan kan wijzen. Er is niets wat ik aan jou kan aanwijzen als kwaad. Je bent een goeie partner geweest, je bent een goeie echtgenoot geweest, je bent een goeie vriend geweest, je bent

hulpbehoevend voor andere mensen. Daar is niets mis mee maar het verschil tussen jou en Jenny is gewoon heel groot en dat blijft ook.

Dat moet ik gewoon accepteren.

Tresi: Nee, je moet gewoon je ding doen. Wat wil je dan zelf nog? Je zegt: "Ik word geremd." Wat voor spannende dingen heb je in je hoofd?

Er wordt gelachen.

Parenclub.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Wat wil je nog meemaken?

Ik wil zoveel mogelijk ervaringen opdoen.

Tresi: Gewoon doen. Sorry, sorry. Echt waar ik moet het zeggen want ik ben medium. Haal die huifkar van je paard af.

Open die kar.

Tresi: Huifkar, dus je hebt een paard en de huifkar. Ga de dingen doen die je wilt. Op het moment dat ze eraan toe is gaat ze mee. Dan moet ze een beetje in het stopcontact om energie op te doen. Opladen en dan kan ze misschien weer even. Maar je moet niet dempen. Als je die stoute dingen wilt doen jongen, go. Je bent eigenlijk al aan het einde van je leven.

Oh mijn einde? Ik voel me nog jong.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ooit gaat die batterij ook uit.

Ga toch maar naar die parenclub dan.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij bent ook stout. Je begint steeds leuker te worden. Ik dacht dat je een grijs muisje was.

Dat komt door jou.

Tresi: Echt niet.

De groep moet lachen.

Tresi: Hoe oud ben je nu?

Ik ben 62.

Tresi: Hoe oud denk je dat God je geeft? Hij geeft je op een gegeven moment een leeftijd hoor. Ik mag het niet zeggen maar ik weet het ook niet hoor. Het eindigt ooit. Dus de energie in jou moet je kwijtraken hier, niet daarboven. Wat moeten we daarboven daarmee? Zit je daar raar te doen. Ga dingen doen schat. Je bent echt een man die nog teveel levensenergie heeft en die levensenergie moet nooit gedempt worden. Het is net zo als je vrolijk bent en je denkt: ik mag niet vrolijk zijn. Dat mag niet, gooi eruit. Ga op internet kijken wat voor leuks je mee wilt maken en pak je fiets of.....

Er wordt gelachen.

Bloemetjes zijn mooier in Amsterdam.

En zweepjes.

Er wordt gelachen.

Tresi: Fiets je helemaal naar Amsterdam.

Alle gekheid op een stokje.....

De groep barst in lachen uit.

Welk stokje?

Ik moet dan aan Stientje denken dat je toch bepaalde dingen van andere mensen overneemt en dat je jezelf dan inhoudt.

Tresi: Dat moet je loslaten.

Ik ga met mijn hele familie stoppen.

Tresi: Streepjes onderzetten. Ik zit in een fase dat ik al die negatieve mensen niet meer wil. Je voegt iets toe of sodemieter op.

Het zuigt je alleen maar leeg en dat is niet goed Ad, al is het je eigen moeder.

Ze blijven iedere keer terugkomen.

Dan moet je duidelijker zijn.

Ja

Tresi: Echt hoor. Gewoon zeggen: “Val me niet meer lastig.”

Ik heb mijn oudste zoon een afscheidsbrief gestuurd en daarmee heb ik hem vaarwel gezegd en daar heb ik heel veel verdriet van gehad en toch heb ik het gedaan. Het is dan zelfs je eigen kind.

Tresi: Je moet het gewoon doen.

Je krijgt er iets anders voor terug Ad, je geestelijke, spirituele familie die veel beter bij je past.

Wat? Je familie?

Ja.

Tresi: Lieverd, familie maak je hier.

Tresi wijst op haar hart.

Tresi: Ik heb heel veel familie hier. Zij is ook mijn familie, jullie zijn allemaal mijn familie. Tasja zelfs is mijn familie. Mensen waar ik van hou is mijn familie. Dat is een verbinding, een legging.

Het is beter dan....

Tresi: Dan dat ik geboren ben uit diezelfde baarmoeder als mijn broer of zus of wat dan ook. Ze hebben me gebracht.

Je moest ergens geboren worden.

Tresi: Ja, dus doe dat maar gewoon. Ik heb zoveel mooie families gehad tot nu toe en ik ontmoet er steeds meer. Soms gaan ze weer weg, dan is het tijd voor een nieuwe familie. Dat vind ik ook mooi wat René zegt: "Je kan ze niet allemaal onderhouden."

Nee dat gaat niet, daar heb je een dagtaak aan.

Als het goed voelt dan kost het jou geen energie. Als je bij je aardse familie bent dan denk je na twee uur hoe laat is het? Maar als ik bij jullie zit dan vliegt de tijd voorbij.

Tresi: Als je een workshop hebt, is de tijd ook zo om van tien tot zes. Dat is energie. Ik heb vandaag een energieaanval gehad en daar schrok Chantal van. Ik belde René in paniek op omdat ik er niet van hou om te laat te komen en hij zei: "Kijk je straks in de spiegel? En doe je mascara goed." Ik belde Chantal en ik zei: "Jij hebt mij een energieaanval gegeven." Ze zei: "Ja, maar Inge zus en zo." Ik zei: "Los het op, dat is jouw taak. Jij weet dat ik niet

tegen negativiteit kan. Je hebt het nooit bij me gebracht en me beschermd. Los het op. Breng het mij niet. Waarom moet ik deze informatie hebben? Omdat iemand ontevreden is dat ik dat of dat heb besloten of niet heb besloten is niet mijn ding. Jij bent mijn secretariaat, jij bent mijn beschermer in mijn zakelijke wereld. Los het op.” Daar is ze van geschrokken. Ik moet nog even met haar spreken maar ze heeft me echt een energieaanval gegeven. Ik was weg. Het is dat Isaak mij wakker heeft gemaakt. Ik wist niet eens meer welke dag het was en hoe laat het was. Ik reed naar het huis van René omdat ik daar met Johnny had geslapen en ik was heel blij en vrolijk en zij kwam met haar negativiteit en mijn energie zakte weg. Normaal brengt ze me altijd omhoog en nu moest ik even gaan mediteren en ik was weg. Dat is fout. Ik merk gewoon dat bepaalde mensen op moeten houden met energie vreten omdat we één energiebol zijn. Als je met mensen bent dan is het gezellig en leuk en dan is dat energie maar als iemand zeikt dan gaat de energie naar beneden maar bij mij gaat het honderd keer erger.

Het is wel heel belangrijk dat het tussen jou en Chantal gezuiverd wordt.

Tresi: Ze moet gewoon ophouden. Ik ga haar straks nog bellen.

Als je neervalt moet je wel veilig neervallen.

Tresi: Ze moet ophouden met zuigen. Ze weet precies hoe het werkt. Ze typt zelf Isaaks boeken uit.

Misschien moet je tegen haar zeggen dat ze op Elise is gaan lijken op hoe ze doet. Je moet haar wakker schudden en een shockeffect geven.

Tresi: Zij vindt dat ik op Elise ben gaan lijken.

Hub?

Dan draait ze het om.

Tresi: Omdat ik dingen doe buiten haar kaders.

Dat is een leerschool voor haar. Dit is een les voor haar.

Tresi: Ik zei tegen haar: “Jij zit niet in het verkenningveld buiten dus hoe weet je wat er te verkennen valt?”

Juist zij zou je moeten begrijpen.

Tresi: Ja, maar ze begrijpt het niet. Ze zegt: “Ik snap het niet. Ik maak geen zak mee.” Als ik dan zeg: “Wil je het meemaken?” Dan zegt ze: “Nee, ik ben een held op sokken dus ik wil niets meemaken.” Hou dan ook op en bemoei je er niet mee.

Doe dan het werk en verder niets.

Tresi: Precies. Als jij niet eens een kerel vast kan houden wat interesseert het jou dan wat ik doe.

Jullie zijn in de loop van de jaren bijna symbiotisch gegroeid, dus te. Het wordt tijd dat zij haar eigen leven leidt en jij ook.

Tresi: Dan moet ze me laten. Als jij mij belt en jij vertelt me jouw rare verhalen dan ga ik je daarvoor niet uitschelden. Dan ga ik je niet zeggen hoe fout je bent.

Dat is zo gegroeid tussen jullie, alles is gegroeid.

Tresi: Ik zou het nooit doen omdat ik een vriendin van jou ben. Dan respecteer ik jouw wereld. Ik kan er wel mijn mening over geven hoe ik het anders zou zien in een bepaald aspect maar ik zou je niet daarin willen beïnvloeden of uitschelden of zeggen: “Ik hoef je niet meer als vriendin.” Jij bent een ziel, ik ben een ziel en wij zijn allemaal zielen en liefde van God. Laten we even bidden.

Op het moment dat wij onszelf openstellen voor de wereld die God heet dan zeggen wij: “God, ik ontvang liefde.” Door het inademen en uitademen

neem je liefde tot je. Ik ontvang liefde, ik ben liefde en ik glimlach in liefde en zet de glimlach op. Mijn liefde straalt ik uit in deze groep. Deze groep noem ik mijn broeders. Elk van jullie ontvangt de zegen van God, de zegen van waardering. Wij waarderen jullie allen omdat jullie zijn liefde en jullie geven aan God liefde terug puur door de uitstraling van jullie willen. Zeg tegen jezelf: "Ik heb een verbintenis met God. Ik stuur liefde terug. Ik stuur liefde naar deze mensen die mijn broeders heten." En elk mens hier ter aarde is zoals hij is en dat is acceptatie en ook daar glimlach ik op. Hoe moeilijk ook om te zien dat andere mensen anders zijn dan ik, accepteer ik toch de ander. Ik verbind me of ik verbind me niet, dat is mijn eigen keuze. Ben je liefde? Laat ik iedereen evolueren zoals God het wil. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 1 juni 2011

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: Al deze mensen hier zijn voor mij mijn broeders en ik heb jullie eigenlijk al jaren lief en een aantal mensen pas kort maar mijn dank gaat naar haar. Zij zit in Vlissingen. Jij hebt heel veel mensen tot heden toe naar Isaak toegebracht, namasté.

Namasté.

Tresi: Mijn dank gaat naar jou omdat zonder jou zat ik hier niet dus namasté.

Namasté.

Tresi: Mijn dank gaat uit naar jou en Paul omdat jullie ontzettend lief zijn en gegroeid zijn. Ik heb jullie bij elkaar gebracht en ik laat jullie ook bij elkaar. Namasté voor jullie twee.

Namasté.

Tresi: Mijn dank gaat naar Inge omdat je zo moedig bent geweest om je huwelijk te laten gaan en een nieuw leven op te pakken en te glimlachen. Namasté.

Namasté.

Tresi: En mijn dank gaat naar deze vrouw omdat jij de moed hebt gehad om op je 46ste levensjaar eiceldonatie te doen en moeder te worden. Vele mensen die jouw verhaal horen zullen zeggen: “Namasté.”

Namasté.

Tresi: Mijn dank gaat ook naar jou en naar jou toe mafketel.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat jullie na dertig jaar elkaar niet te hebben gezien toch weer besloten hebben om een relatie op te bouwen en dat de eerste liefde toch de echte eerste indruk was en dat jij gewoon van hem houdt en dat jij hoe maf ook toe hebt gegeven aan de liefde naar haar toe. Namasté.

Namasté.

Tresi: Jou ken ik niet zo goed maar toch namasté.

Namasté.

Tresi: Nou Jochem namasté.

Namasté Tresi.

Tresi: Namasté betekent mijn hart groet jouw hart. Nou Isaak ik vind het even eng om in trance te gaan. Vinden jullie het goed dat ik in trance ga?

Ja fantastisch.

Tresi: Isaak zegt: “Je gaat nog niet in trance, je bent iemand vergeten.”

Ja, en nog iemand.

Tresi: Mijn dank gaat naar jou namasté en mijn dank gaat naar jou namasté. Oké Isaak. Komt goed. Ik zei daarstraks nog tegen Chantal als ik doodga staat er op mijn kist: komt goed.

Het klinkt als een afscheid.

Tresi: Nee, het klinkt alleen maar als namasté. Daar gaan we. Ga ik dood of zo? Je moet me wel in trance laten gaan. Klinkt als een afscheid? Hoezo?

Ik weet niet wat jij gaat doen?

Tresi: God wil me nog niet hebben.

Tresi keert in de tweede vorm van trance.

Isaak: Op het moment dat je als fysieke mens de overtuiging hebt dat elk mens van jullie de mens is die wij waardig noemen dan zal jij moeten gaan onthouden dat je waardigheid neer moet gaan zetten. Op het moment dat je bang bent voor waardigheid dan vragen wij: waarom? Welke angst heb jij als menszijnde? Elk van jullie is waardig. De waardigheid in elk van jullie is gebaseerd op het gevoel dat jullie bezitten, waar of niet?

Ja.

Isaak: Goed zo. Dat betekent dat jij als menszijnde in eerste instantie gevoel moet voelen, gevoel moet voelen. Hebben jullie gevoel?

Ja

Isaak: Voelen jullie gevoel?

Ja.

Isaak: Dan zijn we er al.

Niet altijd.

Isaak: Waarom zeg je deze woorden?

Nou, vaak zitten we ook wel in ons denken

Isaak: Het gevoel is en blijft waarheid. Velen van jullie luisteren niet naar het gevoel, gaan over tot angst. Angst om jullie gevoel te vertegenwoordigen. Wees niet bang lieve kinderen. Omdat het moment dat jij angst boven jezelf gaat zetten dan word jij die angst. Lessen betekent?

Ervaring.

Leren.

Isaak: Goed zo, deze is opgelost. Leren betekent moeite, ik heb moeite om te leren zegt men dan. Gossiedikkie ik moet leren.

Daar hebben we vaak geen zin in.

Isaak: Waarom moet dat nou weer? Leren gaat niet vanzelfsprekend. Wat gaat wel vanzelfsprekend?

Fouten maken.

Er wordt gelachen.

Sorry Isaak, mag ik even mijn microfoonje goed doen want het zit niet goed.

Isaak: Ja graag. Staat het aan?

Ja.

Isaak: We weten dat we niet meer mogen spreken over piep maar zij moet wel goed uittypen.

Er wordt gelachen.

Isaak: Wat je bent straal je uit trek je naar je toe, onthoud dat Chantal.

Ze hebben een onderonsje.

Er wordt gelachen.

Isaak: Op het moment dat jij als mens zijnde... werkelijk waar en wij spreken uit ervaring en niet uit onzinnigheid. Ervaring op ervaring brengt leerstof toch? Jullie zijn allemaal hetzelfde. Al deze kinderen in deze ruimte hebben hetzelfde, een lichaam. Het ene is mooier in structuur of in jullie oog en je hebt dan nog de geest, die zit in het lichaam. Wat is de geest? Weten jullie dat? Dat weten jullie wel toch?

Hoe je eigenlijk echt bent?

Isaak: De geest is je gevoel.

Ja

Isaak: Goed zo en dan heb je nog de ziel, wat is de ziel?

Dat is de kracht.

Isaak: De ziel is de energie, de puurheid in jezelf. In de loop van de tijd dat je hier ter aarde bent dan krijg je lessen lichamelijk waar of niet?

Ja.

Isaak: Lessen geestelijk op je gevoel, lessen in je ziel. Je ziel is je energie en je ziel moet je houden, die moet je koesteren omdat al die lessen en ervaringen die je opdoet hoeven nooit je ziel te raken. Dat betekent dat je nooit ofte nimmer jezelf anders hoeft neer te zetten dan je werkelijke oorspronkelijkheid. Dat is makkelijk, nou de les is afgelopen.

Ja klaar.

Er wordt gelachen.

Isaak: Op het moment dat wij ter aarde komen en wij jullie bestuderen dan zien wij kinderen, we zien niet jullie menselijke fouten. Wij zien kinderen en kinderen zijn om te groeien toch?

Ja zeker.

Isaak: En als je moeder bent of vader bent laat jij je kinderen groeien toch? Dat zien wij, kinderen. Jullie zijn nog niet in die evolutie van perfectie. De evolutie van perfectie heeft evolutie nodig, heeft tijd nodig. Nu voel jij jezelf een groot kind maar ben je een groot kind? Je bent volwassen geworden in de leeftijd van jaren van fysiek maar je bent niet volwassen geworden in de leeftijd van ons. Daarom doe niet zo moeilijk. Wees kind, heerlijk toch. Stel dat je ons bent, heb je dat niet meer. Dit lichaam niet meer, de prachtigheid niet meer, je drinkt niet meer, je eet niet meer.

Er wordt gelachen.

De grootste gemis in de andere wereld is dit.

Isaak: Je kan wel zeggen: “Ik doe wel paar drankjes in de kist meenemen.” Maar die krijg je toch niet op of je moet een verdwaalde ziel zijn en een verdwaalde ziel gaat dan wel in de energieën zitten die jullie hebben en dan gaan ze zichzelf er wel in vermaken. Maar als jij een ziel bent in de geest zoals wij het zijn dan heb je daar geen behoefte aan. Wij zijn blij dat wij mogen spreken maar we zijn ook treurig dat we moeten spreken. En waarom zijn we treurig dat we moeten spreken?

Omdat er nog heel veel onbewustheid is?

Isaak: Omdat we moeten spreken en dat maakt ons verdrietig omdat er is een wereld buiten deze wereld. Kinderen weet dat het zo is. Geloof niet meer maar weet dat het zo is en die wereld zijn wij en naar die wereld gaan jullie allemaal heen en dan komen jullie bij ons. Maar de gradatie die je meeneemt is de gradatie van bewustwording en nu heb je bewustwording hoe je bij wijze van spreken, en dat is alleen maar bij wijze van spreken, hoe

jij je huishouden moet houden of je familie moet onderhouden of vriendelijk moet zijn. Bij ons hoeft je alleen maar liefde te zijn.

Er valt een stilte.

Isaak: Dat was makkelijk. Liefde breng je door het over te brengen en hoe breng je liefde over?

Door het gevoel.

Isaak: Spreken.

Uitstralen.

En doen.

Communiceren.

Isaak: Dat is zo. Nou ben jij al een leeftijd, heb jij in die jaren die je tot nu toe leeft jezelf zodanig neer kunnen zetten dat al dat wat jij wilde in je gevoel vertegenwoordigd werd?

Dat is pas sinds kort.

Isaak: Dus jij bent veranderd.

Ja.

Isaak: Doordat jij veranderd bent, wat gebeurt er met je?

Dan word je blij.

Isaak: Ja, dan krijg je een glimlach. En mijn naam is Isaak, de lachende gids zegt men. Hoe komen ze daar nou bij? En de leider der volkeren dat is de naam. Daarom koos ik voor deze naam en niet meer White Feather. Ach,

veertjes vind je wel ergens. Lachen komt uit jezelf, uit je bewustwording van: ik wil. Leider der volkeren is een keuze toch?

Ja.

Isaak: Jij hebt een keuze gemaakt. Welke keuze heb je gemaakt?

Om voor mezelf te kiezen.

Isaak: Dan ga je glimlachen toch?

Ja, en voor mezelf zorgen.

Isaak: En je leven oppakken. Moeilijk hè? Omdat het is altijd een tweestrijd. De tweestrijd is lichaam of geest. Lichaam wil niet kiezen, de geest wel.

De geest is heel sterk.

Isaak: Ja. goed zo. Bouw op je geest en niet op je lichaam. Je lichaam is tijdelijk. Het is net als die kledij die je aandraagt.

Die gooi je weer weg.

Isaak: Of in de wasmachine.

Er wordt gelachen.

Isaak: Ben je nou gelukkig?

Ik word steeds gelukkiger.

Isaak: Oké. Maar wat heb je moeten laten gaan om gelukkig te worden?

Wat ik dacht dat mij gelukkig zou maken.

Isaak: Dus een persoon.

Ja.

Isaak: Je hebt een persoon moeten laten gaan voor jouw persoon. Dus je hebt geruild. Je hebt jouw geluk geruild in andermans geluk. Ja juist?

Ik moet eventjes....

Isaak: We hebben alle tijd. Jouw geluk in andermans geluk.

Ja, dat klopt.

Isaak: Ons geluk was simpelheid. Simpel in jouw bestaan. Dat was toch goed voor die persoon? Dus dat was zijn geluk maar de gradatie van geluk was anders toch? Jouw verlangen was hoger.

Ja, dat klopt.

Isaak: Gelukkig kloppen we.

Er wordt gelachen.

Isaak: Op het moment dat jij jouw geluk boven andermans geluk doet wat ben je dan?

Voor de buitenwereld?

Isaak: Voor jezelf?

Wat ik dan ben als ik mijn geluk boven de ander zet? Slim denk ik.

Isaak moet lachen.

Isaak: Dat is weer menselijk bedacht. Slim. Ik dump jou omdat ik slimmer ben dan jij. Dat is geen goed antwoord.

Nee, dat snap ik.

Isaak: Doeltreffend. Dan ben jij initiatiefnemer. Dan ben je geloofwaardig. En het geloof daar heeft de mens vaak moeite mee. Geloof in zijn eigen doel. En daardoor heeft men geen initiatief, dan heeft men de kracht niet om het doel te bereiken omdat het geloof zwakt af, het initiatief ook en egoïsme komt vaak even tot je. Ben ik nou egoïstisch? Doe ik nou verkeerd? Doe ik nou goed? Dat is menselijk. Maar jij bent een goed mens toch? Dus jouw geloof en jouw initiatief en jouw doeltreffendheid brengt je tot een andere dimensie en wij spreken je niet zomaar aan.

Nee, ik voel me wel heel erg in de picture staan.

Er wordt gelachen.

Isaak: Niet te vaak aan ons lichaam zitten. Waar wil je naartoe? Elke keer als je ons instrument aanraakt moeten we haar weer in een andere gradatie zetten anders krijgt ze een shockeffect maar dat geeft niet. Heel goed voor de opname.

Het is wel mijn streven om te groeien. Ik voel me een spons omdat ik meer wil leren.

Isaak: Je bent aan het veranderen maar elk kind dat wij aanraken verandert positief natuurlijk hè. Jij bent aan het veranderen. Jij ziet het niet maar wij zien het wel. Een hele tijd geleden, en wij hebben geen tijd in onze tijd was je, triest.

Ik had dat niet in de gaten.

Isaak: Nee, je bent nu minder triest dus jij laat meer je mooie tanden zien. Dat zien anderen, dat ziet men niet.

Ik zie dat zelf niet, ik zit erin.

Isaak: Behalve als je met een spiegel rondloopt. IJdelheid. Ik loop met een spiegel rond ik ben ijdel. IJdelheid heb jij niet, je bent niet ijdel, je bent

Gewoon

Isaak: Kijk de benaming zoals jullie het zouden kunnen noemen, je bent simpel. Dus ga jij voort met je onderzoek tot jezelf komen, nooit meer zwichten.

Nee, dat heb ik mezelf ook voorgenomen, ik ga nu zelf op de eerste plek. Daar kijk ik echt naar uit.

Isaak: Daar hoeft je niet naar uit te kijken.

Ja, ik kijk ernaar uit dat ik op mezelf zit.

Isaak: Je hoeft er niet naar uit te kijken, dat ben je toch al?

Ja, in principe maar er zijn nog fysieke dingen die het nog compleet moeten maken over een paar weken.

Isaak: Weet je wat het is lieve schone vrouw? Komt goed.

Er wordt gelachen.

Dank je wel.

Isaak: De volgende.

Wat is de vraag Isaak?

Isaak: Er is geen vraag.

Isaak, een paar maanden terug in onze tijd heeft u mij meegenomen in een lachsessie.

Isaak: Goed hè? Pijn in je buik gehad?

Bijna wel.

Isaak: Nou, hadden we meer moeten lachen.

Nog meer? Het was heel bevrijdend en daar wil ik u voor bedanken. Ik heb het gevoel dat ik genezen ben en door kan gaan met mijn leven.

Isaak: En daarom is de lachende gids en lachen is een emotie. Doordat je je emoties uit via lachen of huilen genees je. Huilen is ook een emotie, boosheid ook. Niet te vaak boos zijn. En we weten schone vrouw dat op het moment dat wij de emoties uit jullie halen dat jullie genezen. Ach ja, is puur kennis hoor. Daarom is het belangrijk om vrijheid te voelen in jezelf. Echt kinderen, jullie zien jezelf in dit omhulsel, jullie kleden jezelf in deze kledij maar jullie moeten weten....

Tasja moet huilen.

Isaak: Zakdoekje?

Er wordt gelachen.

Isaak: Ze is zo leuk. Ze is leuker dan leuk.

Isaak doet Tasja na en snikt.

Tasja en de groep moet lachen om Isaak.

Isaak: Sta je daar stom te lachen of zit je stom te lachen?

De groep moet lachen om Isaak.

Isaak: Ach kinderen. Het is zo belangrijk dat je weet dat op het moment dat je uit en dat je dus geneest, kijk om je heen schone mensen. Kijk. Kijk hoeveel mensen niet meer lachen. Kijk hoeveel mensen niet meer tranen. Kijk hoeveel mensen niet meer praten. Kijk en voel de waarheid in je hart en dan zeg je: "Ik buig anders." En dan ga jij zoals deze schone heer daar....

Er wordt gelachen.

Dat is uiten.

Isaak: Vind je jezelf niet uniek?

Ik vind mezelf zeer uniek.

De groep moet lachen om Ad.

Isaak: Mensen die jou ontmoeten denken vaak aan je terug.

Dat geloof ik best.

Isaak: Goh, wat een mafketel maar leuke mafketel, leuk. Dat is toch fantastisch, dus nooit veranderen.

Dat was ik ook niet van plan.

Isaak: Ach, arme vrouw. Dus als je haar zoekt en ze zit onder de tafel dan heeft ze zich geschaamd.

Een klein beetje.

Isaak: Je moet hem laten. Dat naast twee mooie mensen. Zij is mooi en jij bent mooi. Zij is.....

Er wordt gelachen.

Isaak: Netjes. Jij hebt een netjes opvoeding gekregen zeker?

Ja, heel netjes.

Isaak: Terug in de tijd zie je twee kleine kinderen en dat is puur visualisatie wat we nu doen, puur meegaan in het verhaal. Twee kleine kinderen zie je op de stoep en dan heb je een vrouwtje en je hebt een mannetje. De ene heet Jenny en de ander heet Ad of Adje. Adje....

Isaak maakt smakkende geluiden.

Isaak: En Jenny netjes keurig met een slabbetje. Jenny eet netjes haar bord op en Adje gooit met het bord.

Toen al Ad.

En nou nog hè.

Er wordt gelachen om de opmerking van Jenny.

Knoei nou niet zo.

Ik hou me netjes.

Ad heeft geen slabbetje nodig als hij gaat eten.

Dan zegt ie: "Doe jij het schort aan dan kan je netjes eten."

Isaak: Dat is het verschil van twee maar de ene die brengt de andere in balans, die zegt: "Doe eens wat netter." En de ander zegt: "Hoezo?" Dus als hij een beetje veel spreekt, heb ik niet gehoord oké. Word oud en gelukkig.

Ja.

Isaak: Ja zielen, energieën, mensen. De volgende.

Ik heb eigenlijk een hele verdrietige vraag. We zijn nu aan het lachen dus ik weet niet of ik deze vraag moet stellen.

Isaak: We lachen graag maar we hebben ook graag verdriet.

Mijn lievelingsoom heeft vorige week een poging tot zelfmoord ondernomen. Hij is opgenomen en gevonden gelukkig. Vanavond ga ik naar hem toe omdat ik hoop dat ik misschien iets kan zeggen waardoor hij weer levenskracht krijgt. Mijn vraag is: wat kan ik zeggen of doen voor hem vanavond?

Isaak: De eerste vraag die je moet stellen is: waarom hij het leven niet meer aan wil nemen? Dat is de eerste vraag. Dat is het antwoord dat je hoort. En als iemand zichzelf van het leven wil beroven is het simpelweg iemand die niet meer wil leven. Iemand denkt dat het leven na dit leven beter is of misschien niets meer is. Maar kind, zelfmoordenaars - en die horen zichzelf, het heeft altijd een verhaal waarom - moeten geholpen worden door psychiatrie, opname, psychologen, psychiaters desnoods maar niet door familie. Zelfmoordenaars moeten niet geholpen worden door familie. Dat geeft hen juist geen voeding. Terugkomend op je vraag schone heer, niks zeggen. Stel die vraag die we net zeiden en geef verder gewoon liefde. Niets zeggen. Woorden, woorden, woorden, jullie praten teveel. Niets zeggen. Houden jullie van knuffelen?

Ja.

Isaak: Knuffel en geef liefde dan knuffel je met een warm lijf.

Dank je wel.

Isaak: Knuffel, geef liefde. Waarom traan je?

Ik vind het erg dat mensen niet meer willen leven.

Isaak: Kijk naar jezelf kind, kijk hoe je er nou bijstaat. Kijk waar je vandaan bent gekomen. Kinderen zijn er om te evolueren. Jij evolueert maar er zijn

mensen die niet willen evolueren, die willen sterven. Het is net als mensen niet hun bed uit willen.

Ik vind het wel heel emotioneel.

Isaak: Nog even ter duidelijkheid, goed spreken, even uitleggen waarom zijn maten opgenomen werden op het feestje.

Dat was een grapje.

Isaak: Vertel.

Ik ben een opleiding aan het doen voor uitvaartondernemer in België en ik was bezig met mijn scriptie. Ik had kisten moeten bestellen en was er een weekendje tussenuit. Ik was er al heel vroeg mee bezig, ik had het niet bedacht. Het was om in de materie te blijven, het was een grapje. Het is mijn werk, het was niet om jou bang te maken. Het was een grapje waarschijnlijk omdat ik moest afwassen of erlangs moest om iets anders te doen.

Isaak: Ach.

We hadden Jochems maten opgenomen voor de kist en dat vond hij niet leuk.

Nee, dat vond ik eng.

Het was maar een grapje.

Er was gelachen.

We bedoelden er niets mee.

Ben je op een feestje worden de maten van je kist opgeschreven. Het is nu uitgesproken.

Ik dacht: ach, het is leuk als mensen ook eens geïnteresseerd zijn in mijn beroep, niemand wil het boren.

Het is goed zo.

Isaak: Schone heer, even ter verduidelijking, we horen alles wat ons instrument hoort, alles omdat ons instrument hoort nooit zonder ons, nooit. Zou ze niet mogen en niet kunnen omdat ons instrument mag niet zonder ons. Maar dit kind hier heeft zeker tweeënhalf tot drie jaar in jullie tijd, hoeveel jaar is het dat je bezig bent geweest om jezelf te overtuigen dat je het wel kon?

Ja, zo lang ongeveer.

Isaak: Goed in ons geheugen hè?

Ik ben in 2008 begonnen.

Isaak: Goed in ons geheugen. Dit kind was ook een angsthais, zij durfde ook niet. Door onze overtuiging heeft zij zichzelf ertoe gebracht om zichzelf

Uitvaartondernemer te laten worden.

Isaak: Dodenopberger. Ze bergt de doden op, net een wasje draaien. Ze zijn toch al dood.

Ja, dat weet ik. Isaak ze zien er ook fantastisch uit.

Er wordt gelachen.

Dus jij was ook een angsthais?

Ja, dat heeft Isaak eergisteren in de les bij mij verteld.

Isaak: Ze doen er rare dingen mee.

Opmaken en zo.

Isaak: Nee, gaten dichtnaaien en zo. Maar weet wel dat je goed bezig bent.

Dank je wel.

Isaak: Nou jij, hoe gaat het met je vermoeidheid?

Een stuk beter sinds deze week.

Isaak: Mooi. Vragen of opmerkingen? We kunnen zo teruggaan naar de andere vorm van trance dan kunnen jullie doorgaan met jullie intuïtieve cursus of jullie kunnen mij nog even laten spreken.

Doe dat maar.

Voor mijn gevoel ben ik zo met mezelf aan het strijden om oude dingen los te laten en te gaan voor het nieuwe. Soms lukt het me wel en soms lukt het me niet en dan word ik daar best wel gespannen over en dan denk ik: hoe moet ik nou die oude dingen loslaten van het moeten en de zelfkastijding en de dingen die je jezelf voortdurend maar oplegt? Daar worstel ik aardig mee. Ik droom er zelfs over dat ik aan het zoeken ben waar de uitweg is. Ik ben steeds met mezelf aan het oefenen door te denken van: hoe krijg ik dit nou weg dat ik vrede in mezelf krijg?

Isaak: Zeg tegen jezelf simpelweg deze woorden: het doet er niet toe. Het doet er niet toe. Als jij jezelf ongelukkig voelt dan zeg je gewoon: "Ik ben nu ongelukkig." Ben je onrustig, zeg je hetzelfde. Het doet er niet toe. Het doet er niet toe om jezelf maar druk te maken. Acceptatie. Schrijf acceptatie.

Op het toilet.

Isaak: Kind, welk woord staat daar? Acceptatie. Je kan wel iemand inhuren met een bord acceptatie. Acceptatie. Jij loopt en de persoon loopt achter je aan: acceptatie. Jij kan niet accepteren.

Dat vind ik moeilijk.

Isaak: Moeilijk?

Er wordt gelachen.

Dat is zacht uitgedrukt.

Doe een keer wat ik doe.

Ik ben een actief persoon geweest en nu zit ik op de ruststoel. Ik probeer me wel te vermaken maar dat is moeilijk.

Isaak: Dan toch die persoon inhuren.

Ja.

Isaak: Met een bord: acceptatie. En jij alleen maar kijken naar het bord. Ik denk dat jij op dat moment alleen maar moet inademen en moet uitademen. Lieve schone vrouw, jij doet het niet goed. Jij rent weg voor het woord acceptatie. Het is hetzelfde als iedereen met een bord achter je aan gaat lopen. Hoe meer je gaat rennen hoe meer je jezelf tegenkomt.

Waarom heb ik daar dan zo'n moeite mee?

Isaak: Je kan niet....

Isaak zucht.

De groep moet lachen.

Accepteren.

En overgave.

Isaak: Acceptatie, overgave, goed gesproken. Kind, je hebt toch genoeg gedaan?

Maar ik vond het zo leuk om te studeren, om te werken en met mensen om te gaan en grappen maken met anderen en daar ook weer dingen te leren. Ik heb dat altijd met veel plezier gedaan. Het was wel een moeilijke tijd, ik weet niet of iedereen hier dat weet omdat het was ook ziekmakend voor mij maar ik had wel het gevoel dat ik in het leven stond.

Isaak: En wat is het leven?

Het leven is toch.....

Isaak: Tijdelijk. Toen jij klein was en in de wieg stond vond je het leuk om dat te zijn. Nu ben je wat ouder in leeftijd en zo gaat het door en je wordt nog ouder en nog ouder en dan ga je slapen, kom je bij haar.

Isaak doelt hiermee op Inge die begrafenisondernemer is geworden.

Je mag mijn maten wel opmeten.

Dat zou ik heel moeilijk kunnen accepteren als je bij mij komt Stientje.

Isaak: Nou, het is maar lijf. In onze wereld is het veel fijner dan deze wereld.

Ja, dat denk ik ook.

Isaak: Het is echt zo. Jullie wereld is niet zo. Jullie wereld is het aardse trilling gehalte en dat is het laagste trilling gehalte tussen al de stelsels die in het universum zitten. Het laagste trilling gehalte. Het is het laagste, het is de zwaarste school.

Is dat nu ook zo voelbaar?

Isaak: Moeder aarde hebben we al besproken maar het is het laagste trilling gehalte dus het is eigenlijk de eerste school.

We gaan erop vooruit.

Isaak: Dus het wordt steeds makkelijker.

Gelukkig maar.

Isaak: Het is de eerste school maar ja....

Peuterspeelzaal.

Isaak: Daarom noemen wij jullie ook kinderen.

Dank u wel.

Dat vind ik wel zo fijn want dan mag ik het nog eens verkeerd doen, niet te vaak.

Isaak: Je mag alles verkeerd. Je mag alles verkeerd doen, er is geen fout. Je mag alles verkeerd doen. Je mag alles zeggen. Je mag alles ervaren. Je mag jezelf ervaren in elke vorm van dien. Al wil je een moordenaar zijn mag je dat ook doen al is het niet goed maar toch bouw je karma op en toch ga je deze lessen weer oplossen. Dus je mag alles doen. Hoe fijn is dat niet? Je mag gewoon.....

Heerlijk.

Isaak: Werkelijk kinderen en we spreken echt niet zomaar omdat we weten dat we spreken voor de mensheid en niet alleen maar voor deze mensen hier omdat deze woorden zullen ooit verkondigd worden. Elk van jullie is tijdelijk waar of niet?

En uniek.

Isaak: Deze schone vrouw draagt het kruis, waarom draag je het kruis?

Ik put er kracht uit.

Isaak: Oké geloof. Wij hebben geloof en wij brengen geloof. Put je kracht eruit. Maar geloof wat betekent dat? Ja.... Wat betekent geloof?

Iets aannemen.

Wat je voelt.

Isaak: Het geloof is niet tastbaar.

Nee, maar het is alles wat je bent, het is je weten.

Isaak: Oké, als een geloof niet tastbaar is, als geloof eigenlijk niet bestaat, het is ontastbaar, hoe maak je het tastbaar voor jezelf?

Je creëert het.

Isaak: Mooi zo, ben je weleens vaker in ons onderricht geweest?

Ja, ik luister altijd maar ik doe het niet erg.

De groep moet lachen om Inge.

Inge raakt zelf niet uitgelachen.

Isaak: Lach je om jezelf? Goed zo. Altijd goed om te lachen.

Mag ik daar wat over vragen? Als iemand nou helemaal nergens in gelooft en systematisch zijn hele leven zegt: "Als ik doodga is er helemaal niets." Dan komt er een moment dat iemand overgaat en wat ervaart iemand dan? Want diegene gelooft in niets.

Isaak: Niets.

Die gelooft in niets dus ziet ook niets.

Je gaat over zoals je op dat moment bent.

Dan is het toch heel moeilijk voor jullie om iemand te bereiken.

Isaak: Waarom zijn we hier dan?

Ja, met een reden.

Isaak: Waarom komen avatars?

Om ons wakker te schudden en bewust te maken. Maar er blijft een hele grote groep die in niets gelooft.

Isaak: Daar komen ze ook in terecht.

Ik maak me wel zorgen over de rampen op moeder aarde en mensen gaan dan over in angst. Zijn ze dan in de andere wereld ook angst?

Isaak: Ja. Oh kind, je wilt de lage sferen nog niet eens opzoeken kind, daar zou je niet eens drie tellen kunnen zijn. Alle sferen hebben we bezocht. Wie spreekt?

Mijn vader is atheïst, hij gelooft in niets. Ik heb een moeder die wel is gaan onderzoeken in spiritualiteit en wij willen hem zo graag prikkelen om ook tot onderzoek over te gaan. Hoe kan ik dat doen zonder dat hij het gevoel heeft dat het opgelegd wordt?

Isaak: Dat is het juist schone heer, als je gaat spreken moet je altijd spreken vanaf je eigen overtuiging. Je eigen overtuiging, je spreekt uit je hart, uit je overtuiging en je moet nooit luisteren naar hun overtuiging omdat jouw overtuiging is de overtuiging. Kijk in de boeken: wat betekent overtuiging? Ik ben overtuigd dat is mijn geloof. Laat je niet uit je geloof halen. Laat je ook niet uit je overtuiging halen. Dat betekent dat je altijd moet spreken zoals jij het droomt of vindt en je ziet natuurlijk de reacties van anderen en die reacties neem je niet als waar omdat jouw overtuiging is jouw overtuiging. Gaan we nog simpeler maken voor jou, de heer die liefdesverdriet heeft, ach gossie.

Er wordt gelachen.

Isaak: Oh, ik heb zoveel verdriet. Het is een overtuiging. Het is een overtuiging schone heer en dit is echt niet om je te beledigen. Het is een overtuiging dat je gelooft dat je verdriet hebt.

Die kan je gewoon loslaten in een seconde.

Isaak: Maar mensen willen dat niet. Zelfs de doden willen niet overtuigd zijn dat ze dood zijn en nu spreken we echt harde woorden. Ze zijn niet overtuigd dat ze dood zijn en ze zijn dood. En wij komen en wij zeggen: “Je bent dood.” En ze zeggen: “Nee.” “Jawel. Kijk, doet het niet meer, het leven is uitgeblazen.” “Nee, ik ben niet dood.” En op die begraafplekken liggen ze allemaal naast hun graf te wachten, te wachten en ze gaan niet door. Ze gaan niet door. Echt waar kinderen, we spreken helemaal de waarheid. Je moet overtuigd zijn, overtuigd zijn dat je los kan laten. Kind, schone heer en mijn naam is Isaak, ik kijk je diep aan. Eén mens op alle mensen. Hoe laag zet je jezelf als je daarin blijft hangen? Hoe laag zet je jezelf? Ja, overtuig jezelf dat die ene mens niet belangrijker is dan jouw mens en zeg tegen jezelf: “Ik overtuig mezelf daarin.” Ik ga mezelf overtuigen dat die mens een ervaring is geweest zoals ooit elke ervaring in je leven gepasseerd is en dan kom je weer tot een nieuwe ervaring, kies ervaringen. Kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies, kies.

Is alles ook eigenlijk niet overtuiging?

Isaak: Overtuiging is puur willen, is liefde. Ik leef uit liefde. Zoveel mensen zijn slecht, geef liefde. Als wij slechte mensen zien, geef liefde, kunnen ze niet tegen. Kunnen ze niet tegen. Is toch leuk? Iemand doet lelijk tegen je en jij geeft liefde. Geef liefde.

Wij laten ons intimideren.

Isaak: Je moet liefde geven. Als iemand zegt wat ben je.... oh slecht woord maar toch even zeggen, puntje, puntje, puntje, kunnen we niet uitspreken.

Hoefst niet te begrijpen wat u bedoelt.

Isaak: Iemand zegt een slecht woord, dan zeg je gewoon een lief woord terug.

Dat is best wel moeilijk.

Dat is heel moeilijk.

Isaak: Iemand zegt: “Piep” en jij zegt: “Kom eens hier.” Dat is toch leuk? Jullie gaan wisselen, jullie gaan wisselen, je gaat je gelijk halen. Als je toch weet dat je gelijk hebt waarom moet je het gaan halen?

Herkennen jullie dat niet?

Er wordt gelachen.

Helemaal niet.

Isaak: Nee, zij zijn even kind als jij.

Ik ben in de peuterspeelzaal of de klenterklas.

Isaak: Geef liefde. Als iemand tegen jou zegt: “Wat ben je piep.” Zeg je: “En ik vind je lief.”

Dan heb ik wel zoiets van: opgehoepeld.

Isaak moet lachen.

Isaak: Maar als hij opgehoepeld is dan is de energie nog niet weg.

Dat duurt even.

Isaak: Dat duurt even? Het blijft altijd, je vergeet het alleen. Je moet liefde geven en energie gaat niet weg. Energie blijft, dat is wat in jou huist. Geef liefde en je voelt je goed en als hij dan opgehoepeld is dan is het goed. Dus als iemand zegt: “Jij bent fout.” Geef je gewoon liefde. Meester Jezus heeft alleen maar dat gedaan.

En hij was ook zo dan is het makkelijk toch? Of niet?

Isaak: Hij koos ervoor. Dus als jij ooit je ex weer tegenkomt, geef liefde.

Ik zal aan u denken Isaak.

Isaak: Is dat niet grappig? Ik geef liefde pfff.

Er wordt gelachen.

Isaak: Als je hem de hand schudt en je geeft liefde heeft hij geen hand meer over.

Zo erg is het ook niet.

Isaak: Geef liefde. Loop op hem af en onthoud dit en doe dit voor ons en je zal zien dat het je hart gaat genezen. Loop op hem af en zeg tegen hem: “Ik hou van je.” En geef hem een knuffel.

Oh, dat is moeilijk zeg.

Isaak: En daarna loop je weg dan heb je liefde voor jezelf. Je hoeft hem toch niet meer. Hij is toch niets waard voor jou op dit moment. Maar geef hem liefde. Die jaren, hoeveel waren het er?

Veel.

Isaak: Hoeveel jaren?

25 jaar.

Isaak: 25 jaren en wanneer heeft hij jou, in welke tijd heeft hij jou laten gaan voor een ander in een tijd?

In driekwart jaar.

Isaak: Nee, geruild voor een andere energie?

Oh, dat was drie weken later.

Goh.

Ik zou nu een niet aardig woord willen zeggen Isaak. Dat is pijnlijk hoor.

Isaak: Drie weken had hij al iemand anders?

Ja, drie weken.

Internet gaat snel tegenwoordig.

Isaak: Ach kind, dus 25 jaar op drie weken.

Ja, zo snel.

Isaak: Heeft hij veel van je gehouden.

Ontzettend.

Isaak: Maar jij wel van hem.

Ja.

Isaak: Nog steeds.

Ja, dat denk ik wel.

Isaak: Maakt niet uit, geef hem liefde, echt. Mijn naam is Isaak, wij kennen jullie door en door. Ach, het is niet zo moeilijk om een mens te kennen dus dit is echt een tip.

Dat is een genezing voor jou.

Het is allemaal niet leuk nee.

Isaak: Verhef jezelf boven jezelf. Het innerlijke zelf wil dat niet maar het spirituele zelf wil genezing. Dat betekent dat je niet moet oorlogen, je moet liefde geven en als jij dat doet, neem mijn naam in jouw gedachtes mee.

Dus niet oordelen.

Isaak: Jij loopt op hem af en jij zegt: “Ik geef je liefde.” En jij loopt en je geeft hem liefde en laat die liefde door jou heen komen en dan zal hij dat voelen. Nu heeft hij geen gemis dat hij een schone vrouw heeft laten gaan. Hij voelt pas het gemis als je liefde geeft. Hij voelt geen gemis als je haat geeft.

Nee, dat klopt.

Maar moet je het nog steeds blijven geven?

Isaak: Geef liefde, leer het aan.

Inge moet lachen.

De groep praat en lacht door elkaar heen waardoor de opmerkingen onverstaaanbaar zijn.

Isaak: Vind het gat dan maar. Wij hebben geen lichaam meer.

Isaak moet lachen.

Isaak: Arme student.

Nee, dat gaan we niet doen.

Isaak: Oh leuk.

Bedankt voor de tip Isaak.

Isaak: We houden het in de gaten.

Ik ben er bang voor.

Isaak: Huiswerk.

Ja.

Isaak: En jij?

Ik zit ook te luisteren.

Als je het dan doet kan je een ander ook hoop geven.

Isaak: Ach hoop, je weet toch waar je voor staat?

Dat weet je zelf wel maar een ander niet.

Isaak: Je geeft alleen maar liefde.

Je hebt er verder geen bedoelingen mee.

Isaak: Het is toch leuk en dan zie je iemand zo schrikken of iemand zo kijken of iemand weg willen duwen, dan heb je toch genot? Toch?

Gigantisch.

Isaak: Precies.

Alle mensen willen liefde.

Isaak: Iedereen wil liefde, je wordt geboren uit liefde. Je hebt het nodig tot je dood. Als iemand voor je staat en je geeft liefde en je weet waar je voor staat dan genees je omdat je geneest niet met haat. Meester Jezus heeft hetzelfde gedaan, in liefde is hij voor jullie gestorven. In liefde heeft hij het kruis gedragen.

Dat kunnen we in iedere situatie toepassen hè?

Isaak: Ja.

Dit is heftig natuurlijk maar je kan het ook met je burens doen, met alles.

Isaak: Ja, geef liefde. Dat wil niet zeggen dat jij daarmee om blijft gaan maar je hebt liefde gegeven voor je eigen genezing.

Omdat je hen niet wil zijn.

Isaak: Je wil hen niet zijn, goed zo. De masterclass heeft je goed gedaan.

Er wordt gelachen.

Isaak: Als je elkaar verwijten stuurt, wat ontstaat er? Haat. En als je elkaar liefde geeft? Hij is gemeen tegen jou, wat doe jij? Je geeft liefde en dan ontdooit hij. Als hij niet ontdooit dan heb jij nog steeds liefde gegeven en dat voelt beter dan dat je haat geeft.

Dat klopt.

Isaak: En als hij niet ontdooit en hij komt terug, blijf liefde geven. Als hij je slaat, wees niet bang voor zijn slaag, geef liefde omdat mensen die slaan zijn onmachtig, willen gewoon gehoord worden en dat is hun manier van uiten.

Je slaat niet terug, je geeft liefde. Omhels hem en je zal zien wat ermee gebeurt, men kan er niet tegen. Men kan niet tegen liefde als je haat draagt. De lage sferen heb ik bezocht. De lage sferen, zij schreeuwen daar, ze vernietigen elkaar. Echt kinderen, de geluiden wil je niet eens horen. Het ruikt niet fris. De lage sferen heb ik bezocht.

Wat voor mensen zitten daar? Zijn dat moordenaars?

Isaak: Het zijn beesten, innerlijke beesten. Het zijn geesten, ze hebben het fysieke voertuig meegenomen zoals jullie ook als jullie dit lijf verlaten maar ze zijn beesten in het hart. Ze zien liefde en ze kunnen er niet tegen. En echt waar, ik spreek misschien teveel voor jullie kennis. Op het moment dat wij gedaald zijn en we dalen met meerderen omdat we kunnen niet alleen en wij dalen en de geluiden hoor je en de geur komt tot je en zij overvallen elkaar steeds. Ze bezitten elkaar steeds dus er is alleen maar haat en nijd. Draag deze waarheid in jullie harten maar schrik niet van mijn woorden. En wij komen met liefde.

En kunnen deze mensen reïncarneren?

Isaak: Die doen er lang over. Ach kind, die doen er lang over. Misschien heb je er al tien gehad, jij en dan komen zij eens.

Dan heb jij al tien levens gehad eer zij eens uit de lage sferen zo hoog genoeg zijn.

Isaak: Dat is moeilijk. Je hebt zeven positieve sferen.

En zeven negatieve sferen.

Isaak: Ja.

Maar ze zijn ook weer onderverdeeld hè.

Isaak: Ja, je hebt ook tussensferen.

Wat zijn tussensferen?

Isaak: Tussensferen zijn de mensen die dus eigenlijk niet op een sfeer zijn gekomen en nog eigenlijk hangen in een sfeer. Ze weten nog niet hun sfeer te vinden.

Dus dat zijn er al veertien.

Isaak: Zeven omhoog en zeven naar beneden.

Hoop ik niet te komen.

Isaak: Daar kom je ook niet in thuis.

En mensen als Osama Bin Laden en Hitler, waar zitten die dan?

Isaak: Die komen niet meer terug.

Goed zo.

Isaak: Die komen niet meer terug. Ze zijn - we vinden het erg om deze woorden te spreken omdat er zijn mensen die deze woorden tot zich lezen - vernietigd. Dus energie is er nog wel.

Maar meer niet.

Isaak: Ze krijgen geen lichaam meer.

Dus ze komen nooit meer.

Dat is maar goed ook.

Maar heeft dat geen bepaalde functie gehad iemand als Hitler?

Isaak: Hitler heeft geen functie gehad. Hij heeft een functie vertegenwoordigd. Hij heeft het kwade vertegenwoordigd. Hij heeft de macht vertegenwoordigd. Hij heeft mensen vermoord en al die miljoenen mensen die hij heen heeft laten gaan die zoeken hem op.

Dat kan wel.

Isaak: Dat kan wel.

Van hoog kunnen naar laag.

Isaak: Veel plezier zeg je dan, geniet ervan.

Geef hem dan liefde.

Dat gaat niet.

Isaak: Al die moorden die er gepleegd zijn, zijn gepleegd uit zijn doel, uit zijn macht en al die kinderen hebben niet hun reïncarnatie kunnen voltooiën. Ze zijn overgegaan voor hun tijd.

Maar waar is het dan misgegaan met Hitler? Hij is toch ook uit liefde geboren?

Isaak: Hij heeft gewoon het boek geschreven 'Mijn kick', mijn kick, mijn oog.

Ik denk daar weleens over na hoe het generaties daarna nog zoveel teweeggebracht heeft. Omdat nu zijn er mensen die gereïncarneerd worden met angsten van de tweede wereldoorlog, kinderen die daar ongelukkig van worden en mensen die bang zijn dat ze honger hebben omdat ze ooit honger hebben gehad. Dan blijft het toch doorgaan met het karma van die man, dan groeit het toch nog steeds?

Isaak: Ja, dat klopt. Maar jullie hebben ook allemaal jullie kinderen. Daarom moet je met liefde bewerken. Als de mens nee had gezegd was het nooit ontstaan.

De mens heeft het laten gebeuren.

Isaak: Als de mens nee zegt ontstaat het niet. Je kan nooit een oorlog alleen voeren.

Je ziet het nu in deze tijd dat het volk zich verzet tegen één leidinggevende macht.

Ja, in Libië.

Ook in Spanje.

Ik vind dat wel heel mooi om te zien, dat is wel positief.

Heeft dat een functie?

Isaak: Moeder aarde is bezig.

Je gaf ook aan dat de wereld toegaat naar een nieuwe bewustwording, dat er meer samenhang komt en mensen in broederschap met elkaar gaan leven en ook in liefde. En dat moeder aarde daardoor ook weer kan genezen. Zou u iets mogen vertellen over hoe het leven op aarde eruit gaat zien? Ik denk ook wel dat al die orakels komen en miljoenen mensen gaan vertrekken blijven er altijd nog mensen aan de macht zoals in Duitsland. Die mensen krijg je niet zomaar weg. Hoe moet ik me dat voorstellen? Worden dat geestelijke leiders of wat kunnen wij daar nu aan doen? We zijn bezig om volgens ons gevoel te leven en bewustwording voor de nieuwe wereld te scheppen maar dan denk je: hoe ziet de wereld er dan uit? Staan de huizen er dan nog? Krijgen we nieuwe leiders? Hoe is ons leven dan? Doen we allemaal wat anders?

Isaak laat een diepe zucht horen.

Er wordt gelachen.

Dat zijn nogal wat vragen Stientje.

Dat houdt me bezig.

Isaak: Komt goed.

Er wordt gelachen.

Isaak: Wees daar niet mee bezig kind, dat is puur een evolutie die op dat moment ontstaat, dat is nu nog geen kennis voor ons. Die kennis hebben wij nog niet dus we kunnen daar geen antwoord op geven, dat heeft puur te maken met de evolutie van elk mens. De mens evolueert, mensen beslissen en wij moeten mee evolueren en meebeslissen op dat moment hoe ze beslissen en dan gaan wij indrukken geven. Wij beïnvloeden natuurlijk wel. De wereld, deze planeet aarde mag niet wegvallen omdat er zijn nog veel te veel zielen die terug willen komen in het reïncarnatieproces. Dat betekent dat wij eigenlijk de taak hebben om puur deze wereld in behoud te houden, dat deze bestaat. Positieve mensen zoals jullie, hopelijk luisteren jullie naar je intuïtie, gevoel, dan blijven jullie misschien langer leven. Als er een natuurramp ergens gebeurt en jullie luisteren niet en jullie zijn ter plekke, sorry ik zie je gauw.

Dat is een warm welkom van u.

Er wordt gelachen.

Isaak: Er is helemaal niets mis met sterven. Je gaat toch.

Als we maar niet voor onze tijd gaan.

Isaak: Nee, daarom luister naar je intuïtie. Als je bij wijze van spreken het vliegtuig in wilt stappen en je denkt: doe het toch maar niet, doe het maar niet.

Wij gaan volgende week donderdag.

Isaak: Jij hebt iemand die jou ter gerust kan stellen?

Ja, we gaan met z'n tweeën.

Isaak: Het komt goed, het komt goed.

Wat vind u van Barak Obama?

Isaak: Nu krijg ik een grote vraag waar ik geen antwoord op kan geven.

Zoals ik het zie, zie ik dat hij de wereld wel heel positief beïnvloedt. Helpt dat de mensheid te ontwaken en nog meer te groeien als een voorbeeld voor andere leidinggevers?

Isaak: Even met de toren bellen.

Er wordt gelachen.

Isaak: Effe met de toren bellen. Hopelijk zijn er begeleiders die daar de info op hebben omdat mijn info is daar niet op gericht. Ze hebben de gave niet.

Ik zie hem zelf als een soort Jezus figuur, dat hij heel veel invloed kan hebben op mensen, positief.

Isaak: Wij hebben daar geen kennis van, ons instrument niet en ik ook niet. Dat betekent dat we kennis moeten gaan putten uit iemand anders omdat jullie weten dat ons instrument niet zichzelf in kennis neerzet wat aardse kennis betreft en mijn wereld is de geestelijke wereld en als hij mij de info wil geven, wil ik het graag doorgeven. Hij, degene die ik niet benoem bij naam, de kennis die hij uitdraagt is zelfkennis. Dat betekent: je geeft je eigen zelfkennis uit. Dat betekent niet dat de kennis uit hogere bronnen komt, niet uit onze bronnen. Dan is de vraag beantwoord?

Ja.

Het blijft bijzonder dat het voor het eerst wel een donkergekleurde medemens is die nu die functie heeft in zo'n land. Daarmee heeft hij al iets kunnen doorbreken.

Isaak: Iedereen heeft een evolutie, iedereen heeft een eigen reïncarnatieproces dus ook kennis opgebouwd maar het komt niet voort uit

onze kennis. Dat betekent: als je daar positief mensenlevens mee kan beïnvloeden dan is het alleen maar goed, maar het komt niet uit onze kennis.

Is het dan niet zo dat wij om u te helpen door liefdevoller te zijn dat je eigenlijk op de hoek van de straat moet beginnen?

Isaak: Mag ook midden op de straat.

Moet je wel even uitkijken met oversteken.

Je kan de machtsstructuur als klein mensje ook niet aan. Je moet toch bij jezelf beginnen en de overtuiging hebben.

Isaak: Begin bij jezelf. Kijk, je hebt machtspositiemensen, die hebben dat gevoel in zich dat ze positie willen verkrijgen door bepaalde machtsuitstraling en die mensen maken carrière daarop, leven daarop. Maar jij moet als menszijnde alleen maar je eigen leven leiden zoals jij dat voelt in je behoeftes. Als jij goed werk verricht dan voelt het ook goed. We gaan een aantal meesters noemen die eigenlijk al gereïncarneerd zijn. Het zijn niet alle meesters omdat zoveel meesters kunnen we nu niet benoemen maar moeder Theresa was er één. Maria was ook één. Jezus was één. Mahatma Gandhi was één. Jeanne d'Arc was er één. Zelfs Anne Frank was er één.

Goh, wat fantastisch om dat te weten. Haar verhaal gaat nog steeds door de hele wereld.

Ze heeft heel veel indruk gemaakt.

Als meester straal je iets uit en geef je iets door in de boeken.

Isaak: Mademoiselle Lenormand was er één.

Ja?

Oh, die van de kaarten.

Isaak: Dat zijn allemaal mensen die geschiedenis hebben gemaakt. Dus elke meester die geschiedenis heeft gemaakt is een meester.

Eigenlijk kun je dan kijken naar de levenden onder ons, zoals één iemand in Zuid-Afrika.

Isaak: Nelson Mandela is een meester.

Hij leeft nog.

Isaak: Hij is een meester. Hij was toentertijd een meester, hij is nu een meester. Hij was toentertijd een meester wat hij dus heeft bewerkstelligd. Vele meesters. Sathya Sai Baba was een meester en dan heb je nog veel meer broeders, avatars. Maar je hebt niet zoveel instrumenten.

Daarom zijn we er ook zo zuinig op.

Isaak: Meester Isaak is een meester.

Meester Tresi ook.

Ongeveer één per eeuw?

Isaak: De reïncarnaties van instrumenten zijn er niet zoveel. Het is bijna niet te doen omdat de reïncarnatie van instrumenten betekent: je geeft je leven op. Als jij een instrument bent dan geef je alleen maar jezelf over als een instrument. Dat betekent: de lessen die je doormaakt, welke les dan ook zie je als ervaring, als associatie, om te helpen. Dat betekent dat je niet een normaal leven hebt dat jullie normaal vinden, dat wij niet normaal vinden maar jullie normaal vinden.

Er wordt gelachen.

Isaak: En eigenlijk als we heel brutaal zouden zijn zouden we zeggen: “Pfff, hebben jullie het leuk gehad? Lekker heerlijk carrière gemaakt? Gegroeid,

getrouwd, kinderen gebaard, je centjes verdiend, huisje gebouwd?” Alles is klaar en dan sterven jullie weer en dan komen jullie bij ons. Dat was het. En welke sfeer heb je dan meegenomen? Dus reïncarnatie van een instrument betekent: sferen bezoeken in jullie sferen omdat ze fysiek is en fysieke sferen moet ze onderzoeken omdat wij de geestelijke sferen zijn en wij de geestelijke sferen alleen maar kunnen activeren door haar fysieke sferen. Snappen jullie hem?

Ja.

Isaak: Het is niet makkelijk om een instrument te zijn. Betekent: alles voert ze uit, negeert ze niet. Luisteren, geloven, vertrouwen, overgave, gehoorzaamheid, haar wetten. Jullie hebben eigenlijk al moeite met één les en dan roepen jullie: “Waarom maak ik dit mee? Au, au, au. Ben ik nu eindelijk na 25 jaar gescheiden? Waarom maak ik dit mee?”

Eindelijk.

Isaak: Eindelijk. Eindelijk, eindelijk gelukt.

Er wordt gelachen.

Ik had gewoon veel eerder naar u toe moeten gaan.

Isaak: Ja, maar alles heeft gewoon zijn tijd. Je hebt nog veel levens te gaan dus dat komt wel goed.

Oh, fijn.

Er wordt gelachen.

Er is geen tijd dus ik heb tijd zat.

Isaak: Is ook ja.

Hoeveel levens maakt een mens gemiddeld mee?

Isaak: Oh.....

Er wordt gelachen.

Isaak: Oh, nou we kunnen je vertellen het is geen strippenkaart.

De groep moet lachen.

Isaak: Werkelijk waar als jij reïncarneert hoeft je niet eerst af te stempelen.

Soms wil ik het ook allemaal niet weten.

Isaak: Ik zal het je vertellen schone heer hoe het gaat. Mijn broeders wachten op je tot jij klaar bent om weer te reïncarneren. Dus wij forceren je niet, het is jouw keuze. Opeens ben je het beu om op die sfeer te blijven hangen. De informatie die je omvangt om je heen vertelt jou dat je gewoon door kan gaan in de evolutie door het reïncarnatieproces. Dat betekent dat jij je weg gaat zoeken naar een meester. Aangezien mijn meesterschap hier ter aarde is zou je misschien niet hoeven zoeken als je voor de tijd gaat van ons instrument, anders misschien wel. Dat betekent dat we meesters hebben en meesters die wachten op jouw aanvraag. Het is wel leuk. Dan kom je schoorvoetend omdat je heel vaak zelf intuïtief weet en gevoelsmatig weet, dit is de intuïtieve cursus, dat je weer helemaal opnieuw gaat beginnen.

Isaak zucht.

Isaak: Maar omdat de sfeer waar jij in vertoeft niet meer de sfeer is die jou voeding geeft, kom je bij de meesters maar je moet hem eerst vinden. Dus je vind je meester, je gaat naar je meester toe en de meester moet dus de gradatie hebben van reïncarnatie. Hij moet zichzelf daarin kennis hebben gesteld. Je vraagt aan de meester: “Mag ik reïncarneren?” En de meesters aan onze zijde zijn niet zulke meesters die jullie kennen hier ter aarde, wij vinden het leuk om je uit te dagen. Dus de grote vraag van de meesters is meestal:

hoe zie jij je leven? En dan moet je niet met flauwe dingen komen heel simpel: dit, dat, zus, dat, zus, zo, nee dan zeggen ze: “Dat mag maar wat voor leerscholen wil je meemaken?” En dan mag je meegaan naar de bron der wijsheid. Kinderen dat is een bron - en echt waar, mijn naam is Isaak, en als ik dit spreek tegen jullie en deze kennis aan jullie geef - de bron der wijsheid is de bron waarnaar je meegaat en de meesters jou laten zien hoe jouw leven eruit gaat zien. Dus je weet precies.....

Waar je aan begint.

Isaak: Is jouw keuze, aha. En de meesters zijn in een gradatie van een bepaalde sfeer die de sfeer die jullie hebben allang gepasseerd is. Dus ze kennen elk gevoelsleven van jouw leven van bij ons maar ook op aarde als je reïncarneert. Dat betekent: jij kijkt in de bron der wijsheid en je krijgt het allemaal te zien. Wij zeggen tegen jou: “Al die wijsheden ga je meenemen, je wordt geboren in de sluier van vergeetachtigheid maar die wijsheid heb je in je intuïtie, in je gevoel.” Daarom hebben jullie déjà vu's. Kennen jullie dat?

Ja.

Isaak: Oké. Oh, dat heb ik weleens meegemaakt. Dat betekent: het is omhoog gekomen. De sluier van vergeetachtigheid is een bescherming voor je om je dus te beschermen voor wat jij eigenlijk niet hoort te weten omdat je moet evolueren door de lessen heen. Wij vertellen je ook nog wel welke mensen in dit leven in jouw leven komen om jou karma te geven en dan zijn er positieve mensen en zijn er negatieve mensen.

En van die negatieve leer je lekker veel.

Isaak: En soms hebben we wat meer mededogen en dan zeggen we: “Oké die dan het volgende leven.”

Er wordt gelachen.

Leuk hè?

Dat is geruststellend.

Isaak: Maar weer terugkomend op zijn vraagstelling. Jullie maken er een zootje van. Dus elke keer begint het proces weer opnieuw, weer naar het volgende leven, weer naar het volgende leven. Dus hoeveel levens heb je? Hangt af van jou. Als je goed je lessen doorleeft, krijg je verkorting anders krijg je verlenging, nog een keer.

Dan moet je nagaan, dan zijn wij allemaal bezig met bewustwording in dit leven maar je weet niet hoeveel levens je voor dit leven hebt gehad, daar ben je je niet bewust van.

Isaak: Hoef je niet te weten kind want als jij dat weet dan heb je.....

Nog een leven.

Isaak: Hoeveel moeite heb je eigenlijk al om jouw leven

Acceptatie.

De groep moet lachen.

Isaak: En dan zeg je dat je al die andere levens nog mee wilt dragen? Wij beschermen je voor jezelf.

God, is het zo erg?

Isaak: Ja kind, de wereld bestaat allang en je bent een ziel van begin tot eind.

Hoe zijn zielen ontstaan?

Isaak: Dat is een mooie vraag. Goh, een student al meteen. Op het moment dat jij jezelf ziet als energie. Wat is energie? Is dat zichtbaar?

Nee.

Isaak: Je wilt zichtbaar worden. Jij wilt opeens zichtbaar worden. Dus stel jezelf voor, je zit in het Al, de kosmos, onze wereld. Deze wereld hier is één planeet. Jullie hebben weleens plaatjes gezien hoe het stelsel uitziet, dan leef je ergens in het stelsel. Ergens leef je in een bepaald stelsel, daar is energie, dat ben jij en daar lig jij heerlijk in je eigen energie te liggen en opeens krijg jij de bewustwording dat je kan reïncarneren en een lichaam aan kan nemen. Maar je hebt een man nodig en je hebt de vrouw nodig. Jij staat in het proces van willen, ik wil wel. Betekent dat je maar een hele korte tijd hebt, een mini mini tijd hebt om te reïncarneren omdat de zielen staan paraat om jouw dus te bevruchten als vrouwzijnde. De man, dat vind jij lekker hè....?

Er wordt gelachen.

Hij krijgt een rood hoofd.

Ik schaam me nergens voor.

Isaak: Om hem te brengen, dus dat betekent: jij mag de vrouw....

Bevruchten.

Isaak: Hoe?

Bevruchten.

Isaak: Ik dacht dat je zei: “Bevreugden”, dat kan ook.

De groep moet lachen.

Dit is Ad z’n onderwerp.

Er wordt gelachen.

Ja, dat vind Ad wel leuk hè?

Isaak: Daar gaan we zo even door maar bevreugden? Vreugde wel?

Jawel.

Er wordt gelachen.

Isaak: Jawel is niet zo'n goed antwoord. Nog een keer de vraag. De vreugde beheers jij wel?

Ja.

Isaak: Dat is beter.

Er wordt gelachen.

Isaak: Dus jij brengt de ziel en de ziel is een kind en het kind groeit zoals deze vrouw heerlijk in de buik. Dus jij bent bevrucht in vreugde omdat het jouw keuze was. Op het moment dat jij de eerste reïncarnatie tegemoet bent gekomen is er nooit meer een weg terug. Betekent dat je moet sterven steeds weer en steeds weer en steeds weer komen. Daarom is het belangrijk om jezelf te laten bevruchten als vrouwzijnde omdat dan geef je een ziel de mogelijkheid om zijn evolutie tegemoet te gaan, om zijn karma op te bouwen en af te lossen en ook weer op te bouwen omdat je creëert elk leven weer karma als je niet goed luistert. Dus wat jij hebt in jouw groei is toch een fantastisch geschenk?

Ja.

Isaak: Zijn wij blij dat we op tijd waren om je te vertellen dat je het moest doen. Je had twijfels hè?

Ja.

Isaak: Ja, en die twijfels zijn weg. Moet je kijken wat je straks in je armen hebt.

Oh geweldig.

Isaak: Jij bent een geschenk voor dat kind maar ook voor de mensen die zien dat jij dit hebt gedaan. Deze schone vrouw heeft gekozen om zichzelf eigenlijk verstandelijk te verlagen, verstandelijk en gevoelsmatig omhoog te halen. Verstandelijk is het niet echt hè. Als jij je verstand had gebruikt had je nu geen kind. Welke vrouw gaat nu gewoon zichzelf bevruchten door de eicel van iemand anders in de leeftijd van jouw leeftijd en toch hoop, geloof en doen?

Geweldig.

Mag ik iets vragen?

Isaak: Dat mag, daar ben je hier voor.

Een kind, een nieuwe ziel zoekt zijn moeder uit heb ik altijd gehoord maar hoe zit het dan als het een donoreitje is?

Isaak: Ja, dat antwoord krijg je van ons. Een kind zoekt de moeder uit. Je bent uitgekozen maar ja moest via een andere weg, ze moesten even een tocht maken om daar te komen. Het kind had de keuze, zie het gewoon heel symbolisch, je krijgt een boekje met allemaal plaatjes: oh, die wil ik en staat erbij: overgang, doet het niet.

Er wordt gelachen.

Isaak: Nou, dan gaat het kind naar de meesters en zegt: "Die wil ik." En dan gaat het kind eigenlijk jou als moeder kiezen en dat betekent dat jij dus beïnvloed gaat worden door meesters en jij krijgt gevoelens: ik wil moeder worden. Maar die doet het niet. Dat betekent dat je op dat moment zodanig beïnvloed gaat worden dat je wel de weg gaat lopen die wij willen dat je af gaat lopen en dan komen daar hele grote twijfels en dan komt er misschien iemand die zegt: "Goh, misschien moet je meegaan naar Tresi Barros." Ja, die ken je wel hè? Met die naam hè.

En de vader dan?

Isaak: Wacht even, niet overmoedig worden hè, dit is je eerste les.

Er wordt gelachen om de opmerking van Isaak naar Jochem toe.

Isaak: En op dat moment ga je dus naar een iemand die je juist nou die tik op je billetjes geeft en die naam hebben we net benoemd, doen we niet te vaak omdat dan gaat ons instrument beïnvloed worden en dan komen wij spreken en zeggen we: “Doen kind.” Maar dan kunnen we nog steeds niet weten of het lukt of niet lukt. Maar het kind wil dus het kind zit daar bij ons echt ons te beïnvloeden: ik wil daar geboren worden. Je weet hoe kinderen zijn dus je weet waar je aan begonnen bent, succes.

Er wordt gelachen.

Isaak: En wij het kind haar of zijn ding geven, haar leven in jou. Dus dat jouw lichaam het heeft aangehouden is een wonder. Dat kunnen we niet doorzien omdat een miskraam is de keuze van de reïncarnatie maar het kan ook zijn dat het lichaam het afstoot dus het lichaam draagt het niet. Dus als je een miskraam krijgt en het lichaam heeft het afgestoten dan hebben we daar geen kijk op omdat jouw lichaam heeft het dan afgestoten. Maar we moeten wel behoeden en we zijn blij dat God jou gezegend heeft en jij wordt een blij moeder.

Oh, geweldig.

Isaak: Nu weer over het sperma.

Er wordt gelachen.

Isaak: Het zaad. Ja, elke meester moet van alle markten thuis zijn ook over dat. Het zaad komt uit jou voort natuurlijk dus je bent gezegend dat je het kan brengen maar je bent niet de uitverkorene. Wij weten alleen maar dat je daar een omgang mee hebt en dat je het kan brengen. De ziel verbindt

zichzelf met jouw zaad en legt zijn energie erin en zoals we al eerder hebben gesproken, het zaad komt met vele zielen. Ga niet denken dat al die miljoenen zaadjes een ziel hebben, nee. Maar die kinderen hier bij ons kiezen misschien tienvoudig jou en dan komen er tien zielen mee. Dat betekent: degene die gewonnen heeft mag erin zitten.

Dus al die zielen staan klaar in de startblokkjes en kiezen die moeder?

Isaak: Ja.

Dus de vader is de glijbaan?

Isaak: Ja.

Dat is eigenlijk wel een eer voor de moeder dat die zielen haar kiezen.

Isaak: Ja, dus de man die betekent niet zoveel.

Helemaal niets eigenlijk.

Jawel hij is de brenger.

De groep lacht en praat door elkaar heen.

Hoe groot is de kans dat je de zielen kent die je tegenkomt?

Isaak: Groot genoeg. Voelen, groot genoeg. Oh het kind kan zich toch niet aankleden.

Isaak doelt hiermee op Tresi.

De groep moet lachen.

Isaak: Opvoedingscursus. Terugkomend - jullie zijn gezellig - op jouw vraag schone vrouw: vaak kom je elkaar tegen en je voelt het intuïtief, het gevoel

kent jou ergens van. Schone vrouw, jij kiest je continenten en je weet waar je broeders ook zichzelf hebben laten reïncarneren.

Isaak laat een diepe zucht horen.

Isaak: We hebben het druk. We moeten zorgen dat jullie elkaar tegenkomen en we zorgen voor intuïtie. Dus deze intuïtieve cursus die wij hebben overgenomen wil eigenlijk aan jullie vertellen dat jullie moeten gaan luisteren naar het gevoel, je intuïtie. Maar wat jullie doen is vaak denken: waar ken ik jou van?

Ja.

Isaak: Boekjes nakijken, hij zit er niet bij. Gevoel, ik ken je gewoon. Ga praten alsof je gewoon - oh daar weet je wel wat van –diep in het glaasje hebt gekeken.

Alsof.

Isaak: Lallen. Ik heb diep in het glaasje gekeken, bla, bla, bla. Dronken mensen vertellen de waarheid. Dus praat en ga niet nadenken. Wil niet zeggen dat je de hele dag diep in het glaasje moet kijken. Leeg glaasje wel maar niet vol glaasje. Praat, spreek uit en denk er niet over na: wat zit ik nou te lallen, wat zit ik nou voor onzin uit te kramen, praat uit je hart en dat is jouw waarheid. Als jij iemand aardig vind zeg je niet: “Ik vind je niet aardig.” Dan zeg je: “Ik vind je aardig.” En al krijg je de bons heb je toch gezegd dat je hem aardig vond. Heel vaak denk je: als ik zeg dat ik hem aardig vind, krijg ik straks de bons. Dan ga je denken hè. Ja, ik kan nu niet bellen, het is te laat. Jammer dan. Al neemt hij niet op, al neemt hij wel op, dan heb je gebeld. Het gaat om intuïtie en als wij jullie nu in de korte tijd die we nu nog hebben en dat zijn een paar minuten.....

Nu al.

Isaak: Als wij kunnen vertellen over het woord intuïtie. *Intuïtie* schone mensen is puur wat jij voelt op dat moment. Niet het andere moment, niet gisteren moment, dat moment. Als ik je lief vind, vind ik je dit moment lief. Als ik je morgen niet meer wil zien is dat mijn moment. Dus dat is intuïtie, een gevoel. Dus God zegt: “Ga daar je les halen, voel intuïtief wat je met die mens moet doen.” En dan verbind je jezelf en je ontbindt jezelf en verbindt jezelf en ontbindt jezelf en dan ga je door. Denk altijd aan dit: het is maar tijdelijk.

En illusie.

Isaak: Alles is tijdelijk dus jullie gaan nu jullie tijdelijkheid goed gebruiken toch?

Ja.

Isaak: Dank je en dan gaan we even bidden met elkaar. Het gebed dat wij gaan uitzenden is het gebed: samen zijn. Je laat jouw energie stromen naar moeder aarde en je zegt simpelweg: “Ik wil samen zijn.” Ik wil samen zijn met mezelf. Je ademt in en je ademt uit. Ik wil samen zijn met God. Ik neem de energie van God tot mij en de energie van God is liefde. Adem die liefde tot je en laat die liefde door je heengaan en je zegt: “Ik ben liefde.” En je zegt tegen jezelf: “Ik wil samen zijn met moeder aarde.” En neem de liefde van moeder aarde naar je toe. Neem de liefde van moeder aarde naar je toe en geef het uit aan de mensheid. Ik wil samen zijn met de mensheid. Ik ga mijn best doen, volledig mijn best doen om liefde te geven aan moeder aarde. Ik wil liefde aan moeder aarde geven en in gedachtes omhels jij moeder aarde, de planeet aarde in jouw armen. In gedachtes omhels jij ons, omhels mij, mijn naam is Isaak. Omhels in gedachtes deze mensen, jullie hebben elkaar aangekeken, omhels. Omhels je geliefde. Omhels je man of je vrouw, je kinderen, je werk, je school desnoods. Omhels je dieren als je die hebt, je planten als je die hebt. Flora en fauna, omhels. En omhels jezelf nu in gedachtes met een echte fysieke omhelzing en zeg: “Ik ben waardig. Ik ben waardig om deze omhelzing aan mezelf te geven. Ik ben waardig, al hetgeen wat ik mee heb gemaakt van verleden tot heden is nu niet meer mijn leven.

Ik omhels mijn nieuwe ik in wat ik nu ben en ik ga kiezen. Ik ga kiezen om een glimlach op mijn gezicht te zetten en keuzes te maken met wie ik mijn liefde wil delen, met wie ik wil zijn en hoe ik wil zijn.” En omhels je toekomst. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 22 juni 2011

Tresi: Dames en heren we verwelkomen jullie. Even inademen en uitademen en ontspannen. Inademen is het leven tot je nemen en uitademen is ontspanning. In gedachtes zeg je tegen jezelf: “Ik neem het leven tot mij.” En adem uit en zeg tegen jezelf: “Ik ontspan.” Je ademt in en je ademt uit. Je ademt in en je ademt uit en je ontspant. Op het moment dat je inademt dan voel je dat je op dat moment jezelf voedt met het woord leven. Op het moment dat je uitademt dan zeg je simpelweg: “Ik laat al hetgeen wat negatief is uit mijn fysieke lichaam.” Die gedachtes stuur je ook uit, dat is belangrijk om te doen. Dus pak negatieve energie op en blaas het uit. Het kan zijn dat je een stressvolle dag hebt gehad of je hebt nog onverwerkte emoties of gedachtes. Adem in, adem uit en ontspan. In je gedachtes zeg je: “Even jezelf intuïtief aanvoelen: ben je in balans of ben je in disbalans?” Het eerste wat bij je opkomt is waarheid en deze gedachte pak je op en onthoud je en we gaan meteen over tot de vraagstelling: wat komt tot je? We beginnen bij Tasja, wat is jouw antwoord?

Ik voel me in balans.

Tresi: Mooi, Anja.

Ik voel disbalans.

Tresi: En wat is de disbalans?

Ik voel spanning. Ik ga volgende week weer een confrontatie aan met twee familieleden waarvan ik denk van: wil ik het wel of wil ik het niet? Daar maak ik me druk om.

Tresi: Blijkbaar wil je het wel maar de angst om de confrontatie aan te gaan brengt jou in disbalans. Dat betekent dat je de confrontatie natuurlijk aan moet gaan. Waarom zou je die confrontatie niet aangaan? Wat zou jouw antwoord op deze vraagstelling zijn?

De angst dat diegenen zo adrem zijn en ook in het negatieve antwoorden teruggeven dat ik bang ben dat ik dichtsla en daar geen antwoord op heb.

Tresi: Op het moment dat jij geconfronteerd wordt met negatieve energie, wat moet je er altijd mee doen?

Liefde geven.

Tresi: En terugbrengen die negatieve energie. Hetgeen wat niet van jou is moet je nooit vasthouden. Dus stel dat een persoon jou aanvalt met negativiteit. Wat doe je dan? Je pakt de negatieve energie op en je brengt deze terug met woorden. Stel dat ik tegen jou zeg: "Jij doet dit en dit fout." En je voelt dat het niet zo is, dat is je intuïtie die jou dat vertelt, het klopt niet. Wat zeg je dan? Doe je zwijgen of doe je praten?

Dan moet ik praten.

Tresi: Ja, en dan kom jij je eigen drempel weer tegen hè, grote drempel. Dat noemen wij doen. Je moet juist gewoon doen. Als jij een confrontatie aangaat met iemand dan krijg je altijd negativiteit terug omdat niemand wil graag meteen overgaan tot gelijk geven, niemand. Bepaalde mensen die gelijk geven zijn al zodanig gevorderd dat ze gewoon eigenlijk weten: je kan beter gelijk geven dan de strijd aangaan. Negatieve mensen geven niet graag gelijk. Nu is de vraagstelling: zijn het positieve mensen of negatieve mensen?

Negatieve mensen.

Tresi: Dus dan gaan ze je geen gelijk geven.

Nee.

Tresi: Nou, verheug je al op het feit?

Gezellige familie heb je.

Tresi: Dat is intuïtiviteit. Als je een beetje weet hoe de mens in elkaar steekt, dat noemen we kennis, dan weet je precies hoe je ermee moet spelen. En altijd positief blijven spelen, niet negatief gaan spelen. Maar je brengt wel negatieve energie terug. Dan geef je liefde nadat je het terug hebt gebracht. Stel dat ik een negatieve confrontatie met je heb dan geef jij mij de energie terug doordat jij mij de spiegel voorlegt en als je de energie terug heb gebracht dan mag je de glimlach opzetten en zeggen van: “En nu kunnen we praten.”

Ik ben bang dat ik het niet goed terug kan geven en dan niets zeg of dichtklap.

Tresi: Dichtklappen is angst.

Ja.

Tresi: Waar gaat de confrontatie over?

In hun ogen doe ik te weinig voor mijn ouders. Mijn ouders worden hulpbehoevend en ze wonen hier anderhalf uur rijden vandaan. Van de vakantie altijd samen vieren is het ineens uit elkaar gegaan op een rare manier. Volgens mijn broer waren ze er allang klaar mee maar ze hebben het op een vervelende manier afgebroken door het bij ons neer te leggen. Door zelf de onschuld aan te nemen van: het ligt bij jullie en niet bij ons. Ik heb twee keer geprobeerd erover te praten maar dat lukt niet.

Tresi: Deze woorden die je nu eigenlijk vertelt mag je gewoon eigenlijk vertellen, het zijn dezelfde woorden. Jij zegt gewoon: “Jullie vinden dat, in jullie ogen. In jullie ogen doen wij te weinig voor deze hulpbehoevende mensen. In eerste instantie hebben wij een andere afstand en in tweede instantie heb ik daar ook geen zin in.”

Dat is eerlijk ja.

Tresi: Nou, eerlijkheid. Ik kan best begrijpen dat mannen om mij heen een beetje gek van mij worden als ik zo de confrontatie aanga, altijd weer. Maar als ik het niet doe dan ga ik mezelf in een bepaalde hoek laten drijven waar ik

niet in wil zitten. Dus mensen hebben energieën om zich heen. Ze brengen je met hun meningen, met hun gevoelens in een bepaalde hoek. Heel veel kinderen gaan daarin zitten. Ze laten zich sturen door de meningen van elke energie die mens heet. Als je bij jezelf blijft, bij je eigen intuïtie en gevoel weet je heel goed of je in die hoek wilt zitten of niet. Wil jij in die hoek zitten?

Nee.

Tresi: Waarom ga je er dan inzitten? Eigenlijk moet je blij zijn met deze confrontatie. Ik zou eigenlijk al popelen, ik zou hem eigenlijk al vandaag willen hebben dan ben ik er tenminste vanaf. Ik zou zeggen: “Wanneer? Nu?” Ik rijd er wel naartoe. Daar kom ik. Ik laat energie nooit liggen. Ik pak het op omdat Isaak zei altijd tegen mij: “Als je het niet oppakt dan blijft het.”

Dat klopt.

Tresi: Als je het oppakt dan ben je er vanaf omdat dan breng je het terug. Je krijgt natuurlijk ook strijd maar je krijgt ook antwoorden. Misschien is het antwoord negatief maar wel positief achteraf voor jou. Stel dat zij dan zouden zeggen, het beste scenario dat dan eigenlijk het slechtste scenario zou zijn voor jou of het beste voor mij. Degene die helderziend is zou zeggen: “Bekijk het maar.” Jullie hebben helemaal geen band met elkaar. Wat is dat voor band?

Dat komt omdat mijn moeder nog leeft en voor haar hou ik me eigenlijk een beetje gedeisd omdat ik weet dat ik haar verdriet doe en dat wil ik niet.

Tresi: Nee, maar dan moet je het wel tegen *hen* zeggen en niet tegen je moeder. Je zegt eigenlijk tegen hen de eerlijkheid en oprechtheid van je woorden die je nu spreekt. Wij hebben geen band. Eigenlijk zijn we gewoon familie. Dat is gewoon een feit maar de liefdesbinding tussen jullie en mij is er niet. Voor mijn moeder wil ik het in goede vrede afronden. Nou, laten we dan even beschaafd met elkaar omgaan tot die tijd. Dan is het toch opgelost?

Dat zou wel heel fijn zijn als dat eruit zou kunnen komen. Oefenen dan maar.

Jij zegt het al, oefen desnoods.

Tresi: Het is niet oefenen, het is gewoon energie oppakken.

Gewoon doen.

Tresi: Ik weet heel goed hoe het voelt omdat ik ook menselijk ben ergens, ik heb ook vlees. Maar ik weet gewoon als ik niet luister naar mijn intuïtie, mijn gevoel, dan ga ik over tot het woord steeds maar behagen, steeds maar tevreden houden. Hoeveel mensen zijn er niet ter aarde? Die kan je niet tevreden houden. Je moet altijd bij je eigen intuïtie blijven en eerlijk zijn. Dat is wat ik net in het verhaal naar jou toe heb verteld: wees eerlijk, zeg hoe het zit en dan zeg *ik* hoe het zit.

Dat kunnen ze niet.

Tresi: Nou, als ze dat niet hebben dan hebben ze een grote fout gemaakt want ik weet precies hoe het zit. Ik weet precies hoe het zit maar omdat jij het niet vertelt reageer ik op jouw energie die jij mij projecteert en dan kom je jezelf steeds maar tegen en dan krijg je niet de woorden ‘Wybe, wat doe je nou?’ Maar dan krijg je ‘Jochem, wat doe je nou?’, ‘Rene, wat doe je nou?’

Er wordt gelachen.

Tresi: Wat doe je nou? Tsjonge jonge. Het is zo grappig dat mensen niet eerlijk zijn naar hun behoeftes en harten. Dat moet je wel doen en dat is hetgeen wat ik probeer te instrueren. Daarom ben ik praktijkgericht bezig om te laten zien: ik doe het ook. Keer op keer kijken naar de eerlijkheid en oprechtheid van elk.

Het rare is als je daar zit dan heb je van tevoren al scenario's zitten bedenken en dan is de sfeer soms gezellig en dan komt het niet eens ter sprake.

Tresi: Je kan ook gewoon de sfeer draaien doordat je het zelf ter sprake brengt.

Ja.

Tresi: Isaak zegt nu: “Jullie maken op dat moment een sfeer dus jullie creëren dan een sfeer.” Op het moment dat je weer een nieuwe sfeer creëert doordat je zegt: “Ik heb nog een leuk geprekje te voeren” draag je die gedachtes weer mee naar huis en dan blijft het weer sluimeren. Dus eigenlijk heb je een mooie taak te vervullen.

Ik ga het doen.

Tresi: Je bent nu eigenlijk al een tijd in de cursus van Isaak hè en dit speelt al zeker anderhalve jaar. Het wordt nu tijd dat het gewoon opgeruimd wordt. Wees eerlijk en duidelijk en dan komt het goed. En trouwens, dat moet ik ook nog even zeggen omdat Isaak is zich met mijn gesprek aan het bemoeien: Isaak zegt dat gevoelens gemanipuleerd kunnen worden maar dan moet je altijd eerst je eigen gevoel vertegenwoordigen. Dus als je gevoelens manipuleert bij iemand anders dan moet je altijd je eigen gevoelens vertegenwoordigen dan kun je het manipuleren zodanig dat het positief gaat worden. Ik moet nog even uitleg geven zegt Isaak. Als je je gevoelens brengt bij iemand dan manipuleer je iemand anders' gevoel. Maar stel dat iemand heel boos is en jij zegt hoe jij je voelt dan kan het zijn dat zijn boosheid weggaat en hij zich verbindt met jouw gevoel en begrip krijgt voor jouw gevoel. Maar stel dat jij niet je gevoel vertegenwoordigt dan kunnen ze je niet tegemoet komen. Dan ben je eigenlijk onoprecht. Komen ze je niet tegemoet dan ligt het aan hen zegt Isaak en niet bij jou maar dan heb je wel eerlijk en oprecht je gevoelens vertegenwoordigd. Wil jij je gevoelens niet vertegenwoordigen en een bepaald idee neerzetten van: zo moet ik het brengen, dat is een idee, dan neem je daar ook de wet van oorzaak en gevolg van. Dus je brengt eerlijkheid, weet je ook hoe eerlijk iemand terug kan zijn of je brengt oneerlijkheid en dan blijft de energie op dat moment ook oneerlijk. Dat is een keuze. Dus als iemand bij wijze van spreken liegt dan reageert iemand op je leugens. Dan is het hele verhaal eigenlijk oneerlijk,

gelogen. Breng je eerlijkheid dan reageert iemand op je eerlijkheid en dan weet je precies hoe het zit. Dat is een keuze die je maakt. Wij vinden dat je genoeg oneerlijk bent geweest want je hebt helemaal geen zin om dat of dat voor die mensen over te hebben.

Nee.

Tresi: Nou, wees daar eerlijk in.

Dat is goed.

Tresi: Mooi, jij.

Ik was vanmorgen in onbalans.

Tresi: Waarom?

We gaan morgen op vakantie dus dan heb je heel veel...

Tresi: Stress.

Stress en opruimen en spullen uitzoeken om te kamperen en veel spulletjes of weinig spulletjes meenemen, maakt niet uit. Ik heb voordat jullie kwamen op de bank gelegen en gebeden en gevraagd of de pijnen die ik weer kreeg weggenomen mochten worden. Ik zit hier en door de adembalingsoefening van daarnet is het weg. Ik voel me wel weer in balans nu ik hier zit.

Tresi: Weet je dat jij Jochem heel erg in onbalans hebt gebracht en dat Jochem je dat heel erg kwalijk heeft genomen? Omdat je hem verteld hebt wat moeder aarde allemaal aan het doen is. En hij kon niet begrijpen dat je niet kon invoelen intuïtief dat hij het niet aankon om het aan te horen.

Nou ja....

Tresi: Dat is zijn probleem hè.

Ja, dat is zijn probleem daar zit ik niet mee. Ik heb zo'n stukje verteld over Isaaks woorden en als hij daarvan in onbalans raakt dan ligt het inderdaad bij hem.

Tresi: Dat betekent dat ze de waarheid niet aankunnen en graag met struisvogelpolitiek gaan werken van: als ik het niet zie dan heb ik er ook geen last van.

Dat is bij heel veel mensen tegenwoordig of het nu dit onderwerp is of iets anders. Gisteren bij schilderles was er ook iemand die helemaal verstrikt zit in een web van een hulpbehoevende moeder die ook alleen maar haar eigen ding wil doen. Ze zit op een leeftijd dat ze zou moeten accepteren dat dochterlief twee keer per dag belt van: mama hoe is het met jou? Dat is geen onwil maar het is gewoon: hoe is het met jou en niet dat moeders overdag op de vloer ligt en de telefoon niet op kan nemen. Dan luister ik naar zo iemand op schilderles en dan hoor ik de onmacht en verdriet en ik geef wat terug en ze haakt af. Dan denk ik: het zij zo. Je legt het op tafel in de groep, ergens vraag je om een luisterend oor en ik geef iets terug en je wilt niet. Jochem geef ik iets en die wil het niet horen.

Ze willen ook aandacht.

Tresi: Als jullie een beetje om je heen kijken en je bent intuïtief, ik weet niet hoe jullie je intuïtie gebruiken, en je gaat je verbinden en die stilte naar binnen toe draaien van voelen, dat je kijkt en de energie oppakt van: hoe voelt het en dan zie je dat heel veel mensen in disbalans zijn. Weet je waarom? De meeste mensen zijn in disbalans omdat ze zichzelf zoeken maar je kan jezelf niet vinden buiten jezelf. Je bent uniek, dus God heeft er maar één van jou gemaakt. Je kan het wel buiten jezelf zoeken maar dan vind je een paar stukjes van jou bij iemand. Die heeft dat stukje van jou en die heeft dat stukje van jou. Iedereen heeft wat van jou maar je bent nog steeds uniek. Je verbindt jezelf met die persoon en dan pak je die energie en dan zeg je: "Dat heb ik ook, dat heb ik ook." Maar dan is dat maar één stukje en toch moet je het nog zelf doen, altijd zelf doen. Als je dat weet kan je jezelf binden en ontbinden en iedere keer terugvallen bij jezelf en gelukkig zijn met jezelf. Ik heb een aantal projecten waar ik mee bezig ben om hen bij zichzelf te brengen en dan kijk ik en dan denk ik: waarom zo moeilijk?

Ik denk dat heel veel mensen....

Tresi: Afhankelijkheid. Ze worden afhankelijk van de energie van anderen.

Ze zoeken daar het antwoord en de oplossing en ze snappen het niet.

Tresi: Dan zijn ze eenzaam en alleen omdat ze het gevoel hebben dat ze niet begrepen worden. Dus wat doen mensen die afhankelijkheid gaan scheppen? Die gaan zich eigenlijk verankeren met anderen. Dus ze lopen in de energie van anderen mee of ze liften zoals geesten dat kunnen doen op anderen mee. Wat moet je doen als je dat voelt? Eigenlijk loskoppelen. Dus je koppelt hen los of je moet besluiten dat je wilt dat ze met je meeliften. Maar als ze met je meeliften gaan ze energie van je vergen, gaan ze ook energie kosten. Dus koppel je los dan krijg je heel vaak dat ze gaan trappelen. Dan gaan ze echt trappelen.

Dat is bij jou zo.

Tresi: Dan gaan ze echt trappelen en dan komt heel vaak de gemene kant omhoog. Mensen die gaan trappelen gaan dus eigenlijk schreeuwen om hulp maar als je om hulp schreeuwt kan je dat ook in eerlijkheid en oprechtheid brengen.

Dat kunnen ze niet.

Tresi: Heel vaak niet. Dan gaan ze letterlijk hun eigen energie zodanig vertegenwoordigen dat het uit de hand loopt. Wees gewoon eerlijk. Zeg dan gewoon zus en zo en zo en zo wil ik het hebben en dan kan de andere persoon ook zeggen zus en zo en zo en zo wil ik het hebben. Dan heb je twee meningen. Welke mening respecteert ik? De mijne natuurlijk.

Ik ga het wel doen.

Tresi: Mooi zo.

Ik zit in mijn hoofd te oefenen maar ik moet eigenlijk luisteren, sorry.

Tresi: Je hoeft niet te oefenen. Je moet echt niet oefenen.

Ik zit te denken wat ik tegen hen wil zeggen. Wat ik wil dat ze weten.

Tresi: Dat moet je op dat moment voelen.

Oké is goed. Dan laat ik het los.

Er komen wel woorden bij jou.

Als ik naar mezelf kijk vind ik het moeilijk om te beginnen met praten.

Tresi: Je moet gewoon praten, dat is gewoon intuïtie. Je brengt op dat moment intuïtiviteit.

En dan voel je dat het gaat stromen wat de ander er ook van vindt.

Ik ga het doen.

Tresi: Daarom zijn deze cursussen ook belangrijk omdat zo kan je eigenlijk zien - we zijn met een hele kleine groep maar ik heb overal cursussen - dat vele mensen hetzelfde hebben en wat ze dan hebben is problemen met hun eigen gevoel. Maar als jij je eigen gevoel vertegenwoordigt dan is het goed. Als ik nu niet bij mezelf zou blijven zou ik gewoon eigenlijk heel veel mensen tevreden gaan stellen buiten mij maar ik stel ze tevreden tot de graad van mijn eigen behoeftes.

Nee, dat snappen ze niet omdat dan krijg je van: ik snap Tresi niet.

Tresi: Je hoeft mij niet te snappen als je jezelf maar snapt.

Maar ja, als je dat teruggeeft.

Tresi: Je kan mij niet snappen omdat ik gewoon met je mee lift tot op een bepaalde weg en dan laat ik het je weer even zelf uitzoeken omdat ik weet wat ik wil. Ik wil op dat moment alleen een positieve energie met je ervaren, ik wil je ergens brengen en als leermeester jou ergens bewust van maken. Ik wil van je houden. Ik wil je liefde geven, desnoods wil ik intiem met je zijn als het zo is maar ik weet wat ik wil. Als ik een relatie met je wil dan vraag ik je om een relatie.

Dat is zo wijs wat je zegt en daar zijn sommigen nog zo ver vandaan en die zitten in volle vertwijfeling van: wat doet ze nou?

Tresi: Ja, waarom neemt ze niet op? Ja, misschien lig ik gewoon te maffen.

Ik zei tegen Jochem: "Als je tweehonderd sms-jes, telefoontjes en e-mails ontvangt per dag, mag je dan ook af en toe een time-out nemen of zelf keuzes maken?" Dan verwacht iemand als hij drie keer gebeld heeft dat je opneemt en als je niet opneemt dan is het van: ik wil niet meer.

Tresi: En dan krijg ik een sms van: het erge is de energie maakt jou niet eens uit dat ik dit zeg. Nee, het maakt me ook niet uit omdat het mijn probleem niet is. Breng jouw probleem niet bij mij. Als jij een probleem hebt omdat ik toevallig bezig ben en de telefoon niet opneem ga ik daar niet van stressen. Het is niet mijn probleem.

Daar kunnen wij veel van leren. We kunnen sowieso veel van jou leren.

Zeker weten.

Wij pleasen nog zoveel.

En andermans probleem jouw probleem maken doen we ook.

Tresi: Daar heb ik niets aan.

Je hoeft je ook niet schuldig te voelen.

Tresi: Dat doe ik ook niet. Op een gegeven moment kreeg ik een sms van: bel me. En daarna kreeg ik een sms van: dan niet. Ik hoorde die sms niet en toen zag ik die sms van: dan niet. Ik had ze net allebei gelezen. Dan niet. Hij zei: “Ik kan niet uitstaan dat je de energie van: *you don’t care* bij je draagt.” Ja, misschien heb ik die energie wel echt bij me. Als iemand tegen mij zegt: “Laat me met rust.” Dan laat ik je met rust en dan krijg ik een dag later alleen maar sms-jes en dan denk ik: ik moet je toch met rust laten? Dan laat ik je toch met rust. Voorlopig wil ik niets met je te maken hebben, dan denk ik: ik maak het je wel makkelijk. Ik blok je ook op mijn toestel. Ik ben niet meer bereikbaar voor je dus als je gaat bellen krijg je alleen mijn voicemail. Nou, dan is het paniektoestand. Wees dan eerlijk, zeg gewoon: “Ik wil aandacht.” En dan zeg ik tegen jou: “Je krijgt aandacht wanneer ik daar zin en tijd voor heb, punt.”

En dat is zo moeilijk omdat jij bepaalt en de ander wil zo graag jouw agenda bepalen.

Tresi: Ja, dat bepaalt God, dat bepaalt God.

Dat gedrag is heel menselijk.

Tresi: Ik ben liefde. Dan zeggen ze: “Ja, maar ik vind het zo fijn om bij je te zijn.” Ja, geniet er dan van.

Dan komen de voorwaarden weer, dan willen ze nog meer liefde.

Tresi: Weer meer aandacht. Maar dat kan niet als jij een taak te vervullen hebt waar vele mensen aandacht willen en dan heb ik het niet alleen over privé omdat ik werk ook tussendoor en ik slaap weinig. Ik doe al mijn best. Wees eerlijk en oprecht, daar draait het om. Als iemand jou leuk vindt en die zegt eerlijk en oprecht: “Ik vind jou leuk en ik vind het fijn om bij je te zijn.” Dan zeg je gewoon: “Ik vind je ook leuk of niet, ik vind het ook fijn.” Maar daar komt hij weer: *maar* bestaat niet. Op dat moment zeg je *punt*. Dus geen maar’s, gewoon punt.

Wat wij allemaal doen is geen punt, wij zeggen de maar’s.

Tresi: Ik vind je eerlijk en oprecht maar je neemt de telefoon niet op. Nee, punt.

Of ik wil dit of ik wil dat van jou en ik verwacht het ook van jou.

Tresi: Ja. En als je dat niet doet, krijg je dit van mij. Nou, dank je wel. Dan krijg je op je sodemieter, dan mag je daar zelf mee dealen want ik neem het toch niet aan. Als iemand lelijk tegen mij doet, bij wijze van spreken dat hij zegt van: “Jij dit, jij dat.” Dan ga ik voelen of het klopt. Nee, het klopt niet, het is jouw projectie, jouw gedachtes, jouw gevoelens die jij naar mij projecteert die ik niet aanneem. Dan krijg je het gevoel van: jij gaat er niet in mee dus het doet jou niets. Ja, maar als het niet van mij is waarom moet het mij dan iets doen?

Dat zou alles wel een stuk makkelijker maken. Ik kan heel makkelijk de schuld bij mezelf zoeken.

Tresi: Je moet het zo zien dat jij mij uitnodigt bij jou thuis om te komen eten, dan is het jouw afwas. Dan bepaal ik of ik die afwas wil gaan doen bij jou. Op het moment dat jij ervan uitgaat dat ik de afwas moet gaan doen dan ben ik iemand die het niet gaat doen. Ik zeg: “Jij nodigt mij uit omdat jij mij uitnodigt.” Dus zonder voorwaarden. Nu heeft zij de afwas niet gedaan dus dan gaan we mauwen. Dan heb ik zoiets van: mauw jij maar lekker door ik ben pleitos.

Er wordt gelachen.

Zo simpel is het dan.

Tresi: Ik ben gewoon pleitos. Als je me volgende keer niet uitnodigt om te eten dan heb je mijn gezelschap niet meer maar als ik gewoon wil afwassen dan doe ik het uit mezelf maar niet omdat jij het mij verplicht.

Nee, niet omdat het zo hoort.

Tresi: Het is toch jouw uitnodiging naar mij toe? Vaak is het zo dat je dus in gezelschap zegt: “Nou ik doe het wel.” Maar het kan ook zijn dat je er geen behoefte aan hebt. Ga gewoon even kijken wat het met je doet om dus te voelen dat die persoon dat van je verlangt en dat je niet tegemoet gaat komen. Dat je dus intuïtief voelt: er wordt verwacht dat ik dit en dat ga doen. Dat je het voelt het maar je gaat het niet doen, kijken wat het met je doet. Dat is meditatie, dat je niet meegaat in andermans energie. De energie gaat zich opbouwen, ze brengen een gevoel bij jou, ze hebben een bepaalde uitstraling of bepaalde woorden of een bepaalde blik zodat je denkt: oh, oh, die voel ik. Dus je hebt hem intuïtief wel door. Wat ga je doen? Je gaat lopen. Heel vaak ga je gewoon lopen, tegen jouw gevoel in ga je lopen, ga je iets doen om de persoon uit dat gevoel te halen. Dan ga je gezellig doen of je gaat iemand eigenlijk overtuigen van iets zodat hij uit die energie stapt. Ik laat ze er lekker inzitten behalve als mijn gevoel zegt: “Haal ze eruit ze hebben genoeg geleden.”

Dat bepaal je ook weer op dat moment.

Tresi: Ja, het is gewoon puur voelen. Ik weet dat mijn hart goed is dus ik doe niets verkeerd maar mensen doen heel vaak iets verkeerd. Ik doe niets verkeerd als ik op dat moment geen zin heb om die afwas voor jou te doen. Maar jij zegt: “Je doet iets verkeerd.” Omdat jij hebt voorwaarden op die uitnodiging gezet. Daarom moet je altijd intuïtief aanvoelen waar je grens ligt. Jullie zijn van die lieve schaapjes en jullie lopen graag mee met de meute. Ergens is de opvoeding gekomen van: zo moet je het doen. Ik heb zoiets van: laat mij maar lekker een zwart schaapje zijn dan val ik tenminste op. Maar je hart is toch goed ja of nee? Dat weet je toch ook? Jullie voelen jezelf schuldig dus dan is je hart toch goed? Ja, en dat hebben jullie met je kinderen heel erg. Een voorbeeld: mijn zoon heeft zijn pink gebroken omdat hij gisteren heeft zitten stoeien. Hij ging vandaag naar de huisarts en toen kreeg ik een sms van: kan je nu foto's laten maken met mij? Ik zei: “Ik moet werken.” Gevoelsmatig als moederzijnde zou je zeggen: “Dat gaat voor werk.” Maar ja dan kan je ook een oplossing zoeken. Dat kind is zestien, zeventien bijna dus je kan met je broer mee. Die wil niet dus dan zoek je een ander die je brengt of je gaat zelf fietsen. Maar wat doen heel veel ouders: die

verantwoordelijkheid heb ik tot mij genomen dus ik moet er volledig voor zijn en dan offer je jezelf vaak op. Dus gevoelsmatig moet je gaan voelen: doe ik slecht als ik iemand anders de foto's laat maken? Nee, je doet er niet slecht aan. Of jij nu op die stoel zit of iemand anders zit op de stoel, maakt niet uit.

Vaak willen ze dat moeder meegaat omdat ze dat veilig vinden.

Tresi: Dat is weer de projectie maar dan moet je voelen.

Vaak willen ze dan ondersteuning van jou.

Tresi: Nou, dan moet je voelen of het echt zo is of dat het je eigen interpretatie is dat je denkt dat het zo is. Vaak is het gewoon zo gemakzuchtig van: ga je mee? Bij hem tenminste wel. Mama rijdt dus dan is de energie opgelost. Dus dat voel je ook wel. Als je iedere keer je intuïtie gebruikt in elk moment van elke situatie kan je altijd afstemmen op wat je moet doen maar dan moet je niet denken maar voelen.

Ik voel nou wel die neiging van....

Debby houdt haar adem in.

Tresi: Dat zag ik aan je ja. Het is maar een pink hoor.

Ik heb dan zoiets van: ik moet alles laten vallen. Het kind heeft mij nodig.

Tresi: Als het levensbedreigend was of zo dan zou ik het doen.

Ja natuurlijk, een pink.....

Er wordt gelachen.

Tresi: Dan zou ik het doen. Als je het kind zou horen schreeuwen van: aaah, mijn pink valt eraf dan zou ik zeggen: "Kind je hebt me nodig." Maar als hij

er heel stoer bij loopt van: kan je me rijden? Dat is een heel andere energie hè.

Dat verschilt van situatie tot situatie.

Tresi: Precies en daarom kan je niet globaal vertellen wat intuïtie is. Het is alleen het inpluggen van dat moment en dan weet je wat goed is om te doen. Dus er is geen scenario te maken.

Het lot kan ook anders bepalen hè?

Tresi: Dan kom je bij de auto en dan heb je het helemaal voor je en dan geeft iemand een heel ander antwoord dan jouw scenario. Nou, dan raak je over de top hè, al die uren.

En maar invullen van tevoren.

Tresi: Dat gaat niet. Als je op een feestje bent, kan je niet van tevoren al bepalen hoe het feestje gaat aflopen anders ben je helemaal gestrest als het weer anders loopt omdat je het heel anders voor ogen hebt gehad. Letterlijk voor ogen omdat je hebt het gezien: zo gaat het worden. Of je gaat blij naar een feestje en het stelt geen zak voor. Nou, dan zit je in die energie. Je kan het feestje naar je hand zetten. Je kan toch alleen een feestje maken?

Dat vind ik een goeie tip. Je kan zo down ergens vandaan komen en je laten raken door het negatieve of het ongezellige.

Tresi: Echt hoor, dat meen ik echt dan ben ik echt onnozel. Ik vroeg vandaag aan iemand: "Waarom vind je me zo leuk?" Hij zei: "Je lijkt niet op veertig." Ik zei: "Dan kan je toch een jonger iemand gaan zoeken?" Hij zei: "Nee, jouw energie is anders." Ik zei: "Oké, dus je vindt mijn energie leuk maar aan de andere kant veroordeel je mijn energie ook dus wat vind je nou leuk?" Dat is gewoon duidelijke praat. Wat vind je dan leuk? Ja, je bent sexy. Oké, dank je wel. Je hebt een mooie kop. Ook goed. En dat was het?

Ga door ik heb nog tijd.

Tresi: Weet je wat zo leuk is als je intuïtief bent? En dat vertel ik je omdat ik dat elke dag toepas, als je intuïtief bent en je voelt intuïtief aan wat je moet doen dan hoef je je nergens meer zorgen over te maken. Dan weet je precies wat je moet doen. Je kan via afstand al voelen: dat moet ik doen. Een voorbeeld: dan bel ik vandaag Chantal en ik zei: “Zeg tegen Christine dat ze niet moet komen.” En ze belt en ze zei: “Je bent net op tijd omdat ze wilde net een auto huren om naar je toe te komen.” Ze wilde het onkruid in mijn tuin doen. Het was niet meer nodig. Intuïtief voel je dat je nu moet handelen maar dan ga je denken: dat is zielig. Ze heeft zich erop verheugd. Ze wil komen. Nee, nu handelen. Het is gewoon voelen. Of je weet precies: ik moet nu de krant openslaan en dan valt je oog precies daarop en dan voel je: daar wil ik naartoe en dan moet je niet denken.

Zo ben ik hier ook terecht gekomen, eerst in Rotterdam.

Tresi: Ja, het werkt heel positief. Als je op een feestje bent en je voelt dat de energie klote is dan denk je: nou, wat ga ik doen? Ga ik in die klote energie zitten of ga ik een feestje maken? Dus als je een feestje gaat maken gaan mensen je heel raar aankijken. Dan moet je ook voelen hoe dat voelt.

Apart.

Tresi: Dat is leuk. Stel dat je nou *alleen* lol hebt, mensen die kijken je aan.

Die is gek.

Tresi: Ja, ze denken dat. Je moet voelen wat het met jou doet.

Dat heb je ook als iemand een aanstekelijke lach heeft dan ga je ook meelachen, dan wordt het al anders.

Tresi: Dan wordt het anders. Of gewoon eerlijkheid. Ik zou misschien, als mijn gevoel dat zou zeggen, gewoon zeggen: “Wat een klote feest. Zo, er zit

niets in hierzo. Zo, wat vervel ik me te pletter.” Dan zou ik dat zeggen en dan voel ik wat dat met mij doet en wat het met de andere mensen doet. Misschien gaan ze dan beter hun best doen of misschien kijken ze me boos aan en dan voel ik of ik moet blijven zitten of weggaan.

Ik denk dat ik maar naar huis ga.

Tresi: Doe. De essentie van het leven neemt toe als je eerlijk bent naar je gevoel toe maar soms wil je niet eerlijk zijn en dan moet je ook voelen wat het met jou doet om oneerlijk te zijn. Stel dat je een leugen vertelt aan iemand en dat je voelt: ik moet nu liegen, dat voel je. Je hoofd zegt: “Leugens zijn slecht.” Maar je gevoel zegt: “Je kan beter nu een leugen vertellen.” Dat is jouw gevoel. Het betekent dat je altijd de wet van oorzaak en gevolg bij je draagt. Je draagt altijd de gevolgen van wat je zelf hebt gecreëerd, zowel goed als slecht. Dus je hebt een leugen vertelt en dan moet jij gewoon voelen: wat doet het met mij? Op het moment dat het slecht voelt kan je de leugen zo omdraaien en zeggen: “Ik heb net gelogen.” En dan moet je ook weer voelen wat het met je doet. Dus altijd blijven voelen en dan zal je zien dat de essentie van het leven gigantisch gaat toenemen.

Wat je dan merkt in al die groepen is dat je eerst door allerlei situaties heen moet worstelen, keuzes moet maken om weer echt bij je gevoel te komen en te blijven. Er verdwijnen onberoespelijk allemaal mensen uit je leven maar jij wordt gewoon een enorm gevoelsmens en aan de andere kant komen er allemaal leuke, lieve mensen op jouw pad die tien keer zo leuk zijn.

Tresi: Afscheid is vooruitgang. Afscheid is echt vooruitgang. Ik zeg echt tegen Wybe: “Ik ben blij dat jij afscheid van mij hebt genomen. Daardoor heb ik weer nieuwe ervaringen opgedaan. Het wil niet zeggen dat ik niets meer voor je voel want ik hou nog steeds van je.” Daar ben ik eerlijk in. Ik kan ook gewoon heel erg stoer zeggen: “Het doet me allemaal niets.” Dan ben ik niet eerlijk. Dus kwetsbaarheid is kracht zegt Isaak maar je moet wel kwetsbaarheid durven tonen en dan moet je ook in je kracht blijven geloven daarin. Als ik heel verdrietig ben en ik ga huilen dan ga ik niet een paar traantjes laten. Nee, dan gil ik het uit. Al zit ik op mijn knieën en kijken ze

me aan en zien ze dat ik heel kwetsbaar ben. En dan zeggen ze: “Je bent toch zo’n sterke vrouw.” En dan zeg ik: “Nu niet.”

Nu even niet.

Tresi: Oké. En jij? Ben je in balans?

Ik voel me in balans maar er zijn altijd wel van die dingetjes. Vanmorgen was ik een beetje bezorgd om mijn dochter. Mijn dochter heeft gisteren haar stagebaan opgezegd en zij heeft al een andere maar ze vond het een beetje eng om dat tegen die man te zeggen. Ik had ’s avonds gebeld en een berichtje gestuurd en niets teruggehoord en ik heb vanochtend ook weer gebeld en nam ze ook niet op.

Er wordt gelachen.

Tresi: Vervelend hè?

Ik dacht: gaat het wel goed met haar of is ze boos dat ik niet snel genoeg aandacht heb gegeven? Ze is wel een kind dat aandacht wil, ze is een beetje een drama Queen. Ik herken dat ook wel. Maar goed, ik heb haar aan de telefoon gehad en was het allemaal goed.

Tresi: En al dat gestress voor niets hè?

Ja, precies.

Je had het alweer ingevuld.

Ja, inderdaad. Maar het was een onrustig gevoel van binnen. Het is een hele spannende tijd want ik krijg vrijdag mijn sleutel en dan ga ik klussen en schoonmaken en op mezelf.

Tresi: Je weet wie Jochem is hè?

Die zat hier toch de vorige les?

Tresi: Die vond je een lekker ding.

Er wordt gelachen.

Ik ben veel te oud voor hem. Ik lijk veel jonger dan ik ben. Volgens mij weet hij dat niet.

Tresi: Hij houdt van Indonesische types. Hij zei: “Debby vond ik wel een leuke vrouw.” Ik zei: “Moet je d’r nummer?”

Alsjeblieft ik wil even rust.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik zou zeggen ga het niet aan, hij moet zichzelf nog even goed....

Hij is er nog niet aan toe.

Dat is wel goed voor je ontwikkeling Debby, dat ze je nu gaan aanbidden.

Tresi: Je hebt wel een complimentje dat je nog steeds jezelf beschikbaar kan stellen op de markt.

Nee, nog niet hoor.

Er wordt gelachen.

Ik heb echt zoiets van: ik wil aandacht voor mezelf en even niet de zorg voor anderen. Ik wil even in mijn eigen energie zijn.

Tresi: Dat zeg je goed: in je eigen energie zijn.

Ja, ik ben zo opgeslurpt door het gezin, mijn man en de kinderen en de hond. Ik had eigenlijk co-ouderschap afgesproken voor de hond.

Tresi: Dat moet je niet doen.

Maar het voelt niet goed.

Tresi: Dat moet je niet doen.

Ik had al gezegd van: het is drie hele dagen dus de hond is de hele dag alleen thuis en jij bent kwart over twaalf thuis dus het is maar een ochtendje.

Tresi: Het heeft niets met praktisch te maken. Het heeft er gewoon mee te maken dat jouw gevoel daar geen behoefte aan heeft.

Nee, ik heb er geen behoefte aan. Ik vind het wel leuk om met het hondje lekker in het bos te lopen of op het strand maar gezien de zorg ervoor heb ik zoiets van: ik heb dat nu dertig jaar gedaan en nu ben ik aan de beurt.

Tresi: Precies. Het is hetzelfde dat mijn gevoel op een gegeven moment zei tegen Chantal: “Ik wil Sky een weekje hebben.” En op een gegeven moment zei mijn gevoel: “Nee, ik heb die fase gehad, zorgen voor kleintjes en hen op laten groeien.” Toen was je energie daar wel aan toe maar nu is je energie daar niet meer aan toe. Je groeit eruit, je bent die energie ontgroeid.

Ik heb ook zoiets als ik de hond op moet halen dan moet ik ons oude straatje inrijden en dan kom ik weer met hem in contact.

Tresi: Dat zijn allemaal die *maar's*.

Ja, het is een maar. Maar dan denk ik dan kan ik me ook niet losbreken van dat verleden.

Tresi: Als we nu helemaal teruggaan, het gevoel zegt: “Ik wil het niet.”

Ik wil het niet.

Tresi: Oké, dat zijn al die *maar's*, die smoesjes om het gevoel van: ik wil het niet goedpraten zeg maar omdat het moment dat jouw gevoel zou zeggen: “Ik wil dat”, zou je het helemaal niet erg vinden om dat straatje in te rijden en in confrontatie te komen of wat dan ook. Dan zijn het positieve *maar's*. Ik moet zo lachen om jullie manier van leven. Doe nou niet zo moeilijk. Je weet

toch hoe het zit? Waarom moet je dan nog die weg opgaan of die weg opgaan. Ik zeg altijd punt. Mijn vrienden zeggen altijd: "Tresi en haar punt." Ik wil nu niet naar je toekomen, punt.

Dat is heel duidelijk, heel fijn.

Tresi: Dan ga ik niet zeggen: "Ik moet nog wat doen." Punt. Waarom moet ik het goedpraten? Ik ben al heel veel vrienden kwijtgeraakt daardoor.

Ik ben tot nu toe nog geen vrienden kwijtgeraakt.

Er wordt gelachen.

Kan nog komen.

Tresi: Ze zegt het heel voorzichtig. Ze zegt het nog zo van: "Ik hoop dat het niet gaat gebeuren."

De meesten zijn familie. Maar het is niet dat ik daar een band mee heb, het zijn geen vrienden.

Tresi: Het zijn gewoon....

Het voelt niet als verlies.

Nee.

Tresi: Van jippie, ben ik vanaf.

Ja, als ik eerlijk ben ja.

Tresi: Ik treur ook niet dat ik mijn schoonmoeder niet meer zie.

Er wordt gelachen.

Ik vind mijn schoonmoeder niet vervelend. Ik vind het voor haar wel triest dat ze nu wel een stuk eenzamer is. Voor haar vind ik dat triest.

Tresi: Dat is niet jouw probleem.

Dat is niet mijn probleem nee maar ze heeft mijn telefoonnummer dus ze kan mij bellen als ze wil.

Tresi: En jij bepaalt of je opneemt.

Dat zal ik ook wel doen hoor dat vind ik geen probleem.

Tresi: Nee, maar jij bepaalt nog steeds of je opneemt.

Maar ik denk dat mijn ex instructies geeft van laten gaan.

Tresi: Ja, maar onthoud dat, jij bepaalt altijd wanneer je opneemt. Heel veel mensen zijn verplicht in hun eigen gevoel om altijd beschikbaar te zijn.

Ik had vandaag en gisteravond ook zo'n berichtje. Een collega therapeut wilde bij mij voor een consult komen. Ik had een berichtje gestuurd van: ik heb vrijwilligers nodig en zij wilde zich dan als vrijwilliger aanbieden maar ze had ook dringend hulp nodig. Dan en dan kan je en ze vroeg: "Wat wil je ervoor hebben?" Ik zei: "We kunnen toch wel ruilen?" Dat vond ze helemaal te gek. Nu heeft ze al twee keer een afspraak niet door laten gaan en ik zei wel: "Ik zit straks in een verhuizing en dan wordt het moeilijker." Gisteravond kreeg ik een berichtje van: kan het vanavond? En ik stuurde een berichtje terug van: nee, ik ga naar yoga. Vanmorgen kreeg ik een berichtje: kan het morgenochtend? En toen zei ik: "Nee, nu zit ik middenin een verhuizing." En dat was een smoesje omdat als ik wilde had ik er tijd voor vrij kunnen maken. Maar het voelde niet goed.

Tresi: En wat is het gevoel?

Het is haar probleem.

Tresi: En het gevoel is je leermeester. Dat betekent: altijd luisteren.

Dus eigenlijk moet ik haar daar niet in helpen. Zij moet een andere weg zoeken omdat ik niet denk dat ik de geschikte persoon ben.

Tresi: Dan moet je altijd je intuïtie volgen. Je kan altijd je gevoel op dat moment weer laten spreken hè. Stel dat je een afspraak hebt gemaakt en die afspraak was toen goed in je gevoel dan wil dat niet zeggen dat die afspraak juist was. Op het moment dat je weer verder bent in de tijd kan het zijn dat je gevoel zegt: “Ik wil het niet meer.” Maar toen was het goed omdat het eigenlijk niet essentieel was. Eigenlijk was het een momentopname van: het is goed en hier gevorderd zegt je gevoel weer anders. Dat betekent dat het laatste altijd het juiste is.

En als je dan zegt dat je in de verhuizing zit moet je dan niet eerlijk zijn?

Tresi: Nee, je zegt gewoon: “Daar heb ik geen behoefte aan.” Maar als je wilt liegen mag ook, dat mag ook. Je bent verantwoordelijk voor je eigen gevoelswereld. Dus als jij liegt en je voelt je beter door liegen dan mag je dat ook.

Dan ben je wel eerlijk naar jezelf toe.

Ze kan het ook wel aanvoelen omdat ze is een collega therapeut.

Tresi: Dat zegt nog niets hoor.

Daar heb je ook gradaties in.

Ik moet dus gewoon zeggen: “Het voelt niet goed.” Dan snappen we dat van elkaar wel. Ik heb in een mailje ook wel tegen haar gezegd: je hebt een afspraak met die en die en volgens mij is het dan niet meer nodig dat je naar mij toekomt dus ik hoor het wel. Dan komt ze toch.

Tresi: Je kan ook gewoon zeggen dat je daar geen behoefte aan hebt toch?

Ja, dat kan ook.

Tresi: Dan neem je daar weer de wet van oorzaak en gevolg. Je brengt altijd de wet van oorzaak en gevolg in je leven.

Ik heb haar twee kansen gegeven die ze niet nakwam. Toen had ze andere belangrijke dingen dus het was voor haar niet acuut genoeg.

Tresi: Wat ook heel mooi is zegt Isaak nu weer: “Op het moment dat je liegt dan moet je wel weten hoe het voelt als je haar weer ziet.” Stel dat je een leugen vertelt en je ziet dat die leugen blijft, dan voel jij je heel vaak minder op je gemak door die leugen.

Ik zit ook midden in een verhuizing dus de reden was goed maar het was gewoon een smoes.

Tresi: Voor de mensen die dit luisteren: als je voor je eigen bestwil een leugentje vertelt - zolang je niet iemand beschadigt mag je een leugen vertellen - moet je wel weten dat je die leugen meeneemt naar de volgende keer als je die persoon weer ziet. Het blijft dus. Het gaat op een gegeven moment knagen. Op een gegeven moment wil je de energie doorbreken en dan kan het zijn dat je de moed gaat krijgen dat je dus de leugen gaat bekennen en dan krijg je weer de wet van oorzaak en gevolg daarvan. Dus wees heel voorzichtig met leugens of je moet zodanig met jezelf in het reine komen dat je de leugen zo laat weggaan en dat je zegt voor jezelf: “Ik laat het los.” Dat kunnen heel veel mensen niet behalve de echte leugenaars die hebben daar geen geweten in. Dat zijn de slechte energieën dan, ze beschadigen dan mensen. Dan moet jij intuïtief voelen wat dat met jou doet. Je kan het wel voelen als iemand slecht is, dat moet je voelen. Dat voelt bah, je voelt je ongemakkelijk en onrustig, dat gevoel. Dan weet je dat die persoon niet goed is. Dan moet je niet denken van: die lacht netjes of die is netjes. Dat is een goeie Isaak. Isaak zegt: “Vergelijk het met een verkoper.” Het is eigenlijk iemand die iets neerzet. Je voelt van: het klopt niet, ik ben weg, laat maar, ik hoef dat stuk niet meer van jou te kopen. Dat is precies hetzelfde. Dus de vriendelijkheid die ze daar neerzetten is een leugen eigenlijk. Ze zijn niet vriendelijk op dat moment, ze maken een vriendelijkheid.

Ja, een stukje mensenkennis.

Tresi: Ja, intuïtie. Dan zou je heel stoer zijn als je zou zeggen: “Waarom doe je zo aardig tegen mij?” Oh, zeker omdat je er voor betaald krijgt, zeker veel provisie? Dat is toch leuk om eerlijk te zijn als je voelt dat je op dat moment in jouw intuïtie die eerlijkheid kan brengen. Heel vaak moet je voorzichtig zijn en kan je het niet brengen omdat de gevolgen te groot zijn. Dan moet jij je mondje houden en zeggen: “Ik houd de energie wel voor me.” En dan laat je het weer los. Stel dat je een slecht iemand voor je hebt en je gaat heel eerlijk zijn dan kan het zijn dat hij zegt....

Dat je gebroken terugkomt.

Tresi: Ja. Stel dat je een dief hebt betrapt en je zegt: “Je hebt gestolen.” Dan kan het zijn dat hij jou wat aandoet omdat je eerlijk bent. Dan moet je even aanvoelen: wat moet ik daarmee? Je kan dan beter de persoon loslaten.

Dat is ook intuïtie.

Tresi: Ja, dat is ook intuïtie, dan bescherm je jezelf.

Dat voel je ook van tevoren.

Mijn man wordt dan door de zaak gebeld en dan denk ik: zal ik meegaan of niet? En dan gaan we meestal wel samen en dan denk ik: zal ik blijven liggen of zal ik meegaan?

Tresi: Dan moet je voelen.

Ja, dan blijf ik weleens liggen en dan denk ik: had ik niet mee moeten gaan?

Tresi: Jullie hebben het druk hè?

Ik heb het hartstikke druk.

Tresi: Jij. Balans of niet?

Ik ben best in balans. Ik ben heel veel bezig met leuke dingen. Onze zoon gaat 8 juli trouwen en ik heb leuke voorpret en leuke dingetjes, een boek en kleren maken, schoenen en feest. Augustus mag er een ziel bijkomen. Ik voel me in balans.

Tresi: Ik weet ook niet waarom je het niet moet zijn. Ik kan wel iets gaan verzinnen of zo. Je hebt het allemaal goed voor elkaar.

Ik heb een goed leven.

Tresi: Je hebt een goeie man.

En een hele goeie man.

Tresi: Ja, dan mag je je zegeningen tellen hè. Heel veel mensen hebben dus eigenlijk problemen en heel veel mensen hebben geen problemen maar ze maken problemen. Gisteren kwam er een kind op sessie, hij was elf jaar en kwam samen met zijn stiefvader en zijn moeder. Zijn stiefvader ging in de gang zitten maar ik voelde intuïtief dat hij erbij mocht. De jongen had een geheim en dat geheim kon hij niet vertellen. Dan ga ik intuïtief natuurlijk aanvoelen: hoe ga ik dat geheim ontfutselen? Maar ja, omdat hij had uitgezonden naar God: ik wil niet dat het verteld wordt, krijg ik het niet van God door. Dus dan moet ik het intuïtief gaan ontfutselen. Ik voelde intuïtief dat ik zijn ouders weg moest sturen. Dat is goed als je dat doet als je therapeut bent. We gingen een spelletje doen dus ik pakte papier en ik schreef de ergste dingetjes op van: ben je misbruikt? Val je op hetzelfde geslacht? En nog meer dingen. Ik zei: “Nu heb ik het ergste allemaal benoemd dus hoe erg kan jouw geheim zijn?” Op een gegeven moment begon ik spontaan intuïtief over mijn dieren te vertellen die ik vroeger heb gehad en die mijn vader altijd doodmaakte. Ik kreeg het niet door van Isaak want ik mocht het niet weten van dat kind. Op een gegeven moment ging ik praten en ermee kroelen en die jongen had mij nog nooit gezien en was al bij diverse therapeuten geweest maar ze kwamen nooit achter zijn geheim. Ik had een uur de tijd en op een gegeven moment begon ik over dieren te praten. Hij zat te huilen en wilde niet dat ik het wist. Ik zei: “Hou je van dieren?” Ja, daar hield hij wel van, hij had een kat. Ik zei: “Heb je dieren

wel eens kwaad gedaan?” Toen kwam zijn geheim. Voor ik het wist vertelde hij zijn geheim dat hij dus eigenlijk een cavia had gehad van een goede vriend of die cavia was van een goede vriend en die cavia hebben ze van het balkon naar beneden gegooid dus de cavia was dood. Dat was zijn geheim. Ik mocht absoluut niet tegen zijn ouders zijn geheim vertellen. Het kind is nu elf en was toen acht of negen, dus ik mocht het niet vertellen. Alles was opgenomen. Op het laatste briefje dat ik over had gehouden schreef ik op: niet vertellen. Ik haalde de ouders en ik wees op het briefje waarop stond: niet vertellen. Ik zei: “Stt.” Het stond allemaal op de band omdat ik kon het niet gaan wissen. Dus de ouders mochten niet aan het kind vertellen dat ze zijn geheim wisten. Nou, probleem opgelost. Intuïtief moest ik gewoon zijn geheim ontfutselen, Isaak hielp niet mee. Ik zei: “Als je het vertelt dan ben je er vanaf, dan is de energie weg, dan kunnen ze er tenminste iets mee en kan ik therapeutisch met je verder.” Hij wilde zelfmoord plegen. Dan is een probleem zo’n probleem geworden.

Dat hebben we hier in het begin van de masterclass ook gehad.

Een cavia?

Er wordt gelachen.

Nee.

Tresi: Ik wou al zeggen.

Er was iemand die had een megaprobleem en toen hij het moest uiten van Isaak....

Tresi: Oh Marcel, die naar tietten keek.

Oh, die berken ik uit het boek.

Tresi: Als hij een mooi décolleté zag dan keek hij naar beneden, naar de borsten. Dan ben je bij mij op het juiste adres omdat ik kijk heel gauw naar je bobbeltje beneden. Hoe erg is dat nou?

Er wordt gelachen.

Dat was heel mooi om te zien de tweede les van de masterclass, dat verdriet dat hij bij zich droeg.

Hij voelde het als een trauma.

Het was een obsessie.

Tresi: Dat je denkt: ik mag er niet naar kijken. En dan ga je er juist wel naar kijken. Ik zit dan gewoon zo.

Tresi doet voor hoe zij kijkt.

Tresi: Ja toch?

Ze horen erbij.

Tresi moet lachen.

Ja, je kan ze niet verstoppen hè.

Je kan ook met een trui aanlopen.

Ja, maar dan zitten ze er nog steeds onder.

Tresi: Je maakt zelf de energie zodanig.

Bij hem was het zo groot en zo'n probleem. Op dat moment begeleidde Isaak hem helemaal om het hem te laten vertellen met dikke tranen. En daarna die opluchting. Het grote geheim waar hij al jarenlang mee zat was weggenomen en hij kon weer normaal naar borsten kijken en erover praten. Dat was voor hem zo groots. Dat vond ik heel indrukwekkend toen.

Kwam dat ook door zijn opvoeding dat hij zich zo schuldig voelde?

Op de middelbare school waren twee meisjes en of die daar nou....

Tresi: Hij keek ernaar.

Die meisjes zaten daar waarschijnlijk met topjes en visueel zichtbaar van: ik heb mooie tieten. Op dat moment hadden die meiden hem een blik teruggeven van: daar kan jij niet zomaar naar kijken. Aan de ene kant is het uitdagend en voor hem is het van: oh, ik heb iets gedaan wat niet hoort en dat is groot geworden in zijn hoofd van: ik mag daar niet naar kijken bij niemand niet, bij geen enkele vrouw. Dat was voor hem echt grootst.

Tresi: Ik moet denken aan een man die net zo is als Ad, heel expressief. Hij kwam voor het eerst op sessie en ik had iets aan zoals dit en hij kwam binnen en hij ging voor me zitten achter een tafeltje en hij keek echt zo en zei: "Dat vind ik mooi bij vrouwen dat ze zichzelf wulps laten zien." Ik moest nog beginnen en ik zat ergens boven opgesloten in de kamer en ik dacht: oké.

De stemming was gezet.

Tresi: Ik zie ook mannen kijken en dan op een gegeven moment als ze kijken kijk ik hen ook even aan zodat ze weten dat ik het gezien heb dat ze hebben gekeken. Dat vond ik zo leuk met die man, die gaf het meteen aan van: een vrouw moet zich gewoon laten zien, ik vind het mooi als je zo gekleed bent. Het was even een ongemakkelijk moment.

Hij was wel eerlijk.

Tresi: Ja, maar die man vergeet ik dus nooit meer. We gaan naar onze heerlijke zwangere. Zo, groeit goed hè?

Ja.

Ik zat net ook al te kijken.

Tresi: Zo echt een boei. Weet je wat het is? Heb je de echo gehad? Weet je wat het is?

Nee, ik weet het niet. Weet jij het wel wat het is?

Tresi: Ja, ik had het bijna gezegd.

Dadelijk flap je het eruit.

Tresi: Nee, als het verboden is dan mag het niet. Ik ben daar ook altijd heel voorzichtig mee omdat ik ben bang dat ik ook iemands wensgedachte kan pakken, dan pak ik de energie van de wens. Wat zou je willen dat het is?

Ik zou willen dat het een meisje is maar als ik erover na ga denken dan denk ik: waarom wil ik niet dat het een jongen is? Daar heb ik geen reden voor. Ik ben blij dat ik een kindje krijg.

Tresi: Toen ik mijn tweede kind kreeg en het bleek weer een jongen te zijn kwam ik huilend thuis, ik zei: “Krijg ik weer een jongen.” In de tussentijd hou ik er wel van.

Ik weet zeker dat ik ook van een jongen zou houden.

Het is niet slecht wat je zegt.

Tresi: Nee.

Vroeger zei ik altijd dat ik jongetjes leuk vond en toen heeft een medium een keer tegen mij gezegd dat ik één kind zou krijgen en dat ik een dochter zou gaan krijgen. Daarom is mijn aandacht daar naartoe gegaan en is het daar niet meer vanaf gekomen. Nu moet ik me daar ook weer van losmaken want wie weet is het toch een jongen.

Verrassing.

Dan ga ik me zitten focussen op een meisje en dan is het dadelijk een jongen.

Tresi: Als ik jou een advies zou willen geven dan zou ik eigenlijk, en dat meen ik echt uit de grond van hart, dan zou ik het willen weten omdat dan

kan je de energie naar het kind gaan zetten. Heb je de twintig weken echo al gehad?

Ja, allang.

Tresi: Goh, je kan ook een pret echo maken hè, dat is ook heel mooi.

Ja, prachtig. 3d.

Dan zie je alles.

Ook het gezichtje.

Tresi: Je krijgt het op dvd, dat is een mooie herinnering, je zal er maar eentje krijgen.

Ik wil het eigenlijk niet maar Ger zei van de week dat het leuk is voor het kindje voor later en toen dacht ik: ja, daar heb je wel gelijk in.

Dat is zo bijzonder.

Ik denk dat ik het dan toch maar doe, niet voor mezelf maar voor het kindje.

Als je het gezichtje ziet ben je meteen verliefd.

Als je de navelstreng ziet dan is het net of hij.....

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat stukje pret moet je jezelf echt niet ontnemen hoor. Je hebt een baby die een wonder is dat hij daar mag zijn in jouw buik en de manier waarop het is ontstaan is een geschenk hè, een cadeau. Ga nou niet nuchter zijn van: ik hoef het niet te weten. Ga het nou gewoon weten en praat met het kind met de naam. Geef het kind een naam.

Dan kun je je beter binden.

Tresi: Ja, de energie.

De energiebinding sterker maken en je erop verheugen.

Tresi: Dan ben je aan het praten met je baby met de naam. De baby hoort dat dus ik zou je dat stukje toch wel willen geven dat je echt gaat weten welk geslacht het is en dan moet je ook niet, dat mag ik zeggen van Isaak, dat vind ik ook nergens op slaan dat je niet mee gaat delen aan anderen wat het is. Waarom? Omdat mensen leven met je mee en ze kunnen op dat moment eigenlijk al voorbereiden op de geboorte en hoeven niet te wachten op het geboortekaartje op het laatste moment.

En cadeautjes kopen.

Ja, dat is waar.

Tresi: Ben je in balans of niet?

Vandaag wel, gisteren niet. Als ik naar het koor ben geweest dan heb ik het daar heel gezellig. We zijn aan het zingen en dan ben ik in jubelstemming en dan drinken we nog wat in de pauze en na afloop maar als ik dan naar huis ga ben ik verdrietig. Ik snap dat gevoel niet.

Tresi: Nou, wat zegt je gevoel erover?

Ik denk het gevoel dat ik in mijn hoofd zit of zo.

Tresi: Of zo?

Ik kan niet zo goed uitleggen wat het gevoel is omdat het is zo fijn daar.

Tresi: Je hebt het fijn daar en daarna ben je verdrietig, dat zegt het toch al?

Daar is het fijn en leuk en dan ga je naar huis en dan is die energie er niet meer, dan mis je dat een beetje.

Het was zo leuk en dan moest je daar weer afscheid van nemen.

Tresi: En dat is niet leuk. Dus je hebt het daar naar je zin en het liefst blijf je daar nog langer dan op dat moment maar ja, dat noemen we tijd van afscheid. Dat heb je ook weleens als je gewoon van je bed af moet hè, het is zo lekker fijn in bed en daar moet je dan vanaf. Of je zit ergens met je vent en die moet naar zijn werk en dan verzin je in gedachtes vasthoudend aan zijn been van: ga niet en dan zeg je heel stoer: "Fijne dag."

Er wordt gelachen.

Tresi: Hebben jullie niet die beelden?

Ja, echt wel.

Dan pak ik hem zo van....

Tresi: Ga niet.

Dat heb ik ook op deze middagen hoor dan is het op een gegeven moment: hoe laat is het? Moeten we nu al afscheid nemen? Ik wil helemaal nog geen afscheid nemen.

Tresi: Ik heb dat ook als ik Isaak bij me heb, dat is de beste energie die er is. Ik heb dat ook als ik bij Wybe lig te kroelen en dan denk ik: ja, we zijn vrienden maar dat gevoel is gewoon heel prettig, lekker bij hem liggen. Maar ja, dan moet je verstandig zijn van: we zijn alleen maar vrienden. Nee, ik wil niet vrienden met je zijn, het is beter zo. En dan ben ik weer in een andere energie en dan denk ik: hè, wat ben ik blij dat ik alleen maar vrienden ben met hem dan kan ik het hier leuk hebben. Het moment is een soort dualiteit van je gevoel vind het fijn en je verstand zegt: "Tijd voor iets anders." Je moet weer verder en dan krijg je weer een andere energie en dan kan je het weer verklaren. Het is goed zo. Maar dat is steeds die dualiteit gevoelsmatig.

Gevoel wisselt steeds. Het is niet dat je de hele tijd hetzelfde gevoel hebt, dus daar hoeft je ook nooit op te rekenen. Goh, gisteren voelde ik me slecht, vandaag niet. Toen ik kind was zei ik het al: “Vandaag lach ik, morgen ga ik zeker weer huilen.” Dat had ik als kind al.

Dan ben je toch een onevenwichtig kind? Daar is toch helemaal niets mee als je het ene moment kan lachen en het andere moment kan huilen. Dat noemen ze onevenwichtig.

Tresi: Precies. Probeer het gevoel niet meer te verklaren, gewoon: zo voel ik me nou. Heb je zin om dat te doen? Ja, nee, voel maar. Stel dat je nou *ja* zegt en je bent bezig om dat te doen en je gevoel geeft weer *nee* aan dan geef je meteen een *nee* aan. Stel dat je zegt: “Heb je zin om met mij tv te kijken”. “Ja, is goed.” Op een gegeven moment zit je en je gevoel zegt: “Ik vind er geen flikker aan.” Dan zeg je dat toch gewoon. Dan ga je toch niet netjes zijn en tv-kijken. Dus mooi als je zo kan leven. Mooi zo. Ben je gelukkig?

Ja.

Tresi: Mooi zo. Dat voelt je kind natuurlijk als de beste en je kind is dan heel blij en trots als hij of zij weet dat mama weet wat ik word. Dus probeer echt dat gevoel bij jezelf zodanig sterk te maken dat je nu al de binding met het kind al heel sterk krijgt. Toen Angel in mijn buik was wist ik het door Isaak, niet door een pret echo. Mijn man had meteen een grote tattoo gezet met Angel Janelle erop en ik zei tegen hem: “Je vertrouwt me wel heel erg goed hè?” Voor hetzelfde geldt werd het een jongen.

Had je toen al het gevoel?

Tresi: Meteen in de zwangerschap. Zij was voorspeld twee jaar van tevoren. Ik dacht zelf: ja, het kan ook altijd mijn wensgedachte zijn. Het was geen wensgedachte het was een voorspelling. Isaak zei: “Ze is net als jij.” Dus ik heb een vurige.

Dat is ook haar doopnaam.

Tresi: De doopnaam van Isaak. Isaak heeft doopnamen gegeven.

Dat was echt heel bijzonder.

Tresi: Er hebben nog meer mensen geen doopnamen gehad hè?

Debby niet en Paul en Stientje ook niet, die zitten op Madeira dus ik heb een hele sms....

Tresi: Waarom heb je mij niet benoemd?

Nee, dat vonden ze niet zo leuk. Ze smste: kun je niet eens vragen of wij ook een doopnaam krijgen?

Tresi: Wat was jouw doopnaam ook alweer?

Debby was er niet bij. Gerrie was er en Anja en Tasja.

Tresi: Wat was jouw doopnaam?

Stralende zon.

Oh, vandaar dat ze jou net zo noemde.

Tresi: En jij was?

De kleurrijke.

En Anja was de optimistische.

Tresi: De optimistische. Nou, dat moet toch helemaal goed komen met het gesprek. Ik ben de optimistische. Isaak heeft doopnamen gegeven.

Jammer dat wij er niet bij waren.

Tresi: Dan moet ik in trance.

Dan moet ze in trance en dan komt Isaak.

Tresi: Dat kost geen moeite hoor. Ik heb een hele bak kibbeling en haring op dus wat dat betreft heb ik genoeg calorieën binnen.

Paul en Stientje willen er ook graag bij zijn als Isaak het nog eens wil doen.

Tresi: Jullie kunnen het altijd uitzenden. We gaan naar onze vrolijke kleurrijke Jenny. Ben je in balans?

Op het moment wel, vanmorgen niet zo.

Tresi: En hoe kwam dat?

Weet ik niet, ik was zo moe, verschrikkelijk en ik had het zo warm. Ik ga niet altijd op tijd naar bed.

Tresi: Oh....

Het is mijn eigen schuld, dan slaap ik 's morgens wel uit maar dan ben ik nog moe. Ik moet het aanvaarden en er niet tegen vechten.

Tresi: Hoe laat ga je naar bed?

Twaalf uur, half één. Maar ik kan rustig tot één uur op bed liggen dus ik heb mijn uren wel. Ik ben altijd een langslaper geweest dus dat zit misschien ook een beetje in mijn gestel. Aan de andere kant terwijl ik hier zit denk ik dat het misschien ook komt door onze gast. Ik weet niet of dat al verteld is maar die hebben we nog steeds in huis en ja, er zijn toch wel wat problemen. Ik moet me dat niet aantrekken maar onwillekeurig doe ik dat wel. Soms pak ik teveel van die negatieve energie. Ik moet proberen dat meer los te laten.

Tresi: Wie is die gast?

Een kennis van eh.....

Er wordt opeens gelachen.

Adje.....

Opeens begint de groep door elkaar te lachen en praten.

Tresi: Zij weet niet waar we het over hebben. Chantal, Gerrie liet de noten vallen tussen haar heerlijke boezems en Ad wilde al meteen ter rescue gaan met zijn handjes erin en toen dacht ik: ik gooi er ook een paar in mijn tieten en ik wilde er ook een paar in mijn broek stoppen maar dat hoeft je niet uit te typen.

Komt een dvd van.

De groep raakt niet uitgelachen.

Tresi: Wie was je gast?

Ze staan op scheiden maar het is een wisselwerking van: dat is wel zo en dat is niet zo en die heeft dit gezegd en die heeft dat gezegd. Dan denk ik: stop ermee. We proberen daar wel afstand van te nemen maar onbewust trek ik er toch teveel van naar me toe en dat probeer ik niet te doen.

Tresi: En die twee zitten bij jou in huis?

Nee, alleen de man.

Tresi: En die man brengt zijn negatieve energie? Wonen jullie samen?

Nee, maar we zijn wel veel samen. Ik kan altijd nog naar mijn huis maar dan denk ik: er staat niets bijzonders op het programma dus ik blijf bij jou.

Tresi: Dus je bent veel bij Ad?

Ja.

Tresi: Dus Ad heeft een persoon in huis?

Ja.

Tresi: Als je daar niet tegen kan.....

Ik denk dat ik daar moe van word.

Tresi: Daar word je zeker moe van. Negatieve energie kost energie schat. Hebben jullie dat niet als iemand tegen je aan zit te klagen?

Ja, nu even niet.

Tresi: Zeg dat dan. Eigenlijk moet ik zeggen zegt Isaak dat de negatieve energie van iemand teruggebracht moet worden naar degene waar het thuishoort, dan lost het op. Iemand ziet jou als klankbord zeg maar, maar de energie bij die persoon lost niet op. Dat betekent dat hij altijd nog moet praten, klagen, omdat het niet opgelost is. Op het moment dat je het terug gaat brengen bij degene waar het hoort dan lost de energie wel op. Stel dat ik ruzie heb met jou en ik ga het steeds met haar bespreken dan blijft het nog steeds in mij. Ik moet het bij jou brengen. Dan moet ik denken aan Jochem. Jochem heeft het niet uit kunnen werken met zijn ex en hij wilde eigenlijk tegen haar zeggen: "Wat ben jij een sloerie." Dan doe ik iets: ik zit met iemand te praten en dan voelt Jochem zich veilig bij mij om mij als sloerie of vuil secreteet uit te maken terwijl ik niets deed. Ik sprak alleen maar met iemand die ik veertien jaar niet heb gezien. Dus de frustraties heeft hij nog bij zichzelf en dan brengt hij het bij iemand waar hij zich veilig bij voelt. Die gast voelt zich veilig bij jullie om jullie met zijn negatieve energie te besmeuren en dan krijg jij een besmeuring en dan wordt jouw positieve energie afgepakt door negatieve energie. Dus jij moet bepalen of je het klankbord wilt zijn en als je dat niet wilt moet je het gewoon zeggen. Jij hebt er geen last van hè Ad?

Nee.

Tresi: Dat weet ik eigenlijk ook omdat jij het niet absorbeert, je bent gladder van kracht.

Een gladdeol.

Tresi: Jij bent een gevoelsmens daarin dus je neemt het op, laten we het zo zeggen: hij is oude jongens krentenbrood. Hij kan dat wel. Jij moet gewoon zeggen: "Daar heb ik geen zin in."

Durf je dat niet?

Jawel, het is ook niet dat hij het constant doet maar ik merk gewoon dat ik last van vermoeidheid heb daarvan.

Tresi: Daarvan ook maar je hebt ook regelmaat nodig schat.

Jenny moet huilen.

Tresi: Waarom huil je? Tranen zeggen altijd wat.

Er valt een stilte.

Tresi: Ik wil zo'n goed mens zijn, dat ben je toch ook?

Jawel.

Tresi: Toch? Je bent toch een goed mens? Weet je waarom je huilt? Ik weet het wel maar ik wil het van jou horen.

Ik wil het te goed doen denk ik.

Tresi: Dat heb ik toch net gezegd, je bent een goed mens maar het moet nooit ten koste gaan van jezelf. Je moet altijd luisteren naar je lichaam. Als je lichaam moe is betekent het dat er vermoeidheidsenergie is ontstaan omdat

je energie is weggeëbd. Nou, dan moet je gewoon eigenlijk jezelf terugtrekken en eerder naar bed gaan.

Dat weet ik niet.

Dat doet ze niet, dat kan ze niet.

Dat kan ik wel.

Tresi: Ze wil een goed mens zijn.

Ik wil niet altijd degene zijn van: die moet weer naar bed.

Tresi moet lachen.

Tresi: Die moet weer naar bed.

Ik stuur d'r dan naar bed van: het is eigenlijk tijd voor je.

De groep moet lachen.

Tresi: Het is tijd voor d'r, het is 21.00 uur geweest, ga naar bed.

Er wordt gelachen.

Tresi: Weet je wat het is? Zij vindt het ook wel weer moeilijk om naar bed te gaan.

Dat begrijp ik ook maar ze moet aan zichzelf denken en niet aan mij.

Tresi: Ja, maar zij vindt jou zo erg lief dat ze jou niet teleur wil stellen. Ze wil je niet teleurstellen.

Ze stelt me niet teleur. Ik vind het fijn als ze haar nachtrust heeft en dat ze zich de volgende dag weer fit voelt en dat ze zich weer fijn voelt. Als ze dan opstaat en ze is moe of

niet lekker dan voel ik me ook vervelend en dan denk ik: waarom heb ik haar nou vastgehouden en niet geluisterd.

Tresi: Kijk, ik moet dat zelf ook doen omdat ik kan zo in iemands energie komen en dan ga je in zijn energie zitten en dan wil je die energie niet doorbreken. Dat heb ik ook. Chantal wil ook altijd graag energie blijven houden omdat ze het fijn vindt als ik daar ben maar dan moet ik op een gegeven moment echt degene zijn die me eruit haalt en zegt: “Ik ga nu naar bed.” Maar dat doe ik omdat ik weet dat ik anders de volgende dag niet toereikend ben in mijn energie level. Je moet dat wel weten. Dat betekent dat iemand zich moet schikken aan jouw besluit op dat moment, iemand legt zich daarbij neer. Je moet gewoon regelmaat hebben. Als jij bij wijze van spreken de ene keer om één uur naar bed gaat en de volgende keer om twaalf uur naar bed dan is dat roofofbouw op je lichaam. Dus je moet gewoon regelmaat hebben. Je hebt een biologische klok van slapen, opstaan. Dan kan je wel zeggen: “Dan slaap ik wel door”.....

Dat werkt niet.

Tresi: Nee, dat werkt niet. En als iemand tegen je aan zit te praten en je denkt: daar gaan we weer dan excuseer jij je beleefd en dan ga je gewoon naar bed.

Ja.

Tresi: Je houdt zoveel van deze man. Moet je kijken hoeveel zij van jou houdt.

Ja, ik weet niet waar ik het aan verdiend heb, zo'n slechte man.

Je bent zo behulpzaam.

Ja, dat vind ik ook.

Behulpzaam wel, op bepaalde fronten niet.

Tresi: Ad heeft een hele andere energie dan zijn vrouwtje.

Ik heb heel veel energie.

Tresi: Je bent bruisend. Grote vleugels, dat is wat je bent en dat maakt jou uniek daarin. Dan heb je wel een tegenpool aan je zijde. Je moet het zo zien: haar accu is zo en zij kan alleen maar tegen deze accu. Jouw energie is dan zo onverwoestbaar en je kan deze zodanig brengen bij iemand anders accu en dan krijgen ze een stroomstoot teveel en dat kunnen ze een paar keer volhouden maar op een gegeven moment zijn ze erdoorheen. Dus ja, dat zijn gewoon feiten.

Ik weet het.

Tresi: Het zijn gewoon feiten. Kijk, je hebt haar eigenlijk al op dieet gezet.

Ik moet van alles.

Tresi: Fietsen jij, dertig kilometer, geeft niet.

Nee, zo wijs ben ik wel. Ik heb gezegd: "Of het een of het ander. We houden of pauze of je fietst maar door. Dan ga je maar alleen." Dat heb ik geleerd, dat is al heel wat voor mij.

Tresi: In het begin zag ik je er nog achteraan fietsen omdat je dacht: ik moet Ad tegemoet komen. Dan kom je jezelf wel tegen.

Dat is ook zo.

Tresi: Op een gegeven moment geef je toch ho. Ik moet denken aan skiën, ik ben een fantastische skiër maar Wybe die skiet zo hard en dan zeg ik gewoon: "Hou mijn tempo aan want ik kan jouw tempo niet aanhouden en als je mijn tempo niet wil aanhouden ski dan alleen dan zie ik je wel beneden."

Hij komt me wel tegemoet maar ik weet gewoon dat hij veel meer energie heeft. Ik zeg ook weleens tegen hem: "Ga jij een paar uur fietsen, ik pak een keer mijn boek." Ik lees graag en ben ook graag met rustiger dingen bezig. Ik weet dat ik het zelf moet doen.

Tresi: Dat moet je bij meer mensen aangeven hè. Het is hetzelfde als met Paula. We hebben toen geprobeerd een strandwandeling te maken en we zijn gewoon teruggegaan om de auto te pakken.

We kwamen niet zo ver maar het was ook niet de meest geweldige weg.

Tresi: Nee, maar dan ben je eerlijk en zeg je: "Ik trek het niet." Maar je kan ook je mond houden en drie dagen op bed moeten gaan liggen. Dan moet iemand zich schikken aan jou of zeggen: "Dat wil ik niet." Mooi, jij schone man?

Ik ben op het ogenblik een beetje uit balans door alles wat ik hier heb aangehoord en ik voel me een beetje geschoffeerd.

Tresi: Geschoffeerd? Wat is dat?

Ja....

Er wordt gelachen.

Dat doet hij expres.

Ik voel me happy, ik ben....

Oh , wat een klier.

Ik voel me gewoon happy en ik vind het heerlijk dat ik hier mag zitten en genieten van al de schoonheden.....

Er wordt gelachen.

Van alle wijsbeden.

Hij is wel eerlijk.

Ik ben wel eerlijk, juist. Ik moet zeggen dat ik steeds meer in balans ga raken en steeds meer mijn eigen plan en mijn eigen weg op ga. Ik heb nog één groot obstakel en dat is mijn familie en dat zit me een klein beetje tegen omdat ik daarmee moet breken. Ik zie ze op verjaardagen maar ik moet het toch een keertje zeggen. Ik weet niet of ik een zaaltje af moet huren?

Heb je een grote familie?

Moet je er zoveel afzeggen?

Broers en zussen.

Tresi: Lieve schat, met alle energieën een confrontatie aangaan wordt wel heftig hoor. Als jij een zaaltje af zou huren en je nodigt ze allemaal uit en je zegt: “Dames en heren, ik heb u wat te verkondigen: jullie kunnen allemaal de piep krijgen, ik kap met jou en met jou en met jou en met jou.” Dan kan je wel een gladde zijn....

Daar meent hij niets van hoor.

Tresi: Ik denk niet dat je het echt aangenaam gaat vinden. Je kan beter als je met iemand wilt stoppen individualiteit aangaan. Dat betekent dat je het dus individueel gaat verkondigen. Dat betekent dat jouw energie een confrontatie aangaat met andermans energie. Als je dat doet dan werk je ze af en dan heb je misschien een weektaak maar dan ben je er vanaf. Op het moment dat je het gewoon brengt voelen mensen zich versterkt als ze met mekaar zijn. Dat betekent: waarom zou je de confrontatie aangaan? Je hebt er al moeite mee om te breken dus ik zou jou willen adviseren: breek één voor één. Geef het één voor één ter kennis. Dat betekent dat je één voor één gaat vertellen hoe jouw energie bij die persoon aanvoelt en jouw energie bij die persoon aanvoelt en dan heb je het gewoon eigenlijk afgewerkt en dan kan je in rust

verdergaan met je leven. Ik zou niet de confrontatie aangaan met z'n allen. Dan heeft iedereen zijn verhaal en dat komt allemaal tegelijk naar je toe en ze worden versterkt omdat jij doet dan slecht. Dus slecht versterkt elkaar en dan ben jij in een slechte energie terechtgekomen. Je kan beter één voor één. Als ik ruzie heb met één persoon vertel ik het direct aan die persoon.

Je kan het vaak niet aansnijden. Ik doe al niet meer mee aan bepaalde activiteiten en dan begrijpen ze ook niet waarom ik niet meer kom. Er was laatst weer een examenfeestje en ik had een e-mail gestuurd van: ik kom niet. Ik heb er geen reden bij gezet waarom niet. Dan denken ze: waarom komt hij niet meer.

Is de boodschap dan niet duidelijk?

Ja, verschillende keren heb ik al niet meegedaan aan groepsfeesten.

Tresi: Ja, maar als jij het volledig duidelijk maakt en uitlegt waarom jij niet meer komt.....

Ik heb ook al gezegd dat ik ervan baal al die groepsfeesten. Ik heb liever dat jullie een keer bij me langskomen.

Tresi: Maar je baalt toch van hen?

Ze zitten op een ander niveau.

Je zit op een andere level, ik ben me verder gaan ontwikkelen. Ik ben altijd al een buitenbeentje geweest. Met verjaardagen of een familiefeestje moet iedereen opdraven en dat doe ik niet maar verder zie je ze nooit. Ik was net gescheiden en toen kwam de hele buis als een stelletje dulle stieren binnen, ik had amper genoeg glazen. Ze dachten dat ik het leuk vond maar ik vond het niet leuk. Ik was net gescheiden en toen zei ik: "Ik vier geen verjaardagen meer, klaar." Ze hebben het niet in de gaten. Hoe moet ik het duidelijk krijgen dat ik niet meer meedoe aan al die eh.....?

Tresi: Wat doe je nou moeilijk? Als jij iemand niet meer in je bestaan wilt hebben dan wil je al hetgeen wat met die iemand te maken heeft niet meer in

je bestaan hebben. Dus jij moet even voor jezelf duidelijkheid scheppen. Wil jij breken, zei je zelf, met de omstandigheden die geschapen worden positief en negatief of wil je breken met die personen?

Ik wil dat ze op bezoek komen en niet het verplichte, dat het echt is. Ik heb geen ruzie, ik heb geen hekel aan mijn broers en zussen maar ik wil gewoon dat ze echt zijn en als ze bij Steenbergen zijn gaan winkelen langskomen al is het maar vijf minuten en ze komen niet eens.

Ik heb ook gezegd tegen Ad dat ik het best leuk vind om op zo'n verjaardag te komen maar in zo'n volle kamer komen we nooit tot een leuk gesprek.

Ik zei: "Ik wil jullie beter leren kennen en dat gaat alleen als we bij elkaar zitten en dan kunnen we ook eens over andere dingen praten dan over de boot."

Als je een uitnodiging krijgt voor een feest dan stuur je een mail terug en dan kun je toch zeggen: "Het wordt mij teveel, kunnen wij niet apart afspreken?" Als je dat consequent doet dan laat je wel zien van: ik laat je graag binnen maar ik vind dat teveel.

Ik heb hem ook gevraagd of het aan de persoon ligt of dat het aan de situatie ligt.

Ik wil gewoon dat het echt wordt.

Tresi: Jij wilt dat. Nu is de vraag die wij aan jouw intuïtie vragen: is dat mogelijk?

Ik weet niet of dat mogelijk is.

Tresi: Anders was het er toch al?

Jij wilt dat ze echt worden maar kun jij een ander veranderen Ad?

Nee, maar ik doe er niet meer aan mee.

Tresi: Dat klopt maar nu weer de vraag: is het mogelijk dat jij wilt dat het gaat gebeuren in jouw bestaan dat ze langskomen op visite één op één?

Ik denk het niet nee.

Tresi: Dan weet je toch van niet. Als iemand al in zo'n leeftijdscategorie is van gevorderd en in zoveel jaren al familie van je is en het is er nog niet geweest in al die tijd dan moet je niet in illusie gaan leven van: ik wil wat onmogelijk is.

Het is niet mogelijk?

Tresi: Nee, dus betekent: het is er toch niet? Het had er toch allang kunnen zijn?

Snap je het Ad?

Tresi: Het is er toch niet? Een voorbeeld: als iemand dat niet uitdraagt in het verleden en je hebt duidelijkheid gegeven van: ik wil niet meer de groepsfeesten maar het is nog steeds niet uitgedragen in het heden, betekent dat iemand het ook niet gaat uitdragen in de toekomst.

Het is er nooit geweest dus het zal er ook nooit zijn.

Tresi: Dat betekent dat jouw wil iets is waar jij behoefte aan hebt maar waar anderen geen behoefte aan hebben. Ze willen de zogenaamde feestjes hebben en dan hebben we de neut even gehad en de verplichting gehad maar we willen niet het echte contact met elkaar. Een beetje links praten, een beetje rechts praten, een beetje sociaal doen, een beetje oude koeien desnoods uit de sloot halen, misschien een beetje dit of een beetje zus maar de intentie van hen is niet jouw intentie. Jij wilt diepgang.

Ja, en lachen ook.

Tresi: Dat is ook diepgang, lekker lachen is diepgang. Maar als daar geen diepgang is dan houdt het toch op?

Ik denk dat Ad zich dat niet realiseert. Toen mijn moeder gestorven was, was er bijna niemand en dan krijg iedereen zijn eigen leven. In het begin was ik ook alleen en daar moet je echt aan wennen. Wij hebben toen een rondje familie gedaan omdat wij het belangrijk vonden om de mensen zo als stelletje op bezoek te hebben. Dan is het bij mij sporadisch dat iemand belt van: goh Jenny, hoe is het met jou? Die kwam weleens logeren of die kwam logeren. We hebben zo een rij van dertien en dan zie je ze alleen op een feest en dan is het dikwijls van: hoe is het? Goed gezond? Oh oké. Alleen die dichtbij je zitten daar praat je mee maar de rest die zwaait even en dan is het klaar.

Tresi: Dat is toch goed?

Het feit dat ze uit zichzelf niet bellen van: jongens, zijn jullie thuis, we zijn in Steenberg en we komen eraan.

Maar moet dat?

Die behoefte is er niet.

Tresi: Dan is het toch duidelijk? Ik ken zoveel mensen maar er zijn maar een paar mensen die ik kan onderhouden als mijn vrienden omdat mijn dag is maar 24 uur en daar zitten ook nog slaapuren bij en dan heb ik nog werkuren en dan heb je nog de verantwoordelijkheid voor je kinderen en je man of je vrouw. Dus je kan niet iedereen onderhouden. Dus je kiest een aantal mensen uit waarvan je denkt: daar wil ik mijn energie mee delen, daar wil ik mijn contacten aanhouden maar er moet wel een wisselwerking zijn. Als ik steeds iemand bel en de ander belt mij nooit terug dan weet ik dat ik iets wil maar de ander wil het niet want die behoefte is daar niet anders zou hij bellen, anders zou hij langskomen en koffie met me drinken. Dus je moet eigenlijk naar de realiteit kijken Ad. De realiteit is dat het niet naar je toekomt. Als het niet naar je toekomt zijn dat feiten.

Dan zeg ik gewoon: "Ik kap ermee, ik doe niet mee aan de poppenkast."

Tresi: Dan kap je er gewoon mee maar dan moet je voor jezelf uitmaken: wil ik het gaan vertellen? Dan ben je er vanaf, dan is het duidelijk ik hoef je niet meer te zien. Of wil je het dood laten bloeden en dan hoef ik het niet te vertellen. Als je iets dood laat bloeden is het dus niet duidelijk.

Maar aan de andere kant, heb jij verantwoording af te leggen? Nee toch?

Tresi: Nee, maar voor jezelf wel.

Ik heb met het laatste familiefeest dat mijn zus had georganiseerd - dat was de eerste keer na de dood van mijn moeder - heb ik gezegd van: "Nou, ik wil wel een keer meegaan om te kijken wat het is maar ik hou er echt niet van en Jenny ook niet zo dus je moet er niet vanuit gaan dat ik het zelf ga organiseren. Ik wil wel proberen wat het is maar ik heb veel liever dat we in kleine groepjes bij elkaar komen want ik hou niet van die grote groepen."

Tresi: Dat heb je toch al duidelijk gemaakt en dat is nog steeds geen feit geworden.

Ze weten het, ik heb het ook tegen mijn broer en andere zus gezegd.

Tresi: Ze komen niet naar je toe dus dan is het een feit dat ze het niet willen en een feit kun je niet uit de weg gaan. Dat betekent dat je het moet aanpakken doordat je bij jezelf gaat kijken: wil ik het gaan vertellen omdat mijn woorden niet aankomen? Er wordt geen verandering aangebracht zoals ik wil dus ik stop met de contacten en we kunnen beter fatsoenlijk afscheid van elkaar nemen en het dan hierbij laten. Dan is die last weg. Alles is energie. Dus iets wat niet uitgewerkt is blijft altijd hangen. Heel veel kinderen hebben nog twintig jaar last van iets wat niet uitgewerkt is, of je jeugd of je vader of je moeder. Je moet het altijd uit gaan werken doordat je het gaat brengen. Tasja moet nog een aantal dingen thuis uitwerken, dat weet je zelf ook wel. Je moet nog dingen oprecht en eerlijk vertellen volgens je eigen behoeftes, dat moet je gewoon doen. Ik zeg het gewoon omdat het zo voelt. Punt. Dan ben je er vanaf. Jij moet dat ook doen. Je moet gewoon eerlijk zijn en gewoon zeggen van: "Nou, ik heb verteld hoe ik het wil, het komt niet naar me toe, een feit is een feit, dat kan ik niet uit de weg gaan. Jullie moeten

je nu niet verplicht voelen om nu wel over mijn vloer te komen want het komt niet uit oprechtheid maar het komt omdat ik gewoon zeur op dit moment dus dan stop ik hier gewoon mee.” Dat betekent dat de energie weg is. Als je het laat doodbloeden is de energie niet weg. Als ik ruzie heb met iemand dan heb ik een keuze: of ik laat de ruzie doorsudderen of ik ga een einde maken aan die ruzie doordat ik een besluit neem. Ik maak een besluit van: we laten elkaar in de waarde, jij je weg, ik mijn weg, punt. Als je het laatste doet dan is het weg. Als je het goed hebt gemaakt dan is het ook weg maar het is nooit weg als je het verzwegen hebt, dan blijft het gewoon sudderen.

Desnoods twintig jaar.

Tresi: Desnoods je hele leven.

Mag het ook per telefoon of moet het persoonlijk.

Tresi: Het mag via schrift, het mag via communicatie. Gedachtes, woorden en daden, drie soorten krachten heb je. Dus wat je denkt, spreek uit.

Ik heb mijn zus toen meegevraagd hier naartoe maar ze denkt dat ik bij een sekte zit.

Tresi: Ik hou wel van seks maar dit is geen sekte.

Ik heb haar toen meegevraagd en ze ging een keertje mee en ze zei: “Waar is Isaak nou?”

Tresi: Ja, onzichtbaar hè.

Ik dacht misschien komt er dan een vraag of zo. Ik heb mijn andere zus ook een keer meegenomen naar een ander medium en ik dacht misschien gaat ze ook wel vragen stellen maar nee, ze slapen en ze blijven slapen.

Tresi: Het is toch duidelijk kind.

Ik heb geprobeerd om ze wakker te maken maar ze blijven. Laat ze maar ik ga wel verder met mijn ontwikkeling.

Tresi: Lieve schat, als je even goed kijkt naar je eigen energie - de energie die jij hebt gehad jaren geleden, omdat Isaak en ik kennen jouw energie al jaren, dus de persoon die Ad heet - dan zie je dat je wel door processen heen bent gegaan. Dus je hebt niet stil gaan staan. Je bent jezelf gaan ontwikkelen, je bent boeken gaan lezen, je hebt jezelf gevoed, je bent spiritueler geworden, je hebt losgelaten, je bent bewuster in het leven gaan staan, meer gaan genieten van het woord leven en niet meer zo gaan overleven wat je hebt gedaan. Dat betekent dat je op een heel ander level zit dan iemand die zichzelf niet gaat ontwikkelen. Als een kind de hele tijd in dezelfde klas blijft hangen en jij slaagt elke klas en jij gaat door en je bent op een gegeven moment op een ander level dan kan je gewoon niet meer op dezelfde toon praten met die persoon omdat je niet meer die energie bent, je bent ontwikkeld. Wat doen jullie? Jullie proberen menselijk nog vast te houden. Maar jullie reïncarneren toch, dan kom je weer nieuwe mensen tegen, krijg je weer nieuwe broers en weer een nieuw lichaam.

Dat weet ik.

Tresi: Dus het is loslaten. Bekijk het, voel het en laat het los.

Ik kan ook wel loslaten maar af en toe steekt het even de kop op.

Je bent er een beetje dubbel in. Soms mopper je maar aan de andere kant zeg je niet met zoveel woorden dat je het echt niet wilt.

Misschien dat ik duidelijk op papier mijn verhaal moet zetten en het naar iedereen toe moet sturen.

Tresi: Dan ben je er vanaf.

Dat geeft ruimte Ad.

Tresi: Afscheid is vooruitgang.

Dat weet ik.

Tresi: Gelukkig dat je het weet. Niemand neemt afscheid van iets goeds anders ben je niet goed bij je hoofd. Ik ging jaren naar mijn pap toe, mijn vader, maar ik kwam er altijd met een rotgevoel vandaan. Ik ging altijd als een kind met een illusie van: als ik goed mijn best doe en ik heb mezelf vertegenwoordigd en ik heb een goede maatschappelijke positie, een goede auto, mijn kinderen zien er goed uit, misschien krijg ik een complimentje, misschien gaan ze mij waarderen, misschien gaan ze zeggen hoe geweldig ik ben. Toen zei Isaak op een gegeven moment tegen mij: wat zoek je daar? Ik zoek liefde, ik zoek waardering, een bevestiging, een vader, een moeder, noem maar op. Toen zei Isaak: “Maar als het daar niet is hoe kan je het daar vinden?” Toen ben ik ermee gestopt het daar te zoeken. Op een gegeven moment had mijn vader me weer graag gezien en toen ging ik daar naartoe in liefde, gewoon liefde geven en ik ging niets zoeken. Mijn vader was aan het huilen en hij zei: “Je voelt niet meer zo, je bent zo anders geworden, je voelt zo anders.” En ik ging alleen maar liefde geven. Ik zocht geen papa, ik zocht geen bevestiging, ik wilde hem alleen maar die liefde te geven.

Zonder verwachtingen.

Tresi: Punt. Dat kan ik. Dus het moment dat iemand mij nodig heeft dan ben ik er voor je. Al zie ik je tien jaar niet en je hoeft me alleen maar te bellen en te zeggen: “Kom je?” En ik kom en dan geef ik je liefde. Ik heb niets nodig. Wat je mij niet moet geven is gedonder. Ik hoef geen negativiteit. Als je met negativiteit komt, ouwe koetjes uit de sloot dan ben ik weg. Dat wil ik niet, daar kom ik niet voor. Ik kom voor liefde en ik heb genoeg om te geven. Je mag het ontvangen en wil je het niet ontvangen, wil je het besmeuren met negativiteit dan ben ik weg. Zonde van mijn overbodige liefde hè, het was overbodig hè. Dus jullie moeten allemaal intuïtiviteit gaan toepassen. Dat betekent dat jullie les tot de volgende les is dat je keer op keer gaat voelen: ben ik in balans op dit moment of ben ik niet in balans. Dus een situatie brengt je in disbalans. Dat betekent dat je gaat voelen: waar komt die

disbalans vandaan en dat je daar balans op gaat scheppen en dat je zegt: “Nu voelt het goed.” Dat is jullie huiswerk. Nou, we gaan een gebedje doen. Het gebed dat je nu gaat uitzenden is simpelweg dit gebed dat heet: jij.

Jij gaat voor jezelf bidden. Zeg tegen jezelf: “Ik ben waardig.” Je ademt in en uit en je laat die waardigheid wortelen in jezelf. Zeg tegen jezelf: “Ik ben mooi.” Geloof ook in dat woord. Ik ben liefde. Ik mag mijn vrouw en ik mag mijn manzijnde in fysieke zelf vertegenwoordigen. Ik mag mijn innerlijke kind vertegenwoordigen. Ik mag glimlachen en lachen en ik mag huilen. Ik mag boos zijn, verdrietig, onrustig, ondeugend, impulsief, spontaan, meester zijn. Ik mag alles zijn wat mijn gevoel mij aangeeft en dat heet ikke. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 7 september 2011

Tresi: Namasté.

Namasté.

Isaak: Dames en heer, goedemiddag.

Goedemiddag.

Isaak: Elk mens hier ter aarde heeft verwachtingen. De grootste verwachting die jij moet hebben tot jezelf, is jezelf zijn. Verwacht van jezelf dat je volledig jezelf bent, keer op keer, van moment tot moment. Intuïtiviteit is hetgeen wat je voelt, wat je weet dat je bent. Op het moment dat jij intuïtiviteit toepast dan weet je precies wie jij bent tijdens dat moment van intuïtie. Een intuïtief moment is puur het gevoel dat je op dat moment tot je neemt. Op het moment dat je bang bent om intuïtief te zijn, ben je ook bang om te vertrouwen. Geloof in jezelf, wees jezelf en vertrouw op je innerlijke zelf. Keer op keer, van moment tot moment. Op het moment dat je deze mensen bekijkt, zeg je intuïtief: het zijn dezelfde zielen zoals ik ben, een ziel uit de bron die wij God noemen. Ik noem het broeders. Het is mijn broeder, het is alleen dat ik die broeder in kennisgeving tot mezelf moet nemen door het menselijke. Samen moeten we menselijk overeenkomen, gevoelsmatig overeenkomen en desnoods zodanig overeenkomen dat we verbonden blijven, lang in dit leven en desnoods in de volgende levens. Of misschien ken jij je broeder uit vorige levens, omdat weet: dit leven hier, dat zo tijdelijk is als tijdelijk maar kan zijn, is alleen één leven dat jij je via je geheugen kan herinneren, maar je intuïtie, je gevoel weet meer. Namasté.

Namasté.

Tresi: Ik ga meteen bij Ad beginnen en Isaak zegt dat hetgeen wat we nu gaan vragen is: wat heeft Ad opgestoken in deze cursus?

Dat ik vanuit mijn gevoel zeg: dat moet ik doen. Dat ga ik steeds meer doen. Maar als er een twijfelgeval is dan denk ik: nee, verstand uitschakelen, gewoon doen. Ik heb er zoveel baat bij, ook naar mensen toe. Ik werk bij oude mensen thuis en als ik beduvelsd word en ik voel dat het niet zuiver is, dan zeg ik ook stop.

Tresi: Dat is goed. Als je voelt dat het niet goed is dan handel je meteen volgens je gevoel toch?

Ja, dat ga ik steeds meer doen. Ik was een keertje bij een mevrouw en haar kinderen wonen over de hele wereld en ze zag ze ook heel weinig en ze heeft ook heel weinig bekenden en toen zei ik: "Ga eens een keertje bij een vereniging zodat je je aansluit bij mensen." Dat heeft ze gedaan en ik heb haar ook gewezen op de boeken van Isaak. Ik kreeg ineens het gevoel bij het afscheid nemen dat ik haar even moest knuffelen, even omhelzen. Toen kwam er een emotie los en ze moest huilen en ik dacht achteraf: oh Ad, wat heb je nu weer gedaan. Ik reageer steeds meer vanuit mijn hart. Dus wat ik voel doe ik dan. Achteraf denk ik: mag ik dat wel?

Tresi: Dat is alleen maar juist. Als jij je gevoel alleen maar volgt.

Ja natuurlijk, maar voor de buitenwereld is het van: die tuinman pakt me vast.

Tresi: Dat zijn je gedachtes die dat zeggen.

Ja natuurlijk.

Dat zijn je kaders.

Ja natuurlijk maar als iemand anders jou ziet dan krijg je van: die man komt die oude vrouw een beetje....

Tresi: Dat is je angst. Maar dat heeft ook te maken met je verleden, omdat je dus eigenlijk beschuldigd bent geweest door een aantal negatieve gedachtes die men heeft uitgezonden. Je bent ook uitgemaakt voor pedofiel, wat helemaal niet zo is, even voor de duidelijkheid. De beschuldiging is naar je toegekomen. Dus jouw handtastelijkheid, jouw intimiteit is verkeerd

opgepakt of wordt. Op het moment dat ik mezelf laat zien - ik spreek ontzettend graag over mijn eigen privéleven dat heel hectisch is - kunnen mensen het verkeerd opvatten en je in een bepaald kader willen stoppen. Maar je gevoel weet precies hoe je bent. Heel veel mensen kunnen denken dat ik een slet ben, maar ik ben geen slet. Het is wel zo dat ik ervaring durf op te doen, maar ik ben nog steeds geen slet, ondanks dat ik misschien seksuele contacten heb gehad met wie dan ook. Maar dan ben ik nog steeds geen slet. Het heeft gewoon te maken met hoe jij van binnen bent. Jouw bangheid voor intimiteit heeft er wel mee te maken, omdat je toen in het schoolkader al de stempel kreeg en ook van je eigen kind de stempel kreeg, wat helemaal niet zo is. Dat zal wel in Ad zijn gaan huizen van voorzichtigheid.

Ik ga toch ondanks dat mijn hart achterna.

Tresi: Dat is goed.

Maar achteraf denk ik van: oh.

De reactie van die mensen is gewoon goed naar jou toe. Dan biecht hij het aan mij op en dan zeg ik: "Ik ken je nu een beetje." Maar voor een vreemde is hij heel spontaan en laat hij zich niet zo gauw kennen. Voor mensen die dat niet weten, die denken: wat een rare. Dan ben je toch een zonderling.

Tresi: Ja, dat is ook zo.

Maar als je in je hart voelt dat het goed is dan is het ook goed.

Tresi: Ja.

De ander voelt dat ook als het oprecht is.

Ja, dat is ook zo.

Maar jij denkt aan de eventuele gevolgen van?

Ja, want als mensen dat doorgeven waar ik werk dan zeggen ze: je hoeft het niet meer te doen.

Tresi: Je moet nooit vooraf oordelen. Je moet altijd achteraf oordelen. Je moet alleen maar je gevoel, je impuls van je gevoel volgen, maar nooit vooraf oordelen wat achteraf zal zijn. Dat is fout. Als jij op een gegeven moment op het matje wordt geroepen van: Ad, je had dat niet moeten doen, dan kan je altijd nog handelen. Heel veel mensen, en dan ben jij niet de enige, heel veel mensen zegt Isaak: handelen niet volgens hun gevoel. Daarom wordt jouw intuïtie bedrukt en onderdrukt omdat ze bang zijn voor de reactie van anderen.

Omdat ze het al invullen van tevoren en wat krijg je dan? Gedachtes zijn krachten en dan trek je het toch weer naar je toe.

Tresi: Ja precies.

Ze blijven iedere keer in hetzelfde patroon hangen en daar word je dan weer in bevestigd maar je creëert het zelf.

Tresi: Je creëert het uiteraard zelf, omdat je eigenlijk gewoon de energie opneemt van anderen die er op dit moment helemaal niet toe doet, omdat op dat moment doen ze er niet toe. Dus gewoon volkomen in het moment zijn van dat moment, wat jouw gevoel je zegt. Net als dat ik gewoon gevoelsmatig Aqua heb gehaald.

Aqua is Tresi's nieuwe hondje, een Husky puppy.

Tresi: Dat was mijn gevoel toen ik hem zag van: ik wil hem. Ik ben helemaal vergeten een koopovereenkomst te doen en nu heb ik gewoon de wet van oorzaak en gevolg.

Aqua bleek na controle bij de dierenarts ondervoed en ziek te zijn. Volgens de dierenarts was het nog maar de vraag of de hond het redt.

Tresi: Die neem ik dan tot mij omdat het dan wel zo zal moeten zijn. Net als Mailo, die heeft dan misschien niet bij mij moeten zijn maar bij Egbert. Isaak heeft heel lang geleden tegen Egbert gezegd: jij gaat nog ooit een hond in huis nemen. Misschien heeft het zo moeten zijn en moest het via mij gaan gebeuren en moest ze de wethoudershond bijten om dus dit voor elkaar te krijgen.

Tresi heeft op de dag dat zij en Wybe een jaar getrouwd waren, ondanks dat ze niet meer bij elkaar zijn, een hond uit het asiel gebaald met de naam Mailo. Wybe wilde deze hond niet dus hield Tresi de hond zelf. Echter heeft Mailo de hond van de wethouder gebeten waardoor na veel gedoe Tresi de hond terug heeft moeten brengen naar het asiel. Een paar dagen later heeft Tresi samen met Egbert Mailo uit het asiel gebaald waardoor Mailo nu de hond van Egbert is. Egbert is een goeie vriend van Tresi. Tresi kreeg in ruil voor Mailo een andere hond, Mabel genaamd. Daarnaast heeft Tresi ook een elf weken oude Husky puppy gekocht die ze de naam Aqua heeft gegeven.

Tresi: Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Ik draag de gevolgen van wat ik zelf heb veroorzaakt, zowel positief als negatief.

Jij bent je daar constant van bewust en wij schieten heel vaak in het denken en redeneren. Dan komt dat bewustzijn naar boven maar we zijn nog niet zo ver om net zoals jij elk moment te nemen zoals het komt, weet dat het karma creëert of oorzaken en gevolgen heeft. Wij zijn daar nog te menselijk in.

Tresi: Bij mij komt het voort uit het feit dat ik het veertig jaar heb ontwikkeld nu al. Daarnaast heb ik ook een gave maar dan ben ik verbonden met mijn meester maar die ontwikkeling gebruik ik in mijn dagelijkse zelf. Ik doe alles op mijn intuïtie. Ik ga slapen op mijn intuïtie, ik eet op mijn intuïtie, ik sta op op mijn intuïtie, ik handel op mijn intuïtie, ik besluit op mijn intuïtie, dus alles is intuïtief. Daarom kan ik ook de intuïtieve cursus geven omdat ik gewoon eigenlijk praktijkgericht alleen maar dat doe. Als ik in de auto zit dan kijk ik intuïtief naar links of kijk ik naar rechts of ik rem intuïtief. Dus ik doe alles op de impulsen die bij me binnenkomen.

Dus jij kent eigenlijk geen schuldgevoel of zelfkritiek?

Tresi: Nee.

Dat is fijn als je dat niet hebt.

Tresi: Ik ken het niet maar ik weet wel dat het er is. Een voorbeeld, gisteren heb ik Chantal aan het huilen gemaakt doordat ik weer begon over haar huishouden. Dus ik ken dat stuk dat ik denk: ik zou me schuldig moeten voelen omdat ik haar aan het huilen heb gemaakt maar ik voel me niet schuldig.

Dat is super dat je dat niet hebt.

Tresi: Op een gegeven moment heb ik de vogeltjes laten vliegen omdat ik vind het leuk om ze vrij te zien. Ze zitten in een kooitje dus ik heb ze vrijgelaten. Ze vlogen door het huis en zij had zoiets van: oh mijn vogeltjes, straks krijg ik ze niet meer in de kooi en ze ging allerlei scenario's maken en ze raakte in paniek. Ik zei: "Oordeel niet vooraf maar achteraf, het komt altijd goed." Op een gegeven moment merkte ik dat haar energie niet meer zo positief was omdat ze koppig was en aan het huilen en ik laat haar dan in haar eigen energie. Dan kijk ik gewoon en dan voel ik me niet schuldig. Dan laat ik haar gewoon.

Als je gaat worstelen met een schuldgevoel van: dat kan ik haar niet aandoen, dan gaat het altijd ten koste van jezelf.

Tresi: Op een gegeven moment had ik iets gegoooid om die vogels uit de lamp te krijgen en toen viel er een lamp stuk en dan zeg ik van: ja, je krijgt wel een nieuwe lamp van mij. Dan ga ik me niet helemaal in het scenario van drama zetten, dan is het alleen maar toekijken. Als ik in de menselijke energie zou gaan zitten dan zou ik misschien op dat moment scenario's gaan maken omdat zij onmisbaar is en ik haar absoluut nooit zou willen missen maar dan zou ik dat scenario eigenlijk als zelfkastijding kunnen gaan gebruiken van: straks is ze zo boos op mij dat ik haar verlies en dan gaat mijn hele werk naar de klote en dan is Isaak haar kwijt en al die dingen. Maar dat doe ik niet. Ik vertrouw zodanig op God dat ik zeg van: "Het is zoals het is."

Die scenario's maken wij wel. Ik wel in ieder geval. Ik vul het dan al in van: wat zou een ander denken?

Tresi: Ik weiger dat.

Heb je dat in het verleden wel gedaan of ben je daar altijd vrij van geweest?

Tresi: Ik heb het wel gedaan. Ik heb heel veel schuldgevoelens gehad. Ik heb heel veel zelfkastijding gehad, heel veel angsten gehad en heel veel overlevingstechnieken toegepast in mijn bestaan. Door mijn meester Isaak heb ik dat steeds meer op de achtergrond gelaten. Ik ben echt een overlever geweest, zeker achtentwintig jaar van mijn leven ben ik een overlever geweest van fobieën, angsten, zelfkastijding en straatvrees. Niet dat ik bang was om op straat te komen maar omdat ik bang was voor wat er op straat naar me toe zou komen. Ik had wel mensenkennis. Ik heb onnoembaar veel meegemaakt, maar daar ben ik allemaal doorheen gegaan. Nou, onze Jenny?

Ik ben wel een stukje vooruit gegaan. Niet met grote stappen vind ik zelf. Ik was echt een denker. Ik probeer wel meer dingen op mijn intuïtie te doen zoals: die of die ik moet ik eens bellen en dan doe ik het niet vanavond of morgen wel, nee ik heb nu tijd, ik denk er nu aan dus ik doe het nu. Dat gaat steeds beter dat soort dingen vind ik. Naar jezelf toetrekken vind ik wel moeilijk. Als ik met mensen in contact ben dan vind ik het moeilijk om niet mee te lijden maar wel mededogen te hebben. Ik probeer wel in te leven. Ik probeer het wel, dat lukt niet altijd, om verdriet van anderen niet tot me te nemen. Dat gaat een stuk beter. Ik ben ook een kleine student.

Tresi: Je bent tenminste een student, daar mag je jezelf al een schouderklopje voor geven. Blijkbaar ben je best wel een emotionele student.

Jenny moet huilen.

Ja.

Tresi: Hoe komt het dat je zo emotioneel bent? Ga jij je tranen inhalen die je vroeger in hebt gehouden? Hoe komt het dat je zo emotioneel bent

geworden? Eigenlijk constateren we in de loop van deze cursus dat je veel meer emoties toont.

Heel fijn trouwens. Wij vinden het fijn.

Ik vind dat je veranderd bent in de positieve zijn.

Tresi: Hoe heb je dat voor elkaar gekregen? Dat is ook intuïtief hè. Je emoties uiten is intuïtief toegeven aan je gevoelens. Als je een dagje met mij mee zou lopen dan zou je weten hoe het voelt.

Dat kan ik niet aan.

Tresi: Iedereen wordt moe, behalve ik.

Ik heb genoeg aan mezelf.

Tresi: Chantal zegt altijd: het houdt nooit op. Nee, het houdt nooit op, ik wil ook niet dat het ophoud. Als het een dag opgehouden is vervel ik me al en dan denk ik: waar zijn mijn emoties? Uitdaging, intuïtiviteit. Nou, dan ga ik weer. Gerrie?

Ik heb zeker heel veel geleerd deze cursus. Ik heb het gevoel dat ik meer op mezelf vertrouw, op mijn gevoel vertrouw. Een klein voorbeeld, ik heb het een en ander meegemaakt met mijn oudere zus. Een rekensommetje, we hadden niets te doen en ik dacht: zullen we naar mijn zus gaan? Toen ging ik denken van: ze wil vast weer praten over vroeger over pa en ma en zo en daar heb ik geen zin in. Anja zat toen in die familieprikkelingen en toen zei Isaak tegen haar: dan zeg je ik ga weg of ik wil het er niet over hebben. Mijn man dacht er ook zo over. Toen dacht ik: ik moet bij mijn eerste gevoel blijven en niet beredeneren: dit kan gebeuren of dat kan gebeuren. We zijn gegaan en ik ben zo blij dat we zijn gegaan want het was een fantastische middag. Ik heb een stukje teruggevonden bij mijn zus wat er zat zonder die bal van negativiteit. Dat was al les één. Ik begin het al heel goed te leren naar mijn kinderen toe. Het nee leren zeggen en het duidelijk aangeven van: ik doe al zoveel of tot zoover. Ik vind het mooiste gevoel dat ik met mijn kleinkinderen kan spelen, kan lachen in de tuin, kan springen en huppelen. Dat

vind ik ook intuïtie en gevoel en voor hen een stukje rust te zijn en ook die lieve heerlijke open eerlijke vragen en dan die simpele antwoorden te vinden. Dat is zo mooi.

Tresi: Wat heel erg mooi is, is dat het gevoel eigenlijk geen regels heeft. Als ik mezelf laat drijven, kunnen jullie jezelf laten drijven op het water op de rug zonder te bewegen?

Ja.

Tresi: Heel veel mensen kunnen dat niet. Ik heb het vorige keer ook gedaan met mijn knieën naar me togetrokken en dan ging ik zo drijven. We waren op de Gelderse meren op het naaktstrand en toen zei een vrouwtje: ik heb het weleens gezien dat iemand het deed en ik deed het zo voor. De anderen verzopen gewoon. Ik vroeg me af: waarom kunnen mensen niet drijven? Het is toch puur zweven.

Het is overgave.

Tresi: Ja, zo lekker. Wat ik daarmee wil zeggen is: het is een heerlijk gevoel als je omhoog kijkt en dan ben je gewoon eigenlijk volledig een met het water en je geeft je over aan dat gevoel van dat moment. Heerlijk. Dat heb je in alle aspecten. Je kan ook een gevoel hebben als je alleen maar aan het mediteren bent, dat je zegt: heerlijk om mijn eigen wereld te hebben. Ik weet nog dat mijn moeder zei toen ik klein was: kijk, daar kijkt ze weer zo. Dan staarde ik heel lang naar een punt. Dan zat ik helemaal in mijn gevoel, in een bepaalde belevenis en dan zat ik te staren. Heerlijk. Ik ben verslaafd aan mediteren, ik ben verslaafd aan....

Ik heb ook een kleinkind dat zo kan staren.

Tresi: Ja, dat is een soort mediteren. Dan vervaagt het beeld voor je en dan ben je het van binnen aan het beleven. Ik weet nog toen ik klein was en dan zei mijn moeder: daar kijkt ze weer zo. Dan was ik aan het staren. Dan hoorde ik de impulsen om me heen wel omdat ik wakker was. Daarom vind ik mediteren ook zo lekker. Als ik op bed lig dat ik niet slaap. Als je slaapt

dan droom je. Als je mediteert dan droom je ook, maar dan droom je vanaf je innerlijke. Dus dan is het bewuster zeg maar, heerlijk. Dat is zo mooi als ik jullie allemaal zo zie. Gevoel is eigenlijk het essentiële van ons zijn, maar we worstelen zo vaak met het essentiële van ons zijn. Dat is toch niet goed?

Nee.

Tresi: Stel dat je een gevoel hebt voor die persoon, waarom zou je daarmee worstelen? Zeg gewoon: ik heb gevoel voor je of ik ben verliefd op je of ik wil met je uit of ik ben boos op je. Leg je woorden in je mond. Gedachtes, woorden en daden. Gevoel wisselt ook heel erg. Net als gisteren. Ik was heel erg boos op een zoon van mij. Hij is zeventien en hij was aan het puberen dus hij had een bepaalde houding. Zijn houding maakte mij nog meer boos en zijn woorden maakten me nog meer boos. Puntje bij paaltje had hij zichzelf in de nesten gewerkt en heb ik zijn twee gamedingen weggehaald en heb ik het internet weggehaald. Ik was zo gevoelsmatig boos dat er geen pardon was op dat moment. Op dat moment was hij ook boos op mij. Hij uitte zijn gevoel naar mij toe en ik uitte mijn gevoel naar hem toe via sms. Vanochtend kreeg ik een sms van hem, hij uitte zijn gevoel naar mij toe van: dit kan ik niet goed en dat kan ik niet. Ik dacht: als je dat zo voelt dan moet je het maar zo voelen, punt. Vanochtend kreeg ik een sms van: ik ga vandaag mijn best doen. Ik werd om een uur of acht wakker en hij was aan het strijken. Op een gegeven moment kwam mijn gevoel weer tot een ander gevoel en voor hij het wist kreeg hij het gevoelsmatig allemaal weer terug wat ik hem afgepakt had. Gisteren had ik het niet gedaan. Vandaag had ik het gevoel van wel doen terwijl mijn gevoel gisteren was: je krijgt het helemaal niet meer terug. Gevoelsmatig dacht ik vanmorgen: je krijgt het weer terug. Dan zou ik kunnen denken: dan is je straf veel te kort geweest, hij heeft maar een klein beetje zijn best gedaan dus ik moet hem nog langer straffen. Nee, gevoelsmatig is het goed zo. Zo gaat dat. Als ik gister iets heb gezegd wil het niet zeggen dat ik er vandaag nog achter sta wat ik heb gezegd. Gisteren voelde ik dat zo maar vandaag voel ik misschien weer anders. Dan komen die mensen: ja, maar je hebt het beloofd gisteren of je hebt het gezegd gisteren. Dan zeg ik: "Ja, dat was gisteren."

Je moet voor jezelf opkomen.

Tresi: Ja, dat mag. Heel veel mensen durven niet.

Dat heb je denk ik ook van vroeger in jezelf geprogrammeerd van: als je iets zegt moet je het ook doen, ook al is het dan morgen en is je gevoel anders.

Tresi: Het is hetzelfde als je 's ochtends tegen je vent zegt: "Vanavond gaan we lekker een sekspartij houden." 's Avonds bent je bij elkaar en heb je er helemaal geen behoefte aan en dan zou het nu moeten gaan gebeuren. Of dat je echt woensdag gehakt moet eten. Waarom moet je op woensdag gehakt eten? Misschien wil je wel uit eten of heb je een ander gevoel. Word dat. Jullie moeten wel die vrijheid geven. Daarom vind ik het zo verschrikkelijk om die vogels in die kooi te zien omdat ik weet hoe het is om opgesloten te zijn. Ik heb dertien uur in de gevangenis gezeten toen Wybe me erin gooide. Dat was verschrikkelijk. Huwelijksaanzoek tot gevangenis. Ik heb Wybe ten huwelijk gevraagd en ik belandde dertien uur in de gevangenis.

Dat was toch op de Euromast?

Tresi: Ja, dat was op de Euromast. Ik heb hem ten huwelijk gevraagd en toen werd hij helemaal gek en boos en etc. Ik ben toen naar zijn stacaravan gegaan en toen heb ik een paar ramen ingetikt.

Er wordt gelachen om Tresi.

Tresi: Dat was mijn gevoel. Hij was bang. Ik zei: "Jij gaat niet op die zakenreis." Hij zou de volgende dag op zakenreis gaan. Hij was zo bang dat hij de zakenreis niet kon doen. Hij belde de politie en zei dat zijn ex - ik was gewoon nog zijn partner - zijn ramen had ingetikt, dus vernielingen had toegebracht. Toen werd ik afgevoerd met de politiewagen en heb ik dertien uur gezeten. Toen zeiden ze nog heel duidelijk: we hebben de verkeerde hier zitten. Maar ik zat er wel dertien uur. Ik heb dertien uur gemediteerd omdat het was verschrikkelijk. Dat gevoel zal ik nooit meer kwijtraken, hoe het is om niet meer uit een kamer te komen. Ik heb de hele tijd gemediteerd van:

stel dat het nu je kamer thuis is, dan zou je het niet erg vinden om dertien uur daar te zijn en te slapen. Het was een nacht. Maar toch kon ik de hele nacht alleen maar mezelf in meditatie-toestand houden omdat ik heel dicht tot een gevoel van paniektoestand stond dat ik echt met mijn hoofd desnoods tegen de muur zou bonken omdat ik last heb van claustrofobie en je kan er niet uit. Dus je gevoel gaat je gek maken van: je kan er niet uit. Dan denk je: stel dat ik hier helemaal nooit meer uitkom. Dat is heel beangstigd dat je geen houvast hebt en je vrijheid is je ontnomen. Dan zie ik die vogels en dan heb ik hetzelfde gevoel met die vogels. Dan zie ik ze vliegen en dan word ik zo blij dat ze zo vliegen door het huis. Ondanks dat je weer stront en wat dan ook moet opruimen omdat ze troep maken maar zo hoort het eigenlijk ook.

Dat hadden wij ook toen we de dolfijnen zo vrij rond zag zwemmen op Madeira. Daar ging ik van huilen dat je denkt: oh, wat heerlijk dat die dieren in hun vrijheid rond mogen zwemmen, doen wat ze maar willen. Dat is zo'n fantastisch gevoel.

Tresi: Ja, dat is ook. Je haren in de wind, hoe heerlijk is dat niet. Ik heb een keer bij een hele grote boom gestaan en het regende en het donderde en ik ging daar staan en mijn haren vlogen in de wind en iedereen zei: kom daaruit. Heerlijk, het gevoel dat je kreeg om op dat moment op dat punt te staan. Maar ja, je gedachtes kunnen je gevoel weer gaan onderdrukken van: gevaarlijk de bliksem kan inslaan. Er zijn zoveel vormen van gevoel. Als ik die ogen van Sky zie dan komt er een gevoel bij me los. Als ik Aqua zie dan komt er een gevoel bij me los. Als ik mijn kinderen blij kan maken met een cadeautje komt er een gevoel bij me los. Dus het komt eigenlijk bij jou los doordat je iets voelt door een gedachte, woorden of daden. Dus die drie, meer zijn er gewoon niet. Het is wel heel mooi zo.

Dat is wel heel fijn.

Tresi: Het leven is zo kostbaar dat men het vaak niet eens beseft hoe kostbaar het is. Weet je hoe kostbaar het is dat jij in dit lichaam mag zijn? Weet je hoeveel zielen daarboven die kans nog niet krijgen?

Dat besef je niet hè.

Tresi: Dus jij hebt nu deze kans om Stientje te zijn en dan heb je misschien jaren Stientje in overlevingstechniek neergezet, terwijl je eigenlijk een leven hebt gekregen en zij daarboven zitten te wachten: wanneer komt zij en mag ik haar plek innemen? Mag ik reïncarneren? Dankbaarheid. Dat heb ik ook als ik wakker word en dan denk ik: heerlijk. Dan ben ik zo blij dat ik mag liggen op dat bed en dat ik wakker mag worden, en dan komt dat verantwoordelijkheidsgevoel weer om de hoek van: je moet dit doen, je moet dat doen. Nee, dat hoeft niet. Ik ben een workaholic, ik wil altijd bezig zijn. Nee, geniet maar van niets doen, even niets. Dan komt de dualiteit in jezelf: jij moet dat nog doen, je moet dat nog doen. Nee, heerlijk en dan zeg ik tegen mezelf: heerlijk. Dan komt weer die gedachte: wat ben je toch lui zeg. Nee, heerlijk. Dus voel oké. Mooi. Gerrie hebben we gehad, we gaan naar Debby.

Bij mij heeft de cursus heel veel gedaan. Ik ben door Isaak bevestigd in mijn intuïtie, wat ik eigenlijk al jaren wist. Dat kwam allemaal naar boven en met de zegen dat ik naar mijn gevoel kon handelen. Nadat ik dat kon doen zat ik zo in de flow en voelde ik zoveel vrijheid. Dat ene cadeautje kwam uit de lucht vallen. Sindsdien kan ik me helemaal volledig storten op mijn intuïtie. Net als: wanneer ga ik eten? Wat ga ik doen? Wel of niet naar mijn ouders als ik in de buurt ben? Dan ontstaan hele mooie gebeurtenissen. Of ik ga naar die en die en dan kan ik daar ook weer iets moois brengen. Dat soort dingen. Wat ik ook heb geleerd is: als ik niet bij mijn gevoel kom dan ga ik schrijven. Dat heb ik nog niet heel veel gedaan. Ik ben heel druk ook nog met verwerking. Ik heb nog niet de totale rust in mij maar dat gaat allemaal goed komen.

Tresi: Schrijven is ook gevoel hè. Creativiteit. Wat Paula doet, schilderen, is ook gevoel. Zingen is ook gevoel.

Het zit wel in mijn hoofd maar ik heb nog niet de rust in me om te gaan schrijven. Ik wil heel veel dingen over Peter op papier zetten zodat ik het van me af kan schrijven, dat ik het kan verwerken. Ik heb die deur dichtgetrokken en ik ben heel verbaasd dat ik hem niet mis en dat ik zo gelukkig en zo blij ben.

Tresi: Laat hem dat horen.

Er wordt gelachen.

Waar is dat gevoel gebleven?

Tresi: Ja, dat is er niet schat.

Ik zit te zoeken.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik moet pijn hebben, waar is die pijn in Godsnaam?

Ja, er klopt iets niet. Er is gewoon niets.

Tresi: Het is illusie. Gisteren ging de les over illusie. Iedereen heeft er altijd een probleem mee als we het over illusie hebben. Alles is illusie. Ook 'ik ben nu verliefd op je' is illusie of 'ik hoor nu pijn te hebben' is een illusie. Maar ja, als je geen pijn hebt, schat welkom in de illusie.

Ik ben wel heel erg aan het filosoferen van: wat is verliefdheid? Ik heb het niet opgezocht. Het kwam als een moker binnen. Ik zat toen in een ander huwelijk dat al wel dood was. Het was toen van: hij is de ware. Maar waar is dat gebleven?

Tresi: Dat is weg.

Het gaat dan toch voorbij.

Tresi: Je gevoel evolueert. Dat betekent dat je veranderd bent in een andere gevoels situatie. Ik heb ook een aantal huwelijken achter de rug. Op het moment dat ik ze stopte, nou mijn hele wereld stortte in.

Dat is bij mij helemaal niet geweest.

Tresi: Toen bij mij wel. Ik stortte in en was depressief maar ik voelde gewoon: ik moet doorzetten, ik moet door de zure appel heenbijten. Mijn gevoel wilde hier vanaf maar mijn angst was zo groot en mijn toekomstbeelden. Ik heb vijf jaar vastgehouden en nu ik terugdenk is dit het beste wat ik had kunnen doen, anders was ik niet de vrouw geweest die ik nu ben.

Achteraf denk ik dat ik die pijn al wel gevoeld heb in de relatie, en een stukje losgelaten heb en verwerkt heb en het gevoel is veranderd.

Tresi: Kijk, jij bleef hangen in een relatie en dat was het. Maar het was geen voeding meer. Het is hetzelfde als toen ik op een gegeven moment tegen mijn zoon zei: je moet de deur uit. Hij is anderhalf jaar weggeweest. Ik dacht: dat kan je niet maken. Ik dwong hem gewoon van: je hebt een maand de tijd en dan ben je weg. Ik dacht: ik zie hem nooit meer terug. Ik ging allerlei scenario's maken. Hij is weggegaan en heeft niet eens dag tegen me gezegd. Hij is weggegaan en ik miste hem ook niet. Ik dacht: eigenlijk hoor je hem te missen, wat ben je een slechte moeder. Op een gegeven moment is hij weer teruggekomen en nu is het weer goed. Hij is er een andere jongen van geworden. Het is goed dat ik naar mijn gevoel heb geluisterd en niet naar mijn menselijke angsten van: ik heb voor hem gezorgd, dat doe je niet, straks zie je hem niet meer terug. Het zag er ook naar uit dat ik hem niet meer terug zou zien. Het is toch weer goed gekomen. Dat doen wij vaak wel, angsten boven ons gevoel zetten. Gewoon in een relatie blijven is ook puur een angst om los te laten. Want als je gaat scheiden moet je een huis hebben of je moet alles verkopen, je moet het je kinderen vertellen, je moet je eigen inkomen vergaren. Dat zijn zoveel dingen die je eigenlijk bijna dwingen om te blijven hangen, omdat je bang bent voor de toekomst, wat jou toekomt. Ik geloof gewoon dat afscheid vooruitgang is, maar je moet wel eerst afscheid nemen.

Ik weet niet of ik afscheid heb genomen. Ik heb gewoon de deur achter me dichtgeslagen en het was klaar.

Als je geen pijn hebt gehad dan heb je geen afscheid genomen.

Tresi: Het is toch gek dat je geen pijn hebt.

Wel in de relatie.

Tresi: Dat weet ik. Ik heb in de relatie met Wybe ook veel pijn gehad, maar toen hij wegviel uit mijn leven was de pijn enorm, het was ontzettend. Door alles wat hij mij heeft aangedaan, heeft hij nooit mijn liefde weg kunnen slaan. Dus mijn liefde voor hem is nog steeds blijven bestaan. Tot op heden is mijn liefde voor hem nog steeds aanwezig. Het is alleen dat de pijn weg is, maar de liefde is niet weg. Dus de grote scherpe pijn is weg maar ik weet wel, dat weet ik nu al, op het moment dat er een definitief afscheid zou komen tussen hem en mij, dan zou die pijn weer volledig ontstaan omdat op dat moment ben je iemand kwijt waar je van houdt. Ik hou van Wybe, dat is niet weggegaan door alle dingen die gebeurd zijn in het boek 'Wybe, wat doe je nou?' Niet door zijn ouders, niet door de schulden die hij heeft, niet door zijn verleden, niets. De liefde is blijven bestaan, het is alleen dat de omstandigheden zodanig zijn gegroeid dat hij gekozen heeft voor anders en dat moet ik accepteren. Dus teruggaan in een soort relatie, samen onder één dak, dat voel ik ook niet meer. Dat is gelukkig weg. Als ik daar ben dan voel ik ook gewoon: ik ben hier en ik wil nu naar huis. Dan ben ik er een uurtje en dan ga ik naar huis. Of ik ga daar slapen en dan voel ik dat ik niet bij hem kan slapen. Ik luister wel naar mijn gevoel daarin. Ik ben wel geëvolueerd in een bepaald iets maar niet in de evolutie zoals jij van: ik hou er niet meer van. Dat is bij jou het probleem. Je houdt er niet meer van. Dat is het probleem. Je houdt er gewoon niet meer van. Je hebt een illusie gehad van: ik hou van hem, maar je wilde gewoon deze man naar je toetrekken. Je wilde hem hebben zoals je het ergens bedacht hebt.

Zoals ik hem gekend heb. Dat stukje viel weg en achteraf denk ik: ik heb altijd heimwee gehad naar dat stukje.

Tresi: Precies, je had het bedacht: zo moet het zijn.

Dat wil ik weer voelen.

Tresi: Dat was er niet dus daarom kwam die pijn, keer op keer op keer op keer terug.

Wat een illusie en creatie was.

Tresi: Je bent wel gezegend hoor.

Na dat besluit werd het bewezen door de kosmos, er werd een huis geregeld en allemaal nieuwe spulletjes en een auto. Ik kreeg ook nog een belastingteruggave. Ik dacht: het moet niet gekker worden. In de praktijk ook. Ik zette een cursus op de site en het zat weer vol. Zo kwamen er allemaal mooie dingen.

Tresi: Dat is ook zo. Ik heb dat bij mij ook gemerkt. Toen Wybe en ik uit elkaar gingen zei ik ook tegen hem: "Ik ben blij dat je weg bent gegaan." Hij dacht: je bent nu voor het eerst gedumpt. Ik zei: "Ik ben blij dat je het hebt gedaan want ik had het niet gedaan, mijn gevoel had je niet losgelaten." Ik was gewoon doorgedaan en doorgedaan en doorgedaan. In de tussentijd heb ik heel veel mooie ervaringen opgedaan en mooie mensen ontmoet. Ik heb dat vijf maanden gedaan. Ik heb iets met de vijf en de acht. Na vijf maanden was ik er klaar mee om te vluchten in die mannen en die 'dating' energie. Daar ben ik helemaal mee gestopt en dat voelt nu weer goed. Toen niet. Maar nu vijf maanden later wel. Nu ben ik lekker thuis met mijn kinderen en dat voelt goed, maar toen niet. Als ik het toen had gedaan was ik doodongelukkig geweest, maar vijf maanden later kon ik het wel doen. Dat betekent dat ik gevoelsmatig toen niet klaar was en nu wel. Ik denk nu: mijn werk heeft veel geleden onder Wybe en nu is de vrijheid gekomen dat mijn werk niet meer hoeft te lijden. Als er veel shit is en ruzie thuis dan loopt dat gevoel met je mee. Natuurlijk kan Isaak je overstijgen zodat je er dus in die twee of drie uur geen last van hebt. Op het moment dat je erheen gaat heb je er wel last van en als je weer weggaat heb je dat ook. Dan ben je even drie uur gezegend omdat Isaak de meester is, maar je werk lijdt er wel onder.

Dat herken ik omdat ik ben veel minder moe.

Tresi: Ik was ook heel moe. Dan zat ik naast hem in de auto en dan dacht ik: ik ben opeens moe. Dan gingen we die avond naar Beverwijk en dan dacht ik: ik wil mijn ogen dichtdoen. Nu is de energie weer terug. Door de tijd heen merk ik dat ik weer meer mijn eigen individualiteit heb omdat we niet meer overgaan tot verliefdheid of ik moet een relatie instandhouden. We zijn nu vrienden en we kunnen nu leuke dingen doen, zonder de verplichting van: we hebben een relatie. Dan is die druk ook weg.

Nou, ik ben gekapt. Het was het oude patroon van: ikke, ikke, ikke, hij wilde zich niet verplaatsen in mij en dwingen en manipuleren. Ik heb geen behoefte meer om hem te zien. We hebben ook samen een hond, een soort Husky. Dat betekent ook dat ik de hond niet ga balen, die is voor hem. Hij kreeg de deksel op zijn kop.

Tresi: Hoe zit hij nou in zijn gevoelens dan?

Ik heb nog wel contact met zijn moeder en ik hoorde van haar dat hij zich in het begin heel eenzaam voelde en dat had hij niet verwacht. Hij is er nu wat aan gewend kennelijk. Van mijn kinderen die wel contact met hem hebben hoor ik dat hij de dingen omdraait, dat ik de hond in de steek heb gelaten. Nee, het is een gevolg van. Ik laat jou vallen, dus het gevolg is dat ik ook niet bij jou aan de deur kom om het hondje te halen of dat hij bij mij aan de deur komt om het hondje te brengen.

Tresi: Over en uit dus.

Ja, dat voelt heel goed.

Tresi: Voor mij is het andersom. Bij mij voelde het niet goed hem helemaal los te laten.

Dat is bij iedereen anders.

Tresi: Ja.

Achteraf kon ik wel zeggen: dank je wel Peter, nu kan ik je helemaal loslaten doordat jouw houding zo is.

Dat is een geschenk eigenlijk dat hij zo'n negatieve houding had.

Het is nu niet van: ik mis dat je zo aardig bent.

Tresi: Bij mij was het zo dat Wybe heel lelijk ging doen en ik voelde in mijn gevoel dat die lelijkheid mij geen goed deed. Ik moest steeds met liefde gaan werken om mij een goed gevoel te geven. Ik heb genoeg ex-en gehad. Het was altijd: uit het oog, uit het hart. Uit is uit. Ik wil geen vriendschap, helemaal niets. Ik kon me helemaal niet voorstellen dat ik met Wybe een vriendschap wilde hebben. Hij heeft me toen vijf maanden pijn gedaan doordat hij zei: ik wil gigolo worden. Dat vond ik heel moeilijk, dat hij dus hoer wilde worden en dat ik dat maar moest aanvaarden. Ik ben meteen gaan daten en ben seksueel actief geweest om te kijken: hoe is dat dan? Kan ik het stukje bij iemand anders vinden? Wybe en ik hadden die seksualiteit heel erg. Nou, dat heb ik niet kunnen vinden. Op een gegeven moment had ik zoiets van: klaar, die zoektocht heb ik erkend. Ik heb het weer losgelaten. Met Wybe heb ik nog steeds die passie, ook wat onze seksuele beleving betreft, ondanks dat we alleen maar vrienden zijn zeg maar. Ik voelde dat het bij mij niet klopte als we uit elkaar gaan in boosheid. Misschien denk ik er over een hele tijd heel anders over. Maar op dat moment voelde het niet zo. Ik moest steeds maar incasseren. Hij deed zo lelijk tegen me. Ik moest steeds maar incasseren en dat deed zo'n pijn. Hij deed meestal lelijk net voor ik moest optreden. Ik moest mezelf dan heel erg sterk maken om boven mijn gevoel uit te stijgen, om mijn optreden goed neer te zetten. Ik ben heel trots dat het al die tijd wel gelukt is. Ik merk wel in mijn gevoel dat het niet uitmaakt welke menselijke aspecten ik ook krijg. Het boek 'Wybe, wat doe je nou?' is in dezelfde tijd gebeurd als het boek Masterclass. Het maakt niet uit wat ik meemaak. Mijn werk kan ik eigenlijk neerzetten door die grote overschaduwing van mijn meester zeg maar, ondanks de persoonlijke strubbelingen, het persoonlijke verdriet. Dat gaf me ook wel een bewustwording.

Wat ik me ook realiseer is dat hij geen emotionele macht meer over mij heeft. Dat had hij voorheen wel. Nu ben je uit elkaar en hij vertoont hetzelfde gedrag. Nu kan ik erboven staan en er afstand van nemen en zeggen: oké, jij wilt het zo, hier heb je het, doe maar.

Dat is zijn ding.

Tresi: Dat is heel mooi omdat jouw liefde was gewoon dood.

Ja, die was dood. Ik ben wel heel verbaasd, dat betekent dat de laatste jaren een illusie zijn geweest.

Tresi: De intensiteit was er niet meer. Hij was er, jij was er maar die energie stroomde niet meer. Dat betekent dat je twee stukjes mensen hebt maar dan heb je geen energie meer tussen die twee stukjes mensen en dan stroomt het niet. Op het moment dat het wegvalt dan heb je geen gemis.

Nee, ik miste hem al.

Tresi: Ja, dan heb je gemis. Het is hetzelfde wanneer je bij wijze van spreken hier weggaat en je bent niet verbonden met deze mensen, dan mis je ze ook niet meer. Dan is het gewoon klaar, dan is het goed geweest.

Dat is een heel goed voorbeeld, dat is het.

Tresi: En dan verbaast het je.

Ja, en daar ben ik dan mee getrouwd geweest.

Tresi: Ja precies, ik ook.

Het is zo snel gegaan. In zes weken tijd is het balletje gaan rollen. Ik dacht: de kosmos wil gewoon dat dit snel over en uit is en dan kan ik verder met mijn levensdoel, zo iets.

Tresi: Het is wel mooi.

Heel mooi. Ik ben iedereen heel dankbaar, jullie ook voor de steun, geweldig.

Tresi: Ja, ik ben heel blij omdat als we kijken naar je energie nu en toen je daar zat, je was veel introverter, je was veel op jezelf gericht, je was niet zo

levendig. Hij haalde je euforie en levendigheid weg. Ik merk ook dat ik bij bepaalde relaties een hele andere energie kreeg. Door die relatie zeg maar. Als ik er niet meer voor koos dan kreeg ik weer een andere energie door iemand anders weer te ontmoeten. Dus je verandert van energie door de mensen die je ontmoet en waar je mee omgaat. Als ik bij Wybe ben, nu nog, word ik heel rustig, heel stil. We hebben geen gesprek omdat we zeggen bijna niets tegen elkaar. Als ik bij anderen ben dan ben ik heel levendig. Ik merk dat mensen mij energie geven of energie afnemen. Daar kan je moe van worden. Daarom was je zo moe. Heel goed gedaan. Mooi zo.

Het is het mooiste geschenk.

Weet je hoe snel het gegaan is dat Isaak tegen je sprak en de volgende dag stuurde je mij een sms-je: ik heb gedaan wat Isaak heeft gezegd. Ik vond het geweldig.

Tresi: ik moet heel eerlijk zeggen dat ik veel respect voor je heb, omdat je zat zo in een soort flow die zo'n doodlopende flow was en daar ben je uitgestapt zeg maar. Ik ben een persoon die daar allang uitgestapt zou zijn omdat daar geen energie was, snap je?

Ja.

Tresi: Dat is het verschil met mijn relatie met Wybe, daar was er wel energie en het heeft nog steeds energie. De liefde is er nog steeds, we houden nog steeds van elkaar. Het is alleen dat de omstandigheden ons uit elkaar heeft gedreven, maar we houden nog steeds van elkaar.

Ik had ook het idee of misschien was het een waanidee, dat ik met mijn capaciteiten hem wel kon openen.

Tresi: Dat dacht ik ook.

Ik heb geprobeerd met alle kracht zijn hart te openen en hij hield dat met alle kracht tegen. Isaak maakte mij dat duidelijk omdat hij zei: hij is niet meer te redden. Toen had ik zoiets van: ja, wat doe ik dan nog? Dan ga ik mijn energie daar niet aan verspillen. Ik

wil de komende dertig jaar die ik mogelijk nog heb of langer niet achter de geraniums zitten, alsjeblieft niet.

Tresi: Nee, dat heb ik ook gehad en dat heb ik nog steeds dat ik door mijn helderziendheid dingen zie en wil veranderen, maar een kind wil ook ervaren. Wybe is van marinier naar burger gegaan, dus hij is nog kind. Hij wil weten hoe het is om zijn eigen plekje te hebben en zijn eten te koken. Op een gegeven moment heeft hij dat ook ervaren. Ik kan me ook nog herinneren, in mijn gevoel, hoe het was om mijn eigen plekje te hebben en dingen te koken. Daar krijg je een bepaald gevoel bij. Daar zit hij in. Hij wil weten hoe het is om zelfstandig te zijn en zijn eigen rekeningen te betalen. Op een gegeven moment komt hij weer in een andere flow. Ik ben de toeschouwer en Isaak zei dat het moeilijk voor mij zou zijn om de toeschouwer te zijn en dat is moeilijk. Op een gegeven moment ging hij aan de pillen, waar ik tegen ben. Gelukkig is hij daarmee gestopt. Hij neemt dan maar een blow waar ik tegen was en dan moet ik toeschouwer zijn, dat hij een blow neemt en leip op de bank ligt. Oké, dan is dat jouw gevoel die dat nodig heeft, en misschien komt daar weer een einde aan. Toeschouwer zijn is moeilijk en dat was voor jou ook een toeschouwersituatie. Je moest toekijken hoe hij was, terwijl je beter wist maar hij liet niet toe. Wybe laat mij daar ook niet in toe, dus ik moet gewoon toeschouwer zijn.

Ik moet gewoon accepteren dat hij niet verder wil. Je weet nooit hoe het balletje rolt. Ik dacht, misschien nadat ik wegging dat hij nog dieper zou zakken en dan wel het licht vindt. Je weet het niet.

Tresi: Je weet het nooit, je weet nooit wat de toekomst jou brengt. Daarom noemen ze het ook toekomst, wat je toe komt in de toekomst.

Maar goed, dat laat ik los, dat is niet meer mijn probleem.

Tresi: Ik ben nu zes maanden uit elkaar.

We waren tegelijk, voor mij was het 16 maart.

Tresi: Voor mij 2 maart. Het is precies zes maanden geleden. Ik ben gisteren nog bij radio 538 geweest om half vijf in de ochtend. Het ging over seks met je ex en toen heb ik gesmsd dat ik seks heb met mijn ex en toen belden ze me en toen was ik live in de uitzending. Op een gegeven moment kreeg ik een sms van Nino: hé sukkeltje, jij op de radio.

Er wordt gelachen.

Op dat tijdstip?

Tresi: Ja, om half vijf in de ochtend.

Dat Nino om half vijf nog op radio 538 zit te luisteren.

Tresi: Ja, hij zit op de vrachtwagen.

Hij kan ook op een andere zender zitten.

Tresi: Ik zette de auto aan de kant en smste. Je intuïtie volgen verrijkt wel je leven.

Ja, heel erg.

Tresi: Ja, het verrijkt heel erg je leven. Het is wel dat je nooit weet wat je toekomt omdat je dan impulsief handelt. Mensen kunnen dan heel vaak denken dat je wispelturig bent, onverantwoordelijk bent, dat je je koppie niet gebruikt, dat je impulsief bent en spontaan. Je kan door je gevoel ook ontzettend introvert zijn, dat je zegt: nee, dat hoeft ik niet. Dat je je afsluit, dat je gevoel zegt: nee, ik wil niet naar dat feestje. Dan ga je niet. Dat je alleen maar die dingen aanvoelt. Ik ben gisteren naar het naaktstrand geweest en toen waren daar twee mensen en die kwamen we vorige keer ook toevallig tegen op het naaktstrand in Vrouwenpolder en nu waren ze in Breda. We kwamen ze toevallig tegen en we gingen samen zwemmen en een beetje praten. Ze wilden in de stad nog even met ons doorzakken, maar mijn gevoel zei nee. Wybe begon te zeggen van: waarom ben je bang? Hij had het eerder

over een parenclub en ik zei: “Nee, ik wil niet.” Toen zei Wybe: “Ik ga niet ruilen.” Die mensen zeiden ook: “We gaan niet ruilen.” Ik zei: “Nee, mijn gevoel zegt nee.” Wybe zei: “Ben je bang dat ik haar wil versieren of zo?” Ik zei: “Dat je het alleen al zegt, zegt mij genoeg.” Toen zei ik: “Nee, ik wil naar huis, punt.” Ik ben blij dat ik bij mijn gevoel bleef. Ze probeerden met z’n drieën op me in te praten. Ik heb een hele leuke avond thuis gehad en anders was het misschien helemaal uit de hand gelopen omdat ik toe had gegeven en dan was er misschien iets gekomen waar ik gevoelsmatig helemaal niet aan toe was om dat te ervaren.

Hoe was het dan voor Wybe, jouw duidelijke nee? Dat is moeilijke hè?

Tresi: Wybe kan niet tegen nee, dus hij heeft een paar keer geprobeerd me over te halen. Hij had al genoeg pilsjes op. Ik zei tegen Wybe: “Ik heb geen zin in agressiviteit en ik wil dit niet.” Toen we terugliepen naar de auto pakte hij me vast en toen begon hij me te kussen en toen zei hij: “Je weet toch, jij bent alleen mijn meisje, je hoeft toch niet bang te zijn.” Ik zei: “Daar gaat het niet om.” Ik liet het en de volgende dag kwam ik er gevoelsmatig op terug en zei: “Waarom heb je die opmerking gemaakt?” Hij zat ook met haar te dollen. Het was een naaktstrand en in de duinen gebeurde er ook heel veel seks. Het was een homogebeuren daar. Dus gevoelsmatig was daar ook energie van seks. Op een gegeven moment begonnen die mensen ook over seks met ons te spreken. Ik had zoiets van: ik wil dit niet, ik kies hier niet voor. Al zei die vrouw: “Ik zal nooit iets doen met een ander.” Ik voelde een duidelijk nee, dus ik zei: “Nee, ik ga niet met jullie weg.” Wat er ook zou zijn gebeurd, dat weet ik niet, maar mijn gevoel beschermde me op dat moment tegen wat er zou gaan gebeuren. Al zou het agressiviteit zijn geweest van Wybe, al zou het zijn dat Wybe een poging had gedaan of dat we allemaal uit de hand waren gelopen doordat we teveel drank op hadden, maar ik zei al vooraf nee.

Wybe kon dat uiteindelijk accepteren?

Tresi: Uiteindelijk wel.

Dat koste hem wel moeite?

Tresi: Dat koste wel moeite.

Dan ben je wel duidelijk. Je bent met z'n tweeën op eenzelfde locatie en die ander moet dan of met jou meegaan of zelf achterblijven en met de bus terug.

Misschien was bij de anderen wel het gevoel dat ze daar heen wilden.

Tresi: Ja, ze wilden wel naar de parenclub. Wybe zei: "Je bent bang dat ik iets met haar doe." Ik zei: "Alleen al dat je het zegt is voor mij genoeg." Hij zei: "Ik ken je toch." Dat kan, maar nee is nee.

Daar dan buiten blijven is moeilijk.

Tresi: Dat is voor mij heel moeilijk omdat ik heel vaak toegeef. Ik ben eigenlijk een gever dus heel vaak vind ik het zielig.

Dat doe ik ook voor de goede vrede, ja zeggen, terwijl mijn gevoel nee zegt.

Tresi: Ik vond die vrouw heel aardig. Ik ging ook met haar zwemmen en die man was ook ontzettend aardig. Die vrouw gaf ook te kennen dat ze heel zuinig op haar lichaam was en heel verliefd was en van haar eigen man hield. Dat idee kwam bij mij op, terwijl het nog zo vroeg was. Het was half negen en ik ben een nachtuil. Het was zaterdag dus waarom zouden we niet gaan dansen in Breda en uit ons dak gaan? Ik ben blij dat ik naar mijn gevoel heb geluisterd omdat ik thuis een hele leuke energie heb gehad, en we hebben met de kinderen gepraat. Later ben ik met Wybe mee naar huis gegaan en hebben we daar zitten chillen. Ik heb voor het eerst in die zes maanden wel een goede nacht door kunnen brengen in slapen, dus dat is heel fijn. Plus ik heb ook nee gezegd tegen mensen waar ik heel veel gevoelens voor heb, zoals Nino, mijn beste vriend, daar heb ik heel veel gevoelens voor. Ook Jochem vond ik ontzettend aardig en Rene was mijn maatje in lachen en kind zijn, hij heeft me ook een beetje door die scheiding heen getrokken. Ik heb daar allemaal nee op gezegd en ben er ook duidelijk gewoon mee gekapt. Hij

kwam weer terug met bellen en sms-jes in mijn bestaan en toen heb ik iets gezegd waarvan ik gevoelsmatig wist: als ik dit zeg dan durft hij niet. Hij zei op een gegeven moment: ik wil graag naast je liggen en je vasthouden. Ik zei: "Weet je wat, voor je mij aanraakt zal je je eerst moeten laten onderzoeken." Hij belde me de hele tijd en ik nam niet op en op een gegeven moment kwam hij op skype en ging ik schrijven en hij zei: "Waarom neem je niet op?" Ik zei: "Mijn kinderen liggen ernaast." Hij zei: "Laat maar." Sindsdien heb ik niets meer gehoord. Soms weet je gevoelsmatig: als je dit zegt, krijg je die reactie. En dan wil je juist die reactie hebben omdat je jezelf wilt beschermen om niet meer terug te vallen in zwakte. Ik wilde niet meer terugvallen om weer in die vijf maanden energie te gaan zitten en alleen maar te zitten dollen. Dat wilde ik niet meer, dat had ik gehad. Ik voelde wel gevoelens voor hem, dat ik hem aardig vond, leuk vond. Ik moest een keuze maken en die keuze was dat ik meer thuis wilde zijn en me wilde richten op mijn werk en op Wybe, desnoods als vrienden, maar niet meer al die externe zaken die me doodmoe maakten. Dat was gewoon klaar. Als ik Nino op een feestje zie, dat mag, maar ik wil niet meer mijn nachtelijke uren met hem doorbrengen zeg maar. Toen wel, maar nu niet meer.

Dat is voor de ander wel moeilijk te begrijpen.

Dat is dan zijn ding.

Jij weet het heel mooi te verwoorden en die ander denkt: wat doet ze nou weer? Wat is er nou weer aan de hand? Voor de ander die niet zo gevoelsmatig denkt als jij is dat wel heel moeilijk.

Tresi: Je komt jezelf daarin wel tegen. Ondanks dat ik het zeg, heb ik toch dat gemis naar die jongen toe. Omdat ik heb het zo ontzettend leuk gehad. We hebben geen ruzie gehad. Hij is een ontzettend leuke jongen. Behalve dat hij die paar gekke streken heeft gedaan, dat hij mij op internet wilde zetten met een slechte beoordeling omdat hij boos was. Het was een impulsieve daad van zijn kant. Hij was op zijn teentjes getrapt en ging mij op een paranormale site zwartmaken alsof hij een klant was. Ik heb het hem vergeven en het losgelaten. Dan denk ik: waarom doe je dat Tresi? Het is

gewoon gezellig om bij hem te gaan dansen en met hem te lachen en met hem in de bunker te gaan zitten. Hij heeft gewoon veel te bieden als relatiezijnde, als je het zou willen, maar mijn gevoel zei nee. Daar moet je gewoon gehoor aan geven. Maar als ik het met mijn verstand zou bekijken, zou ik zeggen: waarom niet? Het is gewoon een leuke jongen om te zien, hij heeft een goeie achtergrond, hij heeft een mooi huis en bubbelbad, we kunnen lachen samen, we praten veel samen, waarom niet? Omdat mijn gevoel zegt: nee.

Je kan het allemaal zo mooi verwoorden, daar kunnen we veel van leren.

Tresi: Ik snap niet dat jullie dat nog niet zo onder de knie hebben.

Dat komt wel. Jouw verhaal daarbij en je achtergrond en je kan het zo heel mooi zeggen van: daarom heb ik dat en dat gedaan. Je neemt er de tijd voor en je komt er gewoon op terug. Daar kan ik heel veel van leren. Heel mooi.

Tresi: Dank je wel, ik heb een goeie meester.

Ja, wij hebben ook goeie meesters.

Tresi: Jullie moeten het in twee uur doen, ik heb uren. Pas geleden had ik een sessie met iemand en ik was het er niet mee eens. Ik heb op een gegeven moment Isaak tot een halt geroepen, tijdens de sessie, omdat hij had het over iemand die ik ook graag mag. Ze is een vriendin van mij, tussen aanhalingstekens vriendin. Ken je Kim?

Ja.

Tresi: Haar vriend, haar niet-vriend, haar relatie, kwam bij mij op sessie en vroeg om directe duidelijke antwoorden aan Isaak. Isaak was zo direct als het maar zijn kon, dat ik zoiets had van: ho Isaak, het gaat nu wel door mij heen en je valt mijn vriendin wel af. Ik zei het hardop. Hij legde haar karakter uit, hoe ze was. Ik kon voelen dat het volledig klopte en die persoon kon ook volledig bevestigen dat het klopte. Ik vond het moeilijk om te horen.

Dat kan ik me voorstellen omdat je hebt een bepaald gevoel voor Kim.

Tresi: Precies. Het is hetzelfde dat Isaak het tegen Paul over jou gaat hebben. Dan gaat hij het aan Paul helemaal uitleggen. Dat kan ik wel maar daar heb ik moeite mee. Dan heb ik het gevoel dat ik zit te roddelen en dat is niet leuk. Dan heb ik zoiets van: kan jij het niet zeggen? Ik ben er even niet.

Dat is moeilijk voor jou.

Tresi: Isaak zei dat zij het bandje niet af moest luisteren omdat ze het niet kon aanhoren wat erop stond en ze nu met die baby's zat en hij haar moest beschermen. Toen heb ik haar afgelopen maandag gezien op een cursus en ik wist gewoon gevoelsmatig: als ik dat tegen haar zeg stapt ze de cursus uit. Op een gegeven moment zei ik tegen haar: "Ik mag het niet tegen je zeggen, luister die band af", wetende dat mijn meester het afgeraden had. Zij luisterde de band af en ik kreeg een grote sms waar ze niet zo blij mee was en ze is uit de cursus gestapt.

Is ze uit de cursus gestapt bij Inge?

Tresi: Ja.

Wat zonde.

Tresi: Ja, dus dan is er iets ontstaan doordat ik niet naar Isaak heb geluisterd, omdat ze had het niet moeten af luisteren, ze kon het niet aan zei hij. Het was volkomen de waarheid. Ik had gevoel voor haar en ik dacht: je hoort het te weten. Ik kan het dan niet meer zo vertellen zoals Isaak het zegt maar dan wil ik de zuiverheid zodat ze hoort hoe Isaak het heeft verteld.

Maar jij bent tegen Isaak ingegaan en Kim is uit de cursus gestapt.

Tresi: Ja.

Dat zijn de consequenties.

Tresi: De wet van oorzaak en gevolg.

Ja, en hoe ga je daar dan mee om?

Tresi: Ik weet het niet, ik heb het Isaak nog niet gevraagd.

Er wordt gelachen.

Tresi: Het is wel heel stom want daardoor kan de cursus misschien niet doorgaan.

Inge heeft heel weinig mensen maar jij bent vast wel coulant genoeg om het door te laten gaan. Nijmegen en omgeving heeft je nodig.

Tresi: Ik ben al ingestapt met acht mensen. Als Kim uitstapt dan stapt haar vriendin ook uit en dan heeft ze er nog maar zes. Ik weet hoe mijn meester werkt soms is de koppigheid van Tresi ook aanwezig en dan kan ik mijn mond gewoon niet houden. Als hij niet op stop zet ga ik wel praten.

Je voelt je niet schuldig dan?

Tresi: Nee, ik voel me niet schuldig maar ik durf niet naar Isaak toe te gaan.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik weet dat hij het niet zomaar even komt vertellen. Ik doe net of mijn neus bloed, ik heb iets gedaan.

Dat weet hij wel, hij weet alles.

Tresi: Ik moet je eerlijk zeggen dat Isaak me wel vergeeft, dat weet ik. Dat is zijn onvoorwaardelijke liefde. Toen ik in april bij Bianca was en het boek 'Wybe, wat doe je nou?' was klaar van februari tot februari en hij op een gegeven moment in april whisky had gedronken en hij een beetje agressief werd en me op de grond gooide was het weer helemaal uit de hand gelopen

en toen kreeg ik door in mijn bed dat ik de politie moest bellen. De hele tijd kreeg ik ‘politie bellen’ door. We sliepen en hadden het weer goedge maakt. Ik had de politie gebeld en om zes uur ’s ochtends kwam de politie en toen liet ik mijn gevoel los dat hij agressief was geworden. Toen ben ik vier dagen weggeweest en was ik bij Bianca thuis en hoorde ik dat ik hier niet meer voor hoefde te kiezen. Het was gewoon klaar. Het was niet zo dat Isaak zei dat ik ermee moest stoppen, hij zei dat ik er niet meer voor hoefde te kiezen.

Dat is toch hetzelfde?

Tresi: Voor mij niet. Ik had vier dagen gemediteerd en dacht: ik hoef er niet voor te kiezen? Sorry hoor Isaak, je laat me twee jaar wel even lekker door het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ heen fietsen en dan heb je het boek in je pocket, ik ben niet lief als ik dat zeg, en dan zegt hij gewoon: “Je hoeft er niet voor te kiezen.” Lekker makkelijk. Zo ga je niet met mijn gevoelens om. Toen heb ik na vier dagen eigenwijs gezegd: nou, ik betrek je niet meer in mijn relatie, ik zet je uit mijn relatie Isaak, ik kies er zelf voor. Ik ben doorgegaan met alle consequenties van dien zoals: zwanger worden en mijn kindje verliezen. Het hele gebeuren daar omheen was heel erg voor mij. Op oudjaar heeft hij ook alles kort en klein geslagen. Ik ben ook doorgegaan en ik ben geen enkele keer naar Isaak gegaan van: wat vind jij ervan? Dat durf ik niet, tot de dag van vandaag niet.

Je moet je leven ook zelf leiden.

Tresi: Dat is de vrije wil.

Misschien is dat ook wel het plan.

Tresi: Hij is een meester en ik weet dat mijn meester onvoorwaardelijk van mij houdt, zoals van alle anderen. Veel mensen zijn de weg van Isaak niet opgegaan op het moment dat het te moeilijk was om die keuze te maken. Na zoveel tijd kwamen ze weer naar Isaak en Isaak heeft ze nooit negatief toegesproken. Hij pakte de draad weer op van dat moment en ging gewoon weer vertellen: hoe wat en zus en zo. Hij is een meester dus hij weet het

gewoon. Zijn meesterschap komt soms niet overeen met mijn belevingswereld. Dan heb ik zoiets van: ik ben er nog niet aan toe meester Isaak, ik wil nog niet die weg opgaan, ik wil Wybe nog even.

Dat is net als je moederschap. Je kind doet dingen, wil ontdekken en wil ook ervaren, moet ervaren dat de kachel heet is en moet zijn handen branden.

Tresi: Precies.

Anders weet je het niet.

Tresi: Precies.

Ik heb het idee dat ze ook zo naar ons kijken.

Tresi: Ja.

We mogen fouten maken.

We moeten fouten maken.

Anders leer je het niet.

Tresi: Hij zei gewoon: “Je hoeft er niet meer voor te kiezen.” Dus hij zei niet tegen mij: “Kies er niet meer voor.” Als ik niet hoef kan ik er wel voor kiezen toch?

Er wordt gelachen.

Tresi: Dan ben ik ook weer zo’n schijtert van: ik ga het niet direct vragen. Als ik vraag: Isaak, gaat mijn relatie uit? Dan heb je een ja of een nee dus ik denk: ik ga die vraag echt niet bij je brengen.

Er wordt gelachen.

Als het plan is dat jij iets moet leren en je kiest er nu niet voor dan was er wel weer een andere situatie ontstaan die daarop lijkt zodat je het toch weer ervaart lijkt mij.

Tresi: Dat zou kunnen. Ik heb één keer gehad, jaren geleden met automatisch schrift, toen was ik zo nieuwsgierig en wilde ik alles weten. Ik had zoiets van: wow, ik heb de sleutel, ik kan met God praten, ik kan alles. Dat was het ego nog, jaren geleden. Ik vroeg alles. Ik had toen een relatie met Sergio, de vader van mijn dochter, en ik was verdrietig op een bepaalde dag en toen ging ik schrijven met Isaak en zei hij: “Wees niet zo verdrietig, alles is tijdelijk, ooit kies je hier niet meer voor.” Het bleef de hele tijd in mijn hoofd. De hele tijd had ik zoiets van: dan gaat die relatie gewoon over. Toen ging ik het voor mezelf vergoelijken van: het leven is tijdelijk dus misschien bedoelt hij dat. Hij heeft gewoon gelijk gehad. Op een gegeven moment koos ik daar niet meer voor. Toen ik op een gegeven moment op een twijfelpunt zat: zal ik wel of zal ik er niet mee doorgaan? Toen zei Isaak duidelijk dat het verleden voorbij was en dat ik daar niet meer in terug moest gaan. Toen wist ik gewoon dat die relatie nooit meer goed zou komen. Tot aan vandaag is het ook nooit meer goed gekomen. Ik weet dat Isaak soms ook heel direct kan zeggen dit of dat. Hij had het ook over zwangerschap, maar ik voelde wel: ik word geen moeder. Ik zei ook: ik geniet zolang het duurt. Ik zei ook tegen een vriendin: “Ik word geen moeder.” Toen bleek ik twee keer zwanger te zijn maar ik werd geen moeder. Ik zei op een gegeven moment: als de baby er niet meer is dan is Wybe ook weg. Intuïtief voelde je gewoon dat er een eind zou komen tussen hem en mij.

Wel op jouw manier, je hebt duidelijk gekozen.

Tresi: Wat bedoel je?

Isaak gaf aan dat de relatie met Wybe niet meer hoefde. Jij zei: ik heb daar een keuze in dus ik ga ermee door.

Eigen vrije wil.

Ja, en voor ons ook: je maakt keuzes en je hebt ervaringen en dan kijk je terug met jou samen en dan is het nu bijna afgelopen maar dan is het ook goed. Alles is toch goed?

Tresi: Het is goed zoals het is. Ik ben blij dat ik wel heb gekozen om Wybe nog mee te maken in die zes maanden omdat ik nu een toeschouwer ben. Dat heeft heel veel confrontaties gegeven. Nu zegt hij zelf: ik wil geen gigolo meer worden. Ik zei: "Potverdorrie, heb ik vijf maanden gedacht dat je het wel zou worden en nu word je het niet." Dan snap je er ook niets meer van. Hij zei: "Je moet toch blij zijn dat ik het niet meer word." Ik werd gewoon een beetje boos en heb hem de deur gewezen: ga gigolo worden.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik ben wel blij om te zien dat Wybe die zelfstandigheid neerzet. Toeval bestaat niet, hij heeft een woning bij mij in de buurt gekregen. Hij heeft gewoon een woning gekregen van 90 euro, een antakraakpand voor bejaarden, 375 meter bij mij vandaan.

Hij had overal in Nederland kunnen gaan wonen.

Tresi: Precies. Ik heb daar ook geïnformeerd of daar nog plek is, het is helemaal vol. Toevallig wist hij van iemand dat dat bestond. We wisten allemaal niet dat die woningen afgebroken werden. Ik wist dat niet, ik woon in dat dorp. Hij hoorde dat en had een verrassing voor mij en hij kwam daar opeens wonen. Ik was allang naar die andere gevlogen. Hij had zoiets van: ik ben weggegaan naar Friesland en ik kom terug na zes weken en dan kunnen we misschien weer een bepaalde weg opgaan. De weg die hij bedacht had maar het kind was al gevlogen. Ik was vijf maanden alleen maar bezig met Rene en met anderen. Dan had ik met Wybe een afspraak en dan zei ik die afspraak weer af en ging weg met een ander. Wybe heeft heel veel geleden op dat moment omdat hij onmachtig moest toekijken dat ik gevlogen was.

Maar dat was ook zijn wet van oorzaak en gevolg want hij had gekozen om weg te gaan bij jou. Dat is ook de wet van oorzaak en gevolg.

Tresi: Dat klopt.

Kan hij nu beter aanvaarden dat jij komt en niet komt en belt en niet belt?

Tresi: Het is wel zo dat we afspraken maken. Ik kom nooit zomaar langs. We maken via sms een afspraak. Ik moet accepteren dat hij 's avonds voor de buis zit dus dan ben ik niet welkom. De uren dat ik mag komen zijn maar kort. Als ik daar ben kijkt hij tv, meer is er niet te beleven. Dat gaat wel goed wat dat betreft. Ik heb ook niet zoveel behoefte om daar vaak te zijn.

Hij aanvaardt jouw nieuwe manier van leven?

Tresi: Ja, hij is nu rustig omdat hij weet dat ik de contacten met iedereen heb verbroken. Ik had dan een afspraak met hem en dan ging ik weer met die ander weg. Hij had er heel veel moeite mee dat ik een afspraak niet nakwam, maar ik was gevlogen. We gaan even verder, Paula?

Ik heb heel veel geleerd. Alles wat ik hoor en absorbeer komt naar boven bij mij. Dan hoor ik Isaaks stem en dan hoor ik jouw stem en dan denk ik: wat geeft mijn gevoel aan? Mijn gevoel geeft dit aan. Oh, ik voel nu angst. Oh, dat is een blokkade en dat moet ik weer loslaten. Dat steeds meemakend vind ik een feest. Steeds maar die woorden die we hier horen en de lessen die we krijgen, het benut worden in mezelf, bele gesprekken na afloop wat we leren en horen, het gaat maar door en door en dat vind ik geweldig.

Tresi: Leven volgens het gevoel is gewoon eigenlijk het mooiste leven dat je kan leiden. Dat betekent dat je eigenlijk geen blokkades neerzet omdat je gevoel je leidraad wordt en je tomtom eigenlijk, als je het zo wilt noemen. Hij navigeert je. Als je gemaakt bent hier ter aarde om een bepaalde doelstelling neer te zetten en je volgt je gevoel dan kom je bij die doelstelling, door de begeleiders zeg maar. Stel dat je eigenlijk af gaat kijken van andere mensen en jezelf gaat inhouden en jouw gevoel dus eigenlijk niet als waarheid ziet, dan kom je heel vaak in een doodlopende weg gevoelsmatig omdat je jezelf dus eenzaam gaat voelen, verdrietig gaat voelen, onbestemd gaat voelen en een soort gemis gaat voelen. Daarom is het belangrijk om jezelf gevoelsmatig te ontwikkelen. Als bepaalde mensen om je heen daar nog niet aan toe zijn

heeft dat men hun evolutie te maken. Dat betekent dat je het moet respecteren en je handjes ervan los moet laten. Net als je partner, die kon je daar niet brengen. Ik kon Wybe ook niet brengen waar ik hem wilde brengen omdat hij hier stond en ik stond hier. Dus ik moest op zijn niveau zitten en dat is gewoon acceptatie.

Ik heb meegemaakt dat ik bij mijn zoon zat en mijn man en schoondochter zaten erbij en ik liet het zo vallen over 2012 van: wie weet hoe het er dan uitziet? Toen kreeg ik zo'n opmerking van: doe niet zo eng, je bent toch geen Jehovagetuige? Het deed me eerst pijn en toen dacht ik later: wie ben ik? Ieder zit op zijn niveau en het is niet aan mij om een ander te veranderen.

Tresi: Ik doe nooit mijn geloof brengen bij anderen, ik vertel alleen maar over mijn geloof, maar ik breng het niet. Vroeger durfde ik niet te vertellen wat ik doe als mensen het vroegen. Vaak zeg ik het ook nog niet en dan zeg ik: "Ik schrijf boeken." Dan voel ik gewoon aan dat het bij hen niet goed aankomt. Als je dan een leuk gesprek hebt of je hebt een bepaalde energie die goed vloeit, doordat ik zeg dat ik medium ben gaan ze je meteen in een bepaald kader stoppen waar ik me ongemakkelijk bij voel. Ik hoef niemand te overtuigen van mijn geloof omdat mijn geloof is gewoon mijn geloof en zeker weten geworden. Bij andere mensen is het nog niet zo. Ik schrijf nog steeds boeken dus dan lieg ik ook niet. Als ze vragen: wat voor boeken? Dan zeg ik: "Spirituele boeken." Als ze doorvragen ga ik misschien meer prijsgeven maar ik ga mezelf niet verkondigen van: ik werk met God en ik ben dit en ik ben dat. Nee, ik weet wat ik ben.

Dat moet je loslaten.

Je moet luisteren naar je gevoel wat wel en niet kan.

Tresi: Soms moet je het gewoon niet zeggen. Ik ken een vriendin en die mag van haar ouders deze wereld niet hebben. Als ze naar haar vader of moeder gaat dan is het van: je zit in een sekte.

Dat zeggen mijn ouders ook tegen mij van: oh, je zit toch niet in een sekte? Dan hebben ze helemaal niet begrepen wat ik vertel.

Tresi: Een sekte is toch iets anders dan dat je les neemt? Een sekte is dat je beïnvloed wordt en dat je jouw eigen vrije wil niet meer hebt en moet doen wat je aangedragen wordt. Wij voelen daar niets voor. Wij doen het tegenovergestelde. Wij geven je aan wat je nodig hebt en dan mag je zelf kiezen wat je ermee doet. Jij lieve schat?

Ik probeer goed naar mijn gevoel te luisteren maar ik merk wel dat ik last heb van mijn oude blokkades. Die fietsen erdoorheen. Soms heb ik het gevoel dat je je soms afvraagt wat je voelt. Ik zou de boeken ook typen maar dan kom ik al gelijk drie of vier blokkades tegen en dan denk ik: daar heb ik geen zin in, in al die dingen. Ik merk dat ik toch nog veel blokkades van vroeger heb. Ik vroeg me af van die drie van bekijken, voelen en loslaten, misschien heb ik het nog niet genoeg losgelaten. Ik merk dat ik veel last heb van mijn ego. Ik leer wel meer naar mijn gevoel te luisteren.

Tresi: Kijk, blokkades kom je eigenlijk constant tegen. Zolang je ademt zal je blokkades tegenkomen, lichamelijk gezien en geestelijk en gevoelsmatig gezien. Het kan zijn dat er weer een nieuwe blokkade ontstaat. Ik kom ook blokkades tegen in mijn bestaan, dat ik denk: ik en blokkades? Ja, ik kom het toch tegen. Het is iets wat jou opeens gevoelsmatig weer blokkeert. Daar moet je doorheen.

Ik heb het gevoel dat ik op een soort keerpunt zit. Ik ben bij Paul gekomen en ik heb mijn dochter losgelaten. Ik merk dat elk schilletje afgevallen is en dat ik nu bij de kern kom wie Stientje nu echt is. Dan probeer ik mijn gevoel te volgen en dan merk ik ook dat het mij gaat benaunven dat ik 24 uur per dag bij Paul ben. Er bouwt zich iets in mij op dat ik wil uitvliegen. Dan zet ik mezelf onder druk.

Waar naartoe?

Dat weet ik niet. Ik wil ook iets buiten de deur gaan doen. Dit leven gaat me benaunven op deze manier.

Tresi: Dat is ook een feit. Het is een feit lieve vrouw als je constant in elkaars aura zit of energie zit dat je dit tegen gaat komen.

Dit heb ik nog niet eerder gehad.

Tresi: Het is normaal, het hoort erbij

Ik zie het ook niet als iets abnormaals.

Het is wel vervelend.

Tresi: Het hoort er wel bij.

Ik ben al gauw te streng voor mezelf en dan denk ik: zeur niet zo, ga dan wat zoeken. Maar dan komt er niets en dan ga ik daar weer druk op leggen. Dat is niet fijn voor je gevoel omdat dan ga je onderhand denken van: wat voel ik nou? Het wordt zo'n wirwar allemaal.

Tresi: Ja, dat is Stientje.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat is Stientje. Bij mij komen duizend gevoelens door mijn lichaam heen, ik moet alleen weten wat ik ermee doe. Vaak moet ik een toeschouwer zijn van mijn eigen gevoelens, en dan doe ik er niets mee. Vaak heb ik ook zoiets van: dan voel ik iets en dan wil ik het gewoon zeggen en dan voel ik ook dat het beter is om het nu niet te zeggen, maar dan wil mijn persoon het wel zeggen. Dat is mijn persoon. Maar mijn gevoel zegt: "Je kan beter nu je mond houden." Bij Wybe heb ik te vaak wat gezegd en dan kwam ik in de problemen maar dat was nodig voor het boek. Dus je moet zelf gaan voelen bij jezelf: wanneer moet je toegeven aan dat gevoel en wanneer moet je niet toegeven aan dat gevoel? Als je zegt: het benauwd me, dan moet je toegeven aan dat gevoel en zeggen: ik moet zorgen dat ik die benauwdheid weer kwijtraak. Dat je dus eventjes buitenshuis je gaat vermaken, dat je weer gaat fladderen en dat je weer blij en vrolijk thuis gaat fladderen.

Dat heb ik deze dagen ook gedaan.

Tresi: Dat moet je ook doen. Stel dat je zegt: ik ga een weekendje met een vriendin of iemand anders weg en je gaat zonder Paul weg, dan ben je uit zijn energie. Op het moment dat je weer in zijn energie bent dan ben je des te blijer en dan heb je ook weer stof om over te spreken en dan heb je ook weer het gevoel in balans te zijn. Daar moet je wel aan toegeven.

Ik voel me daar ook niet schuldig over. Dat is bij mij wel veranderd, ik ben er nu aan toe.

Tresi: Het is gewoon ook heel zwaar om als twee mensen die partners zijn onder hetzelfde dak te zijn.

Dat zou ik niet kunnen.

Tresi: Nee, dat is heel zwaar.

Paul werkt aan huis, we hebben dezelfde interesses, we gaan naar dezelfde cursussen, we gaan ook allebei naar yoga, wel verschillende dagen maar het gaat me nu benauwen.

Tresi: Dat zullen vele mensen met je hebben. Hoe vaak gebeurt het niet als de man gepensioneerd raakt dat de relatie stuk gaat? Dan denken ze: wat moet ik met die vent? Of dat je op vakantie gaat en dan komen op een gegeven moment de spanningen. Dus je hebt het eigenlijk heel lang volgehouden.

Ja, dat vind ik zelf ook.

Er wordt gelachen.

Tresi: Weet je dat ik daar vorige keer toen ik bij jullie was nog over nagedacht heb? Het schoot door me heen.

Je hebt ook wel eens gezegd dat Paul en Stientje aparte identiteiten zijn.

Dat klopt. Dat heb ik ook heel bewust gezegd van: ik ga niet meer naast je zitten, ik ga ergens anders zitten. Binnenkort gaan we naar de cursus bij Tasja en daar willen we allebei heen. Dan zeg ik van: "Dan gaan we heel ver uit elkaar liggen zodat we niet in elkaars energie liggen."

Tresi: Ik heb pas geleden, en dat is heel gek, soms komt een gedachte tot je en dan is de gedachte tot je gekomen, dan heb je hem opgevangen en later krijg je er een antwoord op. Net als dit, die gedachte is echt tot me gekomen. Ik dacht nog: ik vind het knap dat die twee zoveel energie aan elkaar kunnen besteden en elkaar niet de tent uit hebben gejaagd.

Paul heeft er geen last van maar ik wel.

Tresi: Ik vind het knap. Toen ik vorige keer bij je was schoot het door me heen. Het is niet eens een gedachte die je pakt maar het schiet even door je heen. Je doet er dan niets mee. Ik vind het heel grappig dat je nu zelf met die energie komt. Dus die energie heb ik blijkbaar bij je opgevangen en nu krijg ik daar een antwoord op.

Soms is het net of je eigen identiteit benaauwd wordt. Dat zal ik wel zelf doen. Ik zal het wel niet goed ontwikkeld hebben. Ik ben er nu denk ik ook aan toe door alles wat ik heb losgelaten. Als laatste moet ik nu ook mijn dochter loslaten. Nu denk ik van: ja, ik ben helemaal bloot. Dat gat heb ik ooit helemaal gevuld met werken en me druk maken met mijn kinderen en dat is nu allemaal weg.

Tresi: Ja, wat jij eigenlijk moet gaan doen is je eigen invulling geven van je eigen dag en op het moment dat je bij Paul wil zijn ben je bij Paul en wil je niet bij Paul zijn ben je niet bij Paul. Daar moet je je gevoel op losgooien.

Als ik aan het bellen ben, vind ik het ook weleens fijn om zelf te bellen waar hij niet bij is. Daar hebben we afspraken over gemaakt en dan doe ik de tussendeur dicht omdat ik het fijn vind om in mijn eigen energie te zijn. Ik doe het nu op die manier maar dan zet ik mezelf weer snel onder druk. Ik ga niet erg liefdevol met mezelf om.

Tresi: Je moet gewoon intuïtief voelen waar je behoefte aan hebt. Ik vind het nu heerlijk om in mijn eigen bed te slapen, dan ben ik buiten zijn aura. Ik merk als ik in zijn aura ga slapen dat ik heel anders slaap dan wanneer ik alleen slaap. Ik vind het heerlijk om alleen te zijn. Toen ik nog zo verliefd was wilde ik alleen maar bij hem zijn. Als ik een weekendje wegging dan was het van: ik wil naar huis, ik wil naar huis. Je wordt gezogen op dat moment in andermans energie maar je kan ook los gezogen worden dat je zegt: ik wil nu mijn eigen energie voelen. Het is hetzelfde als moeders zich heel vaak schuldig voelen dat ze het niet zo fijn vinden om huismoeder te zijn. Dat ze zeggen: "Ik hou van mijn kinderen maar ik wil niet de hele dag bij hen zijn." Dat ze zich schuldig voelen. Of dat ze op vakantie gaan en ze missen de kinderen niet, ze voelen zich schuldig: ik moet de kinderen missen. Je moet jouw gevoel volgen.

Dat vind ik wel goed van mezelf dat ik zeg: dat is mijn gevoel nu.

Tresi: Dat is je gevoel nu ja.

Dan ga ik gewoon kijken van: wat kan ik in huis doen zodat je niet zo in elkaars energie zit.

Tresi: Ja, gewoon je eigen gang gaan.

Dat is fijn.

Tresi: Dat is zeker fijn.

Mag ik Isaak iets vragen? Ik wil graag mijn doopnaam boren als het mag?

Debby wil het ook weten.

Oh, een doopnaam....

Tresi: Ja.

We mochten er wel om vragen.

Tresi: Ja, je moet erom vragen maar Isaak zegt dat ik nu de certificaten moet uitdelen. Ik weet nog niet hoe of wat.

Niet zo vluchtig.

Tresi: Ik weet niet of hij het zo kan doen of dat het in trance moet.

Volgende week ga je in trance.

Tresi: Ik heb hier certificaten. Ik wil jullie verzoeken zuinig te zijn op de certificaten omdat Isaaks boeken liggen wel in de Koninklijke bibliotheek en die maken gewoon geschiedenis. Het zijn boeken zoals de boeken van Mulder-Schalekamp en al die andere boeken die dus niet meer sterven. Daarom komt het gelukkig nog steeds in papiervorm. Door de donateurs kunnen we binnenkort weer een boek in onze armen sluiten.

Super.

Tresi: We zijn heel blij en Isaak heeft gisteren nog persoonlijk tegen Chantal gezegd dat ze de donateurs persoonlijk moest bedanken. Helaas zei Chantal dat ze niet van iedereen de gegevens heeft gekregen. Isaak zei dat het maar in de nieuwsbrief moest en de donateurs namens hem zelf bedankt moesten worden. Hij is heel blij dat er weer een boek komt, boek nummer acht.

Welk boek is dat?

Het boek 'Isaak onderricht zijn wijsheid'. Dat is de groep waar jullie in zaten. We waren met dertien dacht ik.

Tresi: Het was de groep hier.

Jij zat daar.

Tresi: Jij komt heel vaak in die boeken terecht, de masterclass zat je ook al in. Straks worden jullie nog herkend in jullie volgende levens. Lezen jullie de boeken in jullie volgende leven: goh, wie was die vrouw? Ik voel wat. Ik ken die Tresi.

Er wordt gelachen.

Tresi: Honderd jaar later ben je weer gereïncarneerd, lees je de boeken en krijg je er een flashback bij van: voel ik het goed?

Dat zou mooi zijn.

Tresi: Certificaat Debby, heeft deelgenomen aan de cursus ‘intuïtieve ontwikkeling’ van meester Tresi en Isaak gedurende het jaar 2010/2011 en met succes afgerond op woensdag 7 september 2011.

Lieve mensen,

Elk mens kan zijn intuïtie vertrouwen en het gevoel hiervan in zichzelf
waarmaken via gedachten, woorden en daden, de mens hoort te vertrouwen,
en de angst van geen geloof los te laten. Het gevoel is puur wat jij als
menszijnde bent. Vertrouw hierop.

Liefs Tresi en Isaak

Fantastisch.

Tresi: Komt u maar. Namasté.

Namasté.

Tresi: Tasja, die neem ik straks mee naar de les vanavond bij haar. Stientje, wat ben ik blij dat jij je eigen achternaam gebruikt.

Ja, dat voelt een stuk beter.

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: Paula, namasté.

Namasté.

Tresi: Jenny is verkouden. Namasté, namasté, namasté. Anja, namasté, namasté, namasté. Gwen, is dat die zwangere?

Ja, die is misschien wel aan het bevallen.

Tresi: Ad, namasté, namasté, namasté.

Namasté.

Tresi: Ik voel me blij dat jullie mee hebben gedaan aan deze intuïtieve cursus. Samen met mijn meester Isaak hebben wij deze cursus voor elkaar gekregen en ik laat hem het laatste woord doen.

Isaak: Lieve mensen, verheug jezelf op je ontwikkeling via je intuïtiviteit. Onthoud het woord: verheug jezelf. Op het moment dat je jezelf verheugt, ga je jezelf alleen maar toelaten. Vertrouw op elk impuls, elke emotie, elk gevoel dat tot je komt, zelfs op elke gedachte die misschien via je gevoel bij je komt. Vertrouw dat je op de juiste plek was, op de juiste locatie. Vertrouw dat de mensen die jou liefhebben jou liefhebben omdat jij bent zoals je bent. Op het moment dat die mensen jou niet meer liefhebben, vertrouw erop dat afscheid vooruitgang is. Vertrouw dat mijn naam Isaak is en dat mijn meesterschap voortkomt uit studie. Mijn ontwikkeling heeft plaatsgevonden tijdens mijn reïncarnatieprocessen maar ook tijdens mijn leven hier in de geestelijke wereld. Mijn geestelijkheid heb ik lief. Mijn fysieke bestaan heb ik allang losgelaten en daar heb ik absoluut geen verbinding meer mee. Maar toch zijn we zo content en blij dat we fysiek aanwezig mogen zijn via ons instrument, met de naam die jullie bekend is. Ondanks dat ons instrument

een instrument is, willen we toch graag onze dankbaarheid uitspreken naar ons instrument toe en de woorden zijn simpel. Kind, lieve tere bloem, de sprankelende diamant, ons hart wordt blij vervuld door je overgave. De overgave via je gevoelsleven die wij mogen gebruiken, je gevoel mogen we gebruiken. Daardoor kind, ontvang je emoties, gedachtes, wijsheden die jij verkondigt namens ons. Wij gebruiken je zoals wij dat wensen. Jouw vrije wil heb je afgegeven tijdens je geboorte. De vrije wil in je menselijke bestaan mag je houden. Wees gerust, nooit zouden wij de meesters jou daarop veroordelen of terechtwijzen. Glimlachend kijken wij toe hoe jij als kindzijnde je intuïtie volgt, je gevoel volgt en je wijsheid daardoor ervaart en ook jezelf daardoor nog beter ontwikkelt en begrijpt, en daardoor kunnen wij weer jou beter gaan gebruiken in onze werkzaamheden als instrument. Dus wees gerust kind, toeval bestaat niet. Al hetgeen wat je toevalt komt tot je omdat wij en degenen die de broeders heten bij ons, je dat aanreiken. Wees een voorbeeld, elk moment van elk moment. Weet dat onze onvoorwaardelijke liefde naar de broeders via jou als kanaal over kan komen of desnoods wordt geblokkeerd door de mens uit angst of onwetendheid, maar het kan altijd doorkomen, puur door de wil van doen en geven. Deze broeders hebben geluisterd naar jouw woorden die wij hebben gestimuleerd, en jouw liefde en kracht die wij door jouw aanwezigheid hebben door laten stromen. Wees content en blij en ook wij zeggen: “Namasté voor ons instrument.” Lieve kinderen, blijf jezelf, namasté.

Namasté.

Na afloop van deze les is bekend geworden dat Gwen inmiddels bevallen is van een gezonde dochter.

Wie ben ik?

Ik ben Tresi Barros, ik ben medium en ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Ook kan ik volledig in trance gaan zodat mijn gids Isaak een rechtstreeks contact heeft met de aanwezige deelnemers op dat moment.

Ik ben 41 jaar oud en ben moeder van 4 kinderen in de leeftijd van 10, 17, 20 en 22 jaar oud. Ik heb van oorsprong Portugees bloed door mijn aderen stromen maar ik ben opgegroeid in Luxemburg. Mijn jeugd was alles behalve makkelijk. Op mijn zestiende levensjaar verliet ik mijn ouderlijke huis en woon dan ook sindsdien hier in Nederland.

Mijn paranormale gave bezit ik al sinds mijn geboorte. Pas op mijn 28ste levensjaar was ik zo ver om mijn gave te erkennen en met Isaak, mijn gids, te werken om de medemens hier op aarde te helpen in hun aardse bestaan. Dag in dag uit werk ik samen met Isaak door het geven van privé-consulten, magnetiseren, huiskameravonden, openbare avonden, masterclasses in groepsverband of privé, avonden Isaak spreekt, Isaak onderricht zijn wijsheid, lezingen, geestelijk dopen, geestelijk trouwen, geestelijk begraven en cremieren, cursus 'spontaan kaartleggen', cursus 'psychologie', workshop 'bewustwording & groei', workshop 'intuïtieve ontwikkeling', cursus ADHD, thema-avonden, cursus 'rouwverwerking', cursus 'tantra', praten met dieren, baby's/kinderen, comapatiënten en verstandelijk gehandicapten. Mijn werkzaamheden hebben zich door de jaren heen steeds verder uitgebreid.

Mijn gids Isaak, is mijn beste vriend. Isaak is een hoge leermeester uit het hiernamaals. Eeuwen en eeuwen heeft hij doorgestudeerd in de sferen en ook op aarde om de mens te bestuderen. Alle sferen heeft hij bezocht, tot aan de duistere sferen toe, puur om tot in perfectie te weten hoe de mens in elkaar zit. Mijn gids Isaak, is niet meer ter aarde gekomen sinds zijn laatste leven in het jaartal 1230. Hij was toen een indiaan genaamd 'White Feather', een medicijnman van een stam in Noord Amerika. In dit leven was ik (toen een man) zijn beste vriend. Na dit leven besloot Isaak niet meer terug te

keren naar de aarde, maar in de sferen verder te studeren voor gids. Ik koos er echter voor om terug te gaan naar aarde om hier de mens te helpen. In dit leven ben ik Isaak's instrument.

Inmiddels heeft Isaak zijn wijsheid niet alleen maar laten zien door dag in dag uit te werken met de mens maar ook door zijn wijsheid te laten vereeuwigen op schrift. Tien boeken zijn er inmiddels al beschikbaar en vele boeken zullen nog volgen. De boeken worden allemaal volledig verteld in trance, behalve mijn persoonlijke boek(en). Ik ga op dat moment in de 2de trance vorm, zodat mijn gids Isaak, rechtstreeks kan spreken tot degene die hem interviewt. Al deze interviews zijn opgenomen op band en later uitgetypt.

Naast deze boeken kwam er in 2005 ook een dubbel-cd uit genaamd: 'Volg de stem van Isaak'. Op deze dubbel-cd vindt u allerlei soorten meditaties. Deze dubbel-cd heeft Isaak zelf, volledig in trance dus, in één middag ingesproken. In 2009 zijn er ook twee luisterboeken uitgekomen. Het 1ste boek: 'Bekijk het, voel het en laat het los' en het 2de boek: 'Mijn naam is Isaak' zijn door professionele sprekers ingesproken. Op het 2de luisterboek: 'Mijn naam is Isaak' heb ik zelf ook mijn eigen 'Tresi-gedeelte ingesproken. Momenteel liggen deze luisterboeken ook bij de blindenbibliotheek en in alle boekhandels.

Het blijft niet bij deze boeken. Vele zullen er nog volgen. Al mijn boeken, luisterboeken en de dubbel-cd zijn ook via mijn website www.tresibarroos.nl of bij mij zelf te koop.

U kunt me boeken voor alle bovengenoemde activiteiten. In de agenda op mijn website vindt u een overzicht van al mijn activiteiten waar u zichzelf voor op kunt geven.

Naast dit boek zijn dus ook de volgende producten beschikbaar:

- Boek 1 : 'Bekijk het, voel het en laat het los' + luisterboek
- Boek 2 : 'Mijn naam is Isaak' + luisterboek
- Boek 3 : 'Wie is Tresi?'
- Boek 4 : 'Masterclass'

- Boek 5 : 'De woorden van Isaak'
Boek 6 : 'Wybe, wat doe je nou?'
Boek 7 : 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie'
Boek 8 : 'Isaak onderricht zijn wijsheid'
Boek 9 : 'De wijsheid van Isaak'

Al deze producten zijn te bestellen via www.tresibarro.nl.

Voor al uw vragen, boekingen of bestellingen kunt u contact opnemen met mijn secretariaat, via e-mail adres: secretariaat@tresibarro.nl of via telefoonnummer: 06-19817843.

Liefs, Tresi